

Maa

Ranska

Hae

Maa: Ranska

, , 01.02.2018 – 30.04.2018

Maa: Ranska

Kaupunki:

Vaihtoaika: 01.02.2018 – 30.04.2018

Vaihto-ohjelma: Erasmus-harjoittelu

Yliopisto:

Hain Erasmus-apurahaan jo keväällä 2017 seuraavalle lukukaudelle. Työnhaun aloitin kuitenkin vasta syksyllä. Olen opiskellut valinnaisaineena kirjasto- ja tietopalvelujen opintokokonaisuutta, joten halusin ehdottomasti päästä kirjastoon harjoittelemaan. Hain Googlesta englanninkielisiä kirjastoja Euroopassa ja törmäsin Pariisilaiseen The American Library in Paris- kirjastoon. Kiinnostukseni heräsi alunperin siksi, että olen kirjallisuustieteen opinnoissa erityisesti kiinnostunut Pohjois-amerikkalaisesta kirjallisuudesta. Toisin kuin luulin, ei kirjasto ollutkaan erikoistunut Pohjois-Amerikkalaiseen kirjallisuuteen, vaan kyseessä oli yksityinen yleiskirjasto. Lähetin sähköpostilla hakemuksen ja minulle vastattiin seuraavana päivänä. Sovimme puhelinhaastattelun seuraavalle viikolle. Jännitin haastattelua todella paljon, koska en ollut aiemmin puhunut englantia puhelimesta. Puhelu meni kuitenkin hyvin ja sain kuin sainkin paikan. Yliopiston kanssa asiat sujuivat mutkattomasti ja paperihommat olivat nopeasti tehty. Paikan etsimiseen en oikeastaan kysynyt vinkkejä. Vakuutuksena minulla oli vain eurooppalainen sairaanhoitokortti.

Ranskalaista byrokratiaa välttääkseni päätin hankkia asunnon Airbnb: n kautta. Löysin keskusta-alueelta, hyvien metroyhteyksien varrelta pienen ja kalliin asunnon. Asunto oli melko huonokuntoinen, mutta sopeuduin siihen muutamassa viikossa. Puolivälissä harjoittelua asuntooni tuli kuitenkin hiiri, joka aiheutti päänvaivaa ja unettomia öitä. Asuin pieniä pätkiä hostelleissa, koska en aina pystynyt rentoutumaan asunnossani. Jos nyt tekisin jotakin toisin budjetoisin asumiseen vielä yhden sata euroa lisää. Pariisiin mennessä kannattaa muistaa, että huonotasoisestakin asunnosta voi joutua pulittamaan paljon jos sijainti on hyvä.

Työskentely Pariisiin amerikkalaisessa kirjastossa oli monipuolista ja mukavaa. Työni koostui 50/50 asiakaspalvelusta ja kokoelmatyöstä. Asiakaspalvelussa työskentelin pääasiallisesti niin sanotussa Welcome Desk- pisteessä, jossa toivotin asiakkaat tervetulleeksi, vastasin kirjastoa koskeviin kysymyksiin sekä kasvatusten että puhelimitse, uusin lainoja ja annoin tietoa jäsenyyksistä. Kirjasto poikkesi esimerkiksi Suomen kunnallisista kirjastoista lähinnä maksullisuutensa vuoksi. Kirjaston käytön ollessa maksullista korostui siis moitteeton

asiakaspalvelu. Myös myyvää asnnetta tarvittiin asiakkaiden kanssa, jotka eivät vielä olleet kirjaston jäseniä. Lisäksi autoin asiakkaita käyttämään lainaus- ja palautusautomaatteja ja tarvittaessa lainasin kirjat heille tiskiltä. Kokoelmatyö puolestaan oli paljolti lehtien ja kirjojen käyttöönottoa sekä lehtiarkiston ylläpitoa, mutta tein myös inventaariota ja asetin ajankohtaisia kirjoja näytille.

Kirjaston työkielenä ja asiakaspalvelukielenä oli englantia. Suurin osa kirjaston työntekijöistä oli englantia äidinkielenään puhuvia ja heidän kanssaan opin harjoittelun aikana melko sujuvaksi englannin puhujaksi. Mennessäni englanninkielentaitoni ei ollut erityisen hyvä ainakaan puheentuottamisen osalta. Ymmärsin kyllä alusta asti minulle annetut työtehtävät, mutta muuten kommunikointi oli aluksi takeltelevaa. Kauhistelin aluksi puhelimesta puhumista, mutta siihenkin totuin yllättävän nopeasti. Asiakkaat olivat monesti Pariisiin muuttaneita amerikkalaisia, mutta kirjastossa oli myös paljon eri maalaisia opiskelijoita sekä ranskalaisia, jotka halusivat oppia englantia. Ranskaa en käyttänyt ollenkaan työssä, mutta siihen olisi kyllä ollut mahdollisuus. Ranskalaiset asiakkaat mieluusti olisivat puhuneet ranskaa, mutta kielitaitoni ei riittänyt. Opin ranskaa harjoitteluni aikana lähinnä muutamia fraaseja, joita käytin ulkona syödessä tai kaupassa asioidessa. Huomasin erot välittömästi suomalaisen, amerikkalaisen ja ranskalaisen kulttuurin välillä. Ranskalaiset esimerkiksi kimpaantuvat helposti, mutta sitä ei pidä ottaa henkilökohtaisesti. Esimerkiksi kommunikaatiotilanteissa ranskalainen saattaa alkaa huutaa, jos hänen puhettaan ei ymmärretä.

Työaikani oli iltavuoropainotteista, joten vapaa-ajan suunnittelu oli hieman haastava. Aamulla ennen töitä ei oikein ehtinyt mitään ja illalla oli niin väsynyt, ettei enää jaksanut. Viikonloppu oli minulla aina maanantai ja tiistai lukuun ottamatta muutamia poikkeuksia, jotka sovin etukäteen esimieheni kanssa. Viikonloppuisin kiertelin Pariisia joko yksin tai Suomesta tulleiden vierailijoideni kanssa. Pariisissa on mieletön määrä museoita, joissa kannattaa vierailla. Moniin pääsevät alle 26-vuotiaat EU:n kansalaiset ilmaiseksi! Lisäksi on loputtomasti kahviloita ja kivoja kirkkoja, joissa vierailla. Suositus myös Moulin Rougesta joka oli rahanarvoinen ja hieno kokemus. Kaiken kaikkiaan vapaa-aika kului lähinnä ilmaisten aktiviteettien parissa. Pariisi on kallis kaupunki, eikä koko ajan ollut varaa mennä maksullisiin nähtävyyksiin. Ruoka, jonka pitäisi Ranskassa olla erityisen hyvää oli oman budjettini hintaluokan paikoissa (15-20e) usein keskinkertaista tai jopa mitäänsanomattomaa. Ulkona tuli kuitenkin syötyä, sillä työpaikka tarjosi joka työpäivää kohden yhden lounassetelin. Lounaseteleillä pystyi tosin ostamaan myös kaupasta.

Työharjoittelu antoi minulle paitsi erinomaista ja monipuolista työkokemusta, myös sujuvan kielitaidon. Kirjaston henkilökunta oli todella myönteinen minua kohtaan ja lähtiessäni minulle järjestettiin ihanat läksiäiset. Amerikkalainen työkulttuuri on kokemukseni mukaan erittäin positiivinen ja kiitosta annetaan työtovereille helposti. Tämä tuntui ensin jopa vaivaannuttavalta, kun Suomessa on tottunut siihen, että palautetta annetaan vasta sitten kun jokin menee pieleen. Kirjastolla on kokemusta harjoittelijoista ja Erasmus-ohjelmakin on heille hyvin tuttu. Suosittelen kaikkia kirjastoalan opiskelijoita hakemaan Pariisiin amerikkalaiseen kirjastoon.

Universite Pantheon Assas - Paris II, Paris, 29.01.2018 – 04.06.2018

Maa: Ranska

Kaupunki: Paris

Vaihtoaika: 29.01.2018 – 04.06.2018

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universite Pantheon Assas - Paris II

Päätin hakea Pariisiin vaihtoon päästäkseni kokemaan kuuluisan Pariisin kevään ja kehittämään ranskan kielestä toisen työkielen. Olin lukiossa viettänyt jo vuoden vaihtoppilaana ranskankielisessä Belgiassa ja myös opiskellut kieltä pitkään, joten olin luottavainen opintojen sujuvan ranskaksikin. Eläminen Pariisissa oli minulle myös pitkäaikainen haave, jonka toteuttamista olin suunnitellut jo vuosia. Kokemuksen jälkeen voin todeta kevään paljastaneen minulle aivan uusia puolia niin ranskalaisesta kulttuurista kuin Pariisistakin. Pariisin kevät oli minulle ikimuistoinen kokemus, jota tulen aina muistelemaan lämmöllä.

Hakuprosessi sujui sekä Suomen että Ranskan päässä jopa yllättävän mutkattomasti. Omien opintojeni ja kiireiden keskellä sain paperiasiat hoidettua kätevästi ja nopeasti edeltävän syksyn aikana. Kohdeyliopiston nettisivuilta löytyy kattavasti tietoa käytännöistä ja kursseista sekä kohdeyliopiston vaihtokoordinaattorilta saa melko nopeasti vastauksia sähköpostilla. Kaikki yhteydenpito tapahtui ranskaksi ja myös nettisivut ovat sisällöltään paljon kattavammat ranskaksi. En itse selvittänyt kohdeyliopistosta paljoakaan asioita ennen Pariisiin lähtöä. Pienen googlettelun pohjalta olin varma, että yhtenä Ranskan parhaista lakikouluista tunnettu yliopisto hoitaisi asiat kunnolla. Ennen lähtöä minun piti täyttää kohdeyliopistolle joitakin lomakkeita ja mm. lähettää passikuva postilla Pariisiin, mutta kaikki tämä vei vain vähän aikaa. Otin lisäksi matkavakuutuksen, tein matkustusilmoituksen sekä huolehdin muista käytännön asioista lähtöön liittyen.

Saavuin Pariisiin pari päivää ennen kohdeyliopiston orientaatiotilaisuutta, joka oli pakollinen aloitustilaisuus tammikuun lopussa. Yliopiston orientaatiotilaisuudessa käytiin tärkeät asiat lävitse varsin nopeasti ja ranskan kielellä liittyen mm. kurssivalintoihin ja muihin käytännön asioihin. Tämän jälkeen vaihto-opiskelijat saivat kaksi viikkoa aikaa käydä niin sanotusti kokeilemassa eri kurssien luentoja ja valita vasta sen jälkeen kurssit. Kurssivalintoja ei ollut mahdollista tehdä etukäteen ja kokeilemalla luentoja oli mahdollista tehdä valistuneempia valintoja kurssien sisällön ja opetuksen suhteen. Sain valita kursseja kauppatieteiden kandidatasolta sekä maisterin tutkinnon ensimmäiseltä vuodelta. Yliopistossa kauppatieteiden opinnot on jaettu kahteen osaan, taloustieteeseen ja management-puoleen, joista sain valita molempia. Valikoima oli mielestäni laaja ja löysin todella mielenkiintoisia kursseja helposti. Läsnaolopakkoa minulla ei ollut yhdelläkään kurssilla ja palautettavia kirjallisia töitä taisi olla vain yksi. Opiskelu oli siis itsenäistä ja painottui selvästi lopputentteihin. Kurssien taso oli varsin korkea ja opiskelijat olivat todella motivoituneita. Opetuksen taso oli hyvä ja opettajat olivat myös vaativia. Ranskaksi opiskeluun tottuminen vei taas hetken ja vaati töitä. Yliopisto tarjosi kuitenkin eri tasoisia ranskan kielen kursseja vaihto-oppilaille, mutta niistä ei valitettavasti saa opintopisteitä. Päädyin itse opiskelemaan kieltä opintojen ohessa, sillä kielikurssi oli samaan aikaan luentojeni kanssa.

Valitettavasti yliopisto ei tarjoa opiskelijoille asuntoja, eikä käytännössä myöskään auta asunnon etsimisessä. Apua voi kuitenkin saada esimerkiksi ESN:ltä. Sopivan asunnon löytämisen koin itse suurimpana haasteena vaihdon aikana. Pariisissa on valtava asuntopula ja korkea vuokrataso. Myös Airbnb:n kaltaisten palvelujen käyttöä on rajoitettu kaupungissa lainsäädännöllä, joten sellaisessa asuminenkaan ei ole enää mahdollista koko vaihdon ajan. Varasin itse etukäteen Pariisista kuukaudeksi Airbnb-asunnon, ja päätin etsiväni pidempiaikaisen asunnon paikan päältä. Löysin lopulta asunnon Campuséa -nimiseltä opiskelija-asuntolalta, jota voin kyllä suositella lämpimästi. Monet vaihto-oppilaat asuivat paikallisen opiskelija-asuntojen tarjoajan (Crous) asuntoloissa tai Cité universitairella. Toisaalta monet asuivat myös yksityisellä ja maksoivat todella korkeaa vuokraa.

Osa kursseista jakautuu kahteen osaan, teoriaosuuteen ja harjoitusosuuteen (TD). Harjoituksissa on usein läsnäolopakko ja ne vaativat enemmän töitä. Luennoilla harvemmin oli käytössä minkäänlaisia PowerPointeja tai materiaaleja. Kursseilla kuului ottaa muistiinpanoja käytännössä niin paljon kuin mahdollista, mikä oli luonnollisesti aluksi raskasta, mutta siihenkin tottui. Paikalliset olivat kuitenkin todella avuliaita vaihtareita kohtaan ja antoivat omat muistiinpanonsa tenttiä varten. Opiskelu oli hyvin itsenäistä, samoin kuin yliopisto-opiskelu Suomessakin. Itse opiskelin paljon yliopiston kirjastossa, joka oli valoisa, viihtyisä ja rauhallinen paikka. Yliopiston nettisivuilta löytyvät vanhat tentit, joiden pohjalta luin tentteihin. Myös yliopiston kirjastossa on paljon materiaalia kursseihin liittyen.

Etenkin vaihtojakson alussa osallistuin paljon ESN:n toimintaan. Sieltä sai paljon kavereita, ja ESN järjesti käytännössä loputtomasti tekemistä. Assasin yliopistossa ei ollut kovin paljon vaihtareita, joten monet kaverit opiskelivat eri yliopistoissa ja Pariisin ulkopuolella. Pariisissa on niin paljon nähtävää, etten päässyt kevään aikana omaa bucket listiäni edes loppuun asti. Etäisyydet ovat yllättävän pitkiä, joten matkustamiseen kannattaa varautua. Metrokortti on hyvä ostaa ja opetella liikkumaan metroilla, RER:llä ja busseilla ristiin. Kun saavuin Pariisiin tammikuun lopulla, Seine tulvi ja lunta satoi ensimmäistä kertaa vuosiin. Paikalliset reagoivat siihen pöyristellen, ruokakaupoista saattoi loppua välillä ruoka ja julkinen liikenne pysähtyi. Keväällä Ranskassa alkoivat paikallisen junaliikenteen (SNCF) lakot. Lakkoa ilmoitettiin pidettävän 36 päivää kevään aikana, ja tämähän toteutui. Ranskassa vastaan tulee siis byrokraattisia ja yllättäviä hidasteita, mutta mielestäni Pariisin hyvät puolet kompensoivat niitä enemmän kuin tarpeeksi.

Vaihto-opiskelu Pariisissa opetti minulle paljon. Suurkaupungissa asuminen on uskomatonta, kaikki mitä keksitkään etsiä, löytyy sieltä. Myös ranskalainen kulttuuri on jotain, mitä haluan sisällyttää sopivasti myös elämäni Suomessa. Työelämän kannalta vaihto-opiskelu laajensi ymmärrystäni keskieurooppalaisesta yritysmaailmasta ja työkultuurista. Kurssit yliopistolla myös herättivät aivan uusia kiinnostuksen kohteita, joiden parissa voisi olla kivaa tehdä töitäkin. Kansainvälistyminen tuskin on koskaan huono idea ja minulle se ei sitä ainakaan ollut. On aika siistiä ajatella, että Pariisissa on toinen kotini.

Institut d'Etudes Politiques de Paris, Paris, 27.01.2018 – 18.05.2018

Maa: Ranska

Kaupunki: Paris

Vaihtoaika: 27.01.2018 – 18.05.2018

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Institut d'Etudes Politiques de Paris

Aloitin vaihtoni suunnittelun hyvissä ajoin ennen varsinaisen hakuprosessin käynnistymistä. Pariisin Sciences Po -yliopisto oli ollut mielessäni jo pitkään, joten vaihtoon hakeminen oli minulle helppo päätös. Prosessina haku oli yllättävän yksinkertainen eikä paperityön määrä tuntunut mahdottomalta, vaikka Sciences Po vaatikin täydentäviä tietoja (mm. kielitaito, motivaatiokirje, ansioluettelo) hakijoista ennen vaihto-opiskelijoiden hyväksyntää. Lopullinen päätös vaihdosta tuli tietoon sähköpostitse syyskauden 2017 aikana. Kurssitarjonnasta oli saatavalla etukäteen hyvin informaatiota, joskin päivitettyt kuvaukset niistä ilmaantuivat vaihtoyliopiston kotisivuille hieman ennen kurssi-ilmoittautumista, joka tapahtui tammikuun puolella. Kurssisuunnitelmaa tehdessä on hyvä olla tarkkana, mitkä kurssit ovat saatavilla kandidaton opiskelijoille ja mille luennoille puolestaan maisteriopiskelijat ovat tervetulleita. Vaihtoehtoja kurssien osalta on runsaasti ja kurseja voi käydä niin ranskaksi kuin englanniksi. Omat kurssini olivat pääsääntöisesti englanniksi, ja sisällytin opintoihini myös ranskan kielikurssin. Vaihtoon lähtijällä on hyvä varautua kuitenkin siihen, että alkuperäinen opintosuunnitelma voi muuttua, sillä kurssi-ilmoittautuminen perustuu Sciences Po:ssa nopeuteen; aikaa ilmoittautumiseen on varattu noin puoli päivää ja suositut kurssit täyttyvät opiskelijoista hetkessä. Suunnittelemani kurssit menivät sivuun mutta onnistuin kuitenkin valitsemaan vaihtoehtoisia kurseja, jotka osoittautuivat todella mielenkiintoisiksi.

Käymäni kurssit olivat perinteisiä massaluentoja (cours magistraux), joiden taso yllätti kohtuudellaan. Vaikkakin lehtorit vetivät luennot yleensä yksinään, kannustettiin myös opiskelijoita ajan sallimissa puitteissa kommentoimaan ja ottamaan kantaa luentojen aiheisiin. Itse koin, että tehtävää oli joka viikolle, ja kurssit koostuivat useista suorituksista, kuten välitenteistä, viikkotehtävistä, (ryhmä)esseistä ja loppukokeista. Suullisia esitelmiä minulla ei ollut lainkaan lukuun ottamatta kielikurssini esitelmää. Materiaalit olivat pääsääntöisesti hyvin saatavilla ja suurin osa opettajista hyödynsi Moodle-alustaa tai jakoi tarvittavat aineistot sähköpostitse. Kurssieni vastuopettajien taustat olivat vaihtelevia; osalla oli pitkä historia esimerkiksi YK-kenttätyöskentelystä, osalla akateemisessa tai diplomatian maailmassa toimimisesta. On syytä ottaa huomioon, että Sciences Po:ssa opiskeluun kuuluu olennaisena osana läsnäolojen seuranta ja yleinen sääntö onkin, ettei opiskelijoilla ole oikeutta kuin muutamaan poissaoloon kurssien aikana.

Saavuvin Pariisiin noin paria viikkoa ennen opintojen alkua järjestelläkseni paikallista arkeani ja tutustuakseni kaupunkiin. Tutustuin myös alkuviiikkojen aikana tuutoriini, joka perehdytti minua tulevaan Sciences Po -kulttuuriin. Käsittääkseni jokainen vaihto-opiskelija saa kohdeyliopistosta paikallisen opiskelijaohjaajan. Muuta erillistä tervetuloa viikkoa tai syvällisesti perehdyttävää ohjelmaa maisterivaiheen vaihto-opiskelijoille ei järjestetty, mikä itseäni jäi hieman harmittamaan. Kandidivaiheen opiskelijat voivat sen sijaan halutessaan

osallistua maksulliseen integraatioviikkoon, josta käsittääkseni on mahdollista saada myös opintopisteitä. Tutustuin kuitenkin tuutorini kautta myös muihin yliopiston tutkinto-opiskelijoihin ja sain kontakteja toisiin vaihto-opiskelijoihin eri kurssien yhteydessä. Opiskelijoille on tarjolla lukuisia yliopiston sisäisiä järjestöjä, joiden toimintaan myös vaihtarit ovat tervetulleita. Näiden joukossa on muun muassa taide- ja liikuntayhdistyksiä mutta myös oppiaine- tai aluekohtaisia kokoonpanoja. Osallistuin muutaman kerran esimerkiksi ASPA-opiskelijajärjestön (Association Sciences Po pour l'Afrique) tapahtumiin, joiden kutsuvieraina oli usein asiantuntijoita sekä ministeritason edustajia. Kannattaa pitää silmällä myös muita Sciences Po:n yleisiä kutsuvierastapahtumia, sillä yliopistolla on tapana järjestää monenlaisia kiinnostavia puhujatilaisuuksia.

Asumisen kannalta Pariisi on kallis kaupunki. Itse löysin asuntoni Facebookin Pariisilaisten ilmoitustaulu -ryhmän kautta, mutta suosittelen myös muiden kanavien hyödyntämistä, kuten Suomen Ranskan instituutin kontaktointia majoituksen hankkimiseksi. Myös Sciences Po auttaa tarvittaessa asunnon löytämisessä. Itse asuin jaetussa huoneistossa toisen suomalaisen tutkinto-opiskelijan kanssa Pohjois-Pariisissa lähellä Saint-Martinin kanaalia, joka on viehättävä vierailukohde, jonne erityisesti paikalliset kerääntyvät viettämään aikaa yhdessä niin pikniköinnin kuin mölkyn pelaamisen parissa. Asumisen lisäksi muita mahdollisia kiinteitä kustannuksia voi syntyä mm. julkisen liikenteen käytöstä ja puhelinliittymän hankkimisesta. Itselläni oli paikallinen julkisen liikenteen kuukausikortti, jonka hinta oli noin 80 euroa. Toisaalta kortti on kätevä, sillä se mahdollistaa liikkumisen kaikilla Pariisin alueilla niin ytimessä kuin kaupungin keskustan ulkopuolella. Jos tähtää huokeaan ruokailuun, voin lämpimästi suositella paikallisia Crous-opiskelijaravintoloita, joiden ruokavalikoima oli yleensä monipuolinen. Muuten Pariisissa kannattaa tutustua sen runsaaseen kulttuuritarjontaan, jos lompakko sen sallii ja mielenkiintoa riittää; kaupunki on täynnä mitä mielikuvituksellisimpiä museoita, näyttelyitä, keikkapaikkoja ja elokuvateattereita. Itse koin, että vaihtoaika loppui kesken ja että kaupunkiin jäi edelleen suuri määrä nähtävää ja koluttavaa, minkä vuoksi palannut Pariisiin vielä jatkossakin. Kielitaito ranskan osalta auttaa todennäköisesti pääsemään sisään Pariisiin ja sen kulttuuriin nopeammin, mutta uskon, että kaupungista saa hyvin irti myös englannin kielen taidoilla. Kaiken kaikkiaan vaihtokeväni sujui mainiosti sekä kokemus oli hyvin opettavainen, antoisa ja rikas: sain uusia ystäviä, syvensin kielitaitoani ja pääsin näkemään, millaista opiskelu kuuluisassa Pariisin Sciences Po:ssa on. Myös Pariisi kaupunkina oli vaikuttava, vaikka toisinaan myös haastava sen ruuhkaisuuden ja kalleuden vuoksi.

Institut d'Etudes Politiques de Bordeaux, Bordeaux, 10.01.2018 – 16.05.2018

Maa: Ranska

Kaupunki: Bordeaux

Vaihtoaika: 10.01.2018 – 16.05.2018

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Institut d'Etudes Politiques de Bordeaux

Hain Tampereen yliopistosta vaihtoon Bordeaux'iin Ranskaan vuoden 2017 keväällä. Olin päättänyt, että haluan vaihto-opiskelemaan Ranskaan ja nimenomaan Sciences Po yliopistoon, mikä on politiikan tutkimukseen ja yhteiskuntatieteisiin keskittynyt korkeakoulu. Ennen vaihtoa otin hieman selvää, millaisia eri Ranskan kaupungit olisivat ja asetin hakuvaiheessa yliopistot mieluisen järjestykseen.

Minulle Ranska maana oli jo tuttu, mutta en ollut asunut siellä aikaisemmin. Ranskan kielen tasoni oli jo kohtalaisen sujuvaa ennen lähtöä, mutta erityisesti suullinen kielitaito parani vaihdon myötä. Olin opiskellut yliopistossa ranskaa vuoden tutkinto-opiskelijana, ja tämän jälkeen käynyt tutkintooni vaadittavat vieraan kielen viestintä- ja kieliopintoni ranskaksi. Vaihtoyliopistossa kaikille vaihto-opiskelijoille järjestettiin ranskan kielen kirjalliset ja suulliset tentit, joiden mukaan meidät jaettiin erilaisiin tasoryhmiin lukukauden kestäväää ranskan kurssia varten. En tiennyt tällaisen kurssin olemassaolosta etukäteen, enkä usko sen olleen pakollinen, mutta kaikki kaverini itseni mukaan lukien osallistuimme sille. Koin, että ranskaksi asioiminen ei ollut liian vaikeaa ja selvisin hyvin pankkiasioistakin.

Vaihtoa varten otin erillisen matkavakuutuksen, joka kattoi koko vaihtoajan. Tämä tulikin heti tarpeeseen, kun matkalaukkuni ei tullut jatkolenolle mukaan Ranskaan asti ja sain täten matkavakuutuksen kautta korvattua välttämättömyystarvikkeet. Yliopistossa otettiin lisäksi oma vastuuvakuutus, joka kaikkien vaihto-opiskelijoiden oli pakko ottaa. Näiden lisäksi minulla oli vielä kotivakuutus.

Bordeauxissa oli Erasmus-toimintaa järjestävä Erasmix järjestö, jonka kautta kaikille vaihto-opiskelijoille oli oma "French buddy", jolta pystyi kysymään apua opiskeluun ja Ranskaan liittyvissä kysymyksissä. Alkuvuodesta vaihto-opiskelijoille järjestettiin muutama tapahtuma, jotta pääsimme vähän tutustumaan toisiimme. Loppuvuodesta huhtikuussa järjestimme vielä piknikin ilmojen parantuessa.

Asunnon löytäminen oli varsin hankalaa, etenkin mikäli halusi asua keskustassa. Asuntojen vuokrat olivat varsin samanlaiset kuin Suomessa, itse maksoin soluhuoneesta 400e/kk keskustan rajalla. Vuokra-asuntoja voi etsiä erilaisista Facebook ryhmistä (Bordeauxin omia tai yliopiston sisäisiä ryhmiä). Katselin asuntoja myös kahdesta erilaisesta kimppekämpä sivustosta, nimeltä Lacartedescolocs sekä Appartager. Löysin asuntoni Appartagerin kautta. Vaihtareille tarjotaan myös mahdollisuutta saada huone läheltä kampusta CROUSilta, joka on eräänlainen Ranskan valtion opiskelijajärjestö. Kampus sijaitsee kuitenkin varsin kaukana keskustasta (noin puoli tuntia tramilla), joten lähes kaikki kaverini asuivat keskustassa. Jos etsii asuntoa, kannattaa se etsiä Tram B:n varrelta, tai siten, että toisesta tramista on helppo vaihtaa siihen. Vuokrasopimusta tehdessä jotkin vuokranantajat saattavat vaatia (ranskalaisen) takaajan, mutta minulle antamani vuokravakuus oli riittävä.

Ranskassa ja vaihtoyliopistossani opetusmenetelmät saattavat olla vanhanaikaisia Suomeen verrattuna. Joillakin kursseilla opettajilla ei ollut Moodle aluetta eikä minkäänlaista Powepointtia, vaan kaikki piti kirjoittaa ylös käsin. Mikäli kurssi oli ranskaksi ja kielitaito hatarampi, oli seuraaminen joskus erittäin hankalaa. Suoritusmenetelminä minulla oli perinteisen käsin kirjoitetun tentin lisäksi yksi suullinen tentti sekä kaksi esseesuuritusta. Joskus sai itse valita, halusiko suorittaa esimerkiksi suullisen tentin vai esseen. Tenttejä varten oppimateriaalit olivat luennolla käsitellyt asiat, ja vain yhtä suoritusta varten (kirja-arvio) jouduin lainaamaan kirjan kirjastosta. Minulla oli keskimäärin enemmän luentoja kuin Tampereen yliopistossa, mutta kuitenkin luentoja ei mielestäni ollut hirveästi. Itse olin

French Track ohjelmassa, mutta kävin kurseja molemmilla kielillä. French Track opiskelijoille kaikki englanninkieliset kurssit eivät olleet avoimia, mutta kaiken kaikkiaan kurseja oli runsaasti tarjolla. Vaihto-opiskelijat saivat pääasiassa mennä mille kursseille vain, mutta oman kielitason mukaan.

Sciences Po:ssa tutkinto-opiskelijoille kuuluu opiskeluihin pakollista liikuntaa, mutta vaihtareiden ei ollut pakko suorittaa näitä kurseja. Liikuntakurssit olivat kuin muutkin kurssit, ja niille tuli ilmoittautua etukäteen ja sitovasti. Kouluruokailu ei ole Suomen tasoista, mutta yliopistorakennuksessa oli kahvila, josta sai varsin edullisesti lähinnä patonkeja ja salaattiannoksia. Maksaminen toimii opiskelijakortilla, johon ladataan rahaa. Sama kortti toimii ympäri Ranskaa Crous -ravintoloissa. Kampusalue on Euroopan suurimpia, ja se on keväällä erittäin vihreä ja täynnä opiskelijoita.

Bordeaux on kaupunkina kaunis ja historiallinen. Siellä on paljon museoita ja vanha keskusta on UNESCO:n maailmanperintökohde, joten maisemat ovat kohdillaan. Viiniviljelmää on joka puolella keskustan ulkopuolella, ja teimmekin yliopistolta orientaatiopäivinä retken paikalliselle viinitilalle ja pääsimme maistelemaan viiniä. Bordeauxissa viini on ravintoloissa kohtuullisen halpaa Suomeen verrattuna, ja olut on mielestäni Suomen hinnoissa tai vähän halvempaa. Bordeauxista on helppoa ja halpaa matkustaa myös esimerkiksi Pariisiin Ouigo -junalla, johon voi hyvällä tuurilla saada edestakaiset liput 30 eurolla. Bordeauxista pääsee junalla myös rannalle Arcachoniin ja esimerkiksi bussilla Espanjaan San Sebastianiin.

Mielestäni Ranska on hintatasoltaan Suomen tasolla tai jopa vähän kalliimpi. Ulkona syöminen on mielestäni vähän kalliimpaa, mutta alkoholi halvempaa. Ruoka on kaupoissa mielestäni myös kalliimpaa, mutta halvallakin pääsee tahtoessaan. Ranska tarjoaa myös yllättävän hyvin kasvissyöjille kaupoissa erilaisia vaihtoehtoja, esimerkiksi soijatuotteita. Luomuvihanneksia ja -hedelmiä oli myös joka kaupassa tarjolla.

Vaikka Bordeaux on varsin etelässä, se on yllättävän sateinen kaupunki. Kuulemma meille tänä keväänä sattui myös harvinaisen huono tuuri, ja yleensä ei ole ollut niin sateista, kuin meillä oli. Lämpötilat kuitenkin pysyivät kohtalaisen lämpiminä pitkin talvea, ja vain jossain kohtaa helmikuussa lämpötilat laskivat noin 5-10 asteeseen. Paikallisissa taloissa saattaa myös olla hyvin huono lämpöeristys ja talot lämpiävät sähköllä, mikä tulee kalliiksi. Kevään tullen lämpötilat kuitenkin alkoivat huhtikuussa nousta reilustikin yli 20, mutta sadetta saattoi silti tulla.

Vaihto-opiskelu on minulle vähän "vahinko", sillä en ollut ennen viime vuoden kevättä edes ajatellut lähteväni. Olen jo viidennen vuoden opiskelija yliopistossa ja kurssit eivät opintopisteiden kannalta olleet minulle erityisen tärkeitä, mutta oli mielenkiintoista lähestyä eri aiheita Ranskan näkökulmasta. Opetustarjonta oli erilaista kuin Tampereen yliopistossa, ja se oli virkistävää.

Vaihdosta palaessa on erittäin tärkeää, että muistaa irtisanoa kaikki siellä otetut vakuutukset ja jäsenyydet maasta lähtiessä. Ranskassa byrokratia on hyvin hankalaa ja aikaa vievää, ja useat asiat tarvitsee tehdä postitse. Hain paikallista asumistukea CAFia, mutta en ole saanut sitä vielä, vaikka olen palannut jo Suomeen. Pankkitilin avaaminen ei ole pakollista, mutta CAFia varten tarvitsee olla ranskalainen pankkitili. Pankkitilin avaaminen voi olla hankalaa, mutta itse avasin tilin verkossa ja en kohdannut ongelmia. Kaikki paperiasiat kannattaa aloittaa erittäin hyvissä ajoin, vaikka haluaisikin ottaa rennommin vaihdon alussa. Asioissa voi kestää kuukausia, ja yhtäkkiä oletkin jo takaisin Suomessa.

Kaiken kaikkiaan olin erittäin tyytyväinen, että lähdin vaihtoon. Tutustuin ihaniin ihmisiin ja opin tuntemaan ranskalaista kulttuuria paremmin.

L'Universite de Caen Basse-Normandie, Caen, 08.01.2018 – 25.05.2018

Maa: Ranska

Kaupunki: Caen

Vaihtoaika: 08.01.2018 – 25.05.2018

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: L'Universite de Caen Basse-Normandie

Etukäteisjärjestelyihin vaihtoon liittyen kuuluivat muun muassa itse vaihtoon hakeminen, eri dokumenttien lähettäminen kohdeyliopistoon, asunnon vuokrasopimuksen tekeminen, kurssien valitseminen sekä monet käytännön asiat Suomessa, kuten silloisen asunnon irtisanominen ja matkavakuutuksen hankkiminen. Otin itse yhteyttä kohdeyliopistooni Ranskassa, kun en ollut saanut mitään infopakettia (ilmeisesti olisi kuulunut saada) - onneksi paikallinen kv-toimisto vastasi viesteihini erittäin nopeasti ja ohjeisti minua etenkin asunnon saamisessa. Majoituin ranskalaisen opiskelija-asuntosäätiö Crous:n asuntolassa yliopiston kampuksella. Ainoat ongelmat ennen vaihtoon lähtöä oli kurssien vähäinen info opetusohjelmassa, sekä yhteydenpito (tai sen puute) oman yliopistoni koordinaattorin kanssa. Olen ranskan kielen pääaineopiskelija, joten en kokenut tarvetta suorittaa erikseen mitään intensiivikurssia ennen lähtöä tai sen aikana.

Saavuin Caeniin myöhään sunnuntai-iltana, joten olin varannut yön hotellista - myöhemmin sain tietää, että kampukselle pystyi kirjautumaan sisään 24/7, mutta toisaalta minusta oli ihan hyvä kerätä ajatuksia ensimmäisenä iltana yksin hotellissa. Maanantaiaamuna raahasin matkalaukkuni kampukselle, ja sainkin oitis avaimet 9 m² huoneeseeni yhdessä kampuksen monista asuntoloista. Tapasin heti kampukselle saavuttuani toisia vaihtareita, mikä teki asioiden hoitamisesta huomattavasti miellyttävämpää ja rauhoittavampaa. Ensimmäiset päivät menivät käytännön asioiden hoitamisessa – pankkitilin avaaminen, kotivakuutuksen ja ranskalaisen puhelinliittymän hankkiminen, opiskelijakortin aktivointi, sekä tietysti kurssivalintojen tekeminen. Caenin yliopistossa onneksi opiskelijoilla oli lupa käydä niin sanotusti kokeilemassa kursseja ennen lopullisten valintojen tekemistä, ja koin tämän erittäin hyödylliseksi. Lopulta suoritin Sciences du langage -tutkinto-ohjelman kandidaattitason kursseja 8 kpl, ja olen ollut tyytyväinen päätökseeni. Osa kursseista oli haastavampia kuin toiset, mutta koin kielitaitoni olevan riittävä kurssien suorittamiseen.

Minulla oli Caenissa myös ranskalainen tuutori, joka otti minuun yhteyttä jo ennen Ranskaan saapumista. Suosittelen tätä tuutoriohjelmaa lämpimästi, sillä itse koin rauhoittavaksi saapua kaupunkiin niin, että tunsin jo etukäteen edes yhden ihmisen, keneltä pyytää apua tarvittaessa. Tapasimme tuutorini kanssa muutamia kertoja vaihtokevääni aikana, ja hänen kanssaan ajanvietto oli myös hyvä tapa puhua ranskaa ranskalaisen nuoren kanssa. Yliopistolla oli myös vaihtareille suunnattu oma ainejärjestö, joka järjesti retkiä Caenissa ja muissa Normandian kaupungeissa. Nämä kyseiset retket olivat erittäin edullisia, yleensä

vain 2e/retki, ja niiden kautta pääsi näkemään uusia paikkoja sekä viettämään aikaa muiden vaihtop opiskelijoiden kanssa. Retkiä järjestettiin muun muassa Normandian maihinnousupaikoille, Étretatiin, Le Havreen, Honfleurisiin, Caenin museoihin, sekä Granvillen karnevaaleille.

Yliopisto tarjosi opiskelijoilleen omia liikuntapalveluitaan, mikä tarkoitti käytännössä sitä, että 30e liittymismaksulla sai oikeuden käydä kaksi kertaa viikossa joillakin liikuntakursseilla. Itse harrastin nykytanssia sekä karatea vaihtokeväni aikana - mielestäni on tärkeää koittaa luoda omat rutiinit ja oma arkensa myös vaihdossa ollessaan. Liikuntakurssien kautta sain myös uusia ystäviä, kehitin kielitaitoani ohjaajien neuvojen kautta sekä tutustuin uusiin harrastuksiin. Muuten vapaa-ajallani vietin aikaa ystävieni kanssa, ja matkustelin muun muassa Belgiaan, Hollantiin, Espanjaan sekä Englantiin. Luonani kävi myös muutamia vieraita Suomesta - poikaystäväni, perheeni sekä pari kaveriani – ja oli erittäin mielenkiintoista esitellä heille tätä "uutta elämää", mitä olin alkanut elää Caenissa ollessani.

Ranskassa asuminen ja eläminen ei mielestäni ollut erittäin kallista. Vaihdossa ollessani sain Erasmus-apurahaa sekä opintotukea, jotka riittivät hyvin vuokranmaksuun (n. 250e/kk) sekä puhelinliittymän maksamiseen (20e/kk). Toki rahaa tulee helposti vaihdossa ollessa kulutettua vähän enemmänkin, varsinkin jos haluaa yhtään matkustella, mutta myös esimerkiksi ranskalaiseen ruokakulttuuriin tutustumisessa (oih, juustot..). Yliopistolla onneksi oli myös koulun ruokala, josta sai täyttävän lounaan SEKÄ illallisen noin 3,50e hintaan per aterian. Hain vaihdossa ollessani myös ranskalaista asumistukea (CAF), joka saapuu tililleni nyt kesäkuun puolella. Tuen hakeminen vaatii hieman byrokraattisia toimenpiteitä ja eri dokumenttien lähettämistä, mutta on mielestäni sen vaivan arvoinen.

Yksi tavoitteistani vaihtoon lähtiessäni oli ranskan kielitaidon parantaminen, ja nyt vaihdon jälkeen koen, että ainakin kuullun ymmärtäminen sekä keskustelutaidot kehittyivät minulla vaihdon aikana. Suosittelen käyttämään kohdemaan kieltä niin paljon kuin mahdollista - mikä olisikaan parempi tapa oppia kieltä kuin natiivien ympäröimänä? Joskus ranskalaiset saattoivat vaihtaa englanttiin kuullessaan aksenttini, mutta itse koitin joka tilanteessa pitää tiukasti kiinni siitä, että nyt puhutaan vain ja ainoastaan ranskaa. Välillä minunkin oli pakko vaihtaa englanniksi, jos en löytänyt jotain tiettyä sanaa ranskaksi, mutta kehotan rohkeasti kaikkia puhumaan kohdemaan kieltä joka päivä niin paljon kuin mahdollista!

Parasta Erasmus-vaihdossani oli ystävät, joita sain. Tutustuin ihmisiin ympäri maailmaa, heistä tuli omalla tavallaan "perhe" minulle näiden viiden kuukauden aikana. Puhuimme kaikkien vaihtareiden kesken ranskaa, mikä auttoi myös kovasti kielitaidon kehittymisessä. Rakastuin Caenin kaupunkiin, joka ei ole liian pieni eikä liian iso, ja missä historia näkyy ja tuntuu erittäin vahvasti, sekä lähes kaikkiin Normandian upeisiin rantakaupunkeihin. Loppujen lopuksi tärkeintä kokemuksessa ovat kuitenkin ihmiset, joihin vaihdon aikana tutustuu, ja kannustankin kaikkia etenkin ensimmäisten viikkojen ajan olemaan mahdollisimman sosiaalinen – juuri se saksalainen tyttö, kenen kanssa juttelit luennollasi tai se thaimaalainen poika, kenet tapasit pyykkivassa saattaa tulla elinikäiseksi ystäväksesi.

Sciences Po Lille, Lille, 08.01.2018 – 20.04.2018

Maa: Ranska

Kaupunki: Lille

Vaihtoaika: 08.01.2018 – 20.04.2018

Vaihto-ohjelma: Erasmus
Yliopisto: Sciences Po Lille

Etukäteisjärjestelyt

Hain vaihtoon toisen opiskeluvuoteni kevääksi, ja kohteekseni valikoitui Ranska kielen perusteella. Kun kuulin tullessi valituksi vaihtoon Lilleen SciencesPo -yliopistoon, seuraavien toimenpiteiden kanssa ei ainakaan tullut kiirettä. Noin puoleen vuoteen ei tapahtunut juuri mitään; yliopisto lähetti sähköpostia tarvittavista byrokraattisista toimenpiteistä vasta yllättävän myöhään syksyllä. Vaikka tieto vaihtoon nimeämisestä oli lähetetty suoraan vaihtokohteeseen, vaati yliopisto Erasmus-toimistosta saatavan erillisen todistuksen lähettämistä. Vaihtoon hakua varten kurssivalinnat tehtiin hyödyntäen yliopiston sivuilta löytyvää edellisen vuoden kurssitarjotinta, sillä tuolloin ei vielä ollut tarjolla tulevan vuoden tietoja. Muutoksia tuli jonkun verran; myös lopullisesta, vuoden 2017-2018 tarjottimesta peruttiin vaihtokevääni alussa muutama kurssi. Yliopistossa oli tarjolla opetusta englanniksi, ranskaksi ja espanjaksi, joten valinnanvaraa löytyy sekä enemmän että vähemmän kielitaitoisille.

Asunnon etsinnän aloitin yliopiston sivuilta löytyvien linkkien kautta. Sain vielä myöhemmin useita sähköposteja, joissa vinkattiin vapaana olevista asuntolahuoneista, mutta ne tulivat suhteellisen myöhään syksyllä, jolloin olin itse ehtinyt jo löytää asunnon. Vuokrien taso oli mielestäni ehkä hieman korkeampi kuin mitä Suomessa, jopa opiskelija-asuntoloissa. Julkinen liikenne toimii päiväsaikaan hyvin, mutta mikäli asuu ydinkaupungin ulkopuolella, haasteena voi olla kotiin pääseminen puolenyön jälkeen.

Saapuminen

Yliopistoon saavuttuani ensimmäinen viikko kului orientaation parissa. Kävimme läpi käytännön asioita, ja lisäksi vaihto-opiskelijoille tarjottiin ranskantunteja ja opetusta metodologiasta. Yliopisto oli nimennyt kaikille vaihto-opiskelijoille oman "buddyn", paikallisen opiskelijan, jolta kysyä apua, mutta kuulemani mukaan kaikki eivät lopulta tavanneet omaa buddyaan. Ongelmatilanteissa kansainvälisistä opiskelijoista vastaava henkilökunta oli hyvin avuliasta. Tiedon kulku tosin takkusi hieman varsinkin asioiden sujuvuuteen tottuneen suomalaisen mielestä, mutta jos kärsivällisyyttä vain löytyy, huomaa että asiat kyllä lopulta hoituvat.

Opiskelu

Valitsin kursseja sekä valtio-opin että kansainvälisen politiikan puolelta, niin kandidaatti- kuin maisterivaiheesta. Kansainvälisille opiskelijoille oli myös varattu joitakin omia kursseja. Mielestäni kurssivalikoima oli melko laaja ja vaihtoehdot mielenkiintoisia, sillä ne keskittyivät erilaisiin ja ehkä hieman tarkempiin aiheisiin kuin kotiyliopistossa. Opetuksen taso oli mielestäni hyvää, mutta kaikesta päätellen vaihtareilta ei vaadittu yhtä paljon kuin paikallisilta opiskelijoilta. Jotkut viiden opintopisteen kursseista vaativat vähemmän työtä kuin Suomessa, ja koulussa vietetyt tuntimäärät eivät myöskään päästä huimanneet. Yleensä opetus toteutettiin luentojen muodossa, mutta positiivinen yllätys oli se, että opiskelijat saivat usein myös itse osallistua joko ryhmätehtävien tai keskustelujen kautta. Suurin osa kursseista suoritettiin esseellä tai tentillä, eikä omia kirjoja juurikaan tarvinnut hankkia. Materiaalia sain tosin etsiä pääasiassa netistä tai kotiyliopiston tietokannasta, sillä

vaihtoyliopistolla ei ollut ainakaan vaihtareille sellaista tarjolla. Valitsin itse myös koko kevään kestävän ranskan kurssin, mutta jälkiviisaana on hyvä todeta, että enemmän hyötyä olisi luultavasti ollut siitä, että arjessa olisi päässyt käyttämään kieltä enemmän.

Yleisesti kaupungista

Kaupunkina Lille on mielestäni todella viihtyisä, vaikka säässä olisi kieltämättä parantamista. Kunhan vain muistaa kantaa sateenvarjoa mukana, kaupunki näyttää kyllä myös paremmat puolensa. Keskusta on täynnä kaunista arkkitehtuuria ja sen kompaktista koosta johtuen julkisen liikenteen matkakorttia ei välttämättä tarvitse edes hankkia. Kenties stereotypiasta poiketen paikalliset olivat todella ystävällisiä ja avuliaita, varsinkin jos yritti kommunikoida ranskaksi – vaikka se olisikin jäänyt vain yritykseksi. Ranskasta ei myöskään voi tietenkään puhua mainitsematta halpaa – mutta siitä huolimatta yllättävän hyvää – viiniä ja juustoa. Harrastusmahdollisuuksia tarjottiin yliopiston puolesta; opiskelijoille järjestettiin muun muassa ryhmäliikuntatunteja ja monia muita urheilulajeja. Sijaintinsa puolesta parempaa vaihtokaupunkia saa etsiä, sillä Lillestä on lyhyt matka moniin Länsi- ja Keski-Euroopan suuriin kaupunkeihin. Noin kahden tunnin ajomatkan päässä Brysselissä sijaitsee myös monille vaihtareille tutuksi tullut Charleroin lentokenttä, josta pääsee halpalentoyhtiöiden siivin joka puolelle Eurooppaa. Matkustaessa saa tosin ensikäden kokemusta ranskalaiselle yhteiskunnalle tyypillisestä ominaisuudesta, lakkoilusta.

Kokonaisuutena vaihtokevät ylitti odotukseni huimasti. Siinä missä yliopisto ei järjestänyt kv-opiskelijoille ainakaan liikaa toimintaa, vaihtariyhteisö puolestaan oli todella aktiivinen. Lopulta paras asia mitä keväästä sain matkaani ovatkin ystävät eri puolilla maailmaa. Tutustuminen muihin oli yllättävän helppoa, sillä jokainen on samalla lähtöviivalla uudessa maassa ja uudessa opiskeluympäristössä. Kielitaitokin toki kehittyi, niin englannin kuin ranskan kohdalla. Uskon, että tulevaisuuden kannalta tärkeitä yhteistyötaitoja oppii tehokkaasti toimiessaan lukuisista eri maista ja kulttuureista kotoisin olevien ihmisten kanssa. Niin kliseiseltä kuin se kuulostaakin, myös itsestään oppii paljon, kun joutuu toimimaan vieraassa ympäristössä vieraalla kielellä ja sopeutumaan arjen muutoksiin. Summa summarum: Suosittelen vahvasti vaihtoon lähtemistä sitä vähänkään harkitseville, eikä Lille ole ollenkaan hassumpi valinta vaihtokaupungiksi!

Institut d'Etudes Politiques - IEP Lyon, Lyon, 08.01.2018 – 11.05.2018

Maa: Ranska

Kaupunki: Lyon

Vaihtoaika: 08.01.2018 – 11.05.2018

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Institut d'Etudes Politiques - IEP Lyon

Erasmus-vaihto on tehty helpoksi opiskelijoille, eikä minullakaan ollut erityisiä ongelmia vaihtoon hakemisen kanssa. Sanottakoot kuitenkin että Sciences Po Lyonin nettisivut eivät olleet selkeät (saati englanniksi) ja näkyvillä oli ainoastaan vuodentakaiset kurssitiedot. Näin ollen ensimmäinen Learning Agreement oli omalla kohdallani melko keinotekoinen, sillä

jouduin tekemään sen vanhojen kurssitietojen pohjalta. Saapuessani Lyoniin tammikuun alussa sain listan tarjotuista kursseista, mutta englanniksi kurssit suorittaville vaihto-opiskelijoille olikin jo valmiiksi koottu 30 opintopisteen ohjelma (Diploma of French and European Studies, DFES).

Ennen vaihtoon lähtöäni olin suorittanut ranskan opintoja kielikeskuksen tarjoamilla kursseilla. Päätin kuitenkin suorittaa opintoni englanniksi, sillä en uskonut ranskani riittävän opintojen suorittamiseen ja etenkin kokeiden ja esseiden kirjoittamiseen ranskaksi. Koin, että sain paremmin irti kurssien asiasisällöistä englanniksi. Samalla käytin kuitenkin ranskaa päivittäisessä kommunikoinnissa, joten ranskan oppimiselta ei voinut onneksi välttyä. Yleisesti ottaen vaihtarielämä Ranskassa on kaikin puolin helpompaa, jos ranskaa osaa jo jonkin verran vaihtoon lähtiessään. Esimerkiksi opintoihin valmistava kahden viikon intensiivikurssi heti Lyoniin saapussa oli käytännössä kokonaan ranskaksi. Lisäksi DFES-ohjelmaan kuuluvat ranskan opinnot opetettiin ranskaksi.

Saapuessani Lyoniin aloitin heti kahden viikon intensiivisen ranskankielen ja ranskalaisiin yliopisto-opintoihin valmistavan kurssin (joka vastasi neljää opintopistettä). Heti ensimmäisenä päivänä järjestettiin lähtötasokoe, jonka perusteella kurssilaiset jaettiin eri tasoryhmiin. Koin kurssin ranskankielen osuuden erittäin hyödyllisenä ja kielitaitoni vahvistavana. Toisaalta yliopisto-opintoja käsittelevä vaikutti olevan suunnattu ennen kaikkea ranskaksi kurssinsa suorittaville opiskelijoille, minkä vuoksi en kokenut sitä itselleni erityisen hyödyllisenä. Ensimmäisinä viikkoina järjestettiin muutama tapahtuma tutortoiminnan merkeissä, mutta varsinaisia henkilökohtaisia tutoreita ei ollut. Kaiken kaikkiaan tutortoiminta oli todella vähäistä verrattuna esimerkiksi Tampereen yliopiston järjestelmään. Suurin osa aktiviteeteista oli siis omasta aktiivisuudesta riippuvaista. Minua jännitti, saanko ystäviä ja tapaanko mukavia uusia ihmisiä. Sekä alun intensiivikurssi että DFES-ohjelma olivat kuitenkin tiiviitä porukoita, joissa ihmisiin tutustumiselta ei voinut välttyä. Pelkoni osoittautuivat siis turhiksi. Ystäviä kyllä saa kun jaksaa etenkin alussa osallistua muutamiin yhteisiin tapahtumiin.

Asumisen suhteen olin kuullut kauhutarinoita asuntojen saamisen vaikeudesta. Itse pääsin helpolla aloittamalla asunnon etsimisen hyvissä ajoin (muutama kuukausi ennen Lyoniin saapumista). Liityin asuntoja Lyonissa välittäviin facebook-ryhmiin ja jätin ilmoituksen, jossa kerroin hakevani asuntoa läheltä Sciences Po Lyonia, maksimibudjettini (450 €) ja hieman itsestäni. Hyviä facebook-ryhmiä olivat esimerkiksi : (1) Lyon: Location appartement, Colocation, Sous-location chambre à louer, (2) Lyon : location d'appart, échange, colocation ! sekä (3) Colocations – appartements étudiants Lyon. Pian ilmoituksen jättämisen jälkeen Lyonista lähtöä tekevä saksalainen vaihto-oppilas otti minuun yhteyttä ja kysyi olisinko kiinnostunut tulemaan vuokralle asuntoon, josta hän oli lähtemässä. Asunto oli samalla kadulla kuin yliopistoni, neljän minuutin kävelymatkan päässä. Vuokra oli 450 euroa sisältäen veden, sähkön ja Wifin. Minulla oli oma huoneeni ja yksi kämppi toisessa huoneessa ja jaoimme keittiön, eteisen ja kylpyhuoneen. Asuntoa vuokrasi vanha ranskalaisen naisen miehensä kanssa, joidenka kanssa asioin ranskaksi. Neuvoni olisi siis aloittaa asunnon hakeminen hyvässä vaiheessa ja hyödyntää monia eri alustoja, joilla asuntoja vuokrataan.

Kuten jo edellä mainitsin, opintoni olivat valmiiksi vaihto-opiskelijoille kootussa englanninkielisessä 30 opintopisteen ohjelmassa, jossa oli laaja kirjo erilaisia kursseja Britannian ja NATO:n suhteesta eläinten oikeuksiin. Kurssit olivat kolmen opintopisteen arvoisia ja niitä oli kerran viikossa kahden tunnin ajan koko kevään ajan. Lisäksi ohjelmaan

kuului pakolliset ranskankielen opinnot, joissa opiskelijat jaettiin eri ryhmiin kielitasotestin mukaan. Opetusmenetelmä kautta linjan oli luennot, joilla ei ollut varsinaista läsnäolopakkoa, mutta joiden oppeja tarvitiin vaihdon lopun luentotenteissä. Harvalla opettajalla oli minkäänäköisiä dioja tai Moodle-sivuja, jonka vuoksi luennoille osallistuminen ja hyvien muistiinpanojen tekeminen oli tärkeää. Opiskelu oli siis ehdottomasti enemmän koulumaista kuin itsenäistä opiskelua. Lisäksi aiheisältöjen painotus oli enemmän historiassa kuin esimerkiksi kriittisessä ajattelussa tai teoriassa. Lähes kaikki opettajat puhuivat hyvää englantia ja koin pärjääväni ongelmitta kielitaidollani.

Mitä tulee opintojen ulkopuoliseen elämään, Lyon on kaunis ja eloisa kaupunki etenkin kelien lämmitessä huhti-toukokuussa. Alkuvuoden kylmyys yllätti minut, joten neuvoisin toppatakin pakaamista mukaan vaikka Lyon onkin huomattavasti Tamperetta etelämmässä. Lyonissa on monia mielenkiintoisia museoita ja paljon erilaisia konsertteja ja tapahtumia. Lisäksi eri kaupunginosilla on omat erityiset tunnelmansa, joten kokemista ja tekemistä riittää. Lyon on Ranskan ruokapääkaupunki ja hyviä ravintoloita riittää (joskin opiskelijabudjetilla ravintoloissa syöminen ei ollut jokapäiväinen huvi). Suosittelen testaamaan etenkin Paul Bocusen maltillisesti hinnoitellut ja laadukkaat Brasseries (Le Nord, Le Sud, l'Est ja l'Ouest). Vaikka Lyon ei Ranskan mittakaavassa ole ollenkaan halpa kaupunki, koin kuitenkin ruuan ja ravintola-annosten olevan ainakin vähän Suomen hintoja alempia (ja viini on halpaa). Lisäksi Lyonin läpi virtaavat joet ja isot puistot sekä kaupungin pohjois- että eteläpuolella tarjoavat todella kauniit lenkki- ja kävelymaastot.

Lyonin lähistöllä on monia kauniita kaupunkeja ja suosittelen lämpimästi niissä vierailua ja matkustelua yleisemminkin vaihtojakson aikana. Esimerkiksi Grenoble ja Annecy ovat todella suloisia kaupunkeja Lyonin lähellä, joihin pääsee edullisesti bussilla. Itse matkustelin myös eteläisessä Ranskassa Marseille'ssa, Nizzassa ja Montpellier'ssä, jotka olivat kaikki ehdottomasti vierailun arvoisia. Myös Geneve on vain kahden tunnin bussimatkan päässä. Oman vaihtokevääni aikana Ranskan junat ja lentoyhtiöt lakkoilivat mittavasti, mikä toi matkustuksen suunniteluun omat haasteensa. Turvauduinkin usein halpaan saksalaiseen FlixBus-bussiyhtiöön.

Uskon että vaihdostani Lyonissa tulee olemaan hyötyä myös tulaveisuudessa. Ensinnäkin ranskankielentaitoni parani huomattavasti ja opin asioimaan ja ilmaisemaan itseäni sujuvasti ranskaksi. Lisäksi koin että ranskalaiseen kulttuuriin uppoaminen auttoi laajentamaan omia näkökulmia ja toisaalta tiedostamaan oman kulttuurisen identiteettinsä paremmin. Kansainvälisen politiikan opiskelijana koin tämän kansainvälisen kokemuksen kartuttamisen hyödyllisenä myös tulaveisuuden työelämälle. Ranska on iso EU-maa ja sen ymmärtäminen ja näkeminen läheltä on arvokas kokemus. Lisäksi vuorovaikutus todella monikulttuurisen vaihtariporukan kesken lisäsi itseluottamusta kommunikointiin ja yhdessä työskentelyyn vieraalla kielellä.

Institut d'Etudes Politiques - IEP Lyon, Lyon, 08.01.2018 – 05.05.2018

Maa: Ranska

Kaupunki: Lyon

Vaihtoaika: 08.01.2018 – 05.05.2018

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Institut d'Etudes Politiques - IEP Lyon

Vietin kevään 2018 vaihto-opiskelun merkeissä Ranskan Lyonissa. Alun perin tarkoitukseni oli lähteä Italian Bolognaan, mutta hetken mielihohteesta, syksyllä 2017 kesken ranskan tunnin (alkeiskurssi), päätin peruuttaa paikkani Italiassa ja hakea Lyoniin. Nopeasti tulikin ilmoitus, että hakemukseni oli hyväksytty ja viettäisin seuraavan kevään Ranskassa.

Ennen vaihtoon lähtöä tuli tietenkin hoitaa itselle katto pään päälle. Lyonista asunnon hankkiminen oli aluksi haastavaa, sillä Sciences Po Lyonilla ei ollut tarjota opiskelijoille minkäänlaista (esim. Toasin kaltaista) asuntola mahdollisuutta, vaan asunto tuli hankkia itse. Loppujen lopuksi sain kuitenkin oman yksiön n. 3 viikkoa ennen vaihdon alkamisajankohtaa. Yllättävää oli Lyonin asuntojen kalleus ja siksi olisikin ollut järkevää katsoa asuntoja jo hyvissä ajoin – näin jälkeempäin ajateltuna.

Lähdin Lyoniin jo tammikuun ensimmäisellä viikolla ja osallistuin 2 viikkoa kestäneelle *pre-university* moduulille. Moduuli sisälsi joka päivä 2-3 tuntia ranskaa sekä kurssin, joka valmensi meitä ranskalaiseen opiskelumaailmaan ja käytäntöihin. Kun ensimmäinen ranskan tunti koitti, olin todella järkyttynyt. Siitä huolimatta, että minut oli sijoitettu tasokokeen perusteella ”heikoimpaan” kieliryhmään, niin muiden kurssilla olijoiden taso oli omaa ranskan tasoani (olin opiskellut vain yhden kurssin ranskaa) huomattavasti parempi ja opetus pidettiin ranskaksi. Tuon elämäni pisimmän kolmituntisen jälkeen tulimme yhdessä opettajan kanssa siihen tulokseen, että minä en ymmärrä sanaakaan mitä hän sanoo ja onnekseni hän sai järjestettyä minulle oman apuopettajan loppukurssin ajaksi. Pre-university moduuli oli ranskan tuntien osalta todella hyödyllinen ja opin kahden viikon aikana kieltä todella paljon.

Pre-University moduulin päätyttyä, ”oikeat” kurssimme vihdoinkin alkoivat Sciences Po Lyonissa. Ennen vaihtoon lähtöä en oikein tiennyt, että miten kurssivalinnat tehdään ja mitä kursseja voin edes ottaa, mutta paikan päällä selvisikin, että kaikki englanniksi opiskelevat vaihto-opiskelijat käyvät samat kurssit. Valinnan vaikeutta – eikä varaa – ei siis ollut lainkaan. Saimme eteemme lukujärjestyksen, jossa oli kahdeksan 3 opintopisteen kurssia ja tämän lisäksi ranskaa. Ranskan alkeisryhmällä, johon itse kuuluin, oli viikossa kahdeksan tuntia. Hieman edistyneimmillä ranskaa oli vain kaksi tuntia viikossa, joka kuulemani mukaan harmitti osaa opiskelijoista, sillä heidän ranskan kielen kehittäminen jäi hyvin vähäiseksi muun opiskelukielen ollessa englanti.

Koin opiskelun Sciences Po:ssa hyvin lukiomaiseksi, sillä läsnäoloa vaativia tunteja oli paljon –ainakin verrattuna suomalaiseen yliopistoon. Kurssien sisällöt olivat pääosin todella mielenkiintoisia, mutta osalla opettajista oli hyvin puuduttavia opetustapoja: näiden opettajien tunnit koostuivat siitä, että opettaja istui pöydän taakse (tai sen päälle) ja puhui kaksi tuntia putkeen ilman minkäänkokoisia Powerpoint esityksiä tai muutakaan oppimisen tukea. Näiden lisäksi onneksi muutamat opettajat olivat mahtavia. Pidin varsinkin heidän opetustyylistään, jossa korostettiin keskustelun tärkeyttä kurssin sisältönä ja näin he mahdollistivat opiskelijoille tilaisuuksia pohtia aiheita sen sijaan, että opettaja olisi pitänyt monologia koko luennon ajan.

Opiskelut Sciences Po Lyonissa päättyivät koeviikkoon, jonka aikana tentittiin kaikki kurssit, pois lukien ne kolme kurssia, joissa suoritustapa oli essee. Pääosin opiskelu Sciences Po:ssa oli mielenkiintoista, vaikka englanniksi opiskelevan opintotarjonta olikin niin rajattu eikä

itselleni lukiomaisuus sopinut.

Mielestäni Lyon on erinomainen valinta vaihtokohteeksi, sillä se on eläväinen ja kaunis miljoonakaupunki, mutta silti hyvin rento ja helppokulkuinen, kiitos erinomaisen julkisen liikenteen. Lyonin sijainti Alppien läheisyydessä oli itselleni iso plussa ja Ranskan Alpit ovatkin aivan uskomattomat. Lyonista on myös hyvät yhteydet kaikkialle Ranskaan ja tämän kevään aikana tulikin matkustettua lukuisissa Ranskan kaupungeissa ja käytyä myös Italian ja Espanjan puolella. Ranskassa kannattaa ehdottomasti hyödyntää Onnibussin kaltainen Ouibus ja Flixbus joiden kanssa pääsee edullisesti ympäri Eurooppaa – mikäli jaksaa kuluttaa bussin penkkejä. Jos liika istuminen haittaa ja kukkaron nyörit ovat löysällä, niin Lyonista pääsee myös luotijunalla esimerkiksi Pariisiin kahdessa tunnissa.

Ecole superieure de commerce - ESC Montpellier, Montpellier, 08.01.2018 – 11.05.2018

Maa: Ranska

Kaupunki: Montpellier

Vaihtoaika: 08.01.2018 – 11.05.2018

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Ecole superieure de commerce - ESC Montpellier

Olen aina halunnut lähteä vaihtoon, ja kevät kandidin valmistumisen jälkeen tuntui siihen sopivalta ajankohdalta. Kohdettakaan en joutunut kauaa miettimään, sillä halusin parantaa erittäin rajallisia ranskan kielen taitojani. Päädyin Ranskan kohteista eteläisimpään, eli Montpellieriin. Itse hakuprosessi sujui melko vaivatta, ainakin Suomen päässä. Kohdeyliopiston ohjeita sai odotella loka-marraskuulle asti. Koulun hakulomakkeen täyttö ei ollut kaikista yksinkertaisin homma ja jouduinkin olemaan yhteyksissä paikalliseen vaihtokoordinaattoriin. Sain kuitenkin lomakkeet täytettyä ja melko nopeasti sen jälkeen tiedon hyväksytyksi tulemisestani. Kurssitarjontaa en löytänyt mistään, ennen sen saapumista sähköpostiini joskus marras-joulukuussa. Asiat tuntuivat kulkevan melko hitaasti Ranskan päädyssä (hirveä määrä turhaa byrokratiaa), mutta sain kuitenkin kaikki tarvittavat paperit ja tiedot ennen lähtöä. Orientaatiota tosin siirrettiin 5 päivää myöhemmäksi ja tieto siitä tuli vasta joulukuun puolen välin jälkeen. Tämä ei kuitenkaan omaa elämää haitannut, sillä sain muutaman lisäpäivän aikaa tutustua kaupunkiin ennen koulun alkua. Ennen lähtöä minulla oli pohjalla 3 yliopistokurssia ranskaa. Montpellierissa pärjäsi kyllä ilman pohjataitojakin, mutta helpompaa on, jos on edes jonkinlainen pohja ranskan kielessä. Otin vaihdon ajaksi matkavakuutuksen, jonkin verran ylimääräistä maksoin ylim. kuukausista, mutta totesin, että parempi niin kuin ottaa turhia riskejä.

Montpellier business schoolissa ei oikeastaan sen kummemmin ollut mitään tuutoritoimintaa. Meillä oli muutama orientaatioseminääri alussa, mutta niistäkään ei paljoa saanut irti. Tämä ei oikeastaan haitannut sillä me vaihto-opiskelijat keksittiin kyllä itsekin tekemistä. Heti alkuun luotiin iso whatsapp -ryhmä kaikille kevään vaihtareille ja siellä sitten pitkin kevättä jaettiin ja suunniteltiin kaikenlaista aktiviteettia, juhlimista unohtamatta. Tammikuussa meillä ei ollut

vielä virallisia kursseja, vaan päivät kuuluivat ranskan intesiivikurssin parissa (4h/pvä). Kurssien aikatauluista oli todella vaikea saada tietoa ja en itse asiassa tainnut saada lukujärjestystäni kuin vasta viikkoa ennen kurssien alkua. Lisäksi osalla kursseista meillä vaihtareilla jäi ensimmäiset luennot käymättä, kun ne eivät näkyneet lukujärjestyksissämme.

Koulunkäyntiä ylipäättään varjosti arvaamattomuus ja epätietoisuus. Osa kursseista vaihtui kokonaan kevään aikana ja osa ilmestyi lukujärjestykseen vain muutamaa päivää ennen luentoa. Lisäksi läsnäoloja kursseilla seurattiin ja ne vaikuttivat arvosanoihin. Opetus oli vaihtelevaa ja kurssit olivat lukiotasoisia, vaikka opiskelinkin maisteriohjelmassa. Etukäteen kaikki pelottelivat läsnäolopakolla, mutta loppujen lopuksi tärkeää oli se, että saapui midtermeihin, hoiti tärkeät ryhmätyöt (joita oli PALJON) ja oli esityksissä mukana. Muutoin poissaoloilla ei niinkään ollut merkitystä muuhun kuin arvosanaan. Kaikki kursseilla vaadittavat kirjat olivat e-kirjoja, mutta käytännössä ei ollut mitään tarvetta lukea niitä. Luentodioilla pärjäsi hyvin. Oma opiskelukieleni oli englantia ja opettajien englanninkielen taidot olivat mielestäni riittävät opetuksen ymmärtämiseen. Suurin työmäärä opiskelussa olivat erilaiset ryhmätyöt ja esitykset, mutta niistäkin oli turha ottaa paineita, sillä vaatimukset olivat huomattavasti helpommat kuin Suomessa. Käytännössä kiva power point ja sen ääneenlukeminen riittivät. Jos lähdet vaihtoon nimenomaan opiskelun kannalta, en suosittelen Montpellier business schoolia. Jos opiskelu ei ole vaihtosi tärkein asia, suosittelen lämpimästi Montpellieria, sillä se on aivan ihana kaupunki.

Asunto Montpellierissa kannattaa hankkia keskustasta, sillä melkein kaikki asuvat siellä. Koulun lähellä on joitain asuntoloita, mutta en suosittelen niitä, osa kavereista vaihtoi jo 1. kuukauden aikana pois asuntolasta ja loput olivatkin hankkineet asuntonsa keskustasta. Suurin osa asui soluasunnoissa, niissä vuokrataso taisi olla 400-500 €/kk. Itse hankin oman yksiön Airbnb:n kautta ihan vanhan kaupungin reunalta. Vuokra yksiössäni oli 650 €/kk ja sisälsi netin, sähkön ja veden. Vuokra oli toki kova, mutta tiesin haluavani yksiön ja hyvällä sijainnilla. En katunut valintaani, sillä kaikki tram-pysäkit ja ravintolat ja kaupat olivat käytännössä 5 min kävelyetäisyydellä asunnoltani. Yksityiset vuokranantajat saattavat yrittää huijata vaihtareita, eli jos otat yksityiseltä soluhuoneen/asunnon, suosittelen jättämään viimeisen kk vuokran maksamatta, sillä vuokranantajat eivät monesti maksa vuokravakuutta takaisin.

Montpellierissa on aivan ihana vanha kaupunki, täynnä ihania ravintoloita ja pieniä putiikkeja. Ravintoloiden hintataso on heiman Suomea alhaisempi, mutta ruokakaupassa hinnat tuntuivat Suomen hintatasoa korkeammilta. Ainakin liha ja hedelmät ja vihannekset olivat Suomea kalliimpia. Montpellier on eläväinen opiskelijakaupunki ja baareja ja pubeja löytyy paljon. Keskustassa on muutama yökerhon tapainen tanssipaikka ja viralliset clubit sijaitsevat kaupungin reunalla. Clubeille ja takaisin pääsi kuitenkin tramilla ja bussilla ihan hyvin. Myös rannalle pääsi melko helposti, tramilla n. 20 min keskustasta ja vimmeiset kilometrit voi joko kävellä tai ottaa bussin (1,5€). Rannalla tuli käytyä usein kelien lämmettyä. Suosittelen myös tramikortin hankkimista, sillä tramilla pääsee näppärästi kulkemaan joka puolelle kaupunkia. Tramikortti maksaa alle 26-vuotiaille n. 27 €/kk.

Vaihtokevät oli ikimuistoinen kokemus, jota en vaihtaisi mistään hinnasta. Toisessa maassa eläminen ja asuminen avartaa maailmankuvaa ja oli todella mielenkiintoista kohdata ihmisiä eri kulttuureista. Käteen jäi ystäviä ja tuttavuuksia eri puolilta maailmaa. Opin myös paljon ranskalaisesta kulttuurista. Lisäksi vaihdon aikana oli aikaa miettiä omaa elämäänsä ja omia

tavoitteitaan tulevaisuudelle. Vaihtojaksosta jäi myös pieni palo ulkomaille, olisi mahtavaa päästä esimerkiksi töihin johonkin päin Eurooppaa tulevaisuudessa. Suosittelen ehdottomasti vaihtoonlähtöä!

Universite de Nice Sophia-Antipolis, Nice, 08.01.2018 – 31.05.2018

Maa: Ranska

Kaupunki: Nice

Vaihtoaika: 08.01.2018 – 31.05.2018

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universite de Nice Sophia-Antipolis

Olen Englannin ja Ranskan kielen ja kirjallisuuden opiskelija, ja päätin hakea vaihtoon neljänneksi opiskelukevääksi Ranskan Nizzaan Erasmus vaihto-ohjelman kautta.

Kohdeyliopistoni nimi on Université Nice Sophia-Antipolis ja kampukseni kieli- ja kirjallisuustieteiden kampus Campus Carlone. Alunperin tarkoitukseni oli lähteä vaihtoon Kanadaan syksyllä 2018, mutta ikävä kyllä en sinne päässyt. Hain Nizzaan täydennyshaussa, ja onnekseni paikka varmistui syksyn edetessä. Suomessa hakuprosessi sujui jokseenkin ongelmitta. Sen sijaan kohdemaani yliopiston kanssa oli melko paljon ongelmia informaation liikkumisessa. Lähettämäni dokumentit ja internetin kautta tehtyjen hakemuksien, erityisesti asuntohakemuksen käsittely kesti erittäin kauan. Ranskaan lähtiessäni minulla ei ollut tietoa siitä, olinko saanut huoneen hakemastani opiskelija-asunnosta. Varasin airbnb-hostellista huoneen kahdeksi yöksi, että saavuttuani Nizzaan en jäisi majoituksetta. Ennen lähtöä tein kurssivalintani kohdeyliopiston internet-sivuilta saamieni ohjeiden mukaan. Kurssivalintojen teko oli kuitenkin melko työlästä, koska yliopiston sivusto on melko sekava, enkä oikeastaan minkään kurssin kohdalla ollut täysin varma siitä, onko kurssia tarjolla kohdeyliopistossani. Valitsin kuitenkin noin viisi kurssia yliopistolta niin, että sain learning agreementin ensimmäisen osan täydennettyä. Suomessa minulle kerrottiin, että kurssivalinnat saattavat muuttua hyvinkin radikaalisti vaihtomaassa, joten learning agreementin ensimmäisen osan täyttäminen ei ollut niin vakava asia.

Saavuttuani Nizzaan sain tietää, että kohdeyliopistoni ei ollut vastaanottanut postitse lähettämiäni dokumentteja, joissa oli esimerkiksi asuntohakemus ja learning agreementin ensimmäinen osa. Olin huolissani, koska se tarkoitti, että mitkään asuntoani koskevat hakemukset eivät myöskään olleet menneet käsittelyyn. Ensimmäinen viikkoni Ranskassa menikin asuntoasioiden selvittämiseen. Kesti useita päiviä, ennen kuin sain opiskelija-asunnosta huoneen, vaikka olin suorittanut itse asunnon haun täysin ohjeiden mukaan. Olin tehnyt myös internetissä asuntohakemuksen, ja vastaanottanut sähköpostin, jossa luvattiin informoida siitä, onko minulle asuntoa vai ei. Ennen lähtöäni Ranskaan olin myös useaan otteeseen lähettänyt sähköpostia eri tahoille koskien asumistilannettani. Sähköposteihin vastaaminen oli erittäin verkkaista. Keskustelin kohdeyliopiston vaihtokoordinaattoreiden kanssa, ja useiden mutkien kautta sain kun sainkin huoneen crous-asuntolasta. Crous on Ranskan opiskelijasäätiö. Olen erittäin pettynyt kohdeyliopistoni sekä crousin toimintaan koskien asuntoasioitani ja dokumenttieni käsittelyä. Lisäksi, kohdeyliopistossani ei ollut

juurikaan tuutoritoimintaa. Tuutoriini täytyi itse ottaa yhteyttä mikäli tarvitsi apua, enkä oikein missään vaiheessa ymmärtänyt, mitä kautta sellaisen saisi. Yliopiston tervetuliaispäivänä vaihtokoordinaattorimme esitteli yliopiston käytäntöjä hyvin lyhyesti ja kertoi hieman kurssivalintojen tekemisestä. Koin, että kaikki täytyy tästä lähtien hoitaa itse, ja selvittää hyvin oma-aloitteisesti, koska koordinaattoreista ei rehellisesti sanottuna ollut paljon apua. Onneksi tapasin tervetuliaispäivänä muita vaihto-oppilaita, joiden kanssa perustimme keskusteluryhmän. Ilman tätä ryhmää olisin ollut melko hukassa.

Kun vihdoinkin sain tehtyä vuokrasopimuksen opiskelija-asuntolassani, pystyin huokausta helpotuksesta. Asunto oli yhdeksän neliömetrin kokoinen huone, jossa oli vessa ja suihku sekä oma jääkaappi, sänky ja työtilaa. Jokaisen asuntolan kerroksessa on yhteiskeittiö. Järjestelyt olivat itselleni riittävät, ja matkaa asuntolalta yliopistolle oli vaivattomat kymmenen minuuttia kävellen. Asunto vuokra oli 250 euroa kuukaudessa, joten olin melko tyytyväinen. Asunto sijainti ei välttämättä ollut ideaali ajatellen opiskelun ulkopuolella tapahtuvaa elämää. Keskustaan oli matkaa noin kolme kilometriä kävellen, bussilla matka kesti 20-30 minuuttia. Jos lähtisin vaihtoon uudestaan, yrittäisin etsiä asunnon lähempää keskustaa, koska se helpottaisi esimerkiksi ruokaostoksilla käyntiä, kun palvelut ovat lähempänä. Alue, jossa asunto sijaitsee, oli mäen päällä, eli näkymät asuntoni ikkunasta olivat melko upeat. Ennen vaihtoon lähtemistä kannattaa siis tarkastella ja kysellä millä alueella opiskelijan olisi mukavinta asua, hintalaatusuhdetta kannattaa pohtia ja myös ottaa huomioon, että Ranskan (tai ainakaan Nizzan) opiskelija-asuntoyhdistys ei toimi yhtä jouhevasti kuin esimerkiksi Tampereen opiskelija-asuntosäätiö.

Opiskelin Ranskan kieltä ja kirjallisuutta vaihdossa ollessani. Opetuksen taso ja laatu eivät välttämättä vastanneet odotuksiani. Opetustyyli oli hyvin erilaista vertailtaessa Suomen opetuksen tasoon. Opetus on melko paljon jäljessä nykypäivän opetustyylistä, tai ainakin siitä, millaista se on Suomessa. Osasin odottaa, että opetus on varmasti erilaista, mutta olin hieman pettynyt, koska ensimmäisen kuukauden aikana tuntui, että opetussysteemiin tottuminen vaikeutti opiskelua. Luennoilla puhui pääasiallisesti opettaja. Erilaisia pienryhmiä, joissa opiskelijat saivat keskustella ja työskennellä yhdessä, ei ollut ollenkaan. Opettajat käyttivät hyvin vähän ulkoisia materiaaleja. Esimerkiksi monisteita tai powerpointtia käyttivät vaan harvat opettajat. Kaikki informaatio tulikin opettajalta, ja se piti kirjoittaa ylös ja painaa muistiin tenttejä varten. Tenttiminen tapahtui luokassa perinteiseen tapaan. Tentit tosin kestivät korkeintaan tunnin. Eräänkin kirjallisuuden kurssin suorittaminen kunniallisesti epäonnistui, koska en tottunut siihen, että tentissä saa istua ainoastaan 30 minuuttia. Siinä ajassa tuli vastata ainakin kahteenkymmeneen kysymykseen, ja vastausten tuli olla jokseenkin laajoja. Olen tottunut siihen, että tentti kestää vähintään kaksi tuntia, joten koin asian erittäin hankalaksi. Opiskelukieleni oli Ranska, ja kuullun- ja luetunymmärtämiseni varmasti kehittyi kevään aikana paljon. Koska luennoitsija ei ikinä osallistanut oppilaita opetukseen, en kauheasti esimerkiksi puhunut luentojen aikana. Koin kuitenkin yleisesellä tasolla pärjääväni kielellisesti hyvin opiskeluissani.

Kohdeyliopistoni urheilumahdollisuudet olivat melko samanlaiset kuin Tampereen yliopistolla. Ryhmäliikuntatunteja oli normaalin kuntosalin lisäksi tarjolla. Erilaisia joukkuepelejä pystyi myös harrastaa. Kampuksella on myös uimahalli, jota pystyy hyödyntämään maksettuaan urheilumaksun (45€). Negatiivinen seikka oli se, että olisin halunnut käydä kampuksen kuntosalilla, mutta siitä piti vielä maksaa erikseen 60 euroa. Kotiyliopistollani

Suomessa saliturheilu on edullisempaa. Sää Nizzassa oli lämmin kevään koleudesta huolimatta. Ensimmäistä kertaa viiteenkymmeneen vuoteen eteläisessä rantakaupungissa satoi myös lunta. Julkinen liikenne oli sekaisin tästä syystä parikin viikkoa.

Vapaa-ajallani matkustelin melko paljon viikonloppuisin Nizzan lähistöllä olevissa kaupungeissa. Yliopistollani on järjestö joka organisoii vaihto-oppilaille pieniä kulttuuriretkiä Nizzan lähiseudulle edulliseen hintaan. Tätä järjestöä ylläpitävät vapaaehtoistyöntekijät. Matkat olivat antoisia ja informatiivisia. Kävimme esimerkiksi Grassessa, Ranskan hajuvesipääkaupungissa. Parhaat matkat kuitenkin olivat niitä, jotka teimme läheisiksi tulleiden ystävieni kanssa. Julkinen liikenne Nizzassa ja Nizzasta esimerkiksi Monacoon tai Cannesiin on käytännössä ilmaista: kolmella eurolla pääsee seuraavaan kaupunkiin ja takaisin. Tästä otin kaiken hyödyn irti. Ehdin myös tehdä pari reissua Ranskan ulkopuolelle Portugaliin sekä Italiaan.

Koin vaihdon merkitykselliseksi tulevaisuuteni ja työelämäni kannalta. Opin paljon siitä, millainen on toimiva opetusjärjestelmä, miten hyödyllistä on verkostoitua eri kulttuureista tulevien ihmisten kanssa ja miten tärkeää on, että hoitaa asioita oma-aloitteisesti. Itseluottamukseni kasvoi merkittävästi, ja koen, että osaan ottaa uusia haasteita uskaliaammin ja spontaanimminkin vastaan kuin aikaisemmin. Vaihdossa opin paljon sellaisia asioita, joita mainitaan kansainvälistymiskokonaisuuden kuvauksessa. Esimerkiksi monikulttuurisuuden vaikutuksen ymmärtäminen työelämässä ja yhteiskunnassa terävöityi entisestään.

Vaihtokoordinaointi Suomen päässä ja yhteydenpito sähköpostitse Suomen koordinaattoreiden kanssa oli pääosin mutkatonta. Ongelmia koin lähinnä Ranskassa useiden virallisten asioiden hoidossa: Asuntoasiat, pankkitilin avaaminen, kännykän hankkiminen.. Tiesin ennakkoon, että Ranskassa byrokratian määrä on huomattavasti suurempi kuin Suomessa, mutta yllätyin miten monessa tilanteessa erittäin yksinkertainenkin asia ja sen hoitaminen kesti useita päiviä. Suositteisin kaikkia vaihto-oppilaita, jotka ovat menossa Ranskaan, pohtimaan useampaan otteeseen esimerkiksi opiskelija-asuntoon muuttamista. Suomen päässä asiasta voitaisiin myös informoida Ranskaan lähteville oppilaille enemmän. Crous ei oman kokemukseni mukaan toimi erityisen tehokkaasti vaihto-oppilaiden asioiden hoitamisessa.

Universite de la Sorbonne Nouvelle - Paris 3, Paris, 08.01.2018 – 31.05.2018

Maa: Ranska

Kaupunki: Paris

Vaihtoaika: 08.01.2018 – 31.05.2018

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universite de la Sorbonne Nouvelle - Paris 3

Ennen vaihtoa käytännön asioiden hoitaminen oli vaikeaa informaation liikkumisen hitauden takia. Vaihtoyliopistooni oli vaikea saada yhteyttä sähköpostitse ja Tampereen päässä oli myös vaikeaa hoitaa käytännön asioita henkilökunnan poissaolojen takia. Asunnon etsiminen

oli myös haaste, koska vastaanottava yliopisto ilmoitti minulle vasta kuukausi ennen lähtöäni, etten saakaan opiskelija-asuntoa vaan jouduin etsimään yksityisiltä markkinoilta. Koska opiskelen ranskaa sivuaineenani ja suoritin OLS-kielitestistä C1-tason koin, etten tarvinnut enempään kielivalmennusta ennen vaihtoani. Kurssivalintoja tein osittain jo Suomessa, mutta jouduin vaihtamaan puolet kurseistani, koska niiden aikatauluja ei ollut saatavilla netissä ja useat kurssini menivät päällekkäin. Sain kuitenkin lopulta valittua mielekkäitä kurseja, joihin olin tyytyväinen.

Ranskassa meidän yliopistolla oli erittäin aktiivinen tuutoriyhteistö, jotka auttoivat monessa asiassa ja toivottivat lämpimästi tervetulleeksi, mikä oli mielestäni erittäin ihanaa. Intensiivikielikursseja ei järjestetty keväälle, mutten usko sen puuttumisen haitanneen itseäni.

Asunnon etsintä osoittautui alussa äärettömän vaikeaksi, koska en päässyt opiskelija-asuntolaan, missä vuokrat olivat huomattavasti halvemmat kuin yksityisellä. Lähdinkin Pariisiin ilman asuntoa, ja ensimmäisen puoli viikkoa asuin hotellissa etsien asuntoa. Onneksi löysin kuitenkin mukavan asunnon yksityisestä opiskelija-asuntolasta ennen kurssien alkua. Pariisiin lähtijän kannattaa varautua korkeisiin vuokriin, ja aloittaa asunnon etsintä jo todella ajoissa. En ollut kuitenkaan ainoa asunnottomana tullut, vaan yllättävän useat olivat joutuneet aloittamaan vaihtonsa asuntoa etsien. Pidin kuitenkin kovasti löytämästäni asunnosta, joka sijaitsi rauhallisella alueella lähellä yliopistoani.

Opiskelu oli mielestäni erittäin mukavaa. Pidin kaikista kurseistani, ja useimmat professoreistani olivat mukavia ja kannustavia. Opiskelukieleni oli ranska ja opiskelin ranskan kieltä ja kirjallisuutta sekä saksaa. Olen Tampereella tottunut käymään ranskankielisillä luennoilla, joten kieli ei tuottanut juurikaan ongelmia. Opiskelutyöni tosin yllätti, sillä meillä soveltavan tiedon sijasta painotettiin ulkoa osaamista, mikä yllätti ensimmäisissä tenteissä, mutta mihin kyllä tottui. Luennot olivat pakollisia, mutta loppua kohden jouduimme soveltamaan tenttien ja suoritusmuotojen kanssa, sillä yliopistomme blokattiin opiskelijoiden toimesta, eli viimeiseen kahteen viikkoon emme päässeet yliopistolle ollenkaan. Suoritin tentit lopulta nettitentteitä ja esseinä. Yliopistomme oli yhteensä kuukauden blokattuna, jona aikana sovelsimme opiskelua.

Vaihtoni Pariisissa oli mielestäni aivan uskomattoman ihana kokemus ja suosittelen vaihtoon lähtemistä kaikille. Ranskassa asiat ja byrokratia toimivat hyvin eri lailla kuin Suomessa, mutta kunhan pitää positiivisen asenteen yllä niin kaikki hoituu. Tuutoritoiminta ja saamani uudet ystävät etenkin tekivät vaihdostani aivan huikean kokemuksen. Kritiikkinä sanoisin opiskelijoiden tukemisen sekä meidän että Pariisin päässä. Informaatiota ja tukea olisi voinut olla enemmän, etenkin asunnon hankkimisessa ja käytännön asioiden hoitamisessa.

Institut d'Etudes Politiques de Grenoble, Grenoble, 06.01.2018 – 18.05.2018

Maa: Ranska

Kaupunki: Grenoble

Vaihtoaika: 06.01.2018 – 18.05.2018

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Institut d'Etudes Politiques de Grenoble

Etukäteisjärjestelyt Suomessa:

Ilmoitus vaihtoon pääsystä tuli nopeasti. Minut oltiin valittu Grenobleen vaihtoon keväälle 2018. Yhteyden pito alkoi välittömästi heidän koordinaattorin kautta ja kaikki sujui mallikkaasti. Elokuussa 2017 minulle kuitenkin valkeni, että he olivat jotenkin mokanneet ja ilmoittaneet minut vaihtoon syksylle 2017. Pienen selvittelyn ja poissaolojen kuittailujen jälkeen pääsimme kuitenkin yhteisymmärrykseen, että olen tulossa vasta puolen vuoden päästä paikalle, kuten alun perin oli tarkoitus.

Sain ajoissa käyttäjät Grenoblen Science Po:n nettisivuille ja ohjeistus kurssien valinnoista ja kaikesta muustakin kouluun liittyvästä oli jouhevaa ja selkeää. Grenoblessa opiskelee 65 000 opiskelija, joten siellä on varauduttu uusiin opiskelijoihin lukuisilla asuinvaihtoehtoilla. Sain pari kuukautta ennen vaihtoon lähtemistä lomakkeen, jossa oli lukuisia eri hintaisia asumisvaihtoehtoja, kuten yksiöitä, soluja ja erilaisia dormeja. Vuokrat vaihtelivat 170-450€ välissä. Myös sijaintiin pystyi itse vaikuttamaan. Asuntoja oli eri puolella Grenoblen keskustaa tai kampusalueella, joka itseasiassa ei ole enää Grenoblea, vaan kuuluu Saint-Martin-d`Heresin kaupunkiin. Itse valitsin dormin kampusalueelta, jossa oli yhteinen keittiö, mutta omat vessat. Koulu auttaa asuntojen löytämisessä ja kaavojen täyttämässä. Asunnon saaminen on nopeaa, itselläni meni ehkä viikko hakemuksen jättämisestä, kun varmistus jo tuli.

Tampereen päässä minua auttoi alusta loppuun Minna Höijer, joka esitteli minulle vaihtoehtot ja auttoi lomakkeiden täytössä ja käytännön valmisteluissa. Ennen lähtöä ilmoitin kelalle muuttavani ulkomaille ja otin IF:n matkavakuutuksen vuodeksi. Lennot buukkasin Helsinki-Pariisi, jonka jälkeen junalla Grenobleen. Grenoblessa on oma lentokenttä, mutta sinne ei lennä suoria lentoja pohjoismaista. Lyonin ja Geneven lentokentät ovat lähimmät, mutta niihin lentäminen on hintavampaa kuin Pariisiin. Nyt jälkiviisaana voin todeta, että kannattaa mieluummin maksaa sata euroa enemmän ja lentää lähemmäksi, koska isojen matkalaukkujen kanssa kulkuneuvojen vaihtelu saattaa ottaa hermoon. Apurahaa hain Erasmuselta hieman myöhässä, joten sain rahoituksen vasta tammikuun lopulla, jolloin olin ollut vaihdossa jo miltei kuukauden päivät.

Kohdemaahan saapuminen:

Tiesin etukäteen Ranskassa paljon matkustaessani, että pienemmissä kaupungeissa ei puhuta englantia, mutta silti sain oppia sen kantapään kautta. Saapuessani asuntolan respaan huomasin, että kukaan oppilaita ja opettajia lukuun ottamatta ei osaa tai halua puhua englantia. Ennen vaihtoon lähtöä olin käynyt Ranskan alkeiskurssin yliopistossa, mutta nopeasti ilmeni, että enemmän on opeteltava kieltä, jos haluaa itsensä ymmärretyksi päivittäisissä käytännön asioissa. Ensimmäisillä viikoilla, tai oikeastaan läpi koko vaihdon koin pieniä arkisia ongelmia, jotka lähinnä johtuivat paikallisten laiskuudesta tai kielimuurista. Olin selkeästi vaihto-opiskelijaporukan heikoin ranskan kielen puhuja, mutta käytin tilaisuuden kielen kehittämiseen ja loppua kohden pystyin jo käyttämään ranskaa arkikielenä helpoissa tilanteissa.

Muutin kampusalueen dormiin, ja heti seuraavana aamuna aloitin orientoivat opinnon yliopistolla. Suosittelen näitä kampusalueen dormeja kaikille, koska niiden hinta oli suotuisa, sijainti täydellinen; (10 min kävely kouluun, 20 min keskustaan). Lisäksi verkostoituminen oli helppoa ja koti-ikävä ei päässyt yllättämään dormissa asuessani. Omassa huoneessa sai olla rauhassa, kun sitä halusi, mutta keittiöstä löytyi aina seuraa ja uusia tuttavuuksia. Talossani oli satoja vaihto-opiskelijoita ja yleinen ilmapiiri oli ystävällinen ja tiivis.

Opiskelu:

Varsinaisia tutoreita meillä ei ollut, mutta International Etudiants Grenoblen (IntEGre) jäsenet auttoivat meitä alkuun antamalla huonekaluja, järjestämällä tapahtumia ja esittelemällä koulua ja kulttuuria. He auttoivat minua käytännönjutuissa, kuten miten saan bussikortin tai miten saan alennusta ruokakaupassa. Luennot alkoivat kaksi viikkoa myöhemmin. Kaikki kurssit ovat viiden opintopisteen arvoisia ja ne arvostellaan 0-20 asteikolla. Jokaisen Grenoblessa opiskelevan pitää ottaa yksi urheilukurssi, jonka voi valita yli 50:n lajin joukosta. Itse valitsin suositellun extreme-urheilun, joka sisälsi lumilautailua, hiihtoa ja kiipeilyä. Kursseja saa ottaa 4-7, itse otin viisi kurssia. Opetus oli laadukasta, mutta hyvin erilaista, kuin Suomen yliopistossa. Ryhmät olivat pieniä, 5-20 hengen suuruisia ja ne koostuivat paljon aktiivisemmasta opetuksesta. Jokaisella luennolla piti argumentoida ja miltei joka viikko pitää esitelmiä. Minun kansainvälisen ja ranskan poliittisen historian kurssit olivat englanniksi, mutta ranskan kielen kurssit olivat täysin ranskaksi. Arvosanat koostuivat esseistä, puheista, esitelmistä tai tenteistä lukuvuoden päätteeksi. Jokaisella luennolla oli läsnäolopakko, eikä myöhästymistä, syömistä tai puhelimen käyttöä luennon aikana katsottu hyvällä. Minusta tuntui kuin olisin palannut takaisin peruskouluun. Toisaalta opetusta oli vähän, vain 6-8 tuntia viikossa.

Grenoble on täydellinen kaupunki ihmiselle, joka tykkää ulkoliikunnasta, varsinkin talviurheilusta. Edellytykset lasketteluun, haikkaamiseen, lumikenkäilyyn, hiihtoon tai kiipeilyyn ovat ehkä maailman parhaita ja ne on tehty opiskelijoille miltei ilmaisiksi. Lisäksi matkustaminen on Grenoblesta todella vaivatonta. Halpabussiyhtiöt kuten Flixbusin ja Ouibusin avulla pääsee ympäri eurooppaa alle kolmella kymppillä. Myös sijainti on otollinen, jos haluaa nähdä Sveitsiä, Italiaa, Ranskaa tai vaikka Espanjaa. Matkustin muiden vaihtopilaiden kanssa pari kertaa kuukaudessa, mikä oli mieletön bonus vaihtoajalleni.

Vaihdossa aika meni todella nopeasti, kevätlukukausi kestääkin vain tammikuusta toukokuuhun ja tuntui, että oli juuri vasta ehtinyt kotoutua ja sisäistää paikallisten elämäntyylin ja tavat. Kuten jo aiemmin totesin, mitään suurempia ongelmia en kohdannut ja kaikki sujui koulun puolelta mutkattomasti. Asioiden järjestymistä tietenkin helpottaa sujuva ranskan kielen taito, mutta kyllä sen oppii vaihdon ajanakin.

Palasin Suomeen kaksi viikkoa sitten, joten minulla on vielä vaiheessa opintopisteiden hyväksilukuprosessi sekä muut käytännön asiat. Grenoblesta sain 25 opintopistettä, mutta en osaa sanoa, mihin ja miten saan ne kaikki hyväksiluettua. Kerron mielelläni vaihtokokemuksistani tulevana vuosina vaihtoon aikoville opiskelijoille.

Ecole superieure de commerce - ESC Montpellier, Montpellier, 03.01.2018 – 11.05.2018

Maa: Ranska

Kaupunki: Montpellier

Vaihtoaika: 03.01.2018 – 11.05.2018

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Ecole superieure de commerce - ESC Montpellier

Olen opiskellut ranskan kieltä ala-asteen 3. luokalta asti, joten Ranska vaikutti hyvältä vaihtoehdolta vaihtokohdemaaksi. Halusin sujuvan kielitaidon, ja minua on aina kiehtonut myös ranskalainen kulttuuri ja elämäntyyli. Montpellier valikoitui ensimmäiseksi vaihtoehdokseni sijaintinsa vuoksi; se on vaihtokaupungeistamme eteläisin ja lämpimin, sekä hyvällä sijainnilla matkustelun kannalta.

Etukäteisjärjestelyt vaihtoa varten sujuivat hyvin. Kurssivalikoima oli hankalahko löytää aiemmin vaihtohakemusta tehdessä, mutta kurssivalintojen kohdalla sain selkeän listan sähköpostilla, mistä sain valita kurssini. Joitain tietoja jouduin lähettämään kohdeyliopistolle moneen kertaan, mutta se ei onneksi ollut iso vaiva. Olin peruskoulussa ja lukiossa opiskellut ranskan pitkän oppimäärän sekä kolme kurssia ranskaa kotiyliopistossamme, joten opiskelu ranskan kielellä oli itselleni luonnollinen valinta. Suurin osa vaihto-opiskelijoista opiskeli kuitenkin englanniksi, ja kurssitarjonta on runsas englanniksikin.

Asunnon hankkiminen oli vaikein asia ennen vaihtoon lähtöä. Siihen liittyi paljon ranskan kuuluisaa byrokratiaa ja epäselvyyttä, mutta loppujen lopuksi sain yksiön aivan yliopiston viereisestä opiskelija-asuntolasta. Asuntola oli sijainniltaan kouluun nähden hyvä, mutta muuten se ei täyttänyt odotuksiani eikä lähes kukaan ystäväistäni asunut siellä. Tämän vuoksi muutin kahden ensimmäisen kuukauden jälkeen keskustaan Airbnb -asuntoon kahden uuden ystäväni kanssa, mikä oli ehkäpä paras päätös koko keväänä. Voin suositella lämpimästi Airbnb -asumista Montpellierissä, sillä vuokrani uudessa asunnossa oli jopa alhaisempi kuin yksiöni vuokra, ja tämän helppouden avulla olisin välttänyt kaiken asuntoon liittyvän byrokratian alusta alkaen. Suosittelen myös asumista keskusta-alueella, sillä siellä ovat lähes kaikki niin vapaa-ajan aktiviteetit, ravintolat kuin muut vaihto-opiskelijatkin.

Kaikille vaihto-opiskelijoille järjestettiin ranskan kielen intensiivikurssi heti tammikuun alussa, ja opetus jatkui läpi kevään harvemmalla rytmillä. Tämä kurssi oli todella hyödyllinen ja siellä pystyi tapaamaan helposti muita vaihtareita ja uusia ystäviä. Opiskelijat jaettiin viiteen eri ryhmään taitotasonsa mukaisesti, jolloin jokainen sai tasolleen sopivaa opetusta. Vaihto-opiskelijoille järjestettiin myös tutorointia, mutta toiminta ei ollut kovin aktiivista. Eniten sain uusia ystäviä facebook -ryhmämme kautta, ranskantunneilta, yhteisistä illanvietoista jne. Itse opiskelu Montpellier Business Schoolissa on koulumaisempaa kuin meillä. Ryhmäkoot ovat pieniä, ryhmätöitä on paljon ja opetus interaktiivisempaa. Kurssit ovat sisällöltään melko helppoja, mikä teki opiskelusta mukavan rentoa näin vaihdossa ollessa. Itse lähdin vaihtoon oppimaan kieltä, tapaamaan ihmisiä ympäri maailmaa ja kokemaan

asumisen ulkomailla, joten kurssien sisältöjen helppous ei minua haitannut. Opiskelu ranskan kielisillä kursseilla tutustutti minut myös paikallisiin opiskelijoihin, mikä oli mukavaa ja opettavaista.

Elinkustannuksiltaan Montpellier on hieman edullisempi verrattuna vaikkapa Tampereeseen, mutta ero ei ole suuri. Opiskeluun liittyviä kuluja ei paikan päällä synny enää paljoa (EU:n kansalaiselle), kurssimateriaalit löytyvät verkosta jne. Montpellier on kaunis ja monipuolinen kaupunki, josta löytyy tekemistä moneen makuun. Kaupunki sijaitsee Välimeren rannalla, minkä huomaa katukuvasta ja joka puolella kasvavista palmupuista. Matkusteluun Montpellierin sijainti on oivallinen, itse matkustelin läpi kevään ympäri Eurooppaa ja lukukauden päätteeksi tuli vierailtua myös Marokossa.

Kaiken kaikkiaan suosittelen Montpellierä lämpimästi vaihtokohteeksi. Miinuspuolena voin sanoa ranskalaisen byrokratian sekä välillä sekavat ja epäorganisoidut palvelut, mitkä välillä voivat hämmentää ja turhauttaa meitä suomalaisia. Tämän kaiken voittaa kuitenkin mahtava sää, ruoka ja kulttuuri, sekä rento Etelä-Ranskalainen elämäntapa. Vaihto-opiskelua suosittelen ihan jokaiselle, sillä näin helposti saatavilla olevaa, kansainvälistä ja silmiä avaavaa kokemusta ei välttämättä myöhemmin elämässä tule vastaan. Itse ainakin kehityin ja kasvoin vaihdossa ihmisenä, tapasin upeita uusia ihmisiä ja opin paljon sellaista, mitä ei luentosalissa tai kirjastossa istumalla voi oppia.

Tsemppiä kaikille hakuihin!

Ecole superieure de commerce - ESC Montpellier, Montpellier, 03.01.2018 – 11.05.2018

Maa: Ranska

Kaupunki: Montpellier

Vaihtoaika: 03.01.2018 – 11.05.2018

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Ecole superieure de commerce - ESC Montpellier

Päätin hakea vaihtoon Montpellieriin, sillä halusin parantaa ranskaani ja mielestäni Montpellier on juuri sopivan kokoinen kaupunki vaihto-opiskeluun. Meille tuli informaatiota majoituksen järjestämisestä jo hyvissä ajoin alkusyksystä. Montpellier Business Schoolilla on oma housing center, jossa on erilaisia majoitusvaihtoehtoja. Päädyin erääseen opiskelija-asuntoja tarjoavan firman kerrostaloista.

Asunnon vuokraaminen Ranskassa ulkomaalaisena on aika vaikeaa. Minulta perittiin kahden kuukauden takuuvuokra, koska minulla ei ollut ranskalaista takaajaa vuokrasopimukselleni. Monet yksityiset vuokranantajat vaativat ranskalaisen takaajan. Kotivakuutus on Ranskassa pakollinen ja sen saaminen olikin sitten aika vaikeaa. Käytin koulun suosittellemaa vakuutusyhtiötä. Koska minulla ei vielä ollut

ranskalaista pankkitiliä, jouduin maksamaan vakuutuksen koko vuodeksi. Sain loput rahat takaisin, kun irtisanoin vakuutuksen. Asunnossani oli paljon vikoja ja niiden korjauttaminen oli todella vaikeaa. Lopulta päädyinkin vaihtamaan asuntoa.

Järkevintä on asua keskustan läheisyydessä, missä useimmat vaihto-opiskelijat asuvat ja kaikki on kävelymatkan päässä. Asuin ensimmäiset kaksi kuukautta koulun lähellä, jonka jälkeen muutin kahden ystäväni kanssa kimppakämppään keskustan läheisyyteen. Muutto oli kyllä vaihtoni paras päätös. Olin pelännyt kimppa-asumista aivan turhaan. Vuokrasimme asunnon Airbnb:n kautta, mitä suosittelen kaikille. Airbnb –asuntoihin ei tarvitse hankkia sähkösopimusta tai kotivakuutusta, vaan kaikki on valmiiksi hoidettu. Lisäksi Airbnb –vuokraisäntiin voi usein luottaa, koska toiminta on valvottua.

Saimme tiedot saatavilla olevista kurseista vähän alle kuukauden ennen vaihdon alkua. Ensin kurssien valinta vaikutti hyvin helpolta, mutta koulunkäynnin alettua meiltä jouduttiin kysymään kurssivalintamme useaan otteeseen uudestaan. Jotkut kurssit myös peruttiin, ja niiden tilalle piti valita uudet. Ensimmäisellä viikolla meillä oli orientoivia opintoja. Meille kerrottiin muun muassa pankkitilin perustamisesta ja opiskelutyökalujen käytöstä. Montpellier Business Schoolilla on käytössä kätevä e-campus. Nettisivu on kylläkin hyvin hidas ja kaikilla oli aikatauluissa ylimääräisiä kurseja tai jotkut kurssit puuttuivat, mutta järjestelmä teki kuitenkin tehtävänsä.

Kursseille ei tarvinnut kurssikirjoja vaan materiaalit olivat diaesityksiä, joita opettajat kävivät tunnilla läpi. Heti toisella viikolla alkoi ranskan kielen kurssi, joka tulisi jatkumaan koko kevään. Ensimmäiset kaksi viikkoa kurssia oli joka arkipäivä neljä tuntia. Itse olin kirjoittanut lukiossa lyhyen ranskan, mutta kurssilla asiat palautuivat nopeasti mieleen. Vaihto-opiskelijoiden pitää tehdä ennen vaihtoa ranskan kielen lähtötasotesti, jonka perusteella meidät jaettiin eri ryhmiin. Ei siis tarvitse pelätä, vaikkei puhuisi ranskaa ollenkaan. Ranskan opettajani oli erittäin pätevä ja kielitaitoni parani todella paljon. Muilla kursseilla opetus ei sitten ollutkaan niin tasokasta lukuun ottamatta kurssia French culture and society. Kurssilla tutustuimme kaikenlaisiin ranskalaisten mielestä tärkeisiin kulttuurin ja yhteiskunnan ilmiöihin kuten elokuvat, ruoka, viini ja mielenosoitukset. Opettajamme Beverly oli todella pätevä ja auttoi monia opiskelijoita muissakin kuin kouluun liittyvissä asioissa.

Opiskelin kurssit englanniksi. Opettajien englannin taidot vaihtelivat suuresti, mutta kaikesta sai kuitenkin selvää. Kielitaitoni riittivät kursseilla hyvin. Uusia asioita muilla kursseilla ei ihan hirveästi tullut opittua, mutta opin paljon Ranskan yhteiskunnasta, koulujärjestelmästä sekä byrokratiasta ja siitä, miten selvittää sen kanssa. Kaikkiaan vaihto oli niin hyvä kokemus, että aika on kullannut muistot byrokratiaviidakon osalta.

Sää vaihteli vaihtoni aikana paljon. Välillä oli hyvin lämmintä, mutta helmikuussa satoi lunta ensimmäistä kertaa kymmeneen vuoteen. Montpellierin ranta on todella mukava, ja siellä tulikin hengailtua lämpiminä päivinä paljon. Matkustelimme porukalla paljon. Montpellier on Euroopassa matkusteluun todella hyvä sijainti. Ylipäätään Ranskan juna- ja bussiverkosto ovat erittäin hyviä, joskin keväällä oli junalakkoja koko ajan. Kävimme noin kymmenessä Ranskan kaupungissa, moneen otteeseen Espanjassa, Marokossa sekä Puolassa, mistä yksi ystävästäni oli kotoisin. Montpellier on itsessäänkin hyvin kaunis ja vanha kaupunki, josta löytyy paljon nähtävää ja koettavaa. Turisteja alkoi näkymään vasta huhtikuussa, mutta silloinkin vain vähän.

Montpellierissä on monta korkeakoulua, joten opiskelijoita on paljon ja opiskelijaelämä on vilkasta. Koulun monet erilaiset kerhot järjestivät paljon vaihto-opiskelijoille suunnattuja tapahtumia. Meille myös kehittyi todella tiivis ja iso vaihtariporukka, jonka kanssa järjestimme kaikkea kivaa. Tyisiä päiviä ei vaihdon aikana tainnut tulla. Sain hyviä ystäviä kaikkialta maailmasta ja monia heistä tulen varmasti näkemään tulevaisuudessakin. Vaihdon onnistumisessa onkin mielestäni paljolti kyse omasta asenteesta ja siitä, paljonko itse haluaa osallistua ja tutustua uusiin ihmisiin.

Universite de Saint-Denis - Paris VIII, Paris, 18.09.2017 – 30.05.2018

Maa: Ranska

Kaupunki: Paris

Vaihtoaika: 18.09.2017 – 30.05.2018

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universite de Saint-Denis - Paris VIII

Olin lukuvuoden 2017/2018 Erasmus-vaihdossa Paris 8 –yliopistossa Ranskassa.

HAKUPROSESSI ja ASUMINEN

Hakuprosessi oli mielestäni yllättävän haastava, sillä en saanut kaipaamani tukea ja apua asioiden hoitamisen kanssa. Minut yllätti etenkin se, että tieto ei kulkenut tarpeeksi nopeasti Suomesta Ranskaan. Kohtasin siis joitakin ongelmia vaihtoyliopistoon ilmoittautumisen kanssa, sillä vaihtosopimusta Tampereen yliopiston kanssa ei ollut päivitetty tarpeeksi ajoissa. Sen lisäksi että sain ilmoittautumisohjeet vasta määräajan loputtua, niin Tampereen yliopistoa ei löytynyt vaihtoyliopiston listoilta. Oli hieman stressaavaa ruveta selvittämään asiaa juuri silloin kun molemmissa yliopistoissa vastuuhenkilöt olivat lomilla. Koska tietoni olivat saapuneet myöhässä Ranskaan, niin se aiheutti myös vaikeuksia asuinpaikan löytämisen suhteen. Ilmoittautumisen yhteydessä nimittäin oli mahdollista hakea CROUS:ilta (sikaläinen TOAS) huonetta asuntolasta, mutta koska ilmoittautumiseni yliopistoon oli myöhässä, niin myös hakemukseni huonetta kohtaan oli myöhässä. Monen eri ihmisten kanssa käytyjen sähköpostikeskustelujen jälkeen sain kuin sainkin peruutushuoneen asuntolasta. Tämä selvisi minulle vähän reilu viikko ennen lähtöä.

Olin tyytyväinen, että sain huoneen asuntolasta. Se sijaitsi omalla yliopistokampuksellani, joten koulumatka oli 2 minuuttia kotiovelta luentosalin ovelle. Huoneessani oli sänky, työpöytä, jääkaappi ja erillinen kylpyhuone. Keittiön jaoin yhdessä 10 ihmisen kanssa. Vuokrataso oli todella alhainen, sillä yliopisto ja asuntola sijaitsevat esikaupunkialueella, Saint-Denisissä, hieman Pariisista pohjoiseen.

Ennen vaihtoon lähtemistä sekä jo Ranskaan saapuessani sain kuulla paljon pelottelua Saint-Denisin alueesta. Alue on hieman köyhempää ja siellä asuu paljon maahanmuuttajia. Vaihtoyliopistossani opettajat neuvoivat, ettei läheiseen ruokakauppaan kannata kävellä yksin, sillä joskus joku vaihtari oli ryöstetty keskellä päivää kyseisellä matkalla. En oikein jaksanut uskoa ihan kaikkeen tähän pelotteluun, sehän olisi vienyt kamalasti energiaa, jos olisin joutunut pelkäämään ihan kokoajan. Olin järkevällä tapaa varovainen, enkä tuntenut oloani mukavaksi lähteä muuten vain kävelylle lähistölle, mutta kyllä minä uskalsin käydä yksin kaupassa ja kävellä pimeällä metroasemalta kotiin (noin 200 metrin matka).

KURSSIT ja KIELI

Ilmoittauduin vaihtoyliopiston maksuttomalle 2 viikon kielikurssille ennen oikeiden kurssien alkamista. Ensimmäisen päivän jälkeen selvisi, että kyseessä olikin enemmän kieli- & kulttuuri-kurssi. Jokaisena päivänä oli aamupäivällä 2 lyhyttä luentoa, aiheina esimerkiksi ääntäminen tai yliopiston historia tai Pariisin eri arrondissementit. Iltapäivällä tehtiin retki johonkin kohteeseen. Kävimme katsomassa esimerkiksi Baslisque de St-Denis ja Hotel de Ville

Pariisissa. Vaikka kurssi itsessään ei ollut erityisen mielenkiintoinen eikä siitä saanut opintopisteitä, se kannatti. Siellä nimittäin tutustui parhaiten muihin vaihtareihin ja sai aktivoitua ranskan kieltä hieman.

En lähtenyt vaihtoon ensisijaisesti opintojen eteneminen mielessä, vaan lähdin hakemaan kokemusta ja kielitaidon kohentamista. Suoritin kuitenkin joitakin kirjallisuustieteen kursseja sekä ranska vieraana kielenä –kursseja. Opiskelin yhtä kurssia lukuun ottamatta ranskaksi. Kurssit olisi pitänyt valita opiskeluvuoden mukaan, että lukujärjestys olisi ollut järkevä. En kuitenkaan saanut apua kurssivalintojeni kanssa, ainoa ohjeistus oli että valitse mitä haluat, joten valitsin vain minua kiinnostavia kursseja. Sain kuitenkin (ilmeisesti, kirjoittaessani tätä en ole vielä saanut opintorekisteriotetta vaihtoyliopistosta) järjestettyä kurssit siten, että saan opintopisteet kaikista.

Opetusmenetelmät vaihtelivat paljon. Kaikkien kurssien luennot kestivät kolme tuntia, mutta joillakin kursseilla opettaja puhui luokan edessä sen koko ajan kun taas toisilla kursseilla luento oli jaettu teoria-osuuteen ja osallistuvampaan osuuteen. Myös suoritustavat vaihtelivat ja vuoden aikana tein esseitä, tenttejä sekä muita pienempiä kirjoitettuja ja suullisia tehtäviä.

Alkusyksystä minulla oli hieman haasteita ranskaksi opiskelun kanssa, jonka vuoksi en päässyt yhtä kurssia läpi syyslukukaudella. Ensimmäinen välitentti oli vain kuukautta myöhemmin saapumisestani. Ajan kuluessa kielitaitoni kuitenkin parani ja keväällä huhtikuussa pystyinkin kirjoittamaan esseitä ja tekemään tenttejä ranskaksi ilman sen suurempia ongelmia.

Alussa muutenkin ranskan puhuminen oli vaikeaa ja raskasta. Ravintoloissa ja kahviloissa Pariisin puolella tarjoilijat vaihtoivat heti englanttiin, kun huomasivat vieraan aksentin, eivätkä oikein antaneet mahdollisuutta harjoitella ranskaa. Mutta sitten paikoissa joissa olisi ehkä halunnut mieluummin asioida englanniksi selkeyden vuoksi (esimerkiksi CROUS:in toimistossa), ranskalaiset vaihtoivat vain vihaisempaan äänensävyyn ranskaksi jos en ymmärtänyt.

Ensimmäisten viikkojen aikana vieraalla kielellä toimiminen vei todella paljon energiaa. Päivän päätteeksi oli älyttömän väsynyt, kun takana oli koko päivä ranskan kuuntelemista ja tuottamista. Puhuminen ja ymmärtäminen kuitenkin helpottuivat päivä päivältä ja pian kynnys ranskan puhumiseen oli lähes täysin kadonnut.

LOPUKSI

En olisi ensisijaisesti halunnut lähteä Pariisiin, mutta vuoden jälkeen en kadu päätöstä yhtään. Pariisissa itsessään on todella paljon nähtävää ja minusta tuntuu että vieläkin jäi paljon nähtävää. Kaupunki sijaitsee hyvin keskeisellä paikalla Euroopassa, joten sieltä oli helppoa matkustaa melkein mihin vain. Teinkin useita viikonloppumatkoja sekä Ranskan sisällä, että muualla Euroopassa.

Pariisissa myös kulttuuritarjonta on hyvin laaja. Useisiin museoihin tai nähtävyyksiin pääsi ilmaiseksi alle 26-vuotiaat Euroopan unionin kansalaiset. Myös teattereihin ja elokuvaan oli erilaisia opiskelija- tai nuorisoalennuksia.

Vaikka vaihtokokemus oli yksi rankimmista ja vaikeimmista asioista jota olen tehnyt, en silti jättäisi sitä tekemättä. Vaikeiden hetkien lisäksi oli nimittäin niin paljon niitä hyviä ja vaikka kuinka kliseiseltä se kuulostaakin, niin opin lisää itsestäni ja muista kulttuureista.

IAE Bordeaux University School of Management, Bordeaux, 14.09.2017 – 20.12.2017

Maa: Ranska

Kaupunki: Bordeaux

Vaihto-aika: 14.09.2017 – 20.12.2017

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: IAE Bordeaux University School of Management

Kavereideni vaihtokokemusten innoittamana päätin hakea itsekin opiskelijavaihtoon vielä opintojeni loppupuolella ennen graduseminaarin alkua. Mahdollisia kohteita oli runsaasti, mutta vaihtoehtojani rajasi melko paljon se, että halusin opiskella ranskankielisessä maassa mutta englannin kielellä. Sain vaihtokoordinaattoriltani tietoa Ranskan kumppaniyliopistoista, mutta IAE Bordeaux'n kurssitarjonta oli jonkin verran epäselvä, sillä yksikkö oli liittynyt Bordeaux'n yliopistoon vasta hiljattain. Kurssien nimet löytyivät pääpiirteittäin internetistä, mutta myös vaihtokoordinaattorillani oli jonkin verran tietoa. Hakeminen Suomen päässä sujui varsin vaivattomasti, mutta kannattaa pysyä valppaana ja muistutella Ranskan päähän hakemuksestaan, sillä minun kohdallani haku meinasi mennä sivu suun, kun Ranskan pään koordinaattori unohti lähettää minulle tiedon hakuprosessini etenemisestä. Bordeaux'n yliopistolla on myös ilmeisesti useita sähköpostilistoja vaihto-opiskelijoille, ja välillä tuntui, että jokainen vaihto-opiskelija sai erilaiset tiedotteet kielikursseista ja retkistä.

Otin Suomessa matkavakuutuksen ja valmistauduin vaihtoon parantelemalla ranskan kielen taitoani Kielikeskuksen kursseilla. Lisäksi ilmoittauduin Bordeaux'n yliopiston järjestämälle viikon kielikurssille elo-syyskuun vaihteessa. Kurssi oli melko lyhyt, mutta se sisälsi kaksi retkeä ja sain sieltä muutaman hyvän kaverin loppuvaihdon ajaksi. Intensiivikurssin jälkeen minulla oli lähemmäs kahden viikon "loma" ennen varsinaisten kurssien alkua. Käytin ajan hyväksi käymällä Pariisissa edullisella pikajunalla. IAE Bordeaux'n yksikkö ei järjestänyt oikeastaan lainkaan tuutoritoimintaa, mutta Bordeaux'n yliopistolla on omatoiminen "tuutorinhakupalvelu", josta voi hakea tuutoria itselleen. Löysin omani, joka osoittautui varsin hyödyttömäksi, enkä lopulta koskaan edes tavannut häntä. Opiskelijajärjestöt, kuten Erasmus Life Bordeaux, ESN ja Free Walking Tour, ovat aktiivisia kaupungissa. Lisäksi kansainväliset opiskelijat keksivät kyllä keskenään ohjelmaa. Yliopistoon rekisteröityminen oli melko verkkaista, mutta KV-toimiston väki oli hyvin kielitaitoista ja siellä työskenteli yksi suomalainenkin.

Sain edullisen ja aivan riittävän kokoisen opiskelija-asunnon kampuksen viereisestä asuntolasta TOAS:in tyylliseltä CROUS:ilta. CROUS:in hakumenettely oli erittäin byrokraattinen, pääosin ranskankielinen ja aikaavievä. Jätin hakemuksen jo helmikuun alussa ja lähetin useita kertoja ranskankielisiä lisäkysymyksiä hakemukseni tilasta sähköpostitse sekä lisäkaavakkeita paperipostilla, sillä CROUS ei ottanut skannattuja dokumentteja vastaan. Maksoin vuokrat etukäteen, koska en jaksanut enää hankkia dokumentteja siitä, että vanhempani ovat kelvollisia takaajia. CROUS myös ilmoitti päätöksestään vasta heinäkuussa. Sinnikäs työ kuitenkin tuotti tulosta, ja asunto odotti valmiina kohteessa, kun pääsin sinne. Vuokra sisälsi

veden, netin ja sähkön, eikä kotivakuutus ollut pakollinen. Osa luokkakavereistani joutui vuokraamaan yksityiseltä sektorilta. Yksityisten asuntojen hintataso asettuu suunnilleen Tampereen ja Helsingin vuokratasojen välille. IAE Bordeaux'ssa opiskelevan kannattaa ehdottomasti hankkia asunto Bastidesta, keskustasta tai ratikkalinja A:n tuntumasta. Raitiovaunu kulkee vain puolille öin tai yhteen, mikä aiheuttaa päänvaivaa, mikäli asuu liian kaukana.

Kurssit IAE Bordeaux'ssa olivat neljä vuotta hallintotieteitä lukeneen standardeilla melko helppoja ja vaativat hyvin vähän työtä. Kursseilla on pääosin läsnäolopakko ja kaikki professorit yhtä lukuun ottamatta keräävät nimikirjoitukset läsnäololistaan. Vaikein osuus oli saada kurssiaikataulut kohteessa; vitsailin useasti, että olisi varmaan helpompi tavata maan presidentti kuin saada kurssiaikataulu käsiinsä. Kohdeyliopistossa ei oltu kovinkaan hyvin otettu huomioon, että opiskelijoilla voi olla tiettyjä minimivaatimuksia esimerkiksi opintopisteiden suhteen. IAE Bordeaux järjestää kolme maisteriohjelmaa englanniksi, ja eri ohjelmien kurssien yhdisteleminen on käytännössä vaikeaa. Lisäksi kaikkia kursseja ei tarjota vaihto-opiskelijoille. Valitsin lopulta European Business Administration -nimisen ohjelman, sillä siinä oli mahdollista suorittaa eniten opintopisteitä ja palata Suomeen jouluksi, joka oli minulla vaatimuksena graduseminaarini takia. Kurssien aikataulut muuttuivat usein etenkin tiettyjen professorien osalta ja joillakin professoreilla tuntuu olevan käsitys, että he voivat muokata aikataulua mielensä mukaan. Aikataulumuutosten myötä jouduin jättämään pari kurssia pois ohjelmastani. Opetus yliopistossa muistutti enemmän Suomen AMK-opetusta, mikä oli mukavaa vaihtelua. Luokkani oli hyvin monikansallinen ja ryhmähenki oli paljon vahvempi kuin Suomessa. Kurssien suoritustavat vaihtelivat ryhmätöiden, esseiden, tenttien sekä esitelmien välillä. En ole vielä kuullut mitään kurssimenestyksestäni. Ranskalainen koordinaattorini vihjasi, että tulokset tulevat kolmen kuukauden sisällä vaihdon päättymisestä.

Yliopisto järjestää monenlaista edullista tai ilmaista ryhmäliikuntaa, mutta kaukana Bastiden kampukselta. Otin "joustavan" salijäsenyyden viereiseltä Basic Fit -kuntosalilta, jonka markkinointi oli mielestäni lievästi sanottuna harhaanjohtavaa ja lankesin ranskankielisten ehtojen ansaan. En päässyt jäsenyydestäni eroon niin joustavasti kuin olin ajatellut, joten jäsenyyteni tuli hyvin kalliiksi. Muuten kuntosali oli mielestäni tarjonnaltaan oikein hyvä. Yleinen hintataso Bordeaux'ssa oli mielestäni jopa kalliimpi kuin Suomessa pois lukien viinin ja juustot, jotka olivat hyviä ja edullisia. Suosittelen erityisesti CIVB:n viinibaaria lähellä turismitoimistoa: erinomaista viiniä ja hyvää palvelua edullisesti! Matkustelin varsin paljon vaihtoni aikana, sillä lentojen hinnat Euroopassa ovat niin paljon edullisempia kuin Suomessa.

Bordeaux on kiva kaupunki, jota suosittelen säänsä puolesta ainakin kaamosta pakoileville. Kevääksi IAE Bordeaux'hon ei kannata hakea, sillä tutkinto-opiskelijat aloittavat harjoittelunsa ja kurssit loppuvat jo helmikuussa. En koe erityisesti viisastuneeni akateemisessa mielessä vaihtoni aikana, mutta vaihtojakso oli silti kokemuksen arvoinen. Sain paljon kavereita, joista osan kanssa olemme jo skypettäneet porukalla pari kertaa. Lisäksi minulla on nyt majapaikka ja paikallisopas valmiina monessa Euroopan kaupungissa. Rohkaistuini niin englannin kuin ranskankin kielen puhujana, vaikka ranskan kielen taitoni onkin vielä melko kaukana sujuvasta.

Institut d'Etudes Politiques de Grenoble, Grenoble, 11.09.2017 – 22.12.2017

Maa: Ranska

Kaupunki: Grenoble

Vaihtoaika: 11.09.2017 – 22.12.2017

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Institut d'Etudes Politiques de Grenoble

Erasmus-matkakertomus

Kea Pesonen

1.9.2017–23.12.2017

Institut d'études politiques (Sciences Po), Grenoble, Ranska

Erasmus-vaihto

Valmistelut

Idea vaihtoon lähtemisestä oli helppo toteuttaa käytännössä, sillä vaihtoon hakeminen tapahtuu helposti NettiOpsun kautta. Johtamiskorkeakoulun vaihtokoordinaattorilta sain neuvoja siihen, millainen hakemustekstin kannattaa olla ja mitä asioita on hyvä tuoda esille. Kun minut sitten oli nimetty vaihtoon Tampereen yliopistosta, yhteydenpito alkoi vaihtoyliopiston kanssa sähköpostitse.

Vastausta Grenoblesta piti odotella kuukausia, mutta toukokuun puolivälissä alkoi tapahtua. Sain sähköpostitse hyväksymistiedon ja tunnukset nettijärjestelmään, jossa kaikki yliopistoon kirjoittautumiseen liittyvät tiedot vaihdettiin. Järjestelmä toimi erinomaisesti, ja toimitettuani sen kautta kaikki vaaditut kielitodistukset, passikopiot, sairausvakuutuskortin kopiot ja muut tiedostot, sain lopullisen hyväksymiskirjeen. Hiukan myöhemmin kesällä sain myös vaihto-opiskelijoille tehdyn oppaan ja tunnukset sähköisiin palveluihin, jotta saatoin etukäteen tutustua Sciences Po:n käytäntöihin.

Hankalinta etukäteisvalmisteluissa oli asunnon hankkiminen. Lähdin vaihtoon yhdessä poikaystäväni kanssa, joten etsimme luonnollisesti yhteistä asuntoa. Alkuun etsimme asuntoa yksityisten jättämistä ilmoituksista netissä. Siinä piti olla valmis tarttumaan puhelimeen ja puhumaan ranskaksi, sillä moni vuokranantaja oli jättänyt yhteystiedoksi vain puhelinnumeron.

Lisäksi Ranskan opiskelija-asuntosäätiö Crous otti meihin heti kesäkuun alussa yhteyttä sähköpostitse, ja saimme tehdä verkossa asuntohakemuksen. Eri vaihtoehtoista oli hiukan vaikeaa saada selvää, mutta muutamalla viestillä saimme niistä paremmin tietoa. Meidän täytyi hakea asuntoa pelkästään Crousin yksityisiltä asuntolakumppaneilta, koska Crousin omissa asuntoloissa ei ole tarjolla pariskunnille sopivia asuntoja. Lopulta asunto saatiin kuitenkin helposti, joskin 26-sivuisen vuokrasopimuksen allekirjoittaminen ja skannaaminen oli varsin työlästä, ja on tunnustettava, ettemme ymmärtäneet aivan kaikkea sopimuksen yksityiskohtaisista pienellä prantätyistä liitteistä.

Kurssivalintojen tekeminen Learning Agreementin ensimmäistä osaa varten oli hiukan sekavaa, sillä meille ei tarjottu erillistä selkeää kurssikatalogia, vaan valitsin kurssit Sciences Po Grenoblen verkkosivuilta löytämäni jonkinlaisen opinto-oppaan perusteella. Saimme toki ohjeellisen kaavion siitä, millainen kurssikokonaisuus syksyn aikana tulisi suorittaa. Käytännössä lopullisesti kurssit valittiin kuitenkin parempien ohjeiden avulla vasta syyskuun alussa Grenoblessa. Lukukauden alkamisen ja päättymisen aikataulut oli myös tarpeen selvittää Kelan tukien hakemista ja vaihdon virallisen ajankohdan ilmoittamista. Päättymisajankohta oli meille lopulta arvoitus vielä marraskuussakin, sillä vaihto-opiskelijoiden tenttimiskäytäntöjä ja -ajankohtia ei ollut onnistuttu lyömään lukkoon aikaisemmin.

Ranskassa: saapuminen ja opiskelu

Oli hyvä saapua Ranskaan vajaata viikkoa ennen yliopiston tervetuloilaisuuksia, jotta ehdimme hoitaa käytännön asioita. Saimme yksityisestä residenssistämme paljon apua kotivakuutuksen ottamiseen, sähkösopimuksen tekemiseen ja pankkitilin avaamiseen. Seuraavaksi laitoimme Ranskan "Kelaan" eli CAF:iin asumistukihakemuksen verkossa. Tuen saamisen prosessi oli hidas ja varsin hankala, sillä sitä ei teknisten ongelmien vuoksi voinut kokonaan hoitaa verkossa, vaan jouduimme käymään CAF:n toimistolla pariin kertaan. Tuen hakemisessa yllätyimme siitä, että meiltä vaadittiin "syntymätodistusta". Sellaisen saimme Suomesta maistraatista lähettämällä sähköpostia ja maksamalla todistuksesta.

Ranskan kielen taitoni oli jo ennen Ranskaan lähtöä varsin hyvä, monilta osin tasolla B2, joten en kokenut tarpeelliseksi etsiytyä erityiselle intensiivikielikurssille ennen lukukauden alkua. Sciences Po oli järjestänyt halukkaille vaihto-opiskelijoille maksullisen tervetuloviikon, jonka aikana kävimme läpi ranskalaisia opetuskäytäntöjä ja verryttelimme ranskan kielen käyttöä. Lisäksi kävimme yön yli retkellä Chamonix'ssa, jossa vaelsimme vaihtariporukalla ranskalaisopiskelijoiden opastuksella. Koko viikko oli mieletön avaus vaihtosyksylle, sillä se tutustutti meitä toisiinsa ja nosti ilmapiiirin riemukkaaksi. Suosittelen!

Heti alusta asti ranskalaisten opiskelijoiden pyörittämä kansainvälinen yhdistys piti meistä vaihto-opiskelijoista huolta ja järjesti meille kaikenlaista hauskaa tekemistä. Lisäksi valitsin yhdeksi suorittamistani kursseista tuutoroinnin, jossa ranskalainen opiskelija opasti meitä vaihto-opiskelijoita opiskelussa ja kielipulmissa sekä kaikessa, mitä tarvitsimmekin. Se oli hyvä tuki koko syksyn ajan, ja lisäksi rennon kevyemmän tyyliä ansiosta mukavaa vaihtelua muille kursseille.

Ei opiskelu kuitenkaan hurjan raskasta ollut muutenkaan. Opiskelin Grenoblessa politiikan tutkimusta, vaikka Suomessa pääaineeni on journalistiikka. Oli mukavaa huomata jo kesällä kursseja selaillessa, että Sciences Po:ssa käsitys politiikasta on varsin laaja, sillä kandidaton kursseissa näkökulmina oli perinteisten politiikan teemojen lisäksi esimerkiksi poliittisten aatteiden historiaa, sosiaalipsykologiaa ja mediaakin. Oli erinomainen valinta lähteä vaihtoon opiskelemaan jotakin muuta kuin omaa alaani. Se virkisti ja tarjosi hyviä uusia näkökulmia yhteiskunnan tarkastelemiseen, joka kuitenkin koskettaa journalistiikkaa ja viestintääkin. Kenties parasta kielitaidon kehittämisen ja virkistävän opiskelun lisäksi oli se, että pakollisella Ranskan poliittista rakentumista käsittelevällä kurssilla sain aivan uudenlaisen ja entistä kattavamman kuvan Ranskan yhteiskunnasta ja kulttuurista!

Opetuskielen suhteen itselleni paras ratkaisu oli sekä-että: suoritin osan kursseista ranskaksi ja osan englanniksi, yhteensä kuusi kurssia. Opiskelu oli jonkin verran koulumaisempaa kuin omissa opinnoissani Tampereella. Toki monet kursseista olivat varsin tutunlaisia luentokursseja, mutta lisäksi osalla kursseista opiskeltiin pienissä (n. 15 hengen) ryhmissä, joissa meiltä odotettiin aktiivista osallistumista keskusteluun ja viikoittaisiin lukemistoihin (esim. jokin artikkeli) tai tehtäviin (kuten kirjoitelmiin) syventymistä. Me vaihto-opiskelijat saimme suorittaa useimmat kursseista esseellä tai vastaavalla kirjoitustehtävällä. Muutamalla kurssilla oli perinteinen tentti, ja monet kavereistani suorittivat kursseja myös suullisilla tenteillä. Kunkin kurssin opettaja päätti oman kurssinsa suoritustavan erikseen.

Arkea Grenoblessa ja muualla

Grenoble on opiskelijalle erinomainen kaupunki, sillä korkeakouluja on paljon, ja siten tapahtumia riittää. Kaupunki on mukavan kokoinen, sillä se ei ole liian suuri, mutta keskusta on kuitenkin suuren tuntuinen ja eloisa! Matkustaminen kaupungissa sujui vaivattomasti ratikalla, johon opiskelijan kuukausilippu maksoi vain 15 euroa. Lisäksi matkustamiseen ympäri Ranskaa oli useita tapoja, joista parhaiten toimivat Flixbus (paikallinen Onnibussi) ja SNCF:n (paikallinen VR) junat. Näistä bussi oli useimmiten halvempi. Juna on kuitenkin erittäin nopea tapa matkustaa, ja alle 27-vuotias saa reilun 50 euron hintaisella alennuskortilla lähes kaikista junamatkoista 50 prosenttia alennusta. Se oli merkittävä etu, jonka tosin itse tajusimme vasta tehtyämme jo useita junamatkoja Grenoblesta muihin kaupunkeihin.

Grenoblessa syksy jatkui lämpimänä marraskuun alkuun asti, mikä oli ihanaa! Toisaalta olin innoissani siitäkin, että lämpötilat viimein alkoivat marraskuussa laskea kunnolla alle kymmenen asteen ja nollan tuntumaan. Luntakin satoi marras-joulukuussa useamman kerran, mutta se ei pysynyt maassa kauaa. Kaupunkia ympäröivät vuoret sen sijaan saivat hiljalleen yhä enemmän kaunista lumipeitettä.

Grenoblessa ja matkustellessa huomasimme, että monet ranskalaiset, nuoretkaan ihmiset, eivät edelleenkään osaa englantia. Ranskassa on siis helpompaa tulla toimeen, kun osaa ainakin hiukan ranskan kieltä. Itselleni vaihtosyöksyn suurin anti oli juuri ranskan kielen taidon kehittyminen, puhumisen ja ymmärtämisen sujuvoituminen ja oman itsetunnon vahvistuminen kielenkäyttäjänä. Nyt Suomeen palattuani ikävöin pieniä ja suuria kohtaamisia ranskalaisten kanssa kaupassa, kadulla, junassa, postissa ja muualla. Olen kuitenkin entistä varmempi siitä, että haluan päästä käyttämään ranskan kieltä tulevaisuudessa yhä enemmän vapaa-ajalla ja mahdollisesti myös työelämässä. Tunnen myös vahvuuteni ja kehityskohteeni kielenkäyttäjänä huomattavasti aiempaa paremmin.

Université de Montpellier, Montpellier, 06.09.2017 – 18.05.2018

Maa: Ranska

Kaupunki: Montpellier

Vaihtoaika: 06.09.2017 – 18.05.2018

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Université de Montpellier

Olin Erasmus-vaihdossa lukuvuoden 2017-18 Montpellierissä Etelä-Ranskassa. Vaihtoyliopistoni oli Université de Montpellier ja tarkemmin siellä Technique de commercialisation niminen yksikkö IUT:lla (Institut universitaire de technologie). Lisäksi minulla oli opinto-oikeus myös IAE:lle (Ecole universitaire de management, opinnot englanniksi) sekä humanistiseen Paul Valéry'n yliopistoon (Université de Paul Valéry – Montpellier 2), josta olisin saanut ottaa noin 10 opintopisteen verran kursseja per lukukausi, mutta aikataulujen vuoksi ehdin ottaa sieltä vain yhden kurssin kumpanakin lukukautena. Suomessa hakuprosessi tuntui hieman epäselvältä, koska minulle selvisi vasta viikkoa ennen haun päättymistä, että LTL:n verkkosivuilla annetut tiedot kirjallisuustieteen vaihtopaikoista eivät olleet ajan tasalla. Jouduin siis melko nopeasti vaihtamaan suunnitelmia, ja etsimään tietoa uusista kouluista.

Lopulta, kun tammikuussa laitoin hakemukset vaihtoon, minulla ei ollut kovinkaan paljon tietoa Montpellierin yliopistoista, koska kaikki oli vähän sekavaa ja koulujen ja yliopistojen nimet vain vilisivät silmissä. Virallinen vaihtopaikkani oli siis IUT-nimisessä koulussa, jossa opinnot koostuivat pääasiassa markkinoinnista ja mainosviestinnästä. Sen lisäksi opintoja voi ottaa IAE- nimisestä koulusta, joka vastaa ehkä Tampereella parhaiten Johtamiskorkeakoulua. Monimutkaista tilanteesta teki se, että Tampereella pääaineeni on kirjallisuustiede eikä esimerkiksi markkinointi tai johtaminen.

Alun perin hain vaihtoon vain puoleksi vuodeksi, mutta kesän aikana ennen vaihtoa päätin, että haluaisinkin olla siellä koko vuoden. Kaikeksi onneksi vaihtoajan pidentäminen sujui oikeastaan vain ilmoituksella sekä Tampereen vaihtokoordinaattorille että vastaanottavan yliopiston vaihtokoordinaattorille.

Kun vaihtopaikkani varmistui, sain kohdeyliopistosta hyvin tietoa tulevan syksyn kursseista ja ohjeet mistä tietoa kannattaa lähteä etsimään. Samalla sain myös ohjeet asunnon hankkimisesta. Ranskassa edullisia opiskelija-asuntoja voi hakea CROUS-nimiseltä organisaatiolta, joka ylläpitää asuntoloita. Tarjolla oli eri kokoisia asuntoja, mutta silti suurin osa "asunnoista" muistutti ehkä eniten ruotsinlaivan hyttejä. Kaikkiin huoneisiin kuului oma vessa ja suihku ja osassa oli myös pieni keittiö. Itse sain pienen 13 neliön yksiön Cité universitaire de Triolet – asuntolasta. Vaikka huoneeni oli pieni, sieltä löytyi kaikki tarvittava ja olin onnellinen, että minulla oli oma keittiö. Vuokraa maksoin 268 euroa kuukaudessa. Ilman keittiötä vuokra olisi ollut noin 20 euroa halvempi.

Asuntolani oli lähellä yliopistoja ja raitiovaunulla pääsi helposti kulkemaan keskustaan. Montpellierissä kannattaa kyllä ostaa kuukausikortti (opiskelijalle 28 €/kk) julkisiin, ja kaupungin ratikkaverkosto oli toimiva.

Ranskan valtio maksaa asumistukea kaikille Ranskassa opiskeleville, joten jos on valmis pieneen paperisotaan niin kannattaa laittaa hakemus CAF:ille. Ulkomaalaisena kannattaa muistaa hankkia virkatodistus jo Suomesta. Lisäksi mukaan tarvitsee asuntolasta todistuksen vuokrasta, yliopistolta opiskelijatodistuksen, eurooppalaisen sairaanhoitokortin, passin ja ranskalaisen pankkitilin.

Ranskassa kannattaa varautua siihen, että asioiden hoitamiseen menee hieman enemmän aikaa kuin mihin on Suomessa tottunut ja tietoja saattaa joutua täydentämään muutaman kerran. Kärsivällisyydellä pääsee kuitenkin aina pitkälle.

Opintojen taso ja haastavuus ei ainakaan IUT:lla ollut ihan sitä mihin on Suomessa tottunut. Se saattaa tietenkään johtua siitä, että IUT:lla opiskelijat käyvät vain kahden vuoden tutkinnon, jonka tarkoitus on valmentaa heitä suoraan työelämään. Opiskelu muistutti paljon suomalaista yläastetta, sillä ulkoa opeteltavaa oli melko paljon ja läksyjä tarkastettiin säännöllisesti yhdessä. Suurin osa oppitunneista oli pienryhmissä tehtäviä harjoitustunteja tai ryhmätöitä, mutta jokaiseen kurssiin kuului myös luentosarja, jolla opittuja asioita sitten yritettiin soveltaa pienryhmissä. Kurssien arvosanat koostuivat yleensä kurssin aikana tehdystä ryhmätyöstä, mahdollisesta välitentistä sekä loppudentistä. Suurin osa kurssimateriaalista jaettiin monisteina tunneilla ja omia muistiinpanoja piti tehdä melko paljon. Jotkut opettajat hyödynsivät myös Moodle-alustaa.

Opintoni olivat pääasiassa ranskaksi, mutta IAE:lla oli myös mahdollista opiskella englanniksi. Minulle tarjottiin myös kumpanakin lukukautena koko lukukauden kestävä ranskan kielen kurssi, jossa käytiin läpi kielioppia ja hyödyllistä sanastoa. Kurssista oli kyllä hyötyä, koska meidät jaettiin lähtötasotestin mukaan eri tasoisiin ryhmiin, joten opetus sopi hyvin omaan tasooni. Itselleni ranskan kielen oppiminen oli isoin asia, jota lähdin vaihdosta hakemaan ja kielitaitoni kehittyikin vuoden aikana paljon. B2 tasoisella ranskalla pärjäsi mielestäni ihan hyvin oppitunneillakin, vaikka tietysti alussa meni aikaa ennen kuin oppiaineisiin liittyvä erikoissanasto oli hallussa.

IUT:lla meillä oli myös omat tuutorit, jotka auttoivat varsinkin syksyllä jonkin verran käytännön jutuissa ja järjestivät mukavia tapahtumia, joissa oli helppo tutustua muihin vaihtareihin. Lisäksi paikallinen ESN järjesti tapahtumia ympäri vuoden kaikille Montpellierissä opiskeleville vaihtareille. Kaiken kaikkiaan IUT oli kuitenkin mukava paikka viettää vaihtovuosi ja opiskelijat ja opettajat olivat erittäin ymmärtäväisiä ja avuliaita.

Palasin Tampereelle toukokuun lopulla ja en ole vielä saanut kesäkuussa arvosanojani Ranskasta.

Itselleni vaihto oli erittäin hyvä kokemus ja koen, että siitä on paljon hyötyä tulevaisuudessa. Sain myös paljon varmuutta siitä, että pärjään uusissakin ympäristöissä. Samalla tutustuin uusiin ihmisiin ja sain valtavan määrän ystäviä ympäri Eurooppaa. Opin tulemaan toimeen erilaisten ihmisten kanssa ja opin paljon myös uusien kulttuurien kohtaamisesta. Ranskalaisiin opiskelijoihin tutustuminen oli välillä haastavaa, mutta sain yliopistolta myös paikallisia tuttuja, joiden kanssa oli mukavaa tehdä ryhmätöitä ja välillä nähdä myös vapaa-ajalla.

Montpellieristä käsin on helppo matkustaa muualle Ranskaan sekä Eurooppaan, koska kaupungista löytyy oma lentokenttä ja juna-asema. Ouigo-junalla pääsi Pariisiin välillä jopa 10 euron hintaan. Lisäksi linja-autoilla matkustaminen oli helppoa ja edullista. Esimerkiksi Barcelonaan sai lippuja alkaen 15 € suunta.

Tampereen vaihtokoordinaattoriin oli välillä vaikea saada yhteyttä, joten jouduin olemaan omatoiminen ja olemaan itse yhteydessä esimerkiksi Tampereen yliopiston Erasmus-toimistoon sekä vaihtoyliopistoni koordinaattoreihin.

Lisää kokemuksiani vaihdosta voi lukea vaihtoblogistani osoitteesta illusiooni.blogspot.fi.

Universite Paris Ouest Nanterre La Defense, Paris, 05.09.2017 – 24.04.2018

Maa: Ranska

Kaupunki: Paris

Vaihtoaika: 05.09.2017 – 24.04.2018

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universite Paris Ouest Nanterre La Defense

Etukäteisjärjestelyt Suomessa

Hain vaihtoon ensimmäisessä täydennyshaussa keväällä 2017, sillä päätin lähteä vaihtoon hieman yllättäen. Olin vuotta aiemmin ollut puoli vuotta Erasmus-vaihdossa Lillissä. Lille oli ensimmäisenä vaihtokohteena täydellinen valinta, sillä se oli sopivan ”pieni” kaupunki. Tällä kertaa halusin lähteä Pariisiin yhdessä hyvän ystäväni kanssa. Täydennyshaussa oli jäljellä kaksi paikkaa Université Paris Nanterreen. Teimme ystäväni kanssa hakemukset ja pääsimme molemmat samaan yliopistoon. Hakemuksen teko sujui nopeasti aiemman vaihtokokemukseni ansiosta. Tampereen yliopiston hyväksymisen jälkeen minun täytyi täyttää Nanterren yliopiston lomake netissä ja lisäksi muutama paperi piti postittaa Learning Agreementin lisäksi. Learning Agreementin täyttäminen onnistui netistä löytyvien kurssivalikoimien pohjalta. Yliopistohakemusten lisäksi hoidin muut asiat kuntoon ennen lähtöäni Suomesta, mm. tarkistin kaikkien korttieni voimassaoloajat ja päivitin matkavakuutukseni. Kävin lisäksi ottamassa passikuvat, sillä Lillissä opin, että kuvia pyydetään useitakin kappaleita eri toimistoilla.

Kielikurssi

Etukäteen lähetettäviin papereihin kuului todistus ranskan kielen riittävästä taidosta. Opiskelen ranskaa pääaineenani, joten sain paperin opettajaltani. Ennen lähtöä tai perillä kohteessa en osallistunut kielikurssille, sillä kielitaitoni oli riittävä osallistumaan maisterikursseille ranskan kielellä.

Saapuminen

Saavuvin Pariisiin maanantaina 4. syyskuuta 2017 iltapäivällä. Lensin sinne yhdessä ystäväni kanssa, koska asuimme samassa opiskelija-asuntolassa. Yliopisto alkoi heti seuraavana päivänä orientaatioluennolla, joten pääsin tutustumaan vaihtokohteeseen samoin tein. Muutoin opinnot alkoivat vasta seuraavalla viikolla, mikä oli hyvä asia, jotta oli aikaa asettua ja hoitaa tarvittavat järjestelyt kurssija varten. Pariisi oli minulle ennestään tuttu kaupunki, sillä olin käynyt siellä lomailemassa. Tästä syystä minulla oli myös valmiina metrokortti, jonka vain latsasin saapuessani lentokentälle.

Asuminen

Nanterren yliopistolta kysyttiin vaihtopaikkaa haettaessa, hakeeko samalla asuntolapaikkaa Crousin tarjoamista opiskelija-asuntoloista. Hain paikkaa, mutta sain elokuun alussa viestin, etten saanut heiltä asuntoa. Haimmekin ystäväni kanssa meille yhteisen vuokra-asunnon Pariisin keskustan lähetyviltä. Kuitenkin viikkoa ennen lähtöä saimme viestin, että Clichyyn oli avautunut aivan upouusi opiskelija-asuntola ja saisimme sieltä molemmat omat yksiöt. Tartuimme tarjoukseen ja peruíme jo varatun toisen asunnon. Kun saavuimme Pariisiin,

menimme suoraan asuntolaan, jossa sihteeri otti meidät vastaan ja täytimme yhdessä tarvittavat paperit. Koska rakennus oli aivan uusi, kaikki huonekalutkin olivat vielä muovien peitossa. Asuimme 7. kerroksessa Clichyssä metron 13 ja RER C:n varrella. Saimme molemmat noin 20 neliön suuruisen asunnon, johon kuului oma kylpyhuone ja pieni keittiönurkkaus. Parempaa en olisi voinut toivoa, sillä vuokrakin oli vain noin 500 euroa kuukaudessa. Vuokran sai alussa maksettua vain pankkikortilla Nanterren yliopiston kampuksella toisessa asuntolassa, mutta seuraavat kuukaudet sai maksettua netissä. Huoneessa oli kalusteina sänky, kaksi pöytää, yöpöytä, tuoli, pieni seinähylly ja vaatekaappi. Keittiönurkkauksessa oli jääkaappi, mikro, tiskiallas ja kaksi keittolevyä. Esimerkiksi peittoa ei ollut, mutta olin Lillen kokemuksen perusteella varautunut siihen ja ottanut peiton mukaani Suomesta. Muut tarvittavat kodintavarat kävin ostamassa yhdestä Pariisin ympärillä sijaitsevasta Ikeasta.

Opiskelu

Opiskelin kielitiedettä ranskaksi yliopistolla. Osa keväällä valitsemistani kursseista ei toteutunutkaan, mutta sain valittua riittävästi kursseja lukujärjestykseeni. Ranskassa yhdestä maisterikurssista sai 6 opintopistettä, joten kursseja ei tarvinnut suorittaa montaa saadakseen riittävästi opintopisteitä. Suoritin koko lukuvuoden aikana 45 opintopistettä. Yhden opettajan kursseja lukuun ottamatta kursseja ei arvioitu kokeen perusteella, vaan päättötyönä kirjoitettiin essee tai pidettiin esitelmä. Tämä oli iso ero kandin tason kursseihin verrattuna, sillä Lillissä lähes joka kurssilla pidettiin kaksi koetta arvosanaa varten. Nanterressa huomasi, että opettajat painottivat enemmän tunneilla osallistumisesta kuin arvosanan antamista palautettavan suorituksen perusteella. Olin opetuksen tasoon erittäin tyytyväinen ja opettajat olivat ystävällisiä meitä vaihto-opiskelijoita kohtaan. Maisterikursseilla ei ollut montaa opiskelijaa yhdellä kurssilla, joten opettajat todella oppivat tuntemaan opiskelijat – meidät vaihtarit mukaan lukien. Suurin osa Nanterren kampuksen rakennuksista on erittäin vanhoja ja vähän huonossa kunnossa, mikä heijastui erittäin pelkistettyihin luokkatiloihin. Maisteritasolla ei enää pidetä erikseen CM- ja TD-tunteja ainakaan kielitieteessä. Kaikki tunnit olivat seminaareja, joissa opettajat joko luennoivat tai keskustelivat opiskelijoiden kanssa. Syyslukukausi päättyi osaltani jo viikkoa ennen joulua, joten pääsin ajoissa lähtemään joululomille. Tammikuussa kevätlukukausi alkoi kuun puolessa välissä ja kesti huhtikuun loppupuolelle. Kevät lukukauden loppupuoli ei sujunut tavalliseen tapaan, sillä mielenosoitusten takia kulku osaan yliopiston rakennuksista estetettiin, joten kaikkia kursseja ei voitu järjestää. Omalla kohdallani muuttunut tilanne ei onneksi haitannut suuremmin kurssien suorittamista, sillä ainoalla kurssilla, jossa koe oli tarkoitus järjestää paikan päällä, opettaja laittoi viestiä, että kaikki opiskelijat saisivat suorittaa sen kotonaan. Kurseilla ei jaettu materiaalia samaan tapaan kuin kandidatasolla. Joillain tunneilla saimme opettajan tulostamia monisteita, mutta muuten kirjoitin muistiinpanoja opettajan puheen perusteella. Yliopistolla oli kirjasto, josta sai lainattua esimerkiksi tarvittavia kielioppikirjoja.

Vapaa-aika

Käytin vapaa-aikaani tutustumalla Pariisiin, opiskelemalla ja vierailemalla Pariisin Disneylandissa. Vaikka Pariisi oli minulle tuttu ennestään, opin tuntemaan kaupungin todella paljon paremmin ja opin myös kulkemaan junalla, bussilla sekä metrolla niin hiljaisina sunnuntaiaamuina kuin ruuhkaisina lakkopäivinä. Muutamat ystävät ja sukulaiset tulivat tervehtimään minua Pariisiin, joten vierailin perinteisissä turistikohteissa useamman kerran, mutta lisäksi kävin muutamassa muussa paikassa Pariisissa. Pariisin Disneylandiin hankin ystäväni kanssa kausikortin, jotta pääsisin vierailemaan siellä useamman kerran, kun

vaihdossa olo mahdollisti sen. Huvipuistossa vierailu toi mukavaa vaihtelua arkielämään suurkaupungissa ja molemmat puistot tulivat tutuiksi lukuisten vierailujen aikana. Pariisissa olon lisäksi matkustin bussilla parin päivän reissulle Brysseliin. Oui-bussilta saa erittäin edullisia bussilippuja ja Brysseliin matka taittui alle neljässä tunnissa, joten suosittelen tekemään pieniä viikonloppumatkoja Pariisista käsin. Tämän lisäksi osallistuin Pariisin ESN:n järjestämälle matkalle Mont Saint Micheliin. Olin haaveillut vierailevani kyseisessä paikassa jo edellisen vaihtoni aikana, joten olin erittäin iloinen ja onnellinen toteutuneesta matkasta. Meidän mukanamme matkusti erittäin mukava ja hauska matkaopas, joka osasi kertoa paikoista tarkemmin.

Sää

Syyskuussa Pariisissa oli vielä erittäin lämmin, välillä jopa helteisen kuuma. Pitkälle syksyyn pärjäsi ylipäätään pelkällä syystakilla ja tennareilla. Aurinkoisten ja poutaisten päivien lisäksi vettä satoi välillä kaatamalla. Syksyllä tuntui, että yliopistolla satoi aina. Tammi- ja helmikuussa Pariisissa oli verrattain kylmä, sillä pakkasta oli useampi aste ja väliin satoi luntakin useampi sentti. Pariisissa liikenne meni täysin sekaisin lumen takia, joten eräänä aamuna en päässyt lainkaan lähtemään yliopistolle, sillä junat ja bussit eivät kulkeneet. Kun pakkaset taittuivat, maaliskuun lopusta alkaen alkoi olla taas varsin lämmintä ja pari viikkoa ennen Suomeen paluuta Pariisissa oli lähes 30 asteen helle.

Elinkustannukset

Ruoka on Ranskassa halvempaa kuin Suomessa. Kävin ruokaostoksilla asuntolani läheisessä Leclerc-supermarketissa. Koska kauppa oli iso, se oli edullinen ja valikoimaa riitti. Aina välillä intouduin myös käymään junalla esimerkiksi Auchanissa. Auchan-ketju oli minulle tuttu Lillen vaihtoajoiltani. Asuminen oli Pariisin hintatasolla edullista opiskelija-asuntolassa, sillä vuokraan kuului sähkö, vesi ja internet. Metrokortti on ehkä hieman hintava, sillä kuukausi maksoi 75 euroa, mutta toisaalta kortilla sai käyttää junia, busseja ja metroja rajattomasti, joten koin käytännölliseksi ladata korttini joka kuukausi. Nanterren yliopisto sijaitsee kauempana Pariisin keskustasta, joten sinne lippujen ostaminen muulla tapaa olisi tullut kalliiksi. Tällä kertaa en hankkinut ranskalaista puhelinliittymää, sillä Telian sopimukseeni kuului 10 Gt datan käyttöä EU-alueella. Itselleni määrä riitti mainiosti, koska asuntolalla pystyin käyttämään langatonta internetiä. Avasin pankkitilin Société Générale -pankissa saadakseni vakuutuksen asunnolleni pankin kautta. Tilin avaaminen sujui vaivatta yhdellä tapaamisella ja sain myös vakuutuksen hoidettua pankin kautta. Halusin avata tilin kyseisessä pankissa, sillä minulla oli ketjusta kokemusta Lillestä ja olin ollut tyytyväinen saamaani palveluun.

Merkityksellisyys

Vaikka opin jo ensimmäisen vaihdon aikana paljon, opin tälläkin reissulla paljon niin itsestäni kuin ranskalaisesta elämäntyylistä. Olen erittäin tyytyväinen, että lähdin vaihtoon uudestaan maisterivaiheessa. Sen lisäksi, että kielitaitoni kehittyi jälleen useamman askeleen, opin entistä paremmin selviytymään haastavistakin tilanteista, mistä on varmasti hyötyä tulevaisuudessa. Kurssien opettajat myös tarjosivat uusia näkökulmia moneen aiheeseen, joten uskon kokemuksestani olevan hyötyä myös tulevissa opinnoissani. Pariisista jäi minulle erittäin lämpimät muistot ja nautin elämästäni vaihdon aikana. Edellisen vaihtoni jälkeen

totesin, että palaan Lilleen vielä jonain päivänä. Pidin lupauksestani kiinni ja palasin Lilleen joululomalla kahden vuoden jälkeen muistelemaan vaihtoaikaani siellä. Tälläkin kertaa olen varma, että palaan vielä joskus Pariisiin.

, , 04.09.2017 – 04.12.2017

Maa: Ranska

Kaupunki:

Vaihtoaika: 04.09.2017 – 04.12.2017

Vaihto-ohjelma: Erasmus-harjoittelu

Yliopisto:

04.09.–04.12.2017

Anna-Kaisa Jokipohja

Caen, Ranska

Erasmus-harjoittelu

Tarkoitukseni oli hakea ensin Opetushallituksen (ent. CIMO:n) harjoittelupaikkaa suomen kielen opetuspisteessä Ranskassa. Olin jo aikaisemmin huomannut, että Opetushallitus hakee harjoittelijoita Ranskaan Caenin yliopistoon, joten harjoittelupaikan valinta oli sillä selvä. Halusin harjoitteluun nimenomaan Ranskaan, jotta voisin suomen kielen opetuskokemuksen lisäksi parantaa ranskan taitoani ja saada kieliharjoittelusuorituksen ranskan aineopintoihin (sain harjoittelustani kokonaisuudessaan 10 op). CIMO ei kuitenkaan hakenut Caeniin harjoittelijaa syksyksi 2017, joten otin selvää, mitä muita tapoja Caenin yliopistoon olisi päästä suomen kielen opetusharjoittelijaksi. Sain kuulla Erasmus-harjoittelun mahdollisuudesta Mira Pihlströmiltä Tampereen yliopistossa.

Otin Caenin yliopistoon yhteyttä jo alkuvuodesta 2017 ja harjoittelupaikka varmistui nopeasti ja mutkattomasti sähköpostin välityksellä. Hakemukseksi riitti lyhyt hakemusteksti ja CV. Erasmus-harjoittelu on myös siitä hyvä, että paikkoihin ei välttämättä ole muita hakijoita, jos paikka ei ole yleisessä haussa. Opetushallituksen paikkoihin on varmasti kovempi kilpailu, mutta toki myös Opetushallituksen tarjoama apuraha on suurempi kuin Erasmus-harjoittelusta maksettava. Erasmus-harjoittelu oli kuitenkin minulle varsin passeli.

Pohjoismaisten opintojen yksikön suomen kielen opettajat, jotka olivat vastuussa harjoittelustani, auttoivat kaikessa parhaansa mukaan. Kohtasin kuitenkin heti asunnonhaussa ongelmia, sillä minun olisi kuulunut saada asunto yliopiston kautta, mutta jostain syystä minulle ei sieltä asuntoa annettu kuin vasta lähes kolmen kuukauden epätoivoisen asunnonhaun jälkeen. Käytännön asioiden hoitamisessa olikin alusta lähtien ongelmia, jotka johtuivat ilmeisesti siitä, että kukaan ei oikein tuntunut ymmärtävän, mikä on Erasmus-harjoittelija. Caenin yliopiston Erasmus-työntekijöiden oli vaikea ymmärtää, olenko opiskelija vai tulenko yliopistoon töihin, koska teen harjoittelua. Kukaan ei oikein tiennyt, kenelle asioideni hoito kuuluu. Erasmus-henkilökunta sanoi harjoitteluyksikköni olevan vastuussa käytännön asioiden hoitamisesta, mutta he taas eivät tieneet näiden asioiden hoitamisesta mitään eikä heitä ollut informoitu Erasmus-harjoittelijan oikeuksista. Kysymys siitä, olenko opiskelija vai en, aiheuttikin monenlaisia ongelmia asunnon ja muiden

käytännön asioiden kanssa. Lopulta sain kuitenkin asunnon yliopiston asuntolasta ja muutkin ongelmat ratkesivat aikanaan. Minusta kuitenkin tuntui, että Erasmus-ohjelman tarjoama informointi oli puutteellista, ja paljon huonompaa kuin samassa yliopistossa olevien Erasmus-vaihtareiden. Mielestäni vastaanottavaa organisaatiota pitäisikin paremmin informoida Erasmus-harjoittelusta ja harjoittelijan oikeuksista.

Päädyin siis asumaan yliopiston asuntolaan pieneen yhdeksän neliön huoneeseen, jossa oli oma vessa ja suihku, mutta yhteinen keittiö koko kerroksen asukkaiden kanssa. Pienuudesta huolimatta olin kuitenkin hyvin tyytyväinen asuntooni – se oli aivan yliopiston kampuksella, siisti, edullinen ja sieltä löytyi kaikki, mitä tarvitsin. Yliopiston asuntola ei ainakaan Caenissa kannata pelätä, vaan se on varteenotettava ellei jopa paras vaihtoehto ulkomailta tulevalle opiskelijalle. Yksityisiltä markkinoilta vuokra-asuntoja voi olla ulkomaalaisena vaikea saada. Myös yksityisten markkinoiden asunnot tuntuivat kuitenkin olevan melko edullisia, ja kustannustaso (erityisesti julkinen liikenne) oli muutenkin hieman edullisempi kuin Suomessa.

Harjoittelupaikkana Caenin yliopisto, pohjoismaisten opintojen yksikkö ja suomen kielen tutkinto-ohjelma oli mitä parhain! Ohjaava opettaja, joka muodostui oikeastaan ennemmin kollegaksi, oli erittäin mukava ja asiantunteva. Opiskelijoita oli hyvin eritasoisia (ummikoista aina tasolle B1–B2) ja ryhmiä hyvin erikokoisia (kahdesta opiskelijasta kahteenkymmeneen opiskelijaan), mikä tarjosi monipuolisia opettamiskokemuksia. Harjoittelun sisältö oli hyvin monipuolinen: suunnittelin ja toteutin yksin ja yhdessä ohjaavan opettajan kanssa opetustuokioita, valmistin opetusmateriaalia ja kokeita, korjasin tekstejä ja muita opiskelijoiden tuotoksia, annoin yksityisopetusta, järjestin viikoittain vapaamuotoista suomen kieleen ja kulttuuriin tutustuttavaa Café Suomea ja osallistuin Suomi 100 -tapahtuman suunnitteluun ja toteuttamiseen. Harjoittelu vahvisti paitsi opetus- ja ranskan kielen taitoani myös yleistä itseluottamusta.

Vapaa-ajalla Caenin kaupunki tarjoaa monipuolista tekemistä. Esimerkiksi yliopiston liikuntapalvelut ovat edullisia ja monipuolisia, elokuvatarjonta on kattavaa ja hyvin edullista ja Caenissa järjestetään paljon erilaisia tapahtumia, festivaaleja ja tempauksia. Caenissa on myös huippu swingtanssiseura, jossa vietin paljon vapaa-aikaani. Caenissa on myös paljon sekä ranskalaisia että kansainvälisiä opiskelijoita, joihin tutustua ja joiden kanssa viettää aikaa. Caen on myös sijainniltaan mainio, sillä Normandian rannikkokaupunkeihin pääsee kohtuullisella rahalla ja ajalla ihastelemaan merta ja ihania pikkukaupunkeja. Myös Pariisi on kohtuullisen matkan päässä. Caenin kaupunki on mielestäni myös kaunis, vaikka etukäteen kuulinkin monelta taholta, että Caen ei ole Ranskan kauneimpia kaupunkeja. Ainakin Suomeen tottuneelle Caen oli kuitenkin viehättävä ja paljon kiinnostavaa historiaa tarjoava kaupunki. Myös Normandian sää oli mainettaan parempi, ja kesäisistä keleistä saatiin nauttia aina lokakuun loppuun saakka. Vaikka Normandiassa sataakin usein, myös aurinkoa näkyy kiitollisen paljon – sanonnan mukaan Normandiassa onkin kaunis sää monta kertaa päivässä. Vedenpitävä takki ja kengät olivat kuitenkin tarpeen.

Ranskassa voi tulla odottamattomia (erityisesti hallinnollisia) vastoinkäymisiä, mutta kun matkaan lähtee avoimin mielin, kärsivällisellä asenteella ja luottaen siihen, että kaikki järjestyy lopulta hankaluuksista huolimatta, tarjoaa Ranska varmasti unohtumattoman harjoittelu- tai vaihtokokemuksen. Ainakin minulle tämä syksy oli unohtumaton kokemus, jota voin suositella kaikille! Caenin yliopistossa on ollut opetusharjoittelija useana lukuvuotena peräkkäin, ja harjoittelijoita otetaan aina hyvin mielellään.

Olen valmis kertomaan vaihtokokemuksistani vaihtoon aikoville opiskelijoille.

Universite de Bourgogne, Dijon, 04.09.2017 – 20.12.2017

Maa: Ranska

Kaupunki: Dijon

Vaihtoaika: 04.09.2017 – 20.12.2017

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universite de Bourgogne

Vietin opiskelijavaihtoni viime syksynä 2017 Erasmus+ ohjelman kautta Ranskassa. Olin jo monta vuotta sitten alkanut haaveilla pääsystä Ranskaan opiskelijavaihtoon, jotta voisin syventää alakoulussa aloittamaani ranskan kielen opiskelua sekä syventyä paikalliseen kulttuuriin entistä paremmin. Siksi olin aluksi kovin huolissani kun kuulin, että yhteiskuntatutkimuksen tutkinto-ohjelmalla ei ole vaihtokohteita Ranskassa. Onneksi sain kuitenkin mahdollisuuden hakea historianopiskelijoiden vaihtopaikkaa Burgundin yliopistossa Dijonissa, Itä-Ranskassa, johon lopulta myös ilokseni pääsin. Vaikka Dijon ei muussa tilanteessa olisi ehkä ollut ykkösvalintani, se osoittautui lopulta oivalliseksi vaihtokohteeksi, enkä kadu hetkeäkään, että lähdin sinne.

Etukäteisjärjestelyt Suomessa

Hakuprosessi onnistui NettiOpsussa mutkattomasti. Vaikka täytettäviä kohtia oli useita, ohjeistus oli selkeä ja tukea saattoi tarvittaessa pyytää vaihtokoordinaattoreilta. Kun vaihtopäätös varmistui, alkoivat järjestelyt kohdeyliopiston kanssa. Koska tutkinto-ohjelmani ei täysin osunut yhteen Burgundin yliopiston ja TaY:n historian opintosuunnan välillä tehdyn vaihtosopimuksen kanssa, sähköposteja tuli vaihdettua useaan otteeseen kursseihin liittyen. Hakuprosessin aikana oli lisäksi täytettävä verkkohakemus Burgundin yliopistoon, jonka yhtenä osana oli mm. alustava Learning Agreement (LA). Koska tulevan vuoden kurssitarjontaa ei oltu vielä julkaistu, tein LA:n edellisvuosien kurssitarjonnan pohjalta ja varauduin siihen, että suunnitelmat tulevat todennäköisesti muuttumaan. LA:n ensimmäisestä versiosta ei siis kannata ottaa turhaa stressiä. Myöskään epäselvistä kohdeyliopiston nettisivuista ei kannata ottaa paineita, vaan ottaa oma aikansa tiedonhakuun.

Muita käytännön asioita ennen vaihtoon lähtöä olivat mm. 1) vakuutuksen riittävyden tarkistaminen sekä laajentaminen, 2) ylimääräisen avainlukulistan hankkiminen pankista varmuuden varalta (sekä vanhan listan valokuvaaminen siltä varalta, että se häviää), 3) opintotuen hakeminen Kelalta (huom. sekä opintorahaa että asumislisää voi hakea jo ennen vaihtoon lähtöä; asumislisäänkin riittää, että osaa suunnilleen arvioida asumiskulut), 4) tärkeiden todistusten ja dokumenttien (esim. passi) hankkiminen, skannaaminen ja kopiaiminen useaan kertaan, 5) puhelinliittymän sopimuksen tarkistaminen, sekä 6) tietysti lentolipun ostaminen ja pakkaaminen. Kielikurssille en osallistunut ennen lähtöä, vaikka hieman jännitin, kuinka pärjäisin ruosteessa olevan ranskan kielen taitoni kanssa. Jälkeenpäin ajateltuna kielikurssi olisikin omassa tapauksessani voinut olla hyödyksi.

Kohdemaahan saapuminen ja asumisjärjestelyt

Saavuun Dijoniin hyvissä ajoin, jo elokuun loppupuolella, koska ajattelin kurssien alkavan syyskuun alussa. Paikan päällä kuitenkin selvisi, että opinnot alkavat vasta syyskuun puolivälissä. Siispä minulla oli muutama viikko aikaa oleilla itsekseni ja tutustua ympäristöön. Loppoaika osoittautui hyödylliseksi, sillä kerkesin sinä aikana hoitamaan rauhassa tarvittavat byrokratia-asiat, kuten yliopistoon ilmoittautumisen sekä hankkia viisi euroa maksavan Erasmus Student Network (ESN)-kortin. ESN-kortilla saa useita alennuksia sekä paikallisista kahviloista, baareista ym. että esim. Ryanairilta ja linja-autoyhtiöiltä.

Ensimmäisten päivien aikana ehdin myös löytämään itselleni asunnon leboncoin.fr sivustolta. Kämppäni oli pikkuruinen 12 neliön yksiö, joka oli pienuudestaan huolimatta toimiva ja hyvällä sijainnilla. Toinen vaihtoehto olisi ollut mennä asumaan yliopiston kampuksen ”residensseihin”, mutta suosittelen lämpimästi etsimään jonkin muun asumisratkaisun. Yliopiston asuinhuoneet ovat kalliita (etenkin vain yhden lukukauden ajaksi), pieniä, eikä useimmissa ole omaa kylpyhuonetta, saati keittiötä. Silti yliopiston asuntola on hyvä varavaihtoehto, joka takaa mielenrauhan siitä, ettei ainakaan joudu kodittomaksi. Joka tapauksessa jonkinlaisen asumisratkaisun löytää Dijonissa noin 400 eurolla kuukaudessa (vaikka toki enemmänkin pääsee maksamaan, jos haluaa suuren asunnon aivan keskustasta).

Loppoaajan hyödyllisyydestä huolimatta täytyy myöntää, että olisin syksyn alussa toivonut hieman aktiivisempaa otetta Erasmus-järjestöltä ja muulta opiskelijatoiminnalta. Olisi ollut mukava päästä Erasmus-järjestön mukana jo heti alkuun kiinni paikalliseen sosiaaliseen elämään, mutta näin ei kuitenkaan käynyt, vaan kavereita löytyi lopulta oma-aloitteisesti esim. vaihto-opiskelijoiden Facebook-ryhmästä. Toisaalta Burgundin yliopistossa on käytössä Buddy-system, eli ns. tuutorivälitysjärjestelmä, johon kannattaa kirjautua. Sieltä voi löytää paikallisen opiskelijatoverin, johon voi tarvittaessa tukeutua. Itse en nähnyt buddyani kuin kerran, mutta tiedän henkilöitä, jotka saivat paljonkin apua buddytaan.

Opiskelu

Syyskuun puolivälissä vaihto-opiskelijoille järjestettiin perusteellinen perehdytyspäivä, jossa yliopisto, kurssitarjonta ja esim. urheilumahdollisuudet esiteltiin. Kurssitarjonnan hahmottaminen tuntui aluksi haasteelliselta, sillä kaikkia kursseja ei oltu vielä perehdytyspäivään mennessä julkistettu. Myös ilmoittautuminen kursseille toimi suomalaisesta näkökulmasta hieman erikoisesti, kun kaikki piti hoitaa paperisena eri sihteerien kanssa. Lopulta kaikki kuitenkin järjestyi ja suosittelenkin lämpimästi, ettei kurssi-ilmoittautumisesta ota stressiä.

Kurssit ja opetus itsessään olivat erilaisia suomalaisen yliopistojärjestelmään nähden: luennoilla opettajat puhuivat kaksi tuntia putkeen ja tukivat luentoaan kirjoittamalla satunnaisesti sanoja liitutaulelle. PowerPoint esitelmiä en nähnyt kertaakaan. Myös kielimuuri osoittautui aluksi hieman haastavaksi, joten etenkin aluksi oli hieman hankalaa pysyä kärryllä luennon sisällöstä. Opetuksen taso oli kuitenkin hyvää, ja opettajien motivaatio sekä innostus omaa ainettaan kohtaan inspiroi itseäkin opiskelemaan ahkerammin ja syventämään osaamistaan aiheesta. Oli hienoa oppia oman pääaineen keskeiset ranskalaiset näkemykset, teoreetikot ja teoriat. Myös kirjastossa oli motivoivaa käydä, sillä siellä oli aina paljon opiskelijoita työskentelemässä kirjapinojen välissä. Ranskassa tiedonhaku vaikutti muutoinkin keskittyvän enemmän kirjoihin kuin esim. netistä etsimiseen.

Muuta mainitsemisen arvoista

Urheilumahdollisuuksia on Burgundin yliopistossa todella paljon, sillä kampuksen vieressä on liikunnanopettajaksi opiskelevien koulu. Lajeja on yli 50 ja lähes kaikki niistä ovat ilmaisia opiskelijoille! Itse kävin mm. kajakoimassa, mikä oli huikea kokemus. Muita vaihtoehtoja oli mm. patikoiminen, seinäkiipeily, salilla käynti, tanssi jne. Kevätperiodilla pääsee myös laskettelemaan. Urheilusta teki mieluisaa myös Dijonin sää, joka osoittautui kokonaisuudessaan paremmaksi kuin Suomessa. Vaikka vettä satoi välillä rankastikin, syksy jatkui pitkälle loka-/marraskuuhun asti ja aurinko näkyi tasaisin väliajoin.

Yliopiston urheilumahdollisuuksien ja muutoinkin hyvien ulkoilumahdollisuuksien lisäksi päätin kuitenkin ottaa myös erillisen kuntosalikortin, sillä hinta oli huokea (30e/kk) ja sali sadan metrin päässä kodistani. Yleisesti ottaen hintatason voisi sanoa olevan keskimäärin Suomen luokkaa. Jotkut asiat, kuten junaliput ovat usein todella kalliita, mutta bussilla puolestaan pääsee edullisesti paikasta toiseen. Niiden avulla tulikin matkusteltua Itä-Ranskassa enemmänkin. Suosittelen lämpimästi käymään esim. Lyonissa (erityisesti Fête des Lumières'n aikaan) ja Strasbourgissa. Matkustelu onnistui muutamiin kohteisiin myös Erasmus-järjestön kanssa, mikä oli todella hauska kokemus. Matkat eivät olleet kovin kalliita ja niille pääsi ilmoittautumaan, kunhan oli hankkinut edellä mainitun ESN-kortin.

Paluu Tampereelle ja vaihdon merkityksellisyys

Lähdin Dijonista muutama päivä ennen joulua, siis noin puolitoista kuukautta sitten, enkä ole vielä saanut opintorekisteriotetta. Ranskassa suurin osa tenteistä järjestetään normaalisti vasta tammikuussa, minkä takia arvosanojen anto kestää pidempään. Professorien kanssa kannattaakin etukäteen sopia kurssien suorittamisesta joulukuun puolella, jolloin kurssisuoritusten saaminen ei jää roikkumaan. Tampereen yliopistossa opintopisteet hyväksiluetaan joko sisällyttämällä kurssit sellaisenaan tutkintoon tai korvaamalla Tampereen yliopiston vastaavia kursseja. Vaihdoissa suoritettut kurssit voi kerätä myös kansainvälistymiskokonaisuuteen. Olen vakuuttunut siitä, että vaihdolla on sekä työelämän että oman kehityksen kannalta merkittävä vaikutus. Itse ainakin koen saaneeni vaihto-opiskelujaksostani todella paljon irti ja suosittelenkin kaikille vaihtoon lähtemistä.

Universite de la Sorbonne Nouvelle - Paris 3, Paris, 04.09.2017 – 19.05.2018

Maa: Ranska

Kaupunki: Paris

Vaihtoaika: 04.09.2017 – 19.05.2018

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universite de la Sorbonne Nouvelle - Paris 3

Ennen vaihtoa

Aloitin vaihdon suunnittelun edeltävän vuoden syksyllä. Otin selvää eri vaihtoehtoista ja käytännön asioista, kuten esimerkiksi siitä, mitä tehdä opiskeija-asunnolleni vaihdon ajaksi. Joulukuun mennessä olin saanut kokoon viisi hakutoivetta, joista kolme kohdetta sijaitsi Ranskassa ja kaksi Kiinassa. Olin jo pitkään haaveillut erityisesti Pariisissa opiskelusta, mutta valitsin vaihtokohteita myös muualta kaiken varalta. Olin opiskellut ranskaa sivuaineenani muutamana vaihtoa edeltävänä vuonna, mutta edellisestä kurssista oli jo vierähtänyt hieman aikaa.

Olisin siksi hyvin mielelläni halunnut kerrata oppimaani, vaikka näin jälkikäteen voin kuitenkin onnekseni todeta että kaikki oleellinen oli vielä riittävän tuoreessa muistissa. Suosittelisin kuitenkin kielikursseille osallistumista jos se tuntuu tarpeelliselta Käytin joululomani motivaatiokirjeiden kirjoittamiseen ja opetusohjelmien tutkimiseen, ja lopulta tammikuun hakuajana täytin hakulomakkeen. Hakuvaiheen hankalin etappi oli ehdottomasti alustavien opintosuunnitelmien laatiminen jokaiseen haettavaan vaihtokohteeseen. Tutkimieni kotisivujen käyttäjäystävällisyys ei aina ollut huipussaan, ja niiden läpikäymiseen kului tämän vuoksi useampi viikko. Tehtävää kuitenkin helpotti tieto siitä, että kyseessä oli tosiaan vasta alustava versio opintosuunnitelmasta, jonka sisältö voi muuttua vaihdon edetessä.

Tampereen yliopisto hyväksyi vaihtohakemukseni Paris 3:seen melko ripeästi kevään aikana, ja sain ohjeet itse kohteeseen hakua varten. Lopullisen varmistuksen valituksi tulemisesta sain kohdeyliopistolta kuitenkin niinkin myöhään kuin kesäkuun lopussa, ja pystyin siksi aloittamaan varsinaiset käytännön valmistelut vasta kaksi kuukautta ennen lähtöäni. En ollut uskaltanut tätä ennen irtisanoa Tampereen asuntoani tai hakea asuinpaikkaa Pariisista siltä varalta etten tulisikaan valituksi, ja joudin siksi järjestämään asiat suurella kiireellä. Sain kuitenkin kaiken järjestettyä edes jotenkuten hyvän etukäteissuunnittelun ansiosta. Lopullisen hyväksymiskirjeen saapumisen jälkeen informaation kulkuun liittyvät ongelmat kuitenkin vain jatkuivat, ja niillä oli valitettavan suuri rooli koko vaihtovuoteni sujumisen kannalta. Kesän aikana minulle saapui jostain syystä vain osa vaihtoa koskevista sähköpostiviesteistä, ja loput eivät koskaan päässeet perille. En esimerkiksi koskaan saanut tietoa ensimmäisen lukukauden kielikurssitarjonnasta tai muista vaihto-opiskelijoille suunnatuista kursseista, en saanut tietoa lukuvuoden alun aikatauluihin tehdyistä muutoksista tai linkkiä yliopistoruokaloissa käytettävän maksujärjestelmän aktivoimiseksi. Tämä kaikki selvisi minulle vasta lukukauden ensimmäisenä koulupäivänä kun olin paikan päällä tervetuloilaisuudessa. Yritin selvittää asiaa koko vuoden ajan, mutta vielä tähänkään päivään mennessä en ole saanut asiaa hoitaneilta tahoilta minkäänlaista selvitystä asiasta. Jäin tapahtuneen vuoksi lähes kaiken ohjauksen ja tuen ulkopuolelle, ja sain selvittää kohtaamani vaikeudet täysin itsenäisesti. Uusille lähtijöille sanoisinkin neuvoksi, että kannattaa varmistaa lähtöä edeltävinä kuukausina paikalliselta Erasmus-koordinaattorilta heidän lähettäneen kaikki oleelliset päivämäärät ja ohjeet oikeaan osoitteeseen. Näillä tiedoilla on yllättävän suuri merkitys vaihdon onnistumisessa.

Kohdemaahan saapuminen ja asuminen

Saavuini Pariisiin elokuun lopussa, noin viikkoa ennen syyslukukauden alkua. Olin loppukesän aikana vertaillut erilaisia asumisvaihtoehtoja ja todennut, että näin nopealla aikataululla perhemajoitus olisi kaikkein järkevin vaihtoehto. Löysin vastaanottavan yliopiston ohjemateriaaleista yrityksen nimeltä Atome Paris, joka järjestää ulkomaisille vaihto-opiskelijoille majoitusta paikallisten perheiden kodeissa. Otin heihin elokuun aikana yhteyttä, ja viikkoa ennen lähtöäni sain varmistuksen paikallisen perheen luona vapautuneen huoneen vuokraamisesta. Kun saavuini perille, kävi kuitenkin ilmi että vuokrasopimuksessa ilmenneet tiedot eivät pitäneet täysin paikkaansa. Tämän lisäksi kyseisen perheen käytös oli hyvin epäasiallista minua ja toista samaan perheeseen sijoitettua vaihto-opiskelijaa kohtaan, ja päätimme siksi molemmat muuttaa pois mahdollisimman pian. Otin yhteyttä Erasmus-toimiston Noora Majaan, joka onneksi auttoi löytämään korvaavan opiskelija-asunnon Crousilta. Vaikka Crousin asunnot eivät täysin yllä suomalaisten opiskelija-asuntojen laadun rinnalle, oli minun pieni yksioni 13 arrondissementissa huomattava parannus edelliseen tilanteeseen verrattuna. Asunnon kuukausivuokra (n. 350 euroa) oli Pariisin yleistä vuokratasoa merkittävästi alhaisempi, ja minulla oli oma keittokomero sekä kylpyhuone. Kaiken kokemani perusteella voin siis vahvistaa uusille lähtijöille että hyvän, turvallisen ja edullisen asunnon löytäminen Pariisista on erittäin vaikeaa. Olen kuullut muilta vaihto-opiskelijoilta, että erityisesti Airbnb on hyvä vaihtoehto ensimmäisen asunnon löytämiseksi. Sen ainoa ongelma on sen hintavuus, ja se, että koko vuokrasumma tulee maksaa jo etukäteen kokonaisuudessaan. Kannattaa tätä vaihtoehtoa harkitessa siis varmistaa, että luottokortin luottoraja ei ole liian alhainen. Oman kokemukseni perusteella en voi suositella perhemajoitusta, ja asunnon saaminen Crousilta itsenäisesti on lähes mahdotonta. Jos asuntoa ei millään löydy ja tilanne alkaa olla

epätoivoinen, kannattaa kuitenkin ehdottomasti olla yhteydessä Tampereen yliopiston Erasmus-toimistoon ja mahdollisesti myös paikalliseen Erasmus-koordinaattoriin. Asunnotta ei kukaan jää, mutta majoituksen järjestäminen vaatii hieman työtä.

Opinnot

Opiskelin vaihdon aikana ensisijaisesti kielitieteitä, mutta suoritin myös muutamia nimenomaan vaihto-opiskelijoille suunnattuja ranskan kielen ja kulttuurin kursseja. Opetuksen taso oli yleisesti ottaen erittäin korkealla, ja olin hyvin tyytyväinen valitsemiini kursseihin. Näistä suurimmalla osalla satuin olemaan ryhmän ainoa vaihto-opiskelija, ja kävin siksi jokaisen kurssin aluksi varmistamassa kultakin opettajalta, että he olivat tietoisia tilanteestani ja että voisin esimerkiksi käyttää sanakirjaa kokeiden aikana. He suhtautuivat tähän todella myönteisesti ja ottivat minut erittäin hyvin huomioon opetuksessaan. Lähes kaikki kurssit oli jaettu kahteen osaan luennoiksi ja pienryhmiksi, ja kustakin osiosta annettiin kotitehtävät erikseen. Kursseihin sisältyi tämän lisäksi esseitä, ryhmätehtäviä ja sekä kunkin osion erilliset kokeet lukukauden puolivälissä ja lopussa. Työmäärän valtavuuden vuoksi jouduinkin karsimaan alun perin suunnittelemani kursseja pois opintojen edetessä. Oppimateriaalien saatavuudessa tai tietoteknisissä palveluissa ei muuten ollut moitittavaa, mutta se, että vaihto-opiskelijat eivät päässeet ilmoittautumaan kursseille sähköisesti muiden opiskelijoiden ohella aiheutti monille päänvaivaa. Käytin opinnoissani ainoastaan ranskaa, ja alun totuttelun jälkeen pärjäsinkin kielitaidollani oikein hyvin. Sen verran ranskaksi opiskelu kuitenkin hidasti opintojani, etten lopulta aivan paikallisten suoritustahtiin yltänyt.

Muuta mainitsemisen arvoista

Kaiken kaikkiaan Pariisi on upea paikka viettää vaihtovuottaan. Kulttuuritarjontaa on aivan valtavasti, ja nähtävyyksiä kierrellessä kuluu jo useampi kuukausi. Itse vietin aikaa erityisesti museoissa, kirjakaupoissa ja erilaisissa konserteissa. Erityisiä kohokohtia olivat muunmuassa Centre Pompidou ja Comédie Française. Lähes kaikki Pariisin museot ovat ilmaisia 25-vuotiaille ja sitä nuoremmille, mutta myös muut pääsevät sisään ilmaiseksi joka kuukauden ensimmäisenä sunnuntaina. Vaihto-opiskelijoille tekemistä organisoivat paikallinen Eiap-järjestö, jonka jäseneksi voi liittyä 10 euron hintaan sen kaikissa tapahtumissa. Osallistua voi myös ilman jäsenyyttä, mutta liittymällä saa hieman alennusta esimerkiksi retkistä ja muista tapahtumista. Retkistä voin suositella erityisesti Versaillesin vierailua ja matkaa Monet'n kotiin ja puutarhaan Givernyyn. Päivittäistä kulkemista varten kannattaa hankkia Navigo-metrokortti, jolla pääsee kulkemaan metrojen lisäksi myös junissa ja busseissa Pariisin ja sen esikaupunkien alueella. Kortti maksaa kuukausittain noin 75 euroa, ja sen hankkimista varten tarvitaan todistus asuinpaikasta, henkilötodistus ja passikuva. Todistukseksi asuinpaikasta käy esimerkiksi vuokranantajan allekirjoittama lyhyt vakuus siitä, että metrokortin ostaja asuu Pariisin alueella. Moni vuokranantaja vaatii ranskalaisen pankkitilin avaamista ja kotivakuutuksen ottamista, mutta tämä on yllättävän helppo hoitaa esimerkiksi SociÉTé Généralin konttoreissa. Kannattaa huomioida, että pankit ja useat virastot ovat maanantaisin suljettuina. Puhelinliittymää varten kannattaa hankkia Freen SIM-kortti, jonka saa ostettua Freen myymälän automaateista. Kilpailevan yhtiön Orangen liittymää kannattaa sen sijaan välttää, sillä ne ovat huomattavasti kalliimpia ja niiden hankintaprosessi on paljon monimutkaisempi.

Paluu vaihdosta

Tätä kirjoittaessani en ole vielä saanut vaihtoyliopistosta opintorekisteriotettani, mutta aikomukseni on kuitenkin sisällyttää kaikki vaihdossa suorittamani kurssit sellaisenaan tutkintooni.

Université de Montpellier, Montpellier, 01.09.2017 – 20.12.2017

Maa: Ranska
Kaupunki: Montpellier
Vaihtoaika: 01.09.2017 – 20.12.2017
Vaihto-ohjelma: Erasmus
Yliopisto: Université de Montpellier
Erasmus+ 01.09.2017-20.12.2017
Université de Montpellier, IUT, Ranska

Olin opiskellut Tampereen yliopistossa 2 vuotta ranskaa ennen kuin lähdin vaihtoon Montpellierin. Hakuprosessi oli kuitenkin hieman epäselvä, sillä kun NettiOpsussa yritin hakea niihin yliopistoihin mitä olin katsonut nettisivuilta mahdollisiksi vaihtoehtoiksi, ei puoliakaan löytynyt valinnoista. Ensimmäinen hakukohteeni oli Pariisin Sorbonnen yliopisto, jonne hain vuodeksi Pariisin yliopiston statuksen takia. Satuinkin kuitenkin valikoitumaan toiseen hakukohteeseen, Montpellierin, jonne laitoin ajaksi vain puoli vuotta, jotta saisin siten suoritettua kandintutkintoni loppuun 3,5 vuoteen.

Muutenkin vaihtoon lähtemiseni oli osittain todella hämäräperäinen juttu. Vaihtoon minut virallisesti Tampereen puolelta hyväksyttiin jo alkuvuodesta 2017, ja jäin odottamaan Ranskan puolelta virallista hyväksymiskirjettä, joka minulle oli kerrottu saapuvan kesä-heinäkuun vaihteessa. Kesä oli minulle stressaavaa aikaa, sillä en kuullut mitään varsinaiselta yliopistolta, ennen kuin heinäkuun puolella välissä sain viestin asuntotarjouksen vanhentumisesta 3 päivän kuluessa. Siinä vaiheessa iski jo pieni paniikki ja kerroin etten voi hyväksyä tarjousta, sillä en ole saanut virallista hyväksyntää Montpellierin yliopistoon. Vastaukseksi sain tietää tietenkin olevani hyväksytty yliopistoon, ja hyväksymään tarjous. Sen jälkeen kävikin ilmi, että minut ja toinen opiskelija Tampereen yliopistosta tulossa samaan yliopistoon, oli unohdettu sähköpostilistalta. Kuitenkin, asiat saatiin kontaktin jälkeen hoidettua, vaikka minulle ei ollut missään vaiheessa selvää millä viikolla kurssit alkavat Ranskassa (yliopiston nettisivut olivat TODELLA hämmentävät – varsinkin ranskaksi) ja saavuini Montpellierin sinänsä onneksi hyvissä ajoin, että kerkesin hoitamaan kaikki asiat paikan päällä. Minulla oli myös jatkuva matkavakuutus.

Erasmuksen Facebook-ryhmät ja sivustot toimivat erittäin hyvin tukena parin ensimmäisen viikon aikana, niin kuin myös heidän WhatsApp-ryhmä. Yliopistolla käytyäni selvittelin asioita paikallisen koordinaattorin, Madame Pelofin, ja muiden yliopistossa tulevien vaihtareiden kanssa ja sainne kurssiasiat hyvin kuntoon. Yliopisto tarjosi myös tuutoritoimintaa, joka valitettavasti alkoi vasta yliopiston kurssien virallisen alkamispäivän jälkeen, mutta siitä oli suunnaton hyöty. Ennen tuutoritoimintaa kuitenkin oli mukavaa tutustua muihin vaihtareihin toimivien verkostojen kautta, jolloin kerkesi muodostaa sosiaalisia kontakteja ja tutustua uuteen kotiin lukukauden alussa ennen varsinaisia opintoja.

Syyskuun alussa haastavin päivä oli ensimmäinen, päivä jolloin saavuini Montpellierin ja yritin etsiä asuntolaani. Lopun vuoden olin todella iloinen runsaasta auringosta ja lämmöstä, mutta kolmea laukkua raahatessa aurinkoa olisi voinut olla vähemmänkin... Yliopiston asuntola oli onneksi tram-linjan vieressä, ja saapuessa pienen (ranskassa pienen) odottelun kuluttua asunnon ja tietojeni käsittely sujui mutkattomasti. Asuntolassa asuin 9m² huoneessa, jossa oli onneksi oma suihku ja jääkaappi, mutta kommuunikeittiö muiden kerroksen asukkaiden kanssa. Siihen piti hieman totutella Suomen yksiön jälkeen, samoin kuin asunnon mielenkiintoisen sisustuksen kanssa, joka oli liila-limenvihreä. Vuokra oli kuitenkin todella halpa, 240 e kuukaudessa, joten asuntola oli ainakin minulle oikea ratkaisu. Isompia asuntoja

oman keittiön kanssa sai n. 300e kuukaudessa, ja huoneen vuokra keskustasta oli n.500e/kk, joten opiskelija-asuntola on oikea valinta, jos haluaa säästää rahansa johonkin muuhun kuin asumiseen. Asuntolassa oli kuitenkin erittäin holhoava ilmapiiri, vieraita ei saanut tulla klo 22 jälkeen ja asuntoon suoritettiin tarkastuksia joissa varmistettiin, että siellä on siistiä.

Opiskelujen kannalta päätin ottaa hieman rennommin kuin Suomessa, onhan se erittäin paljon rankempaa ja haastavampaa opiskella ranskaksi, jota ei kuitenkaan sujuvasti puhunut, kuin vaikka englanniksi tai suomeksi. Minulla oli kolme kurssia IUT:lla, yksi Paul Valery -yliopistolla ja kielikurssi. Paul Valeryn kurssi oli Erasmus-oppilaille räätälöity Civilisation Francaise-kurssi, josta oikeasti oli hyötyä ja josta oppi paljon Ranskan historiasta ja valtiosta. Kielikurssi oli myös äärimmäisen hyödyllinen. Meidät jaettiin omantasoiisiin ryhmiin, ja kurssilla käytiin läpi sanastoa sekä kielioppia ja päästiin puhumaan paljon ranskaksi. IUT:n kurssit olivat omalla tavallaan mielenkiintoisia. Siellä opiskelu muistutti enemmän meidän yläastetta/lukiota kuin yliopistoamme. Kaikki vuosikurssin oppilaat olivat jaettu ryhmiin A-D, ja he kulkivat yhdessä tunnilta toiselle saman lukujärjestyksen mukaan. Opiskelu oli myös enemmän hands-on -taktiikalla toteutettua. Totta kai opettaja luennoi edessä, mutta oppilaiden piti tehdä enemmän harjoituksia ja muistiinpanoja tunnilla kuin Suomessa. Kaikki ensimmäisen vuoden oppilaat olivat myös nuoria, vain 18-vuotiaita, ja kurssien aikana huomasin myös opetuksen eri tason Suomessa Ranskaan verrattuna. Kaikki professorit ja muut oppilaat olivat kuitenkin ihania ihmisiä ja esimerkiksi puhuivat hieman hitaammin ja selkeämmin meille, mikä oli tärkeää ensimmäisten viikkojen aikana. Alussa ranskaksi tuleva informaation tulva tuntui ylitsepääsemättömältä, mutta ensimmäisen kuukauden aikana, kieleen totuttua, luentoja ja tunteja pystyi hyvin seuraamaan. Myös esimerkiksi kurssilla Psychologie de la Communication oli mielenkiintoista kuulla, miten professori selvensi asioita Ranskan yhteiskunnan ja heille yhteisten käsitteiden kautta. Kuitenkin niin kuin mainitsin, opetus ei ehkä ollut ihan meidän yliopistojemme tasoa, jossa on paljon teoriaa, kun taas Ranskassa jokainen asia tunnuttii selittämään ainakin kolme kertaa rautalangasta vääntäen. Kaiken sanottua ranskaa ainakin oppi tehokkaasti, kun kaikki kurssit olivat kohdekielellä.

Yllä mainittu tuutoritoiminta oli myös mahtava lisä opiskeluun ja elämään Montpellierissä. Paikallinen Erasmusjärjestö ESN ja tuutorimme järjestivät yhdessä todella paljon ja monia mielenkiintoisia tapahtumia ja tapaamisia, joissa tutustui niin paikallisiin kuin muihin vaihto-oppilaisiin. Kävin mm. melontaretkellä, päiväretkellä Carcassonen historialliseen kaupunkiin, viikonloppumatkalla Marseilleen ja luistelemassa paikallisella "bileradalla". Muutenkin omakohtainen matkustaminen on manner-Euroopassa helppoa ja halpaa bussiliikenteen takia, ja Montpellierissä pystyi harrastamaan kaikkea mitä Suomessakin (paitsi mäkihyppyä ja jääkiekkoa). Montpellierissä sää oli melkein paras asia vaihdostani, vaikka kaksi ensimmäistä kuukautta suomalaiset hikoilivat paljon Välimeren ilmastossa. Aurinko paistoi 4 kk ja eläminen siellä oli erittäin halpaa. Ainoa miinuspuoli oikeassa elämässä siellä on se, miten vaikeaa siellä päin maailmaa on olla oikeasti kasvissyöjä. Se on tietenkin oma haasteensa, mutta sanotaanko niin että patonkia tuli syötyä. Yliopiston ruokaloissa ruuan taso oli myös melkein shokeeraava lasku Suomeen verrattuna.

Kaiken kaikkiaan olen todella iloinen että lähdin vaihtoon, ja juuri Montpellieriin. Paransin huomasti kielitaitoani, tutustuin uusiin, ihaniin ihmisiin ja opin paljon Ranskan kulttuurista ja tavoista, heidän koulutusjärjestelmästä ja työelämästä niin kurssien kuin oikeiden kokemusten kautta. Kokemus tulee ehdottomasti auttamaan minua niin henkilökohtaisessa elämässä kuin tulevassa ammatissani, ja suosittelen kaikille lämpimästi vaihtoon lähtemistä!

, , 27.03.2017 – 21.07.2017

Maa: Ranska

Kaupunki:

Vaihtoaika: 27.03.2017 – 21.07.2017

Vaihto-ohjelma: Erasmus-harjoittelu

Yliopisto:

Olin Erasmus-vaihdossa Bordeaux'ssa Ranskassa ja päätin jäädä työharjoitteluun kevääksi/kesäksi vaihtoni jälkeen ja hain työharjoittelua paikan päällä. Työharjoitteluni tein Marco Tech SARL-nimisessä 5 henkilön pienyrityksessä Lormontissa. Yritys oli B2B-kontekstissa toimiva öljyalanyritys, jonka tuoteryhmiin kuuluivat säiliöajoneuvojen varaosat sekä huoltoasemien varusteluun liittyvät tuotteet. Työtehtäviini kuului laajasti markkinoinnin työtehtävät ja sain paljon vastuuta, sillä yrityksessä ei ollut erikseen ketään markkinointihenkilöä ja pääsin luomaan yritykselle markkinoinnin aika lailla nollasta. Tämä antoi myös toisaalta vapaat kädet minulle, ja autoin yritystä laatimaan markkinointisuunnitelman sekä arvolupauksen. Lisäksi työtehtäviini kuului muun muassa yrityksen katalogin ja hinnaston laatiminen alusta loppuun, käännöstyöt englannista ja saksasta ranskaksi, erilaisten esitysten ja esitteiden tekeminen sekä asennusohjeiden laatiminen.

Työharjoittelussa pääsin hyödyntämään opinnoissa aiemmin oppimiani tietoja ja taitoja käytännössä, ja moniin asioihin sai käytännön näkökulmaa, josta on hyötyä myös jatkossa, sekä opinnoissani että myöhemmin työelämässä.

Työharjoittelu auttoi myös näkemään, mitkä asiat ovat tärkeitä käytännön työelämässä ja mihin voisin suunnata opintojani jatkossa. Etenkin huomasin erilaisten kuvanmuokkaus- ja julkaisu-ohjelmien käytön olevan tärkeää markkinoinnin tehtävissä sekä digitaalisen markkinoinnin korostumisen. Työharjoittelusta sain myös paljon itsevarmuutta ja uskoa omiin kykyihin, joita epäilin ennen työharjoittelua. Tosiaankin koin itsenäistyneeni paljon tämän ulkomaanjakson aikana. Lisäksi pääsin kehittämään erilasta osaamista, kuten visuaalista silmääni sekä luovuutta ja luovaa ajattelutapaa sekä ongelmanratkaisukykyä.

Kansainvälisen kontekstin ansiosta opin myös paljon ranskalaisesta työkultuurista sekä kulttuurieroista eri maiden välillä. Yritykselläni on laajasti eri puolilta maailmaa asiakkaita, mikä täytyi ottaa huomioon markkinoinnissa, kuten esimerkiksi kiinalaisille asiakkaille täytyi tehdä erilliset asennusohjeet, sillä he lukevat niitä eri tavalla kuin länsimaalaiset. Ulkomailla tehdyn harjoittelun etuna oli myös kielitaidon vahva kehittyminen sekä verkostoituminen ja uusien kontaktien hankkimen laajasti kansainvälisellä tasolla. Suosittelen vahvasti työharjoittelua kaikille, sillä se konkretisoi paljon opiskeltuja asioita, sitä kautta saa kosketuspintaa jo työelämään ja siinä pääsee kehittämään taitoja, joista on hyötyä tulevaisuudessa, sekä opinnoissa että myöhemmin työelämässä. En vaihtaisi tätä kokemusta mihinkään!

Universite Pantheon Assas - Paris II, Paris, 23.01.2017 – 21.06.2017

Maa: Ranska

Kaupunki: Paris

Vaihtoaika: 23.01.2017 – 21.06.2017

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universite Pantheon Assas - Paris II

Ranska oli minulle luonnollinen valinta vaihtokohteeksi, koska olen opiskellut ranskaa pitkään ja halusin päästä kehittämään lisää etenkin suullisia taitojani. Olin matkustellut Ranskassa paljon jo aiemmin ja ranskalainen kulttuuri vain tuntui omalta jo ennen vaihtoon lähtöä. Voisi sanoa, että tein hiukan tylsän ja varman valinnan, mutta jälkepäin voin todeta, että vaikka ranskan kieli ja kulttuuri olivatkin jo hyvin tuttuja minulle, avasivat nämä viisi kuukautta minulle aivan uuden ikkunan Ranskaan.

Hakuprosessi sujui minulla odotettua paremmin, sillä Ranska on tunnettu hitaasta ja mutkikkaasta byrokratiastaan. Kurssivalinnat jätin kuitenkin suosiolla vasta Ranskaan, koska yliopiston nettisivut olivat todella mutkikkaat ja kursseista ei löytynyt kovin kattavaa informaatiota. Hoidin muut etukäteisjärjestelyt, kuten erillisen matkavakuutuksen, hyvissä ajoin Suomessa ennen lähtöä, joten välttyin ylimääräiseltä stressiltä ennen lähtöä. Asuntoni Pariisissa oli vuokrattu yksityiseltä vuokranantajalta, jonka vuoksi otin laajennetun matkavakuutuksen. En osaa sanoa, onko tuo aina tarpeen, mutta ei siitä ainakaan haittaa ole, jos vaihdon aikana tapahtuukin jotain yllättävää.

Ennen Suomesta lähtöä olin hieman huolissani ranskankielen taidoistani, sillä olin viimeksi opiskellut sitä yli kaksi vuotta sitten. Kertailinkin alussa hieman sanastoa ja kielioppia sekä luin ranskankielisiä kirjoja, mikä auttoi palauttamaan kielen paremmin muistiin. Ei kuitenkaan kannata huolehtia, etteikö ne vanhat taidot palautuisi pian, sillä minulla ainakin se tapahtui kuin itsestään, kun vierasta kieltä alkoi niin sanotusti tulla ovista ja ikkunoista. Alkuun se voi olla todella väsyttävää, kun joutuu jatkuvasti pinnistelemaan arkipäivän tilanteissa, mutta lopulta se on erittäin palkitsevaa, kun vain jaksaa yrittää! Osallistuin Ranskassa myös kohdeyliopiston järjestämälle kielikurssille, joka oli osittain hyödyllinen, mutta suhteellisen työläs, eikä siitä saanut opintopisteitä.

Ranskassa, tai ainakin Pariisissa, opiskelijatoiminta on aika nollassa, kun vertaa Suomeen. Minkäänlaisia tutoreita ei ollut, eikä muutenkaan yliopiston puolesta juuri ohjattu tai esitelty yliopistoa mitenkään, lukuun ottamatta esitettä, jonka sain vaihtotoimistosta. Paris 2 on ennen kaikkea oikeustieteellinen, jonka vuoksi vaihto-opiskelijat olivat suurimmaksi osaksi oikeustieteitä lukevia. Heille oli järjestetty orientaatio-opetusta, mutta taloustieteitä lukevia ei siihen oltu luettu mukaan, joka tuntui mielestäni hieman omituiselta. Minun oli vaikeampi myös tutustua muihin vaihto-opiskelijoihin, koska he kävivät oikeustieteen kursseja, eikä yliopiston puolesta mitään yhteistapaamisia oltu järjestetty. Suosittelisinkin jotain muuta yliopistoa, jos haluat opiskella taloustieteitä Pariisissa.

Pariisissa on onneksi Erasmus Student Network Paris- järjestö, johon oli mahdollista liittyä heti alussa. Suosittelenkin sitä, koska he järjestivät tervetuliaisviikon, jossa tutustuin moniin muista vaihtareista. ESN Paris:n tapaamisissa on opiskelijoita kaikista Pariisin yliopistoista sekä myös esimerkiksi harjoitteluaan ulkomailla tekeviä. Toiminta kuitenkin suppeni paljon lukukauden myötä, mutta ainakin alussa siihen kannattaa lähteä mukaan!

Pariisista on erittäin vaikea saada opiskelija-asuntoa. Itse sain onnekkaasti tutun suomalaisen kautta vuokrattua yksiön hyvämaineiselta alueelta, jonka vuokra oli noin 700 euroa kuussa. Kimppa-asuminen on järkevää, jos siihen on mahdollisuus, sillä vuokrien hinnat ovat

Pariisissa korkeita. Pariisin hintataso on korkeampi kuin muualla Ranskassa, siihen kannattaa varautua. Myös asunnon sijaintiin kannattaa kiinnittää erityistä huomiota, sillä Pariisissa välimatkat ovat pitkiä.

Olin etukäteen varautunut siihen, ettei opetuksen taso Ranskassa vastaa Suomen tasoa. Ensimmäiset luennot olivat silti shokki minulle, koska en voinut kuvitellakaan, kuinka vanhanaikainen yliopistosysteemi Ranskassa on. Paris 2 Panthéon- Assas on Ranskan arvostetuimpia oikeustieteellisiä, mutta ei se ainakaan opetustyylistä näy. Minkäänlaista Moodle-systeemiä ei ollut, puhumattakaan dia-esityksistä luennoilla. Professorit joko vain puhuivat ja opiskelijat kirjoittivat muistiin, minkä kerkesivät tai sitten he saattoivat kirjoittaa jotain piirtoheittimelle. Luennot siis kuuluivat siinä, että koitin parhaani mukaan kirjoittaa ranskaksi luentoa ylös, ilman, että ehdin ymmärtää asiasta mitään. Sain onneksi kysytyä tenttien lähestyessä ranskalaisilta opiskelijoilta heidän muistiinpanojaan avuksi, mikä helpotti paljon.

Osallistuin pelkästään luennoille, mutta kurseista olisi ollut mahdollista ottaa myös harkat, jolloin opintopisteitä olisi saanut enemmän. Luennoille ei ollut pakko osallistua, mutta ilman omia muistiinpanoja ei olisi ollut mitään, mitä lukea tenttiin. Tentit olivat kaikki lukuvuoden lopussa ja ne olivat joko kirjallisia tai suullisia. Suulliset tentit yllättivät minut positiivisesti, vaikka ensin jännitinkin niitä, koska Suomessa ei tätä käytäntöä juuri ole. Tenttiin luettiin normaalisti ja koetilanteessa saatiin yksi aihe, jota sai valmistella noin viisi minuuttia ja sen jälkeen se esiteltiin opettajalle. Opettaja saattoi esittää lisäkysymyksiä ja toisaalta kertoa aiheesta itse lisää, joten koetilanne oli myös opettavainen.

Taloustieteen opiskelu ranskankielellä oli aluksi haastavaa, mutta tarpeellisen sanaston oppi muutaman kuukauden kuluessa, joten opiskelu helpottui ajan kanssa. Kieltä enemmän opiskelua hankaloittikin erilainen yliopisto- ja opiskelusysteemi. Voi tietenkin olla, että erityisesti Paris 2 on vanhanaikainen, en tiedä tarkemmin muista yliopistoista tai niiden opetustavoista. Vaikka haasteita riittikin opiskelun parissa matkan varrella, oli mielenkiintoista nähdä, miten eri lailla asiat toimivat eri kulttuureissa ja toisaalta opin arvostamaan suomalaista toimivaa systeemiämme entistä enemmän.

Urheiluharrastusmahdollisuuksia löytyi yliopiston tarjoamana, mutta niistä ei kukaan mainostanut, vaan täytyi itse ottaa selvää. Jotta liikuntatunneille tai koulun kuntosalille pystyi ilmoittautumaan, täytyi ensin käydä mm. lääkärin vastaanotolla. Kuntosalille piti etukäteen varata tietty aika, kun sinne meni, joten se ei ollut kovin sujuvaa. Sanoisinkin, että helpoin ja edullisin tapa urheilla Pariisissa on mennä lenkille, sillä kauniita puistoja Pariisista löytyy lukuisia ja lisäksi Seinen ranta on kaunis paikka lenkkeillä.

Vapaa-aika ei Pariisissa käy tylsäksi, sillä kulttuurikohteita ja erilaisia tapahtumia on loputtomasti! Pariisissa on kuin monta kaupunkia samassa paketissa, jokainen kaupunginosa poikkeaa hieman toisestaan ja ajan saa kulumaan vain jo filistellessä pariisilaista tunnelmaa. Ihania ravintoloita ja kahviloita löytyy joka kadun kulmasta. Edullisestikin voi syödä ja juoda, kun oppiin tuntemaan paikat. Ja jos Pariisin syke kyllästyttää, on sieltä erittäin helppo päästä esimerkiksi junalla muualle Ranskaan. Esimerkiksi Normandiaan meren rannalle menee vain muutama tunti autolla tai junalla. Pariisi saattaa suomalaiselle puhtaaseen ilmaan ja rauhallisuuteen tottuneelle välillä tuntua yhdeltä kaaokselta, mutta itse ainakin totuin nopeasti kulkemaan mukana kaaoksessa siitä sen enempiä ärsyyntymättä.

, , 09.01.2017 – 04.07.2017

Maa: Ranska

Kaupunki:

Vaihtoaika: 09.01.2017 – 04.07.2017

Vaihto-ohjelma: Erasmus-harjoittelu

Yliopisto:

Minua pyydettiin syksyllä 2016 yllättäen työharjoitteluun firmaan nimeltä Accueil international services. Kyseessä oli Pariisin välittömässä läheisyydessä sijaitseva au pair -toimisto, joka välitti ulkomaalaisia au paireja ranskalaisille isäntäperheille ja tarjosi ranskalaisille nuorille apua löytää oma isäntäperheensä ulkomailta. Olin hakenut toimistoon harjoitteluun jo keväällä 2016 mutta siinä vaiheessa, kun olin lähettänyt hakemukseni, toimisto oli jo palkannut toisen harjoittelijan. Syksyllä 2016 olin ehtinyt unohtaa koko asian, kun minuun otettiin yllättäen yhteyttä firmasta ja kysyttiin, olinko edelleen kiinnostunut harjoittelupaikasta tammikuusta 2017 eteenpäin. Selvitin nopeasti, oliko Erasmus-apurahahaku keväälle 2017 vielä meneillään ja voisinko hakea kyseistä harjoittelua varten apurahaa. Meneillään taisi olla hakuprosessin toinen vaihe ja minulle vakuutettiin, että harjoitteluun oli mahdollista myöntää Erasmus-apuraha. Niinpä laitoin apurahahakemuksen vetämään. Apurahan hakuprosessi oli minulle jo entuudestaan tuttu, sillä olin aiemmin suorittanut Erasmus-opiskelijavaihdon Barcelonassa. Apurahat keväälle 2017 myönnettiin joulukuussa, mikä oli kuukautta ennen harjoitteluni alkua. Hyväksyin harjoittelupaikan jo lokakuussa, joten jouduin stressaamaan parin kuukauden ajan, myönnettäisiinkö apuraha minulle vai ei. Olin kuitenkin lähes varma, että apuraha myönnettäisiin, sillä käsitykseni mukaan hakijoita on harvoin liikaa ja minulla oli jo harjoittelupaikka ja kaikki suunnitelmat valmiina. Lopulta joulukuussa apuraha myönnettiin ja pystyin huokaisemaan helpotuksesta.

Löysin ilmoituksen harjoittelupaikasta muistaakseni Aarresaari.net -sivustolta. Etsin tuolloin kesätöitä ja ilmoitus pisti silmäni, sillä kyseessä oli ranskankielinen harjoittelupaikka Pariisin välittömässä läheisyydessä, ja ranskan kieli on suuri intohimoni. En ollut mitenkään erityisesti suunnitellut tekeväni Erasmus-harjoittelua, vaikka se olikin yksi mahdollinen vaihtoehto kesäsuunnitelmissani. Otin yhteyttä ilmoituksen jättäneeseen firmaan sähköpostitse ja liitin viestiin ranskankielisen CV:n sekä motivaatiokirjeen. En käyttänyt Europass-pohjaa, vaan muotoilin CV:ni itse, sillä halusin tehdä siitä nätin näköisen.

Learning agreement allekirjoitettiin minun, vastaanottavan organisaationi ja Tampereen yliopiston välillä. Yhdyshenkilöni Tampereella oli YKY:n kv-koordinaattori Anna Wansén-Kaseva ja vastaanottavassa organisaatiossa esimieheni Sophie Hertzog. Tein myös työsopimuksen, joka tehtiin vain minun ja vastaanottavan organisaation välillä. Panttasin tuon työsopimuksen allekirjoittamista siihen saakka, kunnes sain Learning agreementin ja myöntävän päätöksen apurahasta joulukuussa, mikä aiheutti ehkä hieman harmaita hiuksia vastaanottavan organisaation yhdyshenkilölleni. Olin kuitenkin suullisesti jo hyväksynyt harjoittelupaikan lokakuussa.

Käytännön asioiden järjestely ennen Pariisiin lähtöä oli ajoittain hieman stressaavaa. Sen lisäksi, että minulla oli eurooppalainen sairaskorvauskortti, ostin matkavakuutuksen, joka sisälsi tapaturma-, matkatavara-, ja vastuuvapausvakuutuksen. Asunnon löytäminen Pariisista oli stressaavin osuus. Asetin aluksi ylärajaksi 600 euroa vuokralle, jota olin valmis maksamaan. Vuokra-asuntoja alle kuudensadan on kyllä löydettävissä Pariisista, mutta ne eivät aina ole kaikista siisteimpiä saati tilavimpia yksioita. Kimppa-asuminen on selkeästi edullisempaa, vaikka siitäkin pitää olla valmis pulittamaan sen 500–600 euroa. Kimppakämpän löytäminen olikin minulle ensisijainen vaihtoehto. Etsin asuntoa useilta ranskalaisilta asuntoilmoitussivustoilta, leboncoin.fr-sivustolta, joka on kuin ranskalaisten tori.fi. Kuuluin myös useisiin

Facebook-ryhmiin, joissa ilmoiteltiin vapaista asunnoista ja huoneista Pariisin alueella ja etsittiin kämppeiksi. Asuntoja oli paljon tarjolla, mutta kysyntää senkin enemmän. Asunnon tai huoneen löytäminen osoittautui vaikeaksi, sillä toisaalta minun oli hyvin vaikea luottaa siihen, etten joutunut huijauksen uhriksi, kun en voinut Suomesta käsin käydä tarkistamassa asuntojen kuntoa tai olemassaoloa, ja toisaalta esimerkiksi kämppeiksi asuntoihinsa etsivät ihmiset tapasivat kernaasti potentiaalisia kämppisehdokkaita kasvotusten. Kun vuonna 2015 olin opiskelijavaihdossa Barcelonassa, tämä vaikeus sai minut lopulta aloittamaan vaihtoni niin, etten ollut vielä hankkinut asuntoa. Menin paikan päälle, yövyin kolme ensimmäistä yötä hostellissa, minkä jälkeen löysin jo asunnon. Pariisin kanssa tiesin kuitenkin, etteivät asiat sujuisi aivan niin helposti. Barcelonassa oli helppo löytää asuntoja, joita vuokrattiin pimeästi. Ranskassa taas vuokranantajat tuntuivat olevan hyvin tarkkoja vuokrasopimusten kanssa. Ranskan vuokralainsäädäntö suosii vuokralaista siten, että kolmen vuoden ajan vuokralaista on käytännössä mahdoton häätää, vaikka tämä ei maksaisi vuokraa kertaakaan tänä aikana. Tästä johtuen vuokranantajat vaativat usein vuokralaiseltaan vuokraan nähden kolminkertaisia tuloja tai kahta vuokratakaajaa ja ovat muutenkin hyvin tiukkoja sen suhteen, keitä ottavat vuokralaisikseen. Tässä mielessä vuokralaista suosiva laki kääntyy nopeasti vuokra-asunnon etsijää vastaan. Löysin lopulta asunnon erään Pariisissa asuvien suomalaisten yhteisen Facebook-ryhmän kautta. Kyseessä oli 20 m²:n yksiö, jonka vuokra oli 700 euroa – siis enemmän kuin alkuperäinen budjettini salli, mutta kuitenkin melko perustasoa Pariisin hinnoissa. Aloin kuitenkin olla sen verran stressaantunut asunnon löytämisen suhteen, ja sekä vuokranantaja että asunnon aiempi vuokralainen vaikuttivat luotettavilta, joten päätin ottaa asunnon. Suosittelen lämpimästi selvittämään asuntoa ulkomailta etsittäessä, kyseisessä maassa asuvien suomalaisten tiedotuskanavia. Niissä on usein asuntoja ja muutakin hyödyllistä tietoa tarjolla, ja usein suomalaiset suosivat toisiaan, jos täytyy löytää esimerkiksi vuokralainen. Vastaanottava organisaatio tarjosi minulle apua kaikissa mahdollisissa käytännön asioissa. Sain olla yhteydessä organisaation senhetkiseen harjoittelijaan, joka oli myös suomalainen. Lopulta hoidin käytännön asiat melko itsenäisesti. En muista enää, ostinko lentolipun ennen kuin löysin asunnon. Jotenkin muistelen, että ostin, sillä lentojen nousevat hinnat alkoivat kauhistuttaa minua. Vaikka en ehtinyt saamaan kaikista halvimpia lippuja, ostin silti melko edullisesti menolipun Norwegianilta. Paluulippua en ostanut, sillä suunnitelmani tulevalle kesälle olivat vielä auki.

EU-kansalaisena minun ei tarvinnut hakea erikseen työlupaa. En myöskään ilmoittanut erikseen maahanmuuttoani perille tultuani. Voi olla että minun olisi pitänyt tehdä se *mairiessa*, mutta unohdin selvittää asian. Ilmoittauduin Ranskan sosiaaliturvajärjestelmään ja hain asumistukea. Tukihakemusten käsittelyajat ovat kuitenkin uskomattoman pitkiä Ranskassa ja hakemukseni käsiteltiin lopulta vasta kesäkuussa, vaikka jätin hakemuksen helmikuussa.

Organisaatiossa, jossa tein harjoitteluni, on yleensä tapana, että edellinen harjoittelija perehdyttää ensimmäisen viikon aikana uuden harjoittelijan työtehtäviinsä. Minua edeltävä harjoittelija oli kuitenkin lopettanut jo joulukuun puolella, kun taas minä saavuin vasta tammikuun alussa. Siksi minä en saanut erityisen järjestelmällistä perehdytystä, vaan jouduin selvittämään asioita paljon itsenäisesti ja kyselemään neuvoa esimieheltäni. Parissa viikossa työnkuva oli minulle kuitenkin jo melko tuttua. Vastuualueenani olivat ranskalaisille nuorille kohdistetut ulkomaanohjelmat, joten sain olla paljon tekemissä ranskalaisten kanssa, mikä oli oikein mukavaa kielen oppimisen kannalta. Työaikani oli arkipäivisin klo 9-17, mihin sisältyi 1,5 tunnin ruokatauko. Sain palkkaa harjoittelijan minimikorvauksen verran eli noin 550 euroa/kk. Lisäksi minulle korvattiin työmatkakuluni eli työpaikkani maksoi minulle kuukausittaisen Pass Navigon, jolla pääsee kulkemaan koko Île-de-Francen alueella. Tämä korvaus yhdessä Erasmus-apurahan kanssa riitti nipin napin Pariisissa elämiseen. Työyhteisö organisaatiossa oli pieni ja yhteistyö oli tiivistä. Minun lisäkseni organisaatiossa työskentelivät esimieheni, joka oli myös firman omistaja, sekä toinen harjoittelija, joka oli vastuussa ulkomailta Ranskaan au paireiksi saapuvista nuorista. Työskentelimme kaikki samassa tilassa, joten kommunikaatio välillämme pelasi hyvin. Työkieleni oli ranska. Ennen harjoittelun alkua

ranskankielen taitoni oli jo riittävä, sillä olen opiskellut ranskaa monta vuotta ja luen paljon ranskankielistä kirjallisuutta. Eniten minua jännitti etukäteen puhetaitoni ja se, kuinka ymmärtäisin nopeasti puhuvien ranskalaisten puhetta. Korvani tottui kuitenkin hyvin nopeasti kuuntelemaan nopeaakin puhetta ja minulla ei ollut suurempia vaikeuksia ilmaista itseäni ranskankielellä. Sain harjoittelun aikana huomattavasti itsevarmuutta puhua ranskaa, kuullun ymmärtämiseni parani huomasti ja lukeminen muuttui erittäin vaivattomaksi. Kulttuurierot Suomen ja Ranskan välillä eivät ole kovin suuret. Jotkut käytännönasiat, kuten netti- ja sähkösovimuksen tekeminen, hoituvat hieman erilaisilla – sanoisin, ettei niin jouhevasti kuin Suomessa. Puhelinliittymät ovat myös hieman erilaisia kuin Suomessa. Melkein kaikissa liittymissä tuntuu olevan jonkinlainen datakatko. Sähkö-, puhelin- ja nettilaskut veloitetaan suoraveloituksena tililtä, mitä varten pitää olla käytössä ranskalainen pankkitili. Ranskassa käytetään myös edelleen hyvin paljon shekkejä.

Elinkustannukset Ranskassa olivat suunnilleen samaa tasoa kuin Suomessa. Vuokrat olivat ehkä Helsingin luokkaa tai hieman korkeammat. Sähkö sen sijaan on Ranskassa huomattavasti kalliimpaa kuin Suomessa. Ruoka oli pääosin samanhintaista kuin Suomessa lukuun ottamatta joitain poikkeuksia, jotka olivat edullisempia, kuten viini. Pariisin joukkoliikenne toimii mielestäni erittäin hyvin. Metroverkko ylettyy Pariisin alueella oikeastaan kaikkialle, ja Pariisi on myös hyvin käveltävä kaupunki. Myös kaupunkipyörät ovat käytössä käytännössä ilmaiseksi. Pariisin ulkopuolella pitää turvautua RER:ään eli paikallisjunaliikenteeseen. Menin töihin joka päivä RER A:lla. Työpaikkani sijaitsi Saint-Germain-en-Layessa, joka on pieni kaupunki noin 10 km Pariisista länteen. RER A on Euroopan suurin julkisen liikenteen linja ja sitä käyttää miljoonia ihmisiä päivittäin. Linjan varrella sijaitsee La Défense, joka on suuri kansainvälisten yritysten konttorien keskittymä. Tästä syystä linja on todella hyvin vartioitu ja pieninkin epäilyttävä tapahtuma jollain asemalla saattaa hidastaa tai pysäyttää koko linjan liikenteen joksikin aikaa. Välillä minulla meinasi suoraan sanottuna mennä hermot RER A:n kanssa, sillä usein tuntui siltä, että linjalla oli aina jotain ongelmia. Kanssamatkustajat olivat vähintään yhtä turhautuneita ainaisiin pysähdyksiin. Työmatkojen ulkopuolella käytinkin aina metroa. Pariisin joukkoliikenne on suuren haasteen edessä, sillä autoilun määrää Pariisin alueella ollaan koko ajan vähentämässä saaste- ja meluhaittojen vuoksi. Minun mielestäni Pariisissa oli aivan liikaa autoja. Jatkuva liikenteen melu kävi ajoittain raskaaksi korville ja Suomen ja Pariisin ilmanlaadusta ei voi puhua samana päivänäkään.

Pariisin harrastusmahdollisuudet ja kulttuuritarjonta ovat aivan uskomattomat. Pariisissa voisi varmaan asua 30 vuotta kyllästymättä päiväksi. Niin paljon sieltä löytyy tekemistä ja näkemistä. Kaikenlaista ilmaistakin tekemistä on todella hyvin tarjolla, kun osaa etsiä. Teatterilippuja on tarjolla halvalla, jos on valmis istumaan vähän huonomman kategorian paikalle. Opiskelijat saavat usein lippuja erilaisiin konsertteihin alennetulla hinnalla. Joka kuun ensimmäisenä sunnuntaina monet museot ovat kaikille ilmaisia. Alle 26-vuotiaat EU:n kansalaiset taas pääsevät passiaan näyttämällä ilmaiseksi lähes kaikkiin tunnetuimpiin museoihin ja nähtävyyksiin. Pariisissa on paljon puistoja ja Pariisin laitamilta löytyy metsiä, joihin voi mennä nauttimaan luonnosta ja hiljaisuudesta. Kahvilakulttuuri on kukoistava, mikä ei varmaan yllätä. Harrastan Suomessa brasilialaista ju-jutsua ja liityin myös Pariisissa ju-jutsu-salille, missä minut otettiin oikein hyvin vastaan. Sää oli Pariisissa melko miellyttävä. Talvella taisi olla vain yhdet pakkaset, jolloin lämpötila laski noin miinus viiteen asteeseen. Maaliskuussa alkoi jo tulla hyvin lämpimiä ja suorastaan kesäisiä päiviä. Huhtikuu ja toukokuu olivat viileähköt Ranskan mittapuulla. Kesäkuussa lämpötila alkoi nousta ja yhdellä kesäkuun viikolla oli varsinaisen helleaalto, jolloin lämpötila nousi peräti 37 asteeseen. Sadetta oli silloin tällöin mutta se ei kestänyt koskaan koko päivää. Pariisi oli mukava oikeastaan säällä kuin säällä. Sateella oli tunnelmallista katsella kaupunkia esimerkiksi kahvilan ikkunasta ja ajoittaiset sateet olivat tervetulleita ilmanlaadunkin kannalta. Oikein kovalla helteellä kaipaisi virkistävien vesistöjen läheisyyttä.

Aion sisällyttää harjoittelujaksoni yksikköni yleiseen suoritusluokkaan kirjoittamalla kymmenen opintopisteen raportin harjoittelustani. Harjoittelu ei ollut pakollinen osa opintojani.

Koen harjoittelun antaneen minulle paljon valmiuksia työskennellä ja opiskella ulkomailla ja olen lähes varma siitä, että aion jatkaa lähitulevaisuudessa jatko-opiskelijana ulkomailla – luultavasti Ranskassa. Sain paljon itsevarmuutta selviytyä yksin entuudestaan vieraassa maassa. Erityisen hyödyllinen harjoitteluni oli kielitaidon kehittymisen ja ranskalaiseen yhteiskuntaan integroitumisen kannalta. En tekisi kovinkaan monia asioita toisin. Jos muutan vielä joskus Pariisiin, aion panostaa mukavan kimppekämpän löytämiseen. Olen valmis kertomaan harjoittelustani tulevaisuudessa vaihtoon aikoville opiskelijoille.

Universite d' Orleans, Orleans, 09.01.2017 – 31.05.2017

Maa: Ranska

Kaupunki: Orleans

Vaihtoaika: 09.01.2017 – 31.05.2017

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universite d' Orleans

Etukäteisjärjestelyt Suomessa

Hakuprosessissani Orléansin yliopistoon oli ongelmia. Muutama kuukausi siitä, kun Tampereen yliopisto oli ilmoittanut minulle valinnastani kohdeyliopistoon, etsin itse Orléansin yliopiston nettisivuilta lomakkeen, jolla Erasmus-opiskelijoiden tuli hakea tullakseen hyväksytyiksi. En ollut saanut Ranskan puolesta minkäänlaista infoa hakuprosessin vaiheista ja etenemisestä, mutta ajattelin, että se on tavallista ranskalaisissa yliopistoissa, joten tartuin itse toimeen. Kun kohdeyliopistosta ei ollut vielä mitään lokamarraskuuhun mennessä, aloin jo huolestua, mutta ajattelin hakuopastuksen puutteen olevan edelleen normaalia. Lopulta mutkien kautta selvisi, että hakutietoni eivät olleet välittyneet Tampereen yliopistolta Orléansin yliopistoon, joten en ollut saanut opastusta siksi, että kohdeyliopistoni ei osannut odottaa hakemustani. Vaikka informaation kulku yleisesti on Ranskassa hidasta, yliopistot silti ottavat Erasmus-hakijoihin yhteyttä hyvissä ajoin.

Alun vaikeuksien jälkeen hakuprosessi eteni nopeasti. Orléansin yliopiston kielten yksikön Erasmus-sihteerin on todella hyvin tavoitettavissa ja vastaa nopeasti, joten hänen kanssaan asiointi oli erittäin helppoa ja mukavaa. Ranskalaisen byrokratian kanssa tuli siltikin jonkin verran ongelmia hakuprosessin aikana: yliopisto vaati syntymätodistusta suomeksi sekä ranskaksi. Hankin maistraatista asiakirjan nimeltä virkatodistus, jossa on kerrottu suomen, ranskan ja englannin lisäksi parilla muullakin kielellä minun tietoni sekä vanhempieni tiedot. Todistus ei kuitenkaan riittänyt, vaan yliopisto halusi vielä ”alkuperäisen” suomenkielisen todistuksen, joten tilasin maistraatista toisen paperin, joka oli pelkästään suomeksi. Tämän taistelun jälkeen loppuprosessi sujui hyvin; sain asuntotarjouksen ja yleistä tietoa päivämääristä liittyen asunnon saantiin ja opiskelun aloitukseen.

Kurssitarjonnan tarkastelu ja kurssien valinta ei sujunut hyvin etukäteen ennen vaihtoon lähtöä. Osa kursseista oli nähtävillä yliopiston nettisivuilla, mutta minun oli hankalaa löytää tarvitsemaani tietoa ja lisäksi kohdeyliopistoon saavuttuani minulle selvisi, että osa

kursseista on todella olemassa vain paperiversiona erillisessä yliopiston kurssikatalogissa.

Kohdemaahan saapuminen

Saapuminen sujui hyvin. Vaikka yliopistossa ei ollutkaan erityistä tuutoritoimintaa, Kansainvälisen toimiston ja ESN:n edustajat auttoivat minua hyvin alkuun. Heidän kanssaan käytiin läpi yleisiä rekisteröitymiseen ja opintojen aloitukseen liittyviä asioita. Sain apua kurssien valinnassa, lukujärjestyksen teossa, asunnon ja pankkitilin hankkimisessa jne. Alussa vaihto-opiskelijoille järjestettiin myös kampuskiertoja sekä yhteistä tutustumista.

Asuminen

Asuin CROUS:n vuokra-asunnossa kampuksella. Vuokraa maksoin 252 euroa kuukaudessa 9 neliön huoneesta. Valitsin remontoitun huoneen, johon kuuluu oma kylpyhuone, mutta huoneessa ei ole keittiötä, vaan asukkaat laittavat ruokaa yhteisissä kerroskeittiöissä. Huone oli siisti ja siihen sisältyi kaikki mitä tarvitsinkin. Huomasin vaihdon kuluessa, että kampuksen asunnoista valitsin ehdottomasti hinta-laatusuhteeltaan parhaan mahdollisen asunnon CROUS:n vaihtoehdoista. Tarjolla olisi ollut myös uudistamatonta versiota 9 neliön huoneesta, ja tässä vaihtoehdossa ei ollut omaa kylpyhuonetta ja huone oli muutenkin vanhanaikainen ja ruma. Lisäksi valittavissa oli pieni "studio" erillisellä makuuhuoneella ja omalla keittiöllä, mutta kyseinen huone maksoi noin 400e kuukaudessa.

Oman huoneeni vuokra, 252 euroa, oli loppujen lopuksi melko kallis. Kampus on kymmenen kilometrin päässä keskustasta ja asuntolan asunnot ovat hyvin pieniä, joten hinta on mielestäni suhteellisen kallis. Tutustuin vaihdon aikana opiskelijoihin, jotka asuivat Orléansin keskustassa, ja he saattoivat maksaa paljon huonettani isommasta asunnosta noin 300e kuukaudessa. Jos voisin nyt valita toisin, olisin yrittänyt hankkia asuntoa keskustasta. Kampuksella asumisessa mukavaa oli se, että koulu oli lähellä ja kampuksella asuivat lähes kaikki muutkin vaihto-opiskelijat, mutta kaiken muun elämän kannalta keskustassa asuminen olisi ollut kätevämpää. 10 kilometrin matkaan keskustan ja kampuksen välillä meni raitiovaunulla noin puoli tuntia suuntaansa, ja julkiset eivät kulkeneet yöllä ollenkaan, joten välimatka aiheutti välillä ongelmia. Lisäksi valvonta CROUS:n asuntolassa oli hyvin tiukkaa. Kerroskeittiöissä ei saanut juoda alkoholia tai kuunnella musiikkia iltaisin ollenkaan ilman luvan kysymistä. Lupaa varten täytyy kirjoittaa kirje kyseisen asuntolan johtajalle ja vastausaika on noin viikko, joten iltamien pitäminen asuntolassa oli hankalaa. Myös kerroskeittiötä sotkevat naapurit aiheuttivat monesti päänvaivaa, vaikka yleisesti ottaen asuntola hyvin siisti olikin.

Opiskelu

Yliopistossa otin kielitieteen ja kirjallisuuden kursseja. Pääosin valitsin kandidikursseja, mutta otin mielenkiinnosta myös muutaman opetukseen suuntautuvan maisterikurssin. Opetuksen laatu ja opetusmenetelmät vastasivat odotuksiani; yleisesti minulla oli ranskalaisesta koulusta ja yliopistosta se kuva, että opiskelu ei ole kovin tehokasta, ja sain vahvistusta mielikuvalleni. Kursseihin kuului sekä luento että harjoitukset, joiden yhteenlaskettu kesto oli usein kolme tai neljä tuntia, ja tässä ajassa aiheesta ei aina edetty kovinkaan pitkälle. Opetus oli sitä, että luennolla opettaja puhuu ja opiskelijat kuuntelevat, ja harjoituksissa opettaja

antaa tehtäviä opiskelijoiden tehtäväksi, ja sen jälkeen opiskelijat istuvat luentosalissa hiljaa kaksi tuntia yrittäen tehdä annettuja tehtäviä. Opettaja ei useinkaan opastanut tai auttanut tehtävien teossa, vaan kertoi oikean vastauksen harjoitusten päätteeksi. Yleisesti opiskelu yliopistossani oli koulumaisempaa ja vähemmän itsenäistä kuin mihin Suomessa olen tottunut. Opettajat vahtivat poissaoloja ja joissakin yliopiston yksiköissä vaativat jopa lääkärintodistuksia poissaoloista. Erasmus-opiskelijoita kohtaan läsnäolopakko ei tunnu olevan yhtä tiukka kuin ranskalaisia opiskelijoita kohtaan.

Suoritustapoja kursseilla oli monenlaisia; tein kirjallisia tenttejä, esitelmiä, ryhmitöitä, esseitä ja pieniä tutkielmia parin kanssa. Suoritustapojen monipuolisuus oli mielestäni erittäin hyvä asia. Oppimateriaalin käyttö jäi minulle hieman epäselväksi, sillä eräällä kurssilla opettaja käski jokaista hankkimaan tehtäväkirjan kurssia varten. Kirjaa oli kirjastossa saatavilla hyvin rajattu määrä, ja opettaja teetätti opiskelijoilla tehtäviä kyseisestä kirjasta, mutta kenelläkään ei tuntunut kirjaa kurssin aikana olevan. Kampuksella oli monta kirjastoa eri yksiköitä varten, ja kielten ja kirjallisuuden kirjastossa tuntui olevan hyvin saatavilla materiaalia opiskeluun. Kirjastossa oli myös paljon tietokoneita ja tulostus- ja kopiointimahdollisuus.

Yliopistossa olisi ollut mahdollisuus ranskan kielikurssiin, mutta en ottanut kurssia, sillä koin, että siitä ei olisi ollut minulle suurta hyötyä. Kurssille osallistujat kirjoittivat kurssilla tekstejä mm. aiheista ”kerro omasta maastasi” ja ”kerro itsestäsi”.

Muuta mainitsemisen arvoista

Orléans sijaitsee lähellä Pariisia, joten matkustelu Ranskassa ja ulkomaillakin onnistuu erinomaisen hyvin Pariisista lähtevien yhteyksien ansiosta. Orléansista pääsee Pariisiin junalla ja bussilla alkaen viisi euroa suunta. Orléansin ympärillä on paljon Loiretin alueen linnoja, joita kannattaa käydä ihailemassa.

Urheilua harrastaville opiskelijoille on saatavilla yliopiston urheilutila, jossa voi harrastaa mm. lentopalloa ja sählyä. Urheilumaksu ei ole kallis, mutta en itse maksanut sitä, sillä urheilla ei voi vapaasti, vaan täytyy ilmoittautua jonkinlaisille lajikursseille joissa on valmentaja opastamassa. Kurssit ovat huonoon aikaan, lounasajan tienoilla ja neljän jälkeen iltapäivällä, jolloin opiskelijoilla on monesti vielä kursseja.

Universite d' Orleans, Orleans, 09.01.2017 – 31.05.2017

Maa: Ranska

Kaupunki: Orleans

Vaihtoaika: 09.01.2017 – 31.05.2017

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universite d' Orleans

Olen lina, ja olin vaihdossa Ranskassa Orléansin yliopistossa keväällä 2017. Hain Erasmus-vaihtoon ranskan sivuaineen kautta, pääaineenani luen englannin kieltä ja kirjallisuutta.

Hakuprosessi

Minulla tuli hieman mutkia matkaan vaihdon alkutaipaleella, sillä vaihtokoordinaattorini oli unohtanut olla yhteydessä kohdeyliopistooni, eikä minulle tullut kummastakaan laitoksesta viestiä hakuprosessini etenemisestä. Ohje kun oli Tampereen yliopiston hyväksynnän jälkeen että odota, sinuun otetaan yhteyttä, niin minähän odotin. Jossain kohtaa lokakuun alkupuolella alkoi hälytyskellot pikkuhiljaa soida kun mitään ei kuulunut ja kaikista muista Ranskan yliopistoista oli jo tullut vaihtoon lähteville hakuohjeet ja lista tarvittavista dokumenteista. Lisäksi huolestuin kun kohdeyliopiston sivujen mukaan haku-aika oli jo umpeutunut. Otin yhteyttä vaihtokoordinaattoriini jolloin hän huomasi tosiaankin vahingon käyneen, ja minun piti kiireellä hoitaa kohdeyliopiston vaihtohakemus kasaan. Onneksi minut vielä huolitettiin, vaikka lähetinkin lopulta hakemuksen noin viikon myöhässä. Tämä tarina toimikoon opetuksena siitä, että kannattaa itse olla kartalla mitä tapahtuu ja mitä pitäisi tapahtua mihinkin mennessä, sillä erehdyksiä voi sattua myös asioita hoitaville tahoille.

Ranska on byrokratian kehto, joten sinne hakiessa kannattaa olla valmis kaivelemaan pikkuserkun kummin kaiman veljen vaimon tilitiedot ja heidän koiransa syntymäaika ja kasvattaja, jotta kohdeyliopisto voi varmistua että hakija todella olet sinä. Hieman ehkä liioittelen, mutta mm. syntymätodistus (sisältäen äidin tyttönimen) piti olla, eikä heille riittänyt seurakunnilta näppärästi saatava viisikielinen (suomi, ruotsi, englanti, saksa ja ranska) versio, vaan he vaativat lisäksi alkuperäistä, pelkästään suomenkielistä dokumenttia. Kyseistä dokumenttiahan ei ole seurakunnilla olemassa, sillä tämä viisikielinen versio on se alkuperäinen, mutta koska Ranska ja Ranskan systeemit, minun piti teetättää heillä pelkkä suomenkielinen versio ja maksaa siitä erikseen, vaikka kyseinen paperi sisälsi täsmälleen samat tiedot kuin alkuperäinenkin dokumentti.

Suomen päässä sattuneiden kummellusten jälkeen odotin kauhulla itse Ranskanmaalla odottavaa paperisotaa, mutta siellä asiat hoituivatkin lopulta suhteellisen helposti. Olin tehnyt asuntohakemuksen ja vastaanottanut huoneen asuntolasta jo etukäteen, joten paikan päällä minun ei tarvinnut kuin maksaa vuokra (koko summa etukäteen plus takuuvuokra) ja allekirjoitella sopimuspapereita. Ranskalaisen pankkitilin olin avannut jo yliopiston vaihtareille järjestämän pankkivierailun aikana, joten kotivakuutuskin tuli siinä samalla hoidettua.

Asuminen

Asuin yliopiston läheisyydessä yhdessä CROUSin asuntoloista. Maksoin vuokraa 260e/kk huoneesta, joka oli 9m² sisältäen vessan ja suihkun. Minulla oli myös oma jääkaappi, mutta ruoanlaitto tapahtui kerroskeittiössä. Huone kuulostaa pieneltä ja sitäkin se olikin, mutta koin sen ajavan asiansa vallan hyvin viiden kuukauden ajan. Orléansissa yliopisto sijaitsee varsin kaukana keskustasta, joten jos saisin valita uudestaan, etsisin asuntoa kaupungin keskustasta. Toki oli mukavaa kun kouluun oli vain viiden minuutin kävelymatka, mutta vapaa-aikaa ajatellen asunto keskustasta olisi ollut parempi valinta.

Saapuminen

Lensin ensin Pariisiin josta matkustin junalla Orléansiin. Nukuin ensimmäisen yön hotellissa lähellä kampusaluetta, sillä saavuin sunnuntaina illalla perille. Seuraavana päivänä kävin hakemassa asuntolan avaimet ja pääsin jättämään tavarani uuteen huoneeseeni. Mielestäni tämä oli toimiva järjestely, sillä näin minulla oli koko päivä aikaa hoitaa asumiseen liittyviä asioita, kuten käydä hankkimassa hygieniatuotteita ja muita elämiseen tarvittavia

välttämättömyyksiä. Koulu alkoi viikon päästä saapumisestani, mikä oli myös hyvä, sillä ehdin rauhassa tutustua kampusalueeseen ja hoitaa juoksevia asioita. Tampereen yliopiston tutortoimintaan verrattavaa verkostoa Orléansissa ei varsinaisesti ollut, mutta ensimmäisellä viikolla pankkitapaaminen ja lukujärjestyksen kokoaminen oli järjestetty kollektiiviseksi tapahtumaksi jossa oli avustaja paikalla. Lisäksi monet ESN:n jäsenistä olivat auliita auttamaan, jos vain rohkeni kysymään. ESN:n toimisto oli yliopiston tiloissa, joten siellä oli helppoa käydä ilmoittautumassa ja hankkimassa lippuja erinäisiin tapahtumiin.

Opiskelu

Kävin Orléansissa kandidaton kursseja ranskan kielestä. Vaikka asiasältö oli varsin pitkälti samaa kuin Suomessa, koin että täydellisiä vastaavuuksia Tampereen ja Orléansin yliopiston kurssien välillä oli vaikea saada. Tietysti omalta osaltani tätä hankaloitti se että olen pelkkä sivuainelukija, ja olen suurimman osan perusopinnoista ranskassa jo suorittanut, joten ihmekös tuo että ei juuri niitä puuttuvia kursseja vastaavia kokonaisuuksia löytynyt sellaisenaan Orléansin kurssitarjonnasta. Itse olin kuitenkin hyvin tietoinen tästä seikasta heti lähtiessäni, ja olenkin budjetoinut opiskelujeni venyvän 5,5, jopa 6 vuoteen. Vaihtoon ei myöskään mielestäni kannata lähtökohtaisesti lähteä suorittamaan opintoja ja tärisemään niissä etenemisestä, vaan tärkeintä on reissusta saatava kokemus ja kielitaito, mikä karttuu parhaiten arkielämässä, ei koulun penkillä. (En silti vähättele opintojenkaan tärkeyttä, itsehän suoritin 28 opintopisteen edestä kursseja. Ajatuksena vain, että stressiä niistä ei kannata ottaa!)

Vapaa-aika

Ranskasta käsin on todella kätevää matkustella muualle Eurooppaan ja tietysti myös maan sisällä. Itse ostin junamatkoja varten Carte jeune -nimisen alennuskortin, sillä Ranskassa ei tunneta junaliikenteessä opiskelijalippuja. Kortti maksoi 50e, mutta se maksoi itsensä takaisin jo muutamassa matkassa. Mikäli mielihii siis matkustaa junalla, on tämä kortti ehdoton hankinta. Orléans-Pariisi – väliä on kätevä kulkea myös Ouibus-nimisellä bussiyhtiöllä.

Liikuntatarjonta oli yliopiston puolesta hieman pettymys, sillä itse olen Atalpan vannoutunut asiakas ja pidän urheilussa valinnanvapaudesta niin ajankohdassa kuin treeniohjelmassakin. Orléansissa olisi pitänyt liittyä joillekin kursseille ja noudattaa niiden ajankohtia, jos mieli yliopiston tiloissa urheilla. Toki lajeja oli lentopallosta seinäkiipeilyyn, joten jos on aikaa ja kiinnostusta mennä vaikkapa tutustumaan johonkin aivan uuteen lajiin niin siinäpä oiva tilaisuus, mutta henkilökohtaisesti päätän mieluummin itse koska menen salille. Halusin kuitenkin urheilla vaihdon aikana, ja onneksi löysinkin yliopiston läheltä vasta-avatu kuntosalin, johon ostin kolmen kuukauden jäsenyyden. Tällä sopimuksella sali kustansi 45e kuukaudessa sisältäen les millsin ryhmäliikuntatunnit ja perin tasokkaan kuntosalin. Salin nimi oli Next Fitness, ja kävelin sinne kampusalueelta alle 20 minuutissa.

Muutoin kävin ESN:n järjestämässä tapahtumissa, joihin sisältyi niin kulttuurikierroksia Orléansin keskustassa kuin pubirundeja ja bileitäkin. Kävin myös Saint-Malossa Bretagnessa ESN:n järjestämällä reissulla, joten kyseisen organisaation puolesta aktiviteettia löytyy varmasti jokaiseen makuun. Ostin ESN:n jäsenkortin kahdeksalla eurolla, jolloin reissuihin ja tapahtumiin pääsi hieman edullisemmin. Tämäkin hankinta kannatti, sillä säästin jo muutamissa tapahtumissa kortin arvon.

Mitä jäi käteen?

Kielitaito tietysti kehittyi aktiivisessa käytössä, ja kulttuuritietämys syventyi. Lisäksi uudet ystävät ja yhteiset muistot lämmittävät mieltä, sekä ympäri Eurooppaa muodostunut verkosto, joka voi osoittautua hyvinkin hyödylliseksi tulevaisuudessa. Enpä myöskään äkkiä keksi toista näin loistavaa tilaisuutta asua muutama kuukausi ulkomailla.

Universite de Strasbourg, Strasbourg, 09.01.2017 – 02.06.2017

Maa: Ranska

Kaupunki: Strasbourg

Vaihtoaika: 09.01.2017 – 02.06.2017

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universite de Strasbourg

Hain Erasmus-vaihtoon Strasbourgin Sciences Po -yliopistoon täydennyshaussa kevätlukukaudeksi 2017 (9.1.-3.5.2017).

Hakuprosessi oli erittäin helppo, ja kaikki sujui pitkälti NettiOpsun kautta. NettiOpsu ohjeisti hyvin eteenpäin hakuprosessin aikana, samoin kuin Opiskelijan työpöydän kautta lähetetyt yhteisviestit vaihtoon hakeneille. Kaikki vaihtoon liittyvät sähköpostit kannattaa aina lukea hyvin läpi, ja kysellä jo vaihdossa olleilta, miten asiat ovat heillä edenneet. Myös yliopiston vaihtoon lähtevien Facebook-ryhmästä saa tarvittaessa hyvin vertaistukea. Käytännössä siis kirjoitin motivaatiokirjeen omaan yliopistoomme, joka ehdotti minua Strasbourgin yliopistoon. Sieltä sitten myöhään syksyllä tuli vahvistus, että olen hyväksytty aloittamaan keväällä opinnot Strasbourgin politiikantutkimuksen laitoksella. Kannattaa lähettää aktiivisesti sähköpostia paikalliselle koordinaattorille, jos hakuprosessin vaiheet tai vaadittavat dokumentit arveluttavat. Omat hakupaperini olivat ensin päätyneet kohdeyliopiston roskapostiin, mikä selvisi vasta, kun kyselin varovaisesti niiden perään useita viikkoja myöhemmin. Kannattaa myös varautua siihen, että Ranskassa juuri mikään ei toimi niin, kuin ensin olettaisi, vaan viivästyksiä ja aikataulumuutoksia tulee lähes varmasti. Kannattaa siis kysellä aktiivisesti aina, kun arveluttaa, etenevätkö asiat, vai eivät. En tarvinnut matkalle muuta vakuutusta kuin voimassa olevan eurooppalaisen sairaanhoitokortin. Minulla tosin oli matkavakuutus joka tapauksessa ensimmäisen kolmen kuukauden ajan voimassa.

Kun saavuin Strasbourgiin, kaikki oli hyvin järjestetty alkuun. Osallistuin ranskan preppauskurssille, mikä oli hyvä ratkaisu, sillä se oli käytännössä paras mahdollinen tapa tutustua heti muihin vaihto-opiskelijoihin. En ollut käynyt kielikurssia ennen lähtöäni Tampereella, sillä ranskan opintojeni ansiosta kielitaitoni oli jo ihan hyvällä tasolla ennestään. Viikon mittainen ranskan kurssi ennen muun yliopiston alkua oli hieman ujolle suomalaiselle loistava tilaisuus pakosta kommunikoida muiden kanssa, ja siten saada kavereita ja päästä mukaan porukoihin ennen kuin loput noin 60 vaihto-opiskelijaa saapuivat isona rysäyksenä (ranskan kurssille osallistui n. 30 opiskelijaa). Kurssi oli siis erittäin hyödyllinen, ja suosittelen sitä lämpimästi. Se aktivoi myös vähän ranskan kieltä, ja kynnys aloittaa vaihto pelkästään ranskaan tukeutuen madaltui merkittävästi.

Tutorit opastivat hyvin alkuun kaikissa rekisteröitymiseen ja opiskelun aloittamiseen liittyvissä asioissa. Suomalaiselle, hyvin järjestelmälliselle opiskelijalle oli vaikeaa alkuun ymmärtää, että mitään ei suunnitella kovinkaan paljoa etukäteen. Siksi olikin tärkein vaan tietää, missä pitää olla seuraavaksi ja mihin aikaan. Kaikki kyllä opastettiin vähä vähältä, vaikka saapumishetkellä tuntui, ettei mistään ole mitään ennakkokäsitystä, eikä elämää oltu suunniteltu paria päivää pidemmälle.

Hankin asunnon yksityisiltä markkinoilta, sillä minulla sattui olemaan kaverin kaverin kaverin kaveri, joka tarjosi asuntoaan kevääksi vuokralle. Kävin kuitenkin muutaman muun opiskelijan kämpillä, jotka he olivat saaneet yliopiston kautta, ja ne olivat pääosin viihtyisiä. Etenkin yliopistoasuntolojen yksiöt näyttivät hyviltä (ainakin Recidence de Flamboyants -asuntolassa). Robertsauin huoneet sen sijaan olivat hieman kyseenalaiset, ja meluhaitta oli kuulemma myöhään yöllä jokapäiväinen ongelma. Asuntolan asunnot olivat edullisempia kuin yksityisen sektorin, ja niiden hakua varten tuli Strasbourg'n yliopistolta linkki myöhään syksyllä. Käsittääkseni kaikki, jotka asuntoa hakivat, saivat sellaisen. Ei siis kannata hätkähtää, vaikka tieto hakutuloksista tulee vain 1-2 kuukautta ennen vaihdon alkua. Ongelmana on, että koulun kautta asunnon saa vain ajalle helmikuu-kesäkuu, eli tammikuuksi täytyy joka tapauksessa etsiä toinen asunto, ja kesäkuun vuokra on pakko maksaa, vaikka yliopiston lukukausi päättyy käytännössä toukokuun loppuun. Ne olivatkin syitä, miksi itse tilaisuuden tullen päätin ottaa asunnon yksityiseltä. Vuokrat Strasbourgissa olivat kohtuulliset, itse maksoin 25m²:n yksiöstäni 480e/kk, mukaan lukien vesi ja lämmitys.

Opiskelin siis politiikan tutkimusta vaihdossa olemani lukukauden ajan. Opetuksen laatu yliopistossa oli hieman heikompi kuin mitä olisin odottanut, mutta näin on kuulemma asia kaikkialla Ranskassa verrattuna Suomen hyviin yliopistoihin. Ainakin muiden Ranskassa vaihdossa olleiden kommentit, joita kuulin, olivat hyvin samanlaisia kuin omani. Luennot olivat erittäin perinteisiä ja muistiinpanoja piti ottaa paljon. Oma läppäri, jonka voi ottaa luennoille, oli lähes välttämätön, sillä tahti luennoilla oli kova, ja omat muistiinpanot olivat se, mikä varassa vuoden lopuksi tenteissä oltiin. Suoritustapana oli pääosin kirjallinen tentti lukukauden päätteeksi, joskin parilla kurssilla teimme ryhmäesseen tai välitenttejä. Itse kävin kaikki kurssini ranskaksi, joten en osaa tarkemmin sanoa englanninkielisen ohjelman tarjonnasta. Siellä kenties suoritustavat vaihtelivat enemmän. Kirjastoja ei lainaamisen merkeissä juurikaan siis tarvinnut käyttää, vaikka tarjonta näytti kyllä olevan hyvä. Niissä tosin tuli paljon opiskeltua tenttejä varten – lukusaleja oli hyvin tarjolla, joskin rajalliset aukioloajat täytyi ottaa huomioon. Kursseilla käytettiin (ainakin näennäisesti) Moodlea, jos luennoitsijalla sattui olemaan PowerPoint-dioja jaettavanaan. Kielitaitoni (C1 lähtiessä) riitti mainiosti kurssien seuraamiseen.

Kurssit olivat pääsääntöisesti 3 op:n laajuisia, joten niitä täytyi käydä lukumäärällisesti aika monta saadakseen opintopisteitä kasaan. Sisällöltään kurssit eivät olleet kovinkaan hohdokkaita, vaikka mielenkiintoisiakin mahtui mukaan. Kannattaakin siis alkuun ottaa paljon kursseja, sillä niitä voi muutaman ensimmäisen viikon aikana kokeilla, ennen kuin päättää, haluaako kurssin tehdä loppuun. Kannattaa myös varautua siihen, että kurseja ja luentoja peruuntuu ja siirtyy tiheään tahtiin, eikä muutoksista aina informoida etukäteen. Tarvitset siis malttia, jos aiot lähteä Ranskaan vaihtoon...! Viimeinen viikko onkin haasteellinen, sillä kun kaikki perutut luennot on saatava pidettyä, minulla oli parhaimmillaan neljä luentoja samaan aikaan. Niistä piti sitten valita, mikä on läsnäolon kannalta kaikista tärkein, ja mikä vähemmän tärkeä.

Strasbourg'n Sciences Po:ssa kannattaa ehdottomasti osallistua kevään Semaine Européenne (eurooppalainen viikko) -tapahtumaan Euroopan parlamentissa. Vietimme siis yhden viikon parlamentin tiloissa ja simuloimme komission ja parlamentin toimintaa sekä kuuntelimme ammattilaisten esityksiä ajankohtaisista aiheista. Euroopan instituutiot ovat muutenkin sellainen kohde, jossa vaihdon aikana kannattaa käydä, jos vain siihen tarjoutuu mahdollisuus. Itse ainakin pääsin käymään sekä EU:n parlamentissa että Euroopan ihmisoikeustuomioistuimessa ja Euroopan neuvostossa.

Yliopiston ulkopuolella puistot ja kahvilat olivat yksi asia, joita opin arvostamaan. Ne toimivat rentoutumisen sijaan niin työtiloina kuin edullisina lounaspaikkoina, ja hyvinä kohteina tavata kavereita. Parc de la Citadelle ja Parc de l'Orangerie tekivät etenkin keväällä ja kesäaikaan minuun vaikutuksen. Ruoka oli Ranskassa Suomeen verrattuna edullista, ja monet kävivät tekemässä ruokaostokset viereisessä kaupungissa Saksan puolella (ratikka kulkee Strasbourgista rajan yli ongelmitta ja samalla maksulla muutamassa minuutissa), koska Saksan puolella kaikki oli halvempaa. Paikallisiin ruokiin kannattaa tutustua, ja lähikaupungeista Colmar ja Eguisheim olivat ehdottomasti käymisen arvoisia. Kesäillat tenttien päätyttyä voi viettää mukavasti joen varsilla, lämpimästä kelistä nauttien. Kirjakauppoja kannattaa myös hyödyntää! Valikoima on erinomainen, ja henkilökunta mukavaa. Kaupunki on erittäin kaunis, ja siellä on helppo liikkua kävellen. Mitään julkista liikennettä ei ole pakko käyttää, ja pyörän saa halutessaan helposti vuokrattua vaihdon ajaksi. Ratikat kulkevat usein ja suhteellisen edullisesti tarpeen tullen. Omasta mielestäni kaupunki oli myös turvallinen ainakin niiltä osin, missä itse liikuin.

En ole vielä saanut opintorekisteriotetta, mutta se lähetetään suoraan sekä minulle että Tampereen yliopistolle Strasbourgista käsin (näin ainakin olen saanut tietää tähän mennessä). Uskoisin, että opintojen sisällyttäminen valinnaisiksi kursseiksi onnistuu mutkattomasti, sillä kaikki suorittamani kurssit ovat sisällöltään sellaisia, että ne voisivat hyvin olla myös Tampereen yliopiston tarjoamia.

Koen, että vaihto Strasbourgissa tarjosi minulle paljon tulevien opintojeni ja mahdollisesti myös työelämän kannalta. Tutustuin Ranskan lisäksi moniin muihin eri kulttuureihin, ja sain ystäviä kaikkialta maailmasta. Kielitaitoni kehittyi, ja koen, että minulle on tulevaisuudessa helpompaa tulla toimeen erilaisista taustoista tulevien ihmisten kanssa. Vaihto ulkomailla laajensi näkökenttääni, ja voisin hyvin kuvitella myös työskenteleväni jonain päivänä ulkomailla. Näin läheltä, kuinka eri tavalla keskieurooppalaiset näkevät Euroopan, ja kuinka kaukaisena Suomi heille näyttäytyy. Ei ihmeikään, että eurooppalainen politiikka ihmetyttää suomalaisia toisinaan. Kokemus oli positiivinen, vaikka olenkin iloinen Suomeen paluusta. Suosittelen Strasbourgia helppona ja mukavana, eurooppalaisena kaupunkina, josta kulkuyhteydet myös naapurimaahan Saksaan ja muualle Eurooppaan ovat loistavat!

Universite de Nice Sophia-Antipolis, Nice, 05.01.2017 – 22.05.2017

Maa: Ranska

Kaupunki: Nice

Vaihtoaika: 05.01.2017 – 22.05.2017

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universite de Nice Sophia-Antipolis

Olin Erasmus-opiskelijavaihdossa Nizzassa, Ranskassa kevätlukukauden 2017. Hakuprosessin aloitin talvella 2016. Ranska valikoitui maaksi tutkinto-ohjelmani takia – halusin lähteä vahvistamaan kielitaitoani ja etsimään itsevarmuutta ranskan puhumiseen. Koska halusin lähteä ulkomaille kevätlukukaudeksi, päätin hakea Etelä-Ranskaan, missä talvi on Suomeen verrattuna täysin erilainen. Pääsin ensimmäiseen hakotoiveeseeni, Nizzaan.

Suomessa hakuvaihe kävi näin jälkeenpäin ajateltuna yllättävän helposti: kirjoitin motivaatiokirjeen ja hahmottelin alustavan opintosuunnitelmani tulevan vaihtoyliopistoni opintotarjontaa mukailen. Tässä vaiheessa suunnitelma oli vain suuntaa antava, eikä lopulliset opintoni Ranskassa vastannut ensimmäistä Learning Agreementia kokonaan.

Vaihtoon lähtö oli käytännön asioiden kanssa aikamoista setvimistä. Nizzan yliopistolta tuli ennen lähtöäni todella ristiriitaista tietoa siitä, milloin lukukauteni opetus alkaa, ja milloin minun odotetaan olevan läsnä. Joissain sähköposteissa ilmoitettiin tammikuun alusta ja toisissa helmikuun puolivälistä. Lopulta ostin lennot tammikuun alkuun varmuuden vuoksi.

Ranska on tunnettu byrokratiastaan ja siihen oli tottuminen heti ensimmäisestä päivästä alkaen. Ranskassa oli esimerkiksi hukattu minun vaihtoasiakirjani (mm. Learning Agreement), joita sain alkaa itse järjestelemään uudelleen, vaikka ennemmin yliopisto oli taholtaan tehnyt virheen.

Heti kun sain tiedon opiskelupaikastani Nizzassa, Ranskasta suositeltiin hakemaan opiskelija-asuntoa Crous-yhdistyksen asuntolasta. Tein hakemuksen ja valtavan paperisodan ja mitä kummallisempien liitteiden lähettämisen jälkeen minulle myönnettiin remontoitu yksiö merinäköalalla tulevan yliopistoni asuntolasta.

Muutin saapumispäivänäni kampukselle. Asuntoni ei missään nimessä vastannut sitä mitä oli luvattu, remontti oli tehty kymmenen vuotta sitten ja ikkuna ei ollut merelle päin. Yhdeksän neliön pikku koppero muistutti selliä, siinä oli pieni kylpyhuone/WC-yhdistelmä ja jääkaappi – keittiö oli yhteinen kerroksen kaikkien asukkaiden kesken. Vankilamaisen asuntolasta tekivät myös pimeät käytävät ja se, etten koskaan nähnyt tai kuullut naapureitani. Kampus oli kaukana, noin viiden kilometrin päässä keskustasta ja Nizzan todella rajoitettua julkista liikennettä pystyi hyödyntämään vain iltayhdeksään asti. Viikossa sain asuntolaelämästä tarpeekseni ja muutin keskusta kimppekämppeeseen. Vapaasta huoneesta olin saanut vinkin uudelta norjalaiselta opiskelukaveriltani, joka oli vasta muuttanut asuntoon. Sain taas uuden paperisodan käsiteltäväkseni, kun irtisanoin kampuksen luukun, mutta se todellakin kannatti.

Muutin aivan Nizzan keskustaan neljän hengen jaettuun asuntoon. Kämppeikseni sain norjalaisen ja unkarilaisen tytön ja ranskalaisen pojan. Meistä tuli nopeasti ystäviä ja yhdessä asuminen oli todella hauskaa, ainoana asiana kampuksen asuntolasta jäin kaipaamaan erittäin alhaista, 250 euron vuokraa. Toisaalta sijaintiin ja tunnelmaan nähden hinta-laatusuhde osui myös uudessa kodissani kohdalleen ja maksoin mielelläni huoneestani noin 400 euroa kuukaudessa.

Vaihtoyliopistoni Université de Nice Sophia Antipolis on Nizzan julkinen yliopisto ja kampus Carlone, jossa suoritin opintoni sijaitsee siis noin viiden kilometrin päässä Nizzan keskustasta. Kampus on todella vaatimaton ja teknologisesti jäljessä verrattuna esimerkiksi Tampereen yliopistoon. Carlone on humanististen tieteiden kampus ja opiskelin siellä kielitieteisiin

kuuluvaa sosiolingvistiikkaa, ranskan kielioppia, englanti-ranska kääntämistä ja hieman kirjallisuustieteitä. Sekä paikallisten opettajien että opiskelijoiden käytöksen puolesta yliopisto muistutti enemmän lukiota eikä Suomen akateemista yliopistoympäristöä. Suurimmalla osalla kursseista oli käytössä ns. *contrôle continu* –käytäntö, joka tarkoitti sitä, että koko kurssin ajan piti osoittaa osaamisensa eikä luennoilta saanut olla perusteettomasti poissa. Minusta suoritustapa teki kurssien läpäisemisestä melko vaivatonta ja esimerkiksi ryhmätyöskentely muiden vaihtareiden kanssa toimi hyvin.

Vapaa-ajalla tykkäsin tutustua lähiympäristöön: Nizzan ympärillä on monia pienempiä, todella sympaattisia kuntia ja kyliä. Rivieran ilmasto teki ulkona liikkumisesta mahdollista ja miellyttävää jo tammikuussa ja välimerelliset maisemat eivät alkaneet missään vaiheessa kyllästyttää. Hyödynsimme myös Erasmus-lukukauttamme ja hyviä kulkuyhteyksiä paljon. Nizzasta lentää kätevästi joka puolelle Eurooppaa, junalla pääsee esimerkiksi Italiaan, ja paikalliset bussiyrietykset liikennöivät tehokkaasti sekä Ranskan rajojen sisällä että niiden yli.

Nizzaa ja Ranskan Rivieraa, siellä vierailua tai asumista suosittelen ehdottomasti jokaiselle. Lukukauden aikana kielitaitoni kehittyi huomasti ja sain itsevarmuutta ja oikeaa kokemusta ranskaksi kommunikoimisesta ensimmäistä kertaa. Ranskaa opiskeleville Côte d'Azur on sijaintinsa puolesta ainakin täydellinen paketti.

Valitettavasti en voi sataprosenttisesti suositella vaihtoyliopistoani, koska en siellä kokenut opetusta ja opiskelu ympäristöä laadukkaaksi. Nizzaan vaihtoa harkitsevan kannattaa myös mielestäni harkita tarkkaan kampuksen asuntolaa – kämpmistelystä ja hyvästä sijainnista saa valtavasti paljon enemmän irti.

Vaihtarina pitää muistaa, että Erasmus on opiskelun lisäksi ennen kaikkea uusia elämyksiä varten. Sain itselleni puolivuotisen aikana paljon uusia kokemuksia, ystäviä, kasvoin henkisesti ja opin arvostamaan upeaa kotimaatani. Toivon, että jokainen, joka vähänkään harkitsee vaihtoon lähtemistä, uskaltautuu siihen ja heittäytyy reissussa täysillä.

IAE Bordeaux University School of Management, Bordeaux, 04.01.2017 – 23.03.2017

Maa: Ranska

Kaupunki: Bordeaux

Vaihtoaika: 04.01.2017 – 23.03.2017

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: IAE Bordeaux University School of Management

Etukäteisjärjestelyt Suomessa:

Ranskasta tulisi tietää se, että kaikki ei aina ihan käy ajallaan ja byrokratiaa riittää. Itse sain yliopistolta hakemista varten täytettävät materiaalit vasta suunnilleen viikkoa ennen hakemuksen viimeistä jättöpäivää. Kuitenkin kaikki sujui hyvin ja ehdin täyttämään kaikki dokumentit. Tähän kannattaa kuitenkin varata aikaa, sillä paperityötä on jonkun verran ja

siihen liittyy paljon skannaamista ja allekirjoitusten hankkimista. Lisäksi suosittelen tekemään asuntohakemuksen opiskelija-asuntolaan (CROUS) mahdollisimman pian, sillä tähänkin prosessiin menee aikaa. Kurssitarjontaa oli hankala seurata yliopiston nettisivuilta eikä siitä annettu kovin paljoa informaatiota enne vaihtoon lähtöä. Muutama viikko ennen lähtöä yliopisto lähetti kurssilistat, joihin pystyi hakemaan sähköpostin kautta. Ennen vaihtoon lähtöä otin erillisen matkavakuutuksen, sillä vakuutusyhtiö vaati erillisen vakuutuksen pidemmälle matkustusajalle. Koulu vaatii opiskelijoilta todistuksen vastuuvakuutuksesta, joka kannattaa ottaa mukaan ennen lähtöä ja minulla vastuuvakuutus kuului esimerkiksi Suomen asunovakuutuksen yhteyteen. Kannattaa käydä etukäteen vähintään ranskan peruskurssi, sillä Ranskassa (ja etenkin Bordeaux'ssa) kaikki hoituu lähinnä ranskaksi, kaikki hakemukset ja dokumentit ovat yleensä ranskaksi.

Kohdemaahan saapuminen:

Ilmeisesti tuutoritoimintaa oli tarjolla syksyllä eli ensimmäiselle lukukaudelle saapuneille vaihto-opiskelijoille samoin kuin ranskan intensiivikurssi. Itse sain etenkin alussa paljon apua air bnb:n ranskalaisilta kämppekavereiltani. Koulu järjestää syksyllä erilaisia ranskan kursseja, mutta kevätlukukaudelle näitä ei ollut valitettavasti tarjolla. Jos menee kevätlukukaudeksi, voi halutessaan osallistua ranskan kursseille erilaisissa instituuteissa, mutta nämä kurssit ovat valitettavasti maksullisia ja suhteellisen hintavia, mutta Erasmus-opiskelijoille tarjotaan pientä alennusta kursseista.

Asuminen:

Vuokrataso vaihtelee jonkin verran Bordeaux'ssa ja etenkin alueesta riippuen. Itse laitoin hakemuksen opiskelija-asuntoon ennen vaihtoni, mutta sieltä ei tullut vastausta ennen lähtöäni, joten varasin air bnb -asunnon vaihtoni ajaksi. Air bnb -asunnon voi löytää edullisestikin ja asuntoja oli tarjolla koulun lähetyiltä. Saapuessani koululle minulle tarjottiin opiskelija-asuntoa koulun läheltä (CROUS, La Bastide), jonka vuokra on todella edullinen (n.350€/kk sis. sähkö, vesi yms.). Asuin ensimmäisen kuukauden jälkeen koko loppuajan opiskelija-asunnossa. Suosittelen ehdottomasti opiskelija-asuntoa, sillä se on viiden minuutin päässä yliopistosta, edullinen ja suurin osa opiskelijoista asuu asuntolassa. Asunto on ikään kuin pieni yksiö omalla keittiöllä ja pesuhuoneella. Asunnossa tulee kuitenkin ottaa huomioon se, että se vuokrataan lähes tyhjänä (sis. sänky, patja, pöytä ja kaksi tuolia), joten asuntoon tulee itse hankkia muut tarvikkeet. Näitä voi kuitenkin ostaa esimerkiksi käytettynä muilta opiskelijoilta. Asumiseen pystyy hakemaan myös paikallista asumistukea (CAF), joka on yleensä n. 150€/kk.

Opiskelu:

Englanninkielisiä ohjelmia oli kolme: EBA, MBA ja IM. Itse opiskelin lähinnä kansainvälisen johtamisen kursseja (IM), jotka olivat maisterikursseja. Opiskelu on kuitenkin helpompaa, joten vaikka olisi kandiopiskelija, tulee pärjäämään aivan varmasti maisterikursseilla. Kurssit sisälsivät paljon ryhmätöitä ja opiskelu oli käytännönläheistä. Luennot olivat suhteellisen pienissä ryhmissä (n. 20 opiskelijaa) ja yleensä kurssien suoritukset olivat esseitä tai ryhmätöitä tai esitelmää eikä kirjatenttejä ollut oikeastaan ollenkaan. Minulla oli vahva

englannin kielen taito saapuessani, mutta varmasti pärjää vähän heikommalla kielitaidollakin. Opiskeluissa ei tarvinnut ranskaa, mutta suosittelen vähintään perusteiden hankkimista ennen saapumista, sillä tosiaan kaikki asiat ja hakemukset täytyy yleensä hoitaa ranskaksi.

Muuta:

Kannattaa ehdottomasti mennä syksyllä eli ensimmäiseksi lukukaudeksi, sillä toinen lukukausi eli kevätlukukausi on vain kaksi kuukautta pitkä IAE Bordeaux'ssa. Koululta tuli viesti tästä vain vähän ennen vaihtoon lähtöä ja Erasmus-vaihdon tulee olla vähintään 3 kuukautta. Lisäksi muut Erasmus-opiskelijat lähtevät yleensä jo vähän vuoden vaihteen jälkeen. Toisaalta tutkinto-opiskelijat ovat kansainvälisiä opiskelijoita, etenkin englanninkielisessä ohjelmassa, joten se ei haitannut tässä tapauksessa. Erasmus-opiskelijoille järjestetään yliopiston kautta erilaisia tapahtumia ja vapaa-ajan toimintaa, jotta voi tutustua muihin vaihto-opiskelijoihin. Sää on selvästi lämpimämpää kuin Suomessa ja jo maaliskuussa alkaa olla lämmintä. Toisaalta kannattaa varautua siihen, että Bordeaux on jokseenkin sateinen, mutta sadekuurot menevät yleensä nopeasti ohi. Elinkustannukset ovat pienemmät kuin Suomessa ja ruoka on halvempaa. Bordeaux'ssa on myös edullisempaa syödä ulkona. Bordeaux on erittäin kaunis kaupunki ja ihmiset ovat todella mukavia ja avuliaita sekä iltaisin on esimerkiksi turvallista kävellä yksin kaupungissa. Bordeaux'ssa on paljon nähtävää, mutta jos haluaa matkustella lähikohteisiin, esimerkiksi Barcelona on lähellä ja sinne on edullista matkustaa.

Vaihdon merkityksellisyys:

Koin tämän Erasmus-vaihdon erittäin merkitykselliseksi työelämän kannalta ja yleisestikin erittäin kannattavana kokemuksena. Vaihtokokemus ehdottomasti kasvatti ja itsenäisti minua ja voin suositella sitä kaikille. Lisäksi vaihto on hieno mahdollisuus tutustua uuteen kulttuuriin ja kulttuureihin, sillä vaihdossa tutustuu moniin uusiin ihmisiin, jotka tulevat eri puolilta maailmaa. Lisäksi kielitaito vahvistuu ehdottomasti vaihdossa, käytetty opiskelukieli etenkin vahvistuu, joten jos haluaa vahvistaa ranskan kieltä, kannattaa harkita ranskankielistä ohjelmaa. Lisäksi vaihdon avulla on mahdollista verkostoitua uusien tuttavuuksien kautta eri puolille maailmaa, mikä on erittäin arvokasta ja siitä on varmasti hyötyä myös myöhemmin työelämän kannalta. Suosittelen vaihtoa ehdottomasti ja Bordeaux'ta vaihtokohteena!

Institut d'Etudes Politiques de Bordeaux, Bordeaux, 04.01.2017 – 12.05.2017

Maa: Ranska

Kaupunki: Bordeaux

Vaihtoaika: 04.01.2017 – 12.05.2017

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Institut d'Etudes Politiques de Bordeaux

Tampereen yliopiston ja oman yksikköni kanssa kaikki sujui hyvin hakuprosessin aikana. Oman yksikköni vastaava oli erittäin avulias vastaamaan hermoiluihini ja Erasmus-toimistolta sain myös aina kaiken tarvittavan avun ja nopeasti. Kohdeyliopiston kanssa oli hieman enemmän ongelmia, esimerkiksi minun oli vaikea saada heiltä selkeitä vastauksia siihen, tuleeko minulla olla jokin ranskan kielen todistus. Lisäksi he kysyivät pariin otteeseen sellaisia dokumentteja, jotka olin jo lähettänyt ja jotka he olivat ilmoittaneet vastaanottaneensa. Lopulta kaikki kuitenkin aina järjestyi, joten tarvitaan vaan hieman ylimääräistä kärsivällisyyttä ja sähköpostien vaihtoa. Kurssitarjonnasta sain informaatiota, mutta vastaanottavan yliopiston kurssiopas oli hyvin pitkälle syksyyn vielä vanhentunut. Tarjolla oli kuitenkin lyhyempi kurssikatalogi josta selvisi, mitkä kurseista järjestetään milloinkin. Kurssioppaat löytyivät helposti Sciences Po Bordeauxin kotisivuilta ja ne lähetettiin minulle myös sähköpostiin ajan myötä. En ottanut erillistä matkavakuutusta, mutta Sciences Po vaati paikan päällä, että kaikki vaihto-oppilaat maksavat 16 euron vakutuuksen siltä varalta, että yliopistolla sattuu jotakin. Tämä kävi kuitenkin ongelmitta, sillä vakuutuksen tarjoajat tulivat yliopistolle ja saimme sen helposti ostettua heiltä. Vaadittavien dokumenttien saamisen kanssa ei ollut ongelmia, sain jopa opiskelijakorttini Aquipassin heti ensimmäisenä päivänä, koska olin lähettänyt passikuvan etukäteen sitä pyydettyä.

Asioiden järjestelyssä pääsin onnekseni helpolla myös siksi, että tunsin etukäteen erään Sciences Po Bordeauxin opiskelijan. Hän oli edellisellä vuonna ollut Tampereen yliopistossa vaihdossa ja olimme tutustuneet ESN:n järjestämässä espanjan kielen ryhmässä. Sciences Po Bordeauxissa toimii Erasmix -niminen vaihto-opiskelijoille toimintaa järjestävä opiskelijajärjestö, joka järjestää jokaiselle vaihto-opiskelijalle 'buddyn', eli tavallaan tuutorin. Minulle ohjattiin 'buddyksi' etukäteen tuntemani tyttö, joka muutenkin oli hoitanut tuutorin roolia ennen nimitystään. Lisäksi järjestö järjesti meille vaihto-opiskelijoille pienimuotoisia juhlia, leffailtoja ja presidentinvaaleja käsitteleviä infotilaisuuksia.

Asunnon hankinnassa en joutunut käymään samaa prosessia kuin muut vaihto-opiskelijat, sillä poikaystävälläni oli jo asunto valmiiksi hankittuna saapuessani kaupunkiin. Sciences Po auttoi kuitenkin asunnon hankkimisessa monia tuttujani, ja lisäksi Erasmixin puheenjohtaja löysi neljälle ystävälleni kimppakämpän sen jälkeen, kun he olivat asuneet airbnb:ssä kuukauden ajan, koska eivät olleet joko saaneet tai halunneet asuntoa CROUS:in opiskelija-asuntoloista. CROUS:in asunnot ovat muuhun hintatasoon suhteutettuna halpoja, mutta sijaitsevat kampuksen läheisyydessä Pessacissa, mikä sijaitsee n. 20-30 min matkan päässä Bordeauxin keskustasta.

Ennen Bordeauxiin lähtemistä olin käynyt edeltävänä syksynä vain ranska 1 -kurssin, joten ranskan taitoni eivät olleet mitenkään vakaalla pohjalla. Siksi siis valitsin myös English Track -vaihtoehdon, jossa kurssit opiskeltiin englanniksi. Intensiivikielikurssina meillä toimi heti orientaatioviikolla kahtena päivänä järjestetyt ranskan tunnint, joihin meidät jaettiin ensimmäisen orientaatiopäivän kielikokeiden perusteella. Oma kokeeni meni vähän liiankin hyvin ilmeisesti, vaikka suullisessa osuudessa en mielestäni saanut paljon mitään järkevää ulos suustani. Minut laitettiin tunnille, jossa taso oli mielestäni aivan liian haastava, sanoisin sen olleen B1-B2 välillä. Kurssien alkaessa seuraavalla viikolla ryhmiä jaettiin vielä hieman, mutta silti pysyin A2-B1 välisellä tasolla mikä toimi erittäin tehokkaana intensiivikurssina alussa. Noin kuukauden jälkeen kuitenkin tunsin, että ranskan kielen taitoihin oli jäänyt niin merkittävä kieliopin ja sanaston aukko, että pyysin siirtoa yhtä tasoa alempaan ryhmään. Ryhmän muihin opiskelijoihin verrattuna tasoni oli kuulemma ehkä vähän

liiankin korkea, mutta itse olin tyytyväinen vaihtamiseen, sillä tunsin itseni näillä tunneilla paljon vapautuneemmaksi luomaan puhetta ja kehityinkin kurssin aikana puhumisessa melko paljon.

Kurssini olivat aiheiltaan hyvin monipuolisia, mutta kaikki opintojani hyvin täydentäviä ja sopiva yhdistelmä kansainvälisiä suhteita, sosiaalitieteitä, historiaa ja kirjallisuutta. Opetuksen laatu vaihteli kurseittain paljonkin, vaihtoni aikana kävin opiskeluaikana sekä parhaan, että huonoimman kurssin. English Trackissa opetusmuoto oli lähes aina luento ja suoritustavat vaihtelivat. Tein monta monivalintakoetta, esseen ja myös yhden suullisen tentin. Kurssien aikana ei pitänyt tehdä mitään muuta kuin ilmestyä luennoille. Itse pidin vaihtelevuudesta, sillä sain kokea monta erilaista opetus- ja suoritustapaa. French Track on kuitenkin luultavasti haastavampi, ainakin sellaisen kuvan sain siihen osallistuneiden puheista.

Bordeaux kaupunkina on erittäin viihtyisä ja erityisesti silloin, kun on vapaa-aikaa. Arki ei ole ihan yhtä hohtoisa joukkoliikenteen takkuilun tai ruuhkien vuoksi. Bordeauxin keskusta on täynnä vanhoja rakennuksia ja kapeita katuja ja sen reunalla joen ranta hyvin viihtyisä. Omia suosikkejani kaupungissa on kuitenkin rikas ja monipuolinen ruokakulttuuri: olen ihastunut libanonilaiseen, kambodialaiseen ja etiopialaiseen ruokaan täällä ollessani. Elinkustannukset ovat hieman Suomea alhaisemmat mutta eivät erityisesti. Ravintolassa voi käydä halvemmalla, mutta juomat ovat mielestäni saman hintaisia. Vain viini on halpaa, sillä se tulee läheltä ja paikalliset ovatkin hyvin ylpeitä alueen viinituotannosta. Julkinen liikenne on hieman halvempi kuin Suomessa. Sää saattaa kuulemma olla erittäin sateinen, mutta itselleni kävi hyvä tuuri ja sateisia päiviä ei kevätlukukauden aikana ollut montakaan. Alkuvuodesta sää oli toki harmaa ja kylmimmillään mentiin jopa -5 asteeseen, mutta maaliskuussa alkoivat jo suomalaisten kesäkelit ja toukokuussa ylitettiin monesti jo helleraja. Ilma on kuitenkin kostea, mikä tekee lämpötiloista aina vahvemman tuntuisen kuin Suomessa.

Matkustelu Ranskassa on halpaa jos matkat varaa hyvin etukäteen. TGV-juna on nopea, kesällä 2017 alkaen Bordeauxista pääsee Pariisiin 2 tunnissa, mutta matkat ovat kalliita jos niitä ei varaa n. 3 kk etukäteen. Itse käytin kimpakyytisovellus Blablacaria paljon ja olin siihen tyytyväinen. Ouibus ja Flixbus tarjoavat joskus suhteellisen halpoja matkoja, mutta matkat kestävät junia huomattavasti pidempään. Ranskalaiset ovat aktiivisia Airbnb:n käyttäjiä, joten majoittuminenkin on edullista. Itse kävin Bordeauxin lähialueiden lisäksi Ranskan Baskimaassa, Rennesissä, Pariisissa ja Lyonissa. Bordeauxista lentävät Ryanair, Easyjet ja Volotea, jotka tarjoavat halpoja lentoja muihin maihin.

Vaikka vaihto ei ollut ensimmäinen kansainvälinen kokemukseni, oli sillä silti täydentävä merkitys osaamiseeni ja erityisesti ranskan kielen kannalta koin sen hyödylliseksi. Lisäksi maana Ranska on ehdottomasti monikulttuurisempi kuin esimerkiksi Espanja, jossa olen ennen asunut. Monikulttuurisuus opetti minulle arkisistakin asioista paljon ja täten olen erittäin tyytyväinen, että valitsin kohteeksi Bordeauxin. Yksi merkittävä oppimani asia oli osa kursseista, joita Sciences Po:ssa kävin. Opin asioita, jotka jopa mullistivat käsitykseni kansainvälisestä politiikasta ja joita harmikseni en ole Tampereen yliopistossa tähän asti oppinut. Osa opettajista puhui erittäin suoraan, mutta asiaa ja itse koin sen erittäin miellyttäväksi, sillä motivaationi koko alalla kasvoi entisestään. Sen enempiä en olisi vaihdoltani voinut edes pyytää.

Institut d'Etudes Politiques - IEP Lyon, Lyon, 03.01.2017 – 10.05.2017

Maa: Ranska

Kaupunki: Lyon

Vaihtoaika: 03.01.2017 – 10.05.2017

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Institut d'Etudes Politiques - IEP Lyon

Yleisesti vaihtoon hakuprosessi oli mielestäni tehty helpoksi opiskelijoille, eikä missään vaiheessa ilmennyt suurempia ongelmia. Informaatio kulki hyvin myös Tampereen yliopiston ja Sciences Pon välillä. Kurssien valitseminen niin aikaisessa vaiheessa kurssikatalogista, joka ei luultavasti edes pidä enää paikkaansa siinä vaiheessa, kun itse pääsee vaihtoon, oli kuitenkin mielestäni hieman outoa. Kuitenkin lähempänä vaihtoa, kun kurssitarjonta oli jo tiedossa, kurssikatalogin löysi kohtuullisen selkeästi. Tässä vaiheessa jäi kuitenkin hieman epäselväksi esimerkiksi se, miten voi mahdollisesti suorittaa ranskan kielen opintoja vaihdossa.

Muuten lähtö sujui kohtuullisen sujuvasti – EU:n sisällä matkustaminen kun on tehty aika yksinkertaisesti. Minulla oli valmiina nuorisomatkatkavakuutus ja kaikkien muiden tarpeellisten dokumenttien saanti onnistui helposti. Matkan varrella huomasin, että ei itse ole ensimmäinen joka menee ERASMUKSEN kautta Ranskaan – käytännön vinkkejä liittyen siihen, mitä on viisasta ottaa mukaan ja mihin on hyvä varautua sai paljon.

Ennen vaihtoon lähtöä ehdin lukea ranskan neljä peruskurssia, sekä puhekurssin ja koin että varsinkin puhekurssista oli paljon apua kun oli lähdössä ranskankieliseen maahan, jossa kaikki pienetkin käytännön asiat tulee hoitaa ranskaksi. Koin että aikaisemmat kurssit olivat olleet hieman liian kielioppi- ja kirjoittamispainotteisia, ja käytännön puhuminen oli jäänyt tämän takia hieman varjoon.

Sciences Po ei järjestänyt suoranaista tutorointia vaihto-opiskelijoille, mutta neuvoa sai kyllä tarvittaessa yliopistolta ja paikalliset opiskelijat olivat myös hyvin auttavaisia. Toki paikalliset tutorit olisivat olleet hyvä asia, sillä siten olisi voinut helpommin integroitua myös paikalliseen opiskelijaporukkaan. Osallistuin ensimmäisten viikkojen ajan intensiivikielikurssille ja se antoi kunnan potkun kielen opiskelemiseen ja huomasin jo parin viikon aikana, että kielitaitoni oli parantunut huomasti.

Asumisen kanssa minulla oli hieman ongelmia. Lähdin vaihtoon niin, että minulla ei ollut vielä tietoa mihin menen asumaan, minulla oli vain väliaikainen asunto alkuun. Sinänsä tämä ei ollut huono päätös, sillä paikan päällä huomasin kuinka ”hämäristäkin” asunnoista saa kunnollisen näköisiä ja oloisia netin välityksellä. Vuokrataso ei ollut hirveän korkea, samalla tasolla kuin esimerkiksi Tampereella. Neuvoisin, että asuntoja kannattaa etsiä toki jo etukäteen, mutta erityinen varovaisuus kannattaa! Kannattaa myös olla tarkka vuokrasopimusten kanssa, sillä Ranskan asuntolaki on hyvin erilainen kuin Suomen.

Opiskelusta Sciences Possa tykkäsin erittäin paljon! Kurssit olivat enimmäkseen todella tasokkaita ja mielenkiintoisia ja sopivan erilaisia kuin mitä olin lukenut Tampereella. Opiskelu oli hieman enemmän koulumaista kuin Suomessa, mutta en kokenut sitä ongelmaksi. Luennot

olivat keskustelevia ja ne kurssit joissa itse olin olivat hieman pienempiä ryhmiä. Opiskelin itse kurssit englanniksi. Kävin kuitenkin kuuntelemassa myös muutaman ranskankielisen kurssin luennoilla ja sen koin hyödylliseksi!

Sciences Po ja Lyon2 -yliopisto tarjosi hyvin harrastusmahdollisuuksia. Tätä varten piti maksaa 20e liikuntamaksu ja mahdollisuudet olivat hyvin laajat. Lisäksi paikallinen vaihtarijärjestö järjesti paljon vapaa-ajan tapahtumia, jotka olivat teemoiltaan hyvin vaihtelevia. Lyon on kaupunkina samaa hintaluokkaa kuin Suomi. Ravintolat ja kahvilat ovat hieman halvempia, mutta esimerkiksi ruokakaupassa käynti on suunnilleen samanhintaista. Kulttuurilla pääsee kylläkin kokemaan halvemmalla! Ranskan byrokratia tuli koettua muutamaankin kertaan ja lopulta ei enää ihmetyttänyt, että simppelinkin asian hoitamiseen tarvitsi paljon virallisia papereita leimoineen. Asiat sai kuitenkin aina hoidettua, vaikka kaikki ei toimikaan aina aivan niin tehokkaasti kuin Suomessa.

Ranskassa matkustelu oli yksi vaihdon parhaita asioita. Lyon oli sijainniltaan ideaali – pääsi helposti niin Pariisiin, Alpeille, kuin rannikollekin. Lisäksi tuli todettua, kuinka helposti ja halvalla eteläisessä ja Keski-Euroopassa pystyy matkustamaan. On useita halpoja bussiyhtiöitä, jotka menevät maiden rajojen yli ja sopivat hyvin opiskelijan kukkarolle. Lisäksi luotijunat kulkevat halki maiden, ne tosin ovat usein hieman hintavampia. Itse kävin Ranskassa kiertelyn lisäksi Italiassa ja Espanjassa.

Olen hoitanut kurssiasiat jo Tampereen yliopiston kanssa, mutta en usko, että ne ovat vielä rekisteröityneet. Minulla ei kuitenkaan ollut muita kuin sivuaineopintoja enää suorittamatta, joten hyväksilukeminen osaksi tutkintoa ei ollut minun kohdallani oleellisinta.

Vaihtoni oli uskomaton kokemus! Kotiuduun Ranskaan nopeasti ja koin päässeeni sisälle maan kulttuuriin ja tapoihin. Lisäksi vaihto tietenkin antaa paljon henkistä pääomaa ja auttaa ymmärtämään muita ihmisiä ja kulttuureita. Vaihto vei eteenpäin merkittävästi pitkäaikaista tavoitettani – ranskan kielen oppimista. Tätä projektia haluan jatkaa ja olen nyt erittäin motivoitunut! Lisäksi koen että ranskan kielen oppiminen ja maassa asuminen tulee olemaan hyödyksi työelämässäni. Minua kiinnostaisi olla Ranskassa töissä myöhemmin elämässäni, ja ranskan kielen osaaminen antaa myös valmiudet työskennellä Pohjois- ja Länsi-Afrikassa, mikä on ollut pitkäaikainen haaveeni.

Kokonaisuudessaan vaihtokokemukseni oli erittäin hieno ja opettavainen! Olen erittäin kiitollinen Tampereen yliopistolle ja ERASMUS:lle että tämänkaltaisia mahdollisuuksia on meille tarjolla!

Institut d'Etudes Politiques - IEP Lyon, Lyon, 03.01.2017 – 03.05.2017

Maa: Ranska

Kaupunki: Lyon

Vaihtoaika: 03.01.2017 – 03.05.2017

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Institut d'Etudes Politiques - IEP Lyon

Lyon on vaihtokaupunkina ihanteellinen: siellä on paljon tekemistä, useita yliopistoja (eli toisin sanoen paljon opiskelijatapahtumia) ja se on loistavalla sijainnilla matkusteluun nähden, mikäli kurssien ohella ehtii. Esimerkiksi, noin kahden tunnin päässä ovat Geneve, Italian raja ja TGV-junalla myös Pariisi. Halpabussiyhtiöt kuten Flixbus ja Ouibus vievät edullisesti moniin eri paikkoihin. Kulinaristeille Lyon on myös oiva valinta: Ranskan ruokapääkaupunki sisältää ravintoita kaikkien makuihin (parhaat tosin löytyvät esimerkiksi petitpaume.com-sivuston avulla). Leivonnaisista Lyonin erikoisuus on tarte praline: lisää omaan bucket listiin! Tapahtumien ja kaupungin ilmapiirin perusteella voin suositella Lyonia!

Kouluna Sciences Po tarjoaa monipuolisia, aika samankaltaisia kursseja kuin Suomessakin (luennot ja kurssin lopuksi tentti). Englanniksi opiskeleville tarjontaa on myös mutta usein vierailevien luennoitsijoiden avulla, joten suoritustavat ja työmäärä saattavat vaihdella näillä kursseilla. Ranskaksi opiskeleville Sciences Pon "erikoisuus" on Cours de Méthode-kurssit, jotka ovat pienryhmäkursseja esitelmineen ja loppuentteineen. Mikäli eri maanosien geopolitiikka kiinnostaa, on se Sciences Po Lyonin erikoisuus ja vahvuus.

Kurssit toimivat muuten hyvin, mutta usein niitä oli peruttu ja tieto vaihtareille tuli vasta viittä minuuttia ennen tuntia kun joku paikallinen sen kysyessä kertoi. Itse opiskelin ranskaksi ja vaikka olenkin tehnyt kandini ranskan kielen tutkinto-ohjelmasta, olivat ranskankieliset kurssit haastavia. Toisaalta, kun koepaperiin kirjoittaa olevansa vaihtari, saa sen arvostelussa anteeksi eikä kannata ottaa paineita läpipääsystä. Opettajat ovat ammattitaitoisia mutta eivät niin asiapitoisia opetukseltaan kuin suomalaiset. Koin, että luennoitsijoita oli helppo lähestyä ja kansainvälisten asioiden toimisto oli aina tavoitettavissa joko toimistoaikoina tai sähköpostitse (tosin kaikkien kanssa pitää muistaa teitillä ja muistaa kaikki mahdolliset kohteliaisuusfraasit jotta saa ystävällisiä vastauksia!). Siellä homma toimi tehokkaasti ja ranskalaisittain monet toimitettavat paperit otettiin tehokkaasti käsittelyyn. Koulun puolesta siis kaikki ok, mutta jos oma ranskan kielen taso epäilyttää, ovat englanninkieliset kurssit myös hyvin mielenkiintoisia. Ainut miinus on, että kurssit ovat usein kolmen opintopisteen kokonaisuuksia jotka mielestäni vastaavat työmäärältään Suomen viiden opintopisteen kursseja. Jos kuitenkin päätyy ottamaan kurssit ranskaksi, luennoille kannattaa mennä aina ja ennen koetta kaveerata ranskalaisten kanssa sen verran että saa joltakin muistiinpanot kertausta varten. Koulu myös tarjoaa muutaman diplomin erilaisine kursseineen suoritettavaksi mikäli haluaa, mutta kannattaa huomioida että esimerkiksi "French and European Studies" ei ainakaan salli kuin englanninkielisiä kursseja.

Asuntoa etsiessä kannattaa olla tarkkana. Lyonissa on tarjolla Crousin tarjoamia asuntoloita mutta myös "yksityisiä" opiskelija-asuntosäätiöitä (joihin kannattaa varautua maksamaan monen kuun vuokra takuuna). Kummatkin ovat hyvin varmoja vaihtoehtoja mutta kannattaa varautua täyttämään monenlaisia papereita etukäteen. Itse etsin asuntoa Facebookin asunto- ja kimppekämpäryhmistä ja löysin vanhan pariskunnan tarjoaman huoneen heidän yläkerrastaan. Suosittelen kuitenkin, että muuttaa sellaiseen asuntoon jossa vuokranantajat eivät itse asu. Ei myöskään kannata jättää asunnon etsintää paikan päälle, sillä Lyonin asuntotilanne on todella tiukka (etenkin syksyllä ja vuodenvaihteessa kun opiskelijat ovat juuri asettuneet). Jos kuitenkin jää, voi joutua muuttamaan useasti ja asumaan lyhyen ajan Airbnb-vaihtoehtoissa. Lyonin vuokrataso on yksityisellä jopa huoneesta kimppekämpässä noin 400 eurosta ylöspäin, asuntosäätiöissä huomattavasti halvempaa riippuen toki asuntotilanteesta. Jos menet Sciences Po:hon, suosittelen etsimään seitsemännestä kaupunginosasta. Julkiset tuki kulkevat hyvin (metro, tram, bussit) mutta helpottaa koulussa käyntiä kun asuu lähellä, sillä luentoja saattaa joskus olla aamuisin ja jatkua parin tunnin

tauon jälkeen iltaan saakka. Liikennekortti TCL maksaa kuussa opiskelijalta 31 euroa. Muutoinkin kulut elämiseen ovat hieman kalliimmat kuin Suomessa, joten siihen kannattaa varautua, esimerkiksi ruokakaupassa on hieman kalliimpaa kuin Suomessa (paitsi tietenkin viinin ja patongin suhteen).

Ranskan kielen kanssa kannattaa tehdä paljon töitä ennen kuin lähtee reissuun! Paikallisiin opiskelijoihin on näin helpompi tutustua. Mukaan kannattaa lähteä erilaisiin "kerhoihin" tai muuhun harrastetoimintaan tutustuakseen paikallisiin. Itse aloitin jalkapallon uudestaan ja vietin mahtavia hetkiä joukkueen kanssa! Sciences Po:ssa on aktiivisempi opiskelijajärjestökulttuuri kuin muissa Lyonin yliopistoissa ja suosittelen myös osallistumaan niihin kieltä parantaakseen. Mikäli se jännittää, on esimerkiksi Melting Sciences Pot suunnattu nimenomaan vaihtareille ja paikallisille kulttuurienvaihtamiseen. Muutenkin kannattaa osallistua Sciences Pon järjestämiin soirée-iltoihin (vastaavat suomalaisia opiskelijabileitä mutta suunnattu vain Sciences Pon opiskelijoille).

Kaiken kaikkiaan, voin suositella Lyonia! Jos haluat matkustaa ja nähdä vaihdon aikana Eurooppaa, Lyon on myös ihanteellinen sijainniltaan. Jos haluaa todellisen ranskalaisen kokemuksen, kannattaa valita Lyon.

Institut d'Etudes Politiques - IEP Lyon, Lyon, 03.01.2017 – 10.05.2017

Maa: Ranska

Kaupunki: Lyon

Vaihtoaika: 03.01.2017 – 10.05.2017

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Institut d'Etudes Politiques - IEP Lyon

Vaihtoon lähteminen juuri Ranskaan oli ollut toivelistallani jo lukioikäisestä saakka ja vihdoin yliopistossa se oli minulle mahdollista yliopiston Erasmus-rahoituksen sekä opintotuen vuoksi. Ranska oli luonnollinen valinta, sillä olin lukenut kieltä muutamia kurseja lukiossa sekä jatkanut opintoja yliopistossa. En käynyt erillistä kielikurssia ennen vaihtoa, mutta heti kun saavuimme tammikuun alussa Lyoniin, saimme intensiivisen kymmenen päivän kielikurssin Sciences Po:n puolesta, minkä koin erittäin hyödylliseksi.

Lyon osoittautui mahtavaksi vaihtokaupungiksi! Vaihdon etukäteisjärjestelyt Suomessa sujuivat jouhevasti, mutta syksyllä muiden kurssien ja kandin päällä ollessa piti olla tarkkana, että jokainen lomake tuli lähetettyä ja vakuutukset otettua. Onneksi Lyonin kansainväliset koordinaattorit olivat hyvin aktiivisia ja ottivat yhteyttä sekä muistuttelivat etukäteen lomakkeiden dedlineista. Paikan päällä vaihto-oppilaille järjestettiin Sciences Po:n puolesta ensimmäisenä perehdytysviikkona esimerkiksi kaupunkikierros ranskaksi opastettuna sekä Sciences Po toivotti omalla tilaisuudellaan vaihtarit tervetulleiksi. Mielestäni oli tärkeää olla mukana ensimmäisen kymmenen päivän kielikurssilla, sillä siellä pääsi tutustumaan heti alkuun helposti muihin. Tutor-toimintaa Sciences Po Lyonilla ei ole, mutta

opiskelijatoimintaan mukaan kannattaa hakeutua esimerkiksi koulun erilaisten vapaa-ajan organisaatioiden kautta. Esimerkiksi jalkapallotoimintaa ja erilaisia kulttuurikerhoja yliopistolta löytyi. Näistä sai infoa Sciences Po:n vaihdon aloitustilaisuudessa.

Vaihdon alkuhankaluudet olivat asunnon löytämisessä, sillä olimme muutaman ystäväni kanssa lähteneet Lyoniin ilman asuntoa. Ajattelimme sen löytymisen olevan helpompaa paikan päällä, kun pääsee tapaamaan kämppiksiä. Ensimmäiset viikot menivätkin airbnb:ssä ja ahkerasti erilaisia Facebook-asuntosivustoja sekä Carte de Coloc -sivustoa selaillessa. Asunnon hankkiminen oli työlästä, mutta kehitti heti alkuun hyvin kielitaitoa ja pitkää pinnaa. Suosittelen kuitenkin etsimään asuntoa jo hyvissä ajoin paria kuukautta ennen vaihtoa Suomesta käsin. Lyonissa asuntotilanne ei ole hirveän hyvä ja kimppakämppiin on paljon kilpailua, jossa helposti vain lyhyen aikaa asuntoa tarvitsevat karsiutuvat. Asuntojen kunnossa on myös hyvä olla tarkkana, mikäli itsellä on esimerkiksi ongelmia homeen kanssa. Hakemisessa kannattaa olla aktiivinen ja avoin sekä kannattaa mielellään aina soittaa asuntoilmoituksen perään, jotta jäisi mieleen. Ranskassa monesti vaaditaan vuokrasopimuksessa ranskalaisia vuokran takaajia, mutta mahdollisesti esimerkiksi Suomessa asuvat vanhemmatkin voivat kirjeellä sitoutua takaamaan vuokraa. Lyonissa ehdimme asua väliaikaisesti kolmessa eri asunnossa, sillä asunnon löytäminen alkuun oli hankalaa. Loppujen lopuksi löysin ystäväni kanssa ihanana vuokra-asunnon vanhan kaupungin laidalta, mikä oli ihana palkinto kaikelle asuntosäätämislle, mitä alkuvaihdosta oli kokenut.

Lukujärjestyksen laatiminen Sciences Po:ssa vaihtarille oli melko kankeaa, jos ei omannut vielä riittävää kielitaitoa ranskasta ja voinut suorittaa kursseja ranskaksi. "Certificate of French and European Studies" -ohjelmassa oli mielenkiintoisia kursseja mm. arabiyhteiskunnista sekä imperiaalisista, mutta kurssit kävin englanniksi. Lukujärjestykseen kuului melko paljon kursseja, jos halusi suorittaa koko "certificate" ohjelman. Ohjelmaan onneksi kuului kolme kertaa viikossa järjestettävä ranskan kielitunti, joka kehitti taitoja myös huomattavasti eteenpäin. Kielikurssilla oli myös valitettavasti hyvin eritasoisia opiskelijoita, mikä välillä jarrutti etenemistä. Elämässä koulun ulkopuolella tuli kuitenkin opittua suurin osa karttuneesta kielitaidosta. Kankeus ohjelmassa näkyi siinä, että kursseja ei saanut ottaa ranskankielisistä kursseista, jos oli valinnut kielikurssin ja "Certificate of French and European Studies" -ohjelman. Mielestäni opiskelu oli hyvin koulumaista ja tapahtui pienemmissä ryhmissä kuin aiemmin yliopistossa olin tottunut. Siitä oli toki hyötyäkin. Melko suurella osalla englanninkielisen ohjelmani kursseista suoritustapa oli vain luentoihin perustuva esse, mikä tuntui myös helpolta tavalla suorittaa kurssit.

Opiskelijaelämä Lyonissa oli elävää. Vaihtarit järjestivät keskenään suurimman osan ohjelmasta, joten ryhmähenkeä ja aktiivisuutta tarvitaan, kun tutor-järjestelmää ei ole. Vaihtarit perustivat aktiivisesti WhatsApp-ryhmiä ja tapaamisia sovittiin siellä. Vapaa-ajan toiminnassa yksi Lyonin hyvä puoli on erittäin edulliset koulun liikuntapalvelut. Kevätkauden perusmaksu oli 20€ ja valikoima oli laaja tanssi- ja joogatunneista aina ratsastukseen tai lasketteluun asti. Lyon kaupunkina oli mielestäni erittäin sympaattinen ja kaunis. Ihmiset puhuivat mielellään ranskaa asioidessani, joten kielitaitoa oli helpompi kartuttaa kuin Pariisissa. Lyonissa on paljon historiaa, johon kannattaa ehdottomasti perehtyä. Kaupungissa on kaksi jokea, jonka varsille keväällä kaupunkilaiset kerääntyivät viettämään aikaa. Lenkkeilymaastoja löytyi helposti Lyonista löytyvästä Ranskan suurimmasta puistosta Parc de la Tête d'Orista sekä Fouvrierin kukkulalta, jonka päällä sijaistaa yksi Ranskan kauneimmista

kirkoista, katolilainen basilika Fouvriere. Suomalainen mölkky-peli on ainakin Pariisissa ja Lyonissa kovassa nosteessa, joten esimerkiksi pelin Suomesta mukana tuominen ja muille opettaminen olisi varmasti hauskaa ajanvietettä.

Vaihtokokemus oli mahtava ja koen sen kasvattaneen itseäni merkittävästi. Myös harjoittelupaikka vahvistui Lyonissa kartuttaman ranskankielen myötä. Vaihdossa kannattaa pysyä aktiivisena ja kerätä vapaa-ajalle mielekästä tekemistä. Itse koin, että liikunta ja uusien ihmisten tapaaminen sekä Suomessa vähälle jäänyt ”oma aika” pääsivät korostumaan vaihdossa. Kun halusin levätä, niin harjoitin kielitaitoa esimerkiksi Netflix-sarjojen, musiikin ja kirjojen avulla. Myös paikallisiin teatteriesityksiin sekä konsertteihin kannattaa osallistua. Kävin katsomassa myös paikallisen jalkapallojoukkueen Olympic Lyonin ottelua Lyonin areenalla. Myös matkustelu vaihdon aikana oli mieluisaa ja Pariisissa tuli käytyä useita kertoja halpojen bussien ja junalippujen avulla. Annency, joka on todella kaunis kylä lähellä Alpeja, oli yksi suosituimpia vaihtareiden viikonloppureissukohteita, samoin kuin Barcelona, johon Lyonista matkusti kätevästi yöbussilla. Suosittelen lämpimästi vaihtovuotta Lyonissa! Kaupungista tuli itselleni hyvin merkityksellinen sekä koin, että vaihtarina oli mahdollista saada paljon irti kyseisessä ympäristössä ja yliopistossa. Vaihtoon lähtö oli ehdottomasti yksi yliopisto-opintojen huippukokemuksia, ja kansainvälisen kokemuksen näen erittäin tärkeänä niin opiskelun kuin henkilökohtaisten ominaisuuksien kehittäjänä!

Institut d'Etudes Politiques de Rennes, Rennes, 03.01.2017 – 18.05.2017

Maa: Ranska

Kaupunki: Rennes

Vaihtoaika: 03.01.2017 – 18.05.2017

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Institut d'Etudes Politiques de Rennes

Hain vaihtoon Ranskan Rennesiin vasta täydennyshakukierroksella syksyllä. Oma yksikköni YKY ei tarjonnut juurikaan vaihtokohteita Ranskassa / ranskankielisissä maissa, mutta JKK:n politiikan tutkimuksen tutkinto-ohjelmassa niitä oli runsaasti tarjolla. Koska olen lukenut politiikan tutkimusta sivuaineena, minut onnekseni hyväksyttiin vaihto-opiskelijaksi politiikan tutkimuksen vaihtokohteeseen. Pohdin pitkään parin eri kohteen välillä, mutta Rennes ja Bretagne kiinnostivat eniten, eivätkä vähiten englanninkielisen ohjelman ja kaupungin sijainnin puolesta.

Etukäteisjärjestelyt Suomessa sujuivat nopeasta aikataulusta huolimatta hyvin: sain kohdeyliopistosta informaatiota sähköpostitse sujuvasti ja JKK:n Erasmus-koordinaattori auttoi minua ystävällisesti etukäteisjärjestelyiden kanssa. Ainoa outous oli, että sain Ranskasta noin kaksi viikkoa ennen lähtöä listan todistuksista (mm. lääkärintodistus ja ranskaksi käännetty syntymätodistus), jotka minun piti hankkia ennen lähtöä. Sain kiireesti virastoihin soittelemalla ja YTHS:n avustuksella asiat hoidettua, mutta loppujen lopuksi en edes tarvinnut kaikkia todistuksia (syntymätodistuksen toimitin kun anoin paikallista

asumistukea eli CAF:ia). EU:n sisältä tuleva vaihto-opiskelija voikin olla mielestäni suhteellisin levollisin mielin Ranskassa byrokratiaan liittyvien ongelmien suhteen. Pidensin matkavakuutukseni kattamaan koko vaihdon ajan, mutta muita lisävakuutuksia en ottanut.

Olin ennen lähtöä tutustunut kohdeyliopiston englanninkielisen ohjelman menneiden vuosien kurssitarjontaan. Tulevan lukukauden kurssitarjonta lähetettiin opiskelijoille sähköpostitse muistaakseni hyvissä ajoin. Englanninkielisessä ohjelmassa kursseja ei saa valita vapaasti, vaan vaihto-opiskelijan tulee seurata valmista opetusohjelmaa, mutta kurssit kuulostivat suhteellisen mielenkiintoisilta ja monipuolisilta, joten en ajatellut sen olevan ongelma. Ranskankielisessä ohjelmassa taas opiskelija saa valita lähes mitä tahansa kursseja. Olin ennen lähtöä opiskellut ainoastaan viisi kurssia kielikeskuksella (ranskan alkeiskurssit 1-5), joten en kokenut minulla olevan missään nimessä valmiuksia opiskella ranskaksi. (Myöhemmin päädyin kuitenkin vaihtamaan ranskankieliseen ohjelmaan.) En osallistunut millekään erilliselle kielikurssilla Tampereen yliopistossa enkä muuallakaan. Mielestäni kielikeskuksen tarjonta oli erittäin riittävää tarjoamaan selviytymistasoisen ranskankielentaidon ennen lähtöä.

Lensin Ranskaan suoraan CDG:n kentälle Pariisiin, mistä otin suoran junan Rennesiin. Myös muita vaihtoehtoja on: Pariisin ja Rennesin välillä kulkee edullisia busseja ja junan voi myös ottaa Montparnassen asemalta. Itse olin kuitenkin mukavuudenhaluinen enkä ollut valmis lähtemään seikkailemaan Pariisin metroon yli 30 kiloisten matkatavaroideni kanssa. Ostin junalipun vain noin viikko ennen lähtöä, joten sen hinta oli hyvin kirpaiseva (noin 70e). Suosittelenkin ostamaan junaliput (varsinkin pitkänmatkan TGV-liput) hyvissä ajoin tai ainakin tarkkailemaan hintakehitystä. Yksi mahdollisuus on myös ostaa lento Rennesin lentokentälle asti.

Institut d'Études Politiques de Rennes eli tuttavallisemmin Sciences Po Rennesin kansainvälinen opiskelijayhdistys Zephyr järjestää aktiviteettia vaihto-opiskelijoille ja kansainvälisyydestä kiinnostuneille, mutta yhdistyksen jäsenillä oli juuri tenttiviikot tammikuun orientaatioviikkojen aikana, joten heiltä ei integraatiotukea alussa juurikaan saanut. (Syksyllä asia oli ilmeisesti täysin päinvastainen.) Olin ilmoittanut aikaisemmin sähköpostitse toivovani omaa tuutoria, ja sellainen onneksi tulikin minua vastaan Rennesin juna-asemalle. Hän auttoi minua myös seuraavana päivänä, kun etsimme yhdessä opiskelija-asuntolan, lähimmän ruokakaupan yms. Paljoa aikaa hänellä ei kuitenkaan tenttien vuoksi ensimmäisinä viikkoina ollut. Orientaatioviikot kestivät kaksi viikkoa ja tuota aikana meillä oli joitakin infoiskuja mm. vakuutuksista ja kurssivalinnoista. Suurin osa tuosta ajasta kului kuitenkin ranskan intensiivikielikurssilla, jota oli kaikilla 6 tuntia päivässä kahden viikon ajan. Kurssi kyllä aktivoi ranskan kieltä, mutta se oli mielestäni pedagogisesti hyvin keskinkertainen enkä kokenut oppivani paljoakaan. Tuntui, että opettaja oletti jo kaikkien osaavan ranskaa suhteellisesti sujuvasti tai jos asia ei ollut näin, meidän oletettiin tekevän töitä sujuvan tason saavuttamiseksi kurssin ulkopuolella. Kurssilla ei käyty läpi kielioppia tai muuta juurikaan, vaan sen sisältö oli suurelta osin suullisia harjoituksia. Kurssi myös opetettiin kokonaisuutena ranskaksi, joten kyseessä oli heitto suoraan kylmään veteen.

Orientaatioviikkojen aikana tein loppukevääseeni liittyvän tärkeän päätöksen: nähtyäni kuinka moni muista vaihto-opiskelijoista aikoi opiskella ranskankielisessä ohjelmassa, vaikka heidän kielitaitonsa ei ollut juurikaan omaani parempi, päätin itsekin rohkaistua, ja anoa ohjelman vaihtoa. Päätös oli oikea: tutustuin ranskalaisiin opiskelijoihin ja sain paremmin tutkintooni sopivia kursseja. Ennen kaikkea opin ranskaa joka päivä ja kielitaitokin kehittyikin

kevään aikana A2-tasolta B2-tasolle varmasti pitkälti juuri ohjelman vaihtamisen seurauksena. Suositellenkin kaikkia jatkossa Rennesiin lähteviä opiskelijoita harkitsemaan ranskankielistä ohjelmaa, jos tuntuu, että kielitaito on edes A2-tasolla ja jos kielen oppimiseen on motivaatiota. Ranskankielinen ohjelma on suhteellisen vaativa eikä hyviä arvosanoja saa helpolla, mutta toisaalta tentit ovat vasta aivan lopussa ja viisi kuukautta ranskankielisessä ympäristössä on tehokas tapa oppia kieli, jos alkeet osaa jo maahan saapuessa.

Asumisen kanssa minulla ei ollut ongelmia: sain asunnon paikallisen opiskelijajärjestö Crousin kautta. Asuin Sévignéssä, opiskelija-asuntolassa, joka sijaitsee Sciences Po:n lähellä noin 10 minuutin kävelymatkan päässä. Huoneet olivat erikokoisia, mutta minulla kävi tuuri ja sain yhden suurimmista huoneista, joka sekään ei ollut kovin tilava. Vuokrataso oli kaikille sama, noin 250 e/kk. Mielestäni sijainti ja huoneiden hyvä kunto huomioon ottaen hinta oli hyvä. Huone sisälsi kirjoituspöydän, kaapistoja ja hyllykköjä, jääkaapin ja pienen kylpyhuoneen. Alakerrassa oli opiskeluhuoneita ja pesutupa, jossa saattoi pientä maksua vastaan pestä ja kuivata pyykkejä. Kerroskeittiöitä oli yksi jokaisessa kerroksessa ja ne olivat useimmiten suhteellisen siistissä kunnossa. Sain keittiötarvikkeita eräältä jo Sévignéssä asuvalta vaihto-opiskelijalta, mikä auttoi hurjasti. Lisäksi ostin osan keittiötarvikkeista ja muista asumiseen tarvittavista tavaroista IKEA:sta (minne pääsee melko kätevästi julkisilla, vaikka se hieman kaupungin laidalla sijaitseekin). Myös Zephyr toimii linkkinä entisten ja uusien vaihto-opiskelijoiden välillä ja heiltä kannattaakin kysellä tavaroita.

Olen sosiologian pääaineopiskelija ja vaikka Sciences Po on ns. virallisesti politiikan tutkimuksen korkeakoulu, tarjoaa se opiskelijoille (ranskaksi) kursseja politiikan tutkimuksen ohella historiasta, sosiaalitieteistä, laista ja taloudesta, opiskelijoiden laaja-alaiseen osaamiseen tähdäten. Opetus oli lähes yksinomaan luento-opetusta: ensimmäisten vuosien kurssit olivat amfiteatterissa pidettäviä massaluentoja, neljännen vuoden kurssit taas usein pienempiä seminaareja. Keskustelua kursseilla syntyi vain harvoin, eikä suutaan tarvinnut avata ranskaksi kertaakaan tunneilla, jos ei välttämättä halunnut. Luentomuistiinpanot sai ystävällisiltä ranskalaisilta sekä Zephyrin jäseniltä, joten niiden tekemisestä ei tarvinnut stressata. Opetuksen taso oli useimmiten hyvä ja kurssit mielenkiintoisia, vaikka luennoitsijoilla olikin erilaisia lähestymistapoja vaihto-opiskelijoita kohtaan. Osa otti heidät selvästi huomioon luennoilla, toiset taas eivät tuntuneet tiedostavan heidän olemassaoloon. Opettajat auttoivat kuitenkin yleensä mielellään, jos heitä lähestyi tunnin jälkeen ja vaihto-opiskelijat saivat usein erivapauksia tenttien ja muiden suoritusten suhteen. Ainut mikä opetuksessa todella ärsytti, oli sen yksipuoleisuus: opettajat lukivat yleensä suoraan paperista ja opiskelijat kopioivat kaiken sanasta sanaan tietokoneillaan. Luennot tuntuivatkin usein puuduttavilta kaksituntisilta sanelusessioilta.

Omat kurssini vaativat esseen kirjoittamista (osa oli lyhyitä parin sivun esseitä, toisissa vaadittiin jopa 10 sivua) ja loppukoetta, joka oli joko suullinen tai kirjallinen. Lisäksi vaihto-opiskelijoilla oli pakollinen koko lukukauden kestävä kielikurssi sekä histoire & civilisation française –kurssi, joka koostui luennoista ja seminaarista. Seminaariin tuli jokaisen valmistella exposé (tietynlaista tarkkaa rakennetta seuraava 20 minuutin suullinen esitelmä Ranskan historiaan liittyvästä aiheesta), joka oli hyvin stressaava kokemus. Sciences Po:ssa ei juurikaan positiivista palautetta saanut, mutta kritiikkiä sitäkin enemmän. Se kuitenkin kuuluu ilmeisesti opetustyyliin, koska itse sain mm. runsaasti kritiikkiä omasta exposéstani, mutta loppuarvosana oli siitä huolimatta hyvä. Opettajien suoriakin kommentteja ei siis kannata ottaa liian kirjaimellisesti, vaan tulee ymmärtää niiden kontekstisidonnaisuus: opettajan auktoriteettia kun ei ole tapana kyseenalaistaa. Oppimateriaaleja oli hyvin saatavilla

kampuksen (joka koostui yhdestä pienehköstä rakennuksesta) kirjastosta. Myös tietokoneita löytyi hyvin ja tulostaminen toimi hyvin opiskelijakortilla hintaan 5 snt/tuloste. Langaton nettiyhteys kampuksella oli melko heikko, mutta pakon edessä sillä tuli toimeen. Opiskelu Sciences Po:ssa oli hyvin koulumaista, johtuen varmaan myös siitä, että opiskelijat ovat Suomessa totuttua nuorempia, jopa 17-vuotiaita. Useimmat heistä tuntuivat kuitenkin hyvin kypsiltä ikäisekseen. Moni oli innokas tutustumaan eksoottiseen vaihto-opiskelijaan ja parantamaan englanninkielentaitoaan tai vaihtoehtoisesti kuulemaan, miten hyvin vaihto-opiskelija hallitsee ranskan. Kävin kurssini ranskaksi, lukuun ottamatta yhtä African studies -kurssia englanninkielisessä ohjelmassa (ranskankielisen ohjelman opiskelijat ovat oikeutettuja ottamaan yhden kurssin myös englanniksi). Kurssini olivat onnistuneita sekoituksia politiikan tutkimuksesta ja sosiaalitieteistä, kuten Mouvements sociaux et action publique sekä Migrations internationales. Kurssien sanasto oli haastavaa ja luentoja oli lähes mahdotonta seurata, mutta kuukausien aikana kielitaito kehittyi ja koska luentomuistiinpanot sai suoraan ranskalaisilta, tentteihin oli suhteellisen helppo opiskella ajan kanssa. Lämpäisin lopulta hieman yllättäen kaikki kurssini ja sain Attestation d'études politiques –sertifikaatin, jonka saa jos suorittaa vähintään 30 opintopistettä, joiden keskiarvo on vähintään 10/20.

Sciences Po:n oma yliopistorakennuksen vieressä sijaitseva ruokala on pieni ja ruoan taso hintaan nähden (3,65e) heikko. Kävinkin yleensä lounaalla joko läheisessä oikeustieteellisen tiedekunnan ruokalassa tai hain lounasta ranskalaisten tavoin boulangeriasta. Kahvilaa kampuksella ei ollut, mutta ilmeisesti sellainen on tarkoitus avata ensi vuoden aikana. Sää Rennesissä on aivan oma lukunsa: sadetta riittää, mutta niin riittää aurinkoakin. Säätilat vaihtelivat sateesta paisteeseen parhaassa tapauksessa parin minuutin välein. Tammi-helmikuussa oli kylmää ja koska yliopistorakennus on vanha ja kolea, luentosalissa sai istua talvitakki päällä ja hytistä siitä huolimatta. Kevät saapui kuitenkin ajoissa ja sää lämpeni nopeasti, saavuttaen kesäiset lämpötilat jo maaliskuussa. Elinkustannukset Ranskassa ovat suunnilleen Suomen tasoa: ruokakaupassa käyminen ja ulkona syöminen on useimmiten edullisempaa, mutta esim. junaliput kalliimpia. Rennes on Bretagne'n eläväinen pääkaupunki, ja tekemistä löytyykin pienestä koosta huolimatta paljon itse kaupungissa kuin muuallakin Bretagnessa. Kaikki on helposti saavutettavissa ja ihmiset ovat erittäin ystävällisiä. Bretagne on huikeaa seutua rannikoineen, kalliioineen ja pienine sympaattisine kaupunkeineen. Myös yhteydet Pariisiin ovat sujuvat ja lippuja on mahdollista saada hyvinkin edullisesti. Itse hankin SNCF:n Carte Jeune:n, joka maksoi 50e mutta jolla sai ostaa junalippuja edullisemmin.

Nautin Rennesissä asumisesta ja ranskalaisesta arjesta kovasti. Myös bretagne'laisten vahva paikallisidentiteetti ja paikalliset bretonin ja gallon kielet toivat oman lisänsä vaihtokokemukseen. Suosittelenkin Rennesiä ehdottomasti vaihtokohteeksi jokaiselle, joka kaipaa sukellusta ranskalaisen korkeakoulujärjestelmän koukeroihin, haluaa kokea aidon bretagne'laisen / ranskalaisen elämänmenon, on valmis opiskelemaan ranskaksi tai mahdollisesti englanniksi kurssitarjonnasta riippuen ja joka viihtyy Sciences Po:n kaltaisessa pienessä yhteisössä. Kevät Rennesissä oli ehdottomasti lähtemisen arvoinen ja kielitaidon lisäksi vieraaseen kulttuuriin hyppääminen oli kasvattava kokemus, josta uskon olevan hyötyä myös tulevaisuudessa.

Universite Rene Descartes - Paris V, Paris, 01.10.2016 – 13.01.2017

Maa: Ranska

Kaupunki: Paris

Vaihtoaika: 01.10.2016 – 13.01.2017

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universite Rene Descartes - Paris V

Osana johtamisen jatko-opintojani halusin opiskella Ranskassa syyslukukauden 2016. Toivoin voivani tutustua ranskalaiseen yliopistomaailmaan ja edetä opinnoissani samalla asuen avopuolisoni kanssa Ranskassa. Pariisin Rene Descartes yliopisto vaikutti sopivalta vaihtoehdolta, sillä tutustuin etukäteen heidän kurssitarjontaansa ja koulutusohjelmaan (Éthique et Organisations), joka sopi väitöskirjani aiheeseen. Suunnittelin opintoja hakuprosessin aikana koulutusohjelmassa mainittujen kurssien pohjalta, mutta en tiennyt kurssien ajankohtia vielä tuolloin. Pyysin tietoja etukäteen kohdeyliopistosta, mutta en saanut pyyntööni vastausta. Vasta elokuun lopulla, kun opintojen oli pian tarkoitus alkaa, saimme tietoon lopullisesti mitä kursseja järjestetään milloinkin, kun virallinen opinto-ohjelma julkaistiin. Sain myös vasta paikan päälle saapuessani tietää, että edistyneemmät maisteritason kurssit eivät olleet avoimia vaihto-opiskelijoille. Tämä ei haitannut onneksi tilanteessani, jossa tarkoitus oli pääasiassa tehdä itsenäisesti väitöskirjatyötä. Jouduinkin tekemään alustavaan opiskelusuunnitelmaani melko paljon muutoksia väitöskirjatyöni priorisoinnista sekä sopivien kurssien puuttumisesta johtuen.

Paikan päällä sain henkilökohtaista opastusta minulle mahdollisten kurssien valinnasta. Vaihto-opiskeluista vastaavat henkilöt auttoivat minua ja rohkaisivat myös olemaan suoraan yhteydessä professoreihin niiden kurssien osalta, joille minulla ei välttämättä olisi oikeutta päästä. Paikan päällä minulle selvisi myös, että yliopisto edellyttää oikeusturva- ja vastuuvakuutusta (kotivakuutuksen osana yleensä). Sain sen voimaan itselleni soittamalla vakuutusyhtiöni, joten asia hoitui helposti jo kohdemaahan asetuttuani.

Saavuini kohdemaahan vasta lokakuun alussa väitöskirjaani liittyvien haastattelujen vuoksi, jotka minun tuli tehdä Suomessa. Tästä johtuen en osallistunut vaihto-opiskelijoille järjestettäviin perehdytystilaisuuksiin, mutta sain niistä tietoa yhteisen sähköpostituksen kautta. Koko vaihdon ajan saimme tietoa kursseista sekä ajanviettomahdollisuuksista sähköpostitse. Vaihto-opiskeluista vastaavat henkilöt olivat hyvin tavoitettavissa sekä toimistolla että sähköpostitse koko vaihdon ajan.

Rene Descartes vaikutti olevan hyvätasoinen yliopisto, ja oli mahdollista huomata sen painotus oikeustieteisiin. Johtamisen oppiaineet vaikuttivat myös mielenkiintoisilta, mutta jatko-opintovaiheeseen nähden hyvin perusopintojen tasoisilta kursseilta. Päädyin lopulta suorittamaan ainoastaan yhden kurssin tutkimustyön ja aikatauluristiriitojen vuoksi. Kurssi oli kansainväliseen kauppaan ja diplomatiaan liittyvä, johon ei loppujen lopuksi liittynyt tenttiä vaan noin 30 sivun mittainen ryhmä- tai yksilötyö. Kurssi järjestettiin ranskan kielellä, mutta sain tehdä kurssityön englanniksi. Kurssia oli haasteellista mutta mahdollista seurata ja opinkin paljon uutta sanastoa uudelta aihealueelta. Erytysmainintana on sanottava, että professorit olivat erittäin asiantuntevia, joustavia ja ystävällisiä.

Paikalliset opiskelijat olivat myös kiinnostuneita vaihto-opiskelijoista ja olisi ollut helppoa luoda ystävyysyhteistyötä vaihdon aikana. Opiskelijat olivat kuitenkin itseäni nähden erittäin nuoria muodostaen hyvin homogeenisen nuorten opiskelijoiden joukon. Petyin hieman myös kampuksella opiskelumahdollisuuksiin. Tutkimustyöhön varattu kirjasto oli suljettu vaihtoni aikana, ja ns. lukusali oli pieni ja kuuma, joten jäin harvoin tekemään tutkimustyötäni kampukselle.

Malakoffissa sijaitseva kampus oli kuitenkin miellyttävä ja seutuna mukava. Olisin itse tosin käynyt mieluummin Pariisin keskustan kampuksella opiskelemaan, missä hoidettiin ainoastaan pakolliset hallinnolliset ilmoittautumistoimenpiteet. Kannattaa myös suunnitella tarkkaan missä asuu, sillä välimatkat voivat olla yllättävänkin pitkiä. Kursseja järjestetään myös paljon iltaisin, joten on hyvä miettiä, miten iltaisin haluaa liikkua julkisilla liikennevälineillä. Itselläni oli jo etukäteen järjestetty asuminen Pariisin liepeillä sijaitsevassa kaupungissa (Meaux), josta kampukselle kesti yli tunnin suuntaansa. Henkilökohtaisesti se on itselleni liian pitkä aika matkoihin käytettäväksi.

Kaiken kaikkiaan vaihto oli jatko-opiskelijan näkökulmasta pettymys. Mahdollisesti toisenlaisissa olosuhteissa ja omaa aktiivisuutta hyödyntäen olisi vaihtojaksosta voinut saada paljon enemmän irti. Minulle jäi tunne, että professoreihin olisi voinut luoda henkilökohtaisesti suhteita ja päästä kursseille, jotka olisivat olleet paremmin itselle sopivia. Valitettavasti minulla ei ollut siihen aikaa. Voin kuitenkin nähdä, että perusopintovaiheessa olevalle opiskelijalle tällä yliopistolla on paljon tarjottavaa. Itselleni jäi hyvä mieli kokemuksesta joka tapauksessa – sain tutustua ranskalaiseen yliopistomaailmaan, opin uutta, sain harjoittaa rakastamaani kieltä ja pääsin lukemaan ja kirjoittamaan Pariisin kahviloihin.

Institut d'Etudes Politiques de Bordeaux, Bordeaux, 05.09.2016 – 16.12.2016

Maa: Ranska

Kaupunki: Bordeaux

Vaihtoaika: 05.09.2016 – 16.12.2016

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Institut d'Etudes Politiques de Bordeaux

Palasin juuri opiskelijavaihdosta Ranskan Bordeaux'sta, enkä parempaa kokemusta olisi voinut toivoa! Valitsin Ranskan, sillä olen aina ollut kiinnostunut maan kielestä ja kulttuurista. Bordeaux valikoitui muiden kaupunkien joukosta sillä perusteella, että kyseessä ei ole mikään ihan pienin kylä, ja aiemmat matkakertomukset vakuuttivat minut myös Sciences Po:n opintojen puolesta. Kaupunkia kuvailtiin myös idyllisen ranskalaiskaupungin perikuvaksi, josta olen nyt vaihdon jälkeen myöskin samaa mieltä!

Sain alkuun paljon ohjeistusta kohdemaan yliopistolta, ja siellä päässä oli erittäin ystävällinen ja avulias koordinaattori, jonka kanssa tuli vaihdettua useampikin sähköposti. Kurssitarjonnasta sain etukäteen listan kuvauksineen, jotka ei sitten paikalle saavuttuani pitäneet ihan paikkaansa. Osaa kursseista ei ollut enää tarjolla,

mistä varoiteltiin kyllä jo etukäteen, joten ei se ihan yllätyksenä tullut. Sain kuitenkin valikoitua hyvän paketin kursseja paikan päällä, joten en nähnyt tuota suurena ongelmana. Listaa kannattaa pitää ennemminkin suuntaa antavana, kuin täsmällisesti paikkaansa pitävänä kokonaisuutena, niin säästy suurimmilta yllätyksiltä!

Dokumenttisodalta ei tässäkään tapauksessa säästyty, sillä olihan kyseessä Ranska... Olin kuitenkin tähänkin valmistautunut jo hyvissä ajoin, joten ei se tuntunut loppupeleissä niin suurelta ponnistelulta, kuin olin kuvitellut. Paljon oli erilaisia dokumentteja, mitä tuli täyttää ja lähetellä, mutta kaikki sujui kuitenkin ongelmitta. Mitä kielitaitoon tulee, suosittelen lämpimästi jonkin tasoista ranskan kielen hallintaa, mikäli maahan haluaa lähteä pidemmäksi aikaa. On täysin totta, että joka paikassa ei puhuta englantia ja asiat voi oikeasti jäädä hoitamatta, mikäli ei tippaakaan osaa ranskan kieltä puhua. Kaikki dokumentit olivat ranskaksi, ja samoin myös ohjeistukset niiden täyttämiseen. Itselläni oli pohjalla kaksi yliopiston ranskan kurssia ja olisin kyllä toivonut osaavani enemmän. Oli minulla pari vaihtarikaveria, jotka eivät puhuneet sanaakaan ranskaa, mutta ihmeen kaupalla pärjäsivät silti.

Tuutoritoimintaa Sciences Po:ssa oli vähän kehnomman puoleisesti ihan opintojen alkupuolella. Emme saaneet varsinaista ohjausta, eikä meille sen kummemmin näytetty paikkoja tai käytäntöjä alkuorientaatiota lukuunottamatta. Myöhemmin he järjestivät Buddy-toimintaa, mutta mielestäni se olisi ollut hyödyllisempää aivan lukukauden alussa.

Asunnon etsintä ei ollut helppoa ja se kannattaa aloittaa todella hyvissä ajoin. Yksityisellä puolella moni vuokranantaja haluaa ranskalaisen takaajan vuokralle, mikä tekee hommasta vielä vaikeampaa. Etsin asuntoa eri nettisivuilta ja Facebook-ryhmistä, sekä laitoin kampukselle asuntolahakemuksen. Facebook osoittautui omalla kohdallani toimivimmaksi, sillä sieltä löysin asunnon, jonka jaoin kolmen ranskalaisen kämppiksen kanssa! Sain loppupeleissä paikan myös kampukselta, mutta valitsin yksityisen, sillä kampus sijaitsee sen verran syrjemmässä. Suosittelenkin hankkimaan asunnon ennemmin lähempänä keskustaa, sillä Bordeaux'ssa oli hyvät yhteydet keskustan ja kampuksen välillä (aina silloin kun tram ei ollut onnettomuuden takia jumissa, mitä tapahtui suhteellisen usein). Vuokraa maksoin saman verran kuin Suomessa, mutta yleisesti Bordeaux'ssa vuokrataso on Tamperetta korkeampi.

Sciences Po yliopistona oli minulle henkilökohtaisesti hieman pettymys, vaikka niitä kuvataan yksiksi Ranskan parhaimmista kouluista. Odotin kurssitarjonnalta ja kursseilta enemmän, eikä opetuksen taso yleisesti ollut kovin kummoista. Tämä oli kuitenkin myös odotettavissa, sillä Suomen järjestelmää on hankala verrata muualle. Omalla kohdallani matkustus vaihtoaikana oli prioriteettilistan kärkipäässä, joten valitsin kurssini niin, että maanantait ja perjantait olivat aina vapaina. Näin ollen jouduin valitsemaan kurseja, jotka eivät ehkä olleet niin kiinnostavia, kuin toiset olisivat saattaneet olla. Opiskelin täysin englanniksi, mikä myös rajoitti kurssitarjontaa paljon. Tässäkin kohdassa suosittelen ranskan kielen hallintaa, sillä se avartaa kurssitarjontaa todella huomattavasti.

Kaiken kaikkiaan kokemuksena opiskelijavaihto oli erittäin onnistunut! Ihanat uudet ystävät ja matkustus olivat omasta mielestäni parasta, enkä päivääkään ole katunut, että päätin lähteä Ranskaan!

Institut d'Etudes Politiques de Bordeaux, Bordeaux, 05.09.2016 – 15.12.2016

Maa: Ranska

Kaupunki: Bordeaux

Vaihtoaika: 05.09.2016 – 15.12.2016

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Institut d'Etudes Politiques de Bordeaux

Exchange in prospect

Love of the French culture, desire to learn French and interest for France's colourful historical heritage may motivate you as well as it did me in choosing France for the Erasmus experience. Having lived in three countries abroad, I can only say that France definitely is not the easiest country to live. This is clear when considering the all too famous bureaucratic hassle associated with the country. However, if you have a very deep motivation France also has much to offer. Only if one wants a relaxed and easy Erasmus experience from the beginning to end another country might be a better option.

Initial steps at home and in Bordeaux

The process with the receiving university seemed surprisingly easy in the beginning. They wanted me to fill an online registration form with a copy of health insurance card, photo, and language certificate as attachments. You will receive no notification, so you can't be sure if everything is fine. In my case on my first day at the university, it appeared that they did not have my form. Luckily there was no big problem, I just needed to fill a paper form and hand the needed documents.

The actual course list will be available during the orientation week, as at Science Po Bordeaux they decide very late which courses they offer on each semester. Prior to the exchange one can see the entire course catalogue of all courses they have in general, but at the end only roughly half of them will be given in one semester.

There are no tutors to receive you immediately and guide with matters after arriving in Bordeaux. During the first week you could sign up for a mentor programme, however, the allocation of a mentor in this system occurs only later after your arrival.

The first week in Bordeaux requires a lot of things to be organized. You will need to open a bank account. Either Erasmix (the student organization for international students at Science Po Bordeaux) or the local ESN has a deal with a bank to get the account opened for free or at a low price. You will also need a civil liability insurance. When I went to the bank to open my free account they also offered this insurance for 50€ letting me to believe this was a cheap negotiated price for Erasmus students. However, during the university's orientation week there were insurance companies selling civil liability insurances and they were around 20€ only.

To find a place to call home

Science Po Bordeaux allocates rooms at the CROUS university residences. The process to get one is all but easy, as anyone may expect from French bureaucracy. Firstly, I had to send loads of paperwork. Then, they let students know if they got a room very late in the summer. If you got a room, the paper work that ensues is so much that it accounts for a part time job. For me it happened often that they did not approve some document even if they had asked for it first, but needed after all something else. And sometimes they had not registered papers I had send them.

This process is really not worth it, as I can only strongly discourage anyone to take a room in the CROUS residences. All of them have cockroaches and many also bed bugs. It is only a question of being lucky not to have them in your room, as I had to learn from the residence office after suffering big cockroach problems. The problem drove me to find temporary accommodation in hotels and a friend's place. For a big city in France cockroaches could be found also in private accommodations. But none of my study mates living in private housing had them. So if you decide to go to Bordeaux, go for the private housing. A word of warning there too, it is not easy to find private accommodation. This proved impossible in my case. Important to mention is that I was trying to find a studio. So your odds might be much better when looking for a room in house sharing arrangements.

Studying/étudier

Science Po Bordeaux offers a choice between an English track and a French track. In each track the majority of the courses must be in that language, but you could be allowed to take two or three other courses in the other language. One has to decide already during the registration which track one wants to take. I had taken the course French 4 at UTA prior to my departure. This was the highest level available in the language centre giving me a certificate for the level of A2-B1. In order to be able to study in French (the majority of the courses) at Science Po Bordeaux one needs B1/B2. However, by the end of the orientation week that included French language tests, English track students were allowed to switch to French track, but not the other way round. So if your level would be actually higher than you can prove through UTA courses, there is a chance to change. I myself after receiving a good evaluation of the exam made this change. However, I as well as a few others who had average French skills would have preferred to take 50 % of the courses in each language. Unfortunately, the system is not flexible to allow this kind of arrangements. The orientation week includes quite a lot of French lessons, which are compulsory. After the first week, in order to support one's studies in French or just for the sake of learning better French Science Po Bordeaux offers an actual French course.

I can only say that how well one can follow teaching in French is really dependent on the teacher and how they present the topic. In any case Erasmus students share notes to support each other and if you or your friends are fortunate you could get notes from French students. I wouldn't be too scared to take courses in French, but just in case it may be recommendable to take one or two extra courses in order to secure enough credits. Studying in French offers a unique opportunity to improve French language skills rapidly. I felt that if I would have taken all my courses in English, I would have regretted not taking this great opportunity.

Science Po Bordeaux offers courses in International relations, Politics, Economics, Area Studies (I took a course on the Arab World) and EU studies. I was rather limited by my Master's degree programme at UTA to choose only Master's level courses that fall under the scope of International Relations. Hence, for me the offer was rather narrow, but for those without any limitations from UTA there will be plenty to choose from.

The quality of teaching is very diverse. Some teachers are not very organized what comes to putting material into Moodle. The exams for international students are different from those given to the local students. So even if one decides to take courses in French, the exams may be easier for non-native speakers in terms of the language component, as many teachers give

oral exams or multiple-choice questionnaires. The method of teaching is a weekly lecture combined with the reading of some home study material depending on the teachers. The readings are available on Moodle, but lecture slides not always.

The university's newly renovated building was inaugurated by the end of the autumn 2016 semester. New students may thus expect good university premises, including a cafeteria, which during my exchange was still lacking.

Discovering the region

Bordeaux has much historical heritage, cafes, shops and parks to offer. A regional highlight is Dune du Pilat – the largest sand dune in Europe with the height of 100 metres. It is about an hour's combined train and local bus trip's distance away from Bordeaux. One can reach it through the seaside resort Arcachon, which also is by itself worth a visit. A stroll in the Ville d'Hiver part of the town with its 19th century villas can be a nice thing to do. For a wine region, in Bordeaux you cannot avoid wine. Even during the orientation week they took us to visit the charming wine village of St. Emilion and a close by wine grower. Bordeaux is rather south, so you may be able to enjoy the beach in Arcachon or Lacanau during your exchange.

The best parts of ERASMUS exchange

Even if my exchange was not a success due to my accommodation problems, I would not wish anyone to be discouraged to take the opportunity of exchange abroad. I have lived abroad before, and that has enriched my life greatly. From France I got improved French skills. Language skills as well as the ability to jump into a new environment and face any challenges are great assets for working life. For those considering Bordeaux, I can only say that there are great things there, but I would recommend to stay out of the CROUS university residences.

Universite Charles de Gaulle - Lille III, Lille, 05.09.2016 – 27.03.2017

Maa: Ranska

Kaupunki: Lille

Vaihtoaika: 05.09.2016 – 27.03.2017

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universite Charles de Gaulle - Lille III

Etukäteisjärjestelyt Suomessa :

Olin jo monta vuotta tiennyt, että lähdän vaihtoon jossakin kohtaa opintojani. Ranskan kieli on minulla kolmas kieli, joten minulle Ranska kohdemaana tuntui loogiselta. Halusin päästä puhumaan ranskaa päivittäin ja tutustua ranskalaisiin paremmin. Luen Tampereella pääaineena englantia, joten minun tuli hakea vaihtoon sivuaineeni (ranskan kielen) kautta.

Hakuvaiheessa minulla ei ollut erityistä ykköstoivetta, mutta päädyin seuraaviin kohteisiin : 1. Montpellier, 2. Lille ja 3. Nizza. Helmikuussa 2016 tuli sähköposti, että minut oli hyväksytty Lillen vuodeksi. Hain vuoden paikkaa, sillä Erasmus-infossa suurin osa edellisistä vaihtareista sanoivat, että puoli vuotta (käytännössä yleensä 4kk) on liian lyhyt aika. Tämä toki riippuu ihmisestä, mutta itse olin tyytyväinen päätökseen ja tarjottuun paikkaan.

Muistaakseni haku- ja hyväksymisvaiheessa ei ollut mitään ongelmia, joskin kurssien valitseminen Learning Agreementin 1 osaan oli vaikeaa. En meinannut oikein löytää kurssikuvauksia, ilmoittautumisia, opintopisteiden määrää yms. Ranskassa opintopisteitä saa hieman eri tavalla kuin Suomessa. Tämän lisäksi suurin osa tiedoista ovat vain ranskaksi. Valitsin kurssit hieman randomisti, ja loppujen lopuksi saavuttuani Lilleen, vaihdoin kurssit täysin (tästä lisää myöhemmin).

Ennen lähtöäni otin OP:lta erillisen «pitkitetyn» matkavakuutuksen koko vaihdon ajaksi. Kaikki muutkin paperiasiat sain hoidettua helposti Suomen päässä.

En osallistunut kielikurssille ennen vaihtoonlähtöä, sillä ranskan kielen tasoni oli jo tarvittavan hyvä (C1). Lilleen vaaditaan muistaakseni B2-tason ranska.

Kohdemaahan saapuminen :

Saavuin Lilleen noin pari viikkoa ennen kurssien alkamista, ja se kannatti. Saavuttuani huomasi, että valitsemani kurssit eivät välttämättä kiinnostaneetkaan minua tai olin jo käynyt hyvin samantapaisia kursseja Tampereella. Täysin tietoisena, etten todennäköisesti saisi mitään kursseja hyväksiluettua, päätin silti vaihtaa tiedekuntaa ja kaikki kurssini. Kurssien uudelleenvalitseminen vei jonkin verran aikaa (viikon verran), sillä en ollut varma mitä haluan tai voin opiskella. Olin jo aiemmin lukenut matkailua Suomessa, joten päätin jatkaa matkailu- ja kieliopintoja Lillessä erikoislinjalla «Management de Projets Touristiques» tiedekunnassa «Langues Etrangères Appliquées».

Lillen yliopiston puolesta minulle ei nimitetty automaattisesti tuutoria niin kuin Tampereella vaihtareille, vaan hain tuutoria, tai «buddya», ESN Lilleen kautta. Heidän nettisivuilla on sovellus, joka etsii sinulle mahdollisimman sopivan buddyn. Jos et huomannut hankkia buddya etukäteen, sen voi myös tehdä saavuttaessa. ESN Lilleen jäsenet olivat erittäin avuliaita Ranskan päässä: he auttoivat saamaan muutamia ilmaisia astioita, ESN-kortin ja ranskalaisen pankkikortin.

Lillen yliopistolla on mahdollisuus osallistua ilmaiselle kielikurssille; niitä on parin viikon pituinen intensiivikurssi ja pidempi, yhden lukukauden kestävä kurssi. Ennen kurssin alkamista tulee tehdä kirjallinen koe, jonka mukaan oppilaille katsotaan sopiva taso. Tein kokeen, mutta loppujen lopuksi en osallistunut kurssille, sillä se ei sopinut aikatauluuni.

Kaiken kaikkiaan ei ehkä kannata odottaa samanlaista vastaanottoa Lillessä kuin Tampereella. En osaa sanoa mistä tämä johtuu, mutta usein vaihtarit olivat hieman hukassa eikä ollut täysin varmaa aina, kuka osaisi auttaa. Onneksi vaihtareita oli paljon joten en ollut yleensä yksin näissä tilanteissa.

Opiskelu :

Minun piti Lillessä siis opiskella ranskaa ja englantia tiedekunnassa «Langues, Littératures et Civilisations Etrangères», mutta lopulta vaihdoin LEA:han jossa opiskelin matkailua L3 eli kandidatasolla (suunnittelu, projektijohtaminen, markkinointi, geopolitiikka, kohteiden tutkiminen, tietotekniikka, yms.) ja kieliä M1 eli maisteritasolla (englanti + ruotsi). Matkailun kurssit olivat täysin ranskaksi ja kielet täysin englanniksi ja ruotsiksi. Erityisen mukavaa oli, että minulla oli kaikki kurssit (paitsi kielet) saman luokan kanssa, joten pääsin tutustumaan ranskalaisiin todella hyvin. Luokalla oli minun lisäksi vain yksi vaihto-oppilas.

Opetuksen taso oli mielestäni todella hyvä, varsinkin koska luokallamme oli vain 25 oppilasta. Kursseillamme kävi opettamassa hyvin usein alan ammattilaisia, mikä oli todella hienoa. Ranskalaisten luokkakavereiden mielestä opetus ei ollut erityisen hyvää (mutta ranskalaiset ovat kovia valittamaan vähän kaikesta ja tietävät sen itsekin). Ohjelmani kaikki kurssit tapahtuivat luokissa (ei ikinä luentosalissa). Minulla ei ollut kuin muutama kirjatentti, sillä suurin osa kursseista arvosteltiin esseiden ja ryhmätöiden persuteella. Yksi suuri ero Suomeen oli, että pidimme todella paljon suullisia esitelmiä kursseilla. Ohjelmassani oli tärkeää ymmärtää ja puhua hyvin ranskaa, ja pärjäsin melko hyvin. Oppimateriaali oli yleensä helposti saatavilla (diat Moodlessa tai jaetut paperit), mutta tunneilla piti myös ottaa paljon muistiinpanoja. Suomeen verrattuna opiskelu oli melko koulumaista ja (ranskalaisten) oppilaiden perään katsottiin välillä paljonkin.

Huomioitavaa on, että suurin osa Lille 3:n opinnoista tapahtuu Lille 3:n Pont du Bois -kampuksella, mutta muutama opinto-ohjelma on keskitetty eri kampukselle Roubaix -kaupunginosaan (kuten tämä minun valitsema LEA). Toinen huomioitava asia: Lillen yliopisto vaatii, että olet maksanut lukukausimaksun Suomessa.

Asuminen :

Hain asuntoa CROUSin kautta (Ranskan OAS) ennen lähtöäni ja sain asunnon Pont de Bois kampuksen vierestä. Olin melko onnekas, sillä rakennus oli täysin uusi ja olin ensimmäinen asukas huoneessani. Minulla oli kalustetussa huoneessa oma keittiö ja kylpyhuone, vuokra 280e /kk. Aluksi meillä oli hieman ongelmia netin kanssa, mutta lopulta kaikki toimi hyvin. Mukavaa oli, että talossa oli paljon erimaalaisia oppilaita.

Toisaalta suosittelen hakemaan CROUS-huonetta, sillä se on halvin vaihtoehto, mutta ne ovat yleensä vähän kauempana keskustasta. Näin jälkikäteen olisin ehkä ottanut kimppakämpän keskustasta (n.500e/kk/hklö) sillä pidän kämppiselämästä, mutta tämä riippuu taas ihmisestä. Rakennukseni sijaitsi kuitenkin lähellä metroa, josta 6 pysäkkiä keskustaan ja noin 20 pysäkkiä Roubaixiin.

Muuta :

Vapaa-ajallani kävin viikoittain parilla tanssikurssilla yliopistolla, matkustelin todella paljon (Bryssel, Pariisi, Brugge, Lontoo, Rotterdam, yms.), näin uusia kavereita, kävin salilla (keskustassa Euralillessa, 45e/kk), kävin museoissa, torilla ja tapahtumissa. Lillen keskustassa on melko paljon nähtävää ja hyviä ravintoloita.

Byrokratia Ranskassa on melko raskasta ja asiat hoidetaan välillä turhan vaikeasti. Avasin pankkitilin ja sain pankkikortin, mutta loppujen lopuksi suomalainen korttini toimi kaikkialla. Metrokortti kannattaa hankkia, ja sen hankkiminen oli melko helppoa joskin jonotus pitkä. Ranskassa matkustaminen on melko helppoa ja jos matkustaa paljon junalla, kannattaa hankkia "carte jeune" alennuskortti (-50% kaikista hinnoista). Ranskassa asuvalla on oikeus hakea «CAF»-tukea Ranskan valtiolta (noin 50-150 e/kk), mutta itse en tehnyt hakemusta.

Kaikki varoittivat minua Lillen säästä ennen saapumistani. Sää ei ollut erityisen paha kuin vasta tammikuussa, jolloin satoi melkein joka päivä. Syksy ja kevät olivat todella mukavia, mutta Suomen talvi on minulle mieluisampi.

Vaihdon jälkeen :

Vaihtoni loppui maaliskuun viimeisellä viikolla (muilla ohjelmilla yleensä vasta huhti/toukokuun vaihteessa) ja sain 5kkn työharjoittelun heti perään Genevestä, Sveitsistä, joten en palannut heti Tampereelle. Hyväksilukemisesta en osaa vielä sanoa mitään, mutta pääsin kaikki kurssini läpi Lillessä. Opintopisteitä minulle tuli verraten vähän Lillestä, vaikka olin usein maanantaista lauantaihin koulussa. Lillessä yhdestä kurssista saa yleensä 3op, vaikka se kestää koko lukukauden.

Merkityksellisyys :

Erasmus-vaihto oli erittäin tärkeä kokemus minulle: löysin vaihtovuoden aikana sen mitä oikeasti haluan opiskella kielten tukena. Ilman vaihtoa en olisi myöskään ajatellut hakea harjoittelupaikkaa (pakollinen ranskalaisille luokkalaisilleni, joten hain myös). Vaihto oli siis erittäin tärkeä tulevaisuuden työelämäni kannalta; opin kuinka monessa ammatissa kieliä tarvitaan.

Valitsin Ranskan, sillä halusin parantaa kielitaitoani: muutos on ollut huima! Puhun tällä hetkellä ehkä jopa helpommin ranskaa kuin englantia. Ranskalaiset luokkalaiseni olivat hyvin suuri osa vaihtoani ja vietinkin heidän kanssaan paljon aikaa myös koulun ulkopuolella.

Kaiken kaikkiaan suosittelen vaihtoon lähtöä ja mielestäni Lille oli sopiva vaihtokaupunki, sillä se on sopivan kokoinen ja siellä on paljon opiskelijoita. Annan myös mieluusti lisää tietoa ja apua Lilleen lähteville vaihtareille.

IAE Bordeaux University School of Management, Bordeaux, 01.09.2016 – 20.12.2016

Maa: Ranska

Kaupunki: Bordeaux

Vaihtoaika: 01.09.2016 – 20.12.2016

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: IAE Bordeaux University School of Management

Vietin syksyn 2016 Bordeaux'ssa ja opiskelin IAE:ssa, joka on paikallisen yliopiston alainen johtamiskorkeakoulu. Halusin ensisijaisesti Ranskaan ja mahdollisimman etelään ja vaihtoehdoista Montpellier ja Bordeaux päädyin jälkimmäiseen. Tätä minun ei tarvinnut katua. Bordeaux on kaupunkina isompi ja itse pidin siitä todella paljon. Etukäteisjärjestelyt Suomessa sujuivat hyvin, joskin Ranskaan lähtevän kannattaa varautua monimutkaiseen byrokratiaan jo hakuvaiheessa. Monet lomakkeet olivat ainoastaan ranskaksi, mikä tuntui aluksi pelottavalta, mutta kyllä niistäkin selvittiin. Asunto kannattaa hankkia hyvissä ajoin ja itse hain opiskelija-asuntoa CROUS:lta, joka oli kuin paikallinen TOAS. Tässäkin kannattaa olla ajoissa liikkeellä, sillä opiskelija-asunnoista on kova kysyntä. Eniten vaikeuksia tuotti asuntoa varten vaadittava takaus, jollaisen tarvii mikäli ei ranskalaista takaajaa ole. Itse lopulta ohitin tämän kokonaan maksamalla syksyn vuokrat etukäteen. CROUS oli hyvin joustava ja sain maksettua asunnostani elo- ja joulukuun osalta ainoastaan puolen kuun vuokran.

Kurssitarjonta löytyi hyvin IAE:n nettisivuilta ja piti pääosin paikkansa. Reissua varten otin matkustus- ja matkatavaravakuutukset. Erityisesti matkatavaravakuutus tuli tarpeeseen, sillä matkalaukkuni myöhästyivät saapuessani 3 päivää.

Bordeaux on Suomen mittakaavassa iso kaupunki, joten sillä missä asuu on hieman väliä. IAE:n kampus ei sijainnut Pessacissa yliopiston pääkampuksella, vaan Bastidessa – joen oikealla puolella 'rive droite'. Asuin Coeur de Bastide -asuntolassa, jonka sijainti aivan yliopiston vieressä ja 10 minuutin matkan etäisyydellä keskustasta oli kaikin puolin täydellinen. Minulla oli oma yksiö pienellä keittiöllä, ja tämä täyttikin tarpeeni 4 kuukauden ajan. Huone itsessään oli hyvin simppele, tullessani vähän likainen ja talvea kohti kylmä. Ikeasta onneksi sai hankittua kaiken tarpeellisen, sillä peruskalustukseen kuului vain sänky, patja, pöytä ja kaksi tuolia. Vuokra omasta huoneesta oli 350 €/kk. Pessacissa asumista en suosittele; huoneet ovat pieniä ja kaukana keskustasta. Tram kulkee öisin yhteen asti, jolloin sinun on joko pakko omistaa pyörä tai jättää riennot väliin. Kampus alue Pessacissa on muutenkin autiota ja itse en enää myöhään liikkuisi siellä yksin. Bastideen sen sijaan saattoi hyvin kävellä keskustasta vaikka yöllä enkä kokenut oloani turvattomaksi yksinkään liikkeessä. Asunto kannattaakin hankkia mahdollisimman läheltä keskustaa. Monet vaihtarit asuivat myös Victoiren alueella.

Saavuin Bordeaux'hon 23.8. Yliopiston kurssit alkoivat vasta myöhemmin syyskuussa, mutta osallistuin alussa viikon mittaiselle ranskan intensiivikurssille. Tämä oli hyvä valinta, sillä kurssilla tutustui hyvin muihin vaihtareihin ja pääsi heti kiinni kielen puhumiseen. Erityistä tutortoimintaa yliopistolla ei ollut, joten jatkossa tutustuminen oli itsestä kiinni. Kansainvälisillä kursseilla tosin tutustui hyvin muihin kv-opiskelijoihin. Opiskelin kaikki kurssit englanniksi + yhden ranskan kielen kurssin. Tämä oli hyvä valinta sillä en luottanut ranskan osaamiseni tarpeeksi. Olen kandidivaiheen opiskelija, mutta Bordeaux'ssa opiskelin toisen vuoden maisterikursseja. Valitsin kurssit täysin omien mielenkiintojeni mukaan, eikä tämä tuottanut ongelmia. Opetus oli ok-tasoa ja kurssit Tampereeseen verrattuna helppoja. Kuudesta kurssista minulla oli kokonaiset yksi tentti koko syksynä. Teimme paljon caseja ryhmissä ja arviointi perustui paljolti näihin. Yksi ongelma oli kurssien aikataulumuutokset ja kurssien siirtäminen, jonka takia minulta jäi osa valitsemistasi kursseista suorittamatta. Kurssit IAE:lla järjestettiin intensiivimuotoisesti, ja kouluviikolla vaihtelivat paljon. Joku viikko minulla oli jokaisena päivänä luentoja, mutta yleensä niitä oli muutama viikossa. Koulu ei teettänyt paljoakaan työtä ja reissuille oli hyvin aikaa. Suosittelenkin kiertelemään Ranskassa ja erityisesti Bordeaux'n lähialueita. Myös Pohjois-Espanjaan on Bordeaux'sta kätevä matkustaa.

Yksi asia jota ei kannata missata reissaamisen lisäksi on alueen viinikulttuuri. Itse innostuin viineistä vaihtoni aikana paljon, ja opin arvostamaan erityisesti hyviä punaviinejä. Lukuisat viinitilat ja tapahtumat Bordeaux'ssa ja sen ympärillä tarjosivat uusia elämyksiä ja mikäli matkustat syksyllä, kannattaa ottaa kaikki irti sadonkorjuuajasta. Bordeaux'ssa pärjää joko englannilla tai ranskalla, mutta mielestäni vaihdosta Ranskassa saa eniten irti kun osaa kieltä edes jonkin verran. Stereotypia englannin puhumisesta kieltäytyvistä ylimielisistä ranskalaisista pitää osin paikkansa, sillä kaikki eivät edes osaa englantia. Itse pystyin hoitamaan kaikki asiani ranskaksi, mikä helpotti huomattavasti elämistäni ensimmäisistä päivistä lähtien. Vaihtareista jotka ranskaa eivät puhuneet huomasi selviä turhautumisen merkkejä monissa tilanteissa. Tämä on kuitenkin vain oma mielipiteeni eikä siitä kannata pelästyä.

IAE Bordeaux University School of Management, Bordeaux, 01.09.2016 – 13.01.2017

Maa: Ranska

Kaupunki: Bordeaux

Vaihto-aika: 01.09.2016 – 13.01.2017

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: IAE Bordeaux University School of Management

Olin päättänyt jo yliopisto-opintojeni alussa, että haluan lähteä jossakin vaiheessa vaihtoon, koska haluan kokeilla ulkomailla asumista sekä saada uusia kokemuksia. Kandikevään jälkeen opinnoissani oli sopiva vaihe vaihtoon lähde. Pohdin pitkään eri kohdevaihtoehtoja, eikä valinta ollut aluksi aivan helppo. Kiinnostus ranskan kieltä ja kulttuuria kohtaan oli vahva, sillä olin opiskellut ranskaa jo yläasteelta lähtien, sekä yhden lukuvuoden Tampereen yliopistossa ranskan kielen tutkinto-ohjelmassa. Käytin paljon aikaa sopivan kaupungin ja yliopiston etsimiseen, ja lopulta löysin Bordeaux'n. IAE:ssa oli itselleni sopivia johtamisen kursseja ja kaupunki vaikutti kiinnostavalta. Halusin opiskella ranskaksi, sillä kielitaidon kehittäminen oli itselleni yksi tärkeimmistä tavoitteistani vaihtolukukaudelle ja tiesin, että pohjatietoni kielestä olisivat riittävät.

Olin etukäteen tietoinen mahdollisesta suuresta paperisodan määrästä hakuprosessissa, mutta silti Ranskan byrokraattisuus jaksoi kummastuttaa. Tampereen yliopiston valinnan jälkeen tehtiin hakuprosessi myös kohdeyliopistoon nettilomakkeella liitteineen. Samalla hain myös opiskelija-asuntoa CROUS:in kautta. Haku yliopistoon ei sinänsä ollut monimutkainen, vaan päänvaivaa aiheutti lähinnä opiskelija-asunnon hakeminen. CROUS:illa ei ollut erityistä prosessia ulkomaisille opiskelijoille, vaan olimme samalla viivalla ranskalaisten opiskelijoiden kanssa. Kohdeyliopistolta tuli kuitenkin ohjeet asuntohakemuksen tekoon. Mikäli haluaa hakea opiskelija-asuntoa, kannattaa olla heti liikkeellä kun ohjeet saa, jotta välttyy turhalta stressiltä ja kiireeltä dokumenttien hakemisen kanssa. Opiskelija-asunnot ovat edullisia, ja vaikkakaan niiden taso ei ole kovin korkea Suomen standardeilla, muutaman kuukauden pärjää niissä oikein hyvin.

Lähdin Bordeaux'hon elokuun lopussa. Alkuun olin muutaman yön hostellissa, sillä en ollut täysin varma koska saan avaimet asuntooni. Loppujen lopuksi sain ne pari päivää aikaisemmin kuin minulle oli kerrottu, sillä osasin käydä niitä heti kysymässä enkä luottanut sähköpostitse saamaani tietoon. Olin hakenut yksiötä ainoastaan IAE:n viereisestä asuntolasta, mutta jostakin syystä sain huoneen 45 minuutin matkan päästä Pessacin kampuksen läheltä. Heti avaimet saatuani totesin asunnon sijainnin kaukana kaikesta, sekä hieman epämiellyttävässä ympäristössä ja päätin etsiä uuden asunnon ja erityisesti vängätä CROUS:in kanssa niin kauan että saisin asunnon opiskelukampuksen vierestä. Monien vaiheiden ja tuskastelun jälkeen pääsinkin lopulta vajaan kahden viikon päästä saapumisestani muuttamaan haluamaani yksiöön IAE:n asuntolaan. Vaikka sainkin asuntoasian kanssa stressata viikon päivät, se oli ehdottomasti kannattavaa. Ranskalaisten kanssa pystyy usein neuvottelemaan kun uskaltaa sanoa asiansa, eikä tyydy heti ensimmäiseen vastaukseen.

1.9. järjestettiin vaihto-opiskelijoille pakollinen tervetulo-päivä, jonka jälkeen alkaisi viikon intensiivikielikurssi. IAE:n opiskelijat eivät kuitenkaan tuolle kielikurssille osallistuneet, vaan meille kerrottiin olevan oma kielikurssi joka alkaisi hieman myöhemmin. Tätä kielikurssia ei sitten kuitenkaan koskaan ollut, ja varsinaiset kurssimme alkoivat vasta pari viikkoa myöhemmin. Muutenkaan tervetulo-päivästä ei tosiasiaa ollut meille IAE:ssa opiskeleville kovinkaan paljon hyötyä, sillä päivä oli suunnattu kaikille Bordeaux'n yliopiston vaihto-opiskelijoille, joista suurin osa opiskeli yliopiston muilla kampuksilla muissa ohjelmissa. IAE on vastikään yhdistetty osaksi Bordeaux'n yliopistoa, ja se tuntui edelleen hieman irralliselta muuhun yliopistoon nähden. Infoa meille tuli Pessacin kampukselta, vaikka yliopistoon kirjoittautumisen ja muut käytännön asiat hoidimme IAE:n kansainvälisten asioiden toimiston kanssa. Lisää sekaannusta itselleni aiheutti se, että opiskelin ranskankielisessä ohjelmassa, jossa lisäksi opiskeli vain kolme saksalaista vaihto-opiskelijaa, kaikki muut IAE:n vaihtarit opiskelivat englanninkielisissä kansainvälisissä ohjelmissa. Kansainvälinen toimisto ei välttämättä tiennyt opinnoistani mitään, ja hoidinkin asioita oman ohjelmani sihteerin kanssa. Henkilökunta oli kuitenkin yleisesti ottaen hyvin ystävällistä ja avuliasta, sekä ranskankielisen ohjelman opettajat suhtautuivat meihin Erasmus-opiskelijoihin suopeasti. Varsinaista järjestettyä tuutoritoimintaa ei ollut, mutta vaihto-opiskelijat ja paikalliset pystyivät ottamaan toisiinsa yhteyttä omatoimisesti nettiportaalin kautta, jota sitten käytinkin hyväkseni.

Opiskelin ranskankielisessä johtamisen ohjelmassa, joka paikallisille oli maisteri 1 –tason ohjelma. Valitsin ohjelmasta kuusi kurssia, sillä loput vaikuttivat sisällöltään sellaisilta että olin ne jo opiskellut Suomessa aikaisemmin. Jokaiseen kurssiin sisältyi yhteensä 15 tuntia luento-opetusta koko syksyn ajalle siroteltuna, ja kaikki lopputentit pidettiin tammikuussa samalla viikolla. Luennot olivat massaluentoja reilulle sadalle opiskelijalle, eikä yhtäkään palautettavaa tai esitettävää työtä ollut. Kurssit eivät olleet sisällöllisesti kovinkaan korkeatasoisia, ja muistuttivat mielestäni enemmän ammattikorkeakoulun kurseja, kuin yliopiston maisterikurseja. Tentit eivät vastanneet odotuksia suhteessa kurssien sisältöihin (olivat jopa haastavampia kuin mitä kurssi antoi olettaa), enkä oikein päässyt selville siitä, mitä opettajat opiskelijoilta edellyttivät. Bordeaux'hon kannattaa ehdottomasti lähteä syyslukukaudeksi, sillä kevätlukukaudella opetus päättyy jo aikaisin kaikkien aloittaessa opintoihin kuuluvat harjoittelunsa.

Vaihtokokemus oli kokonaisuudessaan kuitenkin hyvin positiivinen. Opiskelu ei vastannut odotuksiani, mutta muutoin Bordeaux oli ehdottomasti hyvä valinta vaihtokohteeksi. Kielitaitoni, erityisesti kuullun ymmärtäminen sekä suulliset taidot, kehittyivät huomattavasti vaihdon aikana. Bordeaux on ihana kaupunki jossa tapahtuu koko ajan jotakin, opiskelijoita on paljon ja sieltä on helppo lähteä reissuille ympäri Ranskaa. Bordeaux'sta ei voi puhua mainitsematta samassa lauseessa viiniä; Bordeaux on suuri viinintuottaja-alue ja viinikulttuuri vahvasti osa kaupungin identiteettiä. Huomasin itsekin syksyn aikana kiinnostuneeni todella paljon viinikulttuurista ja viineistä. Kävimme tutustumassa useallakin viinitilalla, ja jopa poimimassa omin käsin viinirypäleitä viinin valmistusta varten. Minun on mainittava myös sää, sillä odotin jatkuvaa vesisadetta, mutta yllättäen kesää riitti koko syyskuun ja vielä joulukuussakin aurinko paistoi kirkkaalta taivaalta ja lämpötila pysytteli kymmenen asteen tuntumassa. Ei mikään rantakohde, mutta erittäin hyvä vaihtoehto Suomen pimeydelle.

Ranskan välillä kankeistakin toimintatavoista huolimatta asiat sai aina hoidetuksi. Ranskan kieltä kannattaa kuitenkin osata jo ennen lähtöä, jotta oleskelusta tulisi mukavampaa, sillä englantia ei osata liikaa missään. Bordeaux'hon ja Ranskaan lähtiessä kannattaa ottaa avoin ja stressitön asenne kaikkea eteen tulevaa vastaan, Ranska osaa yllättää monella tavalla. Kokemus oli silmiä avaava etenkin Suomen toimivia järjestelmiä kohtaan. Vaihtokokemus on jokaisella erilainen ja omannäköinen. En kuvailisi omaa vaihtoani elämäni parhaimpina kuukausina, vaikka se mahtavaa aikaa olikin ja kokemus jota en jättäisi pois mistään hinnasta. Suosittelen vaihtoon lähtöä ehdottomasti, sillä kotoa poistuminen tekee välillä hyvää, avaa silmiä maailmalle ja auttaa näkemään myös oman arkielämänsä aivan toiselta kannalta.

Mikäli Bordeaux tuntuu sinulle vaihtoehdolta, kerron mielelläni lisää kokemuksistani sekä vinkkejä lähtöön ja kaupungissa oleskeluun!

Universite Blaise Pascal Clermont-Ferrand, Clermont-Ferrand, 01.09.2016 – 14.01.2017

Maa: Ranska

Kaupunki: Clermont-Ferrand

Vaihtoaika: 01.09.2016 – 14.01.2017

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universite Blaise Pascal Clermont-Ferrand

Pieni pala Ranskaa joka päivä

Vietin 5 kuukautta Clermont-Ferrandissa, joka sijaitsee Auvergnen maakunnassa aivan keskellä Ranskaa. Clermont-Ferrand on Auvergnen pääkaupunki ja siellä on noin 140 000 asukasta, mutta metropolialueella on lähes puoli miljoonaa asukasta. Valintani oli Clermont-Ferrand, koska olin jo lukioaikani ollut vaihdossa Auvergnen alueella sijaitsevassa Le Puy-en-Velay nimisessä pikkukaupungissa. Aikaisemmasta vaihdostani oli herännyt mielenkiinto aluetta kohtaan ja minulla oli tuolta seudulta jo muutamia ranskalaisia tuttavuuksia.

Valmistautuminen matkaan ei ollut kovin vaikeaa, koska olen perheeni kanssa matkustellut paljon Keski-Euroopassa. Matkatavaroita viideksi kuukaudeksi joutui kylläkin ottamaan enemmän kuin tavalliselle matkalle. Minulla oli jo ennestään jatkuva matkavakuutus, jonka enimmäiskesto matkaa kohden oli 45 päivää. Sain kuitenkin lisämaksusta pidennettyä vakuutuksen keston viideksi kuukaudeksi. Lisäksi olin jo hyvissä ajoin saanut tietoa Erasmus-vaihtoon liittyvistä seikoista, kuten papereista ja todistuksista, jotka pitää toimittaa vaihdon loputtua kotiyliopistoon.

Lähtö Suomesta ja saapuminen Ranskaan

Lähdin Tampereelta omalla autollani Turkuun, josta menin laivalla Tukholmaan. Tukholmaan saavuttuani suuntasin Lübeckiin, jossa olin hotellissa yötä. Seuraavana päivänä ajoin Lübeckistä Kölniin, ja niin ikään seuraavina päivinä Dijonin kautta Clermont-Ferrandiin. Matka

autolla voi kuulostaa pitkältä ja järjettömältä ajatukselta, mutta sitä se ei todellakaan ollut. Lähtövaiheessa ei tarvinnut miettiä, mitä matkatavaroita voi ottaa mukaan, kun kaiken tarpeellisen sai lastattua autoon.

Saavuttuani Clermont-Ferrandiin vietin muutaman yön hotellissa, koska vuokrasopimukseni alkoi vasta muutaman päivän kuluttua saapumisestani. Asuin asuntolassa, jonka olin itse etsinyt jo hyvissä ajoin ennen vaihtoon lähtöä. Myös vuokrasopimus oli valmiiksi allekirjoitettuna ennen vaihtoa. Asuntola oli nimeltään "Le Parc Belvédère", joka sijaitsi n. 1,5 km päässä varsinaisesta keskustasta ja noin 200 m päässä paikallisesta rautatieasemasta. Tämän asunnon olin valinnut myös parkkimahdollisuuden takia.

Alkujärjestelyjä Clermont-Ferrandissa

Heti ensimmäisenä päivänä kävin paikallisessa pankissa (Crédit Agricole) avaamassa ranskalaisen pankkitilin ja ottamassa pakollisen kotivakuutuksen. Voimassaolevan kotivakuutuksen esittäminen oli ehtona sille, että sai avaimet asuntoon. Kotivakuutuksen myöntämisen ehtona taas oli, että henkilöllä on ranskalainen pankkitili, jolta vakuutusmaksu veloitettiin. Myös useissa muissa yhteyksissä saatetaan vaatia ranskalaista pankkitiliä ja sen yhteystietolappuja eli "RIB"(relève d'identité bancaire). Itse en tarvinnut ranskalaista pankkitiliä kuin vain pakollisen kotivakuutuksen ottamiseen, mutta mielestäni se on hyvä olla kaiken varalta.

Kävin myös yliopistolla ilmoittautumassa, täyttämässä lomakkeita ja hakemassa opiskelijakorttini. Hankin myös ranskalaisen puhelinliittymän kännykkääni FREE -operaattorilta. Ranskalaisen byrokratian tuntien, lomakkeiden täyttäminen ja asioiden hoitaminen ei ole aina niin sujuvaa kuin Suomessa. Yliopiston lomakkeissa vaadittiin antamaan paljon tietoja taustasta ja mm. perheestä. Sain kuitenkin neuvoa lomakkeiden täyttämässä yliopistolta suhteellisen helposti. Pankissa asioiminen pelotti jo etukäteen, mutta syytä huoleen ei ollut, koska pankkitilin avaaminen ja oman pankkikortin sekä kotivakuutuksen saaminen ei vienyt paljoa aikaa, mikä oli todella yllättävää. Vihdoinkin kaikki käytännön asiat oli hoidettu, oli aika keskittyä itse kaupunkiin ja opiskelijaelämään tutustumiseen.

Yliopisto järjesti opiskelijoille informaatiotilaisuuden, jossa käytiin läpi käytännön asioita ja järjestelyitä opiskeluun liittyen. Opiskelijoille järjestettiin myös tervetuloisuus, jossa oli tarjolla ruokaa ja juomaa. Yliopisto oli myös pyytänyt paikallisia opiskelijoita tutoreiksi vaihto-opiskelijoille. Yhdellä ranskalaisella tutorilla oli noin 4 vaihto-opiskelijaa opastettavanaan. Opastus käsitti kaupungin esittelyä, paikallista kulttuurin tuntemusta ja käytännön asioiden järjestämistä ja edisti myös muihin opiskelijoihin tutustumista.

Asuminen

Asuntoni oli siis yksityisessä asuntolassa, joka oli avoin kaikille, mutta siitä huolimatta suurin osa asukkaista oli opiskelijoita. Asunnon koko oli 20 neliömetriä. Asunnossa oli työpöytä, sänky, kylpyhuone (wc, suihku) ja pieni keittiö, jossa oli mikro, liesi, jääkaappi ja kaapisto. Asuintalo oli rakennettu 2000-luvulla ja huoneiston kunto oli hyvä. Asuntolasta oli hyvä bussiyhteys varsinaiseen keskustaan, koska busseja meni 10 minuutin välein. Asunnon sijaintialue ei kuitenkaan ollut ehkä paras, johtuen mm. siitä, että asunto sijaitsi lähellä rautatieasemaa, jossa oleskeli jonkin verran erilaisia "hämäräheppuja". Kokonaisuudessaan

olin asuntoon kuitenkin tyytyväinen, vaikka hinta olikin 475 € parkkipaikan ja TV:n kanssa. Tuohon hintaan sisältyi myös vesi ja sähkö, joten tarvetta erilliselle sähkösopimukselle ei ollut.

Asunto olisi ollut mahdollista saada myös paikalliselta CROUS-säätiöltä, joka tarjoaa opiskelija-asuntoja edullisempaan hintaan (n. 250 €) riippuen asuntolasta. Jotkut CROUS:in tarjoamat asunnot ovat hyvin pieniä (n. 9 m²) eikä niissä ole omaa keittiötä, vessaa tai suihkua. Clermontissa on kuitenkin monia yksityisiä asuntoloita, joten suosittelen vähintäänkin tutustumista niihin.

Opiskelu

Opiskelin Blaise Pascalin yliopistossa (nyk. Université Clermont-Auvergne) kielitieteen laitoksella ja kävin toisen vuoden kielitieteen kursseja yhdessä muiden ranskalaisten opiskelijoiden kanssa. Opintoihini kuuluivat leksikologian, fonologian ja syntaksin kurssit ja lisäksi jokaisen vaihto-opiskelijan oli otettava paikallisesta kielikeskuksesta yksi pakollinen ja yksi valinnainen kurssi. Valinnaisissa kursseissa oli erilaisia teemoja, esimerkiksi minulla oli Ranskan kulttuurihistoria. Yleisen ranskan kielen pakolliseen kurssiin oli suoritettava kielitesti ennen kurssin aloittamista.

Opiskelu ranskalaisessa yliopistossa ei poikennut käytännöltään hirveästi suomalaisesta yliopistosta. Kielitieteen kursseista kaikki kolme kurssia olivat 5 ECTS (op) arvoisia ja niitä noudatti sama järjestys: joka toinen viikko luentokurssi (Cours Magistral) ja joka toinen viikko tehtävätunti (Travaux Dirigés). Näissä kaikissa kielitieteen kursseissa järjestettiin välikoe lukukauden puolessa välissä ja lopullinen koe tammikuun alkupuolella.

Yleisesti opetuksesta voisi mainita sen, että se ei pohjoismaisten mittapuiden mukaan ollut mitenkään ainutlaatuaista tai erityisen pätevää, sillä opettajien asenteet tuntuivat olevan välillä vähän hukassa. Välillä tuntuikin siltä kuin olisi ollut enemmänkin lukiossa kuin yliopistossa. Suomalaisessa yliopistossa opetus on yleisesti ottaen enemmän opiskelijälähtöistä. Kuitenkin opiskeluni sujui pääosin hyvin ja olin opetukseen suhteellisen tyytyväinen, mutta tenttien tuloksia joutui odottamaan todella kauan.

Vapaa-aika Clermont-Ferrandissa

Kaupunkina Clermont-Ferrand tarjoaa mahtavat puitteet esimerkiksi ulkoiluun ja urheiluun. Kaupungin ympäröimä ”tulivuoriketju” antaa hyvät mahdollisuudet esimerkiksi patikoinnille. Näkemisen arvoisia ovat myös Clermontin lähetyvillä olevat pienet tyypilliset ranskalaiskylät, kuten Orcines, Orchival, Volvic, Châtel-Guyon, Murot, St-Nectaire ja Le Mont Dore. Koska minulla oli auto mukana, oli helppo lähteä tutkimaan Clermontin ympäristöä. Kävin lisäksi useita kertoja Le Puy-en-Velayssa, joka on noin kahden tunnin ajomatkan päässä Clermontista. Siellä asui kaksi jo ennestään tuntemaani tuttavaperhettä. Suosittelen ehdottomasti käyntiä Le Puyssä jo pelkästään kaupungin upean vanhan keskustan takia. Kävin myös Vichyssä, joka on tunnettu etenkin pastilleistaan ja hienoista kylpylähotelleistaan.

Jos ei kuitenkaan ole mahdollisuuksia lähteä Clermontin ulkopuolelle, niin myös Clermontista löytyy paljon tekemistä huolimatta siitä, ettei kaupunki ole kovin suuri. Aivan kaupungin keskustassa, ”Jaude”- torin välittömässä läheisyydessä sijaitsee lukuisia elokuvateattereita ja ravintoloita. Samalla alueella on myös suuri goottilaistyylinen katedraali, jonka huipulla on mahdollista käydä. Lisäksi Clermontissa sijaitsee Michelinin pääkonttori, jonka vieressä on Michelin-museo (L’Aventure Michelin), mutta myös monia muita museoita. Michelin-museoon

kannattaa ehdottomasti mennä käymään, jos on kiinnostunut autoista tai tekniikasta. Hyvin lähellä Clermontia sijaisee myös ”Plateau de Gergovie”, joka on tasainen iso kukkula, jonne voi mennä vaikka piknikille tai muuten vain ulkoilemaan. Se on toiminut mm. hallinnollisena keskuksena Gallian aikaan ja siellä on myös käyty taisteluja Julius Césarin ja Vercingetorixin välillä. Clermontissa sijaitsee myös ulkoilualue nimeltä ”Parc de Montzujet”, josta on kaunis näkymä koko Clermontin ylle. Sinänsä Clermontin ulkopuolella ole hirveästi muuta kuin maaseutua, mutta esimerkiksi Lyon ei ole kaukana (noin 2 tuntia autolla) ja sinne on helppo tehdä esimerkiksi viikonloppureissuja.

Liikenneyhteydet ja matkustaminen

Yleensäkin vaihtoaikana kannattaa matkustella mahdollisimman paljon, sillä se antaa laajemman käsityksen ranskalaisesta kulttuurista. Ranskassa on esimerkiksi suuria varallisuuseroja eri kaupunkien välillä ja jotkut kaupungit ovat myös poliittisesti profiloituneita.

Ranskaan on tullut viimeaikoina monia halpabussiyhtiöitä kuten esimerkiksi FlixBus, Isilines ja Ouibus, joilla pääsee suhteellisen edullisesti ja kattavasti muihin kaupunkeihin. Ranskassa on myös kattava junaverkosto, mutta joskus junaliput saattavat maksaa todella paljon. Myös halpalentoyhtiöillä on paljon reittejä Ranskan alueella. Jos ei ole omaa autoa, on myös muitakin vaihtoehtoja liikkua kuten kimpakyydit, jotka ovat hyvin suosittuja Ranskassa. Esim. BlaBlaCar on maailman suurimpia kimpakyytejä välittäviä yhteisöjä.

Liikenne saattaa vaikuttaa aluksi hieman hektisemmältä kuin Suomessa, mutta paikallisesta liikennerytmistä saa äkkiä kiinni. Liikennejärjestelyt herättivät välillä ihmetystä, mutta sekin on tottumiskysymys. Ranskalaista hektistä elämäntapaa ei voi olla huomaamatta liikenteessä.

Ruoka ja elinkustannukset

Ranska on tunnettu gastronomian maa, joten siellä kannattaa ehdottomasti tutustua paikallisiin ruokiin ja juomiin. Auvergnen alueella kannattaa erityisesti maistaa Truffadea (peruna-pekoni-juusto paistos) ja Aligotia (peruna-juusto muusi). Auvergnen alueelta tulee myös maailmankuuluja juustoja, joita pystyy ostamaan myös Suomesta (esim. Bleu d’Auvergne, St-Nectaire, Fourme d’Ambert ja Cantal). Koska Auvergne on suurimmalta osin maaseutua, siellä syödään perinteisesti myös erilaisia porsaan, lampaan ja naudan sisälmyksiä. Paikalliset pitävät niitä suurena herkkuna, mutta ne eivät olleet omaan makuuni.

Yleinen hintataso on Ranskassa ollut jatkuvassa nousussa viime vuosien aikana. Elintarvikkeet ovat pääosin halvempia kuin Suomessa, mutta eivät aina. Riippuu paljon mistä ruokansa ostaa, sillä hintaerot isojen markettien ja pienien kauppojen välillä voivat olla suuria. Clermont-Ferrandin keskustassa ruokakauppoja oli todella huonosti, koska kaikki kaupat olivat käytännössä sijoittuneet kaupungin ulkopuolelle isoille automarkettialueille. Asuminen Ranskassa on hieman edullisempää kuin Suomessa kuten myös polttoainekin.

Kulttuurierot

Ranskalaisen byrokratian huomaa esimerkiksi sopimuksia tehtäessä tai purkaessa. Irtisanomista varten joutuu lähes aina lähettämään hyvin muotoillun irtisanomiskirjeen, jonka pitää olla kirjattu. Myös vuokrasopimuksessani oli 20 sivua erilaisia vakioehtoja. Jos haluaa hakea paikallista asumistukea, tarvitaan sitä varten lukuisia liitteitä. Liitteenä on oltava mm.

”syntymätodistus” (certificat de naissance), jonka saa tilattua ranskankielisenä Uudenmaan maistraatista 30 euron hintaan ja englanninkielisenä muistakin maistraateista halvempaan hintaan.

Palvelu ravintoloissa ja kaupoissa on pääosin hyvää. Välillä kuitenkin ihmetytti asiakaspalvelijoiden asenne asiakkaita kohtaan. Etenkin hallinnollisissa organisaatioissa ja esimerkiksi koulujen toimistoissa saatetaan olla tylyjä, jos jotain mennään kysymään ilman varattua aikaa. Ranskassa täytyy itse muistaa tietyt käyttäytymistavat kuten teittely, joka on huomattavasti yleisempää kuin Suomessa

Paluu Suomeen

Paluumatkan lähestyessä kannattaa varmistaa, että Letter of confirmation -lomake Erasmus vaihdon pituudesta ja myös Learning Agreement Part II on täytettynä, mikäli suunniteltuihin opintoihin on tullut muutoksia. Myös omalla kohdallani kurssisuunnitelmiin tuli pieniä muutoksia. Kannattaa myös varmistaa että vaihtoyliopistolla on osoitteesi Suomessa ja että ilmoitat osoitteenmuutoksesta muille tarvittaville tahoille.

Kokonaisuudessaan vaihto-opiskelu sujui erittäin mukavasti, eikä matkan varrella tullut mitään vastoinkäymisiä. Vaihto-opiskelun aikana ehdin tutustua moniin uusiin kavereihin, joiden kanssa varmasti pidän yhteyttä pitkään. Lisäksi sain tietoa myös muista kulttuureista ja kulttuurieroista muiden vaihto-opiskelijoiden kautta. Paljon tuli koettua ja nähtyä, ja siksi olenkin tyytyväinen, että päätin lähteä vaihtoon jo toisena opiskeluvuoteni. Ja mikä parasta, kielitaitoni kohentui huomasti ja löysin puhumiseeni paljon varmuutta.

Universite du Droit et de la Sante - Lille II, Lille, 01.09.2016 – 10.05.2017

Maa: Ranska

Kaupunki: Lille

Vaihtoaika: 01.09.2016 – 10.05.2017

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universite du Droit et de la Sante - Lille II

Hakeminen Erasmus-vaihtoon on helppoa. Sain selkeät ohjeet hakuajoista ja tarvittavista papereista sähköpostilistojen kautta suoraan yliopiston sähköpostiini.

Sciences Po Lillen kurssitarjonta löytyy heidän uusilta nettisivuiltaan (<http://www.sciencespo-lille.com/current-international-student/international-exchange-students/courses>).

Nettisivuilla näkyvän kurssitarjonnan avulla Learning Agreement I:n tekeminen sujui vaivatta, mutta heti perille päästyäni jouduin tekemään muutoksia kurssisuunnitelmiini, koska selvisi, että osa valitsemistani kursseista menisi päällekkäin ja osaa ei järjestettäisi ollenkaan. Tein siis Learning Agreement II:n, mutta sekin oli vaivatonta ja kaikki muutokset kurssisuunnitelmiini hyväksyttiin heti.

Lillessä osallistuin vaihto-opiskelijoiden tervetulotapaamiseen, jossa kerrottiin kursseille ilmoittautumisesta. Samassa tilaisuudessa esittäytyi kansainvälisten opiskelijoiden toimisto (BDI). BDI:n kautta jokainen sai tutorin, mikä tuli minulle iloisena yllätyksenä. Oma tutorini

kuitenkin otti minuun yhteyttä vasta kolme viikkoa tervetulo tapaamisen jälkeen, mikä tuntui aluksi vähän turhalta, koska siinä vaiheessa kaikki hankalat paperihommat oli jo tehty. Tutorista oli kuitenkin iloa myöhemmin vaihdon aikana, sillä pystyimme järjestämään illanviettoja ja pääsin hänen kauttaan tutustumaan paikallisiin opiskelijoihin.

Vaihto-opiskelijoilla oli mahdollisuus osallistua ranskan kielen intensiivikurssille ensimmäisten kahden viikon aikana. Alun jälkeen kielikurssin tunti oli vain kerran viikossa, mikä oli mielestäni aivan liian vähän. Olin vaihdossa 10 kuukautta, mutta vaihto-opiskelijoille suunnatusta kielikurssista voi saada opintopisteet vain yhden kerran, vaikka vaihtaisi puolessa välissä korkeampitasoiseen ryhmään. Tämä kannattaa pitää mielessä, jos suunnittelee opiskelevansa ranskan kieltä Sciences Po Lillessä. Itse kävin myös yksityisen kielikoulun tunneilla, jotka loppujen lopuksi osoittautuivat paljon hyödyllisemmiksi kuin yliopiston tarjoama yksi luento ranskan kieliopetusta viikossa.

Minulla ei ollut asuntoa Lilleen saapuessani. Olin kahlannut asuntosivustoja läpi tuloksetta. Olin ollut liian ujo soittaakseni ihmisille ja puhuakseni ranskaa puhelimesta tuntemattomien kanssa, joten tyydyin sähköpostitselemaan. Kukaan ei kuitenkaan ollut kiinnostunut sähköpostiyhteydenotoistani. Asuin noin viikon verran hostellissa asuntoa hakiessani. Se oli stressaavaa aikaa, kun samalla piti olla jo aktiivinen ja tutustua muihin ihmisiin ja tehdä kurssi-ilmoittautumisia. Lopulta rohkaistuin nostamaan puhelimen korvalleni ja soittelemaan yksityisille vuokranantajille. Minulle lyötiin monta kertaa luuri korvaan, mutta lopulta tärppäsi. Neuvoni on hankkia asunto etukäteen, sillä niin kuin jo kerroin, oli stressaavaa etsiä asuntoa ja olla mukana ensimmäisten viikkojen tapahtumissa ja kursseilla yhtä aikaa. Vuokranantajille kannattaa soittaa, sillä syksyn alussa he saavat niin paljon sähköposteja, ettei niihin lopulta vastata. Vaihdoin asuntoa kesken lukuvuoden. Löysin uuden asunnon Airbnb:n kautta. Myös eräs toinen opiskelija asui sitä kautta vuokraamassaan huoneessa. Airbnb-vuokranantajilta kannattaa kysyä kuukausittaisia alennuksia ja jutella vuokranantajan kanssa etukäteen, jos aikoo vuokrata huonetta pitkäksi aikaa.

Opiskelin Sciences Po Lillessä politiikan tutkimuksen kursseja. Minulla oli paljon vaihto-opiskelijoille suunnattuja kursseja, joiden suoritukseen kuului paljon ryhmäesitelmiä ja viikoittaisia uutiskatsauksia, joihin en ollut Suomessa tottunut. Tykkäsin paljon siitä, että opiskeltavaa asiaa sovellettiin uutisissa näkyviin nykypäivän tapahtumiin ja että ajankohtaisia asioita kommentoitiin luennoilla. Minulla oli myös muutama paikallisille opiskelijoille suunnattu kurssi. Kaksi kurssia arvioitiin suullisen tentin perusteella. En ollut ikinä tehnyt suullisia tenttejä ja ne jännittivät minua, mutta opettajat suosivat sitä suoritustapaa vaihto-opiskelijoiden kohdalla. Lopulta huomasi, että suullinen tentti on oikeastaan ihan mukava tapa osoittaa oppineensa ja pohtineensa kurssin asioita! Opiskelin kursseja sekä englanniksi että ranskaksi. Ranskan kielen taitoni koheni paljon, kun vain kuuntelin luennoilla ja kirjoitin muistiinpanoja. Aluksi oli todella hankalaa pysyä opetuksen perässä, mutta lukuvuoden loppupuolella tunsin jo ymmärtäväni suurimman osan asioista, joista luennoilla oli puhetta.

Lukuvuoden aikana oli monta lomaa. Pisimmät lomat olivat joululoma ja pääsiäisen aikaan ollut kahden viikon loma. Jos aikoo kiertää Ranskaa paljon junalla, kannattaa ostaa 50 euron hintainen Carte Jeune, jolla saa tuntuvia alennuksia junamatkoista. Itse suosin junaa usein huomattavasti halvempia Flixbusia ja Ouibusia. Bussissa oli rauhallista ja maisemat monipuolisempia kuin junan ikkunasta. Matka-ajat busseilla ovat tosin junaa paljon pidemmät.

Vaihto-opiskeluvuosi oli merkityksellinen sekä henkilökohtaisen kasvamisen että työelämään hakeutumisen kannalta. Kaikki kliseet ulkomailla vietetyn vuoden vaikutuksesta itsenäistymiseen ja itsevarmuuden kasvuun pitävät paikkansa. Sain vuoden aikana intoa jatkaa kielitaidon kehittämistä myös Suomeen palattuani. Kun on huomannut, kuinka monta ovea kielimuurin murtaminen avaa, tekee mieli pitää ne ovet avoimena aktiivisella harjoittelulla myös vaihto-opiskelun jälkeen.

Universite du Droit et de la Sante - Lille II, Lille, 01.09.2016 – 16.06.2017

Maa: Ranska

Kaupunki: Lille

Vaihtoaika: 01.09.2016 – 16.06.2017

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universite du Droit et de la Sante - Lille II

Vaihtoyliopistollani Sciences Po Lillellä on monen vuoden mittava kokemus ulkomaalaisten opiskelijoiden vastaanottamisesta, joka helpotti asioiden järjestelyä jo ennen vaihtoon lähtöä. Minuun oltiin useasti yhteydessä ja informaatio kulki hyvin. Sain myös kattavat kurssivalikoimat sähköpostiini, joista pystyin koostamaan itselleni mieluisen opintosuunnitelman. Vaihdon alussa olin vasta kandidaattivaiheen opiskelija, mutta sain ilokseni tietää, että saisin valita myös maisterikursseja Sciences Po Lillessä. Se osoittautuikin erinomaiseksi valinnaksi, sillä heidän maisterikurssitarjontansa on erittäin laaja ja kurssit todella spesifejä, joissa pääsi harjoittamaan käytännön ja työelämän asioita.

Ranska oli minulle selkeä valinta kohdemaana. Olin asunut jo aikaisemmin Ranskassa kaksi vuotta ja opiskelin ranskan kieltä pääaineena Tampereen yliopistossa. Halusin kuitenkin hakeutua erittäin maineikkaaseen Sciences Po -kouluun opiskelemaan politiikkaa ja onneksi sainkin sivuaineeni ansiosta itselleni sieltä paikan. Oli rikastuttava kokemus päästä yhdistämään kahta ainetta samaan aikaan vaihtoni aikana.

Sciences Po Lille ei järjestänyt mitään asuntoja opiskelijoille, vaan jokaisen tuli itse hankkia asunto Ranskasta. Itse löysin oman kimppakämpän Facebookin ryhmästä, jossa yksityishenkilöt vuokraavat asuntoja. Asunnon hankkiminen voi kuitenkin olla todella hankalaa etänä, ja moni muu vaihto-opiskelija saapuikin Lilleen ajoissa etsimään asuntoa paikan päällä. Euroopan Unionin kansalaisuus ja moitteeton ranskan kielen taito toki helpottivat paljon oman asunnon hankkimista. Vuokrat Lillessä ovat aika samaa luokkaa kuin Tampereellakin, eli lompakkoa ei tarvitse sen enempää kiristää vaihdon ajaksi. Asuntojen kunnossa tosin saattaa olla isoja eroja – Ranskassa ei todellakaan ole itsestänselvyyttä, että vuokra-asunnossa on esimerkiksi siistit vessat ja pesutilat. Näissä asioissa kannattaa olla tarkkana.

Monet Ranskaan lähtijät yllättyvät maan byrokratiasta. Se on kieltämättä erittäin monimutkista ja moni asia saattaa tuntua suorastaan naurettavalta suomalaisesta näkökulmasta. Tiesin itse tarkkaan mitä odottaa, olinhan kokenut samat byrokratia kiemurat jo kahtena aikaisempana opiskeluvuotena Ranskassa. Asioita kannattaa siis hoitaa kärsivällisyyden kanssa ja nähdä erilaisuus rikkautena. On järkevää ottaa mukaansa paljon erilaisia dokumentteja, joita voi tarvita asioiden hoidossa. Yksi usein kysytty paperi on syntymätodistus, joka koetaan Ranskassa usein jopa tärkeämmäksi kuin esimerkiksi passi.

Kuten sanottua, opiskelin Ranskassa politiikkaa. Sciences Po –kouluissa opiskelijat erikoistuvat maisterivaiheessa, joka tarkoitti erittäin laajaa kurssivalikoimaa. Itse päädyin opiskelemaan *Security, Intelligence and Crisis Management* –maisterilinjan kokonaisuuksia. Opin näillä kursseilla niin paljon asioita, joita en olisi koskaan päässyt opiskelemaan Tampereella. Jos itsellä on siis selkeä idea siitä, mikä kiinnostaa, kannattaa ehdottomasti tarttua tällaisiin tilaisuuksiin vaihdon aikana. Sanottakoon, että maisterikurssit ovat pääsääntöisesti ranskan kielellä ja vaativat hyvän ranskan kielen osaamisen. Koulu tarjoaa myös laajasti englanninkielisiä kursseja, mutta ne eivät saaneet niin hyvää palautetta vaihto-opiskelijoiden keskuudessa. Muutamia poikkeuksia toki oli, erityisesti sellaisilla kursseilla, joissa luennoitsijoina toimi vierailevat professorit. Toisin sanoen, Lilleen voi lähteä myös opiskelemaan ilman erinomaista ranskan kielen taitoa.

Jos viettää vuoden Sciences Po Lillessä, vaihto-opiskelijan on mahdollisuus suorittaa CEP (Certificat d'Etudes Politiques). Se on diplomi, joka todistaa, että olet opiskellut politiikan tutkimuksen kokonaisuuden Sciences Po:ssa. Diplomian varten tulee suorittaa tietty määrä pakollisia kursseja, jotka ovat vain vaihto-opiskelijoille suunnattu. Diplomin saanti huipentuu loppuvuonna pidettävään suulliseen tenttiin.

Isoin spesifiteetti Sciences Po Lillen kursseissa on se, että melkein jokaisella kurssilla opiskelijat pitävät esitelmiä joko yksin, pareittain tai ryhmissä. Ajatus voi tuntua ensin epämukavalta näin suomalaisesta näkökulmasta, mutta se on oikeasti mahtava tilaisuus päästä parantamaan omaa esiintymis- ja kielitaitoa. Hauskana faktana, en tehnyt yhtäkään tenttiä koko vuoden aikana, vaan kaikki kurssiarvosteluni perustuivat joko esseisiin tai esitelmiin. Todella raikasta vaihtelua tenttikirjojen pönttämiseen!

Jos diplomatia kiinnostaa, on Sciences Po Lille myös oiva valinta siltä kannalta. Itse päädyin koulun MUNWALK-opiskelijajärjestön Model United Nations koulutukseen, jonka kautta tulin valituksen MUN-konferenssiin Kanadaan. Koko koulutus oli englanniksi. Vaihtovuosi voi siis olla täynnä yllätyksiä – kunhan pitää silmät ja korvat auki. MUN-kokemus oli ehdottomasti omalla kohdallani koko vaihtovuoden kohokohta ja opin koko koulutuksen aikana niin paljon sellaisia asioita, joita koulunpenkillä ei opi. Myös tämän kokemuksen kautta olen saanut runsaasti lisää valmiuksia työelämään ja tulevaisuuteen.

Kokonaisuudessaan vaihtoni oli siis erittäin onnistunut. Sain ison kasan uusia ystäviä ympäri maailmaa, pääsin matkustamaan halvalla ympäri Eurooppaa ja Ranskaa ja kehitin itseäni vuodessa enemmän kuin koskaan aikaisemmin. Lopuksi, Erasmus-kokemus on aina henkilökohtainen ja vaihdosta tulee juuri sen näköinen miksi itse teet sen. Kannattaa rohkeasti tehdä asioita, joita ei Suomessa välttämättä pysty tekemään ja kokeilla kaikkea uutta. Erasmus-vaihto on ainutlaatuinen mahdollisuus siihen!

Universite du Languedoc - Montpellier II, Montpellier, 01.09.2016 – 10.01.2017

Maa: Ranska

Kaupunki: Montpellier

Vaihtoaika: 01.09.2016 – 10.01.2017

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universite du Languedoc - Montpellier II

Hakuprosessi alkoi ihan hyvin. Suurin ongelma tässä vaiheessa oli päätös, mihin järjestykseen yliopistot laittaisi. Lopulta päädyin valitsemaan Montpellierin ykköseksi, sillä onhan täältä kylmästä aika kiva päästä etelän lämpöön. Valintojen tultua niin Suomen päässä informaatio kulki hyvin. Kaikkein sai nopeasti apua, jos oli jotain epäselvää. Montpellierin

yliopistosta taas infoja tuli kyllä tasaiseen tahtiin, mutta niiden sisältö oli lähes joka kerta hieman puutteellinen. Muutaman kerran tiesin odottaa tiettyä sähköpostia (esim. asunnonvaraussähköpostia), mutta odotettua sähköpostia ei ikinä saapunut. Pari kertaa piti itse lähettää Ranskan päähän sähköpostia, että olenko ymmärtänyt jotain väärin vai pitikö sen sähköpostin vielä tulla edes vai mistä nyt on kyse. Kyllä kaiken sai aina selvitettyä, mutta piti olla itse tosi valppaana sen suhteen, että asiat oikeasti sujuivat.

Ongelmia oli myös kurssitarjottimien kanssa. Olin saanut vinkkiä toiselta tytöltä, joka oli ollut vaihdossa samaisessa koulussa, että joudun käymään myös toista koulua Montpellierissa. Tämä koulu jonne nyt hain, on kauppiksen tapainen (IUT), mutta koska olen kielenopiskelija, niin joudun käymään toistakin koulua (Paul Valérya). Tämä info selvisi myöhemmin yhdestä sähköpostista, jonka sisältö koski vain näitä Paul Valéryn kursseja. Samaisessa sähköpostissa oli ohjeet ja linkki nettisivuille, josta voi löytää kurssitarjottimen ja hieman vinkkiä siitä, miten kurssit menevät, eli mikä kurssi on suunnattu ykkösvuotisille ja mikä kakkosvuotisille jne. Se jäi vähän vaivaamaan, että tätä kahden koulun systeemiä en tiennyt silloin kun hain tähän kohdeyliopistoon. En tiedä olisiko se lopulta kuitenkin vaikuttanut valintaani, mutta olisihan se ollut kiva tietää hakuajana, että mihin kouluun tässä oikein menee. Kurssitarjottimista päätin tietenkin valita mahdollisimman paljon oman alan kursseja Paul Valérysta, kielenopiskelija kun olen, sillä IUT:ssa oli mahdollista lukea vain kauppatieteiden kursseja, enkä aiemmin ollut lukenut kurssiakaan kauppatieteistä. IUT:n kurssitarjottimessa, joka tuli sähköpostissa, oli ongelmana se, että siihen ei oltu selitetty mitenkään, että mitä meidän vaihto-oppilaiden kannattaisi ottaa, tai että mikä kurssi on suunnattu ja kenelle. Joten LA:n tekeminen meni vähän sinnepäin. Paikan päällä kaikki kyllä selvisi onneksi.

Ennen matkalle lähtöä oli tietenkin tärkeää hoitaa kaikki tarvittavat dokumentit ja perusturva eli vakuutus. Ennen reissuun lähtöä omistin jo matkavakuutuksen, mutta jouduin vielä tuplachekkaamaan sen, että kattaako se koko vaihdon. Selvisi, että sillä vakuutuksella olisin ollut vain 3 kuukauden ajan vakuutettu, eli jouduin ostamaan laajennetun matkavakuutuksen. Se, jos joku kannattaa olla hommattuna, sillä se luo aika hyvän turvan itselleen. Vaikka mitään ei tapahtuisikaan, niin kaiken varalta. Ja jos jotain sitten käykin niin se vakuutuksen hinta on aika pieni summa siihen verrattuna mitä lääkarilaskusta voi tulla ulkomailla. Eli iso peukku sille. Itselläni oli Turvalta hankittu matkavakuutus, sillä se oli halvin ja kattavin kaikista, voin lämpimästi suositella. Muiden dokumenttien hoitaminen hoitui sujuvasti Suomessa. Opintorekisterin sai kätevästi aktuaarikansliasta ja Erasmus-todistuksen sai kotiin postitettuna. LA oli täytettynä jo toukokuun aikana, joten kaikki nimikirjoitukset ja muut oli hoidettuna niihin. Muuta ei muistaakseni tarvinnutkaan.

Vaikka tiesin opetuskielen olevan ranska, niin en käynyt erikseen mitään kielikurssia yliopistossa ennen lähtöä, sillä ranskan kielen opiskelijana opetuskieli on muutenkin ranska. Tietenkin kesällä kun ei ollut koulua, niin kielentuntemus oli vähän kadoksissa kun pääsi paikanpäälle, mutta aika nopeasti se sitten lähti kehittymään siellä. Varmasti jonkinlainen kielikurssi olisi tehnyt hyvää ennen lähtöä, mutta jääkööt se ensikertaan sitten.

Kohdemaahan saapuminen sujui ihan hyvin. Kohdeyliopistossa oli tuutoritoimintaa ulkomaalaisille, mutta ei mitenkään älyttömästi. Itse ainakin koin aluksi, että tuutoritoiminta oli aikalailla minimaalista. Itselläni alkoi kuitenkin koulu jo ihan syyskuun alusta, eikä kukaan tuutori tullut minua lentokentälle vastaan tai auttanut majoittumisessa. Siinä tuntui, että oli vähän niin kuin oman onnensa nojassa kunnes pääsi IUT:n opon puheille. Sitten kun koulu oli alkanut kunnolla niin tuutoritoiminta alkoi myös. He järjestivät leffailtoja, päiväreissuja

lähikyliin/kaupunkeihin jne. Sellasta pikkukivaa, mikä oli positiivista. Intensiivikurssille ei ollut tarvetta osallistua, sillä joka päivä tuntui olevan yhtä isoa intensiivikurssia. Vaikka Tampereellakin yliopistolla opetuskieli on ranska, niin aina voi kysyä suomeksi, jos ei oikeasti ymmärtänyt jotain, mutta Montpellierissa ei ollut sitä vaihtoehtoa. Kaikki opetus tapahtui ranskaksi ja siinä sitten piti yrittää tavalla tai toisella saada änkytettyä se, mitä ei ymmärtänyt. Sen lisäksi, että sanaston hallinta ei välttämättä ollut sitä parasta alussa, niin ei ollut myöskään puhetyyli. Ranskan kieli suomalaisella aksentilla ei ole paikallisillekaan superhelppoa ymmärrettävää. Englantiahan ranskalaiset eivät käytä, joten sekin vaihtoehto oli poissuljettu. Mutta kaiken kaikkiaan yhtä isoa ja hyödyllistä intensiivikurssia oli koko vaihto.

Kun saavuin Montpellieriin, asuntooni ei ollut vielä saatavilla. Muutaman yön vietin hotellissa, kunnes pääsin muuttamaan kampuksen huoneeseeni (Colombière -niminen kampus ja CROUS:n kautta asunto). Vuokrataso oli aika kiva. 244e/kk sisälsi veden, sähkön ja netin. Toisaalta huoneeni oli 10 neliön kokoinen eli ei mitenkään älyttömän iso, mutta siellä oli kuitenkin oma vessa, suihku ja minijääkaappi, mikä oli aika luksusta. Miinuksena kampuksen huoneesta voin sanoa sen, että keittiö oli käytettävissä kaikille saman kerroksen asukkaille, joka omassa tapauksessa tarkoitti sitä, että keittiötä käytti noin 25 muutakin ihmistä. Kampuksen sääntöihin kuului tietenkin se, että omat jäljet siivotaan, mutta en tosiaan tiedä kuinka moni sitä sääntöä toteutti. Maanantaisin siivooja kävi siivoamassa keittiön ja silloin se oli siistissä kunnossa. Keskiviikon tai torstain jälkeen keittiöön ei halunnut mennä enää sisälle, sillä se oli niin kuvottavassa kunnossa. Kampus ei ole ollenkaan huono vaihtoehto vaihto-oppilaalle, sillä siellä tutustuu paljon muihinkin ihmisiin kuin vain oman koulun opiskelijoihin ja se on halpa vaihtoehto, mutta siinä on myös ne huonot puolet. Pari kaveria asui myös kimppekämpässä keskustassa Airbnb:n kautta, mutta heidän vuokransa olikin sitten jo huomattavasti suurempi, n.500e/kk per henkilö. Toki summa ei ole mitenkään älyttömän paha, että kyllä siitä selviää. Se sisälsi kuitenkin netin, veden ja sähkön. Vielä jos osuu kivat kämppikset saman katon alle, niin voisin suositella sitä jopa enemmän kuin kampusta. Silloin voi kutsua kavereita kyläänkin ja heidän kanssaan voi viettää iltaa siinä olohuoneessa toisin kuin kampuksen 10 neliön huoneessa. Pääasia on se, että löytää paikan jossa viihtyy.

Niin kuin aiemmin mainitsin, opiskeluaineeni oli lopulta kauppatieteet ranskan kielen sijaan. Eli ei ollenkaan kuten olin ajatellut. Ensimmäisellä kerralla kun tapasin IUT:n opon, hän kertoi, etten saa ottaa Paul Valérysta enempää kuin 2 kurssia per lukukausi. Tämä tarkoitti siis sitä, että suunnitelmat menivät täysin uusiksi. Lopulta vaihto meni niin, etten saanut otettua yhtäkään kurssia Paul Valérysta, sillä kurssien aikataulut menivät päällekkäin. Esim. IUT:lla loppui tunti 11.15 kun Paul Valéryssa taas tunti alkoi 11.15, eivätkä koulut olleet vierekkäin, vaan siirtymävaiheisiin olisi mennyt vähintään se 10-15 minuuttia. Toisin sanoen kävin koulua vain IUT:lla, joka oli täysin väärä paikka itselleni. Tämä vei aika paljon innostusta vaihdosta, sillä IUT:ssa oli muutenkin tosi vähän vaihto-oppilaita, niin silloin ei päässyt tutustumaan yhtä paljon muihin vaihto-oppilaisiin kuin olisi halunnut. Paul Valéry oli siis ennemminkin vaihtareiden koulu.

Opetuksen ja opiskelun taso oli aika erilaista kuin Suomessa. En oikein tiennyt sinne mennessä, että mitä odotan. Saatoin odottaa jotain samantapaista opetusta ja opiskelua niin kuin täällä Suomessa, sillä ensimmäinen luento oli itselleni täysi shokki. Luento oli täynnä, sen kesto oli 90 minuuttia ja sanaakaan en kuullut, mistä opettaja puhui. Istuin kuitenkin kolmannella rivillä eli oikeasti edessä. Tilanne kyllä rauhoittui muutaman viikon päästä luennoilla ja ihmiset osasivat olla hiljaa. Kurssien sisällöt eivät itsessään olleet vaikeita,

mutta kieli oli vaikeaa. Tuntui, että kaikki selitettiin tosi hankalasti kun saman asian olisi voinut sanoa paljon helpomminkin. Opetusmenetelmät oli muuten aika samat, eli oli PowerPoint-esitys, jossa muistiinpanoja ja esimerkkejä, joita sitten käytiin suullisesti yhdessä läpi. Aina sai kysyä jos ei ymmärtänyt. Luennot toimivat samalla tavalla kuin täällä Tampereellakin, mutta erona oli tosiaan se, että luennoilla ihmiset eivät osanneet aluksi olla hiljaa. Ja ymmärtäähän sen kun lähes kaikki opiskelijat olivat 18-19-vuotiaita.

Meillä oli syksyn puolessavälissä välitentit jokaisesta aineesta, joista jokainen kesti noin tunnin. Seuraavat tentit olivatkin sitten ennen joulua ja joulun jälkeen. Eli kakkosvuotisilla oli kokeet ennen joulua, kun taas ykkösvuotisilla oli vasta joulun jälkeen. Itselläni oli molempia, mutta ei sillä nyt ihan hirveästi ollut väliä tekikö kokeen ennen kotiin tuloa vai sen jälkeen. Kotona ollessa olisi vaan pitänyt opiskella ehkä vähän enemmän, mutta jos oli jaksanut hyvin kuunnella tunnilla ja tehdä muistiinpanot niin parin kerran selailu riitti aika pitkälle. Meillä vaihtareilla sai olla tenteissä aina sanakirjat mukana, koska koesanastokin oli yleensä suhteellisen haasteellista. Onneksi opettajat olivat ymmärtäväisiä sen suhteen, ettei meidän vaihtareiden kielentuntemus voinut olla yhtä hyvää kuin paikallisten niin kirjoitusvirheitä sai vähän anteeksi ja vaikka esseen vastaus ei ollut älyttömän selkeä ranskaksi niin kyllä he ymmärsivät kuitenkin ne pointit mitä sinne oli yrittänyt kertoa.

Oppimismateriaalit saatiin joko tunnilla tai sitten ne pystyi saamaan Moodlen tyylisestä sivustosta. Tässä koulussa se oli Claroline, mutta en tiedä toimiiko se muuallakin Ranskassa vai ei. Opiskelu oli mielestäni sekä koulumaista että itsenäistä työskentelyä siten, että saimme kyllä kotiläksyä aina silloin tällöin ja ne käytiin yhdessä tunnilla läpi, mutta kuitenkin piti itse tehdä aika paljon hommia esimerkiksi sanojen kääntämisen kanssa, että ymmärtää ylipäättään mistä on kyse. Ja vaikka ranskan kieli on vaikeaa, niin ihan tajuttomasti opin kyllä tällä reissulla. Kielitaito parani koko ajan ja uskaltaisin jopa väittää että pärjäsin kiitettävästi kielen kanssa.

Montpellierissa on mahdollisuus harrastaa vaikka mitä! Sen lisäksi, että se on opiskelijakaupunki, niin se on myös urheilukaupunki. Jollen nyt ihan väärin ymmärtänyt siellä ollessa, niin se on yksi suurimmista urheilukaupungeista koko Ranskassa. Varsinkin kilpaurheilussa. Siellä on myös paljon puistoja jos tykkää käydä kävelyillä ja päiväreissuja voi tehdä tosi helposti ja halvalla lähikyliin ja kaupunkeihin. Junat ja bussit kulkevat aika kivasti sieltä lähes joka paikkaan. Pariisiinkin pääsee vain 3,5 tunnin junamatkalla! Montpellier on myös sään puolesta kiva paikka. Siellä paistaa oikeasti lähes joka päivä aurinko. Ei tarvitse miettiä kaamosta ainakaan. Miinuspuolena säästä voi sanoa sen, että sitten kun siellä sataa, niin sitä vettä tulee ja paljon. Meillä peruttiin koulu kahtena päivänä vesisateen takia, ja silloin vettä ei edes tullut niin paljoa. Eli voisi sanoa, että Montpellier ja vesisade eivät kuulu yhteen. Lämmintä siellä kyllä on ihan ympäri vuoden. Talvella riittää kevyt toppatakki, eli Suomesta on turha viedä paksuinta talvitakkia sinne.

Elinkustannukset menevät noin samaan sarjaan kun Suomessakin. Itse en ainakaan kokenut suurempia eroja rahanmenossa. Yhtä paljon sitä meni sielläkin kuin täällä kotonakin. Viinit ja juustot olivat kyllä paljon halvempia kuin Suomessa, varsinkin juustoista tuli nautittua aika paljon! Ranskalaisista ruuista niin voisin suositella kokeilemaan foie grasta, jos vaan uskaltaa. Se on ranskalaisten juttu, kuin myös tartarpihvi kananmunalla. Ranskalainen ruokakulttuuri on kyllä vähän erilaista kuin Suomessa, mutta ainahan on kiva kokeilla jotain uutta.

Jos meinaa asua Ranskassa pidempäänkin kuin vain 1-2 kuukautta, niin suosittelen kyllä pankkitilin avaamista paikanpäällä ihan siitä syystä, että sitten saa normaalin puhelinliittymän. Itse vetelin prepaid-liittymällä koko vaihdon (en siis avannut pankkitiliä), mutta siihen kuului rajattomat puhelut ja tekstarit Ranskan sisällä ja 2 gigan netti 30 eurolla. Lisäksi netin käyttöaika oli 2 viikkoa, sitten se umpeutui. Vaikka ei olisikaan mikään ahkera netin käyttäjä niin sillä, että avaa pankkitilin, saa normaalin puhelinliittymän. Jos ottaa oikean liittymän, niin voi saada rajattoman netin koko Euroopassa ja normaalihintaiset puhelut. Silloin ei tarvitse miettiä, että kantaako suomalaista sim-korttia mukana kokoajan vai ei.

Tampereelle paluu on sujunut hyvin. Ihanaa olla kotona, vaikka oli kyllä kivaa olla Ranskassakin. En ole vielä saanut opintorekisteriotetta vaihtoyliopistosta, joten en tiedä miten kurssien hyväksilukeminen tulee menemään. Toivottavasti hyvin. Uskon, että vaihto on tehnyt hyvää minulle - niin kielen oppimisessa kuin henkisessä kasvussakin. Vaihto tulee varmasti vaikuttamaan tulevaisuuteen positiivisesti. Uskon, että opin aika hyvin ymmärtämään miten ranskalaisten kanssa tulee toimia. Heitäkin on monenlaisia, mutta uskon, että varsinkin vähän vaikeampien ranskalaisten kanssa pystyn tulevaisuudessakin toimimaan, kun on oppinut vähän heidän tapojaan hoitaa asioita.

Vaihtovuosi oli mielenkiintoinen joka näkökulmasta katsottuna. Vähän huonona fiiliksenä jäi tosiaan se, että koulu oli täysin väärä minulle kielen opiskelijana, joten en pysty suosittelemaan sitä opiskeluiden kannalta. Plussana siinä koulussa oli se, että kaikki olivat kyllä tosi mukavia, niin opettajat kuin opiskelijatkin. Mutta se, että en voinut opiskella omaa alaani niin kuin alun perin oli tarkoitus niin se painaa isona miinuksena. Aurinkoinen marraskuu sen sijaan oli ihanaa, vaikkakin henkisesti raskasta niin silti aurinkoinen sää ja kaupunki piristivät aina mieltä. Olen onnellinen, että sain tällaisen mahdollisuuden kuitenkin kokea ja nähdä uusia paikkoja, tutustua uusiin, aivan huikkeisiin ihmisiin, jotka varmasti kuuluvat omaan elämäni vielä pitkään. Eli isoin ja siistein asia tällä reissulla olivat ne ihmiset joihin tutustuin, ja se varmaan onkin vaihtovuosissa SE juttu. Kaikki te, jotka meinaatte vaihtoon lähteä, niin lähtekää ja nauttikaa! Vaikka se välillä tuntuisikin epämukavalta ja ei-kivalta niin yrittäkää nauttia. Niille, jotka eivät ole harkinneetkaan lähtevänsä, niin heillekin suosittelen lämpimästi leikkimään ajatuksella, että mitä jos lähtisikin ja toivottavasti heistäkin moni päätyy lähtemään. Vaikka se vaihto ei menisikään niin putkeen niin iso kokemus se kuitenkin on, joka jokaisen pitäisi kokea.

Universite du Languedoc - Montpellier II, Montpellier, 30.08.2016 – 11.05.2017

Maa: Ranska

Kaupunki: Montpellier

Vaihtoaika: 30.08.2016 – 11.05.2017

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universite du Languedoc - Montpellier II

Lähdin aurinkoiseen Etelä-Ranskan Montpellierin lukuvuodeksi 2016-2017. Vuosi oli toinen opiskeluvuoteni ranskan kielen kandidaattiohjelmassa. Opiskelin Montpellierissa kahdessa yliopistossa: IUT Montpellier-Sète, Techniques de Commercialisation ja Université de Paul

Valery.

Hakuprosessi sujui melko mutkattomasti. Sähköpostittelu puolin jos toisin sujui melko hyvin ja lisää informaatiota sai aina kysymällä. Itse koin tämän osuuden kuitenkin hieman stressaavaksi, kun jouduin odottelemaan asuntohakemuksen hyväksymistä ja aina tuntui, että joku dokumentti puuttui. Kaikista dokumenteista kannattaa ottaa useampi kopio jo Suomessa. Myös passikuvia kyseltiin useammassa paikassa. Kurssitarjonnasta etukäteen saatu informaation oli melko sekavaa. Saimme sähköpostiviestin IUT:n kursseista ja Paul Valéry'n kursseja hain itse netistä. Paikanpäälle saapuessani LA meni kuitenkin aivan uusiksi. Siitä ei siis kannata turhaan stressata.

Otin vuodelle pidennetyn matkavakuutuksen LähiTapiolalta. Se oli hiukan hintava, mutta korvatulehduksen sattuessa osoittautui hyvinkin käteväksi. Huonettani varten otin paikan päältä muutaman kympin maksavan opiskelijavakuutuksen (tästä sain tietoa paikanpäällä, kun kirjauduin kämppääni). Kaikenlaiset dokumentit pursusivat korvista ensimmäisten kuukausien ajan. Esimerkiksi yliopistoliikuntaa varten piti käydä hakemassa terveydenhoitajalta paperi, joka todisti, että olen kykenevä harrastamaan liikuntaa. Kaikki tämä kuuluu kuitenkin asiaan ja muiden Erasmus-kavereiden kanssa näitä yhdessä pähkäiltiin pitkin vuotta.

En osallistunut ennen lähtöä erilliselle kielikurssille, koska koin, että ranskakielentaitoni oli riittävä. Vaihdossa valitsin kuitenkin FLE-kurssin, joka oli ranskan kieltä vaihto-oppilaille. Tätä kurssia voin lämpimästi suositella. Tutustuin kurssilla moniin muihin vaihto-opiskelijoihin ja kurssi teki hyvää kielitaidollekin.

Saapuessani Montpellieriin, jouduin viettämään kaksi ensimmäistä yötä hotellissa, koska huoneeni asuntolassa ei ollut jostain syystä saatavilla heti. Jo heti ensimmäisenä aamuna Montpellierissa suuntasin rannalle ja varmistuin valinnastani. IUT:llä oli tuutoritoimintaa, joka toimi mielestäni ihan hyvin. Ainut huono puoli oli, että siihen mennessä, kun tuutorit ilmoittivat itsestään, olimme jo rämpineet läpi suurimman osan järjestelyistä, joissa paikallisista tuutoreista olisi ollut apua. Vuoden mittaan tuutorit olivat kuitenkin hyvin mukana ja aina sai apua jos tarvitsi. He myös järjestivät leffareissuja ja muita tapaamisia.

Asuin Crous:lla Cité universitaire Colombière:lla ja minulla oli oma 9m2 huone omalla kylpyhuoneella. Vuokra oli vain 244e/kk. Huone oli vähän kolkko ja pieni, mutta omat tavarat tekivät siitä kotoisan aika äkkiä. Omat pienet tärkeät esineet ja kotoa tuotu tyynyliina piristivät kummasti ensimmäisiä päiviä. Minulle tällainen asunto sopi hyvin, sillä rahaa säästy matkusteluun ja muuhun mukavaan. Colombière sijaitsi hyvin juuri Paul Valéry'n ja IUT:n välissä, kävelymatkan päässä molemmista. Keskustaan ratikalla meni 15 minuuttia. Ratikat kuitenkin lopettivat kulkemisen kahden jälkeen yöllä. Tämän ajan jälkeen kuitenkin pääsi kämpille takaisin 45min kävelyllä. Colombièrella oli paljon sääntöjä ja aulan henkilökunta oli hyvinkin nihkeää välillä. Hankalaa oli, että Colombièren asuntoihin ei saanut tulla vierailijoita kuin 7-22 välisenä aikana. Kotoa tulleille vieraille ei siis voinut tarjota yösjaa, mikä tuntui todella typerältä. Kaiken kaikkiaan Crous:n asunto oli kuitenkin minulle hyvä ratkaisu, koska Colombièren pihapiiri oli mukavan vihreä, minulla asui monia kavereita samoissa opiskelijataloissa ja vuokra oli pieni.

IUT ei kouluna sopinut minulle ollenkaan, sillä opiskelen ranskaa ja IUT:llä opetetaan pääasiassa kaupallisia aineita. Paul Valéry'n kurssit olivat erittäin hyviä, mutta kursseja sieltä sai ottaa vain 10 opistopisteen verran per semesteri. Tämä selvisi minulle vasta paikan päällä.

Lopulta oli vaikeaa saada kahden eri koulun lukujärjestykset sopimaan yhteen ja tästä syystä suoritin Paul Valerystä vain kaksi kurssia vuoden aikana, yhden molemmissa semestereissä.

IUT:ssä opiskelu oli hyvin koulumaista. Opetuksen taso oli paljon matalampi kuin Suomessa. Kurssiin kuului usein luento ja pienryhmätunti tai vain jompikumpi. Yleisesti opiskelimme kuitenkin paljon pienissä noin kahdenkymmenen oppilaan luokissa ja teimme paljon ryhmätöitä. Kurssit eivät olleet liian hankalia, vaikka minulla ei ollutkaan paljoa kokemusta kaupallisen alan opinnoista. Lähes kaikki kurssit kestivät aina koko syys- tai kevätlukukauden ja lopuksi oli tentti. Koko vuoden aikana kirjoitin vain muutaman esseen, mutta ryhmätöitä oli senkin edestä. IUT:lle en joutunut hankkimaan mitään kirjoja. Kaikki materiaali oli dioilla, jotka näytettiin luennoilla. Dioja kuitenkin harvemmin pistettiin moodleen kokonaisina, mikä teki opiskelusta huomattavasti hankalampaa. Ranskalaiset opiskelukaverit olivat kuitenkin todella ystävällisiä ja heiltä sai aina apua ja muistiinpanoja, jos ei itse onnistunut niitä vauhdissa kirjoittamaan.

Paul Valeryn ranskan kurssit olivat todella vaativia, mutta myös mielenkiintoisia ja opin niistä todella paljon. Tein syyslukukautena ensimmäisen vuoden opiskelijoille tarkoitetun kieliopin kurssin ja se osoittautui todella hyödylliseksi. Kevätlukukautena opiskelin 1500-luvun kirjallisuuden historiaa ja kurssi oli todella mielenkiintoinen. Saimme kirjoittaa runoanalyyskejä aikakauden teoksista. Kurssin opettaja oli erittäin kiltti vaihto-opiskelijoille. Ilman tätä ymmärrystä kurssi ei olisi varmasti mennyt läpi.

Tein lähes kaikki opintoni ranskaksi. Ainoastaan englannin ja saksan tunnit olivat kyseisillä kielillä. Opiskelu ranskan kielellä tuntui melko luontevalta, kun Suomessakin ranskan opetus on ranskankielistä. IUT:llä olisi kuitenkin pärjännyt heikommallakin kielitaidolla, sillä opettajat ottivat vaihto-opiskelijat todella hyvin huomioon. Vaihdoissa suorittamani kurssit eivät juuri vastaa Suomessa opintoihini kuuluvia kursseja, mutta saan ne kuitenkin osaksi tutkintoani vapaavalintaisina opintoina.

Montpellier on kaupunki täynnä tekemistä. Useat yliopistot ja nuoret pitävät kaupungin kokoajan hereillä. Harrastusmahdollisuuksia oli riittävästi. 45e liikuntamaksulla oli tarjolla useita eri jumppia ja lajeja. Välillä liikuntajärjestö SUAPS järjesti myös reissuja esimerkiksi laitesukeltamaan. Meren rannalla oli tarjolla purjelautailua ja monia muita aktiviteetteja. Montpellierin alueella oli myös 1e train eli euron juna. Etukäteen netistä ostamalla sain ostettua 1e lippuja seudun juniin. Lähdöt olivat usein aikaisin aamulla, mutta olipahan koko päivä aikaa ihastella kaupunkeja.

Montpellierin sää oli aivan omaa luokkaansa. Aurinko paistoi melkein koko ajan. Tammi-helmikuu oli vähän sateisempaa aikaa, mutta muuten sai kyllä nauttia paisteesta ja korkeista lämpötiloista. Saavuin Montpellierin elokuun lopulla ja silloin lämpöasteita oli 35. Tämä oli minulle jopa vähän liikaa ja ensimmäinen kuukausi oli aikamoista sopeutumista. Kesän lopulla merivesi oli uskomattoman lämmintä ja viihdyin paljon rannalla. Keväällä toukokuussa lähtiessäni lämpötilat keikkuivat 25 asteen tuntumassa. Talvella päivälämpötilat pysyivät kokoajan plussan puolella. Kesän lämmön jälkeen viileämmässä keleissä olisi kuitenkin tarvinnut lämpimiä kenkiä ja villasukkia, jotka itseltäni jäivät Suomeen. Montpellierin hintataso on samaa luokkaa kuin Suomessa. Avasin paikanpäällä pankkitilin, että sain haettua Ranskan asumistukea (CAF) ja sainkin joka kuukausi 93e vähennyksen vuokrasta.

Vaihtovuoteni onnistui erinomaisesti. Nautin todella olostani ja opinnotkin sujuivat suhteellisen tuskattomasti. Sain todella paljon uusia ystäviä ja joidenkin kanssa tulemme varmasti olemaan yhteyksissä vielä pitkään. Yliopistot olivat kokonaisuudessaan ehkä pieni pettymys, mutta Montpellier kaupunkina on aivan loistava. Kieltä oppi kun vaan reippaasti uskalsi sitä käyttää niin vaihtareiden kuin natiivienkin kanssa.

Jos heräsi kysymyksiä, vastaan mielelläni!

Institut d'Etudes Politiques de Paris, Paris, 29.08.2016 – 16.05.2017

Maa: Ranska

Kaupunki: Paris

Vaihto-aika: 29.08.2016 – 16.05.2017

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Institut d'Etudes Politiques de Paris

Etukäteisjärjestelyt ja kurssivalinnat

Etukäteisjärjestelyistä voisin sanoa lyhyesti, että niistä ei tarvitse huolehtia. Asiat toimii niin Tampereen kuin Pariisinkin päissä. Suosittelisin tekemään hyvän opintosuunnitelman ja miettimään tutkinnon kokonaisuutta. Muistakaa myös tehdä Learning Agreement I jo ennen lähtöä!

Punnitsin pitkään Sciences Po:ssa tarjottavien Eurooppa-tutkimuksen (European Affairs) ja kansainvälisen politiikan (Paris School of International Affairs, PSIA) tutkinto-ohjelmien välillä, sillä halusin erikoistua Eurooppa-tutkimukseen, mutta ikään kuin lähestyä aihetta kansainvälisen politiikan näkökulmasta. Päädyin lopulta valitsemaan Eurooppa-tutkimuksen yksikön, siellä olleen hieman itselleni soveltuvamman oikeustieteellisen painotuksen vuoksi. Elokuussa kurssivalintoja tehdessäni huomasin kuitenkin kauhukseni, että noin 70% aiemmin saatavilla olleista kursseista oli mennyt vaihtoon. Myöhemmin kuulin, että yliopistossa oli uudistettu yksikkörakennetta ja Eurooppa-tutkimuksen yksikkö oli sisällytetty kokonaisuudessaan julkishallinnon (Public Affairs) yksikköön. Käytännössä vaihto-opiskelijalle tämä uudistus merkitsi sitä, että kurseja oli yllättäen huomattavasti enemmän tarjolla. Huomattaisiin vielä, että osa kursseista eivät ole saatavilla vaihto-opiskelijoille. Näitä ovat tyypillisesti menetelmäopinnot ja Eurooppa-tutkimuksen ja PSIA:n yhdessä järjestämä ”Europe in the world” -linja. On silti mahdollista, että kursseille pääsee lukukauden alettua, jos asiasta tiedustelee hallinnolta. Tällöin kannattaa kuitenkin vedota siihen, että ko. kurssi on

ehdottomasti välttämätön kotiyliopiston kurssirakenteen ja valmistumisen kannalta. Kurseja myös pystyy tiputtamaan (ainoastaan) ensimmäisen viikon tai kahden aikana, mikä on hyvä pitää mielessä.

Saapuminen ja asuminen

Lennot Euroopan sisällä saapuvat Pariisissa pääsääntöisesti Orlyn lentäkentälle Pariisin eteläpuolelle. Lentokentältä pääsee kaupunkiin Orly Bus -sukkulapalvelulla tai tram-metro-paikallisjuna-yhdistelmällä. Itse pyöräilin. Pyörätiet ovat melko hyvässä kunnossa Pariisissa ja autoilijat kunnioittavat pyöräilijöitä. Suosittelen harkitsemaan Velib-pyöräpalveluun rekisteröimistä. Sciences Po tarjoaa opiskelijoilleen noin viikon mittaista ja noin 200€ hintaista orientaatiota lukuvuoden alussa elokuussa. En itse sitä valinnut, ja ilmeisesti se on lähinnä kandidaton opiskelijoille tarkoitettu. Yleisesti opiskelija-aktiiviteeteista ja tuesta sanoisin, että ne ovat melko olemattomia. Eurooppa-tutkimuksella oli melko aktiivinen (muihin verrattuna) opiskelijajärjestö (AMAE), mutta se sisällytetään tämän vuoden aikana julkishallinnon opiskelijajärjestöön, mikä on huomattavasti urakeskeisempi järjestö. Yliopistolla toimii myös yleinen opiskelijajärjestö, jonka nimen olen jo unohtanut, mutta joka järjestää jonkin verran tapahtumia. Pariisissa toki toimii myös aktiivinen Erasmus-verkosto, johon en itse kuitenkaan tutustunut. Näistä puutteista huolimatta Pariisi ei kyllä jätä ketään kylmäksi ja tekemistä ja uusia ystäviä riittää varmasti.

Opiskelu

Tärkein asia, mikä on pidettävä mielessä on se, että Sciences Po on hyvin urakeskeinen instituutio (ns. Grande École) ja tätä funktiota myös opetus ja metodit heijastavat. On turha siis olettaa vastaavaa akateemista painotusta kuin Tampereella. Itse näin tämän puolen kuitenkin vahvuutena, vaikka arvioisin teoreettisen osaamiseni nyt heikommaksi kuin lähtiessäni. Teoreettisen osaamisen sijaan Sciences Po:ssa opitaan monenlaisia työelämässä tarvittavia taitoja. Kurseista sanoisin, että maineestaan huolimatta myös Sciences Po:ssa osa kursseista olivat luokattoman huonoja. Onneksi vaihto-opiskelijana ja hallinnon avulla sain ne pääsääntöisesti vaihdettua. Kaiken kaikkiaan olen erittäin tyytyväinen Sciences Po:n käymiini kursseihin, lähinnä nimekkäiden opettajien vuoksi. Sciences Po:ssa opiskellessa todella tuntee olevansa tapahtumien ytimessä, sillä ainakin Eurooppa-tutkimuksen yksikössä lukuisia kurseja vetävät komission työntekijät, joilta saa runsaasti sisäpiiritietoa sekä vinkkejä työnhakuun (ja jotka ovat itsessään toki arvokkaita yhteyshenkilöitä). Työmäärä Sciences Po:ssa on valtava, mihin on hyvä varautua ja mihin kannattaa sitoutua. Pääsääntöisesti jokaisella kurssilla on kolme vaadittavaa suoritusta ja läsnäolopakko. Suoritukset ovat yleensä esitelmä (lähes aina), mid-term/final ja/tai essee/lyhyt tutkielma/raportti tai muu lyhyt

kirjallinen tuotos. Lähes jokainen kurssi sisältää viikottaisen lukutaakan. Käytännössä tätä kaikkea ei opiskelija pysty tekemään, vaan yksi Sciences Po:ssa opittavista taidoista onkin priorisointi, aikatauluissa pysyminen ja tekstin tuottaminen erittäin lyhyessä ajassa. Suosittelen tästä huolimatta opiskelemaan Sciences Po:ssa täydet 60 opintopistettä. Kiitoksena stressinsietokyky on varmasti uudella tasolla. Kurseja voi käydä englanniksi ja ranskaksi. Molemmilla kielillä riittää varmasti kurseja opiskeltavaksi.

Eläminen Pariisissa ja Ranskassa

Pariisi on hieno kaupunki. Eläminen Ranskassa ja Pariisissa voi olla toisinaan hermoja piinaavaa, lähinnä joustamattomuuden ja hitauden vuoksi, mutta kun tätä kaikkea oppii arvostamaan, niin Pariisi ja Ranska tekevät kyllä lähtemättömän vaikutuksen. Thomas Jeffersonin sanoin ”every man has two countries – his own and France”. Eläminen Pariisissa on kuitenkin kallista. Erityisesti vuokrataso on huimaava. Itse asuin kampusalueella Cite Universitairessa, jonne suosittelen hakemaan hyvin varhaisessa vaiheessa. On kuitenkin hieman epätodennäköistä, että sieltä saa asuntoa, sillä Suomella ei siellä omaa rakennusta ole. Asuin itse ensimmäisen kuukauden Airbnb:ssä muutaman muun suomalaisen kanssa, jonka aikana tiedustelin Cite Universitairesta vapaita huoneita, ja josta lopulta Norjan taloista sellaisen sain.

Merkityksellisyys ja paluu Tampereelle

Merkittävimpänä tuliaisena pitäisin parantunutta kielitaitoani, verkostoja, hyviä ystäviä, uusia (ura-)taitoja ja sopeutumiskykyä. Vaihtovuosi Pariisissa oli elämää muuttava kokemus ja suosittelen vaihtokohdetta – mutta en välttämättä kelle tahansa. On hyvä varautua niin taloudellisesti kuin henkisesti. Opiskelu ja elämä Pariisissa voi olla toisinaan rankkaa, mutta vastineeksi sieltä saa kokonaan uuden näkökulman elämään ja yhteiskuntaan.

Kiitos Tampereen yliopiston henkilökunnalle ja erityisesti Minna Höijerille avusta, joustavuudesta ja neuvoista.

Institut d'Etudes Politiques de Paris, Paris, 19.08.2016 – 16.05.2017

Maa: Ranska

Kaupunki: Paris

Vaihtoaika: 19.08.2016 – 16.05.2017

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Institut d'Etudes Politiques de Paris

Valitsin Sciences Po Paris -yliopiston vaihto-opiskeleman sen hyvän maineen, ranskan kielen sekä kiinnostavien kurssien takia. Hakeminen vaihto-ohjelmaan sujui mutkattomasti Tampereen yliopiston vaihto-opiskelupalveluiden tukemana. Ainut haaste oli kielitodistus, jonka Sciences Po periaatteessa edellyttää todistuksena riittävästä kielitaidosta ennen lopullista hyväksymistä. Kielikokeita järjestetään Helsingissä melko harvakseltaan ja ne ovat omakustanteisia. Vaihtopalveluista minulle neuvottiin, ettei kohdeyliopisto kuitenkaan välttämättä tarkasta kielitodistusta yleisistä ohjeista huolimatta. Siksi päätin jättää testin suorittamatta, jollei sitä kohdeyliopistosta erikseen pyydetäisi; tätä ei koskaan tapahtunut.

Asettuminen Pariisiin oli melko ongelmatonta. Suurimpia haasteita olivat puhelinliittymien ynnä muiden sopimusten aloittamiseen liittyvä byrokratia. Suurin haaste oli kuitenkin sopivan asunnon löytäminen. Asuttuani kuukauden Airbnb-asunnossa löysin Institut Finlandais -sivustolta yksityisen vuokrakaksion, jossa asuin yhden toisen opiskelijan kanssa lopun vaihtokauttani. Kuluineen asumiskustannukseni olivat noin 700€/kk eli huomattavasti enemmän kuin mitä Tampereella asuessani. Asunnon etsintään suosittelen Institut Finlandaisia, Cité Universitaire -opiskelija-asuntoja sekä Leboncoin-sivustoa. Yksityisiltä vuokranantajilta vuokratessaan kannattaa kuitenkin olla erittäin tarkkana, että kaikki tarpeellinen on varmasti kirjoitettuna sopimukseen ja että kaikista maksuista toimitetaan kuitti tai muu todistus. Yksityiset vuokranantajat lähes poikkeuksetta edellyttävät opiskelijoilta takaajan (tähän riittää esimerkiksi vanhemman henkilö- ja tulotiedot).

Yliopistolla ei ole omaa liikuntasalia, mutta Sciences Po järjestää urheilukursseja. Esimerkiksi kerran viikossa hieman vajaan lukukauden kestänyt joogakurssi maksoi noin 80€. Muutoin useimmat urheiluharrastukset Pariisissa ovat melko kalliita. Urheilua kaipaaville suosittelen juoksu-harrastusta sekä Affordable Yoga -nimistä joogakoulua, jossa on joogan lisäksi tarjolla paljon muitakin urheilutunteja sekä englanniksi että ranskaksi.

Opiskelijat, jotka asuvat Ranskassa kaksi lukukautta ovat oikeutettuja ranskalaiseen asumistukeen eli Caf:n. Sen suuruus on noin 100€/kk vuokrasta riippuen, mutta hakuprosessi vaatii huomattavaa kärsivällisyyttä kaikessa epäselkeydessään. Jos tietää hakevansa sitä, kannattaa syntymätodistus (ranskaksi ja mahdollisesti myös suomeksi) tilata maistraatista jo Suomesta käsin.

Opetuskielinä Sciences Po:ssa ovat englanti ja ranska, ja opiskelijat saavat opiskella kummalla vain tai molemmilla kielillä mielensä mukaan. Ranskani oli B1-tasoa saapuessani. Sillä selvisin muutamista ranskankielisistä kursseista jokseenkin takellessen. Kielitaidon puute teki ranskankielisistä kursseista minulle huomattavasti työteliämpiä ja vaikeampia, mutta koen edistäneeni kielitaitoani eniten juurikin noiden muutamien kurssien ansiosta.

Kohdeyliopisto osoitti minulle tutorin, jota en kuitenkaan koskaan tavannut ensimmäisen lukukauteni aikana, sillä hän oli itse toisaalla harjoittelussa. Tarvittaessa olisin kuitenkin voinut kysyä häneltä neuvoa, sillä minulla oli hänen kontaktinsa ja hän vaikutti erittäin avuliaalta. Päätin olla osallistumatta yliopiston orientaatioviikolle sen korkean hinnan vuoksi (noin 200€). Sciences Po kuitenkin järjesti kaikille vaihto-opiskelijoille ilmaisen orientaatiopäivän, joka mielestäni riitti hyvin.

Olen erittäin tyytyväinen Sciences Po:n kurssitarjontaan sekä opetuksen tasoon. Kurssit olivat kuitenkin keskenään hyvin eritasoisia. Tästä viisastuneena suosittelenkin tutustumaan opetussuunnitelmaan ja ennen kaikkea luennoitsijoihin huolellisesti ennen kurssivalintojen tekemistä. Sciences Po perustuu ajatukseen akateemisten opintojen sekä niin sanottujen käytännönläheisten opintojen yhdistämisestä, eli osa kursseista oli perinteisiä akateemikkojen opettamia yliopistokursseja ja osaa kursseista opetti sivutoimisesti ”käytännön työelämässä” täyspäiväisesti työskentelevät arvostetut ammattilaiset. Kokemukseni perusteella tämä tarkoitti lähinnä ammattipoliitikkoja, konsultteja sekä finanssialan ammattilaisia. Joskaan nämä ”käytännön” kurssit eivät välttämättä mukaudu saumattomasti osaksi opintojani Tampereen Yliopistossa, olen erittäin tyytyväinen, että sain mahdollisuuden tutustua myös sen kaltaiseen työskentelyyn opiskeluaikanani.

Kurssitarjonta kohdeyliopistossani jakautui niin sanottuihin kaikille yhteisiin 6 ECTS ”formation commune” -kursseihin ja 4 ECTS valinnaisiin kursseihin. Tutkinto-opiskelijoiden tulee ottaa vähintään yksi ”formation commune” kurssi jokaisena lukukautena, mutta vaihto-opiskelijana päätin olla ottamatta niitä ollenkaan niiden suurten ryhmäkokojen vuoksi. Valitsemillani kursseilla oli yleensä noin 20-30 oppilasta. Opetus oli useimmilla kursseilla hyvin interaktiivista ja monet kurssit sisälsivät myös suullisen esitelmän. Vaihto-opiskelijalle työmäärä ja vaatimustaso olivat mielestäni korkeat, mutta hallittavissa olevat. Paras osa vaihtokokemustani oli kuitenkin osaksi pääseminen erittäin inspiroivaan yliopisto-yhteisöön sekä siellä kohtaamani uudet ystävät.

, , 01.05.2016 – 31.07.2016

Maa: Ranska

Kaupunki:

Vaihtoaika: 01.05.2016 – 31.07.2016

Vaihto-ohjelma: Oma järjestely/harjoittelu

Yliopisto:

Olen rauhan- ja konfliktintutkimuksen maisteriohjelman opiskelija ja olin vapaaehtoisessa korkeakouluharjoittelussa puolustusvoimilla Pariisin puolustusasiamiestötoimistossa 1.5.–31.7.2016. Toimisto sijaitsee Suomen Pariisin-suurlähetystön yhteydessä.

Ennen harjoittelua

Etsin harjoittelupaikkailmoituksia Tampereen yliopiston Workit.netistä. Olin jo aiemmin ollut yhteydessä Suomen Pariisin-suurlähetystöön, sillä olin ajatellut hakea harjoittelupaikkaa sieltä. Hakuajan alettua joulukuussa Workit.netistä selvisi mahdollisuus hakea korkeakouluharjoitteluun myös Pariisin puolustusasiamiestötoimistoon. Päätinkin hakea myös sinne, sillä minulla on kokemusta puolustusvoimien Ruotuväki-lehdestä varusmiesajalta ja harjoittelun turvallisuus- ja puolustuspoliittinen profili sopi opintoihini.

Sain yhteydenoton Pariisin puolustusasiamieheltä heti joulunpyhien jälkeen. Hän tiedusteli, oliko harjoittelutukeni varmistunut ja oliko kesä minulle mahdollinen ajoitus harjoittelulle. Seuraavana päivänä hän haastatteli minut puhelimesta ja ilmoitti muutama päivä tämän jälkeen, että minut on valittu harjoitteluun, mikäli harjoittelutukeni varmistuu.

Harjoittelutuen haun aikataulu oli siinä mielessä ongelmallinen minulle ja useille muille harjoitteluun hakijoille, että tammikuun ensimmäinen viikko on hieman liian myöhäinen hakuaika. Joissain yliopistoissa harjoittelutukea haetaan jo aiemmin, mikä asettaa hakijat eriarvoiseen asemaan siinä tilanteessa, jossa työnantaja valitsee ensimmäisenä tukensa varmistaneet hakijat. Olisikin hyvä, jos harjoittelutukea haettaisiin jo marras-joulukuussa, kun harjoitteluhaut esimerkiksi suurlähetystöihin alkavat. Optimaalista olisi, jos harjoittelutuki varmistuisi samaan aikaan eri yliopistoissa.

Solmin harjoittelusopimuksen puolustusvoimien pääesikunnan hallintohenkilöstön ja Tampereen yliopiston YKY:n harjoitteluista vastaavan henkilön kanssa. Kävin allekirjoittamassa tarvittavat asiakirjat mm. turvallisuusselvitystä varten ja kuulemassa harjoittelusta tarkemmin pääesikunnassa Helsingissä.

Hankin itse kolmen kuukauden ajalle tarvittavat matka- ja matkatavaravakuutukset. Sain lisäksi Eläketurvakeskukselta todistuksen, että minuun sovelletaan Suomen sosiaaliturvalainsäädäntöä ulkomailla työskentelyn ajan.

Etsin asuntoa laittamalla hakuilmoituksen Pariisin suomalaisten Facebook-ryhmään sekä Pariisin Suomi-instituutin asuntofoorumille. Kysyin apua myös puolustusasiamiestoimiston sihteeriltä, joka ilmoitti mahdollisuudesta alivuokrata hänen poikansa yksiötä kesäkuun alusta heinäkuun loppuun. Lisäksi sain yhteydenoton Pariisissa asuvalta suomalaiselta, joka tarjosi minulle kimppa-asumisratkaisua asunnossaan toukokuuksi. Näin asuntoasiani selvisivät jo aikaisin keväällä.

Pariisissa kannattaa varautua siihen, että asunnot ovat pieniä ja vuokrat korkeita. Suomalaisten yhteisössäkkin on tarjolla joitain todella pienikokoisia ja huonokuntoisia yksiöitä, joten kannattaa suhtautua varauksellisesti liian halpoihin vuokriin. Vuokrataso Pariisin keskusta-alueella on 16–18 neliön yksiössä 600–1000 euroa. Kimppakämppiä voi löytää esimerkiksi Plan Appart Paris -Facebook-ryhmän kautta.

Harjoittelu

Harjoitteluni alkoi alkuperehdytyksellä esimieheni eli puolustusasiamiehen kanssa. Alkuvaihe oli itsenäistä työtehtäviin ja Ranskan turvallisuuspoliittisiin asiakirjoihin tutustumista, sillä esimieheni oli harjoittelun alussa työmatkoilla. Tämä ei ollut huono asia, sillä sain perehtyä rauhassa asioihin ja tutustua yleisesti suurlähetystöön, jonka yhteydessä puolustusasiamiestomisto toimii. Työskentelin samassa tilassa suurlähetystön muiden harjoittelijoiden kanssa, ja meille samaan aikaan aloittaneille pidettiin aluksi infoja esimerkiksi urasta ulkoasiainhallinnossa ja keskusteluja suurlähettilään ja lähetystön diplomaattien kanssa näiden työtehtävistä. Tämä auttoi saamaan hyvän kokonaiskuvan suurlähetystön toiminnasta ja diplomaatin työstä.

Pariisin suurlähetystöön kuuluu kahdenvälisen suurlähetystön lisäksi pysyvät edustustot OECD:ssä ja Unescossa, ja näissä yhteensä on henkilökuntaa noin 40 henkeä. Puolustusasiamiestomistossa työskentelee asiamiehen lisäksi assistentti, joka on siviilihenkilö. Pariisin suurlähetystön työporukkaan oli helppo sopeutua, sillä lähetystössä on vastaanottavainen ja leppoisa työilmapiiri ja mukavia työntekijöitä, sekä kehuttu suurlähettiläs. Lähetystö onkin valittu parhaaksi harjoittelupaikaksi ulkoasiainhallinnossa.

Työni oli pitkälti itsenäistä työskentelyä puolustusasiamiehen tutkimusavustajana. Kirjoitin suomenkielisiä asiakirjoja käyttäen pääosin ranskankielisiä, mutta myös espanjan- ja italiankielisiä lähteitä. Osa tehtävistäni oli mediaseuranta, osa laajempien taustaselvitysten tekemistä. Kaikessa työssä keskeistä oli olennaisen tiedon löytäminen ja tiivistäminen selkeällä tavalla, oma analyysi ja tiedon merkittävyyden sekä seurausten arviointi. Työtehtäväni olivat mielenkiintoisia ja vastasivat odotuksiani. Harjoittelussa analyysitaitoni kehittyi, opin paljon asioita turvallisuus- ja puolustuspolitiikasta erityisesti Ranskan osalta ja taitoni ranskan ja muiden kielten luetun ymmärtämisessä kohenivat.

Harjoittelussa saamani ohjaus oli erinomaista. Kävimme jokaisen tekemäni asiakirjan läpi puolustusasiamiehen kanssa ja hän antoi minulle palautetta, jonka perusteella paransin tekstejäni. Pidemmässä selvityksissä töitäni käytiin läpi myös kirjoittamisprosessin aikana. Sain perehtyä laajasti tiettyihin aihepiireihin ja käyttää aikaa kerrallaan yhden työn tekemiseen. Analyysiprosessi puolustusasiamiestoimistossa on sellainen, että aiheen rajaus voi muuttua matkan varrella, joten tämä toi minulle uutta näkökulmaa verrattuna akateemiseen tutkimusprosessiin.

Työaikani oli kahdeksan tuntia päivässä, ja siihen kuului 45 minuutin ruokatauko. Lisäksi sain kaksi arkivapaapäivää kuukaudessa. Puolustusasiamies oli joustava työaikojen ja vapaapäivien suhteen, ja kävimme näitäkin asioita läpi yhdessä. Puolustusvoimat maksoi harjoittelusta varsin kilpailukykyistä palkkaa verrattuna ulkoministeriön käyttämään Kelan vähimmäispalkkaan.

Harjoittelun aikana kielitaitoni ranskan kielessä kehittyi erityisesti luetun ymmärtämisessä. Sain lisäksi harjoitusta myös espanjan- ja italiankielisten tekstien lukemisessa. Kävin muutamissa puolustusalan seminaareissa ja puolustusvälinemessuilla, joten kuullun ymmärtäminen ja muistiinpanojen tekeminen ranskankieliseltä luennolta olivat osa kielitaidon kehittymistä. Puhuin ranskaa jonkin verran lähetystön paikallisten työntekijöiden ja lähetystöllä käyneiden vieraiden kanssa, vaikka pääosin työympäristö olikin suomenkielinen.

Pariisi asuinpaikkana

Ranskaan ei tarvinnut kolmen kuukauden asumisen ajaksi rekisteröityä saati ilmoittautua viranomaisille. Saavuin Pariisiin lentäen ja jatkoin asunnolle julkisilla kulkuvälineillä. Lentokentiltä keskustaan matkustaminen on melko kallista, jos kulkee suorilla lentokenttäbusseilla. Paikallisten käyttämällä hitailla bussi- ja raitiovaunuyhteyksillä kulkemalla säästää rahaa. Ylipäättään julkisessa liikenteessä 70 euroa kuukaudessa (2016) maksava Navigo-kortti on hyvä vaihtoehto, jos kulkee paljon metrolla, RER-junilla ja busseilla. Kaupunkipyörä Vélibiin saa alle 30 eurolla vuosi-abonnementin, jolla voi ajaa pyörällä niin paljon kuin haluaa.

Elinkustannukset Pariisissa ovat monia muita Euroopan kaupunkeja korkeammat. Ruoka ei kuitenkaan ole kaupoissa merkittävästi Suomea kalliimpaa, ja ravintoloissa syöminen on edullisempaa kuin Suomessa, kun löytää oikeanlaisia ruokapaikkoja. Pariisi on suuri kaupunki, ja kun siellä asuu, oppii löytämään omalle budjetille sopivat paikat ja menot.

Kesä oli opintojen kannalta sopiva ajoitus harjoittelulle, ja säät olivat Pariisissa miellyttävämmät kuin toisena mahdollisena harjoitteluaikana, loka-joulukuussa. Pariisista on myös helppoa matkustaa junalla tai kimppakyydeillä muualle Ranskaan, mikä on houkuttelevaa kesällä.

Harjoittelun jälkeen

Korkeakouluharjoittelu Pariisin puolustusasiamiestoimistossa tulee osaksi tutkintoani vapaaehtoisena viiden opintopisteen harjoitteluna. Harjoittelu oli erittäin hyödyllinen, sillä sain sen avulla kokeilla ensimmäistä kertaa asiantuntijatyötä, pääsin työskentelemään ulkomailla ja sain tutustua ulkoasiainhallintoon. Harjoittelu antoi eväitä pohtia omaa tulevaa työuraa.

Kielitaidon kehittämiseen saattaisi olla enemmän mahdollisuuksia ulkomaisessa organisaatiossa ja kansainvälisemmässä työyhteisössä. Kokonaisuutena pidän harjoittelua puolustusasiamiestoimistossa kuitenkin erinomaisena mahdollisuutena analyysitaitojen kehittymisen, työehtojen ja arvokkaan työkokemuksen ansiosta.

, , 01.02.2016 – 30.04.2016

Maa: Ranska

Kaupunki:

Vaihtoaika: 01.02.2016 – 30.04.2016

Vaihto-ohjelma: Erasmus-harjoittelu

Yliopisto:

Etukäteisjärjestelyt Suomessa

Vietin kolme kevätkuukautta Erasmus-harjoittelussa Suomen Ranskan instituutissa, Pariisissa. Alusta asti minulle oli selvää, että haluaisin tehdä Erasmus-harjoittelun Ranskassa tai ranskankielisessä maassa. Olin viettänyt Erasmus-vaihtovuoden Dijonissa lukuvuonna 2013 - 2014 ja halusin jatkaa kielitaitoni kasvattamista ja Ranskaan sekä ranskalaiseen kulttuuriin tutustumista.

Syyskuussa 2015 aloin kartoittaa erilaisia harjoittelupaikkavaihtoehtoja lähinnä Ranskassa ja Belgiassa. Vaikka kevään harjoitteluapurahan haku alkoi vasta lokakuun puolivälin paikkeilla, päätin olla ajoissa liikkeellä. Parin viikon googlettelen jälkeen päädyin ottamaan yhteyttä Suomen Ranskan instituuttiin Pariisissa sekä Suomen Benelux-instituuttiin Brysselissä. Pariisin instituutti olikin minulle jo entuudestaan nimenä tuttu, ja lisätietoja instituutin toiminnasta löytyi internetistä hyvin. Pariisista saamani riipeä vastausviesti ja sen tarkka kuvaus harjoittelun sisällöstä vastasi omia intressejäni, joten lähetin saman tien vapaamuotoisen hakemuksen. Pääsin Skypeä välityksellä tehtyyn työhaastatteluun ja sain harjoittelupaikan. Alun perin olin kylläkin ajatellut tehdä harjoitteluni jossain hieman pienemmässä kaupungissa, mutta kun harjoittelupaikka oli varmistunut, ei ajatus keväisestä Pariisista loppujen lopuksi tuntunutkaan hassumalta... Samoihin aikoihin laitoin Erasmus-harjoittelun apurahahakemuspaperit eteenpäin. Tämä oli rutiinijuttu. Täytin ohjeita seuraten muutaman lomakkeen ja laadin Europass-ansioluettelon ranskaksi. Yliopiston Erasmus-koordinaattori auttoi parissa esille nousseessa kysymyksessä. Joulukuussa olin läpikulkumatalla Pariisissa, joten poikkesin instituutilla allekirjoittamassa harjoittelusopimuksen ja tapaamassa tulevia työkavereita. Helmikuussa oli mukava aloittaa työ, kun oli jo kerran tavannut kaikki ja kiertänyt paikat.

Eniten päänvaivaa ennen harjoittelua aiheuttivat asuntoasiat. Minun piti sekä löytää kohtuuhintainen koti Pariisista että keksiä mitä tekisin Tampereen asunnolleni. Kolmen kuukauden harjoittelun takia hyvästä asunnosta pois muuttaminen ei tuntunut hyvältä idealta. Loppujen lopuksi sain onneksi alivuokrattua Tampereen yksiöni tuttaville.

Pariisista asunnon etsimiseen kuluu aikaa ja vaivaa. Helppointa olisi olla paikan päällä, valmiina käymään näytöissä ja soittelemaan vapautuvien huoneiden perään. Myös huijareita on paljon liikkeellä, eli parasta olisi jos vaikka joku tuttu Pariisissa pääsisi katsomaan potentiaalista kämppää puolestasi. Asuntoja voi etsiä muun muassa sivuilta leboncoin.fr, appartager.com sekä Pariisilaisten ilmoitustaulu ja Colocation à Paris -Facebookryhmistä. Itse löysin lopulta kaksi viikkoa ennen harjoittelun alkamista Suomen Ranskan instituutin "petites annonces" -ilmoitusten joukosta pienen "chambre de bonnen", palvelijanhuoneen, Montmartrelta noin 600 eurolla kuussa. Suomalaisen vuokraemännän kanssa vuokra- ja muut käytännön asiat järjestyivät helposti. Ranskan lain vaatiman kotivakuutuksen (assurance multirisque habitation) hankin pankista, johon minulle avattiin myös tili. Nuorena ja opiskelijana sain vakuutusmaksuista pientä alennusta, johon riitti henkilöllisyystodistus ja voimassaoleva opiskelijakortti. Vakuutusta varten tarvittiin tietenkin vuokrasopimus kaikkine liitteineen.

Kohdemaahan saapuminen ja harjoittelu

Pariisi on minulle varsin tuttu kaupunki jo vuosien ajalta, joten sikäli metro, kieli, tai asemakaava eivät aiheuttaneet järkytystä. Saavuin kaupunkiin neljä päivää ennen harjoittelun alkua, jotta ehdin järjestellä kaikki käytännön asiat: hankkia pankkitilin, vakuutuksen ja julkisen liikenteen Pass Navigo -matkakortin, jonka sai ilmaiseksi juna-asezilla sijaitsevista ratp-toimistoista vuokrasopimusta ja henkilöllisyystodistusta vastaan. Matkakortin voi ladata kuukaudeksi kerrallaan ja se kattaa Pariisin kaupunkialueen viisi vyöhykettä aina molemmille lähilentokentille ja esimerkiksi Versaillesiin saakka. Vaikka instituutilla harjoittelusta ei saakaan palkkaa, työsuhde-etuna korvataan puolet matkakortin kuukausimaksusta, eli latauskuitti kannattaa ottaa talteen. Lisäksi instituutti tarjoaa puoleen hintaan yhden kahdeksan euron arvoisen lounassetelin per työpäivä. Lounassetelit käyvät paitsi suurimmassa osassa bistroja, kahviloita ja ravintoloita myös ruokakaupoissa, joissa niitä voi hyvin käyttää tavallisten ruokaostosten maksuun. Tästä edusta olin erityisen iloinen sillä Erasmus-apuraha, 490e kuussa, ei riittänyt edes asuntoni vuokraan, vaan opintotukikuukaudet jo aikoja sitten käyttäneenä elin käytännössä säästöilläni.

Entäpä itse harjoittelu? Suomen Ranskan instituutti on yksi 17 ympäri maailmaa sijaitsevasta kulttuuri- ja tiedeinstituutista, jotka edistävät kansainvälistä yhteistyötä taide-, kulttuuri-, tutkimus- ja tiedeorganisaatioiden ja niissä työskentelevien ihmisten välillä. Suomen Ranskan instituutti tuottaa omaa kulttuuriohjelmistoa ja toteuttaa erilaisia tapahtumia yhteistyössä eri paikallisten kulttuuritoimijoiden kanssa.

Aloitin helmikuun alussa samaan aikaan toisen suomalaisen harjoittelijan kanssa. Yhteensä meitä harjoittelijoita oli neljä, joista yksi oli ranskalainen viestinnän opiskelija. Vakituista henkilökuntaa instituutilla on alle kymmenen. Työyhteisö on siis pieni tiivis ja kaikki toivottivat minut heti lämpimästi tervetulleeksi. Ranskalaista harjoittelijaa lukuunottamatta kaikki työkaverit olivat suomalaisia tai suomen kielen taitoisia. Työnkuvani oli olla niin sanottu "jokapaikanhöylä". Noin kolmanneksen työajasta vietin instituutin aulassa

sijaitsevassa galerie-boutiquessa myymässä Suomi-designia, vastaamassa puhelimeen ja jutustelemassa ihmisten kanssa Suomesta, suomen kielestä ja kulttuurista sekä oikeastaan kaikesta maan ja taivaan välillä. Instituutti sijaitsee keskeisellä paikalla Latalaiskortteleissa Pariisin viidennessä kaupunginosassa, joten ovista eksi sisälle jos jonkinlaista kulkijaa. Vuorovaikutustaidoista oli asiakaspalvelualltiuden lisäksi todellista hyötyä! Putiikin puolella työskentelin pääasiassa ranskaksi, mutta käytin päivittäin myös suomea ja englantia. Etenkin puhelintaitoni ranskaksi kehittyivät kolmen kuukauden aikana. Puhuin sujuvaa ranskaa jo ennen Pariisiin saapumista, joten kielitaidon karttumista on hankala arvioida, mutta ainakin erilaisiin myyntituotteiden materiaaleihin ja huolto-ohjeisiin liittyvä sanavarastoni kasvoi kyllä selvästi.

Myyntityön ja asiakaspalvelun lisäksi tein avustavia kulttuurituotannollisia tehtäviä: käänsin materiaalia nettisivuille ja muuhun käyttöön, googletin milloin mitäkin henkilöä tai palvelua ja laadin erilaisia esittelytekstejä ja tiivistelmiä instituutin viestintää varten. Lisäksi toimin apukätenä viikoittaisen elokuvakerhon, Ciné-club nordiquen, järjestelyissä: käytin elokuvaprojektorin ja hoidin elokuvaallogistiikkaa. Instituutilla työtehtävät tuntuivat tulevan sykleissä: välillä oli rauhallisempaa ja yhtäkkiä tekemistä olikin todella paljon. Etenkin hiljaisempina aikana oma-aloitteisuudesta oli iloa: otinkin itsenäisesti hoidettavakseni erilaisia pienimuotoisia projekteja. Koska instituutilla valmisteltiin paraikaa Suomen itsenäisyyden juhluvuoden 2017 ohjelmaa, ei tarjolla ollut mitään laajempia kulttuurituotannollisia kokonaisuuksia, joiden parissa olisi voinut työskennellä koko harjoittelun ajan. Suomen Ranskan instituutille harjoitteluun hakevan kannattaakin huomioida työtehtävien sekalaisuus ja pienistä palasista koostuva työnkuva. Toisaalta runsas vaihtelevuus on myös rikkaus, ainakaan ei tule kahta samanlaista päivää. Työajan suhteen noudatettiin suomalaista 37,5 tunnin työviikkoa. Työajan ja vapaatoiveiden suhteen oltiin kuitenkin joustavia puolin ja toisin. Työtä saattoi myös olla iltaisin ja viikonloppuisin, tapahtumista riippuen jopa puolille öin, mutta vastaavasti sai ottaa vapaata seuraavana aamuna ja nukkua pitkään.

Työn ulkopuolella Pariisi lähiympäristöineen tarjoaa loputtomat määrät erilaisia vapaa-ajanviettomahdollisuuksia. Itse hyödynsin tarkkaan kuukauden ensimmäiset sunnuntait, jolloin suurimpaan osan museoista on ilmainen sisäänpääsy. Alle 26-vuotiaat tosin pääsevät museoihin muutenkin ilmaiseksi, mutta itse en kuulunut enää niiden onnekkaiden joukkoon. Lisäksi elokuvaiput ovat edullisia nuorille ja opiskelijoille ja koko ajan jossain päin kaupunkia on jokin taide- tai musiikkifestivaali, kirpputori tai lähiruokamarkkinat. Oikukkaiden kevätäiden salliessa on mukava käyskennellä jossakin Pariisin lukuisista puistoista tai flaneerata pitkin Seinen rantoja croissantti taskussa ja macaron-leivos toisessa. Aika ei todellakaan käy pitkäksi.

Harjoittelun jälkeen

Harjoittelun sain sisällytettyä osaksi ranskan kielen ja kulttuurin sivuainettani, jonka aineopinnoissa on vähintään kahden kuukauden ranskankielisessä maassa oleskelua edellyttävä kohta "RANA3 kieliharjoittelu", 5 opintopistettä. Opintopisteiden eteen on tosin laadittava kymmensivuinen raportti ranskaksi, mikä kannattaa ottaa huomioon esimerkiksi tekemällä muistiinpanoja koko harjoittelujakson ajan.

Vielä seikka, johon haluaisin kiinnittää erikseen huomiota, on harjoitteluni pituus. Koska olin jo suorittanut maisteritasolla yhdeksän kuukauden Erasmus-vaihdon, ei käytettäviä apurahakuukausia ollut jäljellä kuin kolme. Kolme kuukautta on kuitenkin varsin vähäinen aika harjoittelulle, sillä juuri kun päässyt "talon tavoille", onkin aika jo lähteä. Toisaalta monelle, myös itselleni, suurkaupungissa palkatta ja ilman tukia työskenteleminen olisi pidemmän päälle sula mahdottomuus.

Kaiken kaikkiaan harjoittelu oli oikein monipuolinen ja kiinnostava. Sain sen, mitä tulin hakemaan: kattavan katsauksen kulttuuri-instituutin rakenteisiin, toimintaan ja päivittäisiin työtehtäviin huikeassa työyhteisössä, minkä lisäksi vietin kulttuuririkkaan kevään suurkaupungin sykkeessä. Erityisesti työn monipuolisuus yllätti positiivisesti, sillä olin varautunut siihen, että jokapäiväiset rutiinit tulisivat nopeasti liiankin tutuiksi. Vastaavanlaista työtä voisinkin kuvitella tekeväni myös jatkossa.

Ecole superieure de commerce - ESC Troyes, Troyes, 01.02.2016 – 12.06.2016

Maa: Ranska

Kaupunki: Troyes

Vaihtoaika: 01.02.2016 – 12.06.2016

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Ecole superieure de commerce - ESC Troyes

Menin vasta marraskuussa kv-koordinaattorin pakeille toiveikkaana kyselemään, josko vielä olisi keväälle vaihtopaikkaa Ranskassa. Viikon sisällä visiitistäni minut oli hyväksytty kevääksi Troyesiin, vaikka olin useita kuukausia virallisia hakuakatauluja jäljessä, enkä ollut edes tehnyt hakukirjettä. Lähdin muutenkin melko hövelisti matkaan, olinhan ollut jo aiemminkin ulkomailla pidempiä aikoja ja siksi tiesin, että selviäisin matkasta vähäisellä hössötyksellä. Kurssivalinnat tein etukäteen summamutikassa, sillä arvasin valintojen heittävän häränpyllyä paikanpäälle päästessäni - ja niinhän ne tekivätkin.

Minulla oli OP:n matkavakuutus, johon ensimmäiset kolme kuukautta kuuluivat automaattisesti ja lisäkuukaudetkin olivat hyvin edullisia. Suosittelen!

Troyesiin saavuttuani minut otettiin muiden vaihto-opiskelijoiden lailla lämpimästi vastaan. Juna-asemalla odotti autokyyti koululle, josta saimme tervetulo-pakkaukset (sis. mm. infolehdyköitä, vessapaperia, makaronia) ja ilmoitauduimme ensimmäisiin pippaloihin. Tutorit myös veivät meidät ensimmäisenä iltana asunnillemme (jotka sai koulun kautta kätevästi varattua etukäteen) ja kun minun asuntoni ei ollutkaan valmis, he järjestivät minulle ensimmäiseksi yöksi hätämajoituksen eräiden toisten vaihto-oppilaiden kämpässä.

Osallistuin intensiiviviikoilla kahden viikon ranskan kielikurssille, mikä oli melko lailla yhtä tyhjän kanssa. Opetus oli huonoa, päivät pitkiä ja motivaatio sitä myötä olematon.

Vuokrani oli 350€ Troyes Habitatilla omasta rähjäisestä vajaa 20 neliön huoneestani, jossa toimimattoman liedon päällä oli uusi huonosti toimiva, kalteva liesi ja sängyssä kuoppa keskellä. Ensimmäinen minulle hymyssä suin tarjottu asunto oli kylpyhuoneesta näkyvästi homeessa ja vaatimalla sain sen vaihdettua tähän jälkimmäiseen, jota äsken kuvailin.

Muutenkin toiminta Troyes Habitatin kanssa oli nihkeää, en voi suositella. Monella kaverillani oli koulun kautta vuokrattuna asunto aivan koulun kupeesta, joko yksiä uudisrakennuksissa tai kokonainen omakotitalo jaettuna muiden vaihto-opiskelijoiden kanssa. Mikäli näihin haluaa, kannattaa olla ajoissa liikenteessä. Tarkoitan todella ajoissa; jos asuntojen varaamisaika alkaa klo 9, on näihin päästäkseen oltava näppäimillä klo 8.59. Missä tahansa Ranskassa vaihto-oppilaana asuukin, suosittelen hakemaan ranskan valtion CAF-tukea. Itse sain kolmelta kuukaudelta 177€ per kk. Kaikissa kaupungeissa on CAF-toimisto (vrt Suomen Kela) ja kun jaksaa olla kärsivällinen ja vierailta toimistossa muutamaan otteeseen ja toimittaa heidän vaatimiaan papereita, saa varmasti jonkin summan heiltä. CAF-rahaa kannattaa hakea heti maahan päästyä, sillä raha alkaa pyöriä hakemisajankohdasta seuraavan kuun alusta. Rahan määrä voi vaihdella vajaa satasesta useampaan sataseen per kk, eikä kukaan tunnu tietävän sen perusteita.

Eniten hyötyä oli ranskankielisistä kurseistani, sillä siellä opin sentään ranskaa. Muutoin kurssit olivat välillä täysin tasottomia ja välillä aivan supervaikeita. Olin myös muutamalla todella hyvällä kurssilla. Taso on vaihtelevaa ja pitkälti riippuvainen kurssin vetäjästä. Financen kurseilla opetus oli kokemukseni mukaan kaikenkaikkiaan parasta. ESC Troyesin kurssit jakautuvat jatkuvasti pyöriviin ja intensiivikursseihin, joissa opettajat ovat alan ammattilaisia ja tulevat Troyesiin muutamaksi viikoksi kurssia vetämään. Opetusmenetelmät riippuivat opettajista, mutta esitelmiä oli enemmän kuin tenttejä. Mikäli kielitaitoa on pohjalla pikkuisenkaan (itse olin käynyt ranska kolmosen ja nelosen heikoin arvosanoin Tampereen yliopistossa), rohkeasti vaan ranskankielisille kurseille ihmettelemään!

Elämä Ranskassa oli melko edullista ja Erasmus-rahamurvi pystyi matkustelemaan jo paljonkin. Käytin mm. airbnb:n, couchsurfing:in, blablacar:in ja ouibus:in palveluita matkustellessani ja hankin myös carte jeunen sncf:ltä (50€ hintainen alle 25-vuotiaille myytävä kortti jolla saa junamatkoista tuntuvaa alennusta).

Lisätietoja ja pohdintojani vaihto-oppilaselämästä:

<https://ilmuliisablog.wordpress.com/>

Institut d'Etudes Politiques de Paris, Paris, 15.01.2016 – 21.05.2016

Maa: Ranska

Kaupunki: Paris

Vaihtoaika: 15.01.2016 – 21.05.2016

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Institut d'Etudes Politiques de Paris

SciencesPo Paris, ERASMUS.

Syksyllä 2015 aloitin viidennen opiskeluvuoteni. En ollut käynyt missään vaihdossa taikka työskennellyt ulkomailla. Ajattelin että vaihto olisi turha asia ja selviäisin tulevaisuuden työelämässä muilla kartuttamillani kokemuksillani, mm. järjestömaailmasta sekä harrastusten kautta. Edellinen neljäs vuosi oli ollut todella raskas enkä ollut opiskellut hirveästi koska toimin todella vastuullisessa luottamustoimisessa pestissä koko vuoden. Syksyn koittaessa tunsin tarpeen vaihtaa maisemaa sekä kokea jotakin uutta, pitkän työrupeaman jälkeen. Sattumalta ilokseni, kevään vaihtokohteista oli vapautunut muutama ylijäämäpaikka ja päätin hakea hyvin lyhyellä varoitusajalla, ajattelematta edes että mitä sen eteen täytyisi tehdä ja missä vaiheessa esimerkiksi keskeneräinen

kandidaatin tutkintoni vielä oli. Päätin että hakisin Ranskan kohteita, koska olen aikanaan peruskoulussa opiskellut sitä pitkänä, mutta sittemmin unohtanut kokonaan. Omaksi ilokseni ja yllätyksekseni, minut hyväksyttiin Pariisin SciencesPo:hon opiskelemaan keväälle 2016. Tieto siitä, että minulla olisi todellakin mahdollisuus aloittaa niin sanotusti tuoreelta pöydältä ja vaihtaa maisemaa, sai minut todella motivoituneeksi. Olin päättänyt, että suoritan vaihtoni maisterivaiheena jotta saisin pienen "porkkanan" jäljellä olevien opintojen suorittamiseksi. Edelliset 4 vuotta en ollut melkeimpä yhtään keskittynyt opintoihini sekä opiskelumotivaatio oli laskenut todella matalalle. Heräsin todellisuudesta jossa minun täytyisi suorittaa melkeimpä 70 opintopistettä kolmessa kuukaudessa ennen vaihtoa, sekä kirjoittaa täysin tyhjästä kandidaatin tutkielmani. Onnistuin kuitenkin tässä tehtävässä ja sain suoritettua kaiken, vaikka viimeisimmät todistukset sain itselleni jo vaihtoni alettua virallisesti. Asunnon löytymisessä minulla kävi todella iso tuuri. En meinannut löytää mitään vaihtoehtoa moneen kuukauteen, koska kaikki yksityiset asunnontarjoajat halusivat ennakkoon rahaa, enkä oikein osannut luottaa niihin vaihtoehtoihin. Sain asuntotarjouksen 2 viikkoa ennen vaihdon alkamista eräältä suomalaiselta henkilöltä, jolla oli asunto Pariisissa ja hän halusi saada siihen suomalaisen vuokralaisen.

Ennen vaihtoon lähtöä osallistuin intensiivisesti kahdelle eri ranskan kielen kurssille. Niistä oli todella iso apu Pariisiin saavuttaessa. Tästä haluaisin erityisesti kiittää opettajaani Julienia loistavasta tuesta ja tsemppaamisesta ennen lähtöä. Saavuin Pariisiin 3 päivää ennen opintojen alkua. En osallistunut mihinkään orientoiiviin kursseihin, vaikka se olisi ehkä ollut hyvä sosiaalisen elämän kannalta, koska useimmat ystäväporukat muodostuivat juurikin orientoivien aikana. Se ei kuitenkaan minua sinänäsä haitannut, sain vaihdon aikana useita hyviä ystäviä ja viihdyin suhteellisen hyvin. Oppilaskunnan puolesta oli järjestetty joitakin avajais tapahtumia, mutta missasin suurimman osan, koska tulin niin myöhään kohdemaahan. Orientoiiviin opintoihin kannattaa kuitenkin mielestäni osallistua, vaikka SciencesPossa ne ovatkin maksullisia.

Asunnon sain tosiaan kaksi viikkoa ennen opintojen alkua koska minulla kävi hyvä tuuri, mutta jälkikateen mietittynä, asunnon löytäminen ei pitäisi olla niin vaikeata, kunhan vain osaa käyttää olemassa olevia verkostoja. Paras ratkaisu tähänkin on netti ja erityisesti Facebook. Vuokrataso on suunnilleen 700-1000 euroa pienestä yksöstä.

Parasta vaihdossani oli huippuyliopiston tarjoamat kurssit, sen opetus ja henkilökunta. SciencesPo:ssa kurssit ovat todella vaativia mutta antoisia. Opiskelun parissa meni melkeimpä koko aika, ja yleiselle kulttuuriin ja kaupunkiin tutustumiseen jäi suhteellisen vähän aikaa. Siksi päätinkin jäädä vaihtoni jälkeen vielä kesäkuuksi Pariisiin, jotta ehtisin tutustua myös kaupunkiin. Kurssit olivat kuitenkin todella mielenkiintoisia ja opin valtavan paljon. Opetus oli konkreettista ja tavoiteorientoitunutta. Professorit olivat entisiä työelämän asiantuntijoita omalla alallansa ja omasivat valtavan konkreettisen kokemuksen aidosta työelämästä. Tätä kaipasi myös omassa kotiyliopistossa olevan enemmän. Työtä sai tehdä kuutena päivänä viikossa täydet päivät, mutta silloin aikataulut pysyivät suhteellisen järkevinä, eikä tarvinnut kokea liikaa stressiä, kunhan vain muisti pitää aikataulut kunnossa ja piti huolta myös lepäämisestä. Kokonaisuudessaan olen todella kiitollinen siitä mitä pääsin kokemaan ja oppimaan. Opiskelin kaikki kurssit englanniksi sekä suoritin yhden ranskan kielen kurssin. Jopa kielikurssi oli todella opettavainen ja mukaansatempaava, koska opettaja oli todella karismaattinen ja vaativa.

Yleisesti kuitenkin koen, että oli elämäni parasta aikaa viettää opiskelujakso Pariisissa. Pariisi on unelmien kaupunki, missä kaikki on mahdollista ja on tilaa ajatuksille. Suosittelen Pariisin kokemista jokaiselle sen kauneuden, keveyden ja leppoisuuden vuoksi. Suunnittelen vakavasti valmistuttuani, että haen opiskelemaan SciencesPohon vakituiseksi opiskelijaksi

Sain suoritettua kaikki kurssit hyväksytysti, muutamista sain jopa parhaimman arvosanan, joka lämmitti suuresti kovan työn jälkeen. En ole vielä saanut hyväksiluettua kursseja, mutta uskon sen sujuvat ongelmitta.

Suosittelen jokaiselle vaihtoon lähtemistä ja kansainvälistymistä. Opin todella paljon ja seuraavan syksyn harjoittelupaikkakin tuli SciencesPossa opittujen asioiden ansiosta. Vaihto on ihmisen parasta aikaa, vaikka se olisikin suurimmaksi osaksi opiskelua. Opiskelminenkin voi olla hauskaa ja kiinnostavaa!

Universite Montesquieu - Bordeaux IV, Bordeaux, 11.01.2016 – 31.07.2016

Maa: Ranska

Kaupunki: Bordeaux

Vaihtoaika: 11.01.2016 – 31.07.2016

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universite Montesquieu - Bordeaux IV

Opiskelin kevään 2016 Université de Bordeaux 4:ssa Pessacin kampuksella. Pysin tämän vaihtokertomuksen myötä antamaan hyvän kuvan siitä, millaista Bordeauxissa on olla vaihdossa, sekä antamaan vinkkejä sinne halajaville.

Omalla kohdallani päätös vaihtoonlähdistä syntyi hyvin intuitiivisesti. Vaikka kolmas vuosi kaupparikkeassa oli menossa ja kandista ei vielä tietoaakaan, alitajuntani sanoi, että jos nyt ei lähde, niin jää pian lähtemättä. Ei ole oikeaa tai väärää hetkeä lähteä vaihtoon, silloin on parasta kun se tuntuu itsestä hyvälle ajatukselle.

Kaikenkirjava vaihtokohdevalikoima tuntui aluksi ylitsepääsemättömän suurelta, mutta pian päädyin rakentamaan valintani monen muunkin Ranskaan lähtijän tavoin kielen varaan. Olin kirjoittanut pitkän ranskan M:n, mutta TaY:lla ranskaa tuli muiden kurssien varjolla laiminlyötyä. Kielitaitoni vastasi nimellisesti B2:ta, kun vähimmäisvaatimuksena Bordeauxin yliopistolla pyydettiin B1. Tiedän kuitenkin paljon tapauksia, jotka eivät koskaan toimittaneet kielitaitodokumenttia, eikä heiltä sitä koskaan myöskään tivattu, joten en olisi lähtötasosta huolissani, jos vain rohkeus riittää haastaa itseään kielen kanssa. Kaikenkaikkiaan hakuprosessi sujui varsin jouhevasti Erasmus-vaihtareille tyypilliseen tapaan.

Päädyin lopulta viinin pääkaupunkina tunnettuun Bordeauxiin, joka sijaitsee muutaman tunnin ajomatkan päässä Espanjan rajasta ja n. 1,5h Atlantin puoleisesta meren rannasta. Vastoin ruusuisia haaveitani sää vastasi poikkeuksellisesti monta kuukautta lähinnä Suomen suvea, sillä vaihtokevääni oli ennätysateinen. Merkkejä idyllisen viheriävistä viiniviljelyksistä ja lämpimästä kesästä alkoi esiintyä huhtikuun lopussa. Bordeaux on jonkin verran Tamperetta suurempi, Pessacin kampukselta keskustaan ajaa n. 20min tramilla (ratikalla) ja keskusta-alueella kaikki on n. vartin kävelyetäisyydellä. Kaupungin koko tuntui minusta juuri täydelliseltä. Julkisilla kulkeminen käy helposti, maksamalla n. 30e/kk saa kaikki bussit ja tramat rajattomaan käyttöön. Harmillisesti trami ei tosin kulje aamuyhden ja -neljän välillä, mutta yöbussi löytyy kyllä. Onneksi Bordeauxissa on kuitenkin toimiva julkisten polkupyörien järjestelmä, joka osoittautui monesti näppäräksi, kun viimeinen trami oli mennyt aamuyöllä tai julkinen liikenne sattui lakkoilemaan.

Bordeaux on todella kaunis kaupunki, ja tavallisetkin rakennukset näyttivät vaaleanpunaisten lasieni läpi viehättäviltä arkkitehtuurisilta helmiltä. Keskusta-alueen näyttävien monumenttien vastapainoksi pysyvä asumukseni löytyi kuitenkin muutaman mutkan ja byrokraattisen paperimyllyn jälkeen yliopistoasuntolasta ”paikallisesta Hervannasta”, Pessacista. Käsittääkseni kaikki vaihtarit saivat asunnon valtakunnalliselta asuntoyhtiöltä CROUSilta, mikäli vain halusivat. CROUSin asunnot olivat edullisia, n. 150-240e/kk. Lisäksi Ranskan Kelalta voi anoa asumistukea, niin sanotun n. 90e suuruisen kuukausittaisen CAFin (hae heti, ei ole takautuva!). Kuten Ranskassa tapana on, ei niin asuntotoimiston kuin minkään muunkaan toimiston kanssa asioiminen käy helposti. Ranskaan lähtijän kannattaakin varautua siihen, että aina toimisto väittää jonkin dokumentin olevan väärä tai puuttuvan, vaikka olisitkin toimittanut kaiken ajallaan ja oikein. Lisäksi toimistolla asioidessa työntekijä

saattaa neuvoa aivan päinvastoin kuin mitä edellispäivänä olit saanut ohjeeksi. Itse totuinkin siksi asioimaan toimistojen kanssa varsin huolettomasti, sillä kertakäynnillä ei kuitenkaan selviä ja deadlinetkaan eivät tuntuneet ainakaan CROUSilla olevan kovin kriittisiä.

Suurin sekaannus lienee omalla kohdallani se, että CROUS oli luvannut asuntoni vasta helmikuusta eteenpäin, mutta saavuttuani tammikuussa toimistolle he ojensivat avaimet saman tien. Olin kuitenkin ehtinyt järjestää facebookin ERASMUS BORDEAUX-ryhmän kautta itselleni tammikuuksi alivuokrakämpän olettaessani asuntoni vapautuvan vasta helmikuussa. Jaoin lopulta ensimmäisen kuukauden huoneen toisen suomalaisen vaihtarin kanssa facebookista löytyneessä kämpässä, sillä CROUSin tarjoama village 6 oli niin huonotasoinen. Siellä pitää jakaa keittiö sekä wc-tilat n. 30 hengen kanssa. Hain CROUSin sisäistä asunnonvaihtoa ja pääsin village 5:teen helmikuusta eteenpäin. Village 5:llä minulla oli oma wc ja suihku, ja keittiön jaoin neljän muun kanssa. Voinkin suositella hakemaan asuntoa village 5:stä! Todella monet kavereistani olivat myös samassa pihapiirissä, joten pystyi liikkumaan pitkälti porukassa. Myös village 3 on hyvä, siellä on oma jääkaappi ja keittolevy omassa pikkuyksiossä yhteiskeittiön sijaan. Lisäksi monilla oli yksityiseltä hankittuja kimppekämppejä lähempänä keskustaa, mikä ei sekään ole huono vaihtoehto etenkin kurssien loputtua. Kaiken kaikkiaan asunnonhaku ei vaikuta olevan erityisen vaikeaa Bordeauxissa.

Suomalaisen kanssa ensimmäiset viikot asuessa paljonpuhuttu kulttuurishokki ei päässyt kunnolla iskemään. Alku tuntui lähinnä epärealistiselta lomalta, etenkin, kun opintojen alkamispäivänä saimme kuulla, että kurssit oli siirretty alkamaan viikon myöhemmin. Vaikka sopeudunkin ranskalaiseen aikakäsitykseen ja myöhästelyyn varsin hyvin, muutos oli minustakin jo huomattava. Kurssien myötä käynnistyi vaihtarikevään arkisempi puoli. Bordeaux 4 on varsin taloustiede- ja lakipainotteinen. Erasmusena sain vapaasti valita taloustieteen alaisista ohjelmista (parcours) omat kurssini. Yritin ottaa learning agreementiini varmuuden vuoksi vähän enemmän kursseja, mutta minua kiellettiin ottamasta yli 30 opintopisteen verran. Tampereella johtamisen pääaineopiskelijana en kuitenkaan edes löytänyt ihan helposti suoraan omiin opintoihini sopivia kursseja. Valtaosa vaihtareista oli lakipuolella, ja siksi en nähnytkaan suurinta osaa kavereistani päivisin yliopistolla käydessäni.

Kursseilla on kahdenlaisia oppitunteja: massaluentoja ja pienryhmätunteja, kuten esimerkiksi laskiksessa Tampereella. Pienryhmätunneilta sai olla koko keväänä 2 kertaa pois, ellei toimittanut sairastodistusta tai muuta pätevää todistusta poissaolosta. Käytännössä suurinta osaa opettajista ei kuitenkaan pahemmin kiinnostanut erasmuksien menemiset ja tulemiset. Itse sain poissaoloja hyväksytyä, kun vain kerroin käyneeni kansainvälisissä konferensseissa (mikä siis myös piti paikkansa!). Lisäksi tärkeää on tietää se, että lähes kaikki kurssit ovat Pessacin kampuksella ranskaksi. Itse koin kielen varsin haastavaksi etenkin alkuun, sillä en ole edes suomenkielisillä luennoilla hyvä keskittymään. Diojen ja ranskalaisilta hankittujen muistiinpanojen avulla pärjäsi kuitenkin tenttiinlukemisessa hyvin. Vanhoja tenttejä sai suoraan yliopiston intrasta, ja välillä samat kysymykset toistuivat tenteissä.

Jos olet harkinnut Bordeaux 4:n ja IAE:n välillä, joka ainakin minun vaihtokohdetta valitessani oli toinen kohde Bordeauxissa, niin voin kertoa eron olevan suuri. Kikkailin itseni myös IAE:n kursseille, mutten usko, että tällainen kahden kampuksen taktiikka välttämättä onnistuu jatkossa, sillä kyse kohdallani oli poikkeuksesta. Huomasin, että IAE:lla on paremmat tilat, mutta heikompi opetuksen laatu. Siellä nopat napsitaan parin päivän englanninkielisillä intensiivikursseilla, ja IAE:n kursseja opintosuunnitelmaani lisäämällä sainkin lopulta

suoritettua yli 30 noppaa. Oma mielikuvani IAE:n opetuksen tason huonommuudesta perustuu siihen, että pystyin helposti käymään toisen vuoden maisterikurseja siellä, vaikka olinkin vasta kolmannen vuoden opiskelija Tampereella. IAE:lla kurssit myös alkoivat myöhemmin ja lopuivat aikaisemmin, eikä erillisiä tenttiviikkoja ollut. Ranskaksi opiskelu Bordeaux 4:ssä Pessacin kampuksella oli siis haastavampaa sekä kielen että vaatimustason puolesta, mutta juuri siksi myös palkitsevampaa. Yllätyksekseni vaihtaritkin käyttivät ranskaa keskenään, ja mukavuusalueelta poistuttua arkielämästä selviääkin ranskaksi jo kohtuullisen sujuvasti. Puolessa vuodessa ehdin ottaa kielen hyvin haltuun, joten niin pystyt sinäkin!

Toisin kuin voisi luulla, en nauttinut viiniä suinkaan joka päivä. Päinvastoin, hämmästyin itsekin, kun vieraannuin osittain suomalaisesta juomakulttuurista. Viini-inflaatiosta seuraa myös erikoinen kulttuuriero: illanvietoissa kaikki laitetaan aina yhteisesti tarjolle sen sijaan, että vartioitaisiin mustasukkaisesti jokainen omia tuomisiaan. Paitsi ranskalaisten viinien, myös perinneherkkujen valikoima on laajuudessaan mahdoton läpikäydä yhdessä keväässä. Sisäinen kulinaristini kärsiikin, sillä mm. aitoa crème brûléea en edes ehtinyt maistamaan. Patonkeja sentään meni säännöllisesti, sillä koululounaalla saa niillä parhaiten rahalle vastinetta. 3,25e maksavalla lämpimällä ruoalla ei päästy suomalaisen tasoiseen lounaaseen, eikä itse saanut annostella mitään. Villaget ovat kuitenkin 5-10min kävelymatkan päässä, ja söinkin jonkin verran myös kotona tai otin monien muiden tapaan eväät. Ruokakaupoissa hintataso on yleisesti viinit ja juustot poislukien suunnilleen sama kuin Suomessakin.

Eksoottisempina aktiviteetteina pääsin kokeilemaan paitsi viininmaistelua, myös muun muassa surffausta ja Pyrenneillä laskettelu. Opiskelijoille tarjotaan laajasti eri liikuntamahdollisuuksia samalla hintaluokalla kuin Suomessakin, puolen vuoden liikuntakortti maksoi n. 30e sisältäen kaikki eri liikuntakurssit, ja pienellä lisärahalta myös kuntosalin. Vaihtareille ongelmia tuottaa kuitenkin se, että liikuntalisenssin voi Pessacin kampuksella maksaa vain shekillä. Itse päädyin pelailemaan vesipalloa paitsi yliopiston kurssille, myös peleihin yliopistoliigassa. Läpi vuoden yliopisto tarjoaa myös leirejä, joille kannattaa lähteä kokeilemaan eri lajeja, vaikkei olisi koskaan aiemmin harrastanut! Itse lähdin viikoksi Ranskan maaseudulle surffaamaan ja kokeilemaan ties mitä purjelautailuja, vaikkei kokemusta ollut yhtään, ja oli todella huippua!

Bordeauxin keskeisen sijainnin ansiosta reissasin sekä Ranskassa että ympäri Euroopan. Halpoja suoria lentoja löytyy semipaljon Ryanairilta ja Easyjetiltä. Ranskan sisällä bussilla pääsee Pariisiin jopa 1 eurolla, tosin matka kestää 8h. Junat ovat kalliimpia, ja kannattaakin harkita, ostaako nuorten alennuskorttia carte jeunea 50eurolla vai matkaako mieluummin yleisesti halvoilla busseilla. Jälkikäteen ajateltuna ainakin minulle carte jeune oli turha, sillä suosin busseja niiden halpojen tarjoustensa vuoksi.

Ranskaan on helppo luoda viha-rakkaus-suhde. Ärsyttävästä byrokratiasta ja tehottomista opiskelumetodeista huolimatta se on täynnä upeita maisemia ja rakennuksia, ihastuttavia herkkuja sekä mielenkiintoisia ihmisiä. En siis kadu hetkeäkään valintaani, ja olen jo mieleni sopukoissa miettimässä seuraavaa visiittiä Ranskaan. Vaikka vaihtoni ajoitus oli ehkä vähän erikoinen lähtiessäni karkuun kandia, se osoittautui otolliseksi vetääkseni henkeä intensiivisistä arkirutiineista, ottaakseni ranskan haltuun ja oppiakseni niin itsestäni kuin ranskalaisesta kulttuurista. Tämän hengenvedon päätteeksi jaksaa taas, sillä en kokenut kuormittaneeni itseäni liiaksi opinnoilla. Bordeaux oli minulle täydellinen kohde ja voin suositella erittäin paljon!

Jokaiselle Ranskaa harkitsevalle kerron mielelläni lisää, sillä on vaikea saada kaikkea vuodatettua yhteen matkakertomukseen. Laita viestiä facebookissa:
<https://www.facebook.com/jenni.kaipainen.7>

Universite Montesquieu - Bordeaux IV, Bordeaux, 11.01.2016 – 31.07.2016

Maa: Ranska

Kaupunki: Bordeaux

Vaihtoaika: 11.01.2016 – 31.07.2016

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universite Montesquieu - Bordeaux IV

Ajatus vaihtoon lähtemisestä oli kytenyt mielessäni jo pidemmän aikaa ja ajankohdaksi valitsin kolmannen vuoden kevään. Suunnitelmani oli tehdä kandi syksyllä alta pois ja sen jälkeen lähteä ulkomaille. Aivan suunnitelmien mukaan tämä ei kuitenkaan mennyt, ja viimeistelinkin kandini lopulta Ranskasta käsin muiden kurssien loputtua. Kandin tekeminen onnistui lopulta hyvin, mutta suosittelen kuitenkin vaihtoon lähtevää tekemään kandin joko ennen vaihtoa, tai jättämään sen reilusti vaihdon jälkeen, jotta se ei vaihdon aikana kummittele mielessä.

Vaihtokohteeksi valitsin Ranskan kielenopiskelun sekä tietenkin ruoan ja viinin vuoksi. Puntaroidessani Pariisin, Montpellierin ja Bordeauxin välillä, kiinnosti Bordeaux viini-alueena sekä sopivan kokoisena kaupunkina eniten. Bordeaux osoittautuikin todella mukavaksi vaihtokaupungiksi!

Vaihtohakuprosessi meni sujuvasti ja ainoastaan Bordeauxista saatujen papereiden kääntäminen oli välillä haastavaa. Asunnon suhteen hieman jännitti, koska en ollut varma millaisen asuntotarjouksen CROUSilta saisin vai saisinko sitä ollenkaan. Ennen lähtöä sain lopulta asunnon Village 6:sta, mutta paikan päällä asunnon nähtyäni en halunnut sinne jäädä. CROUSin Villageissa on sekä traditionelle että rénové –asuntoja ja vanhemmat traditionelle-asunnot olivatkin melko huonossa kunnossa. Village 6:ssa jaat keittiön ja pesutilat 30 hengen kanssa ja keittiöstä ei löydy esimerkiksi ollenkaan jääkaappia. Talossa haisi myös mielestäni homeelta. Onnekseni pystyin ensimmäiset viikot asumaan toisen suomalaisen vaihtarin kanssa hänen vuokraamassaan huoneessa paikallisen naisen luona.

Useiden vierailuiden CROUSin toimistolla jälkeen sain helmikuusta eteenpäin asunnon Village 3:sta, joka olikin todella paljon parempi. CROUSin kanssa asioimisessa kannattaa varautua olemaan kärsivällinen ja sinnikäs – vaikka yksi virkailija sanoisi yhtä, saattaa toinen sanoa seuraavana päivänä toista. Kuitenkin esimerkiksi asunnon vaihtaminenkin lopulta onnistui, kunhan vain sitkeästi vieraili toimistolla ja piti päänsä.

Village 3:n asunto oli melko pieni, vain 9m², mutta se oli todella siisti ja minulla oli oma wc+suihku sekä jääkaappi ja keittolevy. Viihdyin asunnossa oikein hyvin ja moni vaihtari asui Villageilla, joten kavereita oli lähellä. Village 3 ja Village 5 (rénovét) ovatkin hyviä vaihtoehtoja asunnoksi yliopiston lähellä.

Yllätyksekseni Bordeauxissa monet vaihtarit puhuivat keskenään ranskaa ja kielen taso oli monella todella hyvä. Tämä oli itselleni aluksi pieni shokki ja alkuvaiheessa tutustuinkin enemmän niihin vaihtareihin jotka puhuivat enemmän englantia. Vaadittava kielitaso yliopistossa oli periaatteessa B1, mutta kukaan ei missään vaiheessa kysellyt kielitodistuksia tms. Itselläni taso oli tullessani A2 ja puhuminen ja kuullunymmärtäminen oli aluksi hankalaa.

Ennen muiden kurssien alkamista järjestettiin yliopistolla ranskan intensiivikurssi. Onneksi oli myös matalampitasoinen alkeisranskan ryhmä, jossa meitä oli noin 7 tyttöä. Tämä ryhmä oli alkuun todella hyvä, mutta harmiksi alkeisryhmää ei järjestetty enää intensiiviviikon jälkeen. Viikon jälkeen ranskan opiskelu jatkui viikoittain toisessa ranskan ryhmässä, jossa pärjäsin kavereiden avustuksella. Kielitaito kuitenkin kehittyi kesää kohden, ja lopulta selvisin jo monista tilanteista pelkästään ranskaksi. Vaikka kielitaso ei olisikaan lähtiessä kovin hyvä, niin tilanteista aina selviää ja kielitaito kehittyy matkan varrella!

Aluksi otin suurimman osan kursseista englanninkielisestä kokonaisuudesta European Economics, jonka kurssit vastasivat paljolti suomalaisia luentokursseja. Kursseilla painotus oli paljolti ekonometriassa ja itselleni moni kurseista tuntuikin aika vaikeilta. Opiskelen hallintotieteitä pääaineenani ympäristöpolitiikka, joten ihan ensi istumalta oppiminen ei sujunut. Onnenkantamoisena pääsimme kuitenkin toisen suomalaisen vaihtarin kanssa osallistumaan myös IAE:n kursseille, joiden painotus oli lähempänä johtamista. IAE:n kurssit olivat paljon helpompia kuin Université Bordeaux IV:n kurssit, ja muutaman päivän intensiivikursseilta sai opintopisteitä helposti. Itselläni kauppatieteiden opintoja oli lähinnä markkinoinnin ja strategian osalta, joten sen vuoksi IAE:n kurssit olivat minulle paljon mieluisampia. Jos taustalla ei ole paljoa kauppatieteiden opintoja, suosittelenn mieluummin IAE:n valitsemista.

Bordeaux on kaupunkina todella kaunis ja nähtävää riittää. Julkinen liikenne toimii todella hyvin ja tramilla pääseekin näppärästi paikasta toiseen. Myös kaupunkipyörä VCub on kätevä öisin kun tramit eivät kulje sekä myöskin lakkojen aikana. 30€ kuukausimaksulla voi käyttää trameja ja busseja huolettomasti ja kaupunkipyörä kustantaa 10€/kk tai 30€/vuosi. Itse käytin kuitenkin pyörää satunnaisesti, jolloin sen voi ottaa käyttöönsä pankkikortin katevarauksella puoleksi tunniksi ilmaiseksi.

Viini on yksi Bordeauxin parhaista puolista. Kiinnostus viiniä kohtaan kasvoi puolen vuoden aikana ja vaihtoni lopuksi teinkin vielä vapaa-ehtoistyötä viinitilalla WWOOF-organisaation kautta Etelä-Ranskassa. Bordeauxissa pääsee helposti tutustumaan viineihin erilaisten viinitila-vierailuiden, viinimaisteluiden sekä viinimuseoiden avulla. Kaupungissa on myös monia tunnelmallisia viinibaareja.

Vapaa-aika Bordeauxissa koostui paljolti erilaisista tapahtumista ja illanvietoista. ESN Bordeaux ei ollut kevään aikana kovin aktiivinen, mutta muita tapahtumia ja bileitä oli silti aivan riittämiin. Yliopistolla oli laaja liikuntavalikoima ja osallistuin yliopiston järjestämille nykytanssi-tunneille. Pessacin alueella pystyi myös hyvin lenkkeilemään ja liikuntatarjonnasta löytää varmasti itselleen sopivaa tekemistä.

Matkavakuutus osoittautui aivan vaihdon lopussa tarpeelliseksi, kun mursin viimeisenä iltana sormeni kaatuessani pyörällä. Eurooppalaisella sairaanhoitokortilla sain ilmaista hoitoa Bordeauxissa, mutta päätin kuitenkin hoidattaa sormen loppuun Suomessa, jolloin jouduin maksamaan ylimääräisiä matkakuluja yms. Ilman matkavakuutusta sormen hoitaminen olisi tullut kalliimmaksi ja hankalammaksi, joten suosittelenkin matkavakuutuksen ottamista koko vaihdon ajalle, koska ikinä ei voi tietää milloin haaveri sattuu.

Vaihtoon lähteminen oli kaikin puolin oikea päätös ja aion varmasti lähteä ulkomaille opiskelemaan tai töihin vielä uudestaan. Tärkein oppi puolen vuoden ajalta oli varmasti se, kun huomasi että hankalistakin tilanteista selviää ja liikaa ei kannata stressata - kaikki kyllä sujuu omalla painollaan! Bordeaux on ihana vaihtokaupunki ja vastaan mielelläni kysymyksiin vaihtoon liittyvissä asioissa.

Institut d'Etudes Politiques de Bordeaux, Bordeaux, 08.01.2016 – 04.05.2016

Maa: Ranska

Kaupunki: Bordeaux

Vaihtoaika: 08.01.2016 – 04.05.2016

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Institut d'Etudes Politiques de Bordeaux

En suoraan sanottuna tiedä, miten päädyin valitsemaan Ranskan ja Bordeaux'n vaihtokohteekseni, mutta en kadu sitä hetkeäkään. Vietin siis siellä neljä kuukautta kevätlukukaudella 2016. Muistan ajatelleeni, että haluan kehittää ranskaani ja kuvittelin valheellisesti, että koko Etelä-Ranska on Nizzan kaltainen lomaparatiisi. Nämä kuvitelmani eivät toteutuneet aivan toivotusti, mutta silti vaihto-opiskelu Bordeaux'ssa oli tähän asti elämäni paras puolivuotinen.

Hakuprosessi oli alusta loppuun suhteellisen selkeä. Suomessa asiat sujuivat aina mallikkaasti ja apua sai, kun pyysi. Motivaatiokirjeet, hakulomakkeet ja muut olivat selkeitä ja helppoja täyttää. Ainoat vähäiset ongelmat aiheutti Ranskan pääty. Suomessa ei voida edes puhua byrokratiasta, jos verrataan Ranskaan. Paperia, lomakkeita, kopioiden kopioita ja sähköposteja tuli lähettää koko ajan enemmän edestakaisin, mitä lähempänä vaihto tuntui olevan. Kaikki kuitenkin hoitui, jos ei muuten niin Google Translaterin avulla, sillä suurin osa lomakkeista oli ranskaksi, ja vaikka lähetti sähköpostia englanniksi, vastaus tuli usein ranskaksi. Kaikki työ oli kuitenkin kannattavaa, koska sitä helpompaa oli asioiden hoitaminen Ranskassa paikan päällä, mitä enemmän oli nähnyt vaivaa ennen lähtöä.

Yleisesti voin todeta, että kaikkien asioiden hoitaminen ennen vaihtoa ja sen aikana on sitä helpompaa, mitä paremmin osaa ranskaa. Vähemmälläkin silti pärjää, sillä itse olin opiskellut kieltä vain puolitoista vuotta ennen lähtöä, eli olin vasta täysi aloittelija. Mutta myönnän, että

paremmalla kielitaidolla kaikki olisi ollut helpompaa. Esimerkiksi yliopiston nettisivut olivat pitkälti kokonaan ranskaksi, vaikka opiskelin englanninkielisellä linjalla. Kaikki kuitenkin sujuu, jos osaa edes hieman ranskaa.

Kohdeyliopistossani, Science Po Bordeaux'ssa, tutortoiminta poikkesi Suomen vastaavasta. Meillä oli yksi orientaatiopäivä, jolloin kerrottiin kaikki oleellinen tieto, annettiin lomakkeet ja muut, kierrettiin kampukselta ja tehtiin kielitestit. Kaikki tämä siis muutaman tunnin sisään. Päivä oli vielä perjantai, jonka jälkeen koko viikonloppuna ei ollut minkäänlaista ohjattua toimintaa. Yleisiä kv-tutoreita ei ollut ollenkaan, vaan käytännössä koko vaihto-opiskelijaporukka oli yhden henkilön vastuulla. Melkein kaikki saivat kuitenkin omat "French Buddyt", joiden aktiivisuus ja innostuneisuus vaihtelivat. Itselläni kävi tuuri; sain omaksi buddykseni syntyperäisen ruotsalaisen, jonka kanssa ystäväystyyn ja hänestä tuli vakituinen osa vaihtariporukkaamme. Kaikilla ei käynyt yhtä hyvä tuuri.

Asuin koko neljä kuukautta "paikallisen TOAS:in" eli Crousin asunnossa. Asunnon vuokra oli hieman yli parisataa euroa ja se oli remontoitu sekä käytännössä kampuksen vieressä. Tosin se oli pieni (9m²) eikä talossa ollut toimivaa keittiötä, vaan se oli "tekeillä", mutta ilmeisesti oppi elämään ja asunto oli muuten toimiva. Myös suihku ja wc olivat omat. Asunto oli kuitenkin kaukana keskustasta, joka on kaupungin sydän, joten jos olisin viipynyt vaihdossa pidempään, olisin etsinyt asunnon lähempää keskustaa. Julkinen liikenne toimii kuitenkin Bordeaux'ssa todella hyvin melkein mihin vuorokaudenaikaan tahansa – mitä nyt satunnaiset lakkoilut saattoivat välillä hieman sekoittaa aikatauluja.

Opiskelin politiikan tutkimusta englanninkielisellä linjalla (English Track). Kurssivalikoima oli suhteellisen laaja, ottaen huomioon, että se oli suunnattu pääsääntöisesti vaihto-oppilaille. Aihepiireiltään ne olivat mielenkiintoisia ja soveltuivat sekä valtio-oppiin että kansainväliseen politiikkaan. Opetus oli pitkälti luentomaista eikä kovinkaan interaktiivista. Kyseenalaistamiseen ei juurikaan kannustettu, vaan tarkoituksena oli lähinnä oppia opettajan sanoma ulkoa. Opetuksen taso vaihteli pitkälti opettajan mukaan. Osa kursseista oli todella hyviä, mutta osa suoraan sanottuna todella huonoja. Suosittelen valitsemaan kursseja, joita ei tavallisesti Suomessa valitsisi ja joiden aihepiiri ei ole niin tavanomainen. Tällöin usein opetuskin voi olla parempaa. Tentit olivat joko suullisia, kirjallisia tai monivalintatenttejä. Niissä kysyttiin usein hyvin spesifejä yksityiskohtia, minkä vuoksi ulkoa opettelu oli tärkeää. Tentit järjestettiin erillisellä tenttiviikolla kurssien jälkeen. Ranskan kieltä opiskeltiin ryhmissä, jotka jaettiin kielitestien mukaan. Päinvastoin kuin muualla, opetus oli todella interaktiivista ja perustui lähinnä jatkuvaan dialogiin oppilaiden ja opettajan välillä. Mutta kuten muuallakin, varsinaisen opetuksen taso vaihteli.

Hintatasoltaan Ranska on pitkälti Suomen kaltainen. Matkustaminen, viini, ravintolat ja tietyt tuotteet ovat yleensä halvempia, mutta muuten eroa ei juuri ollut. Kampuksella oli hyvät mahdollisuudet liikuntaharrastuksiin kuten kuntosaliiin ja lenkkeilyyn, ja vaihto-oppilaiden oli mahdollista halutessaan liittyä koulun joukkueisiin, mitä moni tekikin. Matkustelu Ranskan sisällä ja ulkopuolelle on suhteellisen helppoa. Tosin kevätlukukaudella ei juurikaan järjestetty ohjattuja reissuja, vaan matkustaminen oli itsestä kiinni. Muutenkin liikkui huhua, että syyslukukausi olisi ollut tapahtumarikkaampi. Mutta toisaalta, kaupungista löytyi kyllä aina paljon tekemistä ja nähtävää haluavalle.

Alussa kertamani lomaparatiisikuvitelmani romuttuminen johtui lähinnä ilmastosta. Parhaiten Bordeaux'n ilmastoaa kuvaa sana leuto. Tammikuusta maaliskuun loppuun asti sää oli pitkälti sateista ja hieman yli kymmenen asteen. Vasta huhtikuussa tulivat lämpimät ilmat, mutta

oikeastaan vasta toukokuu oli oikeasti lämmin. Paikalliset kyllä usein kertoivat, että tavallisesti ilmasto on lämpimämpi ja vähäsateisempi. Mene ja tiedä.

Kaiken kaikkiaan Bordeaux'sta tuli kuitenkin itselleni kuin kotikaupunki. Kaupunki on kaunis, jopa silloin kuin koti-ikävä iskee. Ihmiset ovat ystävällisiä sekä viini on halpaa ja todella hyvää. Kaupunki on sen verran pieni, että siellä oppii kulkemaan melko nopeasti, mikä tekee siitä entistä viihtyisemmän. Meri ja rantakylät eivät myöskään ole kaukana, joten niissä voi vierailla, vaikka joka viikonloppu. Tiivistäen voi sanoa, että Bordeaux ja sen ihmiset edustavat aitoa Ranskaa ja ranskalaisuutta.

Universite du Droit et de la Sante - Lille II, Lille, 07.01.2016 – 20.05.2016

Maa: Ranska

Kaupunki: Lille

Vaihtoaika: 07.01.2016 – 20.05.2016

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universite du Droit et de la Sante - Lille II

Ennen vaihtoa:

Hakuprosessi Tampereella oli helppo ja sain hyviä neuvoja kansainvälisten asioiden koordinaattorilta kun niitä tarvitsin. Myös kohdemaan yliopisto toivotti minut lämpimästi tervetulleeksi, ja sain heiltä ennen vaihtoaani kattavan infopakettin, jonka avulla pääsin tutustumaan kurssivalikoimaan etukäteen. Vaikka Ranskassa monia asioita joutuu hoitamaan kokonaan ranskaksi, asiointi kohdeyliopiston kanssa sujui aina englanniksi. Olin opiskellut lukiosta saakka ranskaa ja kävin pari ranskan kurssia Tampereen yliopistolla, mutta tasoni ei aina ollut riittävän hyvä hoitamaan asioitani esim. ranskalaisissa virastoissa/pankissa joissa ei yksinkertaisesti haluta kommunikoida englanniksi. Suosittelen siis lukemaan etukäteen edes ranskan perusteet jotta jokapäiväinen elämä sujuisi helpommin!

Itse otin erillisen matkavakuutuksen ennen lähtöäni sekä kotivakuutuksen asuntooni Lillessä. Mielestäni kannattaa hankkia vaihtoa varten eurooppalainen sairaanhoitokortti ja ottaa kaikista tärkeistä dokumenteista mahdollisimman monta kopiota (esim. passista ja vuokrasopimuksesta). Mikäli haluaa hakea ranskalaista opintotukea, kannattaa vielä Suomessa ollessaan hankkia syntymätodistus sekä suomeksi että ranskaksi. Lisäksi asunnon haku ennen vaihtoa kannattaa alkaa todella hyvissä ajoin, sillä oikeasti hinnaltaan, kunnoltaan ja sijainniltaan hyviä asuntoja on vähän.

Kohdemaahan saapuminen:

Kohdeyliopistossa oli jonkinlaidista tuutoritoimintaa - kaikille vaihtareille oli osoitettu oma "buddy", jotka ottivat omalla ajallaan yhteyttä. Oma buddyni otti minuun yhteyttä pari viikkoa ennen saapumistani Lilleen, mutta tapasin hänet vasta noin kuukauden päästä, eli liian paljoa tuutoreiden apuun ei kannata nojata. Helppointa on lyöttäytyä muiden vaihto-opiskelijoiden seuraan, joiden kanssa olin jo etukäteen jutellut Facebookissa ja tavannut Lilleen saapumisen yhteydessä asuntolallani. Ranskalaisten liittymien ja pankkitilien avaaminen sujui mukavammin porukalla.

Asuminen:

Kuten sanottu, asunnon etsintä kannattaa aloittaa todella hyvissä ajoin! Itse etsin monelta eri nettisivustolta ja Facebookista, josta lopulta oman asuntoni löysin. Neuvoisin kuitenkin olemaan varovainen Facebookissa ilmoitettavien asuntojen kohdalla - erästä ystävääni vedätettiin kahdesti tätä kautta ennen kuin hän pääsi samaan asuntolaan missä minäkin asuin. Hän ei koskaan siis saanut takaisin vuokratarkoituksia eikä maksamiaan ensimmäisten kuukausien vuokria. Facebookin asunnontarjoajat voivat vaikuttaa siis viimeiseen saakka uskottavilta ja luotettavilta sopimuksia myöten! Itse uskalsin ottaa asuntoni harkinnan jälkeen, kun tiesin että eräs toinen suomalainen ja eräs kanssani samaa koulua käynyt vaihtari muuttaisivat samaan asuntolaan ja heillä oli tuttuja, jotka olivat asuneet saman vuokranantajan toisessa asuntolassa.

Minulla oli 14 neliön juuri remontoitu yksiö, joka maksoi 390€ kuukaudessa. Asuntolassa asui lisäksi 14 muuta vaihto-opiskelijaa erilaisissa jaetuissa huoneistoissa. Osa vaihtoni parhaista ystävyys-suhteista muodostuikin tiiviissä asuntolassamme! Sijainti oli myös loistava, aivan keskustan liepeillä ja Lillen suurimmalle ravintola- ja yökerhokadulle Rue Solferinolle oli parin minuutin kävelymatka. Koululle matkaa oli enemmän, mutta se oli vain hyvä asia. Ilmeisesti Sciences Po tulee vaihtamaan sijaintiaan paremmalle alueelle, mutta vaihtoni aikana se vielä sijaitsi Moulinsin epämääräisessä kaupunginosassa. Päiväsaikaan alue oli ihan ok, mutta illalla siellä ei olisi ollut turvallista liikkua tai asua ja samaa mieltä olen esim. Wazemmesin alueesta. Suosittelisin hankkimaan asunnon kaupungin keskustasta tai sen läheisyydestä! Vieux Lille on myös todella kaunista aluetta, joskin opiskelijabudjetille kallis.

Opiskelu:

Opiskelin politiikan tutkimuksen kursseja, osa painotti kansainvälistä politiikkaa ja osa valtiotutkimusta. Odotukseni eivät olleet etukäteen kovin korkeat, ja osa kursseista tuntui toisinaan vähän turhilta sisältönsä puolesta. Onneksi opiskelemani maisterikurssit olivat todella mielenkiintoisia vierailevien professorien ansiosta! Professorit pitivät melko koulumaisia luentoja, joita opiskelijat kuuntelivat ja joista piti kirjoittaa muistiinpanot itse ylös, sillä minkäänlaista Moodle-järjestelmää yliopistolla ei ollut. Lähes jokaisella valitsemallani kurssilla oli myös ryhmätöitä, jotka piti esitellä muille. Minulla oli ranskan kielen kokeen lisäksi ainoastaan yksi varsinainen koe – muilla opiskelemillani kursseilla arvosanaan vaadittiin läsnäolon/osallistumisen lisäksi essee. Loppukevät olikin siis melko itsenäistä opiskelua, sillä kaikkien esseiden deadlinet olivat suunnilleen samoihin aikoihin.

Opiskelin ainoastaan englanniksi, mutta ranskan kielen kunnollisen oppimisen kannalta olisi taatusti ollut hyvä idea ottaa myös ranskankielisiä kursseja.

Muuta mainitsemisen arvoista:

Lille on hyvä paikka viettää vaihtojakso, sillä se on eloisa opiskelijakaupunki. Lähellä sijaitseviin suuriin kaupunkeihin on helppo ja halpa matkustaa, mikäli hyödyntää edullisia lippuja myyviä bussiyhtiöitä tai hankkii junaliput ajoissa! Lillessä sataa usein, joten suosittelen lämpimästi viikonloppumatkoja pois kylmistä ja koleista keleistä. Olin turhan optimistinen kelien suhteen Ranskaan muuttaessani, sillä oletin, että kevät alkaisi paljon Suomea aikaisemmin. Monia ranskalaisia asuntoja ei ole juuri lämmitetty, ja kevään kylmimpinä päivinä toivoin, että olisin paremmin varautunut koleuteen.

Lillessä pystyy harrastamaan ja viettämään vapaa-aikaa samalla tavalla kuin Suomessakin. Liikuntamahdollisuuksia yliopistolla ei ollut mutta itse harrastin liikuntaa yhdellä Lillen lukuisista saleista – tämä oli kalliimpi harrastus kuin Suomessa, mutta muuten elinkustannukset olivat melko samalla tasolla kotiolojen kanssa! Itselläni oli sangen alhainen vuokra, mutta elämiseen, juhlimiseen ja matkusteluun kannattaa varautua. Erasmus-apuraha ja korotettu opintotuki tekivät kuitenkin elämästä helppoa. Jokainen eurooppalainen opiskelija on myös oikeutettu saamaan ranskalaista opintotukea. Itsekin sitä hain, mutta jälkikäteen olisin jättänyt prosessin väliin ja säästänyt hermojani. Ranskalaiseen opintotukeen liittyvä byrokratia oli kerta kaikkiaan järjetöntä: hain tukea heti tammikuussa ja sain sen sinnikkään paperisodan tuloksena kesäkuussa! Syntymätodistukseni mm. hukattiin opintotukitoimiston käsittelyprosessin aikana viisi kertaa ja muita dokumenttejäkin saattaa joutua lähettelemään useita kertoja ennen niiden lopullista käsittelyä. Suomeen palattuani osasin arvostaa byrokratian toimivuutta eri tavalla kuin ennen. Mm. Lillestä saamieni arvosanojen hyväksilukuprosessi sujui nopeasti ja ongelmitta.

Vaihto oli upea kokemus kokonaisuudessaan! Lilleä kaupunkina tai Ranskaa maana minun ei tule juurikaan ikävä, mutta vaihdossa tavattuja ihania ihmisiä ja vaihdon aikana koettuja ainutkertaisia elämyksiä kylläkin. Tulevaisuuden kannalta vaihto oli myös hyödyllinen, sillä uskon, että pystyn sopeutumaan entistä paremmin uusiin tilanteisiin ja ympäristöihin. Suosittelen vaihtoon lähtemistä kaikille, sillä matkailu avartaa aina maailmankuvaa ja Erasmus+ -ohjelman kautta ulkomaille lähtö on tehty mielestäni todella helpoksi.

Institut d'Etudes Politiques - IEP Lyon, Lyon, 05.01.2016 – 28.05.2016

Maa: Ranska

Kaupunki: Lyon

Vaihtoaika: 05.01.2016 – 28.05.2016

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Institut d'Etudes Politiques - IEP Lyon

Pitkän harkinnan jälkeen valitsin vaihtokohteekseni Lyonin, sillä se vaikutti kauniilta kaupungilta ja halusin lähteä juuri Ranskaan parantaakseni kielitaitoani. Etukäteisjärjestelyt Suomessa eivät olleet hankalia, vaan kaikki sujui mutkattomasti, ja kv-koordinattorit auttoivat aina tarvittaessa. Vaihtoa varten tuli tehdä Learning Agreement -sopimus, jota varten piti ottaa selvää kohdeyliopiston kursseista. Science Po Lyonin sivut olivat mielestäni vähän epäselvät, eikä kaikkia kursseja ollut sivuilla edes näkyvissä. Tämä ei kuitenkaan ollut vakavaa, sillä Learning Agreement oli vain alustava suunnitelma, johon muutokset olivat sallittuja.

En osallistunut erilliselle kielikurssille ennen vaihtoon lähtöäni, sillä olin opiskellut ranskaa yläasteella ja lukiossa, joten osasin sitä vähän jo etukäteen. Suosittelen ranskan kurssia kuitenkin sellaiselle, joka ei ranskaa ole koskaan ennen vaihtoa opiskellut. Lyonissa järjestettiin kahden viikon ranskan intensiivikurssi, josta itse nautin kovasti, mutta opiskelijat, jotka eivät osanneet etukäteen ranskaa sanaakaan kokivat kurssin liian haastavana, vaikka kurssi oli suunnattu aloittelijoille. Yliopistossa ranskaa ei varsinaisesti tarvittu, sillä kurssit olivat englanniksi ja myös kv-toimistossa puhuttiin onneksi englantia. Ranskan osaaminen helpotti kuitenkin huomattavasti arkipäiväisiä tilanteita koulun ulkopuolella, sillä oikeastaan

mistään ei saanut palvelua englanniksi (asiointi esimerkiksi kaupassa, kampaajalla tai eri toimistoissa tapahtui aina ranskaksi ranskalaisten kieltäytyessä puhumasta englantia ja vastaamalla englanninkielisiin kysymyksiin aina takaisin ranskaksi). Ranskalaiset muutenkin suhtautuivat tympeästi englannin puhumiseen ja yleisesti ottaen heihin oli hankalaa saada kontaktia puhumalla vain englantia.

Asunnon löytäminen oli ilman epäilystäkään koko vaihdon vaikein osuus! Monet vuokranantajat vaativat ranskalaisen takaajan vuokralle, jota luonnollisesti vaihto-opiskelijoilla ei ole. Yliopisto ei avustanut asunnon hankinnassa millään lailla. Sain lähettää kymmeniä ja kymmeniä viestejä eri ihmisille, kunnes lopulta onnistuin löytämään asunnon facebook-ryhmän välityksellä viikkoa ennen lähtöäni. Ranskassa kaikista yleisin asumismuoto opiskelijalle on ”colocation” eli kimppakämpä, jota itse suosittelen vahvasti! Itse asuin omakotitalossa viiden muun opiskelijan kanssa, ja vaikka aluksi sitä hieman jännitinkin, kaikki sujui todella hyvin ja nautin suuresti muiden opiskelijoiden kanssa asumisesta. Tulimme kaikki hyvin toimeen ja talossamme oli todella hyvä tunnelma. Kimppakämpän ansiosta itselleni ei missään vaiheessa tullut yksinäinen olo ja tapasin paljon uusia ihmisiä juuri kämppisteni välityksellä. Toinen vaihtoehto asumismuodoksi on yksityinen opiskelija-asuntola, josta pystyy vuokraamaan yksion. Koin kuitenkin tämän itselleni liian hankalaksi, sillä luonnollisesti ohjeet asuntoloiden sivuilla olivat ranskaksi ja huoneen varaamiseen vaadittiin monia eri dokumentteja, jotka olisi pitänyt lähettää etukäteen. Lisäksi asuntolat olivat suhteessa hintavampia kuin kimppakämpät ja usein myös hieman kolkkoja sisustukseltaan. Yleisesti ottaen vuokrataso Lyonissa oli mielestäni sama kuin Suomessa. Huone kimppakämpästä maksoi usein saman verran kuin pieni yksiö Tampereelta. Tosin myös halpoja huoneita oli mahdollista löytää, varsinkin jos oli valmis tinkimään esim. sijainnista.

Science Po:ssa tuutoritoiminta oli hyvin vähäistä, ainakin Tampereen yliopiston tuutoritoimintaan verrattuna. Sain tuutoria vastaavan ”french buddy:n” vasta noin kuukauden päästä saapumisestani Lyoniin, ja tässä vaiheessa kaikki käytännön asiat, joihin apua olisin tarvinnut, oli jo hoidettu. Tapasin oman tuutorini vain kerran Science Po:n järjestämissä illanistujaisissa, mutta tämän jälkeen yhteydenpitoimme loppui.

Science Po tarjosi vaihto-opiskelijoille kahdenlaista kolmenkymmenen opintopisteen opintokokonaisuutta, joista toinen oli englanniksi ja toinen ranskaksi. Itse päädyin suorittamaan englanninkielisen ”Certificate of French and European Studies” -kokonaisuuden. Kolmestatoista kurssista piti valita kahdeksan, mutta todellisuudessa valinnanvaraa ei paljoa ollut, sillä melkein kaikki kurssit menivät päällekkäin toistensa kanssa, ja lukujärjestyksen laatiminen oli hyvin hankalaa tästä syystä. Näiden kahdeksan kurssin lisäksi ranskan kurssi oli pakollinen kaikille kokonaisuuden suorittajille. Kurssien suuren lukumäärän vuoksi koin lukujärjestyksen hieman rankaksi. Useimmat luennot pidettiin iltapäivästä ja ne päättyivät vasta iltakuudelta tai kahdeksalta. Ranskan tunnit sitä vastoin olivat aina aamuisin. Tästä johtuen koulua oli useina päivinä aamusta iltaan asti (päivällä oli tosin muutama turha hyppytunti). Kurssien taso vaihteli, mutta yleisesti ottaen olin tyytyväinen kurseihin ja niiden sisältöön. Opettajat painottivat luennoissaan usein historiallista näkökulmaa asioihin. Kirjoja ei luettu, vaan tentit perustuivat luentojen sisältöön. Tästä syystä hyvät muistiinpanot olivat elintärkeitä tentteihin valmistautumisessa.

Suosittelen lämpimästi Lyonia vaihtokaupungiksi, sillä se on juuri sopivankokoinen ja tarjoaa varmasti jokaiselle paljon tekemistä ja nähtävää. Lyon on Ranskan ruokapääkaupunki, joten myös tästä ominaisuudesta kannattaa ottaa kaikki ilo irti vieraillemalla esimerkiksi bouchon-ravintoloissa, jotka tarjoavat lyonilaista ruokaa. Lisäksi Lyon on todella kaunis, sen läpi virtaa kaksi jokea ja keskustamaisemaa koristaa Fourvièren kukkula ja sen päällä oleva upea basilika. Sää Lyonissa oli ainakin talvella hyvin kylmä ja kolea, eli tähän kannattaa varautua ottamalla mukaan paljon lämmintä vaatetta. Ranskassa asumisessa kannattaa varautua siihen, että viimeistään alkuhuuman jälkeen tulee varmasti

turhautuminen siihen, että asiat eivät toimi yhtä mutkattomasti kuin Suomessa (oli kyse sitten liikenteestä, talon lämmityksestä, hakemusten tekemisestä tai oikeastaan ihan mistä vaan) eikä asiaa auta palveluiden saaminen vain ranskaksi. Oikealla asenteella ja pitkäjänteisyydellä pääsee kuitenkin pitkälle.

Olen erittäin onnellinen, että päätin lähteä opiskelijavaihtoon, sillä se osoittautui aivan upeaksi kokemukseksi! Tapasin uusia ihmisiä eri puolelta maapalloa ja solmin ystävyssuhteita, jotka tulevat varmasti kestämaan pitkään. Matkustelin paljon niin Ranskan sisällä kuin sen ulkopuolellakin ja näin lukuisia kauniita paikkoja. Vaihdon myötä sain todeta, että pärjään hyvin myös ulkomailla ja huomasin tullee itsevarmemmaksi, omatoimisemmaksi ja itsenäisemmäksi. Suosittelen Erasmus-vaihtoa kaikille opiskelijoille, myös niille, jotka suhtautuvat siihen aluksi hieman epäilevästi, kuten itse ennen lähtöäni. En ole missään vaiheessa katunut vaihtoon lähtemistä vaan päinvastoin, olen erittäin tyytyväinen, että päätin lähteä. Vaihtokokemuksesta minulle jäi käteen lukuisia hyviä muistoja, joita en vaihtaisi pois mistään hinnasta!

Universite du Languedoc - Montpellier II, Montpellier, 05.01.2016 – 13.05.2016

Maa: Ranska

Kaupunki: Montpellier

Vaihtoaika: 05.01.2016 – 13.05.2016

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universite du Languedoc - Montpellier II

Montpellierissä opiskelin kahdessa yliopistossa, koska Tampereella oli sopimus Universite du Languedoc - Montpellier II (IUT) kanssa, mutta heillä oli vain liiketalouden kursseja tarjolla ja minun pääaineeni on ranskan kieli. Toinen yliopisto, johon sain opinto-oikeuden, oli Paul-Valéry'n yliopisto. Siellä oli enemmänkin humanisti- ja kielitiedekursseja tarjolla. Koska olin Tampereella lukenut kauppätieteitäkin, päätin ottaa myös muutaman liiketalouskurssin. Ennen lähtöä jouduin monta kertaa kysymään kevätlukukauden päivämääriä ja oli vaikea saada mitään tarkkaa päivämäärää kauhean aikaisin. Lopulta päätin itse, että lähdän tammikuun ensimmäisellä viikolla.

Paul-Valéry'n kurssitarjonnasta on vaikea löytää sopivia kursseja, joten alussa laitoin Learning Agreementtiin vain joitain alustavia kursseja, kun ajattelin että vaihdan ne sitten siellä. Kielitiedekurssit löytyvät ITIC-osastolta. Paul-Valéryssa järjestetään myös kiinnostavilta kuulostavia Erasmus-kursseja esim. ranskalaisen elokuvan tai yhteiskunnan pohjalta, mutta minulle näistä ei kerrottu koska en ollut heidän kautta vaihdossa. Monet tuntuivat pitävän kyseisistä kursseista, joten kannattaa kysyä niistä heti ensimmäisenä päivänä!

IUT:ssä oli nyt järjestetty tutor-toimintaa, mikä oli hyvä, ja kaikki olivat tosi ystävällisiä. Opiskelijat siellä olivat kuitenkin minua huomattavasti nuorempia, joten ei kauheasti yhteistä juttua löytynyt vapaa-ajalla. Paul-Valéryssa en tutustunut kehenkään kursseilla, koska en ollut heidän tutortoiminnassa mukana, mutta onneksi kaikki professorit olivat tosi mukavia. Osallistuin FLE-kurssille Ranskassa, vaikka opiskelen Tampereella ranskaa pääaineena. Kurssi kesti pari kuukautta ja oli jaettu tasoryhmiin.

Ranskalaisesta yliopistosta oli todella hankalaa ja hidasta saada tietoa yliopiston asunnoista, vaikka olin alussa ilmoittanut haluavani sellaisen. Kun lähtöön oli enää 2 kk ja olin lähettänyt sähköpostia ja vastauksena oli vain että ”kohta kohta”, kyllästyin ja aloin itse etsiä asuntoa. Päädyin asumaan ranskalaiseen perheeseen (äidin ja tyttären luo), joka osoittautui hyväksi vaihtoehdoksi. Minulla oli oma huone ja sain käyttää kaikkia talon huoneita ja tarvikkeita. Maksoin 270e/kk ja käsittääkseni vuokra olisi ollut melkein sama yliopiston asuntoloissa. Toisaalta, asuin hieman keskustasta kaukana (bussilla 15min keskustaan, 30 min yliopistolle) mutta minulle se sopi hyvin eikä tuottanut ongelmia. Ja näin pääsin myös lähemmäksi ranskalaista kulttuuria. He olivat todella ystävällisiä ja varmasti pidämme yhteyttä tämän jälkeenkin.

Jos hankitte asuntoa yksityiseltä niin muistakaa olla varovaisia, koska kaikki eivät välttämättä ole rehellisiä. Itse löysin asunnon, kun laitoin fb-ryhmään viestin ja perheen sen aikainen kämppi otti minuun yhteyttä. Sen jälkeen skypeitin omistajan kanssa ja maksoin vakuuden. Myös kimppekämpistä voi saada CAFin tukea, usein ilmoituksissa lukee possibilité APL jos on mahdollisuus saada CAFia.

Opiskelin siis liiketaloutta IUT:llä ja Paul-valérysta otin muutamia kielitieteiden kursseja. IUT:n kurssit olivat helppoja ja tutorit kyllä auttoivat ja jakoivat muistiinpanoja mielellään sekä ottivat ryhmätöihin mukaan. Kurssit olivat myös aika käytännöllisiä, mikä oli toisaalta hyvä.

Paul-Valéryssa kurssit olivat tietenkin haastavampia kuin Tampereella, koska kyse on ranskalaisesta kielitieteestä ranskaksi ja ranskalaisille. Sanoin kuitenkin kaikille professoreille, että olen vaihto-oppilas ja silloin ottivat ihan kivasti vastaan. Kurssit oli jaettu CM- ja TD-kursseihin: CM-kurssit ovat luentomaisia ja sitten TD-kursseilla tehdään tehtäviä. Opettajat puhuivat ranskaa, ja yhdellä kurssilla ei ollut edes power-pointia, joten kirjoitin vain mitä opettaja sanoi CM-kurssilla ja yritin soveltaa TD:ssä. Ihan hyvin onnistui, sillä olin tottunut jo tähän Tampereella. Mielenkiintoisimmat kurssit olivat Introduction à l'Analyse du discours ja Histoire de la langue française.

Minun ei tarvinnut kumpaankaan kouluun ostaa mitään kirjoja, luennoilla jaettiin monisteita ja kirjastosta sai lainata kirjat mikäli tarvitsi. Jos haluaa ostaa (koulu)kirjoja, halvimmat löytyvät Gilbert&Josephista. Kannattaa hoitaa byrokraatit Erasmus toimistossa Paul-Valéryssa, siellä ollaan paljon ystävällisempiä kuin muissa toimistoissa. IUT:llä Erasmus-asiat hoituvat hyvin paikanpäällä, sähköpostittelu on välillä turhauttavaa. Välillä oli myös vaikeuksia saada yhteyttä Suomen Erasmus-koordinaattoriin, mikä oli huono juttu.

Itselläni oli ESN-kortti, mutta ainakaan minun aikana siitä ei ollut paljon hyötyä sillä he eivät järjestäneet minun makuuni kauheasti tapahtumia. Jos on kiinnostunut enemmän kulttuurista Montpellierissä, sitä on paljon tarjolla ja kannattaa hankkia Culture Pass, jolla saa paljon alennuksia esim. leffateatterista, konserteista jne. Montpellier on ideaali matkustamiseen Etelä-Ranskassa ja teinkin paljon matkoja. Monia halpabussiyhtiöitä löytyy Marseilleen, Bordeauxiin, Toulouseen jne. Barcelonaan on kolmen tunnin junamatka. Minulla on jatkuvasti voimassaoleva matkavakuutus ja Kelan Eurooppalainen sairaanhoitokortti.

Alkuvuodesta Montpellierissä oli aika sateista ja tuulista. Vaikka lämpötila oli maaliskuussa yli +10, niin todella kylmä tuuli sai sen tuntumaan kylmältä. Joten vaikka lähtisikin kevääksi, kannattaa muistaa sateenvarjo ja lämmin takki!

En ole vielä saanut opintorekisteriäni Montpellieristä. Koen että ranskani parantui, koska asuin ranskalaisten kanssa. Vaihto-opiskelijoiden kanssa useasti kieli vaihtui englanniksi. Montpellierissä oli opiskelijoita kaikkialta maailmasta, amerikkalaisista turkkilaisiin ja vietnamilaisiin, joten koen että ainakin tuli kokemusta monista kansalaisuuksista ja uskon että se tulee auttamaan minua tulevaisuuden työskentelyssä.

INSEEC Paris (Institut des Hautes Etudes, Paris, 05.01.2016 – 29.04.2016

Maa: Ranska

Kaupunki: Paris

Vaihtoaika: 05.01.2016 – 29.04.2016

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: INSEEC Paris (Institut des Hautes Etudes

Alkuvalmistelut ennen vaihtoon lähtöä sujuivat vaivattomasti, asunnon hankintaa lukuunottamatta. Ranska on äärimmäisen byrokraattinen maa ja pelkkään papereiden ja tositteiden edestakaisin lähettelemiseen kului n. 2kk. Tähän vielä lisäsi haastetta se, että olin lähdössä vaihtoon koirani kanssa. Kalustettuja asuntoja kun ei yleensä vuokrata henkilöille, joilla on lemmikkejä. Lopulta kuitenkin löysin asunnon Pariisin 18 kaupunginosasta. Saimme myöhemmin ennen vaihtoon lähtöä ns. Pariisi-infopakettin kohdekoulusta, jossa kehoitettiin välttämään juuri tätä minun alueetani täällä liikkuesssa. Päätin kuitenkin lähteä reissuun avoimin mielin ja yrittää muistaa, että Pariisi on kuitenkin loppupeleissä turvallinen kaupunki asua ja nykymaailmassa mitä tahansa voi tapahtua milloin tahansa.

Kurssitarjonnan sain sähköpostitse kv-koordinaattoriltamme ja valitsin kurssini alustavasti sen perusteella. Alustavasti sen takia, että saapuessani kohdekouluun, kurssit menivät aikalailla uusiksi. Heillä oli käytössä jonkinlainen uusi järjestelmä, joka aiheutti aluksi ongelmia ja epäselvyyksiä.

Ensimmäisenä koulupäivänä meillä oli infotilaisuus, jossa kerrotiin ainejärjestöistä sekä koulusta sekä sen hallinnosta. Lopuksi he jakoivat jokaiselle omat tervetuliaispaketit, sisältäen karttoja, lukujärjestykset sekä koulun yhteystietoja. Itseäni jäi silloin harmittamaan, että jostain syystä minä en saanut tätä pakettia. Heillä oli ollut joku virhe tietokannoissa ja osalta jäi paketti uupumaan. Sain kuitenkin uusilta koulukavereiltani kopiot heidän papereistaan ja pystyin toimimaan niiden pohjalta.

Kohdekoulun tuutoritoiminta ei ollut parasta mahdollista, mutta onneksi, minä mukaan lukien, joukossamme oli innokkaista vaihtareita halukkaina järjestämään erilaisia tapahtumia ja toimintaa. Koulun puolesta järjestämät bileet ja tapahtumat olivat hyvin ”French-painotteisia” ja Erasmus-opiskelijat eivät niinkään osallistuneet niihin. Emme vain kokeneet itseämme tervetulleiksi. Tämä osittain varmasti siksi, että se ei ole tabu, että Ranskassa ei puhuta englantia, ainakaan kovin hyvin saatikka mielellään.

Olen opiskellut ranskaa n. 5 vuotta peruskoulussa ja lukiossa. En osallistunut millekään kielikursseille täällä, sillä uskoin, että opin parhaiten kommunikoimalla ympäristöni kanssa sen sijaan, että olisin istunut koulun penkillä kielioppia pönttämässä. Tässä olin ihan oikeassa.

Asunnosta. Sain monen kuukauden yrittämisen jälkeen vuokrattua itselleni ja koiralleni kalustetun yksiön montmartresta (18 kaupunginosa). Rakastuin alueen multikulttuurisuuteen ja vilkkauteen. Tosin, yksin ei ollut mitään asiaa ulos 23 jälkeen. Muutaman kerran taisin tulla kotiin noihin aikoihin ja meininki oli kyllä aina sen mukaista. Omalla kotialueellani huumekauppa oli melko vilkasta ja kaduilla oli jos jonkinäköistä kulkijaa. Vuokraa maksoin 23m2 asunnostani 900e kuussa. Suosittelen todella tutustumaan alueisiin ennen asunnon vuokrausta (Googlella pääsee jo aika pitkälle). Moni löysi hyviä asuntoja facebook-ryhmien kautta ja suosittelen selaillemaan niiden ilmoituksia ja yrittää hankkia kimppakämpää. Minulle se ei tullut kyseeseen, sillä matkustin koirani kanssa.

Opiskeluaineitamme oli lähinnä markkinointi sekä erilaiset tietojenkäsittelyvalmiudet. Opetuksen taso ei ollut kovin kummoista. Tästä tehtiin todella paljon valituksia lukuvuotemme aikana. Opettajilla ei ollut minkäänlaisia pedagogisia valmiuksia ja koimme suurta turhautumisen tunnetta aika ajoin. Jokainen kurssi (niitä oli 6) oli jaettu kolmeen moduliin, joista jokaisessa oli omat presentaationsa, kokeensa sekä tehtävänsä. Tämä teki opiskelusta todella haastavaa, sillä aika ei millään riittänyt tekemään kaikkea kunnolla. Suomessa kun oli tottunut siihen, että kurssien läpäisyyn riittää yleensä jokin pieni työ sekä tentti.

Opiskelutyö oli hyvin AMK:maista, sillä meillä oli paljon ryhmitöitä. Kurssimateriaaleja ei ollut. Tentteihin opiskeltiin ainoastaan omien luennolla tekemien muistiinpanojen pohjalta sekä luentokalvojen, jotka julkaistiin (jos julkaistiin) koulun intranetissä. Opiskelukielenä oli englanti ja pärjäsin sillä erinomaisesti opinnoissani. Olen tottunut käyttämään paljon englantia.

Vapaa-aikana hengailimme todella paljon vaihtariporukassa. Mukaan tarttui varmasti elinikäisiä ystäviä ja verkostoni kasvoi huimasti. Aina kun koulussa oli hiljaisempaa, teimme lyhyitä reissuja Euroopan sisällä. Itse kävin Brysselissä, Amsterdamissa sekä Budapestissä. Pariisista lennot ovat todella halpoja verrattuna siihen, jos lentäisi Suomesta.

Sää oli lämpimämpi kuin Suomessa. Lunta ei satanut kertaakaan koko lukuvuonna. Elinkustannuksiin (ruoka yms) itselläni meni n. 500e kuussa. Tosin, olen melkoinen kulinaristi ja kävin usein syömässä ravintoloissa. Koulussa ei ollut ruokalaa, joten lounastauolla kävimme yleensä hakemassa kaupasta ruokaa. Nettiyhteys täällä oli iso pettymys. Minulla meni n. 50-80e kuussa nettiin, joka ei edes ollut rajaton. Asunnossani oli ”ilmainen” wifi, mutta se toimi vähän miten sattuu. Kaikkeen kuitenkin tottuu ja loppupeleissä pieni irtaantuminen puhelimesta ei aina ole pahitteeksi.

Saamme opintorekisterimme vasta heinäkuussa, joten en ole vielä saanut tietoa esim. arvosanoistani yms... En ole vielä yrittänyt hyväksilukea mitään kursseja, mutta olen laittanut muutamalle opettajalle mailia.

Koen vaihtoni ehdottomasti merkittävänä tulevaisuuteni kannalta. Sain mahdollisuuden tutustua upeisiin uusiin ystäviin sekä ihanaan Pariisiin aivan uudesta näkökulmasta. Kielitaitoni (ranska sekä englanti) parantuivat todella paljon ja käsitykseni maailmasta muuttui. Palattuani Suomeen aloitan työharjoittelun HR-asiantuntijana sekä teen lyhyen työkomennuksen EF:n kielikurssiohjaajana Englannissa. Olen varma, että kansainvälisyys on ehdoton valttikortti työnhakijoille. Itse ainakin vaihtoni perusteella en näkisi missään nimessä mahdottomana luoda uraa ulkomailla..

IAE Bordeaux University School of Management, Bordeaux, 04.01.2016 – 05.04.2016

Maa: Ranska

Kaupunki: Bordeaux

Vaihtoaika: 04.01.2016 – 05.04.2016

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: IAE Bordeaux University School of Management

Olin ollut jo kerran aiemmin edellisen korkeakoulututkintoni suorittamisen aikaan Erasmus-vaihdossa Espanjassa ja vaikka vaihto antoisa kokemus olikin, en ollut ajatellut lähteä vaihtoon enää uudestaan. Viime kesän Ranskassa vietettyäni olisin mielelläni jäänyt sinne vielä pidemmäksi aikaa ja kun Suomeen palattuani tajusin, että kohdallani ei ollut juurikaan pakollisia kursseja Tampereen yliopistossa suoritettavana, päätin kuitenkin hakea vielä täydennyshaussa vaihtopaikkaa. Paikkoja oli onneksi vielä mukavasti tarjolla ja niistä Bordeaux houkutteli eniten kaupunkina. Niinpä päätin hakea vaihtopaikkaa IAE Bordeaux'sta.

Tiedon kulussa ennen vaihtoa ei ollut juurikaan ongelmia. Kurssivalikoima löytyi yliopiston kotisivuilta, ja sain esittää kursseista lisäkysymyksiä suomen kielellä IAE Bordeaux'ssa työskentelevälle suomalaiselle sihteerille.

Bordeaux'hon saavuttuani kävin yliopiston kv-toimistossa rekisteröitymässä. Minkäänlaista tuutoritoimintaa yliopisto ei järjestänyt, mutta pärjäsin hyvin kv-toimiston ja kurssikavereiden neuvoilla. Ranskan kielen intensiivikurssi järjestettiin Pessacissa yhteisesti kaikille Bordeaux'n yliopiston eri yksiköiden vaihto-opiskelijoille. Itselläni ei valitettavasti ollut mahdollisuutta kurssille osallistua, koska se meni päällekkäin IAE:sta valitsemieni kurssien kanssa.

Asuin vaihdon ajan yksiössä, noin neljän kilometrin päässä yliopistolta. Yritin kysellä etukäteen mahdollisuutta asua opiskelija-asuntolassa, mutta kun en saanut oikein vastausta, päädyin vuokraamaan asunnon Airbnb:n kautta. Maksoin yksiöstä vuokraa saman verran, mitä olisin Tampereellakin maksanut. Opiskelija-asuntolassa asuminen olisi ollut paljon edullisempaa, mutta maksoin kuitenkin ihan mielelläni enemmän tilavammasta, omasta vuokra-asunnosta. Asunnolta pääsi kätevästi raitiovaunulla yliopistolle, mutta itse kuitenkin kävelin aina matkan.

IAE Bordeaux'ssa oli tarjolla kaksi englanninkielistä maisteriohjelmää. Yliopiston toiveena oli, että valitsisin kaikki kurssit samasta maisteriohjelmasta. Kurssien päällekkäisyyksiä välttääkseni se osoittautui oikeastaan ainoaksi järkeväksi vaihtoehdoksi. Jos lukujärjestykseen sai sopimaan, niin kursseja sai toki valita myös muista ohjelmista. Päädyin valitsemaan kurssini International Management -maisteriohjelmasta. Lisäksi osallistuin yhdelle lauantaiaamuihin osuvalle ranskankieliselle kurssille, jonka valitsin "Management Commercial du Vin et des Spiritueux" -maisteriohjelmasta.

International Management -ohjelman kurssit suoritettiin koulumaisesti yleensä samassa luokkahuoneessa. Ohjelmaan osallistui ainoastaan ulkomaalaisia opiskelijoita, jotka tulivat esimerkiksi Hollannista, Venäjältä, Kazakstanista, Intiasta, Indonesiasta, Meksikosta, Uruguaysta ja Ghanasta. Lisäkseni vaihto-opiskelijoita oli yksi Saksasta, kolme Intiasta ja viimeisen vaihtokuukauden ajan muutama myös Yhdysvalloista. Luokka oli siis hyvin monikansallinen.

Opetuksen taso ja laatu hieman vaihteli. Monesti opettajat saapuivat myöhässä ja joskus luento peruttiin kokonaan viime hetkellä. Suurin osa opettajista käytti PowerPointia ja materiaali yleensä tulostettiin tai lähetettiin sähköpostitse opiskelijoille. Kirjoja ei tarvinnut lukea. Kurssin suorittamiseksi yleensä riitti, että osallistui luennoille ja suoritti tentin, jos sellainen oli. Tentin sijaan oli kuitenkin usein esitelmä, joka pidettiin muutaman hengen ryhmissä oman osuuden ollen noin viisi minuuttia pitkä. Yksi kurssi oli yleensä muutamassa päivässä ohi. Opintopisteitä kertyi siis helposti.

Bordeaux on kaupunkina todella kaunis ja siellä on monipuolisesti nähtävää ja tehtävää. Itse vietin vapaa-aikaani esimerkiksi kuntosalilla ja viinitiloilla. Kävin pari kertaa myös vajaan tunnin junamatkan päässä sijaitsevassa Arcachonissa rannalla ja Dune du Pilat -hiekkadyneillä, vaikka alkuvuodesta ei ihan bikineissä tarjennutkaan. Lämpötila oli kuitenkin aina plussan puolella. Ainoana miinuksena oli vesisade, jota riitti lähes joka päivälle.

Helmikuussa kursseja ei ollut suoritettavanani juuri lainkaan, joten aikaa matkustelulle oli myös hyvin. Itse vietin viikon intialaisten opiskelukavereideni kanssa Italiassa. Toiset matkustivat enemmän ja toiset vähemmän, mutta seuraa matkalle sai varmasti aina halutessaan ja Ranskan sisälläkin riittää paljon nähtävää.

Vaihtoaika IAE Bordeaux'ssa oli todella lyhyt, ainoastaan kolme kuukautta. Maisteriohjelman kokonaan ko. yliopistossa suorittavat aloittivat työharjoittelun huhtikuussa, joten viimeiset luennot olivat jo maaliskuun lopussa. Palasin Tampereelle huhtikuun alussa ja odottelen vielä kurssien tuloksia, joiden pitäisi ilmeisesti saapua kesäkuun aikana.

Opiskelijavaihtoon lähteminen kannattaa mielestäni aina. Itselläni oli jo monta ulkomailla vietettyä ajanjaksoa takana ja Ranskassakin olin oleskellut useita kertoja, joten kaikki ei ollut täysin uutta. Ranskan kielen taitoni oli ihan hyvällä tasolla jo ennen opiskelijavaihtoa, mutta koska tein päätöksen osallistua kansainvälisen ohjelman englanninkielisille kursseille, tuli englantia käytettyä paljon enemmän. Monikulttuurisessa ympäristössä opiskeleminen oli erittäin antoisaa ja kasvattavaa. Vaihto-opiskelu tuo myös ystäviä ympäri maailmaa. Suosittelen opiskelijavaihtoa lämpimästi kaikille, ja itse aion varmasti lähteä maailmalle taas heti kun siihen tarjoutuu mahdollisuus.

Ecole superieure de commerce - ESC Montpellier, Montpellier, 04.01.2016 – 17.06.2016

Maa: Ranska

Kaupunki: Montpellier

Vaihtoaika: 04.01.2016 – 17.06.2016

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Ecole superieure de commerce - ESC Montpellier

Hain vaihtoon Ranskaan, sillä agendalla oli oppia ranskan kieltä, jotta myöhemmin siitä muodostuisi vahva kieli itselle. Opiskelin sitä kotiyliopistossa 3 kurssia ennen vaihtoon lähtemistä. Hakuprosessi Suomessa lähti rullaamaan toivotulla tavalla. Kohdemaan hitaampi menettely hieman turhautti, mutta se ilmeisesti on aina ollut sellaista, joten en suurempia huolia kantanut. Kohdemaan yliopisto lähetti hieman myöhässä kurssitarjontansa ja hyväksymiskirjeen, mutta jonkinlaista osviittaa tulevasta sain muilta jo samassa yliopistossa vaihdossa olleilta ja oman yliopiston kv-koordinaattori osasi myös ennustaa hyvin. Hän olikin suuri apu kaikessa ja on hyvin ammattitaitoinen. Lisäksi hän tiesi paljon, minkä takia oli helppo kääntyä hänen puoleen, mikäli jokin askarrutti.

Ennen lähtöä hoidin vakuutusasiat hyvissä ajoin. Tämä tarkoitti tapaamista vakuutusyhtiössä ja lisävakuutuksen ottaminen 3kk ylittäneelle ajalle, sillä oma matkavakuutus ei luonnollisesti kattanut sen pidempään. Se oli kuitenkin erittäin helppoa ja vaivatonta hoitaa, eikä kulutkaan olleet kummoiset. Matkustin noin 2 viikkoa ennen opintojen alkamista kohdemaahan, jotta saisin hieman aikaa asumisjärjestelyille. Tämä kuitenkin osoittautui hankalammaksi kuin oletinkaan. Tämä oletettavasti johtui siitä, että saavuin jo kun lukuvuosi oli jo alkanut. Lisäksi vuokranantajat eivät mielellään vuokranneet vain kevääksi asuntoa vaan halusivat pidempiaikaisia vuokralaisia. Olin aluksi ajatellut, että muuttaisin jonkun toisen opiskelijan kanssa yhteen ja mielellään ranskalaisen, jotta kielitaitokin kehittyisi.

Se oli kuitenkin erittäin hankalaa, sillä monet olivat jo syksyllä muuttaneet yhteen ja enää oli jäljellä vain kalliimmat opiskelija-asuntolat. Muutin sellaiseen sitten loppujen lopuksi. Sain sieltä 15 neliöisen huoneen, jossa minulla pieni keittokomero ja oma kylpyhuone. Asuntola sijaitsi lähes keskustassa, jotten kaikki palvelut olivat lähellä. Kevätlukukaudeksi se toimikin, mutta jos olisin ollut pidempään niin en välttämättä siihen jäisi. Eli en suosittelen pidemmäksi aikaa. Vuokra oli rapeat 640e kuitenkin. Siihen kuului netti, ja kerran kuukaudessa siivous. Pyykkien peseminen onnistui asuntolan pesutuvassa, jossa oli vain 2 konetta, vaikka asuntolassa oli lähes 300 opiskelijaa. Se maksoi kuitenkin erikseen. Suosittelen siis kämppisasumista ja olisin itse halunnut kovasti sellaiseen, sillä ne jotka asuivat sellaisessa olivat varsin tyytyväisiä. Airbnb asuminen olisi ollut myös hyvä mahdollinen vaihtoehto, sain tietää siitä hieman liian myöhään. Ilmeisesti hinnatkaan eivät olisi olleet järin korkeat.

Viimein opiskelut käynnistyivät ja pääsi tutustumaan kanssaopiskelijoihin. Kohdemaan yliopistossa oli mielestäni erittäin hyvä tutortoiminta ja he esittäytyivät kaikki meille heti ensimmäisenä päivänä ja järjestivät pitkin lukukautta tapahtumia, jossa pääsimme tutustumaan myös paikallisiin opiskelijoihin.

Osallistuin ranskan kielen intensiiviselle kurssille, mikä oli ehkä parhain päätös, sillä se oli parasta opetusta, mitä siellä koin ja pääsi heti kosketuksiin kielen kanssa. Myöhemmin varsinaisen opiskelun alettua, opettajamme vaihtui ja laatu heikkeni merkittävästi ranskan kielen osalta, mikä oli suuri pettymys niin minulle, kuin muillekin opiskelijoille, jotka olivat ryhmässäni. Luonnollisesti myös motivaatio kärsi ranskan kielen tunneilla kun opettaja oli mitä oli. Suosittelen kuitenkin intensiivikurssille osallistumista, sillä se antoi sopivan kielikylvyn ennen varsinaisia opintoja.

Muut aineopettajat olivat myös paljon huonompia kuin mihin oli tottunut. Lisäksi kaikissa aineissa oli läsnäolopakko ja jokaisen tuli ”kirjata” itsensä sisään ja ulos yliopistossa. Tämä tapahtui vilauttamalla opiskelijakorttia sellaisen lukijan edessä. Opiskelin kauppatieteitä, vaikka opintoaineeni omassa yliopistossa on julkisoikeus. Kuitenkin olin opiskellut kauppatieteitä sivuaineena.

Opetuksen laatu ja taso vastasi enemmän lukiotasoa Suomessa. Lähdin kuitenkin vaihtoon kokemuksi varten, joten se ei haitannut minua. Mikäli vaihdon agendalla on hyvän ulkomaisen koulutuksen saaminen, en välttämättä suosittelisi kohdetta.

Opiskelu oli hyvin koulumaista ja opetusmenetelmät erosivat jokseenkin oman yliopiston menetelmistä. Teimme siellä paljon ryhmätöitä ja läksyjä tuli paljon, minkä lisäksi meillä oli kaksi tenttiä kurssia kohden. Nämä kaikki sitten muodostivat arvosanan. Poissaolot eivät olleet sallittuja ilman perusteltua syytä ja mikäli niitä kertyi, saattoi reppua koko kurssin. Oppimateriaalit löytyivät kaikki moodlesta ja kirjat olivat kaikki elektronisia kirjoja, joten sen suhteen ei ollut ongelmia. Opiskelin englanniksi ja pärjäsin hyvin sillä. Kuitenkin osa opettajista puhui erittäin huonoa englantia, mikä välillä tuotti hankaluuksia.

Opiskelukaupunki sijaitsi lähellä isoja hienoja kaupunkeja kuten, Barcelona, Marseille, Nizza jne. Reissaaminen oli varsin helppoa ja teinkin monia viikonloppureissuja. Hiihtoloman vietin Marokossa, johonka oli myös erittäin helppo matkustaa. Itse Montpellier oli kaunis opiskelijakaupunki, jossa viihdyin loppujen lopuksi erittäin hyvin, vaikka mellakat välillä varjostivat sitä.

Kaupunki oli hyvin turvallinen, eikä missään vaiheessa tarvinnut pelätä esim. yöllä ulkona liikkumista.

Ranska on tunnettu byrokratian maa, joten ongelmia kohdatessa joutui painimaan sen kanssa. Eniten siitä taisi olla päänvaivaa EU:n ulkopuolelta tulleille, jotka joutuivat painimaan milloin viisumin ja milloin terveystakuutuksen kanssa. Lisäksi viranomaisilla on tapana hukata toimittamiasi dokumentteja, joten koskaan ei saisi erehtyä antaa alkuperäistä. Tämä seikka nostettiin esille jo ensimmäisenä opiskelupäivänä ja sitä korostettiin. Saatat siis joutua saman dokumentin toimittamaan useita kertoja. Ja tämä on täysin normaalia, vaikka tosin suomalaisen näkökulmasta uskomattoman huonoa viranomaistoimintaa. Siihen myös kannattaa varautua, että moni ei tosiaan puhu englantia ja harvalla on kärsivällisyyttä kuunnella huonoa ranskaa. Kuitenkin apua saa kanssaopiskelijoilta ja opettajat myös auttavat ulkomaisia opiskelijoita niin pankki-, kuin asumisjärjestelyissä. Sain jo kaikki tarvitsemani dokumentit, jotka pitää toimittaa omaan yliopistoon. Opintorekisteriotekin on jo lähetetty, vielä en ole kerennyt sisällyttää niitä tutkintoon, mutta se on työn alla.

Lopuksi, suosittelen lämpimästi vaihtoon lähtemistä, sillä ainakin omalla kohdalla se oli mieletön kokemus muutamia mutkia lukuun ottamatta. Vaihto antaa valmiudet selvitä uudessa ympäristössä yksin ja kehittää verkostoitumistaitoja. Lisäksi oppii arvostamaan niitä asioita, jotka ovat kotona paremmin, eikä pidä niitä itsestäänselvyytenä. Kielitaito kehittyy huimasti ja on entistä varmempi toimimaan muulla kuin äidinkielellä. Vaihdossa tutustuu myös moniin erilaisiin ihmisiin ja saa niistä jopa läheisiä ystäviä, joita varmasti haluaa tavata toistekin. Mikäli yhtään pitää kansainvälisestä ilmapiiristä tai haluaisi kehittää sellaisessa toimimista, vaihto on ehdoton työkalu sen kehittämiseen.

INSEEC Paris (Institut des Hautes Etudes, Paris, 04.01.2016 – 29.04.2016

Maa: Ranska

Kaupunki: Paris

Vaihtoaika: 04.01.2016 – 29.04.2016

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: INSEEC Paris (Institut des Hautes Etudes

I did not have any problem with UTA or the host university (INSEEC) in terms of getting information regarding my scheduling of departure. UTA provided me with adequate information prior to my departure, however, there were little complication when I arrived in the host institution as they had scheduled two courses in same time, consequently, I had to pick one of them even though both were in my interest before I left. I had no travel insurance as such; only international KELA card was in my possession. Also, information needed before my travel was all provided by UTA in time. Mostly, I looked for information in documents provided by both institutions regarding the program. Since, I studied in English, there was no need of taking any language course. However, I recommend anyone going to Paris or France in general to take French language course in advance as it helps with the everyday situation. Unlike Finland, the tutoring service in France was rather poor as my appointed tutor never showed up, although he wrote me an email in the beginning.

If you are planning to go to Paris, be noted that the privilege we enjoy in Finland in terms of housing is not going to be there, as help from school is not going to be enough, or in some cases they are just useless. It is better to look for housing months before arriving there. The rent is much higher than Finland and housing condition is not going to please if you are within a limited budget. Depending on the place and how you get the place, the rent can vary from 500-1000€. Finland Institute in Paris sometimes offer house but one has to be very active while looking for housing. Nothing works the way it does in Finland.

I studied my bachelor degree in English, therefore, my level of language was good enough for the host university. Courses I have taken are: Luxury Brand management, Innovative marketing, French for Foreigner, French culture, Ethics and Corporate governance, Principle of economics. Luxury Brand, Innovative marketing and Ethics & Corporate Governance, all three courses were of high quality in terms of teaching method, teachers quality, contents and level of studies. Most courses in INSEEC had three modules, meaning each course is divided in three different parts composing into one yet having their own schedule and lecture materials. I found it to be very effective and interesting even though the amounts of lessons were way too high for a 5 credits course, thirty lessons, each being 1.5 hours. Some courses had presentation, group work and Finland exam. Although the exam style was mostly MCQ and some modules had only final presentation or a written report. However, IT service in the school was quite bad compare to UTA, as was their organisational service to students, which also reflects the French system in general.

In terms of leisure activities, as one can imagine there is no shortage of it, make sure you have enough savings because Paris is rather expensive when it comes to night life, travelling, eating out in a decent place or any other activities. There are a lot to do and even if you live there a year, you will not be able to do everything or this is just the feeling I got before I left. I recommend hanging out with local students, as they are very friendly and welcoming when it comes to accommodate exchange students. Paris is the best place when it comes to have fun and party till the morning but there are setbacks too as like every other big cities. Be careful with your possessions like phone, money and/or other valuable belongings, its not like theft happens everyday but it is better to be careful.

Living and studying in Paris gave me more understanding of my potential as future professionals, being an international student in Finland; I believe it will help me further my career goal strengthening my competencies. I am yet to get my credits from the host university, therefore, I do not have any information regarding my accreditation. It was a great and meaningful experience and it felt like it was over before it started. Paris takes away a part of you and replaces it with its unique way of life one doesn't seem to get used to yet the urge of to going back is stronger than ever. I am so glad I went there, leaving Paris was hardest part although it is not as safe and/or comfortable as Finland.

, , 07.09.2015 – 01.02.2016

Maa: Ranska

Kaupunki:

Vaihtoaika: 07.09.2015 – 01.02.2016

Vaihto-ohjelma: Erasmus-harjoittelu

Yliopisto:

Työskentelin viisi kuukautta harjoittelijana Euroopan neuvoston ulkosuhdehallinnossa syksyllä 2015. Euroopan neuvosto on 47 jäsenvaltion ihmisoikeusjärjestö Strasbourgissa. Järjestö rakentuu Euroopan ihmisoikeussopimuksen varaan ja sen ytimessä toimii Euroopan ihmisoikeustuomioistuin. Euroopan neuvostoa ei tulisi sekoittaa Euroopan unionin Eurooppa-neuvostoon.

Tutustuin henkilökohtaisesti Euroopan neuvostoon jo aiemmin työskennellessäni CIMO-harjoittelijana Euroopan unionin pysyvässä edustustossa. Silloiseen työnkuvaani kuului Euroopan unionille tärkeiden keskusteluiden seuraaminen Euroopan neuvostossa ja niistä raportointi Brysseliin. Halusin jatkaa ihmisoikeuskysymysten parissa ensimmäisen harjoitteluni jälkeen ja Euroopan neuvosto tuntui luontevalta vaihtoehdolta.

Harjoittelupaikan löytäminen ei tuottanut hankaluuksia aikaisemman harjoitteluni jälkeen. Kannustaisin kuitenkin kaikkia harjoittelusta kiinnostuneita ottamaan yhteyttä virallisen hakemuksen lähettämisen jälkeen suoraan yksikköön, jossa harjoittelun haluaa tehdä. Euroopan neuvosto rekrytoi noin 60 harjoittelijaa kahdesti vuodessa vähintään kahden kuukauden mittaisiin jaksoihin.

Vaikka harjoittelupaikan saaminen oli varsin helppoa, se tapahtui vasta yliopiston kevään Erasmus-hakukierroksen päätyttyä. En osannut ennakoida asiaa aiemmin, mistä johtuen jouduin odottamaan syksyn hakukierrosta ja hakemaan Erasmus-tukea takautuvasti. Olin kuitenkin jo keväällä yhteydessä asian suhteen Erasmus-koordinaattoriin ja asia sujui syksyllä mutkattomasti. Euroopan neuvostoon voi ja kannattaa hakea Erasmus+ harjoittelutukea, koska harjoitteluista ei makseta palkkaa.

Etsiessä harjoittelupaikkaa neuvoisin käyttämään aikaa oikean yksikön valintaan ja asiaa kannattaa harkita tulevan uran kannalta. Euroopan neuvostossa toimii parlamentaarinen yleiskokous, joka kokoontuu neljästi vuodessa Strasbourgissa. Sen lisäksi neuvostossa kokoontuvat alue- ja paikallishallinnon edustajat jäsenvaltioista kahdesti vuodesta. Molemmat yleiskokoukset hakevat säännöllisesti harjoittelijoita. Harjoittelupaikkaa voi etsiä myös eri komiteoista, jotka valmistelevat tulevia lakisäännöksiä ja poliittisia raportteja ministerikomitean viikoittaisiin kokouksiin. Temaattisesti Euroopan neuvosto käsittelee kysymyksiä liittyen naisten ja lasten oikeuksiin, seksuaalivähemmistöjen oikeuksiin, terrorismin ja ihmiskaupan torjuntaan, ihmisoikeuksiin internetissä, kyberrikollisuuteen jne. Neuvoston internetsivut ovat kattavat ja niistä löytyy selkeästi selitettynä yksikköjen päävastuutehtävät. Euroopan neuvostosta löytyy paljon lakiasioihin erikoistuneelle, mutta tehtävien kirjo lakikysymysten ulkopuolella on myös huomattava.

Itse valitsin ulkosuhdehallinnon yksikön, jonka päätehtäviin kuuluu suhteiden ylläpito EU:n, YK:n sekä Etyjin kanssa. Samoin yksikkö vastaa suhteista ei-jäsenmaihin ja tukee organisaation pääsihteerinä kysymyksissä kansainvälisestä yhteistyöstä. Työskennellessäni Euroopan unionin edustustossa seurasin tiiviisti Pohjois-Afrikan, Lähi-idän sekä Keski-Aasian maita. Näin ollen ulkosuhdehallinnon yksikkö oli minulle selvä valinta, sillä pystyin jatkamaan samojen kysymysten parissa. Työnkuvaani yksikössä kuului maakohtaisten taustaraporttien valmistelu pääsihteerin kabinetin käyttöön, ministerikomitean kokousten seuraaminen sekä niistä raportointi yhteystoimistoihin Euroopassa ja parlamentin kokousten tiivis seuranta.

Työtehtävät olivat mielenkiintoisia ja työilmapiiri viihtyisä. Opin paljon virallisten taustapapereiden ja puhepöytäkirjojen laatimisesta sekä pystyin erikoistumaan Pohjois-Afrikan ihmisoikeustilanteeseen.

Harjoittelussa Euroopan neuvostossa voi olla se riski, ettei yksikössä ole sillä hetkellä tarpeeksi tehtävää harjoittelijalle, varsinkin jos yksikössä on useampi kuin yksi harjoittelija. Kokemukseni perusteella osa harjoittelijoista oli todella tyytyväisiä tehtäviinsä, kun taas toiset harjoittelijat toivoivat lisää tekemistä. Tästä syystä painottaisinkin harkitsemaan sitä, mikä painoarvo työkokemuksella neuvostossa on CV:si kannalta ja mistä temaattisista kysymyksistä haluat saada kokemusta. Jos harjoitteluvastaavasi ei anna tarpeeksi tekemistä koko harjoittelun ajaksi, oppiminen riippuu paljon omasta aktiivisuudesta ja aloitekyvystä. On syytä pitää mielessä, että kyseessä on yli 2000 työntekijän kansainvälinen organisaatio, ja se pyörii mutkattomasti myös ilman harjoittelijoita useana kuukautena vuodessa. Työkokemusta ei siis kannata verrata aikaisempiin kokemuksiin pienemmissä, hektisissä tiimeissä, jossa jokainen työntekijä on korvaamaton. Kannustuksena on hyvä kuitenkin mainita, että joskus yksiköt saattavat kuitenkin täyttää tarvetta lisähenkilöstölle ja ehdottaa harjoittelun jatkoksi väliaikaista palkallista sopimusta harjoittelijalle. Tämä tapahtuu useimmiten yksikössä, jossa harjoittelija on erikoistunut johonkin tiettyyn käynnissä olevaan projektiin.

Viralliset työkielet Euroopan neuvostossa ovat englantia ja ranskaa. Englanti dominoi kuitenkin jokapäiväistä kanssakäymistä ja suurin osa raporteista kirjoitetaan englanniksi ja käännetään ranskaksi. Pelkällä englannin kielen taidolla pärjää töiden kannalta, mutta elämän kannalta Ranskassa kannustaisin opettelemaan kieltä jo ennen lähtöä. On esimerkiksi hankala löytää paikan päältä lääkäriä, joka puhuisi sujuvaa englantia. Omalla kohdallani käytin työtehtävissäni sekä englantia että ranskaa. Monet kollegat halusivat kommunikoida vain ranskaksi, joten ranskan kielen taito hyödytti minua paljon.

Elämä Strasbourgissa on varsin rauhallista. Kaupungissa pääsee joka paikkaan melkein päpyörällä ja julkisilla kulkuneuvoilla. Asunnon löytäminen voi olla sitä vastoin hiukan hankalampaa, sillä kyseessä on varsin pieni kaupunki. Hinnat ovat tästä syystä korkeat ja huoneesta kannattaa varautua maksamaan vähintään 450 euroa. Paikallisen luona asuminen voi olla hyvä vaihtoehto, sillä Ranskassa asunnon vuokraamiseen yksin vaaditaan vanhempi vuokrantakaajaksi sekä vanhemman tiliote. Vuokrasopimukset solmitaan usein myös vuoden minimiajalle. Opiskelija-asuntola Amitel tarjoaa majoitusta nuorille työssäkäyville kaupungin keskustasta. Asuntolan taso ei ole kuitenkaan sama, mihin Suomessa ollaan tottuneita. Itse onnistuin löytämään asunnon varsin helposti, sillä halusin jäädä Strasbourgisiin harjoittelua pidemmäksi aikaa.

Kaiken kaikkiaan kokemukseni Euroopan neuvostossa oli positiivinen ja hyödyllinen tulevan urani kannalta. Onnistuin verkostoitumaan hyvin ja opin hyödyllisiä taitoja työelämän kannalta. Opintojen kannalta sovin korvaavuudesta maisterin valinnaisiin syventäviin opintoihin. Harjoittelu ei ollut pakollinen tai välttämätön opintopisteiden kannalta minulle, mutta kokemus oli itsessään korvaamaton.

Institut d'Etudes Politiques de Bordeaux, Bordeaux, 07.09.2015 – 19.12.2015

Maa: Ranska

Kaupunki: Bordeaux

Vaihtoaika: 07.09.2015 – 19.12.2015

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Institut d'Etudes Politiques de Bordeaux

Olin opiskellut muutamia vuosia ranskan kieltä ennen syksyä, joten minulle oli selvää, että haluan lähteä vaihtoon johonkin ranskankieliseen maahan. Eteläisen Ranskan kaunis kaupunki Bordeaux valikoitui neljän kuukauden kotikaupungikseni sopivan sijainnin, koon ja viinimaiseen ansiosta. Hakuprosessin alussa kaikki sujui ongelmitta, vaikka lähetettäviä dokumentteja vaihtoon hyväksymisen jälkeen oli monta (!). Sain apua Tampereen yliopiston henkilökunnalta kiitettävästi. Muutamia ongelmakohtiakin oli prosessin edetessä, esimerkiksi minulle ei aluksi lähetetty virallista hyväksymiskirjettä, josta vaihtoyliopiston asunnonhakutaho Crous halusi kopion. Lopulta sain kyseisen dokumentin, kun sitä sähköpostilla pyysin – oletin, että heidän tarvitsemansa dokumentti olisi meille jo lähetetty, kerta he sen tarvitsivat meidän lähetettävän jollekin toiselle yliopiston taholle. Myös ylioppilastodistus piti tilata ylioppilaslautakunnalta englanninkielisenä. Hain majoitusta kampusalueelta, joten luonnollisesti byrokraatiaa oli enemmän kuin vain yliopistoon haettaessa. Kaikki dokumentit lähetettiin ranskaksi, joten Google Translate:sta tuli minulle hyvin luotettava ystävä yliopiston kanssa kommunikoitaessa. Kurssitarjonnasta nettisivuilla oli tietoa vain viime vuoden osalta vaihtoon lähtiessäni, mutta sain tiedoista kuitenkin viitteitä siitä, minkä tyyppisiä kursseja saattaisi olla tulossa myös syksylle.

Oriantaatioviikon alussa tehtiin useita kielitestejä ja viikon ohjelma painottui ranskan kielen tunteihin ryhmiin jakamisen jälkeen. Varsinaista tutorioimintaa ei ollut (tai oli, mutta en tiennyt omaa tutoriani, eikä hän koskaan ottanut yhteyttä minuun). Informaatiokulku oli vaihtelevaa eikä aina kovin selkeää, mutta saimme yhteisvoimin asioita hoidettua pikkuhiljaa kansainvälisen toimiston ja toistemme avustuksella muiden vaihto-opiskelijoiden kanssa. Sain toivomassani sijainnissa huoneen kampukselta, joka oli pieni (9m²), mutta sieltä löytyi kaikki tarvittava: oma wc, pieni jääkaappi, hana, sänky, työpöytä ja sänky. Keittiö jaettiin muun kerroksen kanssa ja keittiövälineet hankittiin itse. Netti kuului vuokraan, mutta toimi vaihtelevasti. Vuokrataso oli kohtuullinen ja kulkuyhteydet keskustaan hyvät, joten yhden lukukauden vaihdossa viipymiselle voin suositella kampusasumista. Kampus sijaitsee hiukan kaupungin ulkopuolella vähän syrjässä, joten pidemmän ajan vaihdolle olisin valinnut keskeisemmän sijainnin. Itselleni yliopiston, kuntosalin ja kodin läheisyys tuntui toimivalta ja aikaa säästävältä, vaikka kampusalueella ei muita ”virikkeitä” ollutkaan. Hintataso Ranskassa on hyvin Suomen kaltainen, ainoastaan viini ja juusto ovat selvästi edullisempia – voi sitä opiskelijan onnea!

Opiskelulinja yliopistossa on jaettu ranskankieliseen ”French Track:iin” sekä englanninkieliseen ”English Track:iin”, joista opiskelin jälkimmäisellä. Otin ranskan kielen lisäksi useita muita kursseja, sekä intensiivisempiä vierailijaluennotsijoiden pitämiä että koko lukukauden kestäviä kursseja. Kielitaidon kartuttamiseksi kävin myös muutamilla ranskankielisillä kursseilla kuuntelemaan, mutta en varsinaisesti suorittanut niitä. Suurin osa kursseista oli luentomaisia, jossa opiskelijat kirjoittivat opettajan luennon sanasta sanaan – tai minkä ehtivät – silloin, kun Power Pointtia ei luennon rakenteen tukena ollut. Kaikkien kurssien suoritustapa yhtä lukuunottamatta oli tentti tenttiviikolla, joka oli opiskelujen viimeinen viikko. Kaksi kurseista suoritettiin suullisella tentillä, mikä oli itselleni uusi kokemus.

Kokonaisuudessaan olen hyvin tyytyväinen kursseihin ja opetuksen laatuun. Koen oppineeni useita eri näkökulmia sekä omasta opiskeluaineestani sekä kartuttaneeni tietoa historiasta, ranskan kielestä ja kulttuurista.

Opiskelu englanniksi ja jatkuva kommunikointi kielellä kasvattivat ennestään itsevarmuutta kielen monipuoliseen käyttöön, myös ranskan taidot kehittyivät vaihdon aikana huomattavasti. Vaihto-opiskelu on yksi yliopiston tarjoamista mahdollisuuksista, johon kannattaa ehdottomasti tarttua! Kielitaidon lisäksi opin paremmin sopeutumista uuteen maahan ja kulttuuriin, sain uusia ystäviä ympäri maailmaa sekä kykyä hoitaa erilaisia tilanteita ja haasteita. Vaihto oli minulle kasvattava ja opettava kokemus monella tavalla, ja uskon sen auttavan tulevaisuudessa. Toivon päätyväni kansainväliseen työympäristöön ja työskentelemään ulkomailla, joten muutto Ranskaan oli ensimmäinen kokemus sellaisesta sopeutumisesta, jota tulen todennäköisesti tekemään vielä monen monta kertaa eri puolille maailmaa.

Institut d'Etudes Politiques de Bordeaux, Bordeaux, 07.09.2015 – 04.05.2016

Maa: Ranska

Kaupunki: Bordeaux

Vaihtoaika: 07.09.2015 – 04.05.2016

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Institut d'Etudes Politiques de Bordeaux

Olin kaksi lukukautta Sciences Po Bordeaux'ssa Ranskassa Erasmus-vaihdossa. Vaihtoon hakeminen oli mielestäni melko helppoa, ja sain tietää tullessi valituksi vaihtoon jo melko varhaisessa vaiheessa, mikä helpotti järjestelyjä. Kirjoitin motivaatiokirjeen ranskaksi ja tein jonkinlaisen suunnitelman mahdollisista kursseista. Tämä suunnitelma kuitenkin muuttui kokonaan vaihdon alettua, sillä lukukauden lopullisen kurssitarjonnan saimme vasta paikan päällä lukukauden alettua. Etukäteisvalmisteluihini kuului lisäksi matkatavaravakuutuksen ja asunnon hankinta.

Hain asuntoa Crousin kautta, mutta minun annettiin aluksi ymmärtää, etten tulisi saamaan asuntoa heiltä. Minulle kerrottiin, että asuntoja ei ole tarpeeksi kaikille haluaville, ja että vain yhden lukukauden viipyvät, Euroopan ulkopuolelta tulevat opiskelijat olisivat näihin asuntoihin etusijalla.

Crous-asunnon hakuprosessi ja vastauksen saaminen tuntui mielestäni melko hankalalta. Asuntoa piti hakea sekä netin kautta että paperisella versiolla. Asuntovaihtoehtoja vaikutti olevan paljon Crousin nettisivuilla, mutta Sciences Po:n vaihto-opiskelijoille oli kuitenkin varattu asuntoja vain tietyistä Crousin kohteista, kuten esimerkiksi Village 3, 5 ja 6:sta. Kesällä kansainvälinen toimisto, joka hoiti vaihto-opiskelijoiden Crous-hakemuksia, meni kiinni joksikin aikaa, jolloin asuntoasiat jäivät paikalleen pitkäksi aikaa. Lopulta sain kuitenkin asunnon Crousin Village 3:sta (renovated room). Tämä edellytti muistaakseni useaa sähköpostia ja muutamaa puhelinsoittoakin kansainväliselle toimistolle sen auettua taas kesätauon jälkeen.

Asunto jonka sain oli hyvin pieni, mutta siihen kuului pieni oma kylpyhuone ja yksinkertainen keittotila. Yleisesti ottaen village 3 (renovated) ja village 5 tuntuivat melko hyviltä ja siisteiltä vaihtoehtoilta vaihdon ajaksi Crousin tarjoamista vaihtoehtoista. Näissä osaan huoneista kuului oma pieni keittotila, mutta osassa keittiö oli jaettu. Vuokra omasta huoneestani oli noin 240 e/kk ja vuokratakuu saman verran. Kannattaa huomioida, että osassa Crousin rakennuksista oli torakoita ainakin syyslukukauden aikana (ongelma mahdollisesti poistui myrkytyksen myötä). Lisäksi kuulin parista ludetapauksesta Crousilla vaihto-opiskelijoiden keskuudessa koko lukuvuoden aikana.

Kansainvälinen toimisto oli järjestänyt syyslukukaudella ensimmäisellä viikolla orientaatio-ohjelmaa vaihto-opiskelijoille. Kevätlukukaudella tätä oli kuulemma huomattavasti vähemmän. Meille, jotka jatkoimme kevätlukukaudella edellisestä lukukaudelta, ei edes tiedotettu mahdollisesta ohjelmasta kevätlukukauden ensimmäisellä viikolla, joten jos halusi tutustua uusiin vaihto-opiskelijoihin, piti olla itse aktiivinen. Vaihto-opiskelijat Bordeaux'ssa jakautuvat English ja French Trackiin, ja itse opiskelin English Trackilla. Valittavia kursseja oli English Trackilla mielestäni vähemmän kuin French Trackilla, mutta englanninkielisten kurssien lisäksi sain valita ainakin pari kurssia vapaasti French Trackilta. French Trackin opiskelijat saivat myös valita joitakin kursseja English Trackiltä, mutta heidän valikoimansa oli huomattavasti rajoitetumpi.

Opetuksen taso kursseilla oli mielestäni vaihtelevaa: Pari englanninkielisistä kursseistani olivat todella hyviä, osa eivät kovin hyviä. Tarjolla oli myös muutamia Guest lecturer -kursseja, jotka saattoivat kestää lyhimillään vain pari viikkoa ja tuoda esim. 2 opintopistettä. Lukukauden alettua vaihto-opiskelijat saavat pari viikkoa aikaa kokeilla eri kursseja, sillä varsinainen kokeisiin rekisteröiminen tapahtuu vasta sen jälkeen. Sitten kun kurssit on valittu, mitään muutoksia ei kuitenkaan enää hyväksytä (omalla kohdallani edes kurssin aikataulun muuttuminen ei sallinut muutosta). Uusintakokeita ei myöskään järjestetä. Jotkut kokeistani tuntuivat hieman vaikeammilta kuin Tampereen yliopistossa, koska ne edellyttivät paljon yksityiskohtien muistamista. Kieliongelmia en kuitenkaan kohdannut englanninkielisillä kursseilla. Kokeet saattoivat olla joko pitkiä tai lyhyitä esseitä, monivalintaa tai suullista koetta.

Yliopistossa käytettiin Moodlea, ja yleensä sieltä löytyi luennoilla käsiteltävät powerpointit jälkeenpäin. Kaikki opettajat eivät kuitenkaan käyttäneet powerpointia ollenkaan, vaan muistiinpanot piti kirjoittaa sitä mukaa kuin luennoitsija puhui. Vain harva opettaja piti kursseilla nimelistaa osallistujista. Luentoihin kuuluvan kirjallisuuden osaamista ei mielestäni juurikaan testattu kokeissa, vaan kokeiden pääpaino oli luennoissa. Yliopistolla oli kuitenkin oma kirjasto, josta kirjoja löytyi.

Yliopisto- ja kampusalueesta sen verran, että en kokenut aluetta kovin turvattomaksi, vaikka olin lukenut aiemmista matkakertomuksista, että näin olisi. Yhteys yliopistolta ja asunnoltani keskustaan oli hyvä, ja matka sinne kesti noin 20 - 30 minuuttia. Yliopistolle kävelin asunnoltani noin 10 - 15 minuutissa. Kaupunkina Bordeaux on todella mukava ja elävä opiskelijakaupunki. Julkinen liikenne on hyvä ja monenlaista nähtävää ja illanviettopaikkaa löytyy. Muutamaan kaupunkiin, kuten Lyoniin ja Pariisiin, pääsee bussilla todella edullisesti jos on valmis kuluttamaan aikaa bussissa. Juna Ranskassa tuntuu melko kalliilta matkustustavalta, mutta nuorisokortilla (maksaa noin 50e) saa huomattavia alennuksia. Blablacar on myös yksi vaihtoehto Ranskassa matkustamiseen.

Itse olin aivan yllättynyt huomattuani, kuinka monta upeaa kaupunkia, kylää, luontokohdetta ja muuta nähtävyyttä Ranskasta löytyy. Uskon, että sekä ranskan kielen taitoni että ranskalaisen kulttuurin ymmärrys kohdallani lisääntyivät vaihtokokemukseni aikana, ja toivon että tästä tulee olemaan hyötyä tulevaisuudessa.

Universite de la Sorbonne Nouvelle - Paris 3, Paris, 07.09.2015 – 30.04.2016

Maa: Ranska

Kaupunki: Paris

Vaihtoaika: 07.09.2015 – 30.04.2016

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universite de la Sorbonne Nouvelle - Paris 3

Ennen vaihtoa

Itselleni oli selvää jo yliopistoon hakiessani, että opiskeluihini sisältyisi vaihtojakso, vaikka saisin vaadittavat opintopisteet Ranskan kielen kieliharjoitteluun jo aiemmasta ulkomailla oleskelustani. Ranskaa pääaineena lukiessani halusin kuitenkin ehdottomasti hakea vaihtoon ranskalaiseen korkeakouluun, jotta opintojeni puitteissa saisin kokemusta myös opinnoista ranskankielisessä maassa, aiemmat kokemukseni kun ovat vain au pairina työskentelyn osalta.

Hain vaihtoon ensimmäisessä Erasmus+ -haussa vuoden 2015 alussa nettiopsun kautta. Prosessi itsessään oli helppo, vaativin osa oli tuottaa motivaatiokirje ranskaksi ja seikkailla yliopistojen sivuilla yrittäen etsiä informaatiota kursseista ja tehdä alustavaa opetussuunnitelmaa. Huomasin, että ranskalaisten yliopistojen sivut eivät ole kovinkaan loogisesti rakennettuja, joten informaatiota kurssien osalta joutui etsimään hyvinkin kauan. Useamman päivän sain kulumään siihen, että selaisin kolmen hakuyliopistoni nettisivuja ja pohdin mahdollisia kurssivalintoja. Jos nyt tekisin jotain toisin, etsisin kyllä informaatiota kursseista mahdollisimman paljon varmistuakseni siitä, mikä yliopisto on itselleni paras, mutten käyttäisi hypoteettisiin kurssivalintoihin paljoa aikaa. Opintosuunnitelma ehtii muuttua yhdeksässä kuukaudessa monesti ennen kuin varsinaiset kurssit alkavat.

Omia hakukohteitani oli kolme yliopistoa Pariisista, sillä itselleni oli selvää, että haluan Pariisiin opiskelemaan. Jos en olisi päässyt yhteenkään valinnoistani, olisin luultavasti täydennyshaussa hakenut muualle Ranskaan opiskelemaan, mutta onneksi tätä suunnitelmaa ei pitänyt toteuttaa. Pariisi itselleni oli kohteena selvä, sillä olen asunut jo 2 vuotta Pariisin lähiöissä, ja halusin takaisin kaupunkiin, joka on itselleni toinen koti. Pariisi kaupunkina ei ole helpoin, enkä välttämättä suosittelisi sitä ihmiselle, joka lähtee ensimmäistä kertaa ulkomaille pidemmäksi aikaa, mutta kaupunkiin jo tottuneena uskalsin lähteä sinne takaisin.

Omaksi onnekseni minut valittiin vaihtoon juuri siihen yliopistoon, jonne halusinkin. Ranskalaisille Sorbonnen yliopistossa opiskelu on asia, joka näyttää äärimmäisen hyvältä CV:ssä, joten halusin hakea juuri tähän yliopistoon. Tampereen yliopiston hakemuksen lisäksi itseni piti täyttää netissä Sorbonnen oma hakemus, joka piti lähettää paperisena versiona

Ranskaan. Ainut paperi tämän hakemuksen lisäksi, jonka vastaanottava yliopisto vaati, oli kopio eurooppalaisesta sairaskortista. Muutama viikko hakemuksen lähettämisen jälkeen sain vahvistuksen vaihtopaikastani myös Pariisista. Prosessi Suomen päässä oli siis hyvin yksinkertainen ja nopeasti hoidettava. Kuunnelllessani Pariisissa muiden vaihtareiden kokemuksia paperisodasta pelkkään Erasmus-vaihtoon lähtiessä, opin arvostamaan suomalaista hakuprosessin helppoutta.

Itselläni oli olemassa matkavakuutus jo ennen vaihtoon lähtemistä, joten muokkasin vakuutusta vain kattamaan koko ulkomailla oleskelun ajan.

Kohdemaahan saapuminen ja asuminen

Saavuin Pariisiin syyskuun alussa tasan viikkoa ennen vaihto-oppilaiden tervetuloluennon alkamista. Itselleni suurin stressi kesän aikana oli asunnon hankkiminen Pariisista, sillä se ei tunnetusti todellakaan ole helppoa. Lopulta asuin kolmessa eri asunnossa Pariisissa yhdessä kaverini kanssa, joka sattumoisin oli hakenut samaan kohdeyliopistoon kanssani tietämättämme asiasta hakuvaiheessa.

Airbnb:tä suosittelisin ainakin väliaikaisen asunnon muodossa vaihdon alkuun, sillä vieraasta maasta vakituiseen asunnon hankkiminen on haastavaa. Lopulta päädyimme käyttämään Airbnb:tä kaikkien kolmen pariisilaisasuntojemme kanssa; vaikka asunnot tätä kautta olivat vähän kalliimpia, koimme turvallisemmaksi maksaa Airbnb:lle vuokran joka välitti sen vuokranantajalle vuokrauden alettua ja tarkistettuamme, että vuokraamamme asunto todella on olemassa. Välillä kuuli kauhutarinoita toisilta vaihtareilta, joissa he olivat maksaneet jo ennen asunnon näkemistä vuokranantajan tilille ja lopulta asuntoa, jota he ovat olleet vuokraamassa ei ole ollenkaan. Esimerkiksi ensimmäisen kuukauden ajaksi Airbnb-asunnon vuokraaminen on verrattain turvallista, jonka aikana voi etsiä vakituista asuntoa. Kannattaa kuitenkin huomioida, että ranskassa useat vuokranantajat vaativat asuntoa vuokratessa melko kattavan dossierin erilaisia dokumentteja, joten vuokraaminen ulkomaalaisena ei siltikään ole helppoa.

Asunnon hankkimisen, kurssivalintojen ja kaiken muun suhteen saimme tehdä kaverini kanssa kaiken itsenäisesti. Yliopistolla olisi jonkinlaista tuutoritoimintaa ollut, joka alkoi noin kuukausi opiskelujen alkamisen jälkeen, mutta saapumiseen heillä ei ollut mitään tarjota. Ensimmäisessä vaihto-orientaatioissa kerrottiin kattavasti asioista, joita tarvitsimme kursseille ilmoittautumiseen ja muiden asioiden hoitoon, mutta loppuviimein totuus oli se, että jaettu informaatio ei pätenyt kaikkien yksiköiden kursseihin ja jouduin juoksemaan toimistosta toiseen hoitaen erilaisia asioita.

Asunnon hankkimisen lisäksi vaativin osuus koko vuoden aikana oli kursseille ilmoittautuminen. Vaikka Ranska vähitellen on päässyt tälle vuosituhannelle sähköisen kurssi-ilmoittautumisen myötä, ei tämä päde vaihtareiden kanssa Sorbonne Nouvellessa, vaan heidän pitää käydä joka yksikön sihteerillä ilmoittautumassa kursseille. Suurin ongelma tässä muodostui siitä, että vuoden alussa kaikkien ranskalaisten opiskelijoiden piti käydä hoitamassa asioitaan kyseisten sihteerien luona, joten usein sai odottaa jopa tunteja omaa vuoroaan sihteerien toimistojen edessä. Saimme käytettyä melkein kaksi viikkoa pelkkiin kurssi-ilmoittautumisiin. Tämä oli ehdottomasti turhauttavain osa vuodessa.

Opinnot

Yliopistossani vaihto-oppilailla oli mahdollisuus ottaa kursseja yhteensä kolmesta eri yksiköstä. Itse valitsin ranskan kielitieteen, didaktiikan ja ranskan kielen yleisen yksikön, sillä ne tukivat eniten opintojani Tampereen yliopistossa. Näiden lisäksi kävin yhden kurssin vaihtareille suunnattua ranskaa, josta itselleni ei ollut paljoa hyötyä. Tämä oli koulun tarjoamista ryhmistä tasoltaan korkein, mutta siitä huolimatta kurssi ei tarjonnut itselleni uutta lähes lainkaan. Ei kurssi täysin turha ollut, mutten myöskään nähnyt sen auttavan kovasti omaa osaamistani.

Didaktiikan kursseja kävin vuoden aikana yhteensä neljä ja ajattelin niiden olevan hyödyllisiä, sillä Tampereen yliopisto ei tarjoa suoranaisia didaktiikan kursseja lainkaan. Nämä kaikki kurssit olivat CM –kursseja (cours magistral), eli opetus oli suuressa luentosalissa, jossa opettaja luennoi luokan edessä. Näistä kursseista sain lopulta vähiten irti, sillä kurssit olivat suunniteltu ensimmäisen vuoden yliopisto-opiskelijoille ja luennoilla oli usein melko rauhaton meininki. Kahdella näistä kursseista suoritukseen vaadittiin tentti, jonka sai tehdä kotona, yhden suoritin kaverini kanssa tekemällä pienellä didaktisella työllä ja yhdessä oli monivalintatentti. Vaikka sain hyvät tulokset joka kurssista, en välttämättä kokenut oppineeni näiltä kursseilta kovinkaan paljoa.

Ranskan yleisen kielitieteen ja fonetiikan kursseilta opin ehdottomasti eniten. Osa kursseista jakautui CM ja TD luentoihin, joissa TD olivat pienryhmäopetusta, jossa opiskelijoiden oli osallistuttava tunneille aktiivisesti. Ranskalaisten opiskelijoiden keskuudessa oli välillä vaikea saada suutaan auki ja mielipiteitään kuultavaksi, mutta kaikki opettajat, jotka näitä luentoja itselleni vetivät, olivat aina kannustavia vaihto-opiskelijoita kohtaan. Huomasin, että vaikka itse ei uskaltaisikaan avata suutaan niin aktiivisesti kuin ranskalaiset, kotitehtävät tekemällä ja tunneille passiivisenakin opiskelijana osallistumalla, sain hyvät tulokset kursseista ja opettajat arvostivat yrittämistä ja osallistumista.

Opintoni Ranskassa sivusivat osittain kursseja, joita jo Tampereella olen opiskellut, mutta nämä kurssit menivät syvemmin kielitieteen maailmaan ja syvensivät paljon tietoja, jotka itselläni jo oli. Jälkikäteen ajatellen olisin ehkä voinut vaihtaa toisen ranskan yksikön englanniksi opetettaviin kursseihin. Vaikka olin tottunut ranskankieliseen opetukseen jo Tampereella, on opetuskieli vaikeampaa natiivissa ympäristössä ja energiani olisi ehkä riittänyt paremmin kurssien suhteen, jos niistä osa olisi ollut englanniksi. Ranskan tutkinto-ohjelmasta vaihtoon lähteville opiskelijoille suosittelen valitsemaan ”koti-yksiköksi” (joka pitää eritellä yliopiston omaan hakemukseen) ILPGA:ta, joka on kielitieteen yksikkö, jos haluaa opiskella kielitieteitä pääasiassa. Jos taas Ranskan kirjallisuus kiinnostaa enemmän, on LLFL oikea yksikkövalinta.

Ranskassa yleensä opetus jaetaan opiskelujaksoon ja tenttijaksoihin, jotka kestävät aina noin kaksi viikkoa lukukauden jo päätyttyä. Itselläni kuitenkin kaikki tentit olivat jo varsinaisen lukukauden aikana, joten tentti-jaksojen aikaan omilla yksiköilläni ei ollut mitään opetusta tai kokeita.

Paluu vaihdosta

Omien opintojeni osalta opetus kohdeyliopistossani loppui huhtikuun lopussa. Paperiasioiden osalta kerrankin asiat menivät palatessani helposti – ihminen, joka allekirjoitti lähtöäni merkitsevän lapun, oli tavattavissa heti kun häntä tarvitsin. Tämä oli ainut kerta vuodessa,

kun mikään paperiasian hoito onnistui yhdellä käynnillä noin puolessa tunnissa. Muita asioita hoitaessa sai vierailta aina vähintään kolmessa toimistossa kolmena eri päivänä saadakse vaaditun informaation tai allekirjoituksen.

Palasin itse Suomeen noin kolmen viikon Ranskassa vietetyn loman jälkeen toukokuun loppupuolella. Omalta osaltani nuo kolme viimeistä viikkoa olivat mahtavimmat koulustressin loputtua ja voidessani vain matkustaa ystäväni kanssa Ranskassa nauttien alkavasta kesästä. Paluuta koskevien asioiden hoito on itselläni jäänyt koko ajan työkiireiden ja muiden elämän yleisten kiireiden vuoksi. Sain kuitenkin kohdeyliopistoltani sähköpostitse opintorekisterini kesän aikana ja postitse se saapui syyskuun puolessa välissä. Kurssien hyväksiluku on siis vielä itselläni vaiheessa vielä nyt syksyllä.

Muuta vaihtoon liittyvää

Niin kuin aiemminkin mainitsin, Pariisi ei ole helpoin kohde ajatellen vaihtoa, enkä suosittelisi sitä ensimmäistä kertaa ulkomaille lähdeettäessä. Sain tapella huomattavasti enemmän asioiden kanssa suurkaupungissa, kuin mitä muut ystäväni ympäri ranskaa tuntuivat tappellevan.

Pariisissa asumiskustannukset ovat aivan tähtitieteellisiä ja pienestä muutaman neliön vessattomasta yksiöstäkin saa usein maksaa vähintään 500 euroa kuussa. Kannattaa siis varautua siihen, että Pariisi on äärimmäisen kallis kaupunki. Liikkumiseen latasin kuukausittain Navigo passin, jolla saa liikkua rajattomasti suurpariisin alueella. Kyseinen kortti maksaa 70e kuussa. Opiskelijoilla on mahdollisuus halvempaan, vuoden voimassa olevaan Navigo Découverte -korttiin, mutta tämä on vain alle 26-vuotiaille opiskelijoille suunnattu, ja itse vuoden vaihteessa tuon maagisen iän täyttäessäni, en kokenut tarpeelliseksi käydä paperisotaa vain muutaman kuukauden tähden.

Pariisissa moni muukin asia on ilmaista alle 26-vuotialle: esimerkiksi Riemukaaren ja Notre Damen huipulle pääsee kiipeämään maksutta henkilöllisyystodistusta näyttämällä, samoin kuin suurimpaan osaan kaupungin museoista. Otin siis ilon irti syksystä käyden läpi mahdollisimman monta historiallista kohdetta, jonne pääsin vielä maksutta kulkemaan.

Pariisi on ideaalisti hyvien kulkuyhteyksien varrella, joten sieltä on hyvä matkustaa paikkaan jos toiseenkin. Vuoden aikana kävin Barcelonassa lentäen, bussilla Lillessä, Orleansissa ja Amsterdamissa, ja Ouigo-junalla Etelä-Ranskassa useampaankin kertaan, jossa hyvä ystäväni oli vaihdossa. Esimerkiksi Megabuss ja Ouibus yhtiöiden bussilipuilla pääsee todella halvalla tutustumaan Ranskan eri kaupunkeihin – jos vaan jaksaa istua bussissa useamman tunnin ajan. Junat ovat yleensä melko kalliita – vaikkakin nopeita liikkumavälineitä – Ranskassa. Nykyään Ranskasta tosin löytyy Ouigo-niminen yhtiö, jolla saa junalippuja todella halvalla ja Etelä-Ranskan lämpöön pääsee Disneylandin vieressä olevalta juna-asemalta parhaimmillaan vain kymmenellä eurolla.

Itse olen äärimmäisen tyytyväinen siihen, että lähdin vaihtoon. Opin arvostamaan ihan uudella tavalla Tampereen yliopistoa ja sitä, miten asiat täällä hoituvat. Lisäksi oli äärimmäisen opettava kokemus hoitaa asioitaan uudessa maassa, jossa asiat hoidetaan eri tavalla. Sanoisin, että Ranskaan lähteminen ei ole helppo prosessi paikan päällä ja Ranska tunnetusti byrokraattisena maana, tarjoaa parhaintaan etenkin vaihto-opiskelijoille. Kaikista mutkista ja ongelmista ja hiustenrepimisistä huolimatta lähtisin takaisin vaikka heti. Tällä hetkellä harkitsenkin vakavasti viettäväni ensimmäisen maisterivuoden myös Ranskassa

opintojani tehden. Vaikka asiat eivät aina olleet helppoja, tarjosi vuosi Pariisissa itsenäisenä opiskelijana itselleni niin paljon, että pienet ongelmat ovat jo lähes unohtuneet ja olen vain onnellinen siitä, että oikeasti uskalsin lähteä.

Universite Charles de Gaulle - Lille III, Lille, 03.09.2015 – 07.03.2016

Maa: Ranska

Kaupunki: Lille

Vaihtoaika: 03.09.2015 – 07.03.2016

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universite Charles de Gaulle - Lille III

Hain vaihtoon ensimmäisessä haussa keväällä 2015. Vaihtoyliopistoni, Lille 3, oli ensimmäinen hakukohteeni. Halusin lähteä vaihtoon Ranskaan, koska opiskelen ranskaa pääaineenani. Vaihdon aikana halusin suorittaa kursseja myös muista kielistä kuin ranskasta, joten oli tärkeää, että vaihtoyliopiston paikka mahdollisti tämän. En hakenut Pariisiin, koska tahtoinkin vähän pienempään kaupunkiin, jotta pääsisin tutustumaan ranskalaiseen elämään turistimaailmaa pintaa syvemmltä. Lille oli täydellinen valinta. Pienenä varoituksena: jos kaihtaa kostean kylmää ja sadetta, Lille ei ole oikea paikka. Silloin kannattaa suunnata mieluummin Pariisiin ja siitä etelämmäs.

Hakuprosessini alussa olin yhteydessä niin omaan yliopistooni kuin vaihtoyliopistoon. Valitettavasti minun on todettava, ettei informaatio kulkenut omassa yliopistossani. Kuulun LTL-yksikköön ja yksikkömme kv-koordinaattoria oli erittäin vaikea tavoittaa hakuprosessin aikana. Hänestä ei myöskään ollut konkreettista apua vaihtoa suunnitellessa. Yhden tärkeän ohjeen hän sentään antoi, kun vihdoinkin onnistuin saamaan hänen allekirjoituksensa hakemukseeni. Jos vaihtoyliopisto vaatii opintorekisteriotetta, on parempi lähettää Aktuaarinkansliasta saatava virallinen todistus kuin Nettiopsusta tulostettava versio. Kohdemaan yliopistoon lähetin useamman kerran kysymyksiäni sähköpostilla. Vastaukset tulivat välillä hitaasti, mutta välillä myös nopeasti. Jälkeenpäin sain kuitenkin huomata, että saamani informaatio ei pitänyt täysin paikkaansa. Onneksi tämä kääntyi minulle paremmin päin ja sain opiskella enemmän kuin mitä he aluksi lupasivat.

Lille 3:n nettisivuilta löytyy kaikkien opiskeltavien aineiden opetussuunnitelmat. Näitä apuna käyttäen laadin Learning Agreementin, joka vaadittiin jo ensimmäisessä vaiheessa heti Tampereen yliopiston hyväksymisen jälkeen. Minun annettiin aluksi ymmärtää, että voisin opiskella haluamaani espanjaa vain pääaineena ja englantia sivuaineena. Kuitenkin perille päästyäni kävi ilmi, että vaihto-opiskelijat saavat opiskella Lille 3:ssa mitä tahansa, joten päätin vaihtaa suunnitelmaani täysin ja ottaa espanjan sijasta ranskan, jota luin yhtä paljon kuin englantia. Pystyin siis vahvistamaan Suomessa opiskelemiani aineita (englanti on sivuaineeni Tampereella). Opetusohjelma piti paikkaansa, vaikka olin keväällä joutunut tarkastelemaan edellisvuoden versiota. Ainoastaan haluamieni muutoksien takia ja lukujärjestys-teknisistä syistä jouduin muuttamaan valitsemiani kursseja.

Minulla oli ennestään erillinen matkavakuutus, mutta muutin sitä vaihtoa varten, jotta se kattoi koko ulkomailla viettämäni ajan. Dokumenttien osalta on hyvä huomata, että LILLE 3 VAATII, ETTÄ VAIHTO-OPISKELIJA ON MAKSANUT OMAN YLIOPISTONSA JÄSENMAKSUN. Yleensä vaihdon ajaksi voi päättää, maksaako Tamyn maksun vai ei. Omassa tapauksessani maksoin sen ennen lähtöä muista syistä, mutta paikan päällä Lillessä minulle selvisi, että minulla tulee olla maksu maksettuna tai joutuisin maksamaan tietyn summan Lillen yliopistoon (summan suuruudesta ei ole tietoa). Todistukseksi maksusta ei riitä uusi lukuvuositarra, vaan Lille 3 vaatii Aktuaarinkansliasta saatavan todistuksen muiden dokumenttien ohella heti ensimmäisellä tapaamiskerralla. Itse sain puuttuvan dokumentin onneksi sähköpostilla Aktuaarinkansliasta. Lista lähetettävistä ja mukana oltavista dokumenteista löytyy Lille 3:n nettisivuilta, jonne yliopisto antaa linkin lähettämänsä informaatio-sähköpostin yhteydessä. Huom! Dokumenttilistassa ei ollut mainintaa maksutodistuksesta. Sain tämän informaatio-sähköpostin 16.4., joten minulla oli riittävästi aikaa kerätä tarvittavat dokumentit ja lähettää ne postitse Ranskaan toukokuun loppuun mennessä.

En osallistunut erilliselle kielikurssille Tampereen yliopistossa, sillä opiskelen pääopetuskieltä (ranskaa) pääaineenani. Kielitasoni oli siis riittävä, jotta pystyin seuraamaan opetusta. Kuitenkin osallistuin Lille 3:n järjestämälle kielikurssille. Ennen syyslukukauden alkua oli kahden viikon mittainen intensiivikurssi, jonka tasokoe oli jo 3.9.2015. Opetusta oli joka päivä 2-3 tuntia. Lilleen on siis hyvä lähteä jo ennen lukukauden alkua, että voi osallistua kielikurssille, hoitaa tarvittavat paperityöt ennen opetuksen alkua ja tutustua kaupunkiin. Intensiivikurssin jälkeen jatkoin ekstensiivikurssilla, joka kesti koko syyslukukauden. Opetusta oli aluksi 3 tuntia viikossa ja tämän jälkeen 2 tuntia. Intensiivikurssista ei saa opintopisteitä, mutta ekstensiivikurssista saa pisteitä ja arvosanan. Molemmista kurseista tulee osallistumistodistus. Pidän kurseja hyödyllisinä, sillä pääsin tutustumaan muihin vaihto-opiskelijoihin ja kävimme läpi kielioppia ja yliopistossa kirjoitettavia aineita. Kurssin sisältö riippuu ryhmän tasosta, joka määräytyy tasokokeiden perusteella. Itse kuuluin B2-tason ryhmään. Negatiivisena puolena minun on mainittava, että kohdalleni osunut opettaja ei ollut paras mahdollinen. Hän ei korjannut tekemiämme virheitä eikä esimerkiksi kuunnellut pitämiämme esitelmiä. Tämä laski arvostustani ja kiinnostustani kurssia kohtaan. Kuitenkin suosittelen kurssille osallistumista, sillä siellä pääsee tutustumaan ihmisiin. Työmäärä on kuitenkin valtava saatavaan pistemäärään nähden! Kurssista saa 3 opintopistettä, jota varten täytyy kirjoittaa 4 esseetä, pitää esitelmiä, tehdä 6 tuntia kielioppiharjoituksia netissä ja kurssin lopuksi on päättökoe.

Saavuin Lillään 1.9.2015 iltapäivällä. Lensin Helsingistä Pariisiin ja Pariisin lentokentältä otin TGV-junan Lillään. Junamatka kestää noin tunnin. Paikallisen ESN:n toimesta minulla oli buddy, johon olin ollut yhteydessä ennen lähtöäni. Hän lupasi tulla minua vastaan juna-asemalle ja saatella asuntolalle. Sain buddyn netissä täytettävän kaavakkeen kautta. Kannattaa liittyä Lillen ESN-facebook-ryhmään. Buddyni tuli ystävällisesti hakemaan minua autolla juna-asemalta. Päästyämme asuntolalle hän auttoi minua täyttämään tarvittavat paperit ja maksamaan ensimmäisen vuokran. Ranskalaisesta tuutorista oli paljon apua, sillä kaikki byrokraattiset asiat hoidettiin ranskaksi. Pystyin kysymään häneltä tarkennuksia ja hän tarvittaessa selitti minulle selkeämmällä ranskalla vaikeasti ilmaistut asiat. Paperitöiden jälkeen hän vei minut käymään ESN:n toimistolla, jossa sain liittyä 5 euron hintaan ESN:n jäseneksi. Jäsenyydellä saa alennuksia eri paikoista. Lisäksi oli mahdollista ottaa edellisten

vaihto-opiskelijoiden jättämiä tavaroita, kuten keittiötarvikkeita. Päivän päätteeksi buddyni vei minut asuntolani läheiseen ostoskeskukseen, josta sain ostettua ensimmäiseksi tarvitsemiä tavaroita, kuten peiton ja tyynyn.

Hain yliopiston asuntolapaikkaa ja onnistuin saamaan 9 neliön suuruisen huoneen. Sain tästä tiedon heinäkuun alussa (6.7.) sähköpostilla. Vahvistukseksi minun piti lähettää dokumentti allekirjoituksen kera. Sähköpostista kävi ilmi asuntolani nimi, Triolo, joten pystyin netistä selvittämään, miltä asuntola näyttää. Tärkeimmät tiedot löysin, mutta netistä ei valitettavasti selvinnyt kaikkea. Huoneeni sisälsi sängyn, työpöydän, pari kaappia ja pari sängynaluslaatikkoa. Lisäksi huoneessani oli oma kylpyhuone, mikä oli luksusta. Keittiön jaoin 31 muun henkilön kanssa. Keittiössä oli kaksi keittotasoa, joissa molemmissa oli kaksi keittolevyä. Uunia ei ollut yhdessäkään keittiössä. Jääkaappini sijaitsi keittiössä ja se oli 1/4 tavallisesta neliön mallisesta jääkaapista. Se oli lokero, jonka sai lukittua munalukolla. Tärkeänä tietona: huoneessa ei ole muuta kuin kalusteet ja verho! SÄNGYNPEITTO, TYNYT, LAKANAT SEKÄ KEITTIÖ- JA SIIVOUSTARVIKKEET TÄYTYY HANKKIA ITSE. Kävin heti toisena päivänä ostosreissulla Lillen lähellä sijaitsevassa Ikeassa, jonne pääsee kätevästi metrolla.

Pääsin asuntolaan heti saapumispäivänä. Itselläni ei ollut ongelmia sisäänkirjautumisessa. Maksoin vuokrani luottokortilla, jonka olin hankkinut vaihtoa varten. Vuokra oli 239,30 € kuukaudessa. Ranskassa on mahdollista hakea Ranskan valtiolta asumistukea (CAF), mutta itse en alkanut tähän paperisotaan. Osa vaihtokavereistani täyttivät hakemuspaperit ja heillä koko prosessi kesti useamman kuukauden. Suosittelen hakemaan asuntolapaikkaa, jos vain mahdollista. Hakuprosessi on paljon helpompi kuin yksityiseltä asuntoa etsittäessä. Mielestäni oli myös helppoa, kun sähkö, internet ja vesi kuuluivat vuokraan eikä niistä tarvinnut murehtia erikseen.

Opiskelin ranskaa ja englantia Lille 3:ssa. En ollut asettanut etukäteen mitään odotuksia, mutta olin positiivisesti yllättynyt opetuksen tasosta, sillä olin kuullut, että Ranskassa opetuksen taso olisi heikompaa kuin Suomessa. Opetuksen taso vastasi mielestäni Tampereen yliopiston tasoa. Opetusmenetelmät ovat vanhanaikaisemmat kuin Suomessa. Todella monet opettajat vain luennoivat luokan edessä ilman mitään visuaalista tukea. Tämä oli alussa varsin haastavaa ennen kuin siihen tottui. Kirjoitin muistiinpanot tietokoneella, sillä siten sain kirjoitettua paljon nopeampaa. Opettajat eivät toistaneet mitään sanomaansa ilman, että joku pyysi. Luokahuoneiden sisustus oli ankea. Luokissa oli vain pöydät, tuolit ja liitutaulu. Joissain harvoissa oli tietokone ja projektori, jolla opettaja sai heijastettua power pointteja. Ulkomaalaiset englannin opettajat käyttivät paljon power pointteja opetuksen tukena. Tästä pidin kovasti, sillä visuaalinen tuki helpotti opetuksen seuraamista. Luokahuoneet olivat pieniä eikä koko ryhmälle ollut aina istumapaikkaa. Toisinaan paikatta jääneet hakivat tuolin naapuriluokasta, mutta joskus opiskelijoita istui myös lattialla.

Ranskassa tunnit jakautuvat CM- ja TD-tunteihin. CM tarkoittaa opettajavetoista luentoa, joka vastaa Suomen massaluentoa. TD-tunnit ovat pienemmissä ryhmissä tapahtuvaa opetusta, joissa opettaja opettaa, mutta opiskelijan odotetaan osallistuvan opetukseen kommentoimalla, kysymällä ja tekemällä annetut tehtävät. Joillakin kursseilla oli sekä CM-että TD-tunti. Joillain oli taas pelkästään TD-tunti. Valitsemillani kursseilla arvosana koostui joko kokeista, esitelmistä tai molemmista. Jokaisella kurssilla oli ainakin kaksi arvioitavaa suoritusta. Yleisimmin se oli kaksi kirjallista koetta kurssin sisällöstä, mutta puhekurssilla

arvosana tuli kahdesta pitämästäni esitelmästä. Ensimmäiset kokeet olivat syysloman molemmin puolin loka-marraskuun taitteessa ja toiset ennen joulua. On myös mahdollista, että jotkut kokeet ovat joululoman jälkeen tammikuun alussa.

Opettajat jakoivat oppimateriaalin kurssin alussa. En suorittanut yhtäkään kirjallisuuskurssia, joten minun ei tarvinnut lukea kirjoja. Sen sijaan oppimateriaali oli usein opettajan kokoama monistenivaska, johon oli koottu esimerkiksi artikkeleita. Kokonaisuudessaan opiskelu oli hyvin koulumaista.

Käytin vapaa-aikani kavereiden tapaamiseen ja opiskeluun. Sain uusia tuttuja ympäri maailmaa ja oli mukavaa viettää aikaa heidän kanssaan. Kaikki lomani käytin matkustamiseen. Vaihdon aikana vierailin Englannissa (Southampton, Winchester, Oxford), Hollannissa (Utrecht, Rotterdam), Pariisissa, Orléansissa ja Barcelonassa. Matkustelu on todella helppoa, sillä Lillestä lähtee busseja ja junia lähes kaikkialle Eurooppaan. Halvin bussimatkani (0,50 €) oli Megabussilla Lillestä Pariisiin. Kannattaakin katsoa netistä useamman bussifirman tarjoamat vaihtoehdot. Itse käytin Megabussia, Ouibussia, Flixbussia, Eurolinesia ja National Expressiä. Lisäksi matkustin junalla Lille-Pariisi -väliä ja Lille-Lontoo -väliä. Eurostarilla Englantiin kulkeminen oli todella vaivatonta.

Lillellä on erittäin sateinen maine. Minulla kävi tuuria, sillä syksy oli todella lämmin ja vähäsateinen. Talvella satoi jonkin verran, mutta uskon säästyneeni pahimmilta rankkasateilta. Lunta tuli muutamana päivänä, mutta se sulii saman tien. Alkusyöksystä oli lähes parikymmentä astetta lämmintä ja tämän jälkeen lämpötila laskeutui ensin noin 10 asteeseen ja sen jälkeen nollan tietämille. Tammikuussa oli pari viikkoa pakkasta muutama aste. Vaikka pakkasta ei ollut numeroina kovin paljon, ulkona oli todella kylmä, sillä oli kosteaa. Lisäksi Lillessä tuulee usein todella paljon, joten se lisää kylmän tuntua. Suosittelen sateenvarjon kantamista aina ja kaikkialla, sillä vaikka aamulla olisi ollut kaunis ja aurinkoinen sää, ei ollut tavatonta, että iltapäivällä tuli kaatamalla vettä. Palasin Suomeen maaliskuun alussa ja tällöin sää alkoi olla ihanan keväinen. Aurinko paistoi useampana päivänä ja lämpötila alkoi kohota 10 asteen yläpuolelle.

Ruoka on Ranskassa halvempaa kuin Suomessa. Kävin Auchanissa ruokaostoksilla ja suosin kaupan halvimpia merkkejä, jotka olivat hyviä. Asuminen oli edullista yliopiston asuntolassa ja metrolla kulkeminen oli myös kohtuuhintaista. Yhden kuukauden lippu oli alle 30 € ja kertalippu alle 2 euroa. Julkista liikennettä varten on mahdollista hankkia myös useamman kuukauden lippu, jolloin kuukausihinta on vielä edullisempi. Kuukausilippua varten tarvitsee täyttää lomake, joka viehdään muutamana muun dokumentin kanssa liikennelaitoksen toimipisteelle. Syyslukukauden alussa jonot olivat valtavat. Itse jonotin 1,5 h saadakseni kortin.

Hankin itselleni ranskalaisen puhelinliittymän, jotta pystyin käyttämään nettiä kaikkialla liikkuessani. Ostin Freen SIM-kortin myymälästä vieraillessani Pariisissa (Lillessä ei ole Freen myymälää). Halusin nimenomaan tämän vaihtoehdon, sillä hinta oli 20 euroa kuukaudessa ja liittymä oli mahdollista lopettaa milloin tahansa. Muilla operaattoreilla oli paljon sellaisia vaihtoehtoja, joissa olisi pitänyt sitoutua vuodeksi. Liittymä toimi Ranskassa moitteettomasti ja lisäksi sitä pystyi käyttämään ulkomailla ilman lisäkustannuksia. Ulkomailla toimivuus ei ollut aina paras mahdollinen, mutta esimerkiksi bussimatkalla Hollantiin puhelimella pystyi katsomaan Netflixiä. Liittymän lopettaminen onnistui lähettämällä kirje Pariisin konttoriin.

Alussa pohdin pitkään, avaanko ranskalaista pankkitiliä. Lopulta päädyin siihen, sillä ranskalainen pankkikortti osoittautui käytännölliseksi erilaisia automaatteja käyttäessä. Pankkitilin avaaminen on välttämätöntä, jos haluaa hakea asumistukea Ranskan valtiolta (CAF). Avaaminen sujui valitsemassani Société Générale -pankissa vaivatta ja syksyllä oli menossa kampanja nuorille, ettei heiltä mene kuluja muun muassa pankkikortista. Muistini mukaan avaamiseen tarvitsi passin lisäksi vain todistuksen asuntolasta, että asuu Ranskassa. Sikäli kuin tilin avaaminen onnistui yhdellä käynnillä, tilin lopettamiseen tarvittiin noin viisi vierailua. Ongelmia syntyi, koska yksi ihminen sanoi yhtä ja toinen toista. Lopulta onnistuin kuitenkin irtisanomaan tilini.

Koen, että vaihdosta on ollut minulle jo nyt hyötyä. Esimerkiksi kielitaitoni parantui vaihdon aikana merkittävästi ja itsenäistyin matkan aikana paljon. Opin myös selviytymään asioita hoitaessa. Vaikka kaikki ei sujunut helposti ja yhdellä yrittämällä, jaksoin olla sinnikäs ja huolehtia, että asia tulee hoidetuksi. Tämä oli ajoittain haasteellista, sillä kielellisesti olin heikommassa asemassa natiivipuhujaan nähden.

Olen erittäin iloinen ja onnellinen, että lähdin vaihtoon. Vaihtoaikani oli niin itseäni kuin muiden maiden kulttuureihin tutustumista. Sosiaalinen elämä on iso osa vaihtoa, joten minulla kävi onni, että tapasin ihania ihmisiä eri puolilta maailmaa. Myöskin asioiden hoitaminen on paljon mukavampaa, kun on henkilöitä, joiden kanssa voi jakaa kokemuksia. Kaiken kaikkiaan minulle jäi erittäin lämpimät muistot Lillestä ja kaikista matkoista, jotka tein vaihdon aikana. Olen varma, että palaan vielä joskus Lilleen.

Universite Montesquieu - Bordeaux IV, Bordeaux, 02.09.2015 – 30.05.2016

Maa: Ranska

Kaupunki: Bordeaux

Vaihto-aika: 02.09.2015 – 30.05.2016

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universite Montesquieu - Bordeaux IV

Erasmus-vaihdon hakuprosessi oli helppo ja tieto vaihtoon hyväksymisestä tuli hyvissä ajoin keväällä. Yliopiston kanssa asioidessa en kohdannut ongelmia. Suomessa tehtävää Learning Agreementin ensimmäistä osaa ei kannata stressata, koska ainakin itselläni melkein kaikki kurssivalinnat menivät uusiksi. Ennen vaihtoon lähtöä laitoin hakemuksen opiskelija-asuntolaan ja noin kuukautta ennen vaihdon alkua sain varmistuksen asuntolapaikasta. Muuten toiseen EU-maahan muuttaminen on helppoa, sairausvakuutus kortti ja vakuutus vain mukaan ja menoksi. Byrokratia ja paperisota kyllä alkavat mutta vasta paikan päällä, etukäteen ei voi kuitenkaan hoitaa kaikkea kuntoon. Ranskassa papereita tarvitaan paljon, myös täysin hyödyttömiä papereita, mutta siitä kannattaa yrittää olla stressaamatta liikaa.

Opiskelin yliopistolla pääasiassa taloustieteitä, Suomessa opiskelen hallintotieteiden puolelta julkista talousjohtamista. Etukäteistietoa yliopiston kursseista oli hyvin vaikea löytää eikä käsittääkseni kurssikuvauksia ole edes missään saatavilla. Kaksi ensimmäistä viikkoa kursseilla voi käydä vapaasti jonka jälkeen tulee tehdä lopullinen päätös kursseista. Kursseja

voi valita kaikilta vuosikursseilta mutta suurin osa vaihtareista suoritti L3-tason kursseja eli kävimme samoja kursseja kolmosvuotilaisten kanssa. Taso noilla kursseilla oli itselleni sopiva, mutta kannattaa huomioida että useilla kursseilla on hyvin paljon matemaattisempi ja teoreettisempi lähestymistapa kun Suomessa. Vuoden aikana tulikin muistuteltua mieleen, miten otetaan derivaatta ja lasketaan todennäköisyyksiä. Itse pyrin suorittamaan mahdollisimman paljon kursseja ranskaksi mutta yliopistolla on myös englanninkielinen European Economics -moduli. Muistaakseni jossain oli sanottu vaatimukseksi englannin kielen taitotason todistamista mutta oikeasti sitä ei tarvittu mihinkään.

Kurssit ovat pääasiassa massaluentoja mutta opiskelijoilla on mahdollisuus myös osallistua TD-pienryhmiin, joissa syvennyttään tarkemmin massaluentojen aiheisiin. Hommaa niissä saattaa kuitenkin olla paljon, esimerkiksi oikeustieteen kursseilla myös vaihtareiden tuli joka viikko palauttaa kymmensivuinen essee, taloustieteiden puolella TDt olivat käytännössä laskuharjoituksia. Jos mielenkiintoinen TD löytyy, kannattaa ehdottomasti osallistua, koska niiden kautta oikeasti oppii sisäistämään asioita. Suurin osa kursseista ainakin taloustieteiden puolella on 2-3 opintopisteen suuruisia, vaikka ne kestävät koko lukukauden ja tekemistä on oman arvioni mukaan ainakin saman verran kuin Suomessa viiden opintopisteen kurssilla. Lisäksi tenteistä läpipääseminen ei ole aivan läpihuutojuttu, vaihtareille ei anneta erivapauksia ja esimerkiksi sanakirjat ovat tenteissä kielletyt. Onneksi kuitenkin useimmat professorit eivät edellytä vaihtareiden esseiltä ja koevastauksilta samanlaista rakennetta ja ns. teknisiä vaatimuksia kun ranskalaisilta. Suulliset tentit ovat myös melko yleisiä, itse suoritin neljä tenttiä suullisena ranskaksi kuitenkin kunnialla läpi, joten mahdolltomia ne eivät ole kunhan vain hyvin valmistautuu.

Taustani ranskan kielen opinnoissa on lyhyt lukioranska, ja varsinkin vaihdon alkuvaiheessa tuntui, että siitäkin kaikki oli päässyt unohtumaan. Parin ensimmäisen kuukauden aikana opetuksesta tai ranskalaisten puheesta oli aivan mahdotonta saada mitään irti, mutta jo joulukuun mennessä huomasinkin jo tekeväni muistiinpanoja sujuvasti ranskaksi ja keväeseen mennessä ranska oli jo muuttunut enemmän tai vähemmän sujuvaksi. Jos ranskaa mieli oppia, kannattaa alusta asti hakeutua tilanteisiin, missä sitä on pakko puhua vaikka hauskaahan tuo ymmärtämättömyys ei aluksi ole. Näin vaihdon päätteeksi voin kuitenkin sanoa, että uuden kielen oppiminen oli kuitenkin yksi vaihdon parhaista antimista! Olin yliopistolla vaihtareille suunnatulla ranskankurssilla, jonka lisäksi kävin yliopiston ulkopuolella ranskan iltakurssilla. Vaihtovuoden loppuksi suoritin ranskan virallisen DALF -kielikokeen, josta voi olla hyötyä jos ranskan osaamista tarvitsee joskus virallisesti todistaa.

Yliopiston tuutoritoiminta on olematonta, kannattaa varautua siihen että kaikki tulee hoitaa omin avuin – kuten asunto, pankkitilin avaaminen, puhelinliittymä, yliopistoon ilmoittautuminen. Alussa papereita tarvitaan joka lähtöön, kannattaa tulostaa jo valmiiksi itselleen muutama passikopio sekä passikuva, niitä tarvitaan! Byrokratia vastaa hyvin kliseitä, erityisesti opiskelija-asuntola CROUSin kanssa saa vääntää kyllä vaikka mistä, papereita saa lennättää edestakaisin eikä henkilökunta puhu englantia tai muutenkaan ole kovin auttavaista. Paperisodasta huolimatta koin kuitenkin hyvänä ratkaisuna opiskelija-asuntolassa asumisen. Vuokra oli ranskalaisen asumistuen jälkeen 150 euroa kuussa (suosittelen kaikille CAF-asumistukea, se menee siinä samassa paperisodassa helposti mukana!) ja vaikka huone on pieni ja keittiö jaetaan viiden ihmisen kanssa, oli asunto kuitenkin siisti ja ihan yliopiston vieressä. Tämän lisäksi paljon vaihtareita asuu juuri näissä

villageissa eli aina löytyy seuraa ja kavereita ympärille. Village 5 rénové on siisti, Village 5 traditionnel ja Village 6 taas eivät niinkään. Toinen mahdollisuus on hankkia esimerkiksi kimppekämpä keskustasta mutta tuosta järjestelystä en osaa itse sanoa sen tarkemmin.

Tykästyin ensimmäisen lukukauden jälkeen ranskalaiseen elämänmenoon ja kaupunkiin niin paljon että jäin vielä toiseksi lukukaudeksi. Vaihdon pidennys onnistui sekä Ranskan että Suomen päädyissä helposti. Vaihdon pidentäminen oli ehdottomasti hyvä päätös, erityisesti kielen oppimisessa puoli vuotta on mielestäni liian lyhyt aika. Koinkin että toinen lukukausi oli monessa suhteessa paljon antoisampi ja erilainen kuin ensimmäinen lukukausi, jolloin kaikki oli uutta. Uskon, että vaihdosta tulee olemaan tulevaisuudessa hyötyä, erityisesti kielen takia mutta myös kursseilta jäi monia asioita mieleen. Bordeaux on Ranskan paras kaupunki, joten suosittelen lämpimästi tätä kaupunkia vaihtokohteena. Vastailen mielelläni kysymyksiin jos tarvitset apua missä tahansa Bordeauxin vaihtoon liittyvissä asioissa!

Institut d'Etudes Politiques - IEP Lyon, Lyon, 01.09.2015 – 18.12.2015

Maa: Ranska

Kaupunki: Lyon

Vaihtoaika: 01.09.2015 – 18.12.2015

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Institut d'Etudes Politiques - IEP Lyon

Yleisesti ottaen hakuprosessi Suomessa oli erittäin yksinkertainen, nettiopsoon tarvitsi laittaa vain tarvittavat motivaatiokirjeet ja muut dokumentit ja sitten vain odotella tuloksia. Sciences Po Lyonin nettisivuilta saa hyvän kuvan kurssitarjonnasta. Toki jonkin verran kurssit vaihtuvat seuraavalle lukuvuodelle, mutta suurin osa kursseista järjestetään vuosittain. Tampereen yliopiston hyväksynnän jälkeen Sciences Polle täytyi vielä lähettää muutamia dokumentteja kuten CV, opintorekisteri ja alustavat kurssivalinnat, sekä täyttää pieni lomake netissä.

Hyväksymiskirjeessä sitten vielä mainittiin dokumentit, jotka täytyi ottaa mukaan Ranskaan, mutta nekään eivät mitään kummempia olleet. Itse otin matkaa varten perusmatkavakuutuksen, sille ei tosin ehtinyt vaihdon aikana tulla tarvetta.

Olin lukenut pitkän ranskan peruskoulussa ja lukiossa, ja kävin ensimmäisenä opintovuonnani Ranska IV-kurssin kielikeskukselta. Vaihdon lähestyessä ranskani oli hieman ehtinyt ruostumaan, mutta se paljolti palasi vaihdon aikana. En käynyt mitään muita kielikursseja vaihtoa varten.

Lyonissa periaatteessa olisi ollut jonkinlaista buddy-toimintaa (paikallinen tuutorointi) mutta siitä ei itselleni ikinä kulkeutunut sähköpostia, joten en omaa Buddya saanut. Sciences Po Lyon järjesti ensimmäistä kertaa kahden viikon orientaatiojakson, jonka piti valmistaa vaihtareita ranskalaiseen opiskelukulttuuriin. Kurssi oli kokonaan ranskaksi, ja osoittautuikin hieman haasteelliseksi niille vaihtareille, joilla oli hyvin vähän kielitaitoa vaihdon alussa. Kokonaisuutena jakso ei ollut erityisen hyödyllinen tai käytännössä hyvin järjestetty, mutta ainakin pääsi heti tutustumaan muihin vaihtareihin ja hoitamaan käytännön asioita yhdessä.

Yliopisto Ranskassa ei ollenkaan auta asunnon etsinnässä, vaan se on täysin omalla vastuulla. Itse etsin kimppakämpän yksityiseltä, sillä yksityiset opiskelija-asunnot olivat erittäin kalliita laatuunsa nähden. Asunnon haku on ulkomaalaiselle suhteellisen hankalaa, etenkin jos kieli on vielä ongelmana. Netistä löytyi pari hyvää sivustoa, josta etsiä vapaata huonetta kimppakämpästä. On hyvä tietää, että Ranskan asuntomarkkinat ovat sangen byrokraattiset ja monet suostuvat ottamaan ainoastaan vähintään vuodeksi asukkaan. Toisaalta monille ranskalaisille vaihtoon lähtijöille tämä on myös ongelma, ja jonkin verran löytyy hieman epävirallisia vuokrajärjestelyjä. Itse pääsin asumaan asuntoon, jossa yksi kämppis lähti syksyksi Ruotsiin vaihtoon ja minä sitten syksyn asuin hänen huoneessaan ilman virallista vuokrasopimusta. Asunnon hankinta vie aikaa, kannattaa vain laittaa paljon hakemuksia eikä olla liian nirso sijainnin suhteen. Moni vaihtari tuli Lyoniin ilman asuntoa, ja asunnonetsintäajan asuivat esimerkiksi AirBnB:n kautta löytämässään väliaikaisissa kämpissä. Itse onneksi olin saanut kämpän ennen Lyoniin saapumista. Vuokrataso ei kimppakämpissä ollut mahdoton, mutta yksiöt kyllä maksavat.

Opetus oli yllättävän laadukasta ja kurssit olivat erittäin mielenkiintoisia. Luennot olivat hyvin professorivetoisia. Itse tein opintokokonaisuuden ”Certificate of French and European Studies”, jonka kurssit olivat englanniksi koska koin etten pystyisin välttämättä kaikkia kursseja ottamaan ranskaksi. Alun perin olisin halunnut sekoittaa ranskankielisiä ja sertifikaatin kursseja, mutta sitä ei yliopiston puolelta sallittu. Opetusmenetelmänä oli lähinnä perusluennointi, osalla professoreista oli luentodiat netistä saatavilla ja osalla kursseista tuli itse ottaa muistiinpanot sillä materiaalia ei ollut ollenkaan. Sertifikaatin kaikki tentit olivat samantyyppisiä kuin meillä Suomessakin, laajoja esseekysymyksiä. Ranskankielisillä luennoilla ystävilläni oli vaihtelevampia tenttimenetelmiä, esimerkiksi suullisia tenttejä ja lukuvuoden aikana tehtäviä ryhmätöitä. Ranskassa tentit yleensä jakautuvat sekä joulukuulle että tammikuulle, mutta sertifikaatin tentit tänäkin vuonna pidettiin kaikki joulukuussa. Mikäli jonkin tentin ajankohta oli haastellinen, oli mahdollista tehdä erillisiä järjestelyjä. Sciences Pon kirjasto on suhteellisen pieni, enkä itse sitä oikeastaan käyttänyt muuten kuin opiskelutilana.

Yliopiston kautta oli mahdollista myös osallistua erilaisille liikuntakursseille maksua vastaan, sillä ne ovat varsinaisille ranskalaisille opiskelijoille pakollisia. Elinkustannukset olivat osin Suomen luokkaa ja välillä edullisempaa. Sciences Pon kautta ei tullut kuluja opetusmateriaaleista. Vaihtolukukausi oli erittäin upea ja opettava kokemus, ja uskon siitä olevan hyötyä myös tulevaisuudessa.

Ecole superieure de commerce - ESC Montpellier, Montpellier, 01.09.2015 – 22.01.2016

Maa: Ranska

Kaupunki: Montpellier

Vaihtoaika: 01.09.2015 – 22.01.2016

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Ecole superieure de commerce - ESC Montpellier

Aloitin ranskan kielen opiskelun peruskoulun kahdeksannella luokalla, ja siitä asti olen pitänyt kielestä, maasta ja kulttuurista erittäin paljon. Minulle oli jo opinnot aloittaessani selvää, että jos lähden vaihtoon, kohteena on oltava ranskankielinen maa tai alue sekä sellainen oppilaitos, jossa opetuskielenä on ranska. Kolmannen opiskeluvuoden syksy tuntui sopivalta ajankohdalta vaihtolukukaudelle, joten kävin mahdolliset kohteet läpi kakkosvuoden talvella ennen vaihtohaun alkamista. Päätin hakea Montpellier'hen (tarjolla olleista Ranskan kaupungeista eteläisimpään), koska pidän lämpimästä ilmastosta, palmuista ja Välimerestä. Niinpä jätin vaihtohakemukseni kevään 2015 haussa.

Tampereen yliopistossa sain hyviä neuvoja hakuprosessiin, ja aiempien matkakertomusten lukeminen antoi perustietoja kaupungista. Itse Erasmus-hakuprosessi oli erittäin yksinkertainen: minun piti ainoastaan täyttää hakulomake netissä ja kirjoittaa lyhyt hakemuskirje (suomeksi). Hakuajan päätyttyä Tampereen yliopisto valitsi minut vaihto-opiskelijaehdokkaaksi ensisijaiseen kohteeseeni Montpellier'hen, joten jäin odottelemaan asioiden edistymistä kohdekorkeakoulussa*.

Ranskan päässä asiat sujuivat varsin hitaasti, ja sain odotella melko pitkään. Lopulta täytin Montpellier'n kauppakorkeakoulua varten lomakkeen netissä sekä tein kurssivalintani. Valinnanvaikeutta ei ollut, koska paikallisessa korkeakoulujärjestelmässä (grande école) opiskelijoille määräytyy valmiiksi ohjelman mukaiset noin 60 opintopistettä vuodessa. Halusin hieman keventää lukujärjestystäni, joten karsin maisteriohjelman ensimmäisen vuoden (jota siis vaihdossa seurasin) lukukauden kurssitarjonnasta muutaman vähiten kiinnostavan kurssin pois, jolloin minulle kertyi noin 25 opintopisteen edestä kursseja syyslukukaudelle.

Kurssivalintojen jälkeen sain odotella alkukesään asti, jolloin aloin ihmetellä, miksi Ranskasta ei ollut kuulunut mitään. Touko- ja kesäkuun vaihteessa lähetin sähköpostia Montpellier'n koulun koordinaattorille tiedustellakseni käytännön asioita. Hän sanoi, että infoviesti oli jo lähtenyt ja ilmeisesti inhimillisen virheen tai teknisen vian takia jäänyt tulematta minulle. Häneltä sain tässä vaiheessa tarvittavat käytännön tiedot (opetuksen aloitusajankohta, lomien ajankohdat yms), jotka saatuani aloitin asunnon hakemisen.

Asunnon hankkiminen oli ainoa vähänkään hankala tai työläs tehtävä ennen lähtöä tapahtuneista etukäteisjärjestelyistä, kaikki muu oli hyvin helppoa. Minun täytyi myöntää, että olin asian kanssa hieman myöhässä. Merkittävä osa opiskelija-asuntoloiden huoneista oli jo varattu loppuun siinä vaiheessa kesää, kun aloin hankkia asuntoa. Kokeilin myös kimppa-asunnon hankkimista (erilaisten kimppa-asuntosivustojen kautta, sillä ainoana Tampereen yliopistosta syyslukukaudeksi Montpellier'n kauppakorkeakouluun lähtevänä en tuntenut etukäteen ketään koko kaupungista), mutta se osoittautui hankalaksi, sillä lähes kaikki etsivät jotakuta, joka sitoutuisi vuokralle vähintään lukuvuodeksi.

Paitsi että opiskelija-asuntolat olivat suurelta osin täynnä, ne vaativat hirvittävää byrokratiaa. Hakemusten liitteiksi piti lähettää ties mitä papereita skannattuna, ja suurin osa asuntoloista vaati vuokralle takaajaa (osa jopa ranskalaista). Lopulta löysin melko hyvän asunnon (28 neliön yksiö) noin kilometrin päässä koulusta sijaitsevasta asuntolasta. Tämäkin asuntola vaati minua maksamaan neljän kuukauden vuokrat etukäteen, koska minulla ei ollut ranskalaista takaajaa. Asuntolapaikan varmistuminen oli eräs suurimpia tähänastisen elämäni aikana kokemiani helpotuksia, niin suuren vaivan takana se oli. Itse asunto ja koko asuntola (Résidence Les Escholiers, Avenue de Lodève -kadun varrella) oli kuitenkin oikein hyvä ja miellyttävän lähellä koulua. Asuntolapaikan varmistuttua elokuussa varasin lennot.

Hankkimalla lentoliput aiemmin olisin säästänyt jonkin verran, mutta halusin saada ensin vahvistuksen asunnosta, jotta en joutuisi saapumaan kaupunkiin ilman varmuutta majoituksesta.

Saavuin Montpellier'hen elokuun viimeisenä päivänä, ja koulu alkoi syyskuun ensimmäisenä eli heti seuraavana päivänä. Matkustaminen Euroopan unionin sisällä oli tietenkin vaivatonta, ja olin käynyt Ranskassa useasti aiemminkin, joten en kokenut mitään kulttuurishokkia. Ottaessani taksin asuntolalle huomasin, että kyseinen liikennemuoto on Montpellier'ssa jopa hieman kalliimpi kuin Suomessa. Ainoa ikävä asia oli ruumaan laittamani matkalaukun saapumisen viivästyminen noin vuorokaudella.

Asuntolan sijainti koulun lähistöllä sekä leipomoa ja pientä ruokakauppaa vastapäätä tuntui mukavalta. Lähimmälle ratikkapysäkille oli matkaa noin 600 metriä, mikä harmitti, mutta toisaalta en tarvinnut ratikkaa koulumatkoihin, vaan pelkästään kulkiessani keskustaan (tapaamaan kavereita). Helteinen keli ja lokakuuhun asti jatkuneet rantakelit tuntuivat yllättäen kotimaan kylmyyteen verrattuna.

Toisena koulupäivänä alkoi varsinainen opiskelu. Ensimmäiset kolme viikkoa ohjelmassa oli pelkästään ranskan (ulkomaalaisille suunnattu) intensiivikurssi, jonka opetusta oli viisi tuntia päivässä—varsinaiset kauppatieteiden kurssit alkoivat vasta syyskuun loppupuolella. Ensimmäiselle ranskantunnille saapuessani kysyin koulun infopisteestä, missä ohjeisiin merkitty luokkahuone sijaitsee. He ohjeistivat menemään G-rakennuksen ensimmäiseen kerrokseen. En tajunnut, että Ranskassa maan tasoa kutsutaan 0-kerrokseksi ja ensimmäisellä kerroksella tarkoitetaan ensimmäistä maan tason yläpuolella sijaitsevaa kerrosta. Niinpä astelin väärään luokkaan, ja havaitsin erheeni vasta parin tunnin päästä. Ranskan kurssin ryhmäjako oli tehty etukäteen netissä suoritetun testin perusteella, ja minut oli sijoitettu edistyneimpien ryhmään. Opettajani oli älykäs ja mukava stereotyyppisen ranskalaisen herrasmies, joka on parhaita koskaan kohtaamiani opettajia.

Ranskan intensiivikurssin ja koulun orientaation sekä uusiin ihmisiin tutustumisen myötä pääsin kiinni arkielämään. Varsinaisen lukukauden ja kauppatieteiden kurssien alkaessa syyskuun loppupuolella oli vuorossa uudet, maisteriohjelman yleiset orientaatiot sekä luokkakavereihin tutustuminen. Kouluni oli siis luokkamuotoinen, jossa kielikursseja lukuunottamatta kaikki opetus tapahtuu samoissa 30-40 hengen pienryhmissä. Luokallamme vallitsi erinomainen ryhmähenki, ja ranskalaisiin oli helppo tutustua. Ulkomaalaisten muodostamassa ranskanryhmässämmekin vallitsi hyvä luokkahenki, joten sain vaihtoni ajan nauttia kaksinkertaisesti yhteisöllisyydestä ja luokkahengestä. Kavereita löytyi siis helposti, ja kouluyhteisö oli pieni sekä lämminhenkinen.

Avasin ranskalaisen pankkitilin Société Générale -pankissa. Tämä edellytti useita vierailuja konttorissa sekä jonkin verran byrokratiaa (joskin paljon vähemmän kuin asunnon hankinta). Parin viikon odottelun jälkeen sain ranskalaisen tilin ja pankkikortin, mikä helpotti arkea ja mahdollisti ranskalaisen puhelinliittymän hankkimisen. Jälkimmäisen tarjosi Free-niminen operaattori, jonka 20 euroa kuukaudessa maksava paketti sisälsi rajattoman määrän puheluita ja tekstiviestejä (ranskalaisiin numeroihin) sekä varsin paljon nettiä.

Asuntoon olin varsin tyytyväinen. Hain joka aamu vastapäätä sijaitsevasta leipomosta croissantin ja/tai suklaaleivän aamiaiseksi. Arkisin toimisto-aikaan avoinna olleen vastaanoton väki oli ystävällistä ja avuliasta, ja asuntolan pyykkihuone sekä kuntosalit toivat mukavuutta

arkeen. Ainoa haaste oli loppusiivous: asunnon lähtötarkastus oli erittäin tarkka, koko kämpä käytiin pienimpiäkin yksityiskohtia myöten läpi. Onneksi läpäisin tarkastuksen, ja noin 500 euron suuruinen vuokravakuuteni palautettiin.

Opiskelun suhteen tärkein tavoitteeni oli oppia ranskaa, ja olen melko tyytyväinen tulokseen. Suullinen kielitaitoni, sekä puhuminen että kuullunymmärtäminen, kehittyi huomasti. Sain ranskan kurssin kielitestissä (suoritustapana suullinen esitelmä, jossa aiheeni oli Euroopan talouskriisi) arvioksi C2-tasoisesta kielitaidosta, ja paikalliset kuvailivat usein puhettani hienostuneeksi. Tässä ratkaisevaa oli opiskelukieleni: koska kävin kaikki kurssini ranskaksi ja olin ranskankielisellä luokalla (koulussa on myös englanninkielisiä luokkia ja kursseja), kielitaitoni kehittyi kuin itsestään, enkä koko syksyn aikana varsinaisesti kertaakaan päättänyt ranskaa. Kielitaitoni riitti hyvin kauppatieteiden kursseilla. Ymmärsin hyvin kaiken opetuksen, ja tenteissä ulkomaalaisilla oli oikeus käyttää sanakirjaa.

Kaikkien ranskalaisten sekä joidenkin ulkomaalaisten kanssa puhuin ranskaa, muiden ulkomaalaisten kanssa englantia sekä kolmen ruotsalaisen luokkakaverini kanssa ruotsia. Ranskan kielen taitoni sekä valmius käyttää sitä oli avain paikallisiin tutustumisissa: ranskalaiset ovat avuliaita ja ystävällisiä kaikille ulkomaalaisille, jotka puhuvat heille ranskaa. He sietävät pitkämielisesti ulkomaalaisten tekemiä virheitä ja arvostavat kieltä opiskelijoita. Tästä syystä suosittelen ehdottomasti puhumaan Ranskassa aina ranskaa, olipa kielitaito millä tasolla tahansa. Ranskalaiset suhtautuvat paljon paremmin huonoon ranskaan kuin täydelliseen englantia puhuvaan ulkomaalaiseen. Suomea en juurikaan käyttänyt syksyn aikana, ainoastaan pitäessäni yhteyttä kotimaahan sekä tavatessani harvakseltaan muita kaupungissa olleita suomalaisia vaihto-opiskelijoita. Syyskuun alkupuolella katselin toki paikan päällä kolme Suomen peliä koripallon EM-kisoissa, joiden alkulohko järjestettiin Montpellier'ssa, ja tapasin siinä yhteydessä suomalaisia tuttaviani. Kisojen aikaan kaupungissa oli 4000 suomalaista, mikä näkyi selkeästi katukuvassa.

Koulun maisteriohjelma (jossa itsekkin olin) sai Financial Timesin maailmanlaajuudessa rankingissa syksyllä 2015 korkean 41. sijan. Tämä huomioon ottaen kurssien sisällöt olivat varsin helppoja. Maisteriohjelman ensimmäisenä vuonna ei ole pääaineita, vaan kävin kursseja jokseenkin kaikista liikkeenjohdon aloista (markkinointi, johtaminen, laskentatoimi, henkilöstöhallinto, innovaatioprosessit). Tämän takia vaihto-opiskelustani ei juurikaan ole suoraa hyötyä laskentatoimen pääaineopinnoilleni Tampereen yliopistossa, vaan kurssit (joiden hyväksiluku ei vielä ole tapahtunut) sisällytettäneen tutkinnossani kategoriaan vapaavalintaiset opinnot. Opiskelukulttuuri myös eroaa Tampereen yliopistosta: koulussa on tiukka läsnäolopakko, jota valvotaan vaatimalla opiskelijoita leimaamaan opiskelijakorttejaan useasti päivässä ympäri koulua sijaitseviin valvontalaitteisiin. Akateeminen vapaus rajoittuu kielivalintoihin (vaihto-opiskelijat tosin eivät valinneet mitään vieraita kieliä, vaan luimme pelkästään ranskaa), ja kaikki opetus tapahtuu pienryhmissä. Koulussa oli käytössä Moodle. Kurssien Moodle-alueet olivat paljon sekavampia kuin Tampereen yliopistossa. Kursseilla annettiin melko paljon Moodlessa suoritettavia kotitehtäviä (e-learning), joiden tekemistä ei juurikaan kontrolloitu. Lisäksi oli runsaasti ryhmitöitä, joiden tuloksia purettiin ja joiden pohjalta pidettiin pieniä esityksiä tunneilla.

Ranskassa korkeakoulutus jakaantuu yliopistoihin (université) ja korkeakouluihin (grande école, kirjaimellisesti ”suuri koulu”), joista opinahjoni lukeutuu jälkimmäisiin. Korkeakoulut ovat pienempiä, usein yksityisiä ja maksullisia sekä eliittikoulujen maineessa. Lukuvuosi

Montpellier Business Schoolin maisteriohjelmassa maksaa noin 10 000 euroa, mutta tämä maksu ei koske vaihto-opiskelijoita. Vaihtarin kannalta grande école on siinä mielessä parempi, että pienessä ja tiiviissä koulussa on yleensä parempi ryhmähenki ja helpompi tutustua ranskalaisiin opiskelukavereihin. Luokkamuotoisesta opetuksesta tuli yläaste mieleen, ja luokallamme oli usein yhteisiä illanviettoja.

Pääsin myös matkustelemaan jonkin verran vaihtoni aikana. Useamman päivän reissuja tein Pariisiin, Bordeaux'hon sekä Barcelonaan. Lisäksi teimme vaihtariporukalla paljon päiväretkiä, muun muassa Lyoniin sekä jokseenkin kaikkiin hallintoalueen (région de Languedoc-Roussillon) merkittäviin kaupunkeihin. Ranskassa on nopeat junat ja kattava rautatieverkosto. Hallintoalueen sisäisiä junalippuja on usein myynnissä tarjouksessa yhden euron hintaan. Hallintoalueen (région) rajat ylittävät junaliput ovat kalliimpia. Jos aikoo matkustaa vähänkään enemmän, kannattaa hankkia 50 euron hintainen ja vuoden voimassaoleva nuorisokortti (Carte Jeune), joka maksaa nopeasti itsensä takaisin alentuneina matkahintoina. Junat ovat yllättävän nopeita—sekä Pariisi että Barcelona ovat noin kolmen tunnin matkan päässä Montpellier'stä.

Kokonaisuutena olen erittäin tyytyväinen vaihtooni. En ole hetkeäkään katunut lähtöäni Montpellier'hen. Kotiinpaluun lähestyessä kadutti, etten saman tien jäänyt koko lukuvuodeksi (mikä olisi ollut mahdollista). Voin rehellisesti sanoa, että ei tehnyt yhtään mieli palata Suomeen enkä kokenut minkäänlaista koti-ikävää. Toisaalta koko lukuvuoden mittainen vaihto olisi viivästyttänyt opintojani enemmän, ja nyt olen myös iloinen päästyäni pian Tampereelle paluuni jälkeen oman alani töihin.

Asunnon hankkimisen lisäksi ainoa hankala asia vaihdon suhteen oli akateemisen kalenterin ero Montpellier'n ja Tampereen välillä. Montpellier'ssa syyslukukausi sekä alkaa että päättyy myöhemmin, mikä tarkoitti sitä, että tammikuun puolella oli vielä viikko luentoja ja viikko tenttejä. Tämä aiheutti ongelmia, sillä kevätlukukauden kurssini Tampereella alkoivat heti loppiaisen jälkeen. Montpellier'n oppilaitos ei sallinut minun tehdä tenttejä etänä, joten palasin sinne vielä tammikuussa viikoksi tenttimään. Joululomalle Suomeen (kaikki eurooppalaiset vaihto-opiskelijat palasivat jouluksi kotimaihinsa) tulin 22. joulukuuta, ja sain sentään syyslukukauden viimeisen luentoviikon vapaaksi. Tämän viikon olin siis poissa kurseiltani Tampereelta. Tenttiviikon ajaksi hankin erään Facebook-ryhmän kautta tilapäismajoituksen, jotta en joutuisi maksamaan turhaan koko kuukauden vuokraa yhden viikon takia. Niinpä kävin vielä tammikuussa tenttimässä kurssini ja hyvästelemässä Montpellier'n ja kaverini siellä. Tampereen yliopisto oli varsin joustava tämän viikon poissaolon suhteen, mutta Montpellier'ssa homma tuntui menevän vaikeaksi, ja jouduin odottamaan kauan heidän vastaustaan kysymyksiini (voisinko olla tammikuun luentoviikon poissa ja/tai tenttiä etänä).

Vaihtoni suurin anti oli kielitaidon karttuminen. Nyt puhun ranskaa sujuvasti ja ymmärränkin tarpeeksi lukeakseni kirjoja ja seuratakseni vaikkapa televisio-ohjelmia. Tämän lisäksi arvostan erittäin paljon mahdollisuutta kokea ranskalaista kulttuuria elämällä maassa lukukauden ajan. Lähdin vaihtoon frankofilina ja palasin Suomeen entistä kovempaan frankofilina. Aion jatkaa ranskan opiskelua (mahdollisesti tehdä siitä jopa lyhyen sivuaineen eli opintokokonaisuuden), ja olen vakavasti kiinnostunut palaamaan maahan tulevaisuudessa esimerkiksi harjoitteluun tai töihin. Kielitaidon lisäksi pidän merkityksellisenä ihmissuhteita (sain paljon kavereita ja useita hyviä ystäviä, sekä ranskalaisia että ulkomaalaisia) sekä

ylipäättään kokemusta elää ulkomailla. Aiemmin pisin itsenäinen oleskeluni ulkomailla oli kuukausi Yhdysvalloissa lukioaikana. Huomasin jälleen kerran, että eläminen uudessa kulttuurissa kasvattaa ja avartaa maailmankatsomusta.

Vaihtoni sujui lyhyesti sanottuna erinomaisesti. Ainoat vähänkään kielteiset asiat olivat asunnon hankkimisen vaikeus, tammikuun aikatauluhankaluudet kahden oppilaitoksen välillä sekä ajoittainen asioiden järjestymisen kankeus ja byrokratia (vastoin ennakkoluuloja tämä kuitenkin koski vain joitakin asioita, ei läheskään kaikkia). Ilman näitä vaihtolukukauteni olisi ollut täydellinen.

Vastaan mielelläni kysymyksiin! Blogissani (<http://petrirajala.vapaavuoro.uusisuomi.fi/>) on myös muutama kirjoitus vaihtoon liittyen.

*Nykyään koulusta käytetään ranskaksikin pääsääntöisesti nimeä Montpellier Business School, puhekielessä Sup de Co.

Universite du Languedoc - Montpellier II, Montpellier, 01.09.2015 – 08.01.2016

Maa: Ranska

Kaupunki: Montpellier

Vaihtoaika: 01.09.2015 – 08.01.2016

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universite du Languedoc - Montpellier II

Vietin syyslukukauden 2015 kauniissa Etelä-Ranskassa, Montpellierin kaupungissa opiskellen kahdessa yliopistossa Montpellier II:ssa ja III:ssa. Vaihto liittyi monikielisen viestinnän ja käännöstieteen maisteriini ja oli osa Ranskan sivuaineopintojani. Tähtäsin vaihdossani lähinnä parantamaan ranskan kielen taitojani, jotta voisin jonain päivänä käyttää sitä työssäni. On myös mainittava, että tämä oli jo toinen erasmusvaihtoni, sillä suoritin neljäntenä opiskeluvuonna kahden lukukauden mittaisen kandidaatin vaihdon Sloveniassa, Ljubljanassa. Kokemus Montpellierissa oli samankaltainen ja erilainen yhtä aikaa: vaihtarielämään tottuneena, sopeutumisprosessi oli tällä kertaa paljon nopeampi ja kivuttomampi ja osasin alusta asti nauttia vaihdostani täysillä.

Valmistelut

Kun nousin lentokoneeseen kohti Etelä-Ranskaa elokuun lopussa 2015, minua ei suinkaan odottanut elämäni ensimmäinen ulkomaanoleskelu. Valmistelut olivat sujuneet rutiinilla, paperit kuten learning agreement, asunnon verkkohakulomakkeet, vakuutusasiat, muuttoilmoitukset olivat ennestään tuttuja. Kalevan yksiöni sain helposti alivuokrattua juuri Suomeen muuttaneelle sairaanhoitajalle, kalustettuna ja varustettuna, joten tavaroiden siirtämisellä en tarvinnut vaivata päätäni. Uutuutena edelliseen vaihtoon minun oli suoritettava OLS-kielitestit, jonka tein vasta pari viikkoa Ranskaan saapumiseni jälkeen. Ennen lähtöä olin myös silmäillyt vaihtoyliopiston (sekä UM2 ja UM3) kursseja sekä laatinut ja toimittanut koordinaattorilleni alustavan version learning agreementista. Tästä ei kuitenkaan tarvitse mielestäni ottaa paineita, koska Ranskassa suunnitelmat muuttuivat puolin ja toisin. Myös kurssitarjonta selvisi minulle kokonaisuudessaan vasta saavuttuani paikalle. Missään

vaiheessa en kuitenkaan tuntenut epävarmuutta vaihtoni suhteen, vaan sekä Suomen että Ranskan päässä sai paljon apua ja tietoa käytännön asioista. Ennen lähtöä en ehtinyt mihinkään erityiseen kielivalmennukseen eikä se lopulta ollut tarpeenkaan. Montpellierissä osallistuin kylläkin ilmaiselle, vaihtareille tarjotulle FLE-kurssille (ranska vieraana kielenä).

Saapuminen

Saavuin Montpellierin lentokentälle sunnuntaiyönä. Ensikosketus muihin vaihtareihin tapahtui jo matkatavarahihnalla odotellessa. Nämä tutut olivat sittemmin seurani koko lukukauden. Olin ottanut riskin mennä hotellin sijaan suoraan asuntolaan epäotolliseen aikaan. Paikallisista sain heti alkuun positiivisen ensivaikutelman, kun ventovieras ranskalaiskavaljeeri auttoi minua pyyteettömästi selviämään isoine matkalaukkuineni puolentunnin kävelymatkasta perille asti. Asuntolassa vartija luovuttaa yölläkin avaimet kämppään, mutta ei niissä ole petivaatteita, pyyhkeitä, vessapaperia tai juomakelpoista vettä. Heti seuraavana päivänä oli hoidettava suurostokset ja nähtävä paikallinen opintokoordinaattorini. UM2:n kurssit käynnistyivät saman tien, mutta UM3:lla opetus alkoi vasta syyskuun puolessapäivässä. Otin kurseja näistä yliopistoista, koska varsinainen humanistinen tiedekunta oli UM3:ssa, mutta yliopiston vaihtosopimus oli UM2:n kanssa. Tuutoritoiminta ei minun kohdallani ollut kovin onnistunut, mutta kuulin muilta hyviäkin kokemuksia, joten tämä on varmaan yksilöllistä.

Opiskelu

Ei ole mikään salaisuus, että opiskelu on lopulta vain pieni osa erasmusvaihtoa. Oppiminen tapahtui ainakin minun osaltani paljolti Montpellierin yliopiston luentosalien ulkopuolella. Arvostin yliopiston kurseja lähinnä siitä, että ne antoivat syyn herätä ennen puoltapäivää ja että niiden kautta sain kontaktin ranskalaisiin sielutovereihin, vaikka he olivatkin usein alkuun pidättyväisiä eivätkä omasta aloitteesta lähestynyt minua. Onneksi tutustuin myös aivan mahtaviin ranskalaisiin, joilla oli huumorintajua, sydän oikealla paikalla ja sopivasti kokkaustaitoa, mikä hälvensi stereotyyppioitani ranskalaisista. Kurseista mainittakoon, että valitsin UM2:sta ranskan kielen kurssin ja oikeustieteiden perusteet, joista jälkimmäinen osoittautui niin hyödylliseksi kuin haasteelliseksi. Sitä paitsi otin UM3:sta mielenkiintoisia kurseja "Negociations des projets internationaux"-nimisestä maisteriohjelmasta. Kurssit olivat kolmikielisiä, joten pääsin käyttämään saksaa, englantia ja ranskaa. Parhaimmaksi koin, että pääsin tekemään pienryhmässä projektia kansainvälisen yrityksen kanssa. Kurssit houkuttivat nimillensä kuten "Interculturalité", "Communication en contexte professionnel", « Droit des relations internationales » ja « Institutions internationales et européennes ». Opettajiakin oli monenlaisia: äkkipikaisia, suopeita, innovatiivisia ja vanhoillisia, professoreita, yrityskonsultteja, lakimiehiä... Myös taso ja opetusmenetelmät vaihtelivat. Yleisesti painotettiin nopeaa kirjoitustaitoa, kun opettajat latelivat ulkoa opeteltavia määritelmiä ja vaikeaselkoisia selityksiä. Koko lukukautena luin yhden tenttikirjan, tein kolme esitelmää ja kahta ryhmäprojektia. Kokeisiin oli lähinnä opeteltava muistiinpanot ulkoa, jotta pystyisi vastaamaan yksityiskohtia tivaaviin kysymyksiin. Kielitaidon suhteen koin ongelmia vain alkuun, lakitermistöä sisältävillä kurseilla. Tenteistäkin pääsin läpi ranskalaista opiskelutyyliä soveltamalla. Ranskalaiset opiskelutoverit olivat siinä suureksi avuksi, koska he välittivät minulle yleensä omat muistiinpanonsa. Risuja ansaitsevat tosin luokkatilat, yliopiston varustetaso ja yliopistoravintolat. Istuimme välillä kylmissämme pimeissä tiloissa, joissa lämmityksestä ja valaistuksesta alkaen mikään ei toiminut. Äänenvahvistimia tai videotykkeitä oli turha kaivata.

Asuminen

Aiemmasta Slovenian vaihdosta olin ottanut opikseni, että minulle on parasta asua asuntolassa tai vähintäänkin soluasunnossa. Niinpä hain vastaanottavan Montpellier II-yliopiston kautta 20m² -yksiötä paikallisesta opiskelija-asuntolasta. Päädyin asumaan Voie Domitienne – nimiseen asuntolaan, jonka sijainti ei ole aivan yhtä edullinen kuin esim. Boutonnet, Triolet tai Colombière, jotka olisivat sijainneet ratikkayhteyksien varrella. Siksi liikuin itse lähinnä kirpparilta ostetulla polkupyörällä. Asuntolarakennukseni oli remontoimaton, karu mutta kelvollinen. Öisin kiersi vartija pelottavanäköisten vahtikoirien kanssa tarkastamassa asuntolan aluetta ja sen rakennuksia, joten useimmiten asuntolassa oli liiankin hiljaista. Muutenkaan asuntola ei kannustanut opiskelijoiden järjestäytymistä tai iltamien järjestämistä, mutta tämä ei luonnollisestikaan estänyt paatuneita erasmusopiskelijoita tekemästä juurikin sitä. Niskoittelu on muuten perin ranskalainen tapa. Niin raahasimme tuoleja ja pöytiä yhteiskeittiöihin pitämään kokkaus- ja hengailuiltoja, järjestimme yhteisiä kahvihetkiä ja lettukestejä, varasimme kokoushuoneen synttärjuhliin, ja istuimme lämpiminä syysiltoina asuntolan puistossa pelaten kortti- ja lautapelejä. Asuntolasta löytyi maksullinen pesula, lukuhuoneita, kuntosali, koriskenttä ja puisto, jossa viihtyi eläintenystävien iloksi siilejä, hiiriä, pöllöjä ja roskea dyykkaavia kissoja. Eläintenystävä voi huoneessaankin välillä hämmästellä viemäristä kömpiviä torakoita tai patjoissa lymyileviä lutikoita. Hyönteismyrkyttäjä kävi kahdesti lukukauden aikana. Myös huonetarkastuksia joutui sietämään, ja niitä tehtiin sekä ilmoituksella että ilmoituksetta hygienia- ja turvallisuussyiden varjossa. Asuntolat ovat kuitenkin varmasti edullisin ja sosiaalisin tapa asua Montpellierissa.

Merkityksellisyys

Tämän kuten edellisen vaihtoni arvo on mittaamaton. Se oli kuin puolessa vuodessa eletty toinen elämä, joka sisälsi kokemuksia laidasta laitaan. Sopeutumisprosessi oli jännittävä kokea. Suorastaan nautin kulttuurishokista ja sen yli pääsemisestä, koska tiesin oppivani sen myötä paljon lisää itsestäni. Vaikka yliopistokurssien sisältö oli kehitykselleni toissijaista, opin ranskaa vaihtojaksollani todella hyvin. Paransin kielitaitoani huomattavasti lähinnä siksi, etten suostunut puhumaan englantia kuin hätätapauksissa. Asuntolassa kasvoimme kavereiden kanssa yhteen yhdeksi espanjalais-italialais-saksalais-ranskalais-suomalais-puolalaisperheeksi, josta sai aina seuraa aamiaisille, lounaille, kahville, retkille, kulttuurishokin sulattelulle, hulluttelulle ja toki juhlimisellekin. Lisäksi opin vaihdossani arvostamaan ranskalaista kulttuuria, joka on todellisuudessa paljon muuta kuin kroissanttien tuoksua, valkosipulivoissa paistettuja sammakonreisiä (ovat muuten herkullisia) tai kahviloissa viiksiänsä siveleviä runoilijoita. Ranskassa on hyvä elää ja voin kuvitella palaavani maahan (tai ainakin sen eteläosiin) työn merkeissä.

Muuta

Vapaa-ajan vietosta voisin kirjoittaa täyteen monta arkkia. Montpellier tarjosi lähes joka päivälle tekemistä jokaiseen makuun, ja vaikuttavimpina tapahtumina jäivät mieleen koripallon EM-kisat, valojuhlat, joulutori ja viinifestivaalit. Paikallinen ESN oli melko aktiivinen, ja erasmus- ja asuntolafacebook-ryhmän kautta järjestimme paljon yhteistoimintaa. Reissaajille löytyy monenlaisia vetovoimaisia matkakohteita läheltä ja edullisesti, Heraultin ja Languedoc-Roussillonin maakunnassa kulkeviin lähijuniin ja –busseihin saa lippuja eurolla. Kavereiden kanssa kiipesimme usealle vuorelle, eksyimme ihastuttaviin pikkukyliin, uimme järvissä ja meressä, poljimme pyörällä Nimesiin, reissasimme Avignoniin, Perpignaniin, Carcassoneen, Narbonneen ja lomaviikolla lähdimme

reppureissaamaan ympäri Espanjaa. Jos pitää minun lailla jazzista ja swing-tansseista, Montpellier on miltei parhaita kohteita Euroopassa: Ilmaisia tanssi-iltoja livejazzilla on tarjolla monena päivänä viikossa.

Paluu Tampereelle

Jatkoin Ranskasta suoraan Espanjaan erasmusharjoitteluun, joten en varsinaisesti osaa ottaa kantaa paluujärjestelyihin. Odotan edelleen Ranskasta saatavia opintopisteitä. Olen kuitenkin luottavainen sen suhteen, että ne voidaan sisällyttää tutkintooni varsin helposti kuten edellisessä vaihdossanikin.

» Quand on arrive dans une ville, on voit des rues en perspective, des suites de bâtiments vides de sens. Tout est inconnu, vierge. Voilà, plus tard on aura habité cette ville, on aura marché dans ses rues, on aura été au bout des perspectives, on aura connu ses bâtiments, on y aura vécu des histoires avec des gens. Quand on aura vécu dans cette ville, cette rue on l'aura pris dix, vingt, mille fois. Au bout d'un moment, tout ça vous appartient parce qu'on y a vécu »

(L'auberge Espagnol)

Universite de Nice Sophia-Antipolis, Nice, 01.09.2015 – 08.01.2016

Maa: Ranska

Kaupunki: Nice

Vaihtoaika: 01.09.2015 – 08.01.2016

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universite de Nice Sophia-Antipolis

Hakuprosessi

Hakuprosessi alkoi motivaatiokirjeiden kirjoittamisella ja alustavan opintosuunnitelman luomisella. Ensin kävin käsiksi hakukohteideni nettisivuihin, kun koitin ottaa selvää tulevan lukuvuoden kurssitarjonnasta. Valitettavasti ranskalaisten yliopistojen sivut olivat melko vaikeaselkoisia ja tarvittavaa tietoa oli hankala löytää – erityisesti juuri Nizzan yliopiston sivut olivat aika sekavat. Minun onnistui kuitenkin löytää jotain tietoa sosiologian kursseista (edellisen vuoden kurssitiedot), jotka siinä hetkessä vaikuttivat kiinnostavimmilta, joten lätkäisin niitä alustavaan kurssisuunnitelmaan.

Motivaatiokirjeet ja kurssisuunnitelmat tallennettiin NettiOpsuun ranskan kielellä. Tallentamisen jälkeen ei tarvinnut kuin odotella päätöstä siitä, mihin hakutoiveeseen pääsisin. Ranskankielisiin ohjelmiin hakijoiden vähäisen määrän vuoksi oli melko varmaa, että

pääsisin ensimmäiseen tai toiseen hakutoiveeseen – Nizza oli minulla hakutoive numero kaksi.

Ensimmäinen sähköposti Nizzan kv-koordinaattorilta tuli 15.4. Hän ystävällisesti värväsi oman opiskelijansa tulemaan minua vastaan lentoasemalle saapuessani Nizzaan. Seuraavana päivänä sain virallisen hyväksymiskirjeen sähköpostiini. Kirjeessä ilmoitettiin, milloin minun pitäisi olla paikan päällä (1.9.) ja siinä oli tietoa mm. asunnon hankkimisesta.

Asuminen

Hankin asunnon kampuksen viereisestä asuntolasta. Ranskassa asuntoloista vastaa CROUS-niminen organisaatio. Asuntola oli aika iso, se koostui kolmesta rakennuksesta. Suurin osa huoneista oli yhdeksän neliömetrin kokoisia. Huoneessa oli oma wc, suihku ja jääkaappi mutta ei keittiötä – käytössä oli yhteiset kerroskeittiöt, joista löytyi liesi ja mikro (ei siis uunia...).

Asunnon hakeminen oli paljon vaivalloisempi prosessi kuin itse vaihtoon hakeminen. Kaiken maailman liitteitä piti lähettää postitse, ja ne piti olla käännettyinä ranskan kielelle. Piti olla vuokrantakaaja, jonka palkkakuitti piti toimittaa (todistus työpaikasta) sekä todistus asunnosta (onneksi englanninkielinen virkatodistus kelpasi). Näiden lisäksi piti toimittaa tulostettuja lomakkeita allekirjoitettuna ja skannattuja henkilöllisyystodistuksia.

Paikan päälle saapuessani (26.8.) maksoin vielä elokuun asumisesta vuokraa niin, että yksi yö asuntolassa maksoi 25€. Sen jälkeen vuokra oli 248€/kk sisältäen veden, sähkön ja internet-yhteyden. Minun piti kuitenkin itse hankkia kotivakuutus. Sen sai melko kätevästi pankista, kun avasi ranskalaisen tilin. Tilikin piti avata siksi, että vuokratakuu on kuulemma helpompi maksaa ranskalaiselle kuin suomalaiselle tilille. Myös kotivakuutus meni automaattisesti tililtä joka kuukausi.

Asunnossani parasta oli sen superedullinen vuokra. Nyt viisaampana vuokraisin yksityiseltä asunnon jostain päin keskustaa, kampus ja asuntola kun sijaitsevat n. neljän kilometrin päästä keskustan riennoista. Bussilla pääsee kyllä hyvin kulkemaan keskustaan, mutta yöllä kotiin piti palata taksilla tai kävellen, kun busseja ei enää kulkenut.

Saapuminen Nizzaan

Kun yliopisto alkoi 1.9., kävin ensin ilmoittautumassa kv-toimistoon. Itse yliopistoon piti myös ilmoittautua eri toimistossa, sinne oli kuitenkin niin pitkät jonot, ettei se onnistunut enää samana päivänä (joka ikinen opiskelija joutuu siellä käymään). Yliopisto ei tarjonnut minkäänlaista tuutoritoimintaa, ei edes kampuskierrosta. ESN-järjestön mukavat ihmiset tosin olivat innokkaita auttamaan ja vastailemaan kysymyksiin. Heitä tapasi ESN:n järjestämissä tapahtumissa jo elokuussa.

Yliopisto järjesti ranskan kielen tukikursseja taitotasoin. Kävin muutamalla tapaamiskerralla B2-C1-tason kurssilla. Kurssi vaikutti hyödylliseltä ja opettaja otti huomioon kurssilaisten tarpeet ja toiveet. Koska kurssi oli vain extraa eikä siitä saanut opintopisteitä, jäivät osallistumiskerrat vähäisiksi.

Opiskelu

Kv-koordinaattorini kanssa pähkäiltyäni päädyin lopulta opiskelemaan viestinnän ensimmäisen vuoden kursseja. Loppujen lopuksi viestintä olikin kampuksen tarjonnasta kiinnostavin ala.

Kyseisen yksikön opetusmenetelmät poikkesivat melko paljon siitä mihin olin Suomessa tottunut. Kurssien pääpointtina olivat massaluennot, jotka pidettiin isossa luentosalissa. Luennoitsija luennoi ja opiskelijat ottivat hiki hatussa muistiinpanoja, jotka olivat suositellun kurssikirjallisuuden lisäksi ainoa kurssimateriaali. Kurssin päätteeksi on yksi tentti, joka määrittää arvosanan. Muita suoritustapoja ei tunneta. Tenttipäivät lyötiin lukkoon vasta hyvin myöhäisessä vaiheessa. Sain marraskuussa tietää, että joudun tekemään joulun jälkeen pienen pyrhdyksen takaisin Nizzaan tammikuun alussa paria tenttiä varten. Yksikön (ja ilmeisesti koko yliopiston?) toiminta ylipäätään oli huonosti organisoitua. Tieto ei oikein kulkenut virallisia reittejä, vaan viimeisimmät infot sai parhaiten opiskelijoiden ylläpitämistä facebook-ryhmistä.

Kyseinen Info-com-yksikkö taisi hieman poiketa muista yliopiston yksiköistä, sillä kuulemma muualla oli käytössä ns. *contrôle continu*, eli ei lopputenttiä ollenkaan. Luonnollisesti kaikki opiskelu tapahtui ranskan kielellä: luennot, kirjallisuus, tentit jne.

Kampuksen kirjastossa oli käytössä tietokoneita, tulostimeen ja skannereineen, mutta niiden käyttö oli melko hidasta. Yliopiston wifi sen sijaan toimi hyvin.

Oma kielitaitoni riitti opiskeluun hyvin. Luennoilla käymisen ansiosta voisin sanoa kuullun ymmärtämisen kehittyneen.

Vapaa-aika jne.

Saavuin Nizzaan elokuun lopulla, joten pääsin nauttimaan pidennetystä kesästä. Hellekeli jatkui koko syyskuun, ja loka-marraskuussakin tarkeni t-paidalla ulkona. Koko lukukauden aikana sateisia päiviä oli vain muutama. Vapaa-aikaa tuli siis vietettyä rannalla makoillessa. Rannalle pääsikin kätevästi kävellen.

ESN:n järjestämiä retkiä kannattaa hyödyntää. Muutkin ESN:n tapahtumat olivat hyviä paikkoja vaihtareiden tapaamiseen. Vapaa-aikaa tulikin vietettyä paljon muiden vaihtareiden kanssa kaupungilla ja kotibileissä jne.

Hintatasohan on Ranskassa melko korkea, mutta Suomen hintatasoon tottuneena se ei ole mitenkään järkyttävän kova. Opiskeluihin ei liittynyt sen kummempia kustannuksia. Ilmoittautuessa yliopistoon maksoin vapaaehtoisen, 30€ suuruisen liikunta- ja kulttuurimaksun, jolla sai oikeudet käydä kampuksen uimahallissa ja jumpissa. Varsinaista kuntosalia ei Carloneen kampuksella ollut. Asuntolassani sellainen oli, mutta sitä varten olisi pitänyt esittää terveystodistus.

Côte d'Azur'n alueella matkustelu on helppoa. Cannes ja Monaco ovat bussimatkan päässä (Monacoon pääsee 1,5 eurolla). Myös junalla pääsee kätevästi vaikka minne: junailin sekä Italiaan, että luotijunalla Pariisiin. Monet kaverini myös matkustelivat lentäen ympäri Eurooppaa.

Harkitsisin kahdesti opiskelua kampuksessani (Campus Carlone). Nice Sophia Antipolis'n muista kampuksista en osaa sanoa – niissä opiskelu voi olla tasokkaampaa. Silti suosittelen vaihtoon lähtöä ylipäätään: kokemus itsessään oli ehdottomasti kaiken vaivan arvoinen. Myös Côte d'Azur'n alue on ihana ja Nizza kaupunkina hyvä paikka asua.

Universite d' Orleans, Orleans, 01.09.2015 – 03.06.2016

Maa: Ranska

Kaupunki: Orleans

Vaihtoaika: 01.09.2015 – 03.06.2016

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universite d' Orleans

Tampereen yliopiston kanssa minulla ei ollut minkäänlaisia ongelmia hakuprosessin suhteen. Kaikki oli hyvin järjestetty, ja vastuuhenkilöt olivat ajan tasalla kaikesta. Hakuprosessi tehtiin netin kautta, mikä oli todella kätevää ja myös selkeää. Kohdemaan yliopiston kanssa oli lievä kielimuuri, ja sieltä pyydettiin lähettämään asiakirjoja, joita esimerkiksi Suomesta ei ollut mahdollista saada. Kurssitarjonta jäi minulla hyvin epäselväksi, vaikka etsinkin kohdeyliopiston kotisivuilta tietoa. Kurssit ja muut siihen liittyvät selvisivät minulle vasta paikan päällä. Otin erillisen matkavakuutuksen, jossa oli myös tavaroideni vakuutus ja muun muassa ehdottomana vaatimuksena oli ambulanssikuljetus kotimaahan, jos oli välttämätöntä. Jos olet aikaisin liikenteessä, kaikki asiakirjat tulevat ainakin Suomen puolelta ajallansa ja sovitusti.

Kohdemaassa oli tuutoritoimintaa ja ensimmäiset kaksi viikkoa olivat integraatio-viikot, jolloin tutustuttiin kaikkeen: ihmisistä kaupunkiin jne. Meillä oli ihan tarpeeksi tuutoreita, mutta heidän englannin kielentaito ei ollut hirveän hyvä, mikä aiheutti aika monelle ongelmia. Ranskaan piti avata kuitenkin pankkitili kaikkia käytännönläheisiä toimintoja varten, ja tuutorit järjestivät halukkaille pankissa tapaamisen, johon he tulivat mukaan. Pankissa työskentelevät ihmiset puhuivat englantia.

En osallistunut erilliselle kielikurssille Tampereen yliopistossa ennen lähtöäni, sillä ranska on pääaineeni. Ranskassa valitsin lukukauden alkamisen yhteydessä pari kielikurssia, puhe- ja kirjoituskurssin. Kurssit olivat suhteellisen hyödyllisiä, ainoa ongelma oli se, että ne järjestettiin hyvin myöhään illasta.

Asuminen on pieni riskitekijä Ranskassa. Asuntoja ei kannata ottaa vastaan netin kautta, ennen kuin on itse henkilökohtaisesti nähnyt asunnon. Minä olin ottanut yliopiston kautta asunnon vastaan, mikä oli mielestäniärkevin vaihtoehto, jos ei voi mennä paikalle aikaisemmin. Asunto oli valmiina ja puhdas saavuttuani paikalle. Vuokrataso on alhaisempi kuin Suomessa, esimerkiksi jos saa täyden opintotuen niin sillä elää Ranskassa, tosin sekin riippuu, että missä kaupungissa (Pariisissa vuokrat ovat samaa hintaluokkaa kuin Suomessa).

Opiskelin pääasiassa tutkinto-ohjelmaani vastaavia kursseja, mutta myös espanjan kielen kursseja, Euroopan unionin lakia ja käänöskursseja (englanti-ranska). Opetuksen ja opiskelun taso ei vastannut odotuksiani lainkaan. Opetusmenetelmät olivat alkeelliset verrattuna Tampereen yliopistoon: luennoilla ei ollut käytössä Power Pointteja, eikä oikeastaan mitään luentoa tukevia asioita, muuta kuin monisteet ja liitutaulu. Tietokoneita oli koko yliopistolle suunnilleen kolmekymmentä, printtereitä oli yksi. Kävin koko vuoden printtaamassa printtauskaupassa. Suoritustapoina ei ollut mitään muuta mahdollisuutta kuin käydä tentissä henkilökohtaisesti. Uusintatentit olivat suullisia. Kirjatenttejä ei ollut olemassa. Oppimateriaalit jaettiin monisteina, kirjoja ei ollut kuin ainoastaan kirjallisuuden

tunneilla, jolloin piti lukea jokin tietty kirja. Tietotekniset palvelut olivat olemattomat. Opiskelu oli täysin koulumaista, minusta tuntui, että olen palannut takaisin ala-asteelle. Joihinkin asioihin tarvittiin vanhempien allekirjoitusta, joihinkin toisiin opettajan lupaa jne. Kielenä käytin lähinnä ranskaa, espanjaa ja englantia, mutta tietenkin ranskaa eniten. Aluksi hankalinta oli kirjoittaa muistiinpanot, sillä he puhuivat todella nopeasti, eivätkä he kirjoittaneet mitään liitutaululle. Se ainakin oli asia, joka väkisinkin kehitti kielitaitoani, sillä jouduin kuuntelemalla kirjoittamaan mitä kuulin, enkä lukemalla taululta.

Ranskassa on paljon enemmän opiskelijayhdistyksiä kuin Suomessa. Tanssin salsaa ja muita latinalaisia tansseja koko vuoden opiskelijayhdistyksessä. Pelasin myös lentopalloa puoli vuotta toisessa opiskelijayhdistyksessä. Olen harrastanut ratsastusta kymmenen vuotta ja jatkoin sen harrastamista Ranskassa (mikä muuten maksoi Orleánssissa oikeasti murto-osan siitä, mitä se maksaa Suomessa). Vapaa-ajalla on enemmän tekemistä kuin Tampereella, varsinkin iltaisin. Joka viikko järjestetään tapahtumia, pelejä, kisoja jne. Orleánssissa tammikuusta eteenpäin satoi vettä hyvin paljon toukokuuhun saakka, mutta esimerkiksi joulukuussa oli vielä +18 astetta. Elinkustannukset eivät olleet hirveän suuret: ruoka maksaa huomattavasti vähemmän ja se on myös hyvälaatuista. Julkinen liikenne oli äärettömän toimiva ja hyvin järjestetty. Opintoihin liittyviä kuluja minulle ei tullut lähes lainkaan.

Yksi asia mihin kannattaa valmistautua, on Ranskan byrokratia. Yliopistolla ei toimi asiat hirveän hyvin, mutta ei toimi myöskään yleisesti. Valmistautukaa henkisesti pitkiin prosesseihin yksinkertaisen asian vuoksi. Samassa toimistossa, jossa on kolme ihmistä töissä, vastataan kolmella eri tavalla yhden ongelman ratkaisemiseen. Toimistot ovat myös usein kiinni silloin, kun heidän pitäisi olla auki. Kaksi tuntia pitkät ruokatauot, saattavat venyä vielä pidemmiksi. Mikään ei toimi kuten Suomessa, lopulta kyllä kaikki saadaan toimimaan, mutta se vie älyttömän paljon aikaa ja vaivaa. Minulle tuli usein filis, että he eivät tiedä mitä he ovat tekemässä. Ranskalaiset eivät ole aina yhtä ystävällisiä asiakaspalvelijoita kuin Suomessa.

Matkustaminen Ranskassa on huippua. Junilla pääsee minne vain ja 18–25-vuotiaat saavat ostaa alennuskortin, jolla saa jopa -50 % junien hinnoista pois. Busseillakin pääsee joka paikkaan, lentokoneista puhumattakaan. Ranska on niin keskeinen maa maantieteellisesti, että matkustaminen on helppoa ja halpaa verrattuna Suomeen.

En ole vielä saanut hyväksiluettua kursejani, mutta osan kurseista pitäisi vastata lähes täydellisesti tutkinto-ohjelmani kurseja.

Vaihtovuoteni oli kaikista byrokraattisista ongelmista huolimatta epäilemättä elämäni paras vuosi. Mikään ei kasvata ihmistä henkisesti niin paljon niin lyhyessä ajassa kuin se, että muuttaa yksin omillensa ulkomaille. Se tarkoittaa sitä, että pitää antaa itsestään kaikki mitä saa irti, jotta pääsee integroitumaan vieraaseen yhteiskuntaan. Tein kaikkeni, jotta oppisin perinteet ja uuden kulttuurin, enkä epäröinyt ensimmäisestä päivästä lähtien sekuntiakaan valintaani. Erasmus-vaihtoon täytyy heittäytyä täysillä, ja jos sen uskaltaa tehdä, siitä saa enemmän irti kuin mistään muusta kokemuksesta. En edes itse ole huomannut vielä kaikkia asioita, joihin Erasmus-vaihtoni on minuun vaikuttanut.

Työnantajat arvostavat uskallusta lähteä ulkomaille, sillä se tarkoittaa sitä, että on kykeneväinen sopeutumaan uuteen kulttuuriin suhteellisen hyvin ja nopeasti. Kielitaito on aina plussaa kansainvälistymiseen, varsinkin jos puhuu jotakin muuta kieltä englannin lisäksi. Ranskassa kiinnostuin enemmän politiikasta ja maailman menosta. Koen vaihtoni erittäin merkitykselliseksi tulevaisuuden työelämässä.

Kiitos Euroopan unionille Erasmus-ohjelman luomisesta, se on mahtava mahdollisuus, johon kaikilla ei olisi välttämättä varaa tai mahdollisuuksia osallistua ilman EU:n apua.

Universite Paris Ouest Nanterre La Defense, Paris, 01.09.2015 – 18.05.2016

Maa: Ranska

Kaupunki: Paris

Vaihtoaika: 01.09.2015 – 18.05.2016

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universite Paris Ouest Nanterre La Defense

Etukäteisjärjestelyt Suomessa:

Ensimmäisen vaihtovuoden jälkeen minulle jäi kipinä toisesta vaihtovuodesta ulkomailla, palata samaan kaupunkiin, Pariisiin. Erasmus+ -ohjelma mahdollisti sen. Hyödynsin aikaisempaa kokemusta etukäteisjärjestelyssä: tutkin hyvissä ajoin yliopiston vaihtokohteet ja kahdenväliset sopimukset, vaihtohakuajat ja kirjoitin motivaatiokirjeet ja apurahahakemukset noin pari kuukautta ennen varsinaista hakuaikaa. Hain kolmeen paikkaan, joista pääsin toiseen hakemaani paikkaan, sama kaupunki, eri yliopisto. KV-sivuja kannattaa katsella jo hyvissä ajoin, sillä etukäteissuunnittelu kotona on suhteellisen helppoa – ”vaikeudet” ja muodollisuudet alkavat vaihdon alkaessa, sillä käytännöt vaihtelevat yliopistoittain ja maittain. Oleellista minulle oli, että saan opiskeltua samankaltaisia kursseja vaihdossa kuin kotiyliopistossa. Vaihtoyliopisto tarjosi minulle asunnon kampusalueelta, joten asunnon saaminen oli valtava helpotus ja säästi asunnon etsimisprosessilta. Tosin sain tietää tästä vasta pari kuukautta ennen vaihtoon lähtöä – kärsivällisyys on valttia. Ennen vaihtoon lähtöä tein kaikista tärkeistä dokumenteistani kopiot, tarkistin vakuutukseni, uusin eurooppalaisen sairaanhoitokortin sekä vuokrasin opiskelijayksiöni eteenpäin. Kansainvälisen opiskelijakortin hankkimisesta voi myös hyötyä, sillä saa esimerkiksi halvempia lentoja. To do before departure -lista osoittautui hyödylliseksi.

Kohdemaahan saapuminen:

Olin saapunut Pariisiin jo ennen vaihtoa, sillä olin vaihtoa edeltävänä kesänä harjoittelussa. Harjoittelusta jatkoin siis suoraan vaihto-opintoihin. Minulla oli jo ranskalainen pankkitili ja metrokortti edellisestä vaihdosta. Jos mahdollista, kannattaa saapua kohdemaahan hieman aiemmin kuin opinnot alkavat, näin jää aikaa käytännön asioiden hoitamiseen. Metrokortti on lähes välttämätön hankinta ja ranskalaisen pankkitilin avaaminen hyödyllinen, jos esimerkiksi Ranskassa haet sikäläistä asumistukea. Asioiden hoitamista helpottaa myös huomattavasti, kun on kopiot tärkeistä papereista.

Asuminen:

Vaihtoyliopisto oli järjestänyt minulla asunnon kampusalueelta. Se oli pieni, noin 10 neliömetrin kokoinen yksiö, mutta siinä oli kaikki tarvittava asumista varten ja hintaan kuului sähkö, vesi ja netti. Maksoin asunnosta 321€ / kk. Keittiö oli yhteinen muiden opiskelijoiden kanssa. Olen tyytyväinen saamani yksiöni hinta-laatusuhteeltaan, ja se sijaitsikin heti kampusalueen vieressä. Vaihtoyliopisto sijaitsi Pariisin esikaupunkialueella, noin 10 km:n päässä Pariisin keskustasta, RER-juna kulkee joka päivä useita kertoja päivässä Pariisin ja Nanterren väliä. Asumisessa jouduin kuitenkin tinkimään tilan puutteesta.

Opiskelu:

Opiskelin vaihdossa ranskan kieltä, venäjää ja hallintotieteitä. Valitsin tutkintooni kuuluvia kursseja, sekä itseäni kiinnostavia aineita, joita en ole aiemmin opiskellut. Opetus koostui luennoista, ryhmätöistä, opintopäiväkirjoista sekä käännöstöistä. Kielissä opiskelimme pääosin luennoilla sekä itsenäisiä tehtäviä tekemällä, kuten kotona tehtäviä käännöstehtäviä. Opetus oli kuitenkin pääasiassa opettajajohtoista, poissaoloja valvottiin eikä monisteita juurikaan jaettu. Opiskelutiloja ei juurikaan ollut - teimme ryhmätöitä milloin kahvilassa, milloin luentosalissa luentojen jälkeen. Yksi kurssi kesti aina yhden lukukauden. Vaihto-opiskelijoina meillä oli mahdollista käydä katsomassa luentoja ensin ja päättää sitten, jatkaako kurssilla vai ei. Opiskelijat ja opettajat suhtautuivat myönteisesti meihin Erasmus-opiskelijoihin. Joka kurssin alussa esittelin itseni opettajalle ja kerroin olevani Erasmus-opiskelija. Tämä osoittautui hyödylliseksi.

Vaihtovuodesta on varmasti hyötyä opinnoissa ja tulevaisuudessa, kun työllistyminen tulee ajankohtaiseksi. Vaihtovuosi voi parhaimmillaan tarjota uudenlaista elämäniloa, mieleenpainuvia kokemuksia, uusia ystäviä ja itsetuntemusta. Avoimin ja ennakkoluulottomin mielen kannattaa lähteä vaihtoon, sillä koskaan ei tiedä, mitä vaihdosta voi jäädä muistoksi mukaan. Minä opettelini vaihtovuoteni aikana tanssimaan salsaa ja modernia tanssia ja halu oppia tanssimaan jatkuu yhä. :)

, , 01.06.2015 – 31.08.2015

Maa: Ranska

Kaupunki:

Vaihtoaika: 01.06.2015 – 31.08.2015

Vaihto-ohjelma: Erasmus-harjoittelu

Yliopisto:

Idea harjoittelusta Suomi-Instituutilla lähti liikkeelle ensimmäisen vaihtovuoteni aikana vuonna 2013, jolloin olin lukuvuoden Pariisissa. Pääsin tutustumaan Instituutin toimintaan vaihto-opiskeluni aikana, ja kyselin harjoittelumahdollisuuksista ollessani paikan päällä Instituutilla. Sain tätä kautta tietää, että Instituutille on mahdollista päästä harjoitteluun eri harjoitteluohjelmien kautta.

Kun olin palannut Suomeen vaihdosta syyskuussa 2014, tutustuin ERASMUS-harjoittelun hakuprosessiin ja kohteisiin, joissa aikaisemmin on ollut harjoittelijoita Tampereen yliopistolta. Hain syksyn haussa harjoitteluohjelmaan, sain apurahan ja aloitin tammikuussa motivaatiokirjeiden ja CV:n valmistelun. Harjoittelupaikkojen etsimisessä käytin apuna

aiempien opiskelijoiden harjoittelupaikkoja ja hain moniin eri paikkoihin siltä varalta, mikäli unelmaharjoittelupaikka Instituutilla ei aukeaisi. Harjoittelupaikkojen etsiminen oli kieltämättä työläin vaihe.

Kävin haastattelussa Pariisissa talviloman aikaan. Kun sain harjoittelupaikan Instituutilta, teimme ERASMUS-harjoittelusopimuksen etänä ja sain etukäteismateriaalia Instituutin viime kesän ohjelmasta. Työharjoittelu kesti yhteensä kolme kuukautta, jatkoin pari viikkoa syyskuulle Instituutin ollessa pari viikkoa kiinni kesällä. Vaihdon suoritin osana pakollista kieliharjoittelua, joten harjoittelun liitin osaksi tutkintoani valinnaisena 4 op:n arvoisena kurssina.

”Etukäteisvalmistelut” olin saanut vaihdon aikana: tunsin kaupunkia entuudestaan, kuukausikortti matkustamiseen oli edelliseltä vuodelta latausta vaille valmis (Pariisin suuralue on jaettu viiteen kehään ja uuden kuukausikortin ansiosta hinta on sama kaikilla kehillä ja voi matkustaa samalla hinnalla koko Île-de-Francen alueella esimerkiksi CDG:n lentokentältä Pariisiin keskustaan), ja minulla oli huone tiedossa: sain asua poikaystäväni luona Pariisissa koko harjoittelun ajan. Asuntopäätös liittyi omalta osaltani osin myös budjettiini, sillä Erasmus-tuki ei valitettavasti kata elinkustannuksia Pariisin kaltaisessa kalliissa kaupungissa, jossa 700e voi olla minimihinta kohtuullisella sijainnilla ja koolla olevasta huoneesta, toki halvemmalla voi löytää myös pieniä, 9-15 neliön huoneita, huoneen etsintä täytyy aloittaa aikaisin. Me jaoimme 9 neliön huoneen kahdestaan kolmen kuukauden ajan. Siinä ajassa oppii myös paljon ihmissuhdetaitoja :) . Huoneen etsimisessä voi käyttää muun muassa seuraavia sivustoja: <http://www.pap.fr/>, <http://www.leboncoin.fr/>, <https://www.airbnb.fi/> .

Suomen Ranskan Instituutti kuuluu osaksi Suomen Instituuttien verkostoa ympäri maailmaa, joiden tehtävänä on tuoda näkyvyyttä Suomesta ja suomalaisuudesta kussakin maassa ja kehittää kansainvälistä yhteistyötä tieteen, taiteen ja kulttuurin osa-alueilla. Suomen Ranskan Instituutti sijaitsee näkyvällä paikalla Pariisin keskustassa, Sorbonnen vieressä viidennessä kaupunginosassa ja kävijäkunta on siten hyvin monipuolista.

Aloitin harjoittelun kesäkuun alussa ja meitä harjoittelijoita oli silloin neljä samaan aikaan. Pysyvää henkilökuntaa Instituutilla on kahdeksan. Jokainen harjoittelija osallistuu omalta osaltaan jonkin kulttuurialan toiminnan ja ohjelman tuottamiseen sekä tapahtumien avustamiseen yhdessä kyseisen vastuuhenkilön ja muun henkilökunnan kanssa. Samassa rakennuksessa toimii myös kahvila Café Coutume Instituutti, jonka tiloissa pidetään monenlaisia tilaisuuksia näyttelyistä eri yleisötapahtumiin. Instituutin tiloissa pidetään myös elokuvailtoja, suomen kielen kursseja sekä tiloja on mahdollista myös vuokrata.

Perehdytys kulttuuri- ja tiedeinstituuttien toimintaperiaatteisiin sekä jokaisen työntekijän vastualueeseen ohjelman tuottamisessa kuuluivat alkukoulutukseen. Työetuina harjoittelijoille kuuluvat matkustuskortin (Passe Navigo) 50 % alennus sekä lounassetelit, joista Instituutti kustantaa puolet kokonaissummasta.

Työnkuvaani kuuluivat asiakaspalvelu Instituutin Galérie-boutiquessa sekä osallistuminen syyslukukauden ohjelman tuottamiseen. Galérie-boutiquessa on Instituutin aulassa oleva tila, jossa esitellään suomalaista osaamista: käsityötä, taidetta ja designia. Se on ensimmäinen tila, johon kävijät tulevat kun astuvat sisään Instituuttiin; näin ollen työtehtäviini kuuluivat kävijöiden vastaanotto, myyntityö, puhelimessa asiointi ja erilaisten ohjelmien hallinta (mm. kassa, kirjastojärjestelmä) Instituutin toiminnasta kertominen, informointi ja usein myös

”Suomioppaana” toimiminen. Suomioppaana toimiminen jäi erityisesti mieleen hauskoina hetkinä, sillä kysymykset Suomesta ja suomen kielestä saattoivat olla hyvinkin mielenkiintoisia hyttysten vaarallisuudesta pelkoon siitä onko Suomen Lapissa puhelinverkkoa.

Asiakaskunta on pääosin ranskankielistä, mutta myös englannin- ja suomenkielistä, joten työkokemusta kansainvälisellä tasolla kehittyi, sekä ranskan kielentaito karttui joka päivä erilaisissa työtehtävissä. Myös erilaiset käännöstehtävät ohjelman tuottamiseen liittyen kuuluivat työnkuvaan.

Työharjoittelu Suomen Ranskan Instituutilla avasi näkymän kansainväliselle työympäristölle, jossa voisin hyvin kuvittelevani työskennellä tulevaisuudessa. Mahtavat työkaverit, asiakaspalvelutaitojen kehittyminen Instituutin näköalapaikalla sekä vaihtelevat työtehtävät kulttuurintuottamisessa jäivät minulle erityisesti mieleen.

Jatkan työharjoittelusta suoraan maisterivaihtoon lukuvuodeksi Paris Ouest Nanterre la Défense:n yliopistolla, joten *la découverte de Paris* jatkuu yhä vielä vuoden, *mais l’amour pour Paris me restera pour toujours*.

Universite Pantheon Assas - Paris II, Paris, 30.01.2015 – 30.06.2015

Maa: Ranska

Kaupunki: Paris

Vaihtoaika: 30.01.2015 – 30.06.2015

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universite Pantheon Assas - Paris II

Ennen hakua

Päätin keväällä 2014, että haluan lähteä kesäksi Ranskaan kohentamaan kielitaitoani. Yläaste- ja lukioaikojen ranskan tunnit olivat jo melko hyvin päässeet unohtumaan. Päädyin lopulta viettämään kesän eri puolilla Ranskaa Workaway –systeemin kautta, joka antaa mahdollisuuden työskennellä vapaaehtoisesti perheissä ja pienyrityksissä ympäri maailmaa.

Kesän aikana kielitaitoni koheni, vaikka välillä tuntui kuin olisi aloittanut kaiken ihan alusta. Kesän kokemukset kuitenkin kasvattivat entisestään motivaatiota kielen oppimiseen, joten päätin lopulta hakea täydennyshaun kautta vaihtoon Pariisiin. Kaksi ranskankielistä opetusta tarjoavaa yliopistoa oli haussa mukana, Panthéon-Assas ja Paris Descartes. Menin juttelemaan koordinaattorimme kanssa oikeistani hakea vaihtoon ja molemmista Pariisin yliopistoista sattui juuri silloin olemaan opiskelijoita meillä Tampereella vaihdossa. Sain koordinaattorilta heidän yhteystietonsa voidakseni kysellä hieman lisätietoja kouluista. Tapasin Paris Descartesin vaihtarin, ja yritimme yhdessä tehdä pientä vertailua. Valinta ei ollut helppo. Päädyin kuitenkin Panthéon-Assasiin sen sijainnin vuoksi, ja myös siksi, että sitä todella pidetään yhtenä Pariisin arvostetuimmista yliopistoista.

Aikaisemmista matkakertomuksista oli vaihtoa suunnitellessa suuri apu, ja niistä löytyikin myös Saaran blogi (saaraparis.blogspot.fi), jota luin ahkerasti. Sen kautta sain loistavia vinkkejä Assasilla opiskelusta ja Pariisin vaihtarielämästä ylipäättään.

Ilmoittautuminen

Täytin NettiOpsussa hakemuksen, ja sain jonkin aikaa myöhemmin vahvistuksen, että minut oli Tampereen yliopiston sisältä valittu vaihtoon Panthéon-Assasiin. Tämän jälkeen sain hetken odotella, että Pariisiin päästä otetaan minuun yhteyttä. Koordinaattorimme taisi lähettää tietoni useamman kerran sinne, ennen kuin saimme vastausta. Sain kuitenkin lokakuun lopulla sähköpostia Pariisista, jossa oli ilmoittautumishjeet. Ensimmäinen ilmoittautuminen tehtiin netin kautta, jossa täyteltiin perustietoja. Tämä lomake tuli tulostaa ja lähettää oman valokuvan kanssa postitse yliopistolle. Sähköpostitse sain koodin, jonka avulla tehtiin vielä Inscription Administrative, jossa täyteltiin muun muassa vakuutustietoja.

Asunnonhaun aloitin melko myöhään, vasta noin kuukautta ennen lähtöä ja aluksi se tuntui toivottomalta! Suurimman avun löysin kuitenkin eri Facebook-sivuilta. Etenkin Pariisilaisten ilmoitustaulu –ryhmä Pariisissa asuville suomalaisille on todella aktiivinen. Asuin ensimmäisen kuukauden suomalaisen naisen luona esikaupunkialueella, ja näin sain kuukauden aikaa etsiä asuntoa paikan päältä. Lopulta sain huokaista helpotuksesta löytäessäni pienen yksiön hyvältä paikalta Pariisin ruotsalaisen kirkon ilmoitustaulun kautta.

Paikan päällä

Saavuini Pariisiin muutamaa päivää ennen koulujen alkua, ja kävin ensimmäiseksi ilmoittautumassa koululla. Ensimmäisellä kerralla koordinaattorini ei ollutkaan paikalla, mutta seuraavana päivänä ilmoittautumiseni onnistui kuitenkin hienosti. Sain opiskelijakorttini sekä tiedot kursseista ja niihin ilmoittautumisista. Luennoilla sai ensin käydä katselemassa ja päättää sitten, mille kursseille aikoo osallistua.

Varsinaista vaihtari-infoa ei ensimmäisellä viikolla ollut ollenkaan, mikä oli tietysti harmillista. Yliopistolla on kuitenkin oma Erasmus-järjestönsä, ESN Assas, joka järjesti tapahtumia ja auttoi käytännön järjestelyissä, kuten oman pankkitilin avaamisessa. Pariisissa järjestetään valtavasti erilaisia kansainvälisiä tapahtumia, joista saa helposti tietoa Facebookista. Myös luennoilla tutustuin muutamiin vaihtareihin, mutta suosittelen aktiivisesti seuraamaan Facebookin tapahtumia ja osallistumaan niihin.

Koulu

Suurimmaksi osaksi opettajat sanelevat muistiinpanot, ja oppilaat kirjoittavat ne ylös – harvoilla kursseilla käytetään PowerPoint-esityksiä. Tämä tuntui alussa vähän hankalalta, mutta siihenkin alkoi vähitellen tottua. Joillakin kursseilla on vielä erikseen TD –tunnit (Travaux dirigés), joissa tehdään soveltavia tehtäviä kurssiin liittyen.

Opetuksen taso on mielestäni hyvä, ja oli kiva opiskella vähän erilaisia kursseja, kuin mitä olin Tampereella käynyt. Useat kurssit olivat paljolti taloustieteeseen pohjautuvia, mitkä taas toisaalta olivat minulle haasteellisiakin. Lisähaasteensa opiskeluun tuo tietysti vielä paikallisella kielellä opiskelu, mutta toisaalta sitä kautta oppii todella paljon.

Yliopistolla järjestettiin myös vapaaehtoisia ranskan tunteja muutaman kerran viikossa. Kurssit olivat mielestäni hyödyllisiä sekä hyvä tilaisuus tutustua koulun muihin vaihtareihin.

Vapaa-aika

Tekeminen ei varmasti Pariisissa lopu. Nähtävää ja koettavaa riittää, ja moniin paikkoihin pääsee vielä alle 26-vuotiaana EU-kansalaisena ilmaiseksi. Julkinen liikenne on hyvin kattava ja liikkuminen vaivatonta.

Vaihtajakso oli todella mieleenpainuva ja monella tapaa rikastuttava kokemus. Opin paljon toisessa maassa asumisesta – ja myös itsestäni. Tuntuu hienolta, että on saanut tutustua ihmisiin eri puolilta maailmaa.

Pariisissa on oma erityinen tunnelmansa – enkä ollenkaan ihmettele, miksi vuosittain miljoonat matkailijat saapuvat yhä uudelleen tänne kaiken kaikkiaan viehättävään kaupunkiin.

Institut d'Etudes Politiques de Grenoble, Grenoble, 19.01.2015 – 15.05.2015

Maa: Ranska

Kaupunki: Grenoble

Vaihtoaika: 19.01.2015 – 15.05.2015

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Institut d'Etudes Politiques de Grenoble

Etukäteisjärjestelyt Suomessa:

Vaihtopaikan haku sujui helposti ja ongelmitta. Yliopiston verkkosivuilta löytyi kaikki tarvittava tieto hakemuksen laadintaa varten. Vaikeinta oli vaihtoyliopiston päättäminen, sillä joiltakin ulkomaisten yliopistojen sivuilta oli hieman vaikea löytää kurssivaihtoehtoja. Suomen päässä myös vaihtovalmistelut sujuivat hyvin. Hain paikkaa jo kevään ensimmäisessä haussa, joten sain kaikki Erasmus-lomakkeet ja vihkosen vaihtoon lähtijöille jo kesällä, vaikka olin itse lähdössä tammikuussa. Muuten tieto esimerkiksi apurahan hakemisesta kulki hyvin sähköpostilla.

Grenoblen Sciences po -yliopiston sivuilla oli yllättävänkin hyvin tietoa kurssitarjonnasta, joten kursseja pystyi katselemaan etukäteen sitä kautta. Lisäksi loka-marraskuussa sain yliopistosta sähköpostilla tuhdin tietopaketin, jossa oli niin kurssilista kuin paljon käytännön vinkkejä. Paketti oli osittain paikallisten opiskelijoiden kokoama, ja se tuli sekä ranskaksi että englanniksi. Samaan aikaan sain myös tiedon siitä, miten asuntohakemuksen voi lähettää paikalliselle opiskelija-asuntojärjestölle. Yliopistoon piti rekisteröityä netissä etukäteen, ja kurssit piti alustavasti valita. Tällä valinnalla ei kuitenkaan ollut lopulta juurikaan merkitystä, sillä kurssit täytyi valita uudelleen lukukauden alussa. Ilmeisesti tarkoituksena oli vain nähdä, mille kursseille on tulossa porukkaa. Ainoa vaikeus kurssien valinnassa oli se, että kurssien aikataulun sai vasta viikkoa ennen opiskelujen alkua. Lisäksi ranskan kielikurssiryhmät ja niiden ajankohdat selvisivät vasta ensimmäisinä päivinä yliopistolla. Kurssivalintaa ei siis kannata stressata liikaa etukäteen! Toinen epäselvä asia oli osallistuminen liikuntakursseille, joita yliopistolla oli paljon tarjolla. Kukaan ei oikein osannut kertoa, miten kursseille pitäisi ilmoittautua, lukuun ottamatta pelkästään vaihtareille suunnattua kurssia, mutta onneksi vaihtarina voi aina vain pamahtaa paikalle kurssin ensimmäisellä kerralla ja leikkiä tyhmää.

Kurssiaikatauluja lukuun ottamatta tarvittavat tiedot ja paperit tulivat ranskalaisesta yliopistosta tarpeeksi hyvissä ajoin. Sen sijaan ilmoitus minulle osoitetusta asunnosta tuli vasta joulukuun lopulla, vaikka olin vuokraamassa sitä 1.1. alkaen. Olin siis jo ehtinyt hankkia toisen asunnon yksityiseltä, sillä en kestänyt odottelun piinaa. Sanoisin kuitenkin, että paikalliseen Toasiin voi luottaa, ja asunnon pitäisi järjestyä, jos hakemuksen on jättänyt ajallaan.

Olin käynyt Tampereella ranskan kielen ja kulttuurin tutkinto-ohjelman kursseja, joista oli apua vaihdon aikana. Etenkin kirjallisen ilmaisun kurssi oli erittäin hyödyllinen esseitä kirjoittaessa. Kielikeskuksessa en ole käynyt mitään ranskankursseja, sillä puhuin jo melko hyvää ranskaa ennen vaihtoon lähtöä.

Kohdemaahan saapuminen

Yliopistossa oli kansainvälisten opiskelijoiden järjestö, joka järjesti ohjelmaa vaihto-oppilaille. Ensimmäisellä viikolla ohjelmaa oli järjestettynä lähes jokaiselle päivälle, mikä auttoi muihin vaihtareihin tutustumisessa. Järjestön aktiivit olivat ranskalaisia opiskelijoita, joten heiltä saattoi myös kysyä neuvoa käytännön asioissa. Noin kuukausi saapumisen jälkeen oli myös mahdollista saada oma ranskalainen tutor. Tutor-toiminnan ideana oli enemmänkin kielivaihto, mutta tietysti ranskalaiselta opiskelijalta saattoi myös pyytää apua. Lisäksi yliopistolla järjestettiin opintopiirejä, joissa ranskalaiset opiskelijat auttoivat vaihtareita, mutta en ollut niissä itse mukana. Apua oli siis saatavilla, mutta ei aivan alkuvaiheessa. Asuntoon täytyi osata itse, ja pankkitili- ja puhelinliittymäasiat täytyi hoitaa itse ilman apua. Muista vaihtareista oli kuitenkin seuraa ja apua näiden askareiden selvittämisessä.

Asuminen

Olisin saanut paikalliselta opiskelija-asuntosäätiöltä asunnon, mutta sain siitä tiedon niin myöhään, että olin jo ehtinyt hankkia huoneen kimppakämpästä yksityisiltä vuokramarkkinoilta. Löysin kimppakämpän Facebook-ryhmän kautta selailemalla useita eri asuntoilmoituksia. Asuin kahden ranskalaisen kanssa. Loppujen lopuksi asunto oli helppo löytää, mutta en vuokraisi enää asuntoa näkemättä sitä etukäteen. Asunto oli nimittäin homeessa, mikä on Keski-Euroopassa hyvin yleistä. Asuin siinä kuukauden ja hankin sitten uuden asunnon, jälleen yksityisiltä markkinoilta. Uusi asuntonikin oli kimppakämpä ranskalaisten kanssa. Toisen asunnon hankkiminen oli helpompaa, kun olin jo paikan päällä. Kimppakämpässä asuminen sujui hyvin, ja oli mukavaa päästä puhumaan ranskaa kotonakin.

Vuokrataso oli hieman kalliimpi kuin Suomessa, ja asuntojen lämmittäminen on kallista. Kannattaa siis varautua talveen lämpimillä vaatteilla. Jos lähtisin uudestaan, varaisin ehkä alkuun hotellin tai ottaisin opiskelija-asuntolan huoneen vastaan ensimmäiseksi kuukaudeksi ja etsisin sitten asunnon yksityiseltä niin, että asuntoa voi käydä katsomassa paikan päällä. Ainakin yhden lukukauden ajan myös opiskelija-asuntolat menettelevät. Suurin osa kavereistani asui asunnoissa, joissa oli oma huone, vessa ja jääkaappi ja kerroskeittiö. Asuntolat olivat parempikuntoisia kuin olin etukäteen ajatellut, eli nekään eivät ole mielestäni huono vaihtoehto.

Opiskelu

Opiskelin Grenoblessa politiikan tutkimusta ja valitsin lähinnä kansainvälisen politiikan kursseja. Kursseja oli valittavana sekä ranskaksi että englanniksi. Kävin yhtä lukuun ottamatta kaikki kurssini ranskaksi. Ranskankieliset, tutkinto-opiskelijoille suunnatut kurssit olivat mielestäni aivan kelpoja kursseja, mutta englanninkieliset ja vaihtareille suunnatut kurssit olivat tasoltaan heikompia. Kokemukseni voi johtua myös siitä, että olin opiskellut politiikan tutkimusta aiemmin vain sivuaineena, joten minulla oli paljon uutta opittavaa. Suurin osa kursseista oli luentomuotoisia, mutta yksi kurssi koostui lähinnä opiskelijoiden pitämistä esitelmistä. Minua hämmensi se, että suurimmalla osalla kursseista ei ollut minkäänlaista kirjallisuutta luettavana. Opintopisteitä oli siis helpompi saada kuin Suomessa. Ranskassa puhuttiin toki hyvin eri aiheista kuin Suomessa, minkä takia välillä täytyi tehdä taustatyötä kursseja varten.

Tentit olivat pääasiassa kirjallisia tenttejä luennoista. Yhden kurssin suoritin suullisella tentillä, koska professori tarjosi tätä mahdollisuutta vaihtareille. Kursseilla pidettiin myös esitelmää ja kirjoitettiin jonkin verran esseitä, mutta näissä esseissäkin lähdekirjallisuutta tärkeämpää oli oma pohdinta.

Olin lukenut aiemmin, että opiskelu olisi hyvin koulumaista Ranskassa, mutta en ole välttämättä samaa mieltä. Itse opiskelin hyvin itsenäisesti. Voi olla, että tämäkin on erilaista vaihtareiden kursseilla kuin varsinaisilla tutkinto-ohjelman kursseilla. Aluksi esitelmien pitäminen ranskaksi jännitti, mutta toisella kerralla ei enää tarvinnut lukea kaikkea paperista. Kielitaitoni oli jo melko hyvä ennen vaihtoakin, mistä oli varmasti hyötyä. En siis kokenut opiskelua ranskaksi kovinkaan vaikeana. Ranskan kielikursseilla harjoittelimme myös esseiden kirjoittamista, jotta osaisimme kirjoittaa ne oikealla tavalla kappalejaon ja kielen puolesta.

Muuta mainitsemisen arvoista

Grenoble sijaitsee Alppien keskellä, joten suosittelen paikkaa vuorilajien harrastajille. Itse olin yliopiston järjestämällä laskettelukurssilla, jota oli kerran viikossa talvikuukausien ajan. Yliopistolta järjestettiin myös viikonloppuretkiä laskettelukeskuksiin. Välineet vuokrasin Grenoblesta koko kevääksi, mutta paljon laskevan kannattaa miettiä omienkin kamojen tuomista. Lähin laskettelukeskus oli noin puolen tunnin matkan päässä Grenoblesta. Laskettelu oli hyvä tapa tutustua ranskalaisiin opiskelijoihin. Keväämmällä kävin myös muutamilla vaelluksilla vuorilla. Niissä ongelmana oli vaellusreitien alkuun pääseminen, sillä ylös vuorille kulkevat bussit eivät tuntuneet toimivan kovin hyvin. On myös hyvä osata vähän ranskaa, että reiteistä saa etsittyä tietoa etukäteen netistä. Yliopistolla järjestetään myös esimerkiksi kiipeilykursseja ja paljon muutakin urheilua. Tiedon hankkiminen voi olla hieman vaikeaa, jos ranskaa ei osaa kovin hyvin. Yliopiston kansainvälisen organisaation ihmiset eivät osanneet juurikaan neuvoa, joten asiat täytyi järjestää melko itsenäisesti, jos halusi mennä muulle kuin vaihtareille tarjotulle urheilukurssille.

Talvella Grenoblessa oli kylmä, vaikkei laaksossa ollutkaan lunta eikä pakkasasteita ollut yli 10:ntä koko talvena. Kosteaa ilmaa tuntui kuitenkin vähintään yhtä kylmältä kuin Suomen talvi. Maalis-huhtikuussa ilma alkoi onneksi lämmetä, ja toukokuussa oli jo 30 asteen hellepäiviä. Talveen kannattaa varautua siis lämpimillä toppavaatteilla, mutta kesävaatteitakaan ei kannata jättää kokonaan kotiin.

Matkustelin melko paljon Ranskassa vaihtoni aikana. Tätä varten ostin juniin nuorten alennuskortin, joka maksoi 50 euroa ja jolla sai lippuja puoleen hintaan. Junaliput ovat kuitenkin melko kalliita, eikä halpoja busseja juurikaan kulje kaupunkien välillä. Käytin myös jonkin verran kimpakyytejä, jotka toimivat pääasiassa oikein hyvin.

Pankkitilin avaaminen oli melko helppoa, mutta se kannattaa tehdä pian maahan saapumisen jälkeen. Ranskalaista tiliä tarvitsee esimerkiksi asumistuen saamiseen ja puhelinliittymän avaamiseen. Myös sekkiviholle tuli pariin otteeseen käyttöä.

Paluu Tampereelle

En ole vielä matkakertomusta kirjoittaessani saanut opintorekisteriotettani Ranskasta. Uskon saavani sisällytettyä Ranskassa käymäni kurssit tutkintooni sivuopintoina. Olen journalistiikan tutkinto-ohjelman opiskelija, joten en tiedä, miten kurssien korvaaminen sujuu politiikan tutkimuksen tutkinto-ohjelman puolella.

Merkityksellisyys

Uskon, että vaihdosta on hyötyä tulevaisuudessa. Ensinnäkin Sciences po -yliopistot ovat arvostettuja Ranskassa. Jos haen sieltä joskus töitä, uskon vaihtojaksostani olevan hyötyä. Toisekseen ulkomailla opiskelu toi uutta tietoa ja näkökulmaa moneen kansainvälisen politiikan kysymykseen. Oli mielenkiintoista keskustella ranskalaisten ja eri puolilta maailmaa tulevien vaihtareiden kanssa. Voi siis sanoa, että vaihto antoi minulle uutta näkemystä vieraiden kulttuurien kanssa toimimiseen ja lisäsi ymmärrystäni kansainvälisestä politiikasta ja sen tutkimuksesta eri kanteilta. Tulevan työurani kannalta vaihdosta on myös varmasti hyötyä. Halusin opiskella vaihdossa jotain muuta kuin omaa pääainettani journalistiikkaa. Oli hyvä, että sain suoritettua vaihdon avulla sivuaineopintoja, koska Suomessa en ole päässyt kovinkaan monille politiikan tutkimuksen kursseille oman tutkinto-ohjelmani kurssien takia. Nyt sain siis kaipaamaani oppia kansainvälisestä politiikasta.

L'Universite de Caen Basse-Normandie, Caen, 12.01.2015 – 12.06.2015

Maa: Ranska

Kaupunki: Caen

Vaihtoaika: 12.01.2015 – 12.06.2015

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: L'Universite de Caen Basse-Normandie

Etukäteisjärjestelyt Suomessa

Tein hakuprosessin Nettiopsussa. Dokumenttien lähettäminen onnistui helposti eikä hakuprosessissa ollut mitään epäselvyyksiä. Hieman ongelmallisempi vaihe alkoi hakuprosessin toisen vaiheen myötä kun piti tehdä hakemus kohdeyliopiston omilla sivuilla. Tästäkin vaiheesta selvittiin kuitenkin kun vain luki kaikki mahdolliset info-oppaat. Hankalimpana koin kurssioppaiden ymmärtämisen ja Learning Argeementin tekemisen. Suomesta käsin oli hieman hankalaa saada selkoa mitkä kursseista sopisivat tasoltaan ja aiheeltaan minulle. Onneksi kuitenkin Learning Agreementin ensimmäisellä osalla ei lyödä mitään lukkoon.

Matkaa varten otin matkavakuutuksen. Turvalta löytyi edullinen matkavakuutus vuodeksi.

Suomessa etukäteisjärjestelyihin minun osaltani kuului suurimmaksi osaksi asunnon etsintää. Minulle oli alusta lähtien selvää, että haluaisin asua kimppekämpässä muiden ranskalaisten kanssa enkä yliopiston tarjoamissa huoneissa kampuksella. Asunnon etsintään parhaiksi sivustoiksi totesin appartager.fr ja leboncoin.fr. Loppujen lopuksi onnistuin löytämään tytön, joka etsi itselleen kämppistä juuri tammikuusta alkaen. Tutustuimme hieman toisiimme skypen kautta ja hän esitteli asuntoa.

Kohdemaahan saapuminen

Saavuin Pariisiin Orlyn lentokentälle, josta muutamalla metrolla St. Lazarin rautatieasemalle, josta lähti juna Caeniin. Caenissa minua vastassa oli tuleva kämppikseni. Olin siis todella onnekas saadessani heti kädestä pitäen neuvoa.

Ensimmäisen viikon aikana tutustuin kaupunkiin ja hoidin yliopistolla ilmoittautumiseen liittyvät asiat. Pyörin myös yliopistolla paljon kurssien aikataulujen takia. Ne nimittäin näkyivät vain ilmoitustauluilla ympäri yliopistoa hyvin ranskalaiseen tapaan. Toisella viikolla alkoivat kurssit.

Asuminen

Ensimmäisen viikon asuttuani ranskalaisen tytön kämppiksenä totesin, ettei se ollut minua varten. Olin hyvin ahdistunut ja halusin vaihtaa asuntoa. Helppoa se ei ollut. Yliopiston asuntoihin/huoneisiin asiaa ei enää ollut ja asunnonhakusivustoilla ei löytynyt mitään. Ihmeen kaupalla onnistuin kuitenkin löytämään kohtuuhintaisen huoneen neljän ihmisen solukämpästä. Vuokra oli 320 e sisältäen veden ja sähkön. Kaiken kaikkiaan olin tyytyväinen asumisjärjestelyihin vaihtoni aikana. Tietysti soluasumisessa on omat haasteensa. Vierailin myös yliopiston tarjoamissa huoneissa usein koska kaikki kaverini asuivat niissä. Huoneita on hyvin erilaisia riippuen rakennuksesta, toiset vähän hienompia ja toiset vähän alkeellisempia, toisissa on omat suihkut/vessat, toisissa ei. Kampusasumisessa kuitenkin mahtavaa on se, että jokaisen rakennuksen jokaisessa kerroksessa on keittiöt, joissa itekin tuli vietettyä lukemattomat kerrat iltoja. Välillä käytännössä itekin ”asuin” kampuksella ja jos saisin päättää uudestaan valitsisin varmaan kampusasumisen sen helppouden, edullisuuden ja hyvän hengen takia.

Opiskelu

Kursseihin liittyvät asiat tuottivat eniten päänvaivaa luonnollisesti vaihdon aikana. Valitsin Sciences du Langage opintosuunnan tarjoamia kursseja. Kurssejen sisältö teoriassa vastasi hyvin omaa opintuuntaani mutta käytännössä kurssit eivät vain toimineet. Opetuksen alhaisempi ja epätasainen laatu yhdistettynä vanhanaikaisiin opetusmenetelmiin sai minut menettämään motivaation opiskeluun vaihdon aikana. Erityisen hankalana koin opetusmateriaalin puuttumisen, kursseilla ideana oli, että opiskelijat kirjoittavat kaiken tai melkein kaiken opettajan puheesta ylös. Koska kyseessä ei ollut äidinkieleni enkä ole kirjoitustahdiltani maailmanmestari, jäi moni

asia kirjoittamatta muistiin. Opettajien puheessa ei myöskään ollut selkeää logiikkaa ja sitä oli hankala seurata. Tietysti kirjastosta olisi voinut lainata kirjoja ja opetella samat asiat toisin. Kaikki on loppujen lopuksi omasta panoksesta kiinni.

Normaalien kurssien lisäksi osallistuin Soutien Linguistique kussille (maksullinen). Koin sen hyöllisyyden lähinnä sosiaalisen elämän kannalta. Tutustuin kurssilla moniin ihmisiin ja meillä oli usein hauskaa kurseilla. Kielitaitoani kurssi ei huimasti vienyt eteenpäin mutta toimi kuitenkin kehityksen tukena.

Muuta mainitsemisen arvoista

Vaihtoaikaani eniten maalasi positiivisessa mielessä kaikki ystävien kesken tehdyt matkat. Normandiasta oli helppo tehdä reissuja vähän joka suuntaan. Suosittelen ehdottomasti hyödyntämään vaihtoaikaa myös matkustamiseen ja yhdessä oleiluun. Reissuja teimme useimmiten autolla (drivy.fr on loistava sivusto, josta voi vuokrata autoja yksityisiltä henkilöiltä). Majoituksena käytimme airbnb:tä. Ranskan sisällä liikkumiseen kannattaa hyödyntää kimpapakyytejä (blablacar.fr).

Merkityksellisyys

Vaihtoaikani ei merkittävästi edistänyt opintojani, mutta sitäkin enemmän sain kerättyä rohkeutta ja uusia kokemuksia, jotka mullistivat täysin henkilökohtaisen elämäni Suomeen palattuani. Ja näistä muutoksista on varmasti hyötyä myös opintojeni kannalta.

Ecole superieure de commerce - ESC Montpellier, Montpellier, 06.01.2015 – 21.05.2015

Maa: Ranska

Kaupunki: Montpellier

Vaihtoaika: 06.01.2015 – 21.05.2015

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Ecole superieure de commerce - ESC Montpellier

Hakeminen Montpellier Business Schooliin (MBS) oli melko vaivatonta ja hakuprosessi ole selkeä. Tampereen yliopiston vaihtokoordinaattorilta sai nopeasti ja kattavasti vastauksia kysymyksiin. MBS:n vaihtokoordinaattori on myös erittäin mukava ja auttavainen, mutta kiireisenä vastailee sähköposteihin vaihtelevalla nopeudella. Sikääläisen opetusohjelman sain käsiini melko myöhäisessä vaiheessa, vasta joulukuussa, vaikka opinnot Ranskassa alkoivat jo tammikuun alussa! Kurssivalintojen tekeminen ei kuitenkaan vaatinut paljoakaan paneutumista, koska englanniksi annettavaa opetusta on MBS:ssa melko rajallisesti. Itse asiassa taisin valita kaikki englanninkieliset kurssit ja Ranskan kielikurssin ja näin sain kevään suositustahdin mukaiset 30 opintopistettä kasaan. Vaihtoa varten en ottanut erillistä matkavakuutusta.

Opiskelin ranskaa vain Tampereen yliopiston alkeiskurssin verran ennen lähtöä. MSB järjestää kuitenkin ranskan opetusta vaihto-opiskelijoilla kolmella eri tasolla, joten kielitaidottomuus ei tuottanut ongelmia koulun suhteen. Opintojen alussa oli myös erillinen ranskan intensiivikurssi.

MBS ei järjestä paljoakaan tuutorointia vaihto-opiskelijoille, ilmeisesti osittain siksi, että sikäläiset opiskelijat ovat hyvin ujoja käyttämään englantiaan. Bileitä oli kuitenkin paljon, ja se olikin aika luonteva tapa tutustua paikallisiin. Koulussa olimme siis käytännössä vaihtariporukassa ja sen ansiosta tutustuimme keskenämme helposti.

Jälkiviisaana sanoisin, että asunto kannattaa hankkia ennen. Itselläni ei ollut asuntoa, koska joidenkin matkakertomusten perusteella asunto on helpointa löytää paikan päältä. Varasin halvan hotellin kahdeksi ensimmäiseksi yöksi ja ensimmäisen kuukauden asuin kimppekämpässä, jossa muut asukkaat vaihtuivat aika tiuhaan. Tämän jälkeen löysin ystäväni kautta todella kivan opiskelijasolun. Suosittelen erittäin lämpimästi kimppekämpässä asumista muiden opiskelijoiden kanssa, etenkin jos haluat vaihdoltasi muutakin kuin opiskelua. Jos harkitset Montpellierin lähtöä ja olet kämppää vailla, annan mielelläni silloisen vuokraisäntäni yhteystiedot! Opiskelija-asuntolat Montpellierissä ovat kovin ankeita ja kalliita ja osa niistä on keskustan ulkopuolella. Keskustan alueelle muuttaminen on mielestäni ihan ehdoton juttu. Muuten kulkeminen menee hankalaksi ja runsaan ulkomaalaisvähemmistön takia reunakaupunki on melko rauhaton ja vaarallinenkin.

Montpellierissä on uskomattoman sujuvasti toimiva raitiovaunuliikenne. Ratikka on myös käytännössä ainoa keino kulkea keskustasta koululle. Matkaan ei mene kuin viitisentoista minuuttia keskustasta ja opiskelijat saavat kuukausilipun 30 eurolla. Lippu kannattaakin hankkia heti kun mahdollista. Samalla lipulla voi käyttää myös busseja ja jonkinlaisella lisämaksulla kaupungin polkupyöriä, joista kuulin hyviä kokemuksia. Junayhteydet Eurooppaan ovat todella hyvät. Esimerkiksi Barcelonaan pääsee kolmessa tunnissa kaunista merenrantarautatietä pitkin. Matkustella ehtii kevätlomalla mainiosti.

Opiskelu MBS:ssa on hyvin koulumaista Suomeen verrattuna, vaikka MBS kuuluu Ranskalaisiin ”eliittikouluihin”, jossa on monen tonnin lukukausimaksut. (Minulle vaihtarina opiskelu oli toki ilmaista). Puitteet koululla ovat melko karut ja nettikin toimii vähän miten sattuu. Ryhmätöitä on joka kurssilla paljon ja niiden kanssa sai askarrella monena iltana. Tämä oli kuitenkin ihan mukavaa, koska näin oli tutustuttava uusiin ihmisiin, eikä yksinäistä pönttämistä juuri ollut. Opetus oli luennointia, ryhmätöitä, Moodle-harjoituksia ja tenttejä. Suurin osa oppiaineista käsiteltyyn case-opetuksen kautta, mikä oli kivaa vaihtelua Suomeen verrattuna. Kiireisyys koulun kanssa vaihteli kevään mittaan; välillä oli todella hoppu deadlinejen kanssa, välillä taas kokonaisia vapaapäiviä keskellä viikkoa. Suomalaisen keskivertoenglannilla pärjäsinkin loistavasti kaikilla kurseilla. Kurssikirjoja ei tarvinnut hankkia vaan kaikki materiaali oli sähköisenä.

Montpellier on Tampereen kokoinen kaupunki, juuri sopiva puolen vuoden vaihdolle. Tekemistä ja näkemistä oli paljon, ja lähes poikkeuksetta ulos lähtiessä törmäsin vaihtarituttuihin kadulla. Ydinkeskusta on hyvin idyllinen ja rakennuksia on keskiajalta asti. Pienet kadun polveilevat ristiin rastiin ja idyllisiä ravintoloita on joka nurkalla. Myös viihtyisiä pubeja ja baareja keskustasta löytyy. Suurin osa yökerhoista on kuitenkin kaupungin laitamilla, mutta niihin oli kaikissa bileissä erityinen lipun hintaan kuuluva bussikuljetus. Itse aloitin vaihdon aikana uuden harrastuksen, CrossFitin. Se toi mukavasti rytmiä koulun ja opiskelijaelämän lomaan. Ehdottomasti parhaat muistot vaihtoajalta ovat biitsillä vietetyt päivät. Kun maaliskuun aurinko alkoi toden teolla painaa kylmiä viimoja takalalle, rynnistimme rannalle lähes päivittäin. Eräs raitiovaunulinjoista kulkee lähelle rantaa ja kävelyä pysäkilltä hiekalle on vielä pari kilometriä. Kaupungin läheisyydessä on myös vaellusmahdollisuuksia ja viinitiloja.

Ranskassa ruoka on yllättävän kallista. Suomesta lähtiessäni kuvittelin, että etelään mennessä hinnat vain laskevat. Toisin kävi. Ruokakaupat ovat jopa hieman kalliimpia kuin Suomessa ja ravintolassakin hinnat ovat täkäläistä tasoa, joskin ruoka on tietysti parempaa! Viini on halpaa sekä ravintoloissa että kaupassa, mutta esimerkiksi oluet ovat Suomen hinnoissa. Jos päädyt lähtemään Montpellierin, älä edes yritä vastustella vastapaistettuja patonkeja ja croissantteja.

Ennen vaihtoon lähtöä olin ahdistunut koko vaihdon ajatuksesta. Stressiä aiheutti ero kavereista ja perheestä, täysin tyhjän päälle hyppääminen vieraaseen maahan ja koti-ikävää taisin itkeä jo ennen lennon nousua! Perille päästyäni en kuitenkaan surrut mitään näistä kertaakaan. Mitä pidemmälle kevät eteni, sitä vähemmän halusin

Palata Suomeen. Sain paljon uusia ystäviä ja erittäin arvokasta kokemusta uudenlaisissa tilanteissa pärjäämisestä. Jopa silloin turhalta tuntuneista koulutehtävistä on ollut paljon hyötyä. Opiskelun näennäinen pinnallisuus itse asiassa osoittautuikin suurten kokonaisuuksien tiivistämiseksi ydinasioiden ympärille. Uskon, että kansainvälisestä kokemuksesta on hyötyä työhaussa, etenkin jos haen töihin ulkomaille. Kynnys lähteä maailmalle madaltui huomattavasti. Vaihto opetti myös, että ihmiset Chileä ja Etelä-Koreaa myöten ovat aivan prikulleen samanlaisia, nauravat ja itkevät samoille jutuille.

Institut d'Etudes Politiques de Rennes, Rennes, 05.01.2015 – 22.05.2015

Maa: Ranska

Kaupunki: Rennes

Vaihtoaika: 05.01.2015 – 22.05.2015

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Institut d'Etudes Politiques de Rennes

Etukäteisjärjestelyt Suomessa ja hakuprosessi

Tein päätöksen vaihtoon hakeutumisesta loppukesästä/alkusyksystä 2014, jolloin käynnissä oli haun toinen kierros eli vapaina ne paikat, jotka ensimmäisellä kierroksella jäivät täyttämättä. Itselleni suurimpana syynä vaihtoon Ranskaan lähtemisessä oli se, että halusin päästä paikkaan, jossa voisin opiskella ranskaa intensiivisemmin. Olin aloittanut ranskan opiskelun vasta syksyllä 2014 eli ehdin lukea yliopistolla yhden kurssin ennen vaihtoon lähtöä. Rennesin Sciences Po:n valitsin, koska siellä oli tarjolla englanninkielinen ohjelma ja se oli kohtuullisten yhteyksien päässä Pariisista, mutta paljon Pariisia edullisempi asumiskustannuksiltaan.

Vaihtohakupapereiden täyttö sujui aika helposti ja Minna Höijer ystävällisesti avusti prosessissa. Rennesin päässä vastaaminen kyselyihini ja kuittaukset papereiden saapumisesta takkusi mielestäni hieman, mutta näin jälkikäteen ajateltuna kyse oli ehkä ihan Rennesille tyypillisestä byrokratian kankeudesta. Minna Höijer kuitenkin otti puolestani yhteyttä paikallisiin kollegoihinsa siinä vaiheessa, kun vastauksia tai varmistusta vaihdosta ei alkanut kuulumaan. Muutoin viestinvaihto sujui kuitenkin hyvin, vastaukset olivat ystävällisiä ja ihmiset toivottivat minut tervetulleeksi. Informaatiota olisi kuitenkin saanut olla mielestäni enemmän, esimerkiksi asumisesta jne. ja etenkin enemmän myös englanniksi. Kurssivalintojen suhteen asia oli aika yksinkertainen, sillä englanninkielisessä ohjelmassa ei kursseja pääse itse valitsemaan, vaan kyseessä on nk fixed program, josta löytyi kyllä jonkin verran tietoa Sciences Po Rennesin omilta sivuilta (jopa englanniksi vaikka sivusto muuten englanniksi on hyvin suppea).

Ennen lähtöä pyrin hankkimaan kaikki pyydyt dokumentit, joita Rennesistä saamassani kirjeessä oli lueteltu. Näistä tosin osaa en ikinä tullut tarvitsemaan, koska en lopulta hakenut Ranskan opiskelijoille tarjoamaa tukea CAF:ia, jota varten esimerkiksi kirjeessä mainittua lääkärintodistusta ja ranskankielistä syntymätodistusta olisi tarvittu. Jälkiviisaana voisi todeta, että stressasin näistä dokumenteista ja niiden hankkimisesta siis aivan turhaan ennen lähtöä, mutta saamissani ohjeissa ei oltu eritelty, mihin tarkoitukseen näitä eri dokumentteja tarvitaan. Passikuvia jouduin Rennesissä hankkimaan lisää, mutta muuten pärjäsini ottamillani kopioilla (passi, eurooppalainen sairastodistuskortti) aika hyvin. Matkavakuutusasiat hoidin omassa vakuutusyhtiössäni etukäteen, koska jouduin laajentamaan olemassaolevaa vakuutustani.

Kohdemaahan saapuminen

Saavuun Rennesiin Pariisista suoraan CDG:n kentältä junalla ja minua oltiin vastassa paikallisen opiskelijajärjestö Zephyrin toimesta. Zephyrin edustaja oli ottanut minuun jo aiemmin sähköpostitse yhteyttä ja ilokseni oli Iso-Britanniassa syntyneenä hyvin englannin kielen taitoinen. Hän auttoi minua alkuun asettumaan ja mm. hankkimaan vakuutuksen, sillä ennen lähtöäni minulle oli tarjottu huonetta opiskelija-asuntolasta, jota varten kaikkien piti ottaa vakuutus (n.30e). Tuutoriopiskelija esitteli minulle myös hieman kaupunkia ja auttoi pääsemään alkuun, koska en itse ranskalla olisi pärjännyt ja hyvin pian sain huomata, että kaikki asioiden hoito piti oikeastaan tehdä ranskalla ja osa asuntolan ja yliopiston henkilökunnastakaan ei puhunut/ymmärtänyt englantia oikeastaan ollenkaan. Vakuutusyhtiöstä ja pankista onnekseni löytyi yleensä joku, joka ainakin auttavasti puhui englantia, mutta kaupossa yms sai asiointin hoitaa ranskaksi tai elekielellä.

Pieni pettymys oli aluksi se, että tuutoreillamme oli käynnissä tenttikausi, joten heillä oli ensimmäisinä viikkoina hyvin vähän aikaa auttaa vaihtareita eikä minkäänlaista toimintaa oikeastaan järjestetty. Tämä oli harmi, koska integroituminen paikalliseen opiskelijaelämään jäi aika vajavaiseksi ja vaihtarit ryhmätyivät keskenään, jolloin esimerkiksi ranskankielisten eli paikallisten kanssa vuorovaikuttaminen jäi melko suppeaksi. Myöhemmin saimme kyllä omat ”kummit” yliopistolta, mutta itse ehdin nähdä omaani kerran.

Opiskelu

Lukukausi alkoi kahden viikon ranskan intensiivikursseilla, jonka alussa teimme kielitasotestin. Aluksi kaikki vaihtarit jaettiin kahteen ryhmään intensiivikurssia varten ja sen jälkeen varsinaisiin viiteen tasoryhmään loppukaudeksi. Omaan tasoryhmäänsä sai hieman vaikuttaa, jos koki että testin perusteella jaettu ryhmä ei ollutkaan sopiva. Ranskan kurssia pidin oikein hyvänä ja myös intensiivikurssi oli mielestäni toimiva omalle tasolleni, mutta englanninkielisen ohjelman muiden kurssien taso vaihteli aika paljon. Kevään aikana minulla oli muun muassa Ranskan politiikkaa, kurssi EU:n naapuruussuhteisiin liittyen, kurssi Afrikka-Ranska suhteisiin ja Afrikan diasporaan liittyen ja kurssi sekularismista sekä kansainvälisen politiikan ”peruskurssi”. Osa opettajista puhui englantia vähän paremmin ja mukana oli yksi natiivi puhujakin, mutta yhdellä kurssilla opettajan huono kielitaito selvästi haittasi etenkin joidenkin vähemmän englantia taitavien oppimista. Näkisin, että omilla pohjatiedoillani selvisin kuitenkin kyseisestä kurssista aika hyvin sen suuremmin tosin uutta oppimatta. Ranskassa tunnutaan suosivan suullisia esitelmiä (etenkin ryhmätöitä) ja suullisia kokeita oli minullakin pari, mutta englanninkielisessä ohjelmassa kirjallisia kokeita tuntui silti olevan enemmän kuin ranskankielisessä. Kurssit olivat jonkin verran keskustelevia, hieman opettajasta riippuen, mutta opiskelu yleisesti oli mielestäni hyvin paljon koulumaisempaa kuin mihin olen Tampereen yliopistossa tottunut.

Asuminen ja muuta

CROUS:lla on Rennesissä kaksi opiskelija-asuntolaa, Sévigné ja Patton, joista yleensä vaihtareille tarjotaan paikkoja. Itselläni kävi tuuri ja pääsin ensimmäiseen, joka sijaitti huomattavasti paremmalla paikalla lähempänä keskustaa ja yliopistoa, ja jonka huoneet olivat myös hieman suurempia kuin Pattonissa. Vuokra oli noin 250e ja siihen sisältyi myös langaton netti, joka toimi kiitettävästi. Itse majoituin suhteellisen uudessa rakennuksessa varsinaisen päärakennuksen takana, ja siellä huoneet olivat melko nykyaikaiset (jääkaappi, oma suihku/wc, työpöytä, sänky) ja ennen kaikkea siistit. Ainut miinus oli, että huoneeseen sai itse hankkia aivan kaiken täkistä ja tyynystä alkaen sekä kaikki keittövälaineet. Ilmeisesti Zephyrillä olisi ollut antaa joitakin aiempien vaihtareiden jättämiä tavaroita, mutta meitä ei oikeastaan tästä kukaan infonnut ennen kuin vasta myöhemmin. Niille, jotka eivät asuntolapaikkaa saaneet, Zephyr auttoi hankkimaan kimppa-asuntoja muuta kautta ja muutama vaihtari majoittui jopa perheissä.

Byrokraatiaan on hyvä henkisesti valmistautua, mikäli Ranskaan lähtee. Lisäksi monet asioista hoidettiin näin suomalaisen näkökulmasta aika ”vanhanaikaisesti”, eikä esimerkiksi sähköistä asioidenhoitotapaa ollut olemassa. Suurimpana yllätyksenä tuli ehkä itselleni se, miten vähän englantia kaupungissa puhuttiin ja se, miten vanhanaikainen yliopisto tiloineen sekä kirjasto olivat. Tietokoneet olivat monessa luokassa vanhoja, tekniikka petti usein ja kirjastossa oli yksi kopiokone. Kun kaikkeen suhtautui oikealla asenteella niin toimeen tietysti tuli

mainiosti. Kaupungissa itsessään oli oma viehätöksensä ja ihmiset olivat kaikkialla yleensä todella ystävällisiä, vaikka kielimuuria olisikin ollut. Palvelut olivat suhteellisen lähellä omaa asuinpaikkaani ja säästä sai nauttia, kun kevät tuli kuitenkin huomattavasti aikaisemmin kuin täällä. Rannikon läheisyys tasoittaa lämpötiloja varmaankin jonkin verran ja toisaalta lisää ehkä sateidenkin mahdollisuutta, mutta itse olin sääoloihin ihan tyytyväinen. Rennesistä oli suhteellisen helppo matkustella, kaupungissa on jopa lentokenttä, josta pääsee lentämään ympäri Eurooppaa edullisestikin jos sopivat tarjoukset osuvat kohdalle. Junamatka Pariisiin kestää n. 2,5h ja maksaa nuorisolipun ostaneelle n. 20-30e yleensä suuntaansa.

Suosittelisin Rennesiä ja Sciences Po:ta siellä ehkä enemmän opiskelijalle, jonka kielivalmiudet riittävän ranskankieliseen ohjelmaan ja joka ei kaipaa suurkaupungin vilskettä.

Universite du Droit et de la Sante - Lille II, Lille, 02.01.2015 – 05.06.2015

Maa: Ranska

Kaupunki: Lille

Vaihtoaika: 02.01.2015 – 05.06.2015

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universite du Droit et de la Sante - Lille II

Aloitin ranskan kielen opiskelun yläasteella valinnaisena aineena ja kasiluokasta lähtien halusin lähteä vaihto-opiskeluun nimenomaan Ranskaan. Kielen opiskelu kuitenkin jäi taka-alalle lukiossa, ja yliopiston vähäisen kurssitarjonnan vuoksi en kokenut kykeneväni opiskelemaan ranskan kielellä ja valitsin vaihtokohteeni kahdesta sillä hetkellä tarjolla olleesta vaihtoehdosta, joissa pystyi opiskelemaan englanniksi. Erasmus-ohjelmassa tapahtuneen muutoksen vuoksi yliopiston piti tehdä vaihtosopimuksensa uudelleen, ja ranskalaiseen tyyliin ei tämä ollut ennen vaihtoaikamme päättymistä ollut onnistunut kovin monelta yliopistolta. Vaihtoehtoistani Montpellieristä ja Lillestä päädyin lähtemään pohjoiseen, sillä vaikka opinnot suoritaisin englanniksi kuulin opiskelun olevan Lillessä vapaampaa, jolloin kieleen ja kulttuuriin tutustumiseen jäisi enemmän aikaa. Hakuprosessi sujui kätevästi Utan puolelta ja koordinaattorimme oli erittäin avulias etsimään informaatiota ja auttamaan hakuvaiheessa. Kohdeyliopistostani sen sijaan etsiskelin pitkään jonkinnäköistä informaatiota sekavilta nettisivuilta, joiden linkit johtivat vain "sivua ei löytynyt" -ilmoitukseen. Löysin viimein tiedot kurssitarjonnasta, johon kuului 35 opintopisteen kokonaisuus vaihto-opiskelijoille. Saatuaani vahvistuksen sain kuitenkin tietää, että tämä opintokokonaisuus ei toteudukaan enää seuraavana lukuvuonna, vaan tarjolla minulle oli enää kolme kurssia, mikä tietysti aiheutti minulle hieman suunniteltua tiiviimmän syyslukukauden 50 opintopisteen kasaamiseksi lukuvuodelle kuuden tukikuukauden vuoksi. Kommunikaatio vaihtoyliopiston kanssa ei sujunut kovin hyvin, sillä asioitani hoiti kaksi eri koordinaattoria sekä toisen heistä assistentti, eikä heillä ollut tietoa toiselle lähetettävistä dokumenteista, tai siitä etten ollut vastaanottanut yliopiston ohjeita Erasmus-opiskelijoille. Vaikka luulin selvittäneeni oikean tahon kanssa mitä minun tulee hoitaa ennen vaihtoon lähtöä, sain kahta päivää ennen deadlinea vastauksen, että dokumentteja olikin viisi muutakin hankittavana, allekirjoitettavana ja postitettavana. Lopulta kaikki kuitenkin selvisi, ja sain asunnon yliopiston tarjoamasta opiskelija-asuntolasta.

Suoritin Tampereella Ranska III -kurssin ennen vaihtoani kerratakseni kielitaitoani, ja ilmoittauduin yliopiston ilmaiselle kielikurssille, joka osoittautui erittäin hyödylliseksi. Pidensin matkavakuutustani riittämään kuudeksi kuukaudeksi ja tilasin eurooppalaisen sairaanhoitokortin, josta ei ranskassa oman kokemukseni mukaan olisi ollut

hyötyä kuin ainoastaan sairaalahoidossa. Yleislääkäreille yliopistolla pääsee ilmaiseksi, mutta tutkimuksiin lähetetään yksityisille asemille, sillä sairaalassa tutkimuksiin jonot ovat suhteellisen akuutissakin tapauksessa kuukausia.

Kohdeyliopistossa ei ollut varsinaisesti tutor-toimintaa, Erasmus-järjestön ESN:n kautta pystyi hankkimaan itselleen Buddyn, joka saapuu auttamaan ensimmäisenä päivänä sekä käytännön järjestelyissä. Kuulin vain yhden kaverini halunneen Buddyn auttamaan ensimmäisenä päivänä, ja tämä oli unohtanut tulla asemalle vastaan ystävääni, mikä ei kyseisestä järjestelystä välttämättä jättänyt kauhean hyvää kuvaa. Tampere on kuitenkin tärkeä vaihtokohde kyseiselle yliopistolle ja minuun otti yhteyttä aikaisemmin Tampereella vaihdossa olleet opiskelijat, jotka halusivat tulla auttamaan minua pääsemään alkuun Ranskassa. Ensimmäisenä iltana heistä olikin korvaamaton apu, sillä asuntolalla selvisi, ettei joululomalla paperini olivat kadonneet eikä asuntolassa ollutkaan tietoa minusta tai asuntoa varattuna. Ranskalaiset apurini kuitenkin saivat puhuttua katon pääni päälle asuntolasta, ja totesivat sen jälkeen, että Ranskassa tulee vastaan paljon ongelmia, mutta aina löytyy ratkaisuja. Maksoin omasta 14m2 yksiöstäni 309€/kk, ja se sijaitsi isossa asuntolassa, jossa minulla oli paljon kavereita ja yliopisto lähellä. Lillessä on tarjolla paljon kimppekämppejä, sillä tämän opiskelijakaupungin väestöstä puolet on opiskelijoita ja kaupungissa on neljä yliopistoa, ammattikorkeakouluja vastaavia kouluja sekä isoja lukioita. Moni kaverini oli saanut hyvältä sijainnilta suhteellisen halvalla huoneen isosta kimppekämpästä esimerkiksi Facebook-ryhmän kautta.

Yliopiston rahoituksen, pankkitoiminnan ja laskentatoimen yksikkö (FFBC) oli pieni, ja muita Erasmus-vaihtareita vain kourallinen. Opiskelu yliopistossa oli erittäin koulumaista ja vielä paljon helpompaa kuin olin ennakkoon odottanut. Ilmainen kielikurssi jatkui koko lukukauden ajan ja tarjosi monta eri kielitasoa ja kehitti kielitaitoani huimasti. Tämä oli ehdottomasti suuri plussa Lille II yliopistossa. Lillessä asiantikielenä toimi päivittäin ranska, sillä pohjoisessa ei juuri turisteja näkynyt, eikä paikallisilta juuri englannin kielen osaamista voi olettaa. Ei edes englanniksi opiskelevilta opiskelijoilta. Kielitaito siis kehittyi vaihdon aikana, sillä ranskaa oli pakko oppia käyttämään. ESN toimii aktiivisena kaupungissa, ja sen sekä koko yliopiston yhteisen kielikurssin kautta tutustuin todella hyvin muihin vaihtareihin. Kaupungissa on todella eläväinen opiskelijakulttuuri, ja baarikadut täyttyvät useamman kerran viikossa nuorista. Vaikka kyseessä on pinta-alaltaan pieni kaupunki, väkeä siellä oli Tampereen verran ja näin tuntui paljon eläväisemmältä ja kavereita ja menoa löytyi varmasti tarpeeksi.

Pohjoisen kulttuuri poikkeaa ranskalaisesta stereotypiasta jonkin verran, mutta se oli ehdottomasti kokemuksen arvoinen. Erityisesti ihmiset ovat auttavaisia ja ystävällisiä, ja tämä kaupunki alkoi nopeasti tuntua kodilta. Ehdoton etu kaupungille on, että matkustaminen on todella helppoa loistavien yhteyksien Pariisiin, Lontooseen ja Brysseliin vuoksi. Lillessä urheileminen oli yliopistolla ilmaista, ja kurssitarjontaa oli paljon vaikkakin lajit eivät olleet kovin vaihtelevia.

Rakastuin tähän kaupunkiin ja sen eläväiseen opiskelijaelämään, matkustamismahdollisuuksiin sekä ranskalaiseen kulttuuriin! Suosittelen ehdottomasti lähtemään Ranskaan vaihtoon mikäli haluat parantaa kielitaitoasi, sillä kyseistä kieltä on hankala handlata ilman että sitä on harjoitellut natiivien kanssa. Lille oli huippu kaupunki, jota suosittelisin ehdottomasti, kunhan vain jaksaa vängätä yliopiston kanssa, jolla asiat eivät hoidu kovin sujuvasti, sekä istua luennoilla, joista ei juurikaan ole hyötyä tulevaisuuden uraasi varten. Vaihtokevääni oli helppo ja hauska ja nautin tästä kokemuksesta silti täysin!

Ecole superieure de commerce - ESC Montpellier, Montpellier, 02.01.2015 – 13.06.2015

Maa: Ranska

Kaupunki: Montpellier

Vaihtoaika: 02.01.2015 – 13.06.2015

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Ecole superieure de commerce - ESC Montpellier

Itselleni oli selvää jo opintojeni alussa, että haluan lähteä puoleksi vuodeksi opiskelijavaihtoon ja mieluiten Ranskaan. Aloitinkin toisena lukuvuotena opiskelemaan ranskan kieltä ihan perusteista alkaen ja tutkimaan Tampereen yliopiston tarjoamia kohdeyliopistoja Ranskassa. Luulin, että minulle tulisi suuriakin valinnanvaikeuksia yliopiston suhteen. Todellisuudessa vaihtoehtoja oli sillä hetkellä täsmälleen kaksi: Lille pohjoisessa ja Montpellier etelässä. Olen aikaisemmin viettänyt vaihto-oppilasvuoden Saksassa ja päätin kylmän viileästi, että tämä vaihto vietetään Välimeren rannalla Montpellierissä. Halusin yksinkertaisesti tällä kertaa Etelä-Eurooppaan lämpimään kevääseen. Kun päätös unelmakohteesta oli tehty, alkoi hakemuksien täyttäminen. Erasmus-vaihtoon hakeminen on sinänsä tehty todella helpoksi: päätät vain mihin haluat lähteä ja pistät lomakkeen netissä menemään. Eli vaihtoon hakemista ei tarvitse pelätä! Pääsinkin lopulta lähtemään Montpellieriin Erasmus-vaihtoon kevätlukukaudeksi 2015.

Montpellierin yliopiston kurssitarjonnasta en saanut etukäteen selvyttä oikein mistään, mutta kv-koordinaattori kyllä rauhoitteli, että asioiden on tapana järjestyä Ranskassa omalla byrokraattisella painollaan. Lopulta yliopistosta alkoi tulemaan sähköpostin välityksellä viestejä mm. learning agreementistä, orientaatioviikoista, kielikurssista, asumisjärjestelyistä jne. Kaikki tuntui olevan koko ajan hieman epävarmaa, enkä saanut ikinä vahvistusta siitä olivatko jotkin paperit menneet perille vai eivät, mutta ilmeisesti olin hoitanut asiani oikein. Montpellierin oman paperisodan lisäksi Suomen päässä piti hankkia matkavakuutus, jonka sain hankittua omalta pankiltani edulliseen nuorisohintaan ja lisäksi Kelalle piti muistaa ilmoittaa opiskelevansa ulkomailla.

Suurinta stressiä aiheutti kuitenkin asunnon metsästyks. Yliopisto ei auta asunnon hankkimisessa ja siinäpä sitä sitten etsitään netin välityksellä kämppää Google Translaten avulla (kyllä, olin lukenut 3 kurssia ranskaa yliopistossa, mutta aina sekään ei riitä). Itse rekisteröidyin sivustolle <http://www.appartager.com>, josta löysin tuurilla loistavaksi osoittautuneen asuntoni. Painotan jokaiselle, joka on menossa Montpellieriin, että hankkikaa asunto etukäteen ja varautukaa käyttämään sen etsimiseen aikaa! Sain pienen huoneen hintaan 390e/kk+laskut n.30e/kk kuuden ihmisen solusta. En ollut koskaan aikaisemmin asunut solussa ja olin ehkä lievästi sanottuna kauhuissani asuinjärjestelyistäni, mutta asunto oli yksi halvimmista mitä löysin ja täydellisellä sijainnilla ratikkalinja 3 varrella, kaupungin keskustan laidalla. Jälkeen päin ajateltuna soluasuminen oli aivan huikeaa ja pelkäsin sitä aivan turhaan. Sain ihania ystäviä kämppiksistäni ja kertosin ihan kunnolla niin englannin, saksan kuin ranskankin taitojani monikulttuurisessa solussa asuessani! Muistutan vielä kerran: hankkikaa asunto jo etukäteen! Toiseen maahan muuttaessa on muutenkin niin paljon stressiä ja asioita hoidettaessa, että majoitus on jo iso helpotus toiseen maahan sopeutuessa.

Ranskaan oli siis helppo saapua, kun tiesi jo hieman missä majoittuu. Ennen lukukauden virallista alkua yliopisto oli järjestänyt kahden viikon "orientaation", johon kuului intensiivikielikurssi sekä muutamana päivänä tärkeää informaatiota Ranskassa asumisesta ja koulussa opiskelemisesta. Suosittelen orientaatioviikoille osallistumista, koska siellä kuitenkin pääsee tutustumaan muihin vaihtareihin ja kaveripiirit alkavat vähitellen muodostumaan. Varsinaista tuutoritoimintaa ei yliopistolla ole, muutamat illanistujaiset taisi olla, mutta ei mitään varsinaista kunnolla organisoitua toimintaa, kuten Tampereella on. Opiskelijoilla itsellään oli erilaisia ainejärjestöjä, joista löytyi todella vähän tietoa ja niiden aktiivisuus oli vähäistä. Muutama vaihtari taisi liittyä koulun bändiin, mutta muuten ainejärjestöistä oli mielestäni melko vähän iloa. Toki tässäkin asiassa olisi auttanut todella paljon, jos olisi osannut ranskaa niin hyvin, että kommunikointi paikallisten opiskelijoiden kanssa olisi ollut helpompaa.

Koko vaihdon suurimpana tavoitteenani ja haasteenani oli siis oppia ranskaa. Kävinkin yliopiston järjestämällä ranskan kurssilla, jota oli ma-to klo 18.30-20. Kuulostaa hurjalta, mutta se oli oikeasti lopulta todella kivaa. Kurssilla kävivät kaikki kaverini, tunnit olivat suhteellisen rentoja ja tunneilta pääsi suoraan halutessaan jatkamaan matkaa kavereiden kanssa kaupungin iltaelämään. Opinkin ranskaa jonkin verran, en ehkä niin paljoa kuin olisin alun perin halunnut. Ainakin motivaationi oppia kieli kunnolla kasvoi roimasti.

Sitten hieman itse opiskelusta. Opiskelin Montpellier Business Schoolissa Science of Management maisteritason kursseja englanniksi. Oma pääaineeni Tampereella on taloustiede ja johtamisen opiskelu oli odotetusti hieman erilaisempaa kuin mihin olin Suomessa tottunut. Kurseilla joutui tekemään ja pitämään paljon esitelmiä, mutta itse en kokenut sitä kovinkaan työlääksi. Asiasisällöllä ei aina tuntunut olevan suurtakaan merkitystä, kun PowerPoint oli hyvin viimeistelty animaatioita unohtamatta ja esitit asiiasi asiantuntevan oloisesti. Itse koin esitelmien pidon hyväksi harjoitteluksi, sillä Tampereen yliopistolla en ole joutunut esitelmiä juurikaan pitämään. Opetustavat vaihtelivat melko paljon opettajien välillä: oli videoprojektia, case-ryhmätöitä ja edellä mainitsemiani esitelmiä. Lopulta itselläni oli ainoastaan kolme tenttiä, koska osassa kursseista lopputyö korvasi tentin kokonaan. Tenttikirjat olivat kaikki sähköisessä muodossa, mutta niitä ei lopulta rehellisesti sanottuna tarvinnut juuri ollenkaan. Ehkä suurin ero Tampereen yliopiston ja Montpellierin Business Schoolin välillä oli, että läsnäoloja seurattiin todella tarkkaan. Kyllä se hieman kirpasi, kun ensimmäisellä viikolla annettiin opiskelijakortti käteen, joka toimi samalla myös kulkukorttina. Se oli leimattava luennolle mentäessä ja sieltä poistuessa. Suomessa opiskelijan kypsytyksen luotetaan sen verran, että opiskelijalle annetaan itselleen mahdollisuus joko mennä tai olla menemättä luennolle. Mutta Ranskassa meno oli näissä asioissa välillä kuin peruskoulussa. Vaikka luentopakko aluksi hieman kismitti, kasvatti se kuitenkin omaa luonnettani ja opetti, että kyllä siellä luennoilla on ihan hyvä käydä. Nyt osaan arvostaa oman yliopiston vapautta huomattavasti enemmän.

Luentojen aikataulut vaihtuvat viikoittain ja välillä opiskelupäivien väliin jäi pitkiäkin vapaapäiväputkia, jotka kannattaa tietenkin käyttää elämästä nauttimiseen. Montpellier itsessään on ihana opiskelijakaupunki, joka tarjoaa paljon vapaa-ajan aktiviteetteja. Odysseum on valtava ostoskeskus, joka on n. puolen tunnin ratikkamatkan päässä. Lukuisten ostosmahdollisuuksien lisäksi sieltä löytyy elokuvateatteria, hieno akvaario, kiipeilyseinä, minigolf ja luistelurata. Välimeren rannalle pääsee ratikalla kätevästi ottamaan aurinkoa ja uimaan. Montpellieristä kulkee helposti myös muualle Ranskaan junan ja bussien avulla. Itse kävin mm. Toulousessa, Pariisissa, Lyonissa, Nizzassa ja Monacossa tekemässä viikonloppuretkiä ja pidemmille reissuille lähdin Barcelonaan ja Marokkoon saakka. Kunhan reissut suunnittelee tarpeeksi ajoissa, on Montpellieristä käsin suhteellisen helppoa ja edullista matkustella ympäri Eurooppaa ja Pohjois-Afrikkaa.

Itse suosittelisin Montpellierin Business Schoolia kaikille. Tärkeintä on muistaa, että asiat eivät aina suju Ranskassa yhtä sulavasti ja aikataulutetusti kuin Suomessa ja byrokratia on byrokratiaa. Kaupunki on kuitenkin valloittava, ihmiset aurinkoisia ja Etelä-Eurooppa piristää kummasti mieltä!

Institut d'Etudes Politiques - IEP Lyon, Lyon, 09.09.2014 – 31.05.2015

Maa: Ranska

Kaupunki: Lyon

Vaihtoaika: 09.09.2014 – 31.05.2015

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Institut d'Etudes Politiques - IEP Lyon

Etukäteisjärjestelyt

Ennen vaihtoa kaikki sujui muistaakseni ongelmitta. Tampereen yliopiston nettisivuilla on kaikki tarvittavat tiedot seikkaperäisesti ja listat siitä, mitä pitää muistaa. Mitä ei ole, kysymällä kv-toimistosta kyllä selviää.

Opiskelin ranskaa vuoden Kielikeskuksessa, koska viimeksi olin opiskellut ranskaa lukiossa. Se oli todella hyödyllistä, mutta kannattaa lähteä vaikkei olisikaan opiskellut, oppiminen on omasta päämäärätietoisuudesta kiinni.

Kannattaa käyttää aikaa vaihtokohteen pohtimiseen. Mieti maan lisäksi kaupunkia - Etelä-Ranska on kuin eri maa pohjoisosiin verrattuna. Yritä löytää joku kaupungissa asunut, joka voi kuvailla, millainen henki kaupungilla on. Mieti myös, mitä vaihdolta haluat: ensisijaisesti hyviä opintoja, kielen oppimista, kohdemaan kulttuuriin tutustumista vai hyvää reissua ja eri maalaisiin tutustumista. Jos haluat oppia uuden kielen, päästä maan kulttuuriin sisälle tai oikeasti ravistella omia tapoja tehdä asioita, mene koko vuodeksi. Kolmen kuukauden vaihto on varmasti upea kokemus, siinä ehtii tutustua uusiin ihmisiin, matkustaa ja hankkia kokemuksia. Se on kuitenkin enemmän matka kuin ulkomailla asumista. Kun ulkomailla asuu, joutuu ja saa käydä läpi eri tavalla myös hankalat puolet, jotka ovat kaikista kasvattavampia.

Kohdemaahan saapuminen

Ranska on tunnettu järjettömästä byrokratiastaan ja asioiden hoitamisen vaikeudesta ja hitaudesta, mutta mittakaava löi silti ällikällä. Jos ja kun alkuvaikeuksia tulee, kannattaa vaan ottaa se kärsivällisyysarjotteena ja purkaa turhautumista muiden vaihtareiden kanssa. Itselläni meni seitsemän viikkoa että sain pankkitilin, kuukausi puhelinliittymään ja asuntoakin etsin kaksi viikkoa kokopäivätyönä. Opiskelijakortin sain kuukauden jälkeen, ja yliopiston liikuntakursseille en päässyt lainkaan, vaikka käytin ilmoittautumisproseduuriin kolme kokonaista päivää. Ranskassa kaikkien virallisten asioiden hoitaminen kestää, ja hankalinta on se, että kaikki se mikä on Suomessa netissä, on siellä toimistoissa.

Alku voi olla vaikea, koska ilman pankkitiliä ei saa asuntoa, ilman osoitetta ei pankkitiliä, ilman ranskalaista pankkitiliä ei puhelinta jne. Asunnon löydyttyä asiat helpottuvat.

Ranskalainen pankkitili kannattaa hankkia, koska sitä vaaditaan mitä uskomattomimpiin asioihin. Itse hankin yliopiston suosittelemasta BNP Paribakesta. Ainakin Free-nimisen liittymän saa netistä, vaikka siihen laittaisi hostellin osoitteen. Se toimi vähän miten sattuu, mutta oli halpa, ja sen sai keskeytettyä heti.

Aikatauluista: Ranskassa tuntuu, että toimistot ovat enemmän kiinni, kun auki. Esim. kv-toimisto oli auki kello 10-12 ja 14-16, jotkut toimistot vaan kaksi tuntia aamupäivällä. Tarkista ajat aina etukäteen.

Asuminen

Yliopisto ei juurikaan auta asumisjärjestelyissä eikä siellä muutenkaan vaihtareita avustettu samalla tavalla kuin Suomessa (tuutorin nimen sai 2 viikkoa vaihdon alun jälkeen, ja siihen sai ottaa yhteyttä itse, jos halusi). Lyonin asuntotilanne syyskuussa oli paha, ja joillakin meni koko syyskuu asunnon etsintään. Kannattaa yrittää järjestää asunto jo ennen maahan saapumista. Opiskelija-asuntolat ovat suhteellisen kalliita ja kolkkoja, mutta kuulemani perusteella ainakin käytännön järjestelyt pelaavat. Suosittelen, jos olet vain muutaman kuukauden.

Kimppakämpät ovat Ranskassa yleisiä ja halpoja. Niitä ja yksiöitä kannattaa etsiä Facebookista (kimppakämpä ranskaksi: colocation). Siellä on esim. ryhmiä Colocations Lyon, appartements Lyon ja sitten yliopiston facebook-ryhmät on hyvä keino, sieltä itse löysin kämpän. Leboncoin.comissa, joka on Ranskan tori.fi, on myös paljon asuntoilmoituksia. Noista aloittaisin, monella muulla asuntosivustolla yhteystietojen saaminen maksaa.

Kannattaa huomioida, että osa huonetta vuokraavista hakee alivuokralaista oman asuntonsa ylimääräiselle huonelle. Noissa ratkaisuissa esim. vieraat eivät usein ole sallittuja. Tarkista siis tämä. Vuokrasopimuksen saaminen alle vuodeksi on vaikeaa, muttei mahdotonta. Kannattaa yrittää ja perustella vaihto-opiskelulla. Onnistuu kyllä opiskelija-asuntoloissa ja kimppakämpissäkin. Moni asuu ilman sopparia siksi, koska sopimuksen muuttaminen on pahimmillaan kuukausia vievä kallis prosessi. Jos kämppikset on luotettavia nuoria, en olisi huolissaan, vaikkei sopparia saisikaan.

Itse asuin ensimmäiset kaksi viikkoa kaupungin ainoassa hostellissa (FUAJ Lyon), joka oli täynnä samassa tilanteessa olevia vaihtareita.

Jos muutat kimppakämpään, kannattaa testata, millaiset seinät ovat. Ranskassa rakennetaan myös tosi huonosti. Omassa kimppakämpässäni pahinta oli se, että seinät olivat niin paperia, ettei sitä Suomessa voisi kuvitella. Minkäänlaista yksityisyyttä ei ollut, koska kynän putoaminenkin lattialla asunnon toisessa päässä kaikui seiniä pitkin. Kimppakämpät maksavat Lyonissa jotain 300-400 euron välillä, yksiöt 500 luokkaa. Opiskelijakämpät ovat kalleimpia, yksiöt noin 500 euroa, vaikka ne ovatkin pieniä. Päälle voi tulla kaikki lisäkulut, esim. lämmitys maksaa talvella hillittömästi.

Kaupunginosat

Kaupunginosat 1 ja 2 ovat keskustaa, 3:n ja 7:n jokea lähellä olevat osat yliopistokaupunginosia lähellä keskustaa. Jos haluat ns. mestoille, suosittelisin noita. 4 on sellainen Helsingin Kallio, vähän etäällä mäellä mutta jossa paljon siistejä baareja ja sinne menee kuitenkin metro. 5 on vanhakaupunki, jonka läntiset osat on vaikeesti saavutettavana mäellä. 8 ja varsinkin 9 on melko skutsissa, mutta 8 menettelee. 6 on ihan okei, ei niin kaukana. Jos metro menee lähelle, mikään ei ole kaukana. Itse asuin 3:ssa lähellä Guillotieren kaupunginosaa. Paikalliset varoittelivat vaaroista, mutta oman kokemukseni perusteella se oli vähän yli-mitotettua, en koskaan edes nähnyt mitään uhkaavaa saati kokenut. Siellä saa asua halvalla lähellä keskustaa ja ruokapaikat on aina auki toisin kuin muualla Lyonissa.

Opiskelu Science Po Lyonissa

Kampus on pieni. Kurssitarjonta oli laaja ja osa proffista erittäin osaavia. Itse opiskelin ensimmäisen puoli vuotta englanniksi ja toisen ranskaksi. Jos osaat vähääkään ranskaa, en suosittelen menemään englanninkieliselle linjalle eli Eurooppa-opinnot-kokonaisuuteen. Kurssit on tehty lähinnä vaihtareita varten, ja niiden taso on vaihteleva. Suurin miinuspuoli on kuitenkin, että englanniksi opiskellakseen on otettava koko 30 nopan enkunkielinen paketti, joka sisältää 8 noppaa ranskan opetusta. Jos opiskelee ranskaksi, pääsee paremmalle ranskan tunnille.

Paras tapa oppia on mennä ranskankielisille luentokursseille. Kuullessa oppii ja ranskalaisilta saa muistiinpanot tenttejä varten. Luentokursseilla proffa luennoi ja opiskelijat kirjoittavat kaiken. Yliopistolla oli myös erilaisia kursseja, kuten pienryhmäopetusta, mutta itse en uskaltanut huonolla ranskallani niihin.

Ranskankielisissä kursseissa on tarjontaa monipuolisesti. Lukiomaisuus on myös hyvästä: joka maailman alueesta on oma yleissivistävä kurssinsa, esimerkiksi johdanto Etelä-Aasian kulttuuriin ja historiaan, Ukrainan kriisin taustat jne. Ei vain politiikkaa, vaan kurssit koskevat myös maantiedettä, taloutta, hallintotiedettä, kulttuurintutkimusta. Joillain luentokursseilla suoritusmuoto oli essee kokeen sijasta.

Opetuksen sisältö oli usein laadukasta, opetusmetodit ei (koe saattoi olla monivalinta pelkistä vuosiluvuista). Suurin miinus koko yliopistossa oli tilat. Rakennuksessa ei ollut ilmastointia, huoneissa oli tosi huono ilma ja luennot kestivät aina kaksi tuntia putkeen ilman taukoa ja seuraava luento alkoi heti ilman taukoa. Keskittymisen kannalta aivan älytöntä. Kannattaa pyytää pientä taukoa, ranskalaiset eivät usein viitsi, mutta me vaihtarit saimme kohteliaasti pyytämällä monen proffan pitämään viiden minuutin breikin. Luentoja on 8-20 välisenä aikana, eniten aamulla ja illalla, ja päivällä vähän.

Yliopistolla ei ole mitään yhteisiä sisätiloja, hengaustiloja tai sohvia, mikä oli sääli. Pieni kahvila menee kello 15 kiinni ja lähimmät yliopistoravintolat on eri kampuksilla. Ne ovat auki vaan 12-14, joten lämpimän ruuan saaminen on yllättävän vaikeaa tai kallista! Patonkipaikkoja on toki joka paikassa. Science Pon kirjasto parempi on viereinen Lyon 2:n Rue Chevreul - kirjasto, siellä on hyvät tilat.

Harrastukset

Suosittelen yliopiston tarjoamia liikuntakursseja, ne ovat ilmaisia ja lajitarjonta on hyvä. Tunti on kerran viikossa, ei siis ole mitään salia ja jumppaa vaan esim. kiipeilyä, joogaa, tanssia, joukkuepelejä. Tässäkin ongelmaksi muodostuu kursseille ilmoittautuminen. Vaihtarit saivat opiskelijakortit vasta kuukauden päästä saapumisesta, jolloin kurssi-ilmoittautuminen oli ummessa. Minut neuvottiin ilmoittautumaan kuten muutkin opiskelijat, vaikkei korttia ollut: jonotin mm. 2 tuntia jossain ilmoittautumisjonossa ja kävin 3 eri toimistossa, mutta se ei onnistunut, kun ei ollut tarvittavia leimoja, joita ei saanut ilman korttia jne. Joten paras tapa on mennä suoraan kurssien ekoille kerroille, ja yrittää puhua itsesi niille. Selitä, että olet vaihtari, etkä voi ilmoittautua. Moni onnistui näin, jos juuri se kurssi ei ollut ihan täynnä. Kannattaa myös lähettää sähköpostia etukäteen, että tulee kokeilemaan.

Yliopistolla on myös erilaisia kerhoja ja seuroja, jotka esittäytyvät aulassa ympäri vuoden jäseniä houkutellen. En kokeillut, mutta vaikuttivat avoimilta myös vaihtareita kohtaan.

Kannattaa hankkia kielitandem, Lyon 2 -yliopistolla on sellainen nettipalvelukin. Helppo löytää, koska keskimäärin ranskalaiset ovat huonoja englannissa ja suomalainenkin englanninopettaja viedään käsistä. Mulla oli kaksikin tandemia ja sain kymmeniä viestejä.

Itse opiskelin ranskaa myös CPU-nimisen järjestön tunneilla, joka maksoi vain 50e vuosi, ja siellä oli keskustelu- ja kielioppitunteja. Suosittelen! Kristillinen vapaaehtoisjärjestö, mutta kristillisyys ei näkynyt millään tavoin tunneilla.

Kaupunki

Lyon on mieletön pyöräilykaupunki. Kaupunkipyöräsystemi velov' toimii tosi hyvin ja on superhalpa, mutta parkkipaikkojen etsiminen päivittäin vie aikaa ja pyörä on melko raskas. Itse hankin recycleur.org-ninimestä (muitakin on) käytettyjen pyörien paikasta 50 eurolla pyörän, joka oli vuoden paras ostos. Autot antavat pyörille tilaa, pyöräkaistoja on paljon ja pyörä on yhtä nopea ja nopeampikin kuin metro ja sääkin suosii.

Talvellakin on aurinkoista ja kesä jatkuu lokakuuhun ja alkaa huhtikuussa. Kannattaa tosin ottaa paljon lämpimiä sisävaatteita, kuten villapaitoja ja villasukkia, koska asunnot ovat talvella kylmiä ja niitä ei aina edes lämmitetä, koska se maksaa niin paljon. Koskaan ei ole palellut niin paljon kuin tammikuussa Ranskassa sisällä. Toisaalta talvitakkia tarvitsi ehkä pari kuukautta.

Hintataso Lyonissa on aika sama kuin Suomessa, paitsi alkoholi ja osa ruuasta on halvempaa. Kannattaa tehdä ostokset toreilla! Niitä on aamupäivisin joka paikassa, parhaat Croix Roussessa ja Saonen rannalla. Parempaa ruokaa ei saa mistään. Ravintoloista saa kolmen ruokalajin illallisia aika halvalla. Oma vaitoharrastus oli juuri tuo ranskalaiseen tapaan kolme tuntia illastaminen.

Kaiken kaikkiaan juuri sopivan kokoinen kaupunki. Marseilleen, Montpellieriin tai Pariisiin verrattuna aika konservatiivinen ja siisti, ei mikään ug-vaihtoehtokaupunki.

Matkustelu

Ranskassa on uskomattoman helppoa, halpaa ja mahtavaa matkustella. Ouigo-junaan ja Starshipper ja IDbus-busseihin saa tosi halpoja tarjouslippuja. Blablacar-sivu välittää kimpapakyytejä, sitä käyttävät kaikki, maksu menee tuon firman kautta joten se on tosi luotettava. Itse lähinnä liftasin, koska se oli uskomattoman helppoa ja hauskaa ja oppi samalla ranskaa. Katsottiin hitchwiki.org-sivuilta paikat, esim. tietulleilta sai helposti kyytejä. Kaupungeista suosittelen eniten Marseillea, Montpellieriä ja länsirannikkoa, kuten Bordeauxia ja Biarria. Barcelonaankin pääsee bussilla parhaimmillaan 20 eurolla. Italiaan ja Sveitsiin pääsee samoin nopeasti.

Merkityksellisyys

Opin kieltä, tapasin erilaisia ihmisiä, matkustelin, tein paljon asioita joita en ole koskaan tehnyt aiemmin ja jouduin kokeilemaan omia rajoja. Uusien ja hauskojen kokemusten lisäksi välillä oli myös rankkaa, mutta niistä kokemuksista toisaalta oppi eniten - eli vaihdosta saa paljon irti, vaikkei se olisikaan koko ajan mielellöntä. Pitää paikkaansa, että parhaiten itsestään ja omasta maasta oppii ulkomailta. Vaihdon jälkeen on paljon helpompi tehdä uusia asioita ja esimerkiksi muuttaa uudelleen ulkomaille.

L'Universite de Caen Basse-Normandie, Caen, 28.08.2014 – 22.05.2015

Maa: Ranska

Kaupunki: Caen

Vaihtoaika: 28.08.2014 – 22.05.2015

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: L'Universite de Caen Basse-Normandie

Ennen lähtöä

Hakuprosessi sujui mukavasti. Caenin yliopistolta tuli sähköpostia jo alkukesästä, sekä myöhemmin kesän mittaan. Kaikki vaadittavat dokumentit tulivat liitteinä sähköpostissa. Learning Agreementia en täyttänyt ennen vaihtoon lähtöä, koska en kesällä löytänyt ajan tasalla olevia kurssikuvauksia yliopiston sivuilta. Lisäksi olin melko varma, että Learning Agreementini tulisi muuttumaan vaihdon aikana. Ennen vaihtoon lähtöä liityin myös facebookissa Caenin Erasmus-järjestön ryhmiin, joista sai helposti tietoa alkusyksyn tapahtumista.

En osallistunut ennen opintojen alkamista Tampereella tai Caenissa kielikurssille, koska opiskelen englannin lisäksi ranskaa. Otin kuitenkin opintojeni oheen syksyksi maksullisen Soutien linguistique -kurssin, jota en pitänyt kovinkaan hyödyllisenä ja en jatkanutkaan kurssia enää kevätlukukaudella.

Saapuminen

Caenin yliopistolla on melko aktiivinen Erasmus-järjestö, jonka kautta sai hakea tuutoriakin. Hieman ennen lähtöä Ranskaan sain tuutorin, jonka kanssa viestittelin joistakin käytännön asioista. Hoidin myös hänen kanssaan muutamia käytännön asioita, mm. ranskalaisen puhelinliittymän avaamisen. Emme kuitenkaan loppusyksystä tehneet kovinkaan paljon juttuja yhdessä, vaikka hän olisi varmasti auttanut, jos olisin apua kaivannut. En asunut yliopiston asuntoloissa vaan kahden ranskalaisen kämppiksen kanssa ja sain heiltäkin paljon apua käytännön asioihin liittyen.

Saavuin jo elokuun lopulla, ja syyslukukauden alussa järjestettiin vaihtareille paljon ohjelmaa sekä Erasmus-järjestön, että yliopiston taholta. Eri yksiköt yliopistolla järjestivät ranskalaisille opiskelijoille info-tilaisuuksia opintoihin liittyen, mutta sain tietää tästä vasta myöhemmin ja pystyinkin osallistumaan vain yhteen sellaiseen tilaisuuteen (näistä kannattaa ottaa selvää, koska tilaisuuksissa on mahdollista tavata opettajia ja kysellä kurssien sisällöistä yms.). Yliopisto järjesti myös vaihtareille info-tilaisuuden, mutta periaatteessa olimme jo saaneet kaiken saman tiedon sähköposteissa ennen saapumista Caeniin. Apua sai myös yksikköjen sihteeriltä, tosin välillä vastaanotto toimistolla ei ollut kovin lämmin. Ranskankielentaitoni joutuivat syksyn alussa koetukselle, mutta Erasmus-opiskelijoiden sihteerit ovat melko kärsivällisiä.

Asuminen

Olin hyvin onnekas ja löysin pitkän etsinnän jälkeen itselleni kimppakämpän Caenin keskustasta, missä asuin kahden ranskalaisen lääkisopiskelijan kanssa. En ollut kuullut kauhean hyvää CROUS-asunnoista (vaikka ne ovatkin halpoja, halvempia kuin kimppakämpät) ja koska tiesin viettäväni Caenissa koko lukuvuoden, halusin asua suhteellisen mukavasti, en 9 neliömetrin huoneessa. Löysin oman asuntoni appartager-sivuston kautta. Laitoin sinne sekä oman ilmoituksen että seurasin aktiivisesti asuntoilmoituksia. Oma aktiivisuus kannattaa! Vuokraisäntäni oli hyvin joustava, ja täytin vain noin 6-sivuisen vuokrasopimuksen normaalin noin 15-sivuisen sijaan. Lisäksi sain maksaa vuokrani verkkopankissa, eikä minun esimerkiksi tarvinnut joka kuukausi lähettää shekkiä vuokranantajalleni. Olin itse hyvin tyytyväinen asumisjärjestelyyni, en olisi koko vuotta halunnut asua yliopiston asuntoloissa.

Ranskassa vuokrasopimukset kirjoitetaan useimmiten koko vuodeksi, mutta vuokralaisella on oikeus irtisanoa vuokrasopimus jo aikaisemminkin, kunhan vain noudattaa irtisanomisaikaa, joka on vähintään yksi kuukausi, mutta joillakin ystävilläni aika oli pidempi, kannattaa siis lukea vuokrasopimus tarkkaan läpi.

Opiskelu

En odottanut opiskelulta kovin suuria, eikä se mitään ihmeellistä ollutkaan. Otin sekä ranskan että englannin kursseja syyslukukaudelle, keväällä otin vielä lisäksi yhden ranska-suomi käännöskurssin sekä ruotsin kurssin. Pidän muutamaa ranskan kurssia vähän turhan vaativina omaan tasooni nähden, erityisesti fonologia oli haastavaa, ja minusta tuntui, että sillä kurssilla olisi pitänyt olla natiivi, että olisin ymmärtänyt kaikki hienot nyanssit. Kannattaakin lukea kurssikuvauksia aika tarkkaan ja myös kysellä etukäteen opettajilta kurseista. Lisäksi parin ensimmäisen viikon aikana on mahdollisuus käydä monella eri kurssilla ja vasta sitten päättää, mitä kurssia haluaa jatkaa. Opetusmenetelmät varsinkin ranskan ja englannin kursseilla olivat aika vanhanaikaisia, eivätkä kurssit aina olleet kovin inspiroivia. Englannin opetuksen taso ranskassa on melko alhainen ja muutamilla englannin kursseilla puhuttiinkin usein enemmän ranskaa kuin englantia. Pohjoismaistenkielten laitoksessa opettajat ovat kaikki pohjoismaista, joten ilmiö ja opetustyyli ovat siellä vähän erilaisia.

Opetus oli melko koulumaista. Opettaja usein vain saapui paikalle, aloitti luennoinnin ja opiskelijat kirjasiivat milteinpä sana sanalta ylös sen mitä opettaja sanoi. Oli myös hieman eri tyyliäkin kurseja ja opettajia, mutta esimerkiksi ryhmä- tai parityöt olivat vieraita käsitteitä yliopistolla.

En joutunut ostamaan muita materiaaleja kuin kaksi kirjaa kirjallisuuden tunneille. Muuten opettajat jakoivat materiaalit joko moodlen kautta tai monistenippuina. Yliopistolla on monta eri kirjastoa, joista löytyy myös tietokoneita. Oudon ranskalaisen näppäimistön vuoksi (ja ihan vain muutenkin) raahasin tarvittaessa oman läppärini yliopistolle. Tulostaminen ja kopioiminen tuntui hankalalta yliopistolla, mutta yliopiston läheltä löytyy monia tulostusliikkeitä, jotka eivät olleet kalliita.

Kurssien arviointikriteerit vaihtelivat kurssin mukaan. Ranskan kursseilla oli usein vain pelkkä kirjallinen lopputentti, mutta esimerkiksi englanninkursseilla lopputentin (suullinen/kirjallinen) lisäksi saattoi olla kurssin aikana palautettavia tehtäviä. Joillekin kursseille riitti esseen palautus ennen kurssin päättymistä. Ranskalaiset ovat hyviä opettelemaan asioita sana sanalta ulkoa, mikä ei ihan sopinut omiin opiskelutapoihini, siksi jännitinkin suullisia tenttejä aika paljon. Mutta kaikki meni loppujen lopuksi ihan hyvin. Kannattaa aina myös muistaa kysyä, onko sanakirjaa mahdollista käyttää kokeessa, sillä vaihtareille se on usein sallittua.

Minulla oli hieman ongelmia opintopisteiden kanssa, sillä kun menin ilmoittautumaan sihteerin toimistoon kursseille, hän ilmoittikin, että muutamista kurseista saikin vain puolet ilmoitetusta opintopistemäärästä. Syyksi hän sanoi, että nettiin laitettut kurssi-infot oli tehty jo ennen opettajien ja hallinnon kokousta opintopisteistä, eikä niitä sitten oltu muutettu. Kannattaa siis kysyä ja varmistaa monelta eri taholta opintopisteiden määrä.

Muuta

Caen on mukava pienehkö, mutta tarpeeksi suuri kaupunki noin kahden tunnin junamatkan päässä Pariisista. Junamatkailua ajatellen kannattaa jo heti lukuvuoden alussa ostaa Carte jeune-alennuskortti, jolla junaliput saa noin puoleen hintaan normaalista, joskus halvemmalla. Ranskassa toimii myös covoiturage-kimppakyyteily (BlaBlaCar), sieltä saattaa löytää kyytejä myös vaikeammin päästäviin kohteisiin, usein suhteellisen halvalla. Normandiassa on hieman hankalaa matkustaa ilman omaa autoa, mutta Erasmus-järjestö järjestää retkiä ympäri Normandiaa.

Hintataso Ranskassa on suunnilleen sama kuin Suomessa, ehkä hieman halvempi, mutta ei niin paljon halvempi kuin luulin. Ruokaan menee kyllä rahaa, mutta ainakin viini on on halpaa. Lisäksi ulkona syöminen on suhteellisen halpaa ja Caenissa on ihan mukava valikoima erityylisiä ja -hintaisia ravintoloita. Suosittelen myös käymään paljon elokuvissa, se on huomattavasti halvempaa kuin Suomessa.

Sää Normandiassa oli poikkeuksellisen hyvä syksyllä, marraskuussakin saattoi olla +20 astetta, mutta talvi oli sateinen ja kolea. Luntakin satoi muutamana yönä (vaikka aamulla ei mitään ollutkaan jäljellä) ja se riitti sotkemaan julkisen liikenteen, ratikat ja bussit eivät kulkeneet miltei laisinkaan. Kevät koittaa Ranskassa jo aikaisin, joten siitä ehtii nauttia pitkään ennen lukuvuoden loppua. Normandiassa pitää kuitenkin varautua sadekuuroihin ja kovaan merituuleen.

Takaisin Suomessa

Caenin yliopistosta lähetettiin sekä kotiosoitteeseeni että yliopistolle opintorekisteriote. En vielä oikein tiedä, miten opintoni Ranskassa istuvat omiin opintoihini Suomessa, mutta tiesin sen jo ennen lähtöä.

Vaihtovuoteni oli kaikenkaikkiaan onnistunut, tosin mietin kyllä maaliskuun alussa monta kertaa, että miksi jäin Caeniin kahdeksi lukukaudeksi. Jouluna kuitenkin tuntui, että en vielä halunnut lähteä. Nyt Suomessa olen kuitenkin tyytyväinen, että vietin koko vuoden Caenissa. Tutustuin mahtaviin ihmisiin, sekä ranskalaisiin että muihin vaihtareihin ja sain toivottavasti elin-ikäisiä ystäviä. Olisin ehkä halunnut matkustaa Ranskassa enemmän kuin mitä matkustin, mutta oma rahatilanteeni ei ollut parhain vuoden lopussa, joten matkailu jatkui paikallisella tasolla ja Caen-Pariisi välillä, pidemmät junareissut saivat jäädä.

INSEEC Alpes Savoie, Chambéry, 02.02.2014 – 26.05.2014

Maa: Ranska

Kaupunki: Chambéry

Vaihtoaika: 02.02.2014 – 26.05.2014

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: INSEEC Alpes Savoie

Hain vaihtoon täydennyshaussa syksyllä 2013. En ollut ottanut vaihtokohteista juurikaan selvää ennen kun menin Terhin kanssa syyskuun alussa juttelemaan mahdollisuuksistani. Ranskan Chambéry nousi kuitenkin heti ensisijaiseksi kohteeksi lähinnä sen sijainnin takia: Chambéry sijaitsee Alppien läheisyydessä ja innokkaana lumilautailijana halusin päästä opiskelun ohella myös laskettelemaan. Noin loka-marraskuussa Ranskan yliopistoni postittikin minulle muun muassa kurssivalintalomakkeet ja samaisissa papereissa ilmoitin, että haen Ranskan yliopiston kautta asuntoa. Papereissa luki, että asunnosta ilmoitetaan minulle joulukuun aikana, mutta todellisuudessa sain jännittää tätä tietoa tammikuun puoliväliin asti. Minulle oli järjestetty 20 neliöinen yksiö opiskelija-asunnosta Chamberyn keskustasta ja vuokra oli noin 440 euroa kuukaudessa. Tiesin entuudestaan, että ranskalaiset eivät ole englannissa kovin vahvoilla, mutta se tosiasia, että moni ei puhu englantia sanaakaan valkeni minulle jo ennen vaihtoon lähtöä. Laitoin asuntolaan sähköpostia pari viikkoa ennen lähtöä lähinnä vuokratakuun maksusta ja saapumispäivämäärästä ja englanninkielisiin viesteihini vastattiin vain ranskaksi. Huomasin myös, että vastauksen sain huomattavasti nopeammin, kun pyysin ranskaa puhuvaa ystävääni kääntämään viestini ranskaksi.

Chamberystä on noin tunnin junamatka Geneveen (noin 20 euroa) ja lensinkin ensin Geneveen ja sieltä junalla Chambéryhyn. Ensimmäinen koulupäivä oli maanantaina, joten saavuin Chambéryhyn jo edellisenä päivänä sunnuntaina. Tylsää oli se, että asuntolasta

ilmoitettiin, ettei heillä ole ketään paikalla sunnuntaisin, ja saisin avaimet vasta maanantaina. Näin ollen vietin ensimmäisen yön hotellissa. Asuntolani Chemin de la Cardinierillä oli oikein viihtyisiä ja uusi asuntola (tosin vuokra kylän kalleimmasta päästä) ja suurin osa asukkaista oli vaihto-opiskelijoita. Yksikään asuntolan työntekijöistä, jotka päivystivät vastaanotossa ei puhunut sanaakaan englantia ja heidän kanssaan kommunikointi oli välillä haastavaa.

Olin valinnut Inseec Alpes Savoien kandidaattiohjelman koska ajattelin, että en halua liian haastavia kursseja vaihdossa. Koulu olikin sitten samanaikaisesti rankkaa ja toisaalta ei ollenkaan. Luentoja, tai no enemminkin tunteja oli joka päivä 8.15-16.45 muutamia ilta- tai aamupäivävapaita lukuunottamatta. Meille korostettiin joka käänteessä, että jokaisella tunnilla on läsnäolopakko ja jokainen poissaolo on selvitettävä lääkärintodistuksella. Todellisuudessa meille ei ihan näin tiukkoja oltu, eikä kukaan ainakaan minun noin 10 poissaolon perään koskaan kysellyt. Muutenkin koulusysteemistä tuli lukio tai jopa yläaste välillä mieleen: myöhästymisiä ei sallittu ja osa opettajista ei antanut käyttää läppäreitä tai edes puhelimia tuntien aikana. Jokainen kurssi sisälsi tentin tai loppukokeen, mutta usein yli puolet arvosanasta muodostui tunneilla pidettävistä esitelmistä ja ryhmätöistä. Kurssien taso ei varsinaiselta sisällöltään päätä huimannut ja kaikki on läpäistävissä käytännössä perus yleissivistyksen avulla. Toisaalta opettajat (suurin osa jenkkejä tai kanadalaisia) olivat lähes poikkeuksetta erittäin pätevän oloisia ja hyviä opettajia. Kuten mainitsin, täysin suomalaisesta yliopistoluennoista poiketen, tunneilla keskusteltiin paljon ja tehtiin ryhmätöitä ja esitelmiä päivittäin.

Chambery on hurmaava ja kaunis pikkukaupunki hyvässä ja pahassa. Kaupungilla oppii liikkumaan ensimmäisen viikon aikana eikä mistään ole pitkä matka minnekkään. Yliopisto tosin sijaitsee noin puolen tunnin bussin matkan päästä keskustasta mutta busseja meneekin monta kertaa tunnissa ja liikkuminen oli kätevää. Keskutassa on muutama yökerho, vaatekauppoja, elokuvateatteri sekä lukuisia kahviloita ja pubeja. Chambery tarjoaa mielettömästi mahdollisuuksia ulkoilma-aktiviteetteihin: Chambery sijaitsee vuorten ympäröivänä ja patikointi- ja vaellusmaastot ovat mielettömät. Vaihtarikaverini kävivät myös kajakkeilemassa ja kiipeilemässä. Yliopisto tai opiskelijajärjestöt tuovat aika vähän aktiviteettimahdollisuuksia esille ja vaihtarin täytyy olla itse aktiivinen ja kysellä harrastusmahdollisuuksien perään.

Kuten mainitsin alussa, lähdin Chamberyyn sen laskettelumahdollisuuksien perässä ja pääsinkin laskemaan Euroopan parhaimpiin laskettelukeskuksiin. Chamberyssä ei hiihtokeskusta ole, mutta 1-3 tunnin ajomatka useaan huippukohteeseen. Aivan ehdottomasti kannattaa liittyä yliopiston lasketteluseuraan ja osallistua näille retkille. Seura järjesti miltei joka lauantai päivänmittaisia reissuja eri hiihtokeskuksiin ja 30 eurolla sai bussimatkat ja päivän hissilipun, itse en ollut omaa lumilautaa tuonut mukani, mutta päiväksi laudan sai yleensä vuokrattua alle 15 eurolla. Chamberystä pääsee kätevästi reissaamaan ja esim Lyon ja Annecy (aivan ihana kaupunki!) ovat noin tunnin junamatkan päässä. Teimme myös päiväreissun Torinoin eikä sinnekkään ajanut autolla kuin pari tuntia.

Ranskassa asumisessa on haasteensa: byrokratian määrä yllättää ja esimerkiksi Ranskan valtion vaihto-opiskelijoille myönnettävän opintotuen hakeminen on äärimmäisen mielenkiintoinen prosessi, jonka hoitaminen kannattaa aloittaa heti maahan saapuessa. Jos et puhu ranskaa, asioiden hoitaminen muun muassa lääkärissä, pankissa ja ravintoloissa vaatii luovuutta sillä ainakaan Chamberyssä peruskansalaiset eivät englantia puhu.

Institut d'Etudes Politiques - IEP Lyon, Lyon, 20.01.2014 – 31.05.2014

Maa: Ranska

Kaupunki: Lyon

Vaihtoaika: 20.01.2014 – 31.05.2014

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Institut d'Etudes Politiques - IEP Lyon

Etukäteisjärjestelyt olivat melko helppoja. En itse panostanut niihin kovinkaan paljon, mutta suosittelen kaikkia muita panostamaan enemmän kuin mitä itse tein. Hakuprosessi oli helppo tehdä ja siinä vaikeinta minulle oli motivaatiokirjeen kirjoittaminen ranskaksi. Siinä taisi mennä pari tuntia, joten koko hakuprosessi oli melko nopea. En ollut hommannut kämppää etukäteen, enkä edes tarkastellut Lyonin karttaa. Tämä tuotti ongelmia, mutta onneksi meiltä oli yksi opiskelija Lyonissa syksystä lähtien, joten hän majoitti minut muutamaksi päiväksi. Sain myöhemmin yliopiston kautta erittäin edullisen asunnon. Huone oli tosiaan vain kymmenen neliometriä, ja siinä oli yhteiset suihkut, vessat sekä keittiö muiden opiskeluasuntolan asukkaiden kanssa. Vuokrataso Lyonissa oli muuten melko korkea. Muut vaihto-opiskelijat maksoivat 400-600 euroa kuussa vuokraa. En ottanut myöskään matkavakuutusta, enkä myöskään hukannut mitään koko matkan aikana. Nuukailin ehkä turhaan, sillä kyllä tuo vakuutus melkein kannattaisi ottaa puolen vuoden ajaksi.

Ranskaan saavuttuani jotkin kurssit olivat muuttuneet aika radikaalisti ja kaikkia kursseja ei taidettu edes järjestää. Puhun nyt siis niistä kursseista, jotka meille ilmoitettiin etukäteen tai jotka näkyivät internetissä. Ranskaa en puhunut juuri ollenkaan Lyoniin mennessä, mutta esimerkiksi alun ensimmäinen kokoontuminen vaihto-oppilaiden kesken pidettiin lähes kokonaan ranskaksi. Onneksi yliopistolla oli pari henkilöä, joka puhui myös englantia. Se helpotti asiointia suunnattomaksi. Suomalaiselle tuntui kyllä todella oudolta, että edes kansainvälisten asioiden toimistossa läheskään kaikki eivät puhuneet englantia. Jos minulla olisi ollut syksyllä aikaa, olisin ehdottomasti ottanut kielikurssin. Satuain olemaan kuitenkin tapahtumavastaavana ja kv-tutorina opiskeluiden ohessa ja valmensin samalla jalkapallojunioreita, joten aikaa pakollisiin läsnäoloihin ei yksinkertaisesti riittänyt. Kv-tutorointi sen sijaan oli hyödyksi, sillä minulla oli kaksi ranskalaista vaihto-oppilasta. Puhuin heidän kanssaan tosin englantia, mutta he kertoivat minulle asioita ranskalaisesta kulttuurista.

Ranskaan mennessä tulee varautua kaikkeen, sillä ranskalaiset ovat hieman outoa porukkaa ainakin näin Pohjoismaista saapuneelle ihmiselle. He saattavat tulla paikalle iloisina puoli tuntia myöhässä, eikä siinä ole välttämättä mitään outoa. Tosin jokainen ihminen on erilainen ja monet ranskalaiset olivat myös erittäin täsmällisiä. Sciences Po. Lyonin tutortoiminta oli hyvin suuri pettymys. Saimme kummisedän tai kummitädin noin kaksi viikkoa opiskelun alkamisen jälkeen. Tässä vaiheessahan kaikki asiat oli jo hoidettu. Tutoreiden avulla kaikki olisi ollut helpompaa, mutta tulipahan ainakin käytettyä sitä ranskan kieltä asiain hoidossa. Tapasin oman kummitätini pari kertaa, jonka jälkeen hän lopetti yhteydenoton ja parista kyselystäni huolimatta emme saaneet enää tapaamista sovittua. Eräs ruotsalainen ystäväni

sanoi, että hänen kummitätinsä ei koskaan saapunut tapaamiseen. Ystäväni tiedusteli, että unohtiko hän sen vai tapahtuiko jotain. Vastausta ei koskaan tullut perille. Pitkä miinus tutortoiminnasta, tosin otanta on aika kapea.

Opiskelun taso oli hyvin vaihtelevaa. Jotkin kurssit, pääosin vierailevien professoreiden pitämät, olivat erittäin hyviä. Professorit tulivat muun muassa Lontoon King's Collegesta ja University of Virginiasta. Nämä kurssit olivat todella korkeatasoisia. Toiset kurssit, pääosin ranskalaisten pitämät, olivat erittäin kehoja. Opettajien englannin kieli oli niin kehoja, ettei heitä aina ymmärtänyt. Jopa amerikkalaisella tytöllä oli vaikeuksia ymmärtää, kun professori lausui sanan 'evil' kreikkalaisella aksentilla 'eeval'. Ranskalaiset professorit käyttivät erittäin vanhanaikaisia menetelmiä puhuen 2-4 tuntia luennon pituudesta riippuen putkeen. Välissä saattoi olla yksi tauko. He eivät käyttäneet Powerpoint-esityksiä, vaan maksimissaan kirjoittivat taululle yksittäisiä sanoja. Vierailevat professorit käyttivät Powerpoint-esityksiä ja heidän luentonsa olivat paljon mielenkiintoisempia.

Opiskelin englanniksi, sillä ranskan kielen taitoni ei riittänyt ranskaksi opiskeluun. English Track sisälsi onneksi myös 'French Methodology' -kurssin, jolla pääsimme puhumaan ranskaa. Opetuksen taso ei tosin ollut kovinkaan korkea, sillä ryhmän sisäiset erot olivat niin suuria. Osa ei puhunut edes ranskan alkeita. Tämän vuoksi lähinnä kuuntelimme ranskalaisia lauluja ja koitimme ymmärtää, mitä niissä sanottiin.

Lyon oli todella hieno kaupunki ja siellä oli paljon tekemistä. Tiistaisin saattoi mennä jokivarsilautalle kuuntelemaan Jazz-musiikkia livenä, keskiviikkona ja torstaina oli isompia bileitä ja perjantai-lauantai olivat varsinaisia biletyspäiviä. Jos halusi lähteä ulos maanantaina niin monet yökerhot tarjosivat oluttuopin hinnaksi yhden euron. Meillä oli todella hyvä vaihtoporukka ja vietimme paljon aikaa yhdessä. Sain ystäviä lähinnä Sciences Po:n vaihtareista, sillä tapasimme joka päivä koulussa, jossa sovimme aina näkevämme myöhemmin illalla toisemme jossain. Myös opiskelija-asuntolastani löytyi muutama ystävä, mutta Sciences Po. -opiskelijoiden kanssa olimme erittäin tiivis porukka. Järjestimme usein teemaillallisia, jossa nautimme sivistyneesti viiniä sekä teimme ruokaa.

Vapaa-ajallamme pelasimme myös jalkapalloa, sillä Lyon 1 -yliopiston lähetyvillä oli monta kenttää, jonne saattoi mennä pelailemaan lähes milloin vaan. Siellä oli aina pelaajia ja pelit sai pystyyn. Koulullamme oli myös jalkapallojoukkue, jonka reeneihin olisi pitänyt osallistua joka viikko. Minulla oli niin paljon kursseja, etten olisi millään kerinnyt joka viikko osallistumaan harjoituksiin, joten en mennyt tuohon joukkueeseen. Sää oli samanlainen kuin Suomessa, mutta lämpimämpi. Kesäkuussa kylmimmät lämpötilat taisivat olla päälle parinkymmenen, mutta normaalisti liikuttiin 25-33 asteen välillä. Kevät taas oli kuin Suomen kevät, mutta paljon lämpimämpi vuodenaikaan nähden. Ruoka oli maukasta.

Byrokratian määrä oli suuri. Opiskelijakorttien saamiseen meni kolme viikkoa. Syytä tähän en osaa sanoa, vissiin ne kiersivät useassa eri paikassa. Yliopistoasuntolani toimistossa oli 8 ihmistä töissä ja siellä oli kaksi eri huonetta vierekkäin, jossa hoidettiin eri asioita. Suomessa luultavasti oltaisiin selvitty yhdellä toimistolla ja parilla ihmisellä. Ranskassa julkinen sektori on tietääkseni melko suuri, siltä se ainakin näytti. Poliiseja oli paljon ja usein he kävivät muuten vain kovistelemassa, jos nuoriso riehui tai pelleili liikaa. Monta kertaa jopa kahdeksan poliisia meni paikalle, keräsi pari nimeä ja lähti pois.

Ranskassa on myös paljon lakkoja. Viimeisenä päivänä ennen lähtöäni sain viestin SNCF:ltä, jossa kerrottiin, että 6:40 lähtevä junani on peruttu lakon takia. Pyysin apua tyholtä, jonka kv-tutor olin Suomessa. Hän kertoi minulle lakosta tarkemmin ja sanoi, että 6:00 näyttäisi tulevan juna. Hän myös kehotti menemään niin ajoissa paikalle kuin mahdollista, sillä ehkä joutuisin taistelemaan tieni junaan. Minulla ei ollut matkavakuutusta, joten kuumotus oli suuri. Asuntolastani ei mennyt tuohon aikaan julkisia, joten menin saksalaisen ystäväni luokse nukkumaan, heräsin 5:00 ja kävelin Part Dieu -asemalle. Onneksi kerkesin tuohon junaan. Saapuessani Pariisiin Gare de Lyoniin huomasin, ettei lentokenttäjunakaan kulje. Kysyin neuvoa ja kuulemma metroa kolme kertaa vaihtamalla pääsisin Charles de Gaulle -lentokentälle. Keskimäinen metro pysähtyi matkan puolivälissä kahdeksikymmeneksi minuutiksi, mutta jatkoi lopulta matkaa. Kerkesin lopulta lennolleni ja pääsin koti-Suomeen. Jännitys oli suuri, sillä olin ostanut juna- ja lentoliput kuukautta aiemmin, sillä tiesin tuhlaavani rahani ennen matkan loppua. Minulla ei siis olisi ollut rahaa ostaa uusia lippuja.

Suosittelenkin kaikille matkavakuutuksen ottamista, kv-tutorointia ja varautumista pahimpaan. Mutta toivokaa silti parasta! Vaihto-opiskelu oli todella hauska kokemus ja voi olla, että lähden vaihtoon vielä uudestaan. En oppinut kunnolla ranskan kieltä, mikä jäi vaivaamaan. Jos lähden vielä vaihtoon niin haluan ehdottomasti oppia jonkun kielen. Sen vuoksi suosittelenkin kieliopintoja ennen vaihtoonlähtöä! Jos alkeet ovat kunnossa niin kielenoppiminen tulee kuin luonnostaan.

Institut d'Etudes Politiques de Bordeaux, Bordeaux, 16.01.2014 – 19.05.2014

Maa: Ranska

Kaupunki: Bordeaux

Vaihtoaika: 16.01.2014 – 19.05.2014

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Institut d'Etudes Politiques de Bordeaux

Hakuprosessi sujui suhteellisen helposti samassa tahdissa muidenkin Erasmus-vaihtoon hakeneiden kanssa. Jälkikäteen ajateltuna hakuvaiheessa tuli stressattua vähän liikaakin, erityisesti asumisen järjestämisestä. Kurssivalinnat tein Suomessa edellisen vuoden tarjonnan mukaan, sillä sain päivitetyn version käsiini liian myöhään. SciencesPo Bordeaux'ssa on erityinen English track englanninkielisille opiskelijoille, ja lisäksi ranskankieliset kurssit ovat vapaasti valittavissa. Otin matkavakuutuksen isomman sairastumisen varalta, vaikka julkinen terveydenhuolto ja yliopiston terveydenhoitopalvelut toimivat kyllä hyvin.

SciencesPo:ssa on vaihto-opiskelijoille "buddyt", joiden kanssa voi olla sähköpostilla yhteyksissä jo ennen vaihtoon lähtöä. Vaihtokohteeseen saapumisen jälkeen on buddysta ja vaihtarista kiinni, pidetäänkö yhteyttä. Alussa oli pari orientaatiopäivää kampuksella sekä

kaupunkikierrosta ja pippalaa keskustassa, joten vaihtariporukka muodostui ainakin itselleni hyvinkin pian tärkeimmäksi tukiverkostoksi. Yliopiston kv-toimiston työntekijät olivat myös hyvin avuliaita, ja heiltä sai kaiken tarvittavan tuen.

Asumisen järjestin itselleni jo Suomesta käsin. Hyväksymisen mukana tai hieman sen jälkeen muidenkin paperien mukana tulivat ohjeet opiskelija-asunnon hakemiseen. SciencesPo sijaitsee muidenkin Bordeaux'n yliopistojen laitosten tavoin Pessacissa, joka on kampusalue hieman Bordeaux'n ulkopuolella noin 15-20 minuutin ratikkamatkan päässä keskustasta. Opiskelija-asunnot sijaitsevat suurimmaksi osaksi Pessacissa kampusalueilla, joten ne ovat lähellä yliopistoa ja edullisia. Itse asuin Village 3:ssa remontoitussa n. 10 neliön huoneessa. Remontoitut huoneet (chambre renové) ovat pieniä, mutta niissä on oma vessa/suihku ja ne ovat melko siistejä. Vuokrani oli n. 240 euroa kuussa, ja siihen sisältyi netti. Vanhemman remontoimattoman huoneen saa vieläkin halvemmalla, mutta niiden siisteystaso on huomattavasti alempi, ja myös vessat jaetaan muiden kanssa. Pienen yksiön keittolevyllä opiskelija-asuntoloista voi saada reilulla 400 eurolla. Opiskelija-asunto CROUSilta on helppo tapa hankkia asunto ja sen voi tehdä jo Suomesta käsin, mutta asunnon voi löytää myös vaikkapa Erasmus Bordeaux –facebook-ryhmästä. Tällä tavalla voi päästä esimerkiksi kimppakämppään ranskalaisten kanssa, joihin voi muuten olla vaikeampi tutustua kunnolla. Keskusta on myös asuinalueena paljon hienompi kuin Pessacin kampus, vaikka toisaalta kampuksella asuu suurin osa muistakin vaihtareista ja koulu on lähellä. Ranskassa kannattaa hakea asumiskustannuksiin tukea CAFilta, vaikka se onkin valtava paperisota. Kampuksella asuneet saivat CAFilta kuukausittain n. 90 euroa, yksityisellä puolella sen saaminen on monimutkaisempaa tai sitä ei saa ollenkaan. Tuen hakemiseen tarvitsee lukuisia papereita, joista hankalin on syntymätodistus ranskankielisenä. Kyseisen virkatodistuksen voi ostaa maistraatista tai pyytää ilmaiseksi kirkkoherranvirastosta, ja se kannattaa ottaa mukaan jo Suomesta.

Opiskelin SciencesPo:ssa englannin kielellä politiikan kursseja, ja lisäksi ranskaa vieraana kielenä. Kurssitarjonta oli mielestäni suhteellisen laaja, ja jopa englanniksi opiskelevalla oli valinnanvaraa. Opetus oli hyvin pitkälti luentopainotteista, jossa opettaja kävi läpi dioja ja oppilaat kirjoittivat muistiinpanoja minkä ehtivät. Kokeet ovat lukukauden päätteeksi kahden viikon sisällä, ja lähes kaikki työ sijoittuu näille viikoille. Alussa käydään siis istumassa luennoilla ja lopussa on luentotentti. Tentit olivat englanninkielisellä linjalla pääosin monivalinta- tai esseevastausmallisia, joissakin kursseissa oli myös suullinen tentti. Ranskankielisellä linjalla suullisia tenttejä harrastetaan enemmänkin. Joissakin kursseissa oli myös essee/ryhmätyö/esitelmä tentin sijaan. SciencesPo:n kirjaston lainauspalvelut ovat käytössä panttia vastaan, tosin lähes poikkeuksetta tarvittavat materiaalit saa kurssilta tai moodle-alustalta. Kurssit eivät ole liian vaikeita, vaan niistä selviytyy suhteellisen helposti. Haastetta saa opiskelemalla ranskan kielellä, mutta sitäkään ei kannata pelätä. SciencesPo:ssa saa käydä millä tahansa kursseilla ensimmäisen kahden viikon ajan, ja vasta sen jälkeen täytyy päättää lopulliset valinnat. Täten aluksi voi vaikka kokeilla käydä ranskankielisillä kursseilla, ja siirtyä englanninkielisiin, mikäli kielestä muodostuu ongelma. Monilta ranskalaisilta opiskelijoilta voi myös pyytää heidän muistiinpanojaan avuksi, jos opettajan puhetta on muuten vaikea seurata.

Oma ranskan kielen taustani oli lyhyt ranska lukiossa. Perusteet siis olivat hallussa, mutta esimerkiksi opiskelu olisi ollut liian haastavaa. Opiskelin politiikan kurssien lisäksi kuitenkin myös ranskan kieltä, johon oli tasotesti vaihdon alussa. Ranskassa pärjää englannillakin, mutta suosittelen edes jonkinlaista ranskan kielen taitoa vaihtoon Ranskaan lähtijälle.

Yliopistolla asiat hoituvat helposti englanniksikin, mutta esimerkiksi virastoissa ja kaupungilla ihmiset puhuvat enemmän tai vähemmän huonosti englantia. Mitä enemmän osaa kieltä, sitä enemmän pääsee mukaan oikeaan ranskalaiseen kulttuuriin.

Bordeaux oli ainakin itselleni oikein mieluista vaihtokohde. Kaupunki on sopivan kokoinen, isompi kuin Tampere, mutta ehkä vähän pienempi kuin Helsinki. Keskusta on täynnä historiallisia maailmanperintökohteita ja ratikoilla pääsee liikkumaan kätevästi. Yleistunnelma on jotain keskieurooppalaisen ja eteläeurooppalaisen väliltä. Atlantille on alle tunnin junamatka (n. 70km). Bordeaux'sta on hyvät junayhteydet mihin tahansa Ranskaan, ainoa miinuspuoli on, että edulliset liput täytyy ostaa jo kuukausia etukäteen. Bordeaux'n lentokentältä lentävät halpalentoyhtiöt tarjoavat myös edullisia vaihtoehtoja matkustamiseen.

Sää on talvella sateinen ja epävakainen, ja yöllä lämpötila voi laskea muutamaan asteeseen. Toisaalta kevät tulee aikaisin, tänä vuonna ensimmäiset lämpimät säät tulivat maaliskuussa. Keväälläkin sää on vielä arvaamaton, mutta toukokuussa alkaa olla jo kesän tuntua.

Suosittelen Bordeaux'ta lämpimästi vaihtokohteeksi kaikille, jotka ovat kiinnostuneita vaihdosta Ranskassa. Aina välillä Ranskan ikävämmätkin puolet, kuten liika byrokratia ja kansallismielisyys nostavat päätään Bordeaux'ssakin, mutta ainakin itselleni Bordeaux'sta tuli ehdoton lempikaupunki Ranskassa.

Ecole superieure de commerce - ESC Poitiers, Poitiers, 13.01.2014 – 28.05.2014

Maa: Ranska

Kaupunki: Poitiers

Vaihtoaika: 13.01.2014 – 28.05.2014

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Ecole superieure de commerce - ESC Poitiers

Puolen vuoden vaihtoni France Business Schoolin ranskankielisellä kampuksella Toursissa oli ehdottomasti hyvä kokemus. Olen iloinen, että uskalsin lähteä!

Valmistelut

Vaihtokohteen valinnassa minulla oli kaksi kriteeriä: halusin opiskella ranskan kielellä ja nimenomaan Ranskassa. Kohdeyliopistollani oli JKK:n yhteistyöyliopistoista parhaat ja informatiivisimmat nettisivut (nykyään eri sivut, sillä koulun nimi ehti vaihtua hakuprosessin ja vaihtoni välissä), ja sain tietää, että vaihtareille tarjottiin erillistä 30-32 opintopisteen opintokokonaisuutta. Yrittäjyys-opintokokonaisuus kuulosti kiinnostavalta, vaikka kauppatieteitä olinkin lukenut vain sivuaineena, pääaineenani opiskelen hallintotiedettä. Eri pääaine ei ollut kuitenkaan JKK:lle ongelma, ja ajattelin, että toisaalta olisikin mielenkiintoista opiskella jotain omia opintoja täydentävää.

Eniten minua huolestutti etukäteen kielitaitoni, sillä olin aloittanut ranskan vasta lukiossa, eikä minulla ollut mitenkään vaadittavaa B2-kielitaitoa. Kielitaitoa ei kuitenkaan mitenkään testattu ja TaY:n vaihtokoordinaattori kannusti kertomalla ”eivät ne tännekään tulevat vaihtarit aina tarpeeksi hyvin englantia osaa”, joten laitoin hakemuksen menemään helpottunein mielin mutta samalla tietäen, että seuraavasta keväästä tulisi työntäyteinen.

Hyväksymiskirje ja muut dokumentit tulivat melko myöhään syksyllä, ja mukana oli jos jonkinmoista dokumenttia täytettäväksi ja allekirjoitettavaksi. Olin kertonut Toursin vaihtokoordinaattorille tarvitsevani apua asunnon hankkimisessa, ja asuntolahuoneen saaminen olikin järjestetty täysin puolestani. Piti vain täyttää muutama dokumentti. Ranskalainen byrokratia alkoi vasta valjeta yrittäessäni suomentaa sivukaupalla ranskankielistä asiatekstiä, mutta lopulta luulin onnistuneeni hankkimaan kaikki tarvittavat liitteet. Paikanpäällä kävi tosin selväksi, että ranskaa osaamattoman isäni olisi täytynyt allekirjoituksensa lisäksi jäljentää 99 sanaa ranskaa osoittaakseen ymmärtäneensä takaajan velvoitteensa, mikäli minä en jostain syystä pystyisi vuokraa maksamaan.

Saapuminen

Toursiin on reilun tunnin junamatka Pariisista, mikäli matkustaa TGV-luotijunalla. Junalippujen hinnat vaihtelevat hurjasti riippuen ostoajankohdasta, ja koska en ollut ostanut lippua etukäteen, normaalihinta olisi ollut 63 €. Ostin kuitenkin heti nuorten juna-alennuskortin (Carte Jeune) ja sain heti 15 € alennuksen. (Puoli vuotta myöhemmin tuon saman matkan toiseen suuntaan sain alennuskortilla ja 2 kk etukäteen ostettuna 16,50 eurolla.) Alennuskortti on voimassa vuoden ja se maksoi 50 €, mutta ainakin itselleni se tuli jo puolen vuoden aikana kannattavaksi. Pariisiin lisäksi kävin junalla muun muassa Bordeaux'ssa, Strasbourgissa ja Nizzassa sekä Saksan puolella Stuttgartissa.

Pariisin Charles de Gaullen lentokentän juna-asemalta oli yhteys Toursiin, joten matka perille kävi mukavasti. Tosin en ollut huomannut selvittää, mikä on junanvaunu ranskaksi, ja junalippua tulkitessani astuin sisään vaunuun yksi, vaikka lipussani olikin vaunu numero kuusi. 23 kg matkalaukkuni oli liian leveä junan käytäviin nähden, jotta olisin pystynyt käyttämään sitä vetolaukkuna, ja muutaman vaunun mitan laukkuun raahattuani luovutin oman paikkani etsimisen. Onneksi juna ei ollut täynnä.

Olin illalla perillä Toursissa ja vietin ensimmäisen yön hotellissa aseman vieressä. Seuraavana aamuna tutorini tuli hakemaan minut hotellilta, ja kävimme yhdessä hankkimassa minulle kotivakuutuksen, hoitamassa paperiasiat kuntoon asuntolalla sekä supermarketissa ostamassa ruokaa ja esimerkiksi sänkyvaatteet. Seuraavina päivinä tutorini auttoi myös avaamaan pankkitilin sekä puhelinliittymän. Olen tyytyväinen tutorien apuun erityisesti ensimmäisinä viikkoina. Meitä vaihtareita oli auttamassa neljä tutoria, ja he pystyivät auttamaan meitä myös englanniksi (mikä ei ollut ollenkaan itsestänselvyys). Tosin olisin toivonut, että he olisivat järjestäneet meille jotain ohjelmaa tai olleet enemmän mukana elämässämme tammikuun jälkeenkin, mutta verrattuna monen muun suomalaisen kaverini vaihtokokemukseen Ranskassa tajuan, että minulla tutortoiminta on ollut oikein hyvää. Pääsin esimerkiksi tutorini luokse näkemään kunnon ranskalaiset bileet, jossa punaviini virtasi ja miehet lauloivat jo iltayhdeltätoista samalla tavalla kuin suomalaismiehet aamuneljältä.

Asuminen

Vaihtoni aikana asuin Grandmontin asuntolassa. Asuntolasta jäi erittäin positiivinen kokemus, suosittelen! 9 neliön huoneeseeni mahtui sängyn ja kirjoituspöydän lisäksi oma jääkaappi, oma suihku ja oma vessa. Nuo vähäiset neliöt oli erinomaisesti järjestetty, ja kaappitilaakin oli enemmän kuin tarvitsin. Ainoastaan keittiö jaettiin 11 asunnon kesken. Ranskalaiset kämppikseni tykkäsivät laittaa ruokaa, mutteivät olleet kovin siistejä. Kuulemma samaa ongelmaa ei ollut kaikilla käytävillä... Hinta-laatu-suhde oli siis oikein

hyvä: vajaan 250 € vuokraan kuuluivat myös sähkö, vesi ja internet sekä 24/7 päivystys A-rakennuksessa (mm. ilmainen ovenavauspalvelu: kerran onnistuin jättämään avaimeni huoneeseeni kokkaillessani keittiössä, kun tuulenpuuska paiskasi raollaan olleen oveni kiinni).

Asuntola ei ollut kampuksella, mutta matkaa France Business Schoolille (fBS) oli vain pari kilometriä, bussilla noin viisi minuuttia. Asuntolan vierestä kulki koululle kaksi hyvää bussilinjaa, joista toinen kulki arkisin 7-10 minuutin välein. Tämä usein kulkeva linja kulki myös nopeasti keskustaan (15 min.). Kuukausikortti maksoi 27,50 € ja bussimatkustaminen oli tosi kätevää, ainoa haittapuoli oli, että viimeiset bussit lähtivät keskustasta puolenyön aikaan ja ensimmäiset aloittivat noin klo 5.30. Lisäksi viikonloppuöisin bussit aloittivat kulkemisen vasta tunnin myöhempään, mikä näin tamperelaisittain kuulostaa alyttömältä, täällä kun viikonloppuöisin päivittäin tarjotaan vuoroja enemmän, noin tunnin välein. Asuntolanihan oli noin 5 km päässä keskustasta, enkä olisi yksin uskaltanut yöllä kotiin kävelläkään, vaikka Tours onkin hyvin turvallinen kaupunki, joten baari-illan jälkeen vaihtoehtoina olivat joko taksi (n. 17 €) tai kaverin keskustakämpä.

Opiskelu

Opintojen alkaessa suurin yllätys oli, että meitä vaihtareita aloitti koko kampuksella vain kolme! Minulla ei siis ollut ympärilläni jatkuvasti suurta armeijaa muita vaihtareita, jotka olisivat samassa tilanteessa: yhtä ulalla ja yrittämässä selvitä kaikesta puutteellisella ranskalla. Löysin lisäksi yhden jo syksyllä aloittaneen vaihtarin, muutoin olin siis melkolailla ranskalaisten ympäröimänä. Vaikka alku tuntuikin vaikealta ilman suurta joukkoa vaihtareita henkisenä tukena, näin jälkepäin olen tajunnut, että opin valtavan paljon enemmän itse ranskalaisista, heidän käyttäytymisestään ja kielestä, kun piti yrittää sopeutua paremmin paikallisiin tapoihin.

Toinen suuri yllätys oli, että oppilaitos, jossa opiskelin, ei ollutkaan varsinaisesti yliopisto, vaan ranskalainen erikoisuus grande école. Opetus näissä grande écoleissa ja ainakin tässä bisneskoulussa oli ehkä jotain yliopistojen ja ammattikorkeiden väliltä: enemmän käytäntöön soveltavaa ja vähemmän akateemista kuin yliopistossa. Tästä huolimatta Ranskassa grand écoles ovat vielä arvostetumpia kuin yliopistot, ja itsekin olin kyllä tyytyväinen opetuksen laatuun, vaikka se kovin erilaista olikin.

En lukenut koko vaihdon aikana yhtään kirjaa, mutta ryhmätöitä sen sijaan oli jokaisessa kurssissa, joissain useampikin. Ryhmätöiden takia oli pakkokin toimia yhdessä ranskalaisten kanssa, ja niiden ansiosta tutustuinkin moneen luokkakaveriini. Niin, meillä oli siis oma 36-henkinen luokka, ja ennen jokaista tuntia oli nimenhuuto. Akateeminen vapaus ei kuulunut sanavarastoon... Opetustapa oli myös enemmänkin tyyliä: ”Tässä on SWOT. Sitä käyttää 75 % johtajista, joten se on hyvä. Siispä sovelletaan sitä tähän business caseen.” Yliopistossa taas olen oppinut enemmänkin tutkimaan asioita monelta kantilta ja kyseenalaistamaan.

Olin kyllä innoissani, että käsitelimme niin paljon aitoja liike-elämän tapauksia ja pääsimme soveltamaan teorioita heti haastaviinkin tapauksiin. Teimme esimerkiksi harjoituksena oikealle yritykselle markkinointisuunnitelman yrityksen kansainvälistämistä varten. Kaikista kurseista ei ollut kirjallista koetta, osassa ryhmätöitä määräsivät arvosanan osittain tai kokonaan. Suoritustavat olivat kyllä monipuolisia: oli suullisia esityksiä, kirjallisia töitä, kirjallisia kokeita, tiivistelmiä ja jopa videon tekemistä. Olin oikein onnellinen, että pääsin kaikista kurseistani läpi.

Toursin kampus on kokonaan ranskankielinen, joten kaikki kurssini olivat ranskaksi. Täytyy myöntää, että ensimmäisestä luennosta en ymmärtänyt yhtään mitään: pitkistä pätkistä puhetta vain muutamia sanoja. Onneksi joka kurssilla oli melko hyvät diat ja muut materiaalit, joten pystyin jälkepäin lukemaan dioja ja muistiinpanojani ja pysymään kärryillä, mitä opiskeltiin. Joka viikko ymmärsin professorien puheesta vähän enemmän, ja opiskelulla oli suuri vaikutus myös kielen oppimisessa. Ensimmäisenä opinkin

seuraamaan professorien puhetta, sen jälkeen pärjäämään arjen toimissa ranskaksi, ja vasta viimeiseksi opin ymmärtämään nuorison ja luokkakavereideni kieltä. En voi sanoa kevään olleen helppo, mutta oppinut olen paljon, vielä enemmän kuin osasin odottaakaan.

Muuta huomioitavaa

Ranskassa asuessa (joitain suurkaupunkeja lukuunottamatta) kannattaa varautua toimimaan ranskan kielellä. Minulle oli yllätys, että edes nuoret eivät välttämättä puhu englantia, tai puhuvat niin huonosti, etteivät edes halua yrittää. Jos et esimerkiksi kaupassa ymmärrä jotain, myyjä todennäköisemmin toistaa saman lauseen uudestaan tai jossain vaiheessa luovuttaa kuin vaihtaa kielen englanniksi (kuten Suomessa tehdään välittömästi). Toisaalta: mieti, miten loistava mahdollisuus oppia toimimaan ranskaksi! Bonuksena Toursin ranska on melko selkeää ymmärtää (kuulemma puhtainta ranskaa juuri tuolla alueella).

Atalpan vakikäyttäjänä yllätys oli, että Ranskassa kuntosalit, tai liikunta ylipäätään, ei ole yhtä paljon suosiossa kuin Suomessa. Itse vaihdoin vaihdon ajaksi kuntosalin juoksemiseen, mutta jos mieli kunnon kuntosalille, kannattaa selvittää asia heti vaihdon alussa, jotta kuukausimaksun lisäksi tulevan aloitusmaksun saa jaettua useammalle kuukaudelle. Mitään yliopiston omaa, opiskelijoille pilkkahintaista kuntosalia ei siis ole. Pyörätiet olivat hienosti merkittyjä, mutta niillä ei pyöräillyt juuri kukaan. Itsekään en sitten pyörää hankkinut, sen sijaan bussimatkustaminen oli kätevää ja suosittua. Yllättävän monella ranskalaisella nuorella oli myös oma auto.

Ranskalainen ruoka oli oikein hyvää. Patonkia tuli syötyä enemmän kuin koko elämäni aikana, lisäksi tuli maisteltua kaikenlaisia herkkuja, esimerkiksi juustoja. Viinipullon sai supermarketista n. 3-5 eurolla. Ranskassa ruoka on hiukan halvempaa kuin Suomessa, samoin hintataso yleensä. Ainoastaan opiskelijaruokailu oli kialliimpaa kuin Suomessa. Ruokatauko oli 1,5 tuntia ja fBS:n ruokalassa ruuan sai n. 5 eurolla riippuen siitä, mitä kaikkea otti. Tarjolla oli pääruuan lisäksi salaattilautanen, jälkiruoka ja juustolautanen sekä kaikkiin annoksiin kuuluva minipatonki. Kaupungissa oli myös erillisiä opiskelijaruokaloita (esimerkiksi yksi Grandmontin asuntolan vieressä), josta sai nämä kaikki (pääruoka, salaatti, jälkiruoka, juusto, leipä) hintaan 3,15 €. Aika hyvä diili. Ruoka fBS:ssä oli kyllä velä vähän parempaa ja perusranskalaisempaa (hyvä tapa tutustua ranskalaisiin ruokiin), mutta tietysti hiukan tyyriimpää. Osa ranskalaisista kuljetti mukanaan myös omia eväsrasioitaan.

Toursissa kaikki elävät samassa elämänrytmissä. Ruokaa syödään kolme kertaa päivässä lähes samoihin aikoihin (jos kokkasin päivällistä n. klo 17 aikaan, sain olla keittiössä aina yksin, klo 20 aikaan siellä taas oli joka päivä joku kolistelemassa), sunnuntaisin vaatekaupat ovat kiinni ja ruokakaupatkin sulkevat ovensa 12-13 aikaan, ja KAIKKI ravintolat avaavat ovensa joka päivä vasta klo 19. Vaikka vatsa siis kurnisi ennen seitsemää, mutta lounasaika on jo ohi, ei ole toivoakaan löytää ravintolaa, josta saisi ruokaa tätä aiemmin (nimimerkillä etsin kerran ravintolaa 45 minuuttia välillä 18.15-19.00) Ainoat vaihtoehdot olisivat olleet pikaruokaketjut tai patonkikioskit.

Toursissa ei ollut kunnon talvea: pakkasta ei ollut kertaakaan. Sen sijaan yleisin talvisää oli + 8 astetta ja sadetta. Kevät tuli suomalaisittain tosi aikaisin, itsekin aloitin lenkkeilykauden jo helmikuussa. Ensimmäiset helteet tulivat samoihin aikoihin kuin Suomessakin: toukokuun lopulla. Itse jäin matkustelemaan Ranskaan vielä kuukaudeksi opintojen jälkeen, ja pääsin tutustumaan eri kaupunkeihin kesänkin aikana. Suosittelen! Myös Tours on selkeästi kesäkaupunki, joka herää ihan erilailla eloon kesän korvilla. Talvisin se on opiskelijakaupunki, sillä pienen France Business Schoolin kampuksen lisäksi Toursissa on iso yliopisto, jonka kampuksia on ympäri kaupunkia. Opiskelijoita ja vaihto-opiskelijoita on siis oman koulun ulkopuolellakin, ja itse tapasin muita vaihtareita esimerkiksi asuntolallani.

Paluu

Suoritin vaihtoni aikana 30 opintopisteen Yrittäjyys-kokonaisuuden (maisteritaso). Tosin kokonaisuuden huipennus, suuri 4 op:n yrityksen perustamisprojekti korvattiin vaihtareilla 2 op:n 10 sivun ranskankielisellä esseellä omasta vaihtokokemuksesta. Ranskalaisten projekti vaikutti tosi työläältä, joten olin tyytyväinen esseen kirjoittamiseen, vaikka siitä saadut 2 opintopistettä eivät olleetkaan tarpeeksi akateemisia suomalaisen tutkintooni. Halusin kuitenkin saada Ranskassa suorittamastani kokonaisuudesta todistuksen, joten mielelläni harjoittelin ranskan kirjallista taitoa esseen muodossa. Odotan siis saavani vaihtoni ajalta 28 opintopistettä, jotka voin liittää tutkintoni vapaasti valittaviin opintoihin.

Vaihtoni oli kokonaisuudessaan onnistunut. Paljon tuli nähtyä ja koettua, ja olen tyytyväinen, että päätin lähteä vaihtoon ja vielä pidentää oleskeluani Ranskassa kuukaudella. Nyt tuntuu, että saavutin kaiken, jonka toivoin saavuttavani: opin ranskan kieltä ja Ranskan kulttuuria huimasti, tapasin uusia ihmisiä ja opin lisää niin muiden maiden kulttuureista kuin omastanikin, ja kaikki kurssitkin menivät vielä läpi. Ihastuin Ranskaan, mutta rakastan edelleen Suomea. Nyt osaan katsoa maailmaa eri tavalla ja iloita myös arkipäivieni pienistä iloista täällä koti-Suomessa.

Universite de Strasbourg, Strasbourg, 13.01.2014 – 28.05.2014

Maa: Ranska

Kaupunki: Strasbourg

Vaihto-aika: 13.01.2014 – 28.05.2014

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universite de Strasbourg

Halusin suorittaa vaihtoni Ranskassa kehittääkseni ranskankielen taitoani. Tässä yhteydessä sana kehittäminen voi kuitenkin antaa suurentelewan kuvan kielitaidostani, sillä totuushan oli, etten hallinnut entuudestani muuta kuin ranskan alkeiden ääntämisohjeet, jotka nekin olivat menneet vähän yli kielikorvani. Kouluni tulisi myös olemaan myös täysin ranskankielinen. Ottaen huomioon, että ranskalaiset eivät todistetusti hallitse muun maailman kieliä, joku voisi kysyä miksi ylipäätään lähdin näin hataralla pohjalla vaihtoon. Vastauksenani on, että tahdoin oppia ranskan nopeasti ja näillä edellytyksillä kielitaitoni tulisi kehittymään vauhdilla taikka saisin ostaa lipun kotisuomeen hyvinkin pian.

Strasbourggin valitsin sijainnin suhteen, sillä halusin luonnollisesti matkustaa paljon, mikä kuuluukin vaihto-opiskeluun. Lisäksi kaupungin imago Euroopan sydämenä Euroopan Unionin instituutteineen veti minua puoleensa. Haaveissani oli päästä opiskelemaan Euroopan Unionia käsitteleviä kursseja, joka osoittautuikin mahdolliseksi.

Etukäteisjärjestelyihin kuului sähköpostien ja kirjeiden lähettäminen postitse. Ilmoittautuminen ennakkoon sekä opiskelija-asunnon haku tapahtuivat tosiaankin vanhalla kunnon kirjepostilla. Saavuin Ranskaan kolmisen päivän ennen kielikurssin alkamista. Strasbourgiiin ei ollut opiskelijan kukkarolle sopivaa suoraa lentoa, joten lensin Helsingistä

Pariisiin. Parin päivän oleskelun jälkeen suuntasin Pariisista puolestaan itse Strasbourgiiin junalla. Ranskassa matkaavien kannattaa huomioida, että junalla matkustaminen tulee yllättävän kalliiksi, mikäli ei satu omistamaan nuorisokorttia (saa ostettua juna-asemilta). Paikan päällä oli luonnollisesti odottamassa liuta järjesteltäviä asioita. Ranskassa huolehdittavia lomakkeita ja todistuksia on olemassa liuta kasa. Hallinnon opiskelijanakin yllätyin byrokratian määrystä. Näin ollen en välttämättä lähtisi suosittelemaan paikkaa ihmisille, joka haluaa kaiken tapahtuvan samalla kellon lyömällä. Kaikkeen tähän voi varautua ottamalla etukäteen useammat kopiot passista ja muista koulun lähettämistä todistuksista. Pääsin muuttamaan minulle etukäteen luvattuun opiskelijakämppään, vasta kahden viikon päästä opiskelujen alkamisesta. Samaa ongelmaa tuntui olevan monella muullakin vaihto-opiskelijalla. Paikallinen opiskelija-asuntoja tarjoava taho ei tuntunut paljoa välittävän opiskelijasta ja asiat nyt järjestäytyivät yleensä siihen mukavaan ranskalaiseen tapaan eli ehkä ja joskus. Itse päädyin vanhempaa päätä olevaan opiskelijataloon, joka näytti suomalaisen silmin purkulupaa odottavalta betonikolossilta. Talon parhaana puolena oli tosin se, että suuri osa instituuttimme vaihto-opiskelijoista asui samassa rakennuksessa, jotenka yhteisen ajanvietteen löytäminen ei käynyt hankalaksi.

Yllättävintä oli kuinka vaihto-opiskelijat otettiin vastaan. Yliopiston puolelta järjestetty tervetuliaisviikko ei kestänyt paria lyhyttä tapaamiskertaa pitempään ja vaihto-opiskelijoille järjestetyt vapaa-ajan tapahtumat oli aina järjestetty hieman kehnosti. Toisaalta vaihto-opiskelijat ovat aina taitavia keksimään ajanvietettä.

Kurssitarjonta oli vaihto-opiskelijoille sopiva aina yhteiskuntatieteistä kauppatieteisiin. Jättäen huomioimatta kielitaitoni, kurssit olivat verraten helppoja Suomen opintoihini. Ranskalaiset luennoitsijat eivät selvästikään ole omaksuneet PowerPointin käyttöä opetusmetodeihinsa, sillä lähes kaikki luennot koostuivat muutamia poikkeuksia lukuun ottamatta pelkästään luennoitsijoiden monologeista. Muistiinpanojen jakaminen osoittautui näin erittäin tehokkaaksi oppimiskeinoksi. Paikan päällä ei ole tarjolla ranskan kielen opetusta yhden viikon intensiivikurssin lisäksi. Sciences Po, Strasbourgissa on tapana, että kaikki tentit järjestetään aina lukukauden päätteeksi. Itse pidin tästä järjestelystä, sillä sain aikaa harjaannuttaa kielitaitoani vastatakseni suullisesti esitettäviin tentteihin. Suulliset tentit ja ryhmätyöt ovat ilmeisesti ranskalaisen koulujärjestelmän arkea.

Ranska on vastakohtien maa. Maan ylibyrokraattisuuden alta kumpuaa kulttuurin kehto, jossa on vaihto-opiskelijalla suurin mitoin mielenkiintoista nähtävää. Voin todeta rehellisesti oppineeni paljon vaihtoni aikana. Olen miettinyt jälkeinpäin kuinka paljon kokonainen vuosi olisi tarjonnut minulle mahdollisuuksia. Kurssilla oppimani asiat edustivat tästä vain murto-osaa, sillä en voi tiivistää sitä kaikkea, mitä opin eläessäni multikulttuurillisessa vaihto-opiskelijayhteisössä.

Universite du Droit et de la Sante - Lille II, Lille, 09.01.2014 – 04.05.2014

Maa: Ranska

Kaupunki: Lille

Vaihtoaika: 09.01.2014 – 04.05.2014

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universite du Droit et de la Sante - Lille II

Ennen vaihtoa

Vaihto-opiskelukseni vietin Pohjois-Ranskassa, Lillessä, Sciences Po -instituutissa. Kohdemaan valitsin opiskellun kielen perusteella ja politiikan opinnot valikoituivat sivuaineen pohjalta. Olin juuri aloittanut syksyllä neljännen opiskeluvuoteni, mutta päätin silti hakea syksyn lisähaussa vielä puoleksi vuodeksi Erasmus-vaihtoon. Vaikka aluksi minua kauhistutti vaihto-opiskelun mahdollinen raskas elämä, en voinut jättää tätä tilaisuutta käyttämättä. En kyllä uskonutkaan, miten mahtava kokemus opiskeluvaihto olikaan näin jälkeenpäin katsottuna.

Ranskaan lähtiessä matka-, opiskelu- ja oleskeludokumenttien (mm. eurooppalaisen sairaanhoitokortin tilaaminen hyvissä ajoin Kelalta, virkatodistuksen tilaaminen seurakunnalta kohdemaan kielellä, huom. kopiot ja alkuperäiset mukaan) kannattaa olla erinomaisessa kunnossa, mielellään sekä printattuna mukaan että sähköpostiin tai muistitikulle skannattuna. Näin välttyy turhilta pitkittymisiltä esimerkiksi opiskelukorttia hakiessa, Ranskan valtion myöntämää apurahaa asumiseen hakiessa tai vaikka pankkitiliä avatessa. Itselläni lähdön organisointi sujui ongelmitta ja Tampereen yliopiston puolesta vaihtodokumentit sain hyvin järjestettyä. Ainoan stressin aiheutti kämpän etsiminen. En uskaltanut allekirjoittaa minkäänlaisia sopimuksia tai siirtää rahaa näkemättä kämppää. Lillessä kun Sciences Po -instituutti ei tarjonnut minkäänlaista apua asunnon etsimiseen eikä instituutilla eli "yliopistolla" ollut kampusaluetta. Olin liittynyt Facebookissa erilaisiin ryhmiin, joissa tarjottiin yksiöitä ja solukämppejä vuokralle eripituisiin vuokrasuhteisiin. Pyrin juuri ennen vaihtoani sopimaan useampia kämppätapaamisia parille ensimmäiselle päivälle ja uskaltauduin varaamaan kahdeksi ensimmäiseksi yöksi hotellin Lillen keskustasta. Suuri apu minulle oli myös Tampereella vaihdossa olleesta ranskalaisesta ystävästäni. Olin toiminut hänen kv-tuutorina juuri vaihtoa edeltävänä syksynä, ja hän tarjoutui auttamaan minut Pariisissa lentokentältä Lilleen vievälle juna-asemalle ja muutenkin neuvoi kuinka Lillessä kannattaa ulkomaalaisena käyttäytyä. Vaikka aluksi luulin hänen olevan ylisuojeleva minua kohtaan, osoittautuivat neuvot oikeasti tärkeiksi.

Kokemuksia vaihdossa ollessa

Lilleen saavuttuani kaupunki yllätti minut toden teolla. Aseistetut armeijamiehet kauppakeskuksissa ja juna-asemalla, kodittomat ihmiset joka kadunkulmassa ja katujen likaisuus järkyttivät. Ihmiset mulkoilivat, mikäli kuulivat muuta kieltä kuin ranskaa puhuttavan. Mikäli metrossa puhui englantia, oli tiuskiva mumina vieressä istuvalla melkein pätaattu. Kaikki nämä unohtuivat kuitenkin sen sileän tien, kun yliopistolla tutustui uusiin ihmisiin ja tunki itsensä mukaan tapahtumiin. Vaikka ensimmäisinä päivinä uutta tietoa ja uusia ihmisiä tulee niin paljon, että tekisi mieli välillä karata hälinää omien (huom. minun tapauksessa hotellin) lakanoiden väliin, päätin pakottaa itseni olemaan sosiaalinen ja pirteä ainakin parin ensimmäisen viikon ajan. Toki ongelmaksi muodostui heti se, että kämppääasioissa ei mikään tuntunut etenevän. Kävin katsomassa Lillen keskustassa sijaitsevaa ihanaa kämppää, jossa kämppiksenäni olisi ollut ranskalainen tyttö. He eivät kuitenkaan pystyneet vahvistamaan sopimusta moneen päivään ja etsintä siis jatkui. Aamulla

yliopistolla orientaatiopäivät sujuivat Facebookin asuntoryhmien sivuja plärätessä, päivän jälkeen halusin tietenkin olla mukana muiden opiskelijoiden kanssa kahvilassa, alkuillasta menin hotelliin varaamaan jälleen yhden ylimääräisen yön ja illalla mentiin oluelle lähipubiin. Tässä stressissä hoidin myös kurssi-ilmoittautumiset, opiskelijakortin hankkimisen ja uuden liittymän puhelimeeni. Epätietoisuuden aika tuntui vuodelta, mutta sitä kesti vain vaivaiset viisi päivää, kunnes sain kuin sainkin ensimmäisestä kämpästä vahvistuksen! Lillen keskustassa asuva ranskalainen tyttö pyysi minua kämppiksekseen ja vahvistin paikan heti. Muutto asuntoon oli vasta viikon päästä, mutta uusi kanadalainen tuttavuuteni tarjoutui majoittamaan minut luonaan siihen asti. Stressi oli ohi ja elämä Lillessä pääsi todenteolla käyntiin. Tässä täytyykin mainita, että ilmoitin itseni halukkaaksi saamaan ranskalaisen tuutorin yliopistolta, sitä kun oli kysytty tervetulokirjeessä. En kuitenkaan koskaan saanut tuutoriltani yhteydenottoa. Uskon että tuutorista olisi saattanut olla hyötyä, sillä uudessa kaupungissa moni asia, kuten pelkän ruokakaupan etsiminen, tuntuu aluksi niin vaikealta. Kannattaa siis kysellä tuutoreiden perään, toisin kuin minä, eikä vain tyytyä kohtaloonsa.

Opiskelu Sciences po -instituutissa oli aivan mahtava kokemus. Vaihtokoordinaattori Lillessä painotti meille, että koska yliopisto on niin pieni, on sitä järkevämpi kutsua instituutiksi. Vaihto-opiskelijoille tarkoitetuilla kursseilla sai melkein aina olla kertomassa Suomen poliittisesta tilanteesta, Suomen terveydenhuoltojärjestelmästä tai eri puolueiden kannatuksen noususta, yms. Eri maiden ajankohtaisia kysymyksiä sitten vertailtiin muihin Euroopan maihin ja usein vielä Yhdysvaltojen ja Kanadan vastaavanlaisiin tilanteisiin. Erasmus-kurssit olivat pääsääntöisesti englanniksi, mutta itse valitsin myös uhkarohkeasti maisterikursseja ranskaksi. Opiskelu ranskalaisessa ympäristössä avasi mieltäni. Oli aivan luonnollista että jokaisella luennolla sai sanoa mielipiteensä, perustella kantansa tai esittää vastaväitteitä. On hyvä muistaa, että esimerkiksi Euroopan ulkopuolelta tulevilla opiskelijoilla ei ole melkein mitään hajua Euroopan unionista, sen toiminnasta, saati sitten jäsenvaltioista. Itse en ainakaan yhtään pelännyt olla luennoilla äänessä ja siinä sitä vasta oppikin kun sai kertoa oman maan toiminnasta ja verrata sitä muihin.

Mikäli Erasmus-opiskelijana haluaa oppia paikallista kieltä, voi se välillä olla hankalaa, sillä uusien kavereiden kanssa puhekieli, ainakin minulla, oli pääsääntöisesti englantia. Toki englantinkin parantui huomattavasti, sillä toinen parhaimmista kavereistani oli kotoisin Kanadasta, toinen USA:sta. Onneksi ranskalainen kämppikseni kuitenkin ymmärsi tavoitteeni oppia paikallista kieltä ja hän sinnikkäästi puhui minulle vain ranskaa. Olen kyllä kiitollinen hänelle, sillä jotenkin ihmismieli pyrkii välttämään tilanteet, jotka tuntuvat ahdistavalta, kuten juuri ranskaksi puhuminen ranskalaisten nuorten kanssa. En vain yksinkertaisesti aluksi ymmärtänyt hölkäsen pöläystä heidän puheestaan, vaikka yliopistollakin minut sijoitettiin toiseksi vaativimpaan ranskan kielen ryhmään alkutestien perusteella. Välillä teki mieli kotiin päästyäni vain juosta suoraan huoneeseeni sanomatta heille mitään, sillä tunsin itseni niin tyhmäksi ranskalaisten kanssa iltaa istuttaessa. No, voin sanoa että taas jälleen kerran minua auttoi se, että en antanut periksi. Olen nimittäin vieläkin, näin vaihdon jälkeenkin, yhteydessä entiseen kämppikseeni, edelleen siis ranskaksi, ja hänen veljensä soitti minulle juuri, ranskaksi, ja kyseli milloin tulisin moikkaamaan heitä Lilleen. Mielestäni eri kulttuurissa asuminen, sen maan kielen oppiminen ja paikallisiin tutustuminen heidän kielellään on kokemuksena suuri rikkaus.

Lääkäriin meno Lillessä oli helppoa, ainakin kun olin valmis maksamaan siitä. Ranskan valtio on fixannut peruslääkärikäynnin hinnaksi 23€, joka on siis sama kaikilla peruskäynneillä kaikilla lääkäreillä. Se maksetaan käteisellä lääkärinvastaanotolla kuittia vastaan. Lääkäreitä

kannattaa etsiä hakukoneella ranskaksi haulilla "yleislääkäri Lille" ja sieltä löytyy sitten useampaa kymmentä eri vaihtoehtoa. Vastaanotot ovat normaaleissa asuintaloissa. Yritin tietenkin aluksi kysellä yliopiston kautta olevista halvemmista lääkäreistä mutta en muistaakseni saanut vastausta ja kun kuulin että 23€ hintaan saisin ajan vastaanotolle, en enää epäröinyt, Suomessa kun yksityinen on niin kovin kallis.

Hintataso Lillessä oli mielestäni hieman Suomea alhaisempi. Tietenkin riippuu tuotteista, mutta esimerkiksi tietyn ketjun vaatteissa oli 15% halvemmat hinnat kuin Suomessa, ostamani viinipullot harvoin maksoivat yli 4 euroa, juusto ja leipä tuntuivat lähes ilmaiselta. Elektroniikka ja esimerkiksi kirjat olivat kuitenkin Suomen hintatasolla. Kuukausilippu metroon ja bussiin oli n. 30 euroa. Lille sijaitsee loistavalla paikalla, TGV-juna vie kätevästi Pariisiin tai Brysseliin. Bussit tai kalliimpi Eurostar-juna vie kätevästi Lontooseen. Länsi-Euroopassa on yleistä matkustaa kimppekyydeillä, eli netin kautta sovitaan aika ja paikka ja kuljettaja vie etukäteen sovittua hintaa vastaan kohdekaupunkiin. Meitä oli kolme kyydissä ja jokainen maksoi kuskille 7 euroa matkasta Brysseliin. Mutta esimerkiksi halpabussiyhtiö vei meidät 9€ per naama Pariisiin, matka kesti kolme tuntia. Vertailun vuoksi voin sanoa, että TGV-juna vie Liljestä tunnissa Pariisiin, mutta maksaa pahimmillaan 45€ suuntaan (nuorisoalennuksen kanssa!). Mielestäni junalla on kallista matkustaa Ranskassa, mutta onhan luotijunassa omat hyvät puolensa. Mikäli junalla tulee matkustettua, kannattaa ehdottomasti hankkia Carte Jeune eli nuorten kortti, joka maksaa 50 euroa mutta maksaa itsensä takaisin, sillä joka matkasta saa väh. 25% alennusta, useista matkoista enemmänkin. Hankin amerikkalaisen ystäväni kanssa myös 3 kuukauden kortin läheiselle kuntosalille sadan euron hintaan. Siellä sitten tehtiin käsipainojen kanssa toistoja ohjaajan kannustaessa ranskan kielellä Madonnan biisien remix-versioiden tahtiin. Voin sanoa, että piristi kummasti iltoja.

Hyödyllisiä linkkejä matkustamiseen:

- junat: <http://www.sncf.com/>
- lennot: <http://www.skyscanner.fr/>
- bussit: <http://fr.idbus.com/>
- kimppa-autoilu: <http://www.covoiturage.fr/>
- pieniä pakettimatkoja: <http://www.cicevoyages.com/fr/index.php>

Kannattaa hankkia:

- osoitteesta <http://www.caf.fr/> kannattaa hakea valtion apurahaa (APL) vuokra-asumiseen. Alhaisen tuloluokan kansalaiset ja vaihto-opiskelijat ovat oikeutettuja hakemaan tukea valtiolta vuokraan. Ymmärsin että vuokrasopparin minimipituus olisi oltava 5kk. Kuitenkin hakulomakkeen pituuden ja liitteiden määrän vuoksi moni kaverini jätti sen tekemättä. Takaisin 450 eurosta sain 90 euroa kuukaudessa, eli mielestäni kannatti.
- Carte Jeune eli nuorten alennuskortti SNCF:n toimipisteestä, maksaa 50€.
- pankkitili Ranskaan. Minulle maksoi muistaakseni euron (halvempaa kuin ranskalainen saippua) ja tilin avaaminen oli edellytys apurahan (APL) saamiseen. Pankeissa huomattavia eroja, kannattaa ehdottomasti ottaa selvää tai kysyä tuutorilta pankeista, toisella pankilla kestää yli 4 vk toimittaa pankkikortti, toisella pankilla siihen menee alle viikko.
- mikäli asuu kätevästi metro- /bussimatkan päässä, kuukausikortti, hinta n. 30€.

- kaupungin pyörät, kuukausihinta n. 30€, kertamaksu n. 2€, käyttö edellyttää tilillä olevan n. 200€, joka ilmeisesti varataan tililtä pyörän käytön ajaksi, sitä ei siis tietenkään veloteta tililtä, mikäli pyörä palautetaan paikoilleen. Itse käytin pyörää kerran ja meinasin ajaa seinää päin, sillä kukaan ei kertonut minulle, että jarruttaminen onnistuu vain käsijarruilla. Onneksi törmäykseltä kuitenkin vältyttiin. Kätevä tapa liikkua ympäri kaupunkia ja vielä päästöittä.

Vaihdon päätyttyä

Vaihtoni sai yllättävän käänteeseen maaliskuussa, kun sain tietää aloittavani Pariisissa kesätyöt jo toukokuussa. Harmissani jouduin tietenkin ilmoittamaan kämppikselle aikeistani muuttaa aikaisemmin pois, eikä kertominen ollut helppoa Erasmus-kavereitteni kanssa. Olin kuitenkin päätökseni tehnyt ja jatkoin vielä Pariisista asti töiden ohella esseiden palauttamista Lilleen. Onneksi läsnäolopakolliset kurssit olin saanut jo päätökseen ja pystyin hyvillä mielin opintojen suhteen muuttamaan toiseen kaupunkiin. Hyvä puoli siinä oli se, että pääsin tunnissa Lilleen hoitamaan asioita minä päivänä tahansa. Toisaalta muuttaminen yhteen maailman kalleimmista kaupungeista pakotti minut välttämään liikaa junalla matkustamista hintojen vuoksi. Valitettavasti Lillen päässä Sciences po -instituutissa ei hirveän nopeasti pystytty reagoimaan toiveisiini saada Transcript of Records -dokumenttia ennen Suomen yliopistossa pidettäviä kesälomia ja mielestäni se aiheutti turhaa stressiä opintopisteiden tallentumisesta ennen syksyn opintoja opintorekisteriini.

Käteeni vaihto-opiskelusta jäi useita kontakteja ympäri Eurooppaa ja maailmaa, ihania muistoja ihanista ihmisistä, kielitaidon parantuminen, parempi ymmärrys Ranskan asemasta Euroopan unionissa ja Ranskan sisäisestä politiikasta, EU:n ja etenkin käynnissä olleiden eurovaalien merkityksestä unionille ja Länsi-Euroopalle ja mahdollisuus jatkaa oleskelua Ranskassa ja työskennellä kesällä ranskan kielellä. Olen aivan varma, että kevät ja myös tämä Pariisissa viettämäni kesä avaavat ovia tulevaisuudessakin, vaikka ennen vaihtoa kauhistelin "menettäväni" tärkeät kuusi kuukautta opiskeluistani. Itse ainakin ymmärsin vaihdon aikana kuinka paljon haluan valmistuttuani päätyä kansainvälisiin tehtäviin. Koen vaihtokokemuksen olleen eräänlainen valmennuskurssi tulevaisuutta varten. Ja piti vielä sanoa Lillestä, että alkujärkytyksen jälkeen kaupunki osoittautui oivaksi kevätkaupungiksi. Puistoissa ihmiset ottivat jo maaliskuun 19 asteessa aurinkoa. Vaikka usein kauhistellaan Länsi-Euroopan sateisia kelejä, minulla kävi joko hyvä tuuri tai sitten osoitin epäilyt vääriksi, sillä keväällä oli huomattavasti enemmän lämpimiä ja aurinkoisia päiviä kuin sadetta. Niin ja eivät ne patongit, viinit ja juustot aina edes lihota vaihdossa, puntarini sai nimittäin päälleen kevyemmän lastin vaihdon jälkeen kuin ennen sitä. Positiivisin mielin toivon muillekin yhtä hyvää, avartavaa ja piristävää vaihto-kokemusta Ranskan maalle kuin minkä sain itse kokea!

Universite Montesquieu - Bordeaux IV, Bordeaux, 08.01.2014 – 26.05.2014

Maa: Ranska

Kaupunki: Bordeaux

Vaihtoaika: 08.01.2014 – 26.05.2014

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universite Montesquieu - Bordeaux IV

Université de Bordeaux (ent. Bordeaux IV, nyk. Collège Droit, science politique, économie et gestion), Ranska, Erasmus

Hakuprosessi oli helppo, kuten usein Erasmus-paikkoja haettaessa. Sain kurssilistat Ranskan yliopistolta jo hyvässä vaiheessa, mutta kurseja oli todella vaikea valita, sillä niistä ei löytynyt kunnan kuvauksia. Hallitotieteiden opiskelijana oli vaikea valita, lähtisikö opiskelemaan oikeuden (faculté de droit et science politique) vai taloustieteen (faculté d'économie, gestion et AES) puolelle. Valitsin talouden ja kuten odotettua, kurssit sillä saralla osoittautuivat hieman helpommiksi kuin oikeuden. AES (gestion et administration économique et sociale) vastasi ehkä parhaiten hallintotieteitä.

Aluksi valitsemani kurssit vaihdoin kuitenkin melkein kaikki vaihdon alussa. Vaihto-opiskelijoilla oli muutama viikko aikaa katsella ja sitten päättää muutoksista. Itse otin siis myös yhden Eurooppaoikeus -kurssin oikeuden puolelta. Dokumenttien kanssa sujui yliopiston puolesta melko helposti kaikki ennen vaihtoa. Kesti kuitenkin aika kauan saada virallinen varmistus siitä, että on hyväksytty vaihtoon.

Ennen lähtöä olin opiskellut ranskaa lukion ja ylioppilaskirjoitusten verran sekä yliopistossa muutaman kurssin. Yliopisto Ranskassa järjesti kuitenkin oman kielikurssin ennen opiskelun alkua, joka kesti noin kolme viikkoa intensiivisesti joka päivä ja sen jälkeen muutaman kerran viikossa. Itse olen erittäin tyytyväinen tähän kurssiin sekä kielen opiskelun että muihin vaihto-opiskelijoihin tutustumisen kannalta. Yliopisto järjesti ennen varsinaisten kurssien alkua myös esittelypäivän, jossa sai yleistä hyödyllistä infoa opiskelusta ja opiskeluelämästä Bordeaux'ssa sekä tehtiin kierros yliopistolla. Kuulin, että joillakin vaihtareilla oli tuutoreita tai "erasmus buddy" -henkilöitä, mutta en tiedä miten he ovat ne saaneet. Ilmeisesti se hoituu täysin vapaaehtoistyönä ja siksi ei ole kovin järjestelmällistä tuutorointia. Itse ilmottauduin vielä ranskankurssilla kielitandem -toimintaan, jossa erän ranskalainen oli kiinnostunut Pohjoismaisista kulttuureista ja minä halusin oppia ranskaa.

Asunnon löytämisessä oli itselläni hieman ongelmia. Aloitin etsimisen vasta, kun sain virallisen vahvistuksen siitä, että saisin huoneen opiskelija-asuntolasta vasta helmikuun alusta. Moni teki niin, että hankkiutui hostelliin ensimmäiseksi kuukaudeksi muiden kanssa, joilla oli samoja ongelmia. Itse halusin välttämättä löytää kimppekämpän ranskalaisten kanssa, jotta oppisin kieltä. Löysin googlettamalla omakotitalon, jossa asui viisi opiskelijaa. Ranskassa on myös monia sivustoja, joilta voi melko helposti löytää erilaisia "colocation" -asumismuodon kämppiä keskustasta kohtuuhintaan. Itse asuin melko kaukana melko kalliilla. Kannattaa etsiä asuntoa Tram -linjan varrelta, jotta on helppo kulkea. Jälkeenpäin myös opiskelija-asuntolat vaikuttivat hyvältä, varsinkin remontoitua. Ja ne ovat tietenkin halvempia. Myös yöbussi kulkee aina näille "Villageille" asti ja on aina varmasti paluuseuraa. Tätä yksityistä asuntoa varten jouduin tekemään kovan työn, kun jouduin hankkimaan jos jonkinlaista paperia ja dokumenttia. Noin parikymmentä omalta osaltani ja takaajan osalta. Ja en ollut saanut kunnollista varmistusta koko asunnon olemassaolosta muuten kuin vasta paikanpäälle saavuttuani. Myös yliopistolle ilmoittautuminen vaati jälleen paljon papereita. Ranskassa kaikki vaatii melko paljon papereita, mutta siitä ei kannata turhaan huolehtia.

Opiskelu oli haastavaa. Olin kuullut, että opetuksen ja opiskelun taso Ranskassa olisi lastenleikkiä Suomeen verrattuna. Se oli kuitenkin omasta kokemuksestani paljon rankempaa ja vaikeampaa. Luennoilla opettajat luennoivat usein täysin ilman luentokalvoja tai muuta materiaaleja. Muistiinpanot piti siis jatkuvasti etsiä käsiinsä ranskalaisilta opiskelijoilta, sillä itselläni ei ollut toivoakaan saada täydellisiä muistiinpanoja ranskankielisestä lasku- ja koskevasta luennoinnista. Kurssit jakautuivat kahteen opiskelutyypin eli perinteisiin massaluentokursseihin sekä syventäviin TD-opintoihin. Travaux dirigés -opinnoissa olisi pitänyt viikoittain kirjoittaa useisiin teksteihin ja oikeuspäätöksiin perustuvia tekstejä ranskaksi ja se osoittautui lähes mahdottomaksi. Niillä on läsnäolopakko ja tekemistä on paljon. Niitä piti valita vähintään yksi. Itselläni tilanne oli kuitenkin hallinnassa, sillä olin varautunut opintopistekeräilyllä siihen, että ranskasta ei välttämättä tule niin paljoa opintopisteitä. En myöskään suunnitellut korvaavani suorittamillani kursseilla mitään, mikä helpotti kurssien valintaa.

Joillakin talouden kursseilla oli kuitenkin jopa luentokalvot, mutta sekään ei omaa opiskeluani helpottanut, kun en tiedä perusteita. Ylipäätään yliopisto-opiskelu on melko samanlaista, mutta opiskelijoita ei arvosteta läheskään yhtä paljon. Vaihto-opiskelijat saavat tunnin lisäaikaa tenteissä, mutta muuten kaikki on samaa. Opettajat ovat usein myöhässä tai eivät ilmesty ollenkaan. Ei ole paljoakaan vuorovaikutusta tai keskustelua opettajan ja opiskelijan välillä ainakaan niillä kursseilla, joilla itse olin. Tentit olivat joko kirjallisia tai suullisia ja niiden ajankohdasta sai tietää todella myöhään. Suulliset tentit ilmoitettiin vasta paria viikkoa ennen niiden ajankohtaa. Suulliset tentit osoittautuivat haastaviksi, sillä ei ole tottunut niihin. Varsinkaan ranskan kielellä. Talouden puolella oli joitakin kursseja myös englanniksi, mutta yritin itse pitäytyä ranskassa. Niille ilmoittautuessa peloteltiin kielivaatimuksista ja TOEFL-vaatimuksesta, mutta loppujen lopuksi niitä ei tarvittu. Esimerkiksi Bordeaux'n Science Po:ssa oli kuulemani mukaan vaihtareille eri tentit.

Yliopistolla oli hyvät mahdollisuudet harrastaa kaikenlaista liikuntaa. Itse jatkoin miekkailuharrastustani eräällä yksityisellä miekkailukerholla. Yliopisto järjesti esimerkiksi surffaurskurseja, mutta maksullisten lisäksi myös paljon ilmaista liikuntaa. Vaihto-opiskelijoita oli satoja eri puolilta maailmaa, joten voin lämpimästi suositella Bordeaux'ia vaihtokohteeksi. Kaupunki on sopivan pieni ja kaunis, jotta siihen ehtii hyvin tutustua viidessä kuukaudessa ja oppii liikkumaan pikkukaduilla. Liikkuminen julkisilla on helppoa ja ratikkalippu maksaa 1,40, kuukausikortti ratikkaan ja bussiin 27 euroa. Mahdollisuus on myös liikkua vuokrattavilla pyörillä. Ruoka on Suomen hintoihin verrattuna halpaa. Ravintolamenun voi löytää 10 eurolla. Yliopistolla ateriat maksaa 3,15, mutta taso ei vastaa ihan Tampereen yliopiston tarjontaa. Lisäksi saattaa olla lakkoja. Junamatkailu on samoissa hinnoissa kuin Suomessa. Carte Jeune -kortilla saa hyvin alennuksia junamatkoista, joten sellainen kannattaa hankkia. Pariisi on noin kolmen tunnin junamatkan päässä. Kulkumahdollisuuksista myös blablacar on suosittu opiskelijoiden keskuudessa.

Itse matkustelin sekalaisissa vaihtariporukoissa ympäri Ranskaa. Bordeaux'sta pääsee hyvin kävämiseen esimerkiksi Espanjan puolelle ja Barcelonasta lennot muualle voi saada melko halvalla. Merenranta ja iso hiekkadyyni Arcachonissa on vain noin tunnin matkan päässä Bordeaux'sta. Autolla pääsee vielä nopeammin. Kielikurssilla tutustuu moniin kansallisuuksiin myös muualta kuin Euroopasta. Toimintaa, matkoja ja tapahtumia on järjestetty paljon useiden organisaatioiden toimesta. Suosittelen lämpimästi vaihtoa kaikille, mutta kannattaa

yliopistossa varautua haastavaan opiskeluun ranskan kielellä. Loppua kohden alkoi kieli kuitenkin jo sujua lähes ongelmitta, joten kaikki oli sen arvoista. Facebook on kätevä kaikissa vaihdon vaiheissa, myös asunnonhaussa. Saa ottaa yhteyttä!

Ecole superieure de commerce - ESC Montpellier, Montpellier, 08.01.2014 – 29.05.2014

Maa: Ranska

Kaupunki: Montpellier

Vaihtoaika: 08.01.2014 – 29.05.2014

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Ecole superieure de commerce - ESC Montpellier

Vuoden 2014 keväästä muodostui hieman aikaisempia erilainen, sillä vihdosta viimein rohkaistuin lähtemään Erasmus opiskelijavaihtoon Etelä-Ranskassa sijaitsevaan Montpellierin. Vaihtovalmistelut Suomessa sujuivat suhteellisen hyvin, vaikka itse kohdeyliopistosta informaatiota kursseista ja aikatauluista lähetettiin varsin myöhään. Kuitenkin jo alkuun on hyvä totutella siihen, että Ranskassa asiat toimivat hitaammin ja vähän eri tavalla kuin Suomessa. Matkalle lähtiessäni jouduin ostamaan vakuutukseeni muutaman lisäkuukauden, jotta se kattaisi koko vaihtoajan. Asunnon etsiminen oli täältä käsin hieman haastavaa ja päädyinkin helppoon ja turvalliseen ratkaisuun ja majoituin opiskelija-asuntola L'Observatoireen sen keskeisen sijainnin vuoksi. Minua kun oli varoiteltu, että iltaisin ei yksin kannata kaupungissa liikkua ja tramit kulkevat vain tiettyyn kellonaikaan asti. Tämä oli kuitenkin kallis ratkaisu, joten mikäli on aikaa ja energiaa etsiä niin yksityiseltäkin puolelta voi löytää hyviä asuntoja ja tutustua uusiin ihmisiin kämppisten merkeissä.

Vaihtoni kohdemaassa alkoi pari viikkoa kestäväällä ranskan kielen intensiivikurssilla, jossa ranskalaisen tiukan miesopettajan johdolla pääsi heti tutustumaan ranskalaiseen opetustapaan. Itse olin ehkä itselleni hieman liian vaativassa tasoryhmässä kielitaitoni suhteen, mutta jälkikäteen ajateltuna kehityin kielitaidollisesti enemmän tässä ryhmässä, vaikka alkuun se olikin aika haastavaa ja turhauttavaa. Keväällä järjestettiin vain kaksi tasoryhmää kun syksyllä niitä vastaavasti taisi olla yli kymmenen. Samoin tuutorointitoiminta oli ilmeisesti paremmin järjestetty syksyllä eli me keväällä tulijat jäimme aikalailla oman onnemme nojaan, mutta tutustuimme nopeasti toisiimme ja järjestimme itse itsellemme aktiviteetteja. Oikeastaan ainoat koulun järjestämät tapahtumat, joihin osallistuimme olivat ensimmäisten viikkojen aikana järjestetyt tutustumisbileet ja myöhemmin järjestetty viikonloppuretki Nizzaan karnevaaleille. Muuten teimme reissuja omatoimisesti ympäri ranskaa ja itse kävin myös Italiassa ja Espanjassa, kun esimerkiksi Barcelonaan on Montpellieristä vain alle 4 tunnin ajomatka.

Opiskelu Montpellierin Business schoolissa oli aika erilaista mitä Tampereen yliopistolla, sillä kohdekaupungin koulu ei ollut yliopisto, vaan vastasi ehkä enemmän Suomen ammattikorkeakoulua. Luennoille oli läsnäolopakko ja lähes joka tunnilla tehtiin ryhmätöitä, joita piti käydä esittämässä luokan edessä. Itse en oikein välittänyt Tampereen yliopistoon tottuneena tästä toimintatavasta, mutta on se tietysti hyvä siinä mielessä, että pääsee tutustumaan helpommin muihin vaihto-opiskelijoihin. Itse opiskelin englanniksi, sillä ajattelin ennen lähtöä, että kauppatieteet ranskaksi voisi olla näin alkuun vähän liian haastavaa, sillä olin opiskellut ranskaa kunnolla viimeksi lukiossa. Kuitenkin perillä selvisi, että kurssien sisällöt eivät olleet erityisen haastavia, joten ne olisi pystynyt kahlaamaan läpi myös ranskan kielellä. Tietysti se olisi tuottanut aika paljon lisää töitä, sillä kaikki jokapäiväiset esitelmät olisi myös pitänyt kirjoittaa ja esittää ranskaksi. Mikäli intoa riittää voin siis rohkaista myös ranskaksi opiskeluun. Itse käytin kieltä lähinnä asioidessani paikallisten kanssa sekä ranskan kielen kurssilla. Jälkikäteen tuntuu, että varsinkin ymmärtäminen on kehittynyt huomasti ja puhumiseen on saanut lisää rohkeutta ja uutta sanavarastoa, vaikka ei se vielä mitään täydellisen sujuvaa olekaan.

Itselleni kurssien sisällöt olivat sellaisia, että olin suorittanut vastaavia kursseja jo ensimmäisenä opiskeluvuoteni Tampereen yliopistossa, vaikka Ranskassa ne kuuluivat maisteritason kursseihin. En siis usko, että pystyn hyväksilukemaan opinnoistani muita kuin mahdollisesti ranskan kielestä saamani opintopisteet, mutta itselleni se ei ollutkaan vaihtoni tarkoitus vaan päätavoitteena oli oppia ranskan kieltä, tutustua uuteen kulttuuriin ja ihmisiin sekä itsenäistyä ja päästä matkustelemaan uusiin kohteisiin, sekä tietysti nauttimaan Montpellierin hieman Suomea lämpimämmästä ilmastosta.

Haastavimpia asioita vaihdon aikana olivat muun muassa pankkitilin avaaminen, sillä kohteessa oli mahdollista hakea paikallista asumistukea; CAF apurahaa, joka maksettiin vain ranskalaiselle tilille. Kuusi kertaa vierailin pankissa, jotta sain tilin avattua. Myös apurahan hakeminen oli itsessään aikamoinen byrokraattinen prosessi, mutta maksoi itsensä sitten myöhemmin takaisin. Suosittelenkin Ranskaan lähtijöitä unohtamaan Suomalaisen tehokkuuden ja sopeutumaan siihen, että kaikki vain toimii vaikeammin ja hitaammin, mutta se on juuri yksi osa kulttuurien eroavaisuutta, joka teki tästä vaihdosta niin erilaisen ja unohtumattoman kokemuksen. Montpellierä kohteena voin suositella kaikille, sillä se oli erittäin kansainvälinen opiskelijakaupunki täynnä suloisia pikkukujia ja kahviloita, mutta myös erilaisia tapahtumia ja yöelämää. Ja mikä tärkeintä, se sijaitsee ihan merenrannan läheisyydessä.

Jos haluat kysyä jotain vaihdosta tai vaihtokohteesta, niin vastaan mielelläni sähköpostitse mahdollisiin kysymyksiin!

Universite de Saint-Denis - Paris VIII, Paris, 08.09.2013 – 31.05.2014

Maa: Ranska

Kaupunki: Paris

Vaihto aika: 08.09.2013 – 31.05.2014

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universite de Saint-Denis - Paris VIII

Toimivat ja tarpeeksi yksinkertaiset käytännön puitteet luovat perustan siedettävälle elämälle, miellyttävälle opiskelulle ja hyvillä mielin muisteltavalle kokemukselle. Pariisi saattaa olla monelle ulkomaalaiselle opiskelijalle vaikea kaupunki, sillä ensimmäiseksi jokaisen tarvitsee löytää asunto. Periranskalaisen harkintakyky on outo käsite, sillä se asettuu jotakuinkin täydellisesti vastakkain sen kanssa, mitä suomalainen voisi kutsua hyväksi harkinnaksi: niinpä, jos päähenkilömme elämänjanoinen opiskelija onnistuukin löytämään asunnon, hänellä tuskin on tarjota edellisen asunnon sähkölaskun kopiota todisteeksi siitä, että hän on ollut luotettava vuokralainen aiemminkin. Lisäksi ranskalainen takausjärjestely usein nojaa kohtuuttomuuksiin: hänen, joka haluaa esiintyä varteenotettavana vuokralaisena asunnontarjoajalle, kannattaa varautua esittämään dokumentti, jonka mukaan tulevan vuokralaisen ranskalaisella pankkitilillä on juuri sillä hetkellä vähintään kolmen kuukauden vuokran verran rahaa. Keskimääräisen pariisilaisvuokran ollessa kenties jossain tuolla 500 euron tietämällä se tarkoittaa 1 500 euroa. Pankkitiliä taas on vaikea saada edes avattua, ellei ole osoitetta Ranskassa ja vuokrasopimusta todistukseksi... Myös jonkinlainen takaaja on hyvä olla: erään suomalaisen Pariisissa asuvan ystäväni piti tuoda vuokranantajalleen isänsä palkkakuitit ties miltä ajalta, jotta ranskalainen uskoisi ja nimet pyöräyteltäisiin papereihin. - Toisaalta voi myös käydä hyvä tuuri, kuten päähenkilöllämme. Kaikki edellä kerrottu on vain kuulopuhetta hänelle, joka löysi asunnon kaverin kaverin kautta täydellisen sattuman kautta. Vuokrasopimustakaan ei tarvittu. (Vuokrasopimuksen puute voi olla ongelma, jos on tekemisissä virallisten tahojen kanssa, tai jos jokin taho haluaa asunnon omistajan allekirjoittaman dokumentin todistuksena siitä, että te asutte siinä ja siinä asunnossa ja maksatte sen ja sen verran vuokraa...) Tästä kaikesta on syyttäminen ranskalaisen sosiaalilainsäädännön häätölakia, joka tekee vuokralaisesta eroonpääsemisen miltei kohtuuttoman vaikeaksi. Tämä taas on seurausta Ranskan viileistä talvista ja *la trêve hivernale* -pykälästä, jonka mukaan kaikkien leimojen vahvistamaa häätöpäätöstä ei saa laittaa voimaan kesken talvikauden. Lailla on lämmin sydän.

Opiskelu Saint-Denisissä on helppoa. Ranskalaisessa yliopistokartassa Paris8 sijoittuu poliittisesti punertavaan nurkkaan. Periaatteessa tämän voi kyllä olla huomaamattakin, ellei satu kiinnittämään huomiota muutamiin temaattisiin toistumiin, jotka vilisevät monien opettajien puheessa: kieli & valta, Ranskan miehittämien maiden väestön suhde ranskankieleen, Marx ja sukupuoli, Foucault... Ja myös siihen, että yliopisto sijaitsee Saint-Denisissä, hieman Pariisin pohjoispuolella, entisellä työväenalueella ja nykyisessä lähiössä. Mutta koska tuttavamme elämänjanoinen nuori on syntynyt silinterihattu päässään, hän tietää, että onni kirjoittaa hänen kalenterinsa täyteen sattumuksia: hänen asuntonsa sijaitsikin yllättäen ja kätevästi Moulin Rougen lähellä juuri oikean metrolinjan varrella, josta matka yliopistolle kesti noin 18 minuuttia.

Harmittavin piirre Paris8-yliopiston kurseissa on niiden täydellinen laadullinen arvaamattomuus: on hyvä tietää, kenen opettajan kurssille on menossa, sillä kurssin taso saattaa olla melkein mitä vain, riippuen opettajasta. Ihmisillä lienee kuitenkin erilaisia kokemuksia tästä. Ranskalainen opetusmetodi on muuten hyvä; eritoten se poikkeaa suomalaisesta järjestelmällisyydestä. Opettajat tykkäävät puhua: he aloittavat puheensa tunnin alussa, ja kolmen tunnin kuluttua he lopettavat. He taitavat sekä rakastaa sitä että ottaa samalla itse tietoa haltuun sillä tavoin. Tämä liittyy myös ranskalaisen opettajan asemaan luokkahuoneessa ja sosiaalisessa elämässä ylipäätään.

Koska opiskelijamme teki vaihtoaikanaan maisteriopintoja, ihmeellisesti hän säästyi sellaisilta koevyyhdeiltä, johon kurimukseen jotkut joutuivat. Kirjallisuuden maisterikursseilla - jotka Ranskassa menevät useimmiten nimellä *seminaire* - oli tapana lopuksi kirjoittaa joko essee tai sitten koko kurssi kuitattiin esimerkiksi esitelmällä. Vain yhden kurssin arvioinnissa käytettiin kokeita, joita lukukauden aikana oli kaksi, jotka olivat suomeksi esseitä mutta ranskaksi *un commentaire de texte* ja *une dissertation*, molemmat muotoja joilla on oma traditionsa. Keskimäärin ranskalainen opiskelu on suhteellisen kevyttä, vaikka tätä voi tietenkin kukin säädellä oman tahtonsa mukaan. Vaikuttaa siltä, että ranskalaisessa ajattelussa työn mieli on onnistuttu integroimaan kestäväällä tavalla *elämään*: ranskalainen työ sisältää paljon piirteitä, joita joku kireän vanteen otsalleen sädekehäksi asettanut tehokkuustutkija kutsuisi joksikin muuksi. Jutellaan paljon. "Toimesta tuumaan", voitaisiin ranskalaisista sanoa, erästä kirjoittajaa sivuten.

Jokainen pariisilaisista kerrottu *cliché* pitää tilastollisesti paikkansa, mikä johtuu epämääräisen ja jostakin ylhäältä sanellun 'ranskalaisuuden' itsesäilytystaidoista. Päähenkilömme Elämänjanoinen kuitenkin joutui myös yllättymään: ihmiset ovat myös hämmentävän mukavia, eritoten illan tullen. Silloin pariisilaisten kanssa on kohtuullisen helppo alkaa juttusille, ja lopulta ihmiset pyytävät koteihinsa syömään ja juomaan. Ystävyiden tasolle pariisilaisten kanssa voi olla vaikea päästä. Perinteikäs yhteiskunta muuttuu hitaasti, ja tiettyä suuruutta ja yksityisyyttä arvostetaan. Riippuu jokaisen kiinnostuksista ja mieltymyksistä, onko Pariisi oikea vaihtoehto. Suuressa kaupungissa on myös suuren kaupungin ongelmat: taskuvarkaita (käsi kävi myös opiskelijamme taskussa ja vei lompakon, ja lisäksi ainakin hänen neljältä kaveriltaan varastettiin iPhone), saasteita (josta lopulta merkinä tulehdus jossain kurkun rauhasessa, ja rauhanen jää turvonneeksi koko loppuelämän ajaksi), kalleus (9 kk Navigo-joukkoliikennekorttia tuli maksamaan noin 600 euroa [vaikka tämä on halvempi alle 26-vuotiaille])...

Ennen kaikkea ainakin pariisilaiset osaavat arvostaa vastakohtia. Vaikka ranskalainen yhteiskunta on perinteikäs, olisi virhe kuvitella, että liberaalius ja vapaamielisyys eivät olisi asettuneet juuri sinne Pariisiin sydämeen. Euroopan historian kehityksessä Pariisin vaikutus on ilmeistä, mahtavaa ja peruuttamatonta. Mistä moinen vaikutus johtuu, on selitysten saavuttamattomissa. Ranskalainen pitää huolta omasta traditiostaan ja suuttuu, jos muut eivät pidä siitä huolta. Niinpä ranskalainen on onnistunut hienosti peittämään sen seikan, että naapurimaa Saksa on vähintäänkin yhtä suuri maa kaikkien taiteiden saralla - kirjallisuus, kuvataide, taidehistoria, arkkitehtuuri - sekä täysin ylivoimainen filosofisessa traditiossa. Oscar Wilden ajatusta sivutakseen, päähenkilömme mietti joskus mielessään, että uusien kirjallisten lajityyppien ja uusien kirjallisuudessa kuvattujen ihmistyyppien syntymistä hienompaa on vain ymmärtää, kuinka nämä ihmiset ovat syntyneet ja tulleet sellaisiksi kuin ovat tulleet. Yhdeksän kuukautta Pariisissa antaa jonkinlaisen käsityksen siitä, kuinka ranskalainen mieli toimii ja minkälaisia kylttejä on ranskalaisen ajattelun katukuvaan kiinnitetty.

Universite Rene Descartes - Paris V, Paris, 06.09.2013 – 31.08.2014

Maa: Ranska

Kaupunki: Paris

Vaihtoaika: 06.09.2013 – 31.08.2014

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universite Rene Descartes - Paris V

I am a Ph. D. student at the school of Management of the University of Tampere.

My Erasmus grant application process has been very quick with my home university even though this turned out complicated a priori since I am a postgraduate student. First of all, my decision to have a student stay in Paris derived from the fact that I wished to give to my research new dimensions. Paris Universities are especially known for their quality in the field of research.

I submitted this project to Ms Terhi Nieminen, my Ph. D. supervisor Pr Hannu Laurila, and the International Office. About less than 3 weeks later, my future host University (University René Descartes - Paris) has finally accepted my application via Ms Marie Correia, Head of the International Relations. Overall, before I travelled, The University of Tampere (UTA) sent me all the necessary information related to my future stay in Paris. Moreover, the UTA homepage is an additional and important source of information. I managed to find answers to questions I had.

Après my choice for Paris Descartes University, Ms Noora Maja, the Erasmus Institutional Coordinator, sent me my learning agreement by email. Couple days later I filled out the material and sent it back to Ms Maja, too. The UTA in its turn signed the paper and sent it to me along with the certificate of the exchange period (the famous « green letter »), and other Erasmus documents just as rich in information. Adjacently, my host university also confirmed my acceptance in their institution also by email. Then, they sent me information on studies in Paris, the possible courses I could take, leisures, sports, the city, and application for accommodation. A month before I left I received a positive response to my application for accommodation from what they call in France the CROUS. This is a department in charge of students' accommodation, restaurant and other managements related to education.

Overall, I have received a normal support during my stay at Paris René Descartes. After the registration procedures, I was directed to Mr Thierry Raza, the Head of education and international students orientation in order to choose and register to courses I wish to take. Of course, these choices are also made in accordance with my home university.

As mentioned above, the aim of my stay in Paris was to pursuit my research there. Consequently, I was too busy to take any course in addition to my dissertation and research. Thus, I specifically devoted my time to writing my dissertation, and consulting professors in order to consolidate my research.

As student, I have chosen the LMDE, which is one of the most famous insurance devoted to students in France. Its amount is annual, lump for about two hundred Euros. It takes into account the basic doctor visits, pharmacy, hospital, etc.

The UTA managed to make the first installment of my grant one month before the beginning of the academic year (i.e. 15th august). This facilitates my travel arrangement and deposit for my new accommodation in Paris. I booked my flight ticket about 250 Euros, while the deposit was one month's rent (500 euros). In fact, in Paris like in all the big cities in general, it is relatively difficult to find apartments. As advices regarding how to get an apartment, it is important to apply very soon; let say a year earlier. Moreover, the life is quite expensive too.

During the second week on September, the University organized a meeting for all the foreign students. The bureau of international students were very available and provided information about various sport activities; attractions both in Paris and in several others famous cities. French food is quite good and famous. Prices are often different depending on the place. The city of Paris, however, seems more expensive than jurisdictions surrounding it. The transport system is very developed (Metro, Trains, Tramway, Bus, Taxi, etc.). The official language is French, people are nice with foreign tourists. However, unfortunately in attraction places, there are some pickpockets. Therefore, it is important to be careful.

Paris is a city with a huge cultural diversity. We meet people from all origins. This makes it one of the ideal destinations for Erasmus students.

Universite Blaise Pascal Clermont-Ferrand, Clermont-Ferrand, 28.08.2013 – 30.06.2014

Maa: Ranska

Kaupunki: Clermont-Ferrand

Vaihtoaika: 28.08.2013 – 30.06.2014

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universite Blaise Pascal Clermont-Ferrand

Vietin 10kk Clermont-Ferrandissa, Auvergnen maakunnassa melko keskellä Ranskaa.

Kaupungin valinta oli melkolailla sattumaa, en ollut edes koskaan tainnut kuulla koko kaupungista aiemmin. En myöskään tiennyt mitään Auvergnesta, ja päätinkin jättää kaiken yllätykseksi :D Aiempia matkakertomuksiakaan ei ollut ainakaan netissä.

Vaihtoon lähtö oli aina ollut itsestäänselvyys, mutta mitä lähemmäs lähteminen tuli, sitä vähemmän olin siitä innoissani. Viimeiset päivät Suomessa kuluivat kuin sumussa, sillä koko homma tuntui niin epätodelliselta. En ollut koskaan ollut ulkomailla yksin, ja jäisin paitsi niin monesta jutusta kokonaisen vuoden ajan. En olisi uskonut että filikset olisivat tällaiset jopa vielä Ranskaan päästyäni, mutta noin parin viikon jälkeen alkoi pikkuhiljaa helpottaa ja noin kuukauden jälkeen olin jo kuin kotonani ja täysin Ranskan lumossa.

Matkatavaroina minulla oli lähtiessä rinkka, pieni matkalaukku sekä kannettava. Yritin pakata mahdollisimman vähän, sillä vuoden aikana tulisi joka tapauksessa ostettua ties mitä.

Kannattaa hyödyntää vierailevia sukulaisia/kavereita ja antaa heille jo mukaan sellaista tavaraa (esim matkamuistoja, kirjoja, talvivaatteita...) mitä ei välttämättä Ranskassa enää tarvitse.

VALMISTELUJA :

Otin matkavakuutuksen Suomesta, asuntolalleni otin vakuutuksen vasta perillä. Ostin VR:n opiskelijakortin Suomen junamatkoja varten. Ilmoittauduin poissaolevaksi Tampereen yliopistoon koko lukukauden ajaksi.

Hakuvaiheesta sen verran, että kannattaa ottaa itse ajoissa selvää miten vaihtarien tulee hakea kohdeyliopistoon, mitä pitää lähettää, minne ja milloin. Université BP :n nettisivuilta löysin oman hakusivuston kv-opiskelijoille. Sen kautta piti esimerkiksi tulostaa asunnonhakulomake CROUSin asuntoloihin, joka lähetettiin muiden papereiden mukana, jos siis halusi asunnon CROUSilta.

PERILLÄ :

Saavuin Clermont-Ferrandiin elokuun lopussa. Olin ollut ennen lähtöä yhteydessä paikalliseen WorldTop ESN -järjestöön (Erasmus student network), ja minua oltiin vastassa asemalla ja sain kyydin hostellille jossa vietin ensimmäiset yöt. Ottaen huomioon että olin saapunut ulkomaille ensimmäistä kertaa ihan yksin, tällainen vastaanotto oli ihan mukava.

Pankki- ja raha-asiat: Ekoina päivinä kävin tekemässä pankkitilin ja tilaamassa pankkikortin LCL-pankissa. Korttiin pystyi liittämään ISIC-opiskelijakortin, joten sitä ei välttämättä kannata ostaa Suomesta (ja kyseisestä ominaisuudesta en kyllä tainnut hyötyä mitään). Samasta paikasta sain myös vakuutuksen asuntolahuoneelleni. Pankkikortin saaminen kesti parisen viikkoa. VisaElectronilla pärjäsikin hyvin, käytin sitä eniten sillä en jaksanut koko ajan olla siirtämässä rahaa ranskalaiselle tililleni. Sillä sain jopa maksettua vuokravakuuden CROUSin toimistolla. Loppujen lopuksi huomasin että myös normaalin vuokran pystyi maksamaan Visalla samassa paikassa.

Puhelin: Kännykkäliittymän (= Free 2e) hankin vasta lokakuussa. Rajoittamattomat tekstarit oli erittäin hyvä juttu. Tuossa kyseisessä liittymässä oli vain se huono puoli ettei sillä voinut olla yhteydessä ulkomaille, eikä siihen pitänyt myöskään voida soittaa ulkomailta, mutta tämä viimeisin ominaisuus toimikin useinmiten eikä siitä laskutettu mitään...

Teveydenhuolto: opiskelijoille oli oma Service de Santé, niin kuin YTHS Suomessa. Se oli ilmainen ja palvelu toimi oman kokemukseni mukaan sujuvasti.

ASUMINEN:

Koen olevani onnekas että sain asuntolapaikan juuri Résidence d'Amboisesta. Tunsin pari muuta Erasmusopiskelijaa samasta asuntolasta ja hekin olivat todella tyytyväisiä. Monet olivat kuulemma hakeneet sinne mutta eivät olleet saaneet huonetta. Senkin takia hakemus kannattaa tehdä heti kun vain pystyy.

Syyskuun ekana päivänä pääsin omaan huoneeseeni. Asuntola sijaitsi ihan yliopiston vieressä. Halusin asua mahdollisimman halvalla että rahaa jäisi mahdollisimman paljon matkusteluun yms. Huone oli 9m² kokoinen ja keittiö ja suihkut/wc:t olivat yhteisiä. Vuokra oli vain 160e/kk, joten ehkä siksi asuntola oli ollut niin suosittu hakukohde. Rakennus oli suhteellisen vanha, mutta juuri ennen saapumistani ikkunat oli vaihdettu uusiin, huoneet oli maalattu ja vuoden kuluessa myös muuta remonttia tehtiin. Äänieristys oli melko surkea, mutta onneksi muut asukkaat olivat yllättävänkin kunnioittavia eikä tämä omaa elämääni häirinnyt. Aluksi ajattelin että keittiö ja suihkut olisivat varmasti koko ajan varattuina, mutta yllättävän vähän niissä ikinä törmäsi muihin asukkaisiin.

Huoneessa oli tarkoitus olla netti, mutta pistoke ei toiminutkaan (ei kovin yllättävää). Asuntotoimikunta tiedusteli asiasta joulun jälkeen, mutta en sitten tiedä mitä asialle lopulta tapahtui. Käytin itse nettiä yliopistolla ja kavereiden luona ja pärjäsin hyvin. Myös vaihto-opiskelijoilla oli oikeus hakea CAF:ia, asumistukea opiskelijoille, mutta en hakenut sitä koska en jaksanut hoitaa kyseistä prosessia kaikkine papereineen ja sitäpaitsi vuokra oli muutenkin niin halpa. Tuen hakemiseen taidettiin vaatia mm. sitä ranskankielistä syntymätodistusta, jota en myöskään ollut hankkinut enkä kyllä tarvinnutkaan missään.

OPISKELU :

Vaihtareiden info pidettiin vasta to 12.9. jonka jälkeen pystyin/osasin tehdä kurssivalintoja tarkemmin. Siellä kerrottiin myös kaikista muista jutuista mitä piti muistaa hoitaa. Seuraavan päivän käytin kurssien valintaan, ne nimittäin alkoivat heti ma 16.9. Kurssien aikataulut tulivat kuulemma aina vasta viimehetkillä, ja niitä pitikin metsästää yksikön sihteeriltä sekä ilmoitustauluilta. Välillä kyllä tuntui ettei kukaan (edes se sihteeri) osannut antaa oikeaa infoa, mutta onneksi samat ongelmat koskivat kaikkia opiskelijoita niin että asiat saatiin aina hoidettua.

Netissä Nettiopsun tyyliässä paikassa (ENT) sai jotenkuten tietoa kurssien aikatauluista, jos onnistui löytämään oikean kurssin, mutta mitään muuta siellä ei ollut. Vaikka en ehtynyt ilmoittautua kielikurssien ryhmiin (en ollut ainoa), pääsin kuitenkin kurssille kun selitin tilanteeni opettajalle. Lisäksi vaihtareille oli oma "yhteyshenkilö" jonka kanssa kaikki kävivät keskustelemassa kurssivalinnoistaan.

Joulukuusta tammikuun alkuun tehtiin kurssivalinnat keväälle. Aikatauluja piti taas metsästä, mutta tällä toisella kerralla se oli jo hieman helpompaa kun tiesi mitä etsi. Keväällä omat kurssini alkoivat vasta tammikuun puolessa välissä ja osa kursseista vasta helmikuun alussa. Osalla opiskelijoista syksyn kurssien kokeita oli kummallisesti vasta joulun jälkeen, mutta itselläni kaikki kokeet olivat ennen joulua tai keväällä. Kurssit loppuivat huhti- tai toukokuun lopulla.

Itse vaihtarina pystyin toki valitsemaan kursseja melko vapaasti, rajana oli 60ects/lukuvuosi. Tiedonhankinnan vaikeus alussa ei motivoinut minua näkemään kovinkaan paljon vaivaa kurssieni suhteen, mutta koen silti että kaikki käymäni kurssit olivat hyödyllisiä. Valitsin vaihtareille tarkoitettuja ranskankursseja yhteensä 20ects jotka olivat Erasmus-opiskelijoille ilmaisia, olin myös vaihtarien ra-en-ra -käännöskurssilla joka oli kyllä erittäin kiinnostava. Lisäksi opiskelin espanjaa ja portugalia, kurssit olivat yliopiston "kielikeskuksen" kursseja. Yliopiston kielivalikoima oli laaja ja ryhmiä oli aloittelijoista edistyneille. Vaihtareille tarjottiin myös Auvergen maakuntaa käsittelevä kurssi, STAR, joka oli myös kiinnostava, koska en itse tiennyt aiheesta yhtään mitään ennestään.

VAPAA-AIKA:

Kannattaa **ehdottomasti** mennä mukaan johonkin paikalliseen harrastustoimintaan! Itse olin jo Suomessa pelannut ultimatea joten luonnollisesti menin pelaamaan kaupungin omaan seuraan (**TourneDisc**). Ja mikäli ei mitään pelejä ole koskaan pelannutkaan niin ultimateen on tosi helppo mennä mukaan uutenakin, seurat ottavat mielellään mukaan uusia harrastajia! Urheilun kautta reissasin myös joukkueen kanssa ympäri Ranskaa eri turnauksissa. Lisäksi tammikuussa aloitin lyömäsoitinryhmässä nimeltä **Sambagogo**. Ryhmän kanssa kävin muutamia kertoja esiintymässä eri kaupungeissa. Näistä harrastuksista sain paljon ranskalaisia kavereita, mahtavia muistoja ja kielitaidon kannalta se oli huippua. Clermont-Ferrandissa järjestetään joka vuosi (alkuvuodesta) **Festival du court-métrage**, joka on maailman vanhin kansainvälinen lyhytelokuvafestivaali. Festivaali kesti viikon ja joka päivä aamusta iltaan oli näytöksiä ympäri kaupunkia. 15 lipun paketti maksoi vain 30e ja yhdessä

näytöksessä oli yleensä 5 elokuvaa, eli siis ei kovin kallista. Ja hauskaa!

Junalla matkustaminen on aika kallista, mutta nuorille hinnat ovat edullisemmat. Itse hankin myös Carte Jeune:n jolla sai lisää alennusta. Kortti maksoi 50e/vuosi. Lisäksi netistä löytyi hyödyllinen kimpakyytisivusto (**blablacar**) jonka kautta hankimme parin muun vaihtarin kanssa kyydit Pariisiin ja takaisin. Hinta oli noin puolet halvempi kuin junalla alennettuun hintaan. Lisäksi kyytejä oli tarjolla naapurimaihin asti. Espanjanreissuni aikana käytin kimpakyytejä tosi paljon.

Ennen paluutani Suomeen ehdin osallistua Sambagogon kanssa **Fête de la musique** - tapahtumaan. Ympäri kaupunkia oli esiintymässä erilaisia bändejä ja soittoryhmiä yöhön asti. Hieno kokemus!

WorlTop ESN järjesti myös jonkin verran ohjelmaa vuoden aikana, esim. retken Vulcaniaan (joku tulivuorimuseo/keskus) ja luistelua, mutta itse en osallistunut näihin. Tapahtumat olivat kuitenkin suosittuja ja varmasti onnistuneita.

Clermont-Ferrand on lisäksi **Michelin** -yhtiön synnyinkaupunki ja Michelinin päämaja sijaitsee siellä edelleen. Kannattaa siis käydä tutustumassa Michelin-museoon.

Kaupungin **rugbyjoukkue ASM** on myös Euroopan parhaimmista. Itse en lopulta ehtinyt käydä yhdessäkään pelissä, mutta sitä kyllä suositeltiin ja varmasti olisi ollut mahtavaa.

Kannattaa myös käydä H-Park -urheilubaarissa, siellä saattaa vaikka törmätä pelaajiin ;D Auvergnen maakunta on myös tunnettu kylpylöistään. Clermontista bussimatkan päässä on ainakin yksi kylpylä, Royat -nimisessä kylässä.

... Ja näyttelijätär Audrey Tatou (Amélie) on kotoisin Beaumontista joka sijaitsee aivan Clermontin vieressä.

LUONTO JA YMPÄRISTÖ :

Maantieteellisesti Clermont-Ferrandin sijainti on mielestäni ihanteellinen. Alpeille (ja siis myös Italiaan ja Sveitsiin) on lyhyt matka ja Etelä-rannikolle sekä Pariisiin junamatka kestää noin 5h. Lähin suuri kaupunki on Lyon, noin 2h päässä. Lyonin lentokentältä pääsee suhteellisen edullisesti Helsinkiin, ei ole välttämätöntä mennä Pariisin kautta.

Ilmasto oli leuto ja kuiva. Minulle sattui kylläkin erikoisen hyvä vuosi, sillä talvellaakaan ei satanut juuri ollenkaan ja päivisin kylmää (alle +5) taisi olla pelkästään tammikuussa. Kuulemma ei ollut ihan normaalia.

Clermont-Ferrandin vieressä kulkee vanhojen tulivuorten ketju. Vuorista tunnetuin oli **Puy de Dôme**. Sinne pystyi nousemaan kävellen, nousu kesti vain noin tunnin. Dômen vieressä oli **Puy de Pariou**, joka oli matalampi, mutta aivan tulivuoren näköinen sillä sen keskellä oli suuri kraateri, jonka reunalla pystyi kävelemään. Ympäristössä on myös useita pikku järviä, pieniä kyliä ja kukkuloita.

Kevätloman aikana kävin **Vichyssä** (vähän alle tunnin ajomatka), joka on tunnettu mm. vedestä ja pastilleista. Lisäksi kävin Murolissa, jossa oli hieno keskiaikainen linna. Murolin lähistöllä oli myös **kengurufarmi**, joka oli kylläkin suljettuna kun olin menossa sinne. Muita vierailukohteitani olivat mm. Saint Nectaire, Thiers ja Issoire.

KULTTUURIEROJA :

Naapureita tervehdittiin selvästi enemmän kuin Suomessa, lähes joka kerta kun käytävässä tuli joku vastaan sanottiin Bonjour/Bonsoir. Lisäksi huomasin, että jos satuin keittiöön yhtäaikaan jonkun kanssa, lähtiessä oli tapana myös toivottaa hyvää ruokahalua vaikka ei tunnettukaan.

Ja tietysti pakko mainita poskisuukot. Esimerkiksi ultimatetreeneissä hieman tilanteesta riippuen monet kävivät tervehtimässä kaikki paikallaolijat erikseen, ja jos ei kaikkia niin ainakin lähistöllä olevat ja läheisimmät kaverit.

Syödessä tunnuttiin huolehtivan aina ensin muista, leipää tarjottiin ensin muille ennen kuin otettiin itse. Jos oli ensimmäinen, joka otti vettä, täytettiin kaikkien vesilasit ennen omaa. Tokihan tämä on kohteliasta myös Suomessa, mutta jotenkin tuntuu ettei tätä aina tavanomaisessa arjessa harrasteta.

Ovia pidettiin auki aina muillekin kuin itselle. Lisäksi jos esimerkiksi kadulla tai raitiovaunussa joku vahingossa törmäsi tai edes hipaisi, heti pyydettiin anteeksi, joskus siis jopa ehkä turhankin herkästi.

Isoissa ruokamarketeissa myyjät vaikuttivat todella epäystävällisiltä ja kyllästyneiltä. Kenelläkään ei tuntunut olevan mikään kiire vaikka jonossa oli 20 ihmistä. Eipä tämäkään toki lopulta pahemmin häirinnyt. Pienemmissä kaupoissa taas sai yleensä hyvää tai jopa yllättävän hyvää palvelua.

Asioiden hoitaminen kestää joskus hieman pidempään. Kun vihdoinkin sain ilmoituksen uuden pankkikorttini saapumisesta, menin pankkiin ja sain kuulla että vielä pitäisi toimittaa yksi paperi. Toisella kerralla erehdyin sitten menemään lounasaikaan kun pankki oli kiinni. Kolmannella kerralla taisin saada korttini ja silloinkin vielä kesti kun sen paperin kanssa oli vielä jotain pohtimista.

Sunnuntaisin kaikki oli kiinni. Isoimmat ruokakaupat olivat auki noin 3-4 tuntia, ja sitten toki jotkin kebab-pizzeriat ja kahvilat. Mutta muuten kaupunki hiljeni täysin. Se oli oikeastaan ihan rentouttavaa. Kaupunkilaisilla olikin silloin tapana lähteä ulkoilemaan vuoristoon.

PALUU SUOMEEN:

Asuntolahuoneen "irtisanomista" varten piti vain sopia huoneentarkastusaika ja sen jälkeen pystyi palauttamaan avaimen. Asuntola suljettiin kesäkuun viimeinen päivä. Pankkitilin sulkeminenkin oli helppoa. Vakuutuksen ja kännykkäliittymän lopettamista varten piti lähettää postissa demande de résiliation. Lensin Lyonista Lontoon kautta Helsinkiin, hinta oli n. 300e, ostin liput kylläkin vasta kuukautta ennen lähtöä ja halusin matkustaa juuri tiettyinä päivinä.

YHTEENVETO VAIHDOSTA:

Olin tyytyväinen kursseihini, sain yhteensä 55ects ja uskon että kaikki kurssit voidaan sisällyttää valinnaisiin opintoihini. Clermontista pidin myös paljon. Se ei ollut liian iso tai pieni, ja ympärillä oli kaunista luontoa ja ilmasto oli miellyttävä. Ranskalaisten kavereiden hankkiminen oli paras juttu, suullinen kielitaito parani huomasti mikä olikin vaihtovuoteni tarkoitus.

Lisäksi haluaisin sanoa että omasta vaihtovuodesta on paras tehdä juuri sellainen kuin tuntuu hyvältä. Aina ei välttämättä vain jaksaa tehdä kaikkea tai rahat ei vaikka riitä, mutta jo pelkkä oleminen, uudet maisemat, ihan tavalliset arkiset paikat (kirjasto, kahvilat, uimahalli, puistot...) ja eri kieli antavat loppujen lopuksi hirveän paljon, vaikkei sitä välttämättä heti tajuaisikaan.